

ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်
ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်

တရားစီရင်ထုံးများ

၂၀၁၄ ခုနှစ်

ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်

ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်၏ ခွင့်ပြုချက်အရ ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေသည်။

ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်
ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်

တရားစီရင်ထုံးများ

၂၀၁၄ ခုနှစ်

ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်

ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်၏ ခွင့်ပြုချက်အရ ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေသည်။

ပထမအကြိမ်

၂၀၁၅ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လ

အုပ်စု - ၁၂၀၀၀

ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်

ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်၏ ခွင့်ပြုချက်အရ ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေသည်။

ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်
ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်
ပြည်ထောင်စုတရားသူကြီးချုပ် နှင့်
ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ် တရားသူကြီးများ

- ၁။ ဦးထွန်းထွန်းဦး   **B.A.(Law),LL.B.**   ပြည်ထောင်စုတရားသူကြီးချုပ်
- ၂။ ဦးသာဌေး   **LL.B.(Advocate)**   ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်တရားသူကြီး
- ၃။ ဦးစိုးညွန့်   **B.A.,R.L.**   ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်တရားသူကြီး
- ၄။ ဦးမြသိမ်း   **B.A.**   ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်တရားသူကြီး
- ၅။ ဦးမြင့်အောင်   **B.A.**   ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်တရားသူကြီး
- ၆။ ဦးအောင်ဇော်သိန်း   **B.A.(Law),LL.B.**   ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်တရားသူကြီး
- ၇။ ဦးမြင့်ဟန်   **B.A.(Law),LL.B.**   ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်တရားသူကြီး

ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော် မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံးပြုစုရေးအဖွဲ့

၁။	ဦးစိုးညွန့် ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ် တရားသူကြီး	B.A, R.L	ဥက္ကဋ္ဌ
၂။	ဦးမြသိမ်း ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ် တရားသူကြီး	B.A.	အဖွဲ့ဝင်
၃။	ဦးအောင်ဇော်သိန်း ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ် တရားသူကြီး	B.A.(Law), LL.B.	အဖွဲ့ဝင်
၄။	ဦးမြင့်ဟန် ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ် တရားသူကြီး	B.A.(Law), LL.B.	အဖွဲ့ဝင်
၅။	ဦးထွန်းထွန်းဦး ဒုတိယရှေ့နေချုပ်	B.A.(Law), LL.B.	
၆။	ဦးကျော်ဆန်း ညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ် ပြည်ထောင်စုရှေ့နေချုပ်ရုံး	LL.B.	အဖွဲ့ဝင်
၇။	ဦးမျိုးညွန့် တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေများကောင်စီ	B.A.,H.G.P., R.L., D.B.L, (Advocate)	အဖွဲ့ဝင်

- ၈။ ဦးသက်စိုးအောင် **LL.B.** အဖွဲ့ဝင်
 ဒုတိယညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ်
 (တရားစီရင်ရေး)
 ပြည်ထောင်စုတရားစီရင်ရေးကြီးကြပ်မှုရုံး
- ၉။ ဦးစိုးလွင် **LL.B.** အဖွဲ့ဝင်
 ညွှန်ကြားရေးမှူး
 ပြစ်မှုတရားစီရင်ရေးဌာန
 ပြည်ထောင်စုတရားစီရင်ရေးကြီးကြပ်မှုရုံး
- ၁၀။ ဒေါ်ခင်မေရီ **LL.B.** အဖွဲ့ဝင်
 ညွှန်ကြားရေးမှူး
 တရားမတရားစီရင်ရေးဌာန
 ပြည်ထောင်စုတရားစီရင်ရေးကြီးကြပ်မှုရုံး
- ၁၁။ ဒေါ်စုစုဝင်း **LL.M.** အဖွဲ့ဝင်
 ညွှန်ကြားရေးမှူး
 စာချွန်တော်ဌာန
 ပြည်ထောင်စုတရားစီရင်ရေးကြီးကြပ်မှုရုံး
- ၁၂။ ဒေါ်အေးအေးသိန်း **LL.B.** အတွင်းရေးမှူး
 ညွှန်ကြားရေးမှူး
 ဥပဒေလုပ်ထုံးလုပ်နည်းဌာန
 ပြည်ထောင်စုတရားစီရင်ရေးကြီးကြပ်မှုရုံး

“ တရားစီရင်ရာတွင် အမှန်ကို
ဆုံးဖြတ်ရှုံ့ဖျသောမကဘဲ ထိုသို့အမှန်တရားကို
စီရင်ကြောင်း အများမြင်စေရာသည် ”

(ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော် နှင့် မောင်ရွှေ (ခ) မောင်ရွှေ ပါ ၂)^(၁)

မာတိကာ

စီရင်ထုံးပြုသောပြစ်မှုများ

စာမျက်နှာ

ညွှန်းချက်

က-ည

ကျော်ဟန် (ဦး)	နှင့် ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော် ပါ ၂	၁
ချောစုလှိုင် (မ)	နှင့် ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်	၁၀
စံရွှေမြင့် (မောင်)	နှင့် ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော် ပါ ၂	၂၀
မြမြထွေး (ဒေါ်)	နှင့် ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော် ပါ ၃	၂၉
ဝင်းမြင့်လွင် ပါ ၁၀ (ဦး)	နှင့် ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော် ပါ ၂	၄၂
သန်းထွဋ် (ဦး)	နှင့် စခန်းမှူး၊ နောင်ချိုပြည်သူ့ရဲစခန်း၊ နောင်ချိုမြို့	၅၄

မာတိကာ

စီရင်ထုံးပြုသောတရားမမှုများ

စာမျက်နှာ

ကက-ကဋ

ညွှန်းချက်

ကျော်သူ (ဦး)	နှင့်	ဦးဇော်ဝင်း	၁
ခင်လှ (ဦး) (ခ) အိစွပ်မာမ်ဆာ	နှင့်	မြို့နယ်အထွေထွေအုပ်ချုပ်ရေး ဦးစီးဌာန၊ မြို့ပြဆိုင်ရာဌာနရမ်းခ ကြီးကြပ်ရေးဝန်ရုံး၊ ကျောက်တံတားမြို့နယ် ပါ ၂	၁၂
ခင်မောင်ဆန်း (ဦး)	နှင့်	ဒေါ်စောယုနွယ်(ခ)ဒေါ်စောယုယုကျော် ပါ ၃	၂၇
ခင်မောင်ဆန်း (ဦး)		ဦးခင်ကျော်ညို ပါ ၃	
ခင်မောင်သန်း ပါ ၂ (ဦး)	နှင့်	ဦးသိန်းလွန်း (၎င်း၏အခွင့်ရကိုယ်စားလှယ် ဒေါ်မြတ်မြတ်အေး) ပါ ၈	၄၈
ခင်မောင်အေး (ဦး)	နှင့်	ဒေါ်ဝင်းမြင့်	၅၆
(ကွယ်လွန်သူ ဒေါ်ခင်သန်းလွင်၏ တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ်)		(ကွယ်လွန်သူ ဦးကျော်စိုး၏ တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ်)	

ညွှန်းချက်

ကက-ကဋ

ဇော်မျိုးဝင်း (ဦး)	နှင့်	ဌာနမှူး (အဆောက်အအုံနှင့် ကုန်ရုံဌာန၊ မန္တလေးစည်ပင်သာယာရေးကော်မတီ)	၈၀
ညိုဝင်း ပါ ၂ (ဦး)	နှင့်	ဦးအောင်ကို ပါ ၂	၉၅
ဖြူသင်းခိုင် ပါ ၄ (မ)	နှင့်	ဦးရဲမြင့်ဝင်း	၁၁၃
မျိုးဆွေသိမ်း ပါ ၂ (ဦး)	နှင့်	ဒေါ်မြနှင်းဝေ (ခ) မဝေ (ကိုယ်တိုင်နှင့် အမှတ် (၂) အယူခံတရားပြိုင်၏ အခွင့်ရကိုယ်စားလှယ်) ပါ ၃	၁၂၃
မြမြ (ဒေါ်) (၎င်း၏အခွင့်ရ ကိုယ်စားလှယ် ဒေါ်သန္တာထွန်း)	နှင့်	ဦးဟန်ရွှေ ပါ ၂	၁၄၀
မြမြဝင်း (ဒေါ်)	နှင့်	ဦးစိုးနိုင်	၁၅၃
ဝင်းမောင် ပါ ၂ (ဦး)	နှင့်	ဒေါ်ငွေခိုင် (ခ) ဒေါ်လှမေ (၎င်း၏အထွေထွေကိုယ်စားလှယ်စာရသူ ဒေါ်ရင်ရင်ထွန်း)	၁၆၇
သန်းသန်းဆွေ (ဒေါ်) (ကွယ်လွန်သူ ဒေါ်အေးသိန်း၏ တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ်)	နှင့်	ဦးရောင်းတင်	၁၇၆

ညွှန်းချက်

ကက-ကဋ

အောင်အောင်သိန်း (ကို)	နှင့်	တိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော် တရားသူကြီး၊ မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီး တရားလွှတ်တော် ပါ ၄	၁၈၆
အိုက်ရှာဘီဘီ အမ်၊ ဂျီ၊ အာရစ် (ဖ်) (ဒေါ်)	နှင့်	မြို့နယ်မြို့ပြဆိုင်ရာဌာနရမ်းခကြီးကြပ်ရေးဝန်၊ မြို့နယ်အထွေထွေအုပ်ချုပ်ရေးဦးစီးဌာန၊ အုပ်ချုပ်ရေးမှူးရုံး၊ မြို့ပြဆိုင်ရာဌာနရမ်းခ ကြီးကြပ်ရေးဝန်ရုံး၊ ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ် ပါ ၂	၁၉၉

၂၀၁၄ ခုနှစ်

မြစ်မှုဆိုင်ရာအမှုများ

ပြစ်မှုဆိုင်ရာမှုခင်းများ

ဥပဒေများ-

- ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေ
- ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေ
- ပြည်ထောင်စုတရားစီရင်ရေးဥပဒေ
- အလုပ်သမားရေးရာအငြင်းပွားမှုဖြေရှင်းရေးဥပဒေ

ကျူးလွန်သည့်ပြစ်မှုသည် တရားရုံးက ဆောင်ရွက်သည့် မှုခင်း တစ်စုံတစ်ရာတွင် သို့မဟုတ် ထိုမှုခင်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ကျူးလွန်သည်ဟု စွပ်စွဲခြင်းမဟုတ်ပါက ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦး ချင်းအနေဖြင့် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၂၁၁ အရ အရေးယူပေးရန် တိုင်တန်းခွင့် ရှိ မရှိ။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ သက်သေထွက်ဆိုချက်များနှင့် သက်သေခံ (က)စာတို့ အရ လျှောက်ထားသူ ဦးကျော်ဟန်သည် နိုင်ငံတော်သမ္မတနှင့် မြို့နယ် အုပ်ချုပ်ရေးမှူးထံသို့ လိပ်မူကာ တိုင်တန်းခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရှိရသည်။

အထက်တရားရုံး၌ စွဲဆိုထားသော အမှုနှင့်ပတ်သက်၍ စွဲဆိုခြင်းမဟုတ်ဘဲ အထက်အဖွဲ့အစည်းများသို့ စာဖြင့်ရေးသားမမှန်မကန် စွပ်စွဲတိုင်ကြားခံရသဖြင့် တိုင်ကြားခံရသူက ယင်းသို့ တိုင်ကြားသူများ အပေါ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၂၁၁ အရ အရေးယူပေးရန် ဦးတိုက်

လျှောက်ထား စွဲဆိုသော အမှုသည် ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၁၉၅ စာမျက်နှာ

(၁) (ခ) တွင် ဖော်ပြထားသော အမှုအမျိုးအစားနှင့် အကျုံးဝင်ခြင်းမရှိပေ။
ကိုထွန်းပေါ် ပါ -၅ နှင့် ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ -၂ အမှု(၂) ၊
ဦးလှမြင့် ပါ -၈ နှင့် ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော် ပါ -၂
အမှု(၁) ကို ကြည့်ပါ။

သို့ဖြစ်၍ ကျူးလွန်သည့် ပြစ်မှုသည် တရားရုံးကဆောင်ရွက်သည့်
မှုခင်းတစ်စုံတစ်ရာတွင် သို့မဟုတ် ထိုမှုခင်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ကျူးလွန်သည်ဟု
စွပ်စွဲခြင်းမဟုတ်ပါက ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးချင်းအနေဖြင့် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ
၂၁၁ အရ အရေးယူပေးပါရန် တိုင်တန်းခွင့်ရှိသည်။

ဦးကျော်ဟန်နှင့် ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ-၂

ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၄၉၇ သို့မဟုတ် ၄၉၈ အရ ပြစ်ဒဏ်
ထိုက်သော ပြစ်မှုကို တရားစွဲဆိုရာတွင် ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံး
ဥပဒေပုဒ်မ ၁၉၉ ပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့်ညီညွတ်ခြင်းမရှိပါက
ကနဦးကပင် ပျက်ပြယ်ခြင်း ရှိ မရှိ။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၁၉၉ တွင် ပြစ်မှု
ဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၄၉၇ သို့မဟုတ် ၄၉၈ အရ ပြစ်ဒဏ်ထိုက်သော
ပြစ်မှုတစ်ရပ်ကို သက်ဆိုင်ရာအမျိုးသမီး၏ လင်ယောက်ျားက
တိုင်တန်းချက်အရမဟုတ်လျှင် သို့မဟုတ် လင်ယောက်ျားမရှိခိုက်

စာမျက်နှာ

ပြစ်မှုကျူးလွန်ချိန်တွင် အဆိုပါ အမျိုးသမီးကို ထိုလင်ယောက်ျားကိုယ်စား စောင့်ရှောက်သူ အခြားသူတစ်ဦးဦးက တရားရုံး၏ ခွင့်ပြုချက်ဖြင့် တိုင်တန်းချက်အရ မဟုတ်လျှင် မည်သည့်တရားရုံးကမျှ အရေးမယူရဟု ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။ ယင်းပြဋ္ဌာန်းချက်အရဆိုလျှင် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၄၉၇ သို့မဟုတ် ၄၉၈ အရ ပြစ်မှုမျိုးကို လင်ယောက်ျား မရှိခိုက် ထိုလင်ယောက်ျားကိုယ်စားစောင့်ရှောက်သူ အခြားသူတစ်ဦးဦးက စွဲဆိုခြင်း ဖြစ်လျှင် တရားရုံး၏ခွင့်ပြုချက် ရရန်အတွက် ဥပဒေနှင့် အညီခွင့်ပြုမိန့် တောင်းခံရန်လိုအပ်ကြောင်းမှာ ပြဋ္ဌာန်းချက်အရပင် ထင်ရှားသည်။ တရားရုံး၏ ခွင့်ပြုချက်မရှိပါက မည်သည့်တရားရုံးကမျှ အရေးမယူရ No Court shall take cognizance ဟုပြဋ္ဌာန်းချက်အရ မပြုမနေပြုရ မည့် Mandatory Provision လည်းဖြစ်ပေသည်။

မူလရုံးအမှုတွင် မသန်းသန်းဦးအား ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်သူ ဒေါ်ဦးညွန့်ဖြူသည် မောင်စံရွှေမြင့်အား တရားစွဲဆိုရာ၌ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၁၉၉ နှင့်အညီ တရားစွဲဆိုခွင့်ပြုရန် လျှောက်လွှာကို တင်ပြခဲ့ ခြင်းမရှိသကဲ့သို့ ၎င်း၏ဦးတိုက်လျှောက်လွှာ၌လည်း တရားစွဲဆို ခွင့်ပြုရန် တင်ပြတောင်းခံထားခြင်းမရှိပေ။ တရားလို ဒေါ်ဦးညွန့်ဖြူ၏ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၂၀၀ အရ ထွက်ဆိုချက်၌လည်း တရား စွဲဆိုခွင့်ပြုမိန့်တောင်းခံသည့် ထွက်ဆိုချက်တစ်စုံတစ်ရာလည်းမရှိပေ။ သို့ဖြစ်ရာ တရားလိုဒေါ်ဦးညွန့်ဖြူသည် မသန်းသန်းဦး၏ထိန်းသိမ်း စောင့်ရှောက်သူအဖြစ် တရားစွဲဆိုရာတွင် တရားရုံးတော်၏ခွင့်ပြုမိန့်ကို ဥပဒေနှင့်အညီ တောင်းခံခဲ့ခြင်းမရှိကြောင်း ထင်ရှားသည်။ ထို့ပြင် တရားရုံးတော်မှလည်း တရားစွဲဆိုခွင့်ပြုကြောင်း အမိန့်တစ်စုံတစ်ရာ

ချမှတ်ထားခြင်းလည်း မရှိပေ။

စာမျက်နှာ

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ တရားလို ဒေါ်ဦးညွန့်ဖြူ စွဲဆိုသောအမှုသည် ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၁၉၉ ပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့် ညီညွတ်ခြင်း မရှိသဖြင့် မူလကနဦးကပင် ပျက်ပြယ်နေသည်ဟု ဆိုရပေမည်။

မောင်စံရွှေမြင့် နှင့် ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ-၂

၂၀

ဥပဒေအရာရှိလိုက်ပါဆောင်ရွက်သည့်အမှုများတွင် တိုင်တန်းသူ တရားလို သို့မဟုတ် နစ်နာသူက ပြင်ပ ရှေ့နေငှားရမ်းပြီး အမှုလိုက်ပါဆောင်ရွက်စေလိုလျှင် ဆောင်ရွက်ရမည့် နည်းလမ်း၊ နစ်နာသူ ဆိုသည့် စကားရပ်။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ရှေ့နေချုပ်နည်းဥပဒေ ၈၅ တွင် ဥပဒေအရာရှိလိုက်ပါဆောင်ရွက်သော ပြစ်မှုဆိုင်ရာမူလမှုများ၊ အယူခံမှုများနှင့် အထွေထွေလျှောက်ထားမှုများတွင် တိုင်တန်းသူတရားလို သို့မဟုတ် နစ်နာသူက ပြင်ပရှေ့နေငှားရမ်း ပြီး အမှုလိုက်ပါဆောင်ရွက်စေလိုလျှင် ခွင့်ပြုချက်ရရှိရန်အတွက် ရှေ့နေချုပ်ရုံး သို့မဟုတ် သက်ဆိုင်ရာ ဥပဒေရုံးသို့ လျှောက်ထားရမည်ဟု ဖော်ပြထားသည်။

“နစ်နာသူ” ဆိုသော စကားရပ်နှင့်စပ်လျဉ်း၍ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေ၊ ပြည်ထောင်စုရှေ့နေချုပ်ဥပဒေ၊ ရှေ့နေချုပ် နည်းဥပဒေ

တို့တွင် အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုထားသည်ကို မတွေ့ရချေ။

စာမျက်နှာ

“ကိုယ်တိုင်ထိခိုက်နစ်နာခြင်းခံရသူ” ဆိုသည့် စကားရပ်နှင့် စပ်လျဉ်း၍ **မောင်မြဟန် ပါ -၂ နှင့် ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော်အမှု**^(၂) တွင် အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုခဲ့ရာ **ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ (ဒေါက်တာ ကြည်စိုး) နှင့် ဒေါ်တင်တင်**^(၃) စီရင်ထုံးတွင် လမ်းညွှန်ခဲ့သည်။

နိုင်ငံတော်ငြိမ်ဝပ်ပိပြားမှုတည်ဆောက်ရေးအဖွဲ့က ကြားနာ စစ်ဆေးဆဲ အမှုများပိတ်သိမ်းခြင်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ အမိန့် ၄/ ၈၉၊ အပိုဒ် ၆ တွင် ဖော်ပြချက်မှာလည်း “ကိုယ်တိုင်ထိခိုက်နစ်နာသူ” ဆိုသော စကားရပ်ကို အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုခဲ့ ခြင်းဖြစ်သည်။

သို့ဖြစ်ရာ “နစ်နာသူ” ဆိုသောစကားရပ်ကို လွတ်ငြိမ်းချမ်းသာခွင့် နှင့်စပ်လျဉ်း၍ လမ်းညွှန်အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုချက်၊ အမှုပိတ်သိမ်းခြင်း နှင့်စပ်လျဉ်း၍ လမ်းညွှန်အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုချက်များဖြင့် ဘောင်ခတ်၍ အဓိပ္ပာယ်မဖွင့်ဆိုသင့်ဟု သဘောရပေသည်။

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၉၃ သည် တရားလိုအကျိုးဆောင် အစိုးရရှေ့နေ၏ လျှောက်လဲပြောဆိုခွင့်ကို ပြဋ္ဌာန်းထားသည့်အပြင် ပုဂ္ဂလိကငှားရမ်းသော ပြင်ပရှေ့နေများသည် အစိုးရရှေ့နေများ၏ ကြီးကြပ်ကွပ်ကဲမှုအောက်တွင် ဆောင်ရွက်ရမည့် အကြောင်း ပြဋ္ဌာန်းထားသည့် ကျင့်ထုံးပုဒ်မဖြစ်သည်။

ပြင်ပပုဂ္ဂိုလ်က ငှားရမ်းသောရှေ့နေများသည် တရားလို ဘက်က အမှုလိုက်ပါလိုပါက အစိုးရရှေ့နေက ခွင့်ပြုမှသာ လိုက်ပါ ဆောင်ရွက်ခွင့်ရှိသဖြင့် အစိုးရရှေ့နေအနေဖြင့် တာဝန်ယူဆောင်ရွက်

လျက်ရှိသော ဥပဒေအရာရှိ အဆင့်ဆင့်၏ ခွင့်ပြုချက်ရမှသာ လိုက်ပါ စာမျက်နှာ
 ဆောင်ရွက်ခွင့်ရှိသည်။ ဥပဒေအရာရှိများသည် ပြင်ပရှေ့နေတင်သွင်းလာ
 သောကိုယ်စားလှယ်လွှဲစာအပေါ်တွင်ဖြစ်စေ၊ သီးခြားစာရွက်ပေါ်
 တွင်ဖြစ်စေ၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၉၃ နှင့်အညီ ပြင်ပရှေ့နေ
 သည် ဥပဒေအရာရှိ၏ ကြီးကြပ်ကွပ်ကဲမှုအောက်တွင် ဥပဒေအရာရှိ၏
 ညွှန်ကြားချက်နှင့်အညီ လိုက်ပါဆောင်ရွက်စေရန် သဘောတူခွင့်ပြုနိုင်
 ကြောင်းတွေ့ရသည်။

ဒေါ်မြမြထွေးနှင့် ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော် ပါ- ၃ ၂၉

**တိုင်းဒေသကြီး၊ ပြည်နယ်တရားလွှတ်တော်သည် ခရိုင်တရားရုံးက
 ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၃၅၁ အရ နောက်တိုး တရားခံ
 ထည့်သွင်းခွင့်ပြုသည့် အမိန့်ကို ပယ်ဖျက်နိုင်သည့်
 အခွင့်အာဏာ ရှိ မရှိ။**

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ယခုအခါ တိုင်းဒေသကြီး၊ ပြည်နယ်တရားလွှတ်တော်
 များ တွင် ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၃၉ (၁) နှင့် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ
 ကျင့်ထုံးဥပဒေ ၅၆၁-က အရ စီရင်ပိုင်ခွင့်များ ရရှိပြီးဖြစ်သည့်အတွက်
 ဦးအောင်ကျော်တင်က မုံရွာခရိုင်တရားရုံးတွင် ၎င်းအပေါ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ
 ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၃၅၁ (၁) အရ နောက်တိုးတရားခံအဖြစ် ထည့်သွင်း
 ခွင့်ပြုသည့်အမိန့်ကို ပယ်ဖျက်ပေးရန် စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီးတရား
 လွှတ်တော်သို့ ပြင်ဆင်မှုလျှောက်ထားခြင်းသာဖြစ်၍ ယင်းပြင်ဆင်မှုအား

စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်က လက်ခံဆုံးဖြတ်ခြင်းသည် စာမျက်နှာ
မှားယွင်းသည်ဟု မဆိုနိုင်ပေ။

ဦးဝင်းမြင့်လွင် ပါ ၁၀ နှင့် ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော် ပါ-၂ ၄၂

**ရဲအရေးယူပိုင်ခွင့်ရှိသော ပြစ်မှုများကို ရဲလက်စွဲအပိုဒ် ၁၄၁၄
နှင့်အညီ နှောင့်နှေးခြင်းမရှိဘဲ တိုင်ချက်ရေးဖွင့်ရန်ဖြစ်
သော်လည်း ဆောင်ရွက်ပေးမှုမပြုခြင်းသည် ရဲလက်စွဲကို
လိုက်နာရန် ပျက်ကွက်မှုဖြစ်ခြင်း၊ ထိုပျက်ကွက်မှုကြောင့်
တစ်စုံတစ်ယောက်၏ ဥပဒေရေးရာ အခွင့်အရေးကို
ထိခိုက်နစ်နာခြင်းဖြစ်ပါက အာဏာပေးစာချွန်တော် အမိန့်
ထုတ်ဆင့်ရန်ဖြစ်ခြင်း။**

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ရဲလက်စွဲအပိုဒ်၁၄၁၄ တွင် “ရဲအရေးယူပိုင်သော ပြစ်မှု
ဖြစ်ပွားကြောင်း သတင်းရရှိသည့်အခါ နှောင့်နှေးခြင်းမရှိဘဲ တိုင်ချက်ရေး
ဖွင့်ရန်အရေးကြီးသည်။ ရရှိသော သတင်းပေးချက်သည် အမှုအကြောင်း
ကို ကိုယ်တိုင်တစ်စုံတစ်ရာမသိသူကပေးသော တစ်ဆင့်ကြားသတင်း
ဖြစ်စေ၊ အမှုအကြောင်းအနည်းငယ်မျှသာ သိသောသူ၏ သတင်းဖြစ်စေ၊
အမှု၏အကြောင်းအပြည့် အစုံသိသူ၏ သတင်းဖြစ်စေ၊ မည်သည့် သတင်း
မျိုးကိုမဆို ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၁၅၄ တွင် ပြဋ္ဌာန်းချက်များအရ
ချက်ချင်းတိုင်ချက်ရေးဖွင့်ရမည်” ဟု ဖော်ပြထားသည်။

လျှောက်ထားသူက နောင်ချိုရဲတပ်ဖွဲ့စခန်းမှူးထံ အမှုဖွင့် စာမျက်နှာ အရေးယူပေးရန် တိုင်ချက်ဖွင့်သည့် အကြောင်းအရာမှာ မြေလွတ်၊ မြေလပ် နှင့် မြေရိုင်းများ စီမံခန့်ခွဲရေးဥပဒေအခန်း ၉ ပါ ရဲအရေးယူပိုင်ခွင့်ရှိသော ပြစ်မှုများဖြစ် သည့်အတွက် ရဲလက်စွဲအပိုင် ၁၄၁၄ နှင့်အညီ ချက်ချင်း တိုင်ချက်ရေးဖွင့်ရန်ဖြစ်သော်လည်း ဆောင်ရွက်ပေးမှုမပြု ခြင်းသည် မိမိ ထမ်းဆောင်ရမည့် ရဲလက်စွဲပါ တာဝန်ကို လိုက်နာရန် ပျက်ကွက်ခြင်းဖြစ် သည်။

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ အစိုးရဝန်ထမ်းတစ်ဦးဦးသည် မိမိဆောင်ရွက် ရမည့် တာဝန်ဝတ္တရားတစ်ခုခုကို မဆောင်ရွက်သည့်အတွက် တစ်စုံ တစ်ယောက်၏ ဥပဒေရေးရာအခွင့်အရေးကို ထိခိုက်ခြင်း၊ ဆုံးရှုံးခြင်းတို့ ပေါ်ပေါက်ပါက အာဏာပေး စာချွန်တော်အမိန့် ထုတ်ဆင့်၍ သတ်မှတ် ထားသောတာဝန်ကို ဆောင်ရွက်စေရန်ဖြစ်သည်။

ဦးသန်းထွဋ် နှင့် စခန်းမှူး၊ နောင်ချိုပြည်သူ့ရဲစခန်း၊ နောင်ချိုမြို့။ ၅၄

အလုပ်သမားရေးရာ အငြင်းပွားမှုဖြေရှင်းရေးဥပဒေပုဒ်မ ၂၃။
 ညှိနှိုင်းဖျန်ဖြေရေးအဖွဲ့၏ ဖျန်ဖြေပေးမှုကို မကျေနပ်ပါက စီရင်ပိုင်ခွင့်ရှိသော တရားရုံးသို့ လျှောက်ထားနိုင်ခြင်း၊ အလုပ် သမားအဖွဲ့အစည်း ဥပဒေပုဒ်မ ၄၄ (ဃ) ကို ဖောက်ဖျက် ခြင်းမဟုတ်ပါက ယင်းဥပဒေပုဒ်မ ၅၁ အရ အရေးယူရန် အကြောင်းမရှိခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ အလုပ်သမားရေးရာအငြင်းပွားမှုဖြေရှင်းရေးဥပဒေ ပုဒ်မ ၂၃ တွင် ညှိနှိုင်းဖျန်ဖြေရေးအဖွဲ့၏ ဖျန်ဖြေပေးမှုကို မကျေနပ်ပါက စီရင်ပိုင်ခွင့်ရှိသော တရားရုံးသို့ လျှောက်ထားနိုင်သည်ဟုလည်းကောင်း၊ ယင်းဥပဒေပုဒ်မ ၅၂ တွင် အငြင်းပွားမှုကို ဖျန်ဖြေခြင်း သို့မဟုတ် ခုံသမာဓိဖြင့် ဖြေရှင်းဆောင်ရွက်နေစဉ်အတွင်း အဆိုပါ အငြင်းပွားမှု နှင့်စပ်လျဉ်း၍ ပြစ်မှုကြောင်းအရ တရားစွဲဆိုဆောင်ရွက်ခြင်းအား ပိတ်ပင်ခြင်းမရှိဟုလည်းကောင်း ပြဋ္ဌာန်းထားသဖြင့် မချောစုလှိုင်အနေဖြင့် စီရင်ပိုင်ခွင့်ရှိသည့်လှိုင်သာယာမြို့နယ်တရားရုံးတွင် ဦးတိုက်လျှောက်ထား တရားစွဲဆိုခွင့်ရှိပေသည်။

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ အလုပ်သမားအဖွဲ့အစည်းဥပဒေပုဒ်မ ၄၄(ဃ)တွင် ဤဥပဒေနှင့် အညီ အလုပ်သမားအဖွဲ့အစည်း တစ်ရပ်၏ လှုပ်ရှားမှုများကို ဆောင်ရွက်ရန် အလုပ်သမားအဖွဲ့အစည်းတစ်ခုတွင် အဖွဲ့ဝင်အဖြစ်ပါဝင်ခြင်း သို့မဟုတ် သပိတ်မှောက်ရာတွင် ပါဝင်ဆောင်ရွက်ခြင်းကြောင့် အလုပ်သမားတစ်ဦးအား အလုပ်မှထုတ်ပစ်ခြင်းမပြုရဟု တားမြစ်ထားပြီး ယင်းတားမြစ်ချက်ကို ဖောက်ဖျက်ကျူးလွန်ပါက ယင်းဥပဒေပုဒ်မ ၅၁ အရ ပြစ်ဒဏ်ချမှတ်ရမည်ဖြစ်ကြောင်း ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။

သို့ရာတွင် မချောစုလှိုင်အား အလုပ်ထုတ်ပယ်လိုက်ကြောင်း အသိပေးသည့် ၁၈-၁-၂၀၁၃ ရက်စွဲပါ စာအရ လည်းကောင်း၊ ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး ခုံသမာဓိအဖွဲ့၏ ၂၆-၂-၂၀၁၃ ရက်စွဲပါ ဆုံးဖြတ်ချက်အရလည်းကောင်း၊ ခုံသမာဓိကောင်စီ၏ ၂၀-၃-၂၀၁၃ ရက်စွဲပါ ဆုံးဖြတ်ချက်အရလည်းကောင်း မချောစုလှိုင်အား အလုပ်မှထုတ်ပယ်ခြင်းမှာ အလုပ်သမားအဖွဲ့အစည်း

တွင်ပါဝင်ခြင်း၊ သပိတ်မှောက် ရာတွင် ပါဝင် ဆောင်ရွက်ခြင်းကြောင့် စာမျက်နှာ
အလုပ်ထုတ်ပစ်ခြင်းမဟုတ်ကြောင်း ထင်ရှား ပေါ်ပေါက်သည်။

အလုပ်ရှင်၏ ဆောင်ရွက်ချက်သည် အလုပ်သမားအဖွဲ့အစည်း
ဥပဒေပုဒ်မ ၄၄ (ဃ) အရ တားမြစ်ချက်ကို ဖောက်ဖျက်ခြင်း
မဟုတ်ကြောင်း တွေ့ရသဖြင့် အလုပ်ရှင်နှင့် မန်နေဂျာတို့အား
အရေးယူရန်အကြောင်း မရှိသည့် အတွက် မချောစုလှိုင်တို့
ဦးတိုက်လျှောက်ထားချက်သည် အမှုကို ဆက်လက်စစ်ဆေးရန်
လုံလောက်သည့် အခြေအမြစ် မရှိဟု ဆိုရပေမည်။

ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှု

+ ၂၀၁၄ ခုနှစ်

ဇူလိုင်လ ၈ ရက်

ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်တရားသူကြီး

ဦးသာဌေး ရှေ့တွင်

ဦးကျော်ဟန်

နှင့်

ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော် ပါ ၂ *

ကျူးလွန်သည့်ပြစ်မှုသည် တရားရုံးက ဆောင်ရွက်သည့် မှုခင်း တစ်စုံတစ်ရာတွင် သို့မဟုတ် ထိုမှုခင်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ကျူးလွန် သည်ဟု စွပ်စွဲခြင်းမဟုတ်ပါက ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးချင်း အနေ ဖြင့် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၂၁၁ အရ အရေးယူပေးရန် တိုင်တန်းခွင့် ရှိ မရှိ။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ သက်သေထွက်ဆိုချက်များနှင့် သက်သေခံ (က)စာတို့ အရ လျှောက်ထားသူ ဦးကျော်ဟန်သည် နိုင်ငံတော်သမ္မတနှင့် မြို့နယ် အုပ်ချုပ်ရေးမှူးထံသို့ လိပ်မူကာ တိုင်တန်းခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရှိရသည်။

အထက်တရားရုံး၌ စွဲဆိုထားသော အမှုနှင့်ပတ်သက်၍ စွဲဆို ခြင်းမဟုတ်ဘဲ အထက်အဖွဲ့အစည်းများသို့ စာဖြင့်ရေးသားမမှန်မကန် စွပ်စွဲတိုင်ကြားခံရသဖြင့် တိုင်ကြားခံရသူက ယင်းသို့ တိုင်ကြားသူများ

---

* ၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၈၅(ခ)
+ ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာအထွေထွေလျှောက်လွှာအမှတ် ၁၁ တွင် ချမှတ်သော ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလ ၁၂ ရက်စွဲပါ မကွေးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော် ၏ အမိန့်ကို ပြင်ဆင်မှု

၂၀၁၄

ဦးကျော်ဟန်

နှင့်

ပြည်ထောင်စုသမ္မတ

မြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ။

အပေါ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၂၁၁ အရ အရေးယူပေးရန် ဦးတိုက်
လျှောက်ထား စွဲဆိုသော အမှုသည် ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၁၉၅
(၁) (ခ) တွင် ဖော်ပြထားသော အမှုအမျိုးအစားနှင့် အကျိုးဝင်ခြင်းမရှိပေ။
ကိုထွန်းပေါ် ပါ ၅ နှင့် ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၂ အမှု(၂) ၊
ဦးလှမြင့် ပါ ၈ နှင့် ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော် ပါ ၂ အမှု(၁)
ကို ကြည့်ပါ။

သို့ဖြစ်၍ ကျူးလွန်သည့် ပြစ်မှုသည် တရားရုံးကဆောင်ရွက်သည့်
မှုခင်းတစ်စုံတစ်ရာတွင် သို့မဟုတ် ထိုမှုခင်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ကျူးလွန်သည်ဟု
စွပ်စွဲခြင်းမဟုတ်ပါက ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးချင်းအနေဖြင့် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ
၂၁၁ အရ အရေးယူပေးပါရန် တိုင်တန်းခွင့်ရှိသည်။

- လျှောက်ထားသူအတွက် - ဦးခင်မောင်မြင့်
တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ
- လျှောက်ထားခံရသူအတွက် - (၁) ဦးမောင်မောင်လေး
ဒုတိယညွှန်ကြားရေးမှူး
ပြည်ထောင်စုရှေ့နေချုပ်ရုံး
(၂) ဦးပြုံးချို
တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ

ချောက်မြို့နယ်တရားရုံး၊ ၂၀၁၃ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာအမှုကြီးအမှတ်
၁၁၁၉ တွင် ဦးဌေးဝင်းက ဦးကျော်ဟန် အပေါ် ဦးတိုက်လျှောက်ထား
စွဲဆိုသောအမှုအား ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၂၁၁(ပထမပိုင်း)၊ ၅၀၀ အရ
အရေးယူသဖြင့် ဦးကျော်ဟန်က ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၅၆၁-က
အရ အမှုအားချေဖျက်ပေးရန် မကွေးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်သို့

၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာအထွေထွေလျှောက်လွှာအမှတ် ၁၁ ဖြင့် တင်သွင်းရာတွင် လျှောက်လွှာအားပယ်ခဲ့သည်။ ယင်းအမိန့်အပေါ် ဦးကျော်ဟန် က မကျေနပ်သဖြင့် ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်သို့ ဤပြင်ဆင်မှုကို တင်သွင်းသည်။

၂၀၁၄
ဦးကျော်ဟန်
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၂

အမှုမှာ ဦးကျော်ဟန်က မမှန်မကန်စွာပိုင်ကြားမှုများကြောင့် ၎င်းအား အကြိမ်ကြိမ်စစ်ဆေးခံနေရ သဖြင့် ၎င်းတွင် ဂုဏ်သိက္ခာ ကျဆင်းခြင်းတို့ဖြစ်ရသောကြောင့် ဦးကျော်ဟန်အား အရေးယူပေးပါရန် ဦးဌေးဝင်း က ဦးတိုက်လျှောက်ထားစွဲဆိုခဲ့သောအမှုဖြစ်သည်။

လျှောက်ထားသူ၏ တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေက ဆွေမျိုးများ၏ အလှူပွဲ၊ ရဟန်းခံပွဲနှင့် ဘုန်းကြီးကျောင်း၊ ဇရပ်ဆောက်နေရခြင်းများကြောင့် ခရီးလွန်ကာ ကာလစည်းကမ်းသတ်ရက်ကျော်လွန်ရသဖြင့် ခွင့်ပြုပေးစေလိုကြောင်း၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၂၁၁ မှာ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၁၅၅(၁)(ခ)ပါပြဋ္ဌာန်းချက်အရ သက်ဆိုင်ရာ တရားရုံး၏ ရေးသားတိုင်တန်းချက်ရှိမှသာ လက်ခံအရေးယူရမည်ဖြစ်ကြောင်း ဦးဌေးဝင်း က ဦးတိုက်လျှောက်ထားခြင်းအပေါ် လျှောက်ထားသူအား မြို့နယ်တရားရုံးက ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၂၁၁(ပထမပိုင်း)အရ လက်ခံအရေးယူခြင်းမှာဥပဒေအရ မှားယွင်းပါကြောင်း၊ ဦးဌေးဝင်းသည် ရာအိမ်မှူးဘဝက ကျေးရွာတွင် ဆောင်ရွက်ချက်များမှာ တစ်ခုမှအောင်မြင်ခြင်းမရှိ၍ ရွာလူထု၏တင်ပြချက်နှင့် လျှောက်ထားသူ၏ထင်မြင်ချက်တို့ကို ပေါင်းပြီး သဘောရိုးနှင့် အထက်အဖွဲ့အစည်းအဆင့်ဆင့်သို့ တင်ပြခဲ့ခြင်းမှာ ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၄၉၉၊ တတိယကင်းလွတ်ချက်တွင် အကျုံးဝင်ပါသောကြောင့် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၅၀၀ အရ စွဲဆိုထားမှုကို ချေဖျက်

၂၀၁၄

ဦးကျော်ဟန်

နှင့်

ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ။

သင့်ပါကြောင်း လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

ပြည်ထောင်စုရှေ့နေချုပ်ရုံး၊ ဒုတိယညွှန်ကြားရေးမှူးက အမှုတွဲ
 ပါသက်သေထွက်ချက်များနှင့် စာရွက်စာတမ်းများအရ လျှောက်ထားသူ
 သည် မူလရုံးတရားလိုအပေါ် နစ်နာစေရန် အကြံဖြင့် အထက်အာဏာပိုင်
 အဖွဲ့အစည်းအဆင့်ဆင့်သို့ တစ်ကြိမ်မက တိုင်တန်းခဲ့ပြီး တိုင်တန်းမှုမှာ
 မှန်ကန်မှုမရှိဟု ပေါ်ပေါက်ကြောင်း၊ **ဦးလှမြင့် ပါဂ နှင့် ပြည်ထောင်စု
 မြန်မာနိုင်ငံတော်အမှု^(၁)** အရ လျှောက်ထားသူက တရားရုံးသို့ စွဲဆိုထား
 သော အမှုမျိုးမဟုတ်ဘဲ အထက်အဖွဲ့အစည်းများသို့ စာဖြင့်မမှန်မကန်
 တိုင်ကြားခြင်းအတွက် တိုင်ကြားခံရသူက ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေ ပုဒ်မ ၂၁၁
 အရ အရေးယူပေးရန် ဦးတိုက်လျှောက်ထားစွဲဆိုသော အမှုသည် ပြစ်မှု
 ဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၁၉၅(၁) (ခ)နှင့် အကျုံးမဝင်ကြောင်း၊
 လျှောက်ထားသူက ကျေးရွာလူထု၏တင်ပြချက်နှင့် ၎င်း၏ထင်မြင်ချက်
 ကိုပေါင်းစပ်၍ သဘောရိုးဖြင့်တင်ပြခြင်းဖြစ်သောကြောင့် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ
 ဥပဒေပုဒ်မ ၄၉၉၊ တတိယကင်းလွတ်ချက်တွင် အကျုံးဝင်ကြောင်း၊
 သက်သေပြရန်တာဝန်မှာ လျှောက်ထားသူအပေါ်တွင်သာ ကျရောက်
 ကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ အမှုအား ချေဖျက်ပေးရန် အကြောင်းမရှိကြောင်းနှင့်
 ကာလစည်းကမ်းသတ်ကျော်လွန်ခြင်းအတွက် တင်ပြသော အကြောင်းပြ
 ချက်များမှာ ခိုင်လုံမှုမရှိကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ ဤပြင်ဆင်မှုကို ပလပ်သင့်
 ကြောင်း လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

လျှောက်ထားခံရသူ(၂)၏ တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေကလည်း
 လျှောက်ထားသူသည် မူလရုံးတရားလို ဦးဌေးဝင်းအပေါ် နစ်နာစေရန်

---

(၁) ၁၉၉၆ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ ၁၉၅

အကြံဖြင့် အထက်အာဏာပိုင်အဖွဲ့အစည်းအဆင့်ဆင့်သို့ တိုင်ကြားခြင်း သည် မှန်ကန်မှု မရှိဟု ပေါ်ပေါက်ကြောင်း၊ လျှောက်ထားသူက တရားရုံး တွင် စွပ်စွဲတိုင်တန်းခြင်းမျိုးမဟုတ်၍ ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးအနေဖြင့် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၂၁၁ အရ တိုင်တန်းခွင့်ရှိကြောင်း၊ လျှောက်ထားသူသည် သဘောရိုးဖြင့် တိုင်ကြားခြင်း မဟုတ်၍ အကြိမ်ကြိမ်စစ်ဆေးခံရသဖြင့် ဂုဏ်သိက္ခာကျဆင်းခြင်း၊ နစ်နာစေခြင်း၊ အသရေပျက်စေခြင်းတို့ဖြစ်ပေါ် ကြောင်း၊ လျှောက်ထားသူက ၎င်း၏တိုင်တန်းချက်သည် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၅၀၀ အရ ပြစ်မှုမမြောက်ဘဲ ယင်းဥပဒေပုဒ်မ ၄၉၉ ၏ စတုတ္ထနှင့် နဝမကင်းလွတ်ချက်များတွင် အကျုံးဝင်ကြောင်း တင်ပြချက် သည် ထိုသို့ အကျုံးဝင်ကြောင်း သက်သေထင်ရှားပြရန် တာဝန်မှာ တရားခံ၏တာဝန်ဖြစ်ကြောင်း၊ သို့ဖြစ်ပါ၍ အမှုအား ဆက်လက် စစ်ဆေး စေရန် အချက်အလက်များရှိနေပါသောကြောင့် ဤပြင်ဆင်မှုအား ပလပ် သင့်ပါကြောင်း လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

ဤပြင်ဆင်မှုအား ကာလစည်းကမ်းသတ် ၂၄ ရက်ကျော်လွန် ခြင်းအတွက် ဆွေမျိုးများ၏ အလှူပွဲ၊ ရဟန်းခံပွဲနှင့် ဘုန်းကြီးကျောင်း၊ ဇရပ်ဆောက်နေရခြင်းများကြောင့် ခရီးလွန်ကာ ကာလစည်းကမ်းသတ် ရက်ကျော်လွန်ရသဖြင့် ခွင့်ပြုစေလိုကြောင်း ကျမ်းကျိန်လွှာကို လျှောက်ထား သူ ဦးကျော်ဟန်က တရားရုံးများလက်စွဲအပိုဒ် ၇၆၆ အရ တင်ပြသည်။ မကွေးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်၏ အမိန့်သည် ဥပဒေနှင့် ညီညွတ်မှု ရှိ မရှိစိစစ်ရန် လိုအပ်သဖြင့် ကာလစည်းကမ်းသတ် ကျော်လွန် ခြင်းကို ခွင့်ပြုသည်။

မူလရုံးအမှုတွင် တရားလို ဦးဌေးဝင်းနှင့် တရားလိုပြသက်သေ

၂၀၁၄

ဦးကျော်ဟန်
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ။

၁၂ ဦးအနက် သက်သေ ၆ ဦးအား စစ်ဆေးပြီးဖြစ်သည်။

မူလရုံးအမှုတွဲတွင် တရားလိုဦးဌေးဝင်း(လိုပြ-၁)၏ တိုင်ချက်နှင့် ထွက်ဆိုချက်အရ ၎င်းသည် ချောက်မြို့နယ်၊ ထိန်ကန်ကျေးရွာ အုပ်ချုပ်ရေးမှူးဖြစ်ကြောင်း၊ တစ်ရွာတည်းနေဦးကျော်ဟန်သည် ဦးကြီးငွေဆိုသူနှင့်ပူးပေါင်းပြီး ၂၅-၅-၂၀၁၂ ရက်စွဲပါစာဖြင့် နိုင်ငံတော်သမ္မတထံလိပ်မူ၍ ၎င်းအား တိုင်ကြားသဖြင့် မကွေးခရိုင်ရဲတပ်ဖွဲ့မှူး ခေါင်းဆောင်သော အဖွဲ့၏ စစ်ဆေးခြင်းကို ခံခဲ့ရကြောင်း၊ ထိုနောက် ၂၁-၆-၂၀၁၃ ရက်စွဲပါ စာဖြင့် ချောက်မြို့နယ် အုပ်ချုပ်ရေးမှူးထံလိပ်မူ၍ ၎င်းအား တိုင်ကြားခဲ့သဖြင့် ချောက်မြို့နယ်၊ ရဲတပ်ဖွဲ့မှူးခေါင်းဆောင်သောအဖွဲ့မှ ခုံဖွဲ့ စစ်ဆေးခြင်း ကိုခံခဲ့ရကြောင်း၊ ထိုအဖွဲ့များ၏စစ်ဆေးချက်များအရ ဦးကျော်ဟန်၏ တိုင်ကြားသော အချက်များမှာ မှန်ကန်မှုမရှိဟု ပေါ်ပေါက်ကြောင်း၊ ထို့ကြောင့် မမှန်မကန်သတင်းပေးတိုင်ကြားခြင်း၊ ယင်းသို့တိုင်ကြားသဖြင့် ဂုဏ်သိက္ခာကျဆင်း၍ အသရေပျက်နစ်နာခဲ့ခြင်းများအတွက် ဦးကျော်ဟန်အား တရားစွဲဆိုခွင့်ပြုပါရန် ချောက်မြို့နယ်အထွေထွေအုပ်ချုပ်ရေးဦးစီးဌာနသို့ တင်ပြခဲ့ရာ သက်သေခံ(က) ချောက်မြို့နယ်အထွေထွေ အုပ်ချုပ်ရေးဦးစီးဌာန ၏ ၂၄-၇-၂၀၁၃ ရက်စွဲပါ စာအမှတ် ၅/၄၃-၄၈/ဦး-၆(၂၈၉၇) ဖြင့် ၎င်း၏သဘောဆန္ဒအရ တရားခံအား တရားရုံးတွင် ဦးတိုက်လျှောက်ထားနိုင်ကြောင်း ပြန်ကြားလာသဖြင့် ဦးကျော်ဟန်အား ဦးတိုက်လျှောက်ထား တရားစွဲဆိုခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ ထွက်ဆိုထားသည်ကို တွေ့ရသည်။

ချောက်မြို့နယ်အထွေထွေအုပ်ချုပ်ရေးဦးစီးဌာနရုံးက ဦးကျော်ဟန် ၏တိုင်စာနှင့်စပ်လျဉ်း၍ စစ်ဆေးရန် တာဝန်ပေးခဲ့သော မြို့နယ်ရဲတပ်ဖွဲ့မှူး

ခေါင်းဆောင်သောအဖွဲ့တွင် ပါဝင်ခဲ့သည့် မီးသတ်ဦးစီးမှူး ဦးစိုးညွန့် (လိုပြ-၂)နှင့် သက်သေအဖြစ်ခေါ်ယူစစ်ဆေးခံရသည့် ဦးမောင်ကောင်း (လိုပြ-၃)၊ ကိုမျိုးမြင့်အောင်(လိုပြ-၄)၊ ဦးစံချိန် (လိုပြ-၅)၊ ဦးသာပု(လိုပြ-၆) တို့က တရားလို ဦးဌေးဝင်းအား (လိုပြ-၁)၏ ထွက်ဆိုချက်ကို ထောက်ခံ ထွက်ဆိုကြသည်။

၂၀၁၄
ဦးကျော်ဟန်
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၂

အထက်ပါ သက်သေထွက်ဆိုချက်များနှင့် သက်သေခံ(က) စာတို့ အရ လျှောက်ထားသူ ဦးကျော်ဟန် သည် နိုင်ငံတော်သမ္မတနှင့် မြို့နယ် အုပ်ချုပ်ရေးမှူးထံသို့ လိပ်မူကာ တိုင်တန်းခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရှိရ သည်။

အထက်တရားရုံး၌ စွဲဆိုထားသော အမှုနှင့်ပတ်သက်၍ စွဲဆိုခြင်း မဟုတ်ဘဲ အထက်အဖွဲ့အစည်းများသို့ စာဖြင့်ရေးသား မမှန်မကန်စွပ်စွဲ တိုင်ကြားခံရသဖြင့် တိုင်ကြားခံရသူက ယင်းသို့ တိုင်ကြားသူများအပေါ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၂၁၁ အရ အရေးယူပေးရန် ဦးတိုက် လျှောက်ထား စွဲဆိုသောအမှုသည် ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံး ဥပဒေပုဒ်မ ၁၉၅(၁)(ခ)တွင် ဖော်ပြထားသော အမှုအမျိုးအစားနှင့် အကျုံးဝင်ခြင်း မရှိပေ။ **ကိုထွန်းပေါ် ပါ ၅ နှင့် ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၂ အမှု (၂) ၊ ဦးလှမြင့် ပါ ၈ နှင့် ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၂ အမှု (၁) ကိုကြည့်ပါ။**

သို့ဖြစ်၍ ကျူးလွန်သည့် ပြစ်မှုသည် တရားရုံးက ဆောင်ရွက် သည့် မှုခင်းတစ်စုံတစ်ရာတွင် သို့မဟုတ် ထိုမှုခင်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ကျူးလွန်သည်ဟုစွပ်စွဲခြင်းမဟုတ်ပါက ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးချင်းအနေဖြင့် ပြစ်မှု ဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၂၁၁ အရ အရေးယူပေးပါရန် တိုင်တန်းခွင့်ရှိသည်။

လျှောက်ထားသူက မူလအမှုတွဲအား ချေဖျက်သင့်ကြောင်း တင်ပြ

(၂) ၁၉၉၆ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၉၀

၂၀၁၄

ဦးကျော်ဟန်
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၂

သည့် ဒုတိယအချက်မှာ ဦးဌေးဝင်းသည် ရာအိမ်မှူးဘဝက ကျေးရွာ
တွင် ဆောင်ရွက်ချက်များမှာ တစ်ခုမှအောင်မြင်ခြင်းမရှိ၍ ကျေးရွာလူထု
၏ တင်ပြချက်နှင့် ၎င်း၏ထင်မြင်ချက်ပေါင်းစပ်၍ သဘောရိုးဖြင့် တင်ပြ
ခဲ့ခြင်း၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၄၉၉ တတိယကင်းလွတ်ချက်တွင်
အကျုံးဝင်သည်ဆိုသောအချက်ဖြစ်သည်။ ဖော်ပြပါ ကင်းလွတ်ချက်တွင်
အကျုံးဝင်ကြောင်း သက်သေပြရန် တာဝန်သည် သက်သေခံဥပဒေပုဒ်မ
၁၀၅ အရလျှောက်ထားသူ အပေါ်ကျရောက်သဖြင့် ယင်းတင်ပြချက်ကို
ယခုအဆင့်တွင် စဉ်းစားခြင်းမပြုနိုင်သည့်အလျောက် အမှုကို ချေဖျက်
ရန် အကြောင်းမပေါ်ပေါက်ချေ။ **ဒေါ်တုတ်တုတ် ပါ ၂ နှင့်
ပြည်ထောင်စုဆိုရှယ်လစ်သမ္မတမြန်မာ နိုင်ငံတော်ပါ ၂ အမှု^(၇)**
ကိုကြည့်ပါ။

ထို့ကြောင့် တရားလိုဘက်စွပ်စွဲချက်များကို မှန်ကန်သည်ဟု
လက်ခံလျှင် တရားခံအနေဖြင့် ပြစ်မှုတစ်ရပ်ရပ်ကျူးလွန်ကြောင်း
ပေါ်ပေါက်ဖွယ်ရာအကြောင်းများရှိနေသည့်အပြင် ထိုစွပ်စွဲချက်များကို
ထောက်ခံမည့် သက်သေခံများလည်း ရှိနိုင်ဖွယ်ရာရှိ၍ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ
ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၅၆၁-က ပါအာဏာကို ကျင့်သုံးလျက်အမှုအား ချေဖျက်
ပေးရန် သင့်မည်မဟုတ်ပေ။ ဦးစံချိန်(ခ) **ဦးစံရှိန် နှင့် ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၂ အမှု^(၇)** ကို ရည်ညွှန်းသည်။

ထို့ပြင် မူလရုံးတရားခံဖြစ်သည့် ဦးကျော်ဟန်အနေဖြင့် စစ်ဆေး
ခဲ့ပြီးဖြစ်သော တရားလို ဦးဝင်းဌေး နှင့် တရားလိုပြသက်သေ ဦးစိုးညွန့်၊

---

(၇) ၁၉၈၆ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၁၈။

(၄) ၁၉၉၃ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၂၀။

ဦးမောင်ကောင်း၊ ကိုမျိုးမြင့်အောင်၊ ဦးစံချိန်၊ ဦးသာပု တို့၏ ထွက်ချက်အရ ဦးကျော်ဟန်အပေါ် ပြစ်မှုကြောင်းအရ စွဲချက်တင်လောက်သော အခြေအမြစ်မရှိဟု တင်ပြလိုပါက ထိုစစ်ဆေးပြီး သက်သေ ၆ ဦး၏ ထွက်ချက်နှင့် ပင်သုံးသပ်၍ မူလရုံးတရားခံအား စွဲချက်မတင်မီအမှုမှ လွတ်ပေးရန် ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံး ဥပဒေပုဒ်မ ၂၅၃ (၂)အရ မူလရုံး၌ပင် တင်ပြလျှောက်ထားရန် အခွင့်အရေးရှိနေပြီးဖြစ်သည်။ ဦးကျော်ဟန် အနေနှင့် ယင်းသို့ အခွင့်အရေးရှိနေသောကိစ္စတွင် ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၅၆၁-က အရ မူလရုံးအမှုတွဲကို ချေဖျက်ပေးရန်သင့်မည်လည်းမဟုတ်ပေ။

ဦးအောင်လင်း ပါ ၂ နှင့် ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော် ပါ ၂ အမှု^(၅) ကို ရည်ညွှန်းသည်။

သို့ဖြစ်၍ မကွေးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်က ဦးဌေးဝင်း မှ ဦးကျော်ဟန်အပေါ် ဦးတိုက် လျှောက်ထား၍ ချောက်မြို့နယ်တရားရုံးက ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၂၁၁၊ ၅၀၀ တို့အရ အရေးယူဆောင်ရွက်ထားသည့် ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုကြီးအမှတ် ၁၁၁၉ အား ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၅၆၁-က အရ ချေဖျက်ခွင့် မပြုဘဲ ပယ်ခဲ့ခြင်းသည် မှားယွင်းသည်ဟု ဆိုနိုင်ပေ။

ထို့ကြောင့် ဤပြင်ဆင်မှုအား ပလပ်သည်။

(၅) ၁၉၉၃ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ ၈၁-၂၄၀။

+ ၂၀၁၄ ခုနှစ်

ဇွန်လ ၁၂ ရက်

ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှု
ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်တရားသူကြီး
ဦးစိုးညွန့် ရွှေတွင်

မချောစုလှိုင်

နှင့်

ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်*

အလုပ်သမားရေးရာ အငြင်းပွားမှုဖြေရှင်းရေးဥပဒေပုဒ်မ ၂၃။
ညှိနှိုင်းဖျန်ဖြေရေးအဖွဲ့၏ ဖျန်ဖြေပေးမှုကို မကျေနပ်ပါက
စီရင်ပိုင်ခွင့်ရှိသော တရားရုံးသို့ လျှောက်ထားနိုင်ခြင်း၊ အလုပ်
သမားအဖွဲ့အစည်း ဥပဒေပုဒ်မ ၄၄ (ဃ) ကို ဖောက်ဖျက်
ခြင်းမဟုတ်ပါက ယင်းဥပဒေပုဒ်မ ၅၁ အရ အရေးယူရန်
အကြောင်းမရှိခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ အလုပ်သမားရေးရာအငြင်းပွားမှုဖြေရှင်းရေးဥပဒေ
ပုဒ်မ ၂၃ တွင် ညှိနှိုင်းဖျန်ဖြေရေးအဖွဲ့၏ ဖျန်ဖြေ ပေးမှုကို မကျေနပ်ပါက
စီရင်ပိုင်ခွင့်ရှိသော တရားရုံးသို့ လျှောက်ထားနိုင်သည်ဟုလည်းကောင်း၊
ယင်းဥပဒေပုဒ်မ ၅၂ တွင် အငြင်းပွားမှုကို ဖျန်ဖြေခြင်း သို့မဟုတ် ခုံသမာဓိ
ဖြင့် ဖြေရှင်းဆောင်ရွက်နေစဉ်အတွင်း အဆိုပါ အငြင်းပွားမှု နှင့်စပ်လျဉ်း၍

---

* ၂၀၁၃ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၉၃၂ (ခ)
+ ၂၀၁၃ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၅၃၉(ခ)တွင် ချမှတ်သော ၂၀၁၃
ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလ ၂၇ ရက်စွဲပါ ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်၏
အမိန့်ကို ပြင်ဆင်မှု

ပြစ်မှုကြောင်းအရ တရားစွဲဆိုဆောင်ရွက်ခြင်းအား ပိတ်ပင်ခြင်းမရှိဟု လည်းကောင်း ပြဋ္ဌာန်းထားသဖြင့် မချောစုလှိုင်အနေဖြင့် စီရင်ပိုင်ခွင့်ရှိသည့် လှိုင်သာယာမြို့နယ်တရားရုံးတွင် ဦးတိုက်လျှောက်ထားတရားစွဲဆိုခွင့် ရှိပေ သည်။

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ အလုပ်သမားအဖွဲ့အစည်းဥပဒေပုဒ်မ ၄၄(ဃ) တွင် ဤဥပဒေနှင့်အညီ အလုပ်သမားအဖွဲ့အစည်း တစ်ရပ်၏ လှုပ်ရှားမှု များကို ဆောင်ရွက်ရန် အလုပ်သမားအဖွဲ့အစည်းတစ်ခုတွင် အဖွဲ့ဝင် အဖြစ်ပါဝင်ခြင်း သို့မဟုတ် သပိတ်မှောက်ရာတွင် ပါဝင်ဆောင်ရွက်ခြင်း ကြောင့် အလုပ်သမားတစ်ဦးအား အလုပ်မှထုတ်ပစ်ခြင်းမပြုရဟု တားမြစ် ထားပြီး ယင်းတားမြစ်ချက်ကို ဖောက်ဖျက်ကျူးလွန်ပါက ယင်းဥပဒေပုဒ်မ ၅၁ အရ ပြစ်ဒဏ်ချမှတ်ရမည်ဖြစ်ကြောင်း ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။

သို့ရာတွင် မချောစုလှိုင်အား အလုပ်ထုတ်ပယ်လိုက်ကြောင်း အသိပေးသည့် ၁၈-၁-၂၀၁၃ ရက်စွဲပါ စာအရလည်းကောင်း၊ ရန်ကုန် တိုင်းဒေသကြီး ခုံသမာဓိအဖွဲ့၏ ၂၆-၂-၂၀၁၃ ရက်စွဲပါ ဆုံးဖြတ်ချက်အရ လည်းကောင်း၊ ခုံသမာဓိကောင်စီ၏ ၂၀-၃-၂၀၁၃ ရက်စွဲပါ ဆုံးဖြတ်ချက် အရလည်းကောင်း မချောစုလှိုင်အား အလုပ်မှထုတ်ပယ်ခြင်းမှာ အလုပ် သမားအဖွဲ့အစည်းတွင်ပါဝင်ခြင်း၊ သပိတ်မှောက်ရာတွင် ပါဝင်ဆောင်ရွက် ခြင်းကြောင့် အလုပ်ထုတ်ပစ်ခြင်းမဟုတ်ကြောင်း ထင်ရှားပေါ်ပေါက်သည်။

အလုပ်ရှင်၏ ဆောင်ရွက်ချက်သည် အလုပ်သမားအဖွဲ့အစည်း ဥပဒေပုဒ်မ ၄၄ (ဃ) အရ တားမြစ်ချက်ကို ဖောက်ဖျက်ခြင်း မဟုတ်ကြောင်း တွေ့ရသဖြင့် အလုပ်ရှင်နှင့် မန်နေဂျာတို့အား အရေးယူရန်အကြောင်း မရှိသည့် အတွက် မချောစုလှိုင်တို့ ဦးတိုက်လျှောက်ထားချက်သည် အမှုကို

၂၀၁၄

မချောစုလှိုင်
နှင့်

ဆက်လက်စစ်ဆေးရန် လုံလောက်သည့် အခြေအမြစ်မရှိဟု ဆိုရပေမည်

လျှောက်ထားသူ - ဦးဆန်းလင်း

ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်

တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ

လျှောက်ထားခံရသူအတွက်-

ဒေါ်ချိုချိုအောင်

လက်ထောက်ညွှန်ကြားရေးမှူး

ပြည်ထောင်စုရှေ့နေချုပ်ရုံး

လှိုင်သာယာမြို့နယ်တရားရုံး၊ ၂၀၁၃ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုကြီးအမှတ် ၇၂၆ တွင် မချောစုလှိုင်က ဒေါ်လီကျွေးကျွံနှင့် ဒေါ်စီစီမေတို့အပေါ် အရေးယူပေးရန် ဦးတိုက်လျှောက်ထား တရားစွဲဆိုရာ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၂၀၃ အရ ပလပ်ခဲသဖြင့် မချောစုလှိုင်က ရန်ကုန်မြောက်ပိုင်းခရိုင်တရားရုံးသို့ ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၁၂၇ ဖြင့် ပြင်ဆင်မှုတင်သွင်းရာ ပလပ်ခဲသည့်အပြင် ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်သို့ ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၅၃၉(ခ)ဖြင့် ပြင်ဆင်မှုတင်သွင်းရာ တွင်လည်း ပလပ်ခဲသည့်အတွက် ပြည်ထောင်စု တရားလွှတ်တော်ချုပ်သို့ ဤပြင်ဆင်မှုကိုတင်သွင်းခြင်းဖြစ်သည်။

အမှုမှာ လျှောက်ထားသူ မချောစုလှိုင်သည် ဒေါ်လီကျွေးကျွံ ပိုင်ဆိုင်ပြီး မန်နေဂျာဒေါ်စီစီမေတာဝန် ယူဆောင်ရွက်သည့် တော်ဝင် မြန်မာ ဇာပန်းထိုးစက်ရုံတွင် အလုပ်သမားအဖြစ် လုပ်ကိုင်ရာတွင် အလုပ် သမား အခွင့်အရေးများကို ကာကွယ်ရန်အလို့ငှာ အလုပ်သမားသမဂ္ဂကို ဦးဆောင်ဖွဲ့စည်းခဲ့သည့်အတွက် ဒေါ်လီကျွေးကျွံနှင့် ဒေါ်စီစီမေတို့က မချောစုလှိုင် အပါအဝင် အလုပ်အမှုဆောင် ၇ ဦးလုံးကို အလုပ်မှ ဥပဒေမဲ့

ထုတ်ပစ်ကြောင်း၊ ထိုကိစ္စကို အလုပ်သမားရေးရာ အငြင်းပွားမှုဖြေရှင်းရေး ဥပဒေနှင့်အညီ ညှိနှိုင်းဖြေရှင်းမှုပြုလုပ်ခဲ့ပြီး ခုံသမာဓိအဖွဲ့နှင့် ခုံသမာဓိကောင်စီတို့က ညှိနှိုင်းပေးရာ ၃ ဦးကို ပြန်လည်ခန့်ထားခဲ့သော်လည်း မချောစုလှိုင် အပါအဝင် ၄ ဦးကို အလုပ်မှ အပြီးအပိုင် ထုတ်ပစ်ခဲ့သောကြောင့် အလုပ်သမားအဖွဲ့အစည်းဥပဒေပုဒ်မ ၄၄(ဃ)ကို ကျူးလွန်ခြင်းဖြစ်၍ ယင်းဥပဒေပုဒ်မ ၅၁ အရ အရေးယူပေးရန် ဦးတိုက်လျှောက်ထားတရားစွဲဆိုခဲ့သော အမှုဖြစ်သည်။

လျှောက်ထားသူ၏ရှေ့နေက အလုပ်သမားအဖွဲ့အစည်း ဥပဒေပုဒ်မ ၄၄(ဃ)တွင် မည်သည့်အလုပ်ရှင်မှ ဤဥပဒေနှင့်အညီ အလုပ်သမားအဖွဲ့အစည်းတစ်ရပ်၏ လှုပ်ရှားမှုများကိုဆောင်ရွက်ရန် အလုပ်သမား အဖွဲ့အစည်း တစ်ခုတွင် အဖွဲ့ဝင်အဖြစ်ပါဝင်ခြင်း သို့မဟုတ် သပိတ်မှောက်ရာတွင် ပါဝင်ဆောင်ရွက်ခြင်းကြောင့် အလုပ်သမား တစ်ဦးအား အလုပ်မှ ထုတ်ပစ်ခြင်းမပြုရဟု တားမြစ်ထားပြီး ယင်းတားမြစ်ချက်ကို ဖောက်ဖျက်ပါက ယင်းဥပဒေပုဒ်မ ၅၁ ဖြင့် ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်ခံရမည်ဟု ပြဋ္ဌာန်းထားကြောင်း၊ ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ အလုပ်သမားရေးရာ အငြင်းပွားမှုဖြေရှင်းရေး ဥပဒေပုဒ်မ ၂၃ တွင် အလုပ်ရှင် သို့မဟုတ် အလုပ်သမားတစ်ဖက်ဖက်သည် မိမိ၏ နစ်နာချက်နှင့်စပ်လျဉ်း၍ တစ်ဦးချင်းအငြင်းပွားမှုကို ညှိနှိုင်းဖျန်ဖြေအဖွဲ့သို့ တိုင်ကြားနိုင်ပြီး အဆိုပါ အဖွဲ့က သတ်မှတ်သည့် နည်းလမ်းများနှင့် အညီ ဖျန်ဖြေမှုကိုမကျေနပ်ပါက မကျေနပ်သူကိုယ်တိုင်ဖြစ်စေ၊ တရားဝင်လွှဲအပ်ထားသော ကိုယ်စားလှယ်ဖြင့်ဖြစ်စေ စီရင်ပိုင်ခွင့်အာဏာရှိသော ရုံးသို့ လျှောက်ထားနိုင်သည်ဟု ပြဋ္ဌာန်းထားသည့်အပြင် ယင်းဥပဒေပုဒ်မ ၅၂ တွင် လည်း မည်သည့်အငြင်းပွားသူကိုမျှ ယင်းအငြင်းပွားမှု

၂၀၁၄

မချောစုလှိုင်

နှင့်

ပြည်ထောင်စုသမ္မတ

မြန်မာနိုင်ငံတော်

ကို ဖျန်ဖြေပေးခြင်း သို့မဟုတ် ခုံသမာဓိဖြင့် ဖြေရှင်းဆောင်ရွက်ခြင်းရှိ
 နေစဉ်အတွင်း အဆိုပါ အငြင်းပွားမှုနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ပြစ်မှုကြောင်းအရ
 ဖြစ်စေ၊ တရားမကြောင်းအရဖြစ်စေ ၎င်း၏တရားစွဲဆိုပိုင်ခွင့်အား ပိတ်ပင်
 ခြင်းမရှိစေရဟု ပြဋ္ဌာန်းထားသဖြင့် လျှောက်ထားသူက ဦးတိုက်လျှောက်ထား
 တရားစွဲဆိုခြင်းကို လက်ခံစစ်ဆေးသင့်ကြောင်း၊ ဒေါ်လီကွေကျုံတို့သည်
 ခုံသမာဓိကောင်စီ၏ ဆုံးဖြတ်ချက်အတိုင်း လိုက်နာပြီးဖြစ်သည်ဟု အငြင်းပွား
 မှုဖြေရှင်းရေးအဖွဲ့များ၏ ဆုံးဖြတ်ချက်ကိုအကြောင်းပြကာ တရားရုံး
 အဆင့်ဆင့်က အမှုကိုပလင်ခွဲခြားမှု မှားယွင်းနေပါ၍ အောက်ဖွဲ့ အဆင့်ဆင့်
 ၏ ပလင်မိန့်များကို ပြင်ဆင်သည့်အမိန့်တစ်ရပ်ချမှတ်ပေးရန် လျှောက်လဲ
 တင်ပြသည်။

ပြည်ထောင်စုရှေ့နေချုပ်ရုံး လက်ထောက်ညွှန်ကြားရေးမှူးက
 မချောစုလှိုင်ပါ ၇ ဦးနှင့် စက်ရုံပိုင်ရှင် ဒေါ်လီကွေကျုံတို့၏ အငြင်းပွားမှုနှင့်
 ပတ်သက်၍ မြို့နယ်ညှိနှိုင်းရေးအဖွဲ့တွင် ညှိနှိုင်းဖြေရှင်း နေစဉ်ကာလ
 အတွင်း မချောစုလှိုင်ပါ ၇ ဦးအား အလုပ်မှထုတ်ပစ်ခဲ့သည့်အတွက်
 ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ အလုပ်သမားရေးရာ အငြင်းပွားမှုဖြေရှင်းရေး ဥပဒေပုဒ်မ
 ၄၀ နှင့်လည်းကောင်း၊ ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ အလုပ်သမားအဖွဲ့အစည်းဥပဒေပုဒ်မ
 ၄၄ (ဃ) အရလည်းကောင်း၊ အလုပ်ရှင်အနေဖြင့် ဖောက်ဖျက်ကျူးလွန်
 နေပါသဖြင့် အလုပ်သမားအငြင်းပွားမှုဖြေရှင်းရေးဥပဒေပုဒ်မ ၂၃ နှင့်
 ပုဒ်မ ၅၁ အရ မြို့နယ်တရားရုံးသို့ ဦးတိုက်လျှောက်ထားတရားစွဲဆို
 ခဲ့ကြောင်း၊ ခုံသမာဓိကောင်စီ အဆင့်ဆင့်၏ ဆောင်ရွက်ချက်သည်
 အလုပ်ရှင်အလုပ်သမား အငြင်းပွားမှုများအား တရားမျှတစွာဖြေရှင်း
 ဆောင်ရွက်ပေးခြင်းဖြင့် ရပိုင်ခွင့်များကို မျှတမှန်ကန်မြန်ဆန်စွာ ရရှိခံစား

၂၀၁၄

မချောစုလှိုင်

နှင့်

ပြည်ထောင်စုသမ္မတ

မြန်မာနိုင်ငံတော်

နိုင်စေရန် ရည်ရွယ်၍ တရားစီရင်ရေးလုပ်ဆောင်ချက် တစ်ရပ်၏ ဆုံးဖြတ်ချက်သာဖြစ်ကြောင်း၊ အလုပ်ရှင်အလုပ်သမားတို့ အငြင်းပွားမှုများအား တရားမျှတစွာဖြေရှင်းဆောင်ရွက် ပေးခြင်းဖြင့် ရပိုင်ခွင့်များကိုမျှတမှန်ကန် မြန်ဆန်စွာ ခံစားနိုင်ရေးအတွက် ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၂၀၂၊ ၂၀၄ တို့အရ အမှုကိုဆက်လက်စစ်ဆေးစေသင့်ကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ လျှောက်ထားသူ၏ ပြင်ဆင်မှုကိုဥပဒေနှင့်အညီ သင့်မြတ်သည့်အမိန့် တစ်ရပ်ချမှတ်သင့်ကြောင်း လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

မူလရုံးအမှုတွင် တရားလိုမချောစုလှိုင်၏ ဦးတိုက်လျှောက်ထားချက်အရ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေ ပုဒ်မ ၂၀၀ အရ စစ်ဆေးပြီးနောက် လှိုင်သာယာရဲစခန်းမှူးထံ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၂၀၂ အရ စုံစမ်းစစ်ဆေးတင်ပြရန် အကြောင်းကြားခဲ့သဖြင့် စခန်းမှူးမှ အစီရင်ခံစာတင်ပြပြီးဖြစ်သည်။

မချောစုလှိုင်အား အလုပ်ထုတ်ပယ်ကြောင်း အသိပေးသည့် ၁၈-၁-၂၀၁၃ ရက်စွဲပါစာအရ ၁၄-၈-၂၀၁၂ ရက်နေ့တွင် အလုပ်သမားကဒ်ကျန်ခဲ့သည့်ကိစ္စ၊ ၂၉-၁၀-၂၀၁၂ ရက်နေ့တွင် မန်နေဂျာနှင့် Super များအစည်းအဝေး လုပ်နေချိန်တွင် တာဝန်နှောင့်ယှက်ခြင်း၊ ခွင့်ပြုချက်မရှိဘဲ မိမိတာဝန်ကျရာနေရာမှ ထွက်ခွာခြင်း၊ ရိုင်းစိုင်းစွာပြောဆိုခြင်း၊ အစည်းအဝေးခန်းအပြင်ဘက်တွင် ဆူပူသောင်းကျန်းမှုများပြုလုပ်ခြင်း၊ ၂၀-၁၀-၂၀၁၂ ရက်နေ့တွင် အလုပ်ရှင်အား ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုဆိုင်ရာကျင့်ဝတ်များကို လေးစားမှုမရှိသည့်အလုပ်ရှင်အဖြစ် နာမည်ပျက်စာရင်းဖော်ထုတ်၍ တင်ပြသင့်ကြောင်း၊ မြန်မာနိုင်ငံသို့ ရင်းနှီးမြှုပ်နှံသူများဝင်ရောက်လာသည့်အခါ ကျင့်ဝတ်လေးစားလိုက်နာသည့် ရင်းနှီးမြှုပ်နှံသူများအနေဖြင့် တော်ဝင်

၂၀၁၄

မချောစုလှိုင်

နှင့်

ပြည်ထောင်စုသမ္မတ

မြန်မာနိုင်ငံတော်

မြန်မာဇာပန်းထိုးစက်ရုံ၏အလုပ်ရှင်နှင့် ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုမပြုလုပ်စေရန် မိမိတို့ အနေဖြင့် အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာရင်းနှီးမြှုပ်နှံသူများ၊ သံတမန်များ ထုတ်ပြန် ကြေညာရန်သင့်ကြောင်းဟူ၍ အလုပ်ရှင်အား စော်ကားခြင်း၊ ၁၇-၁၁-၂၀၁၂ ရက်နေ့တွင် ဇာထိုးရာ၌ အလှ/ မလှ မှားချုပ်၍ ဝန်ခံကတိလက်မှတ် ရေးထိုးစေရာ လက်မှတ်မထိုးခြင်း၊ ၂၇-၁၂-၂၀၁၂ ရက်နေ့တွင် အလုပ်ချိန်အတွင်း လက်ဖက်သုပ်စားနေသည့် အပြစ်အတွက် ဝန်ခံကတိမထိုးခြင်း၊ ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ ၁၀လနှင့် ၂၀၁၂ ခုနှစ် ၁၁ လအထိ နေ့စဉ် အလုပ်ဆင်း ချိန်မတိုင်မီ အလုပ်ဌာနမှ ထွက်ခွာ၍ လိုင်းထိပ်တွင်မသက်ဆိုင်သောစကား များသွားရောက်ပြောဆိုခြင်း၊ ၉-၁-၂၀၁၃ ရက်နေ့ တာဝန်ထမ်းဆောင်ချိန်၌ ခွင့်ပြုချက်မရှိဘဲ အခြားဌာနမှ All Super/ Super အားသွားရောက်ပြဿနာရှာခြင်း၊ စက်လိုင်းအတွင်း ဆူပူမှုဖြစ်အောင် ပြုလုပ်ခြင်း၊ ၁၇-၁-၂၀၁၃ ရက်နေ့တွင် မြို့နယ်ညှိနှိုင်းဖျန်ဖြေရေးအဖွဲ့တွင် အလုပ်ရှင်နှင့် ဖြေရှင်းနေစဉ်အတွင်း အလုပ်ရှင်အား စော်ကားသည့် စကားများပြောခြင်းစသည့် အလုပ်ရှင် အလုပ်သမား သဘောတူစာချုပ်ပါ ကြီးလေးသော ပြစ်မှု ၃ မှု နှင့် သတိပေး မှတ်တမ်းတင်ခြင်း ၃ ကြိမ်နှင့် အထက်ကျူးလွန်ခြင်းကြောင့် အလုပ် ထုတ်ပယ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရှိရသည်။

လျှောက်ထားသူမချောစုလှိုင် အပါအဝင် အလုပ်သမား ၇ ဦးနှင့် တော်ဝင်မြန်မာဇာပန်းထိုးစက်ရုံ ပိုင်ရှင်ဒေါ်လီကွေ့ကျိုတို့ အငြင်းပွားမှုနှင့် ပတ်သက်၍ အလုပ်သမားရေးရာ အငြင်းပွားမှုဖြေရှင်းရေးဥပဒေ၊ နည်းဥပဒေတို့နှင့် အညီ မြို့နယ်ညှိနှိုင်းရေးအဖွဲ့ ခုံသမာဓိအဖွဲ့ ခုံသမာဓိ ကောင်စီအထိ ညှိနှိုင်းဖြေရှင်းခြင်းများပြုလုပ်ခဲ့ကြသည်။ ရန်ကုန်တိုင်း

ဒေသကြီးခုံသမာဓိအဖွဲ့မှ ၂၆-၂-၂၀၁၃ ရက်နေ့တွင် ချမှတ်သည့် ဆုံးဖြတ်ချက်ကို မချောစုလှိုင် ပါ အလုပ်သမား ၄ ဦးက ကျေနပ်မှုမရှိ၍ ခုံသမာဓိကောင်စီသို့ လျှောက်ထားလာရာ ခုံသမာဓိကောင်စီမှ နစ်နာသည်ဟု တောင်းဆိုသူ အလုပ်သမား ၄ ဦး၏ တင်ပြထွက်ဆိုချက်များ၊ အလုပ်ရှင်ကိုယ်စားလှယ်၏ ချေပတင်ပြချက် များကို စိစစ်သုံးသပ်၍ အလုပ်သမားများနှင့် အလုပ်ရှင်စည်းကမ်းချက်များအရ ကြီးလေးသောပြစ်မှု၊ သေးငယ်သော ပြစ်မှုအသီးသီးကျူးလွန်ခဲ့သည့်အလျောက် မချောစုလှိုင် ပါ-၄ဦးအား အလုပ်မှ အပြီးအပိုင် ထုတ်ပယ်ခြင်းကို ပြန်လည် စဉ်းစားခြင်း မရှိသည့် ရန်ကုန်တိုင်းခုံသမာဓိအဖွဲ့၏ ဆုံးဖြတ်ချက်ကို ခုံသမာဓိ ကောင်စီမှ ၂၀-၃-၂၀၁၃ ရက်နေ့တွင် အတည်ပြုခဲ့သည်။

အလုပ်သမားရေးရာ အငြင်းပွားမှုဖြေရှင်းရေးဥပဒေပုဒ်မ ၂၃ တွင် ညှိနှိုင်းဖျန်ဖြေရေးအဖွဲ့၏ ဖျန်ဖြေပေးမှုကို မကျေနပ်ပါက စီရင်ပိုင်ခွင့်ရှိသော တရားရုံးသို့လျှောက်ထားနိုင်သည်ဟုလည်းကောင်း၊ ယင်းဥပဒေ ပုဒ်မ ၅၂ တွင် အငြင်းပွားမှုကို ဖျန်ဖြေခြင်း သို့မဟုတ် ခုံသမာဓိဖြင့်ဖြေရှင်းဆောင်ရွက်နေစဉ်အတွင်း အဆိုပါ အငြင်းပွားမှုနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ပြစ်မှုကြောင်းအရ တရားစွဲဆိုဆောင်ရွက်ခြင်းအား ပိတ်ပင်ခြင်းမရှိဟုလည်းကောင်း ပြဋ္ဌာန်း ထားသဖြင့် မချောစုလှိုင်အနေဖြင့် စီရင်ပိုင်ခွင့်ရှိသည့် လှိုင်သာယာမြို့နယ်တရားရုံးတွင် ဦးတိုက် လျှောက်ထားတရားစွဲဆိုခွင့်ရှိပေသည်။

အလုပ်သမားအဖွဲ့အစည်းဥပဒေပုဒ်မ ၄၄(ဃ)တွင် ဤဥပဒေနှင့်အညီ အလုပ်သမားအဖွဲ့အစည်း တစ်ရပ်၏ လှုပ်ရှားမှုများကို ဆောင်ရွက်ရန် အလုပ်သမားအဖွဲ့အစည်းတစ်ခုတွင် အဖွဲ့ဝင်အဖြစ်ပါဝင်ခြင်း သို့မဟုတ်

၂၀၁၄

မချောစုလှိုင်
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်

သပိတ်မှောက်ရာတွင် ပါဝင်ဆောင်ရွက်ခြင်းကြောင့် အလုပ်သမားတစ်ဦးအား အလုပ်မှထုတ်ပစ်ခြင်းမပြုရဟု တားမြစ် ထားပြီး ယင်းတားမြစ်ချက်ကို ဖောက်ဖျက်ကျူးလွန်ပါက ယင်းဥပဒေပုဒ်မ ၅၁ အရ ပြစ်ဒဏ်ချမှတ်ရမည်ဖြစ်ကြောင်း ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။

သို့ရာတွင် မချောစုလှိုင်အား အလုပ်ထုတ်ပယ်လိုက်ကြောင်း အသိပေးသည့် ၁၈-၁-၂၀၁၃ ရက်စွဲပါ စာအရလည်းကောင်း၊ ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီးခုံသမာဓိအဖွဲ့၏ ၂၆-၂-၂၀၁၃ ရက်စွဲပါ ဆုံးဖြတ်ချက်အရလည်းကောင်း၊ ခုံသမာဓိကောင်စီ၏ ၂၀-၃-၂၀၁၃ ရက်စွဲပါ ဆုံးဖြတ်ချက်အရလည်းကောင်း မချောစုလှိုင်အား အလုပ်မှထုတ်ပယ်ခြင်းမှာ အလုပ်သမားအဖွဲ့အစည်းတွင်ပါဝင်ခြင်း၊ သပိတ်မှောက်ရာတွင်ပါဝင် ဆောင်ရွက်ခြင်းကြောင့် အလုပ်ထုတ်ပစ်ခြင်း မဟုတ်ကြောင်း ထင်ရှားပေါ်ပေါက်သည်။

သို့ဖြစ်၍ အလုပ်ရှင်၏ဆောင်ရွက်ချက်သည် အလုပ်သမားအဖွဲ့အစည်းဥပဒေပုဒ်မ ၄၄(ဃ)အရ တားမြစ်ချက်ကိုဖောက်ဖျက်ခြင်း မဟုတ်ကြောင်း တွေ့ရှိရသဖြင့် အလုပ်ရှင်နှင့် မန်နေဂျာတို့အား အရေးယူရန်အကြောင်းမရှိသည့်အတွက် မချောစုလှိုင်၏ ဦးတိုက်လျှောက်ထားချက်သည် အမှုကိုဆက်လက်စစ်ဆေးရန် လုံလောက်သည့် အခြေအမြစ်မရှိဟု ဆိုရပေမည်။

တိုင်တန်းချက်ကို လက်ခံရသည့် တရားသူကြီးသည် တိုင်တန်းသူ၏ ကျမ်းကျိန်သစ္စာဖြင့်ထွက်ဆိုချက်နှင့် ပုဒ်မ ၂၀၂ တို့အရ ရရှိသော အချက်များအပေါ် စဉ်းစားဆင်ခြင်ပြီးနောက် ဆက်လက်စစ်ဆေးရန် လုံလောက်သည့် အခြေအမြစ်မရှိကြောင်း၊ ထင်မြင်ပါက ထိုတိုင်တန်းချက်

ကို ပလပ်နိုင်ကြောင်း ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၂၀၃ တွင်ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။ မူလရုံးအမှုတွင် အမှုလက်ခံရရှိသည့် တရားသူကြီးက တိုင်တန်းသူ မချောစုလှိုင်၏ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၂၀၀ အရ စစ်ဆေးချက်၊ ပုဒ်မ ၂၀၂ အရ စုံစမ်းစစ်ဆေးချက် အစီရင်ခံစာများ အပေါ်စဉ်းစားသုံးသပ်ပြီးနောက် ဆက်လက်စစ်ဆေးရန် လုံလောက်သည့် အခြေ အမြစ်မရှိကြောင်း တွေ့ရှိရသဖြင့် ပြစ်မှု ဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၂၀၃ အရ ပလပ်ခဲ့ခြင်းကို တရားရုံးအဆင့်ဆင့်က အတည်ပြုခဲ့ခြင်းမှာ မှားယွင်းသည်ဟု မဆိုနိုင်သဖြင့် ယင်းအမိန့်အပေါ် ဝင်ရောက်စွက်ဖက်ရန် အကြောင်းရှိမည်မဟုတ်ပေ။

ထို့ကြောင့် ဤပြင်ဆင်မှုအား ပလပ်လိုက်သည်။

၂၀၁၄
 မချောစုလှိုင်
 နှင့်
 ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
 မြန်မာနိုင်ငံတော်

+ ၂၀၁၄ ခုနှစ်၊
မေလ ၂ ရက်

ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှု
ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်တရားသူကြီး
ဦးသာဌေးရွှေတွင်
မောင်စံရွှေမြင့်နှင့်

ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော် ပါ -၂ *

ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၄၉၇ သို့မဟုတ် ၄၉၈ အရ ပြစ်ဒဏ်
ထိုက်သော ပြစ်မှုကို တရားစွဲဆိုရာတွင် ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံး
ဥပဒေပုဒ်မ ၁၉၉ ပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့်ညီညွတ်ခြင်းမရှိပါက
တနဦးကပင် ပျက်ပြယ်ခြင်း ရှိ မရှိ။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၁၉၉ တွင် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ
ဥပဒေပုဒ်မ ၄၉၇ သို့မဟုတ် ၄၉၈ အရ ပြစ်ဒဏ်ထိုက်သောပြစ်မှုတစ်ရပ်ကို
သက်ဆိုင်ရာအမျိုးသမီး၏ လင်ယောက်ျားက တိုင်တန်းချက်အရမဟုတ်
လျှင် သို့မဟုတ် လင်ယောက်ျားမရှိခိုက် ပြစ်မှုကျူးလွန်ချိန်တွင် အဆိုပါ
အမျိုးသမီးကို ထိုလင်ယောက်ျားကိုယ်စား စောင့်ရှောက်သူ အခြားသူ
တစ်ဦးဦးက တရားရုံး၏ ခွင့်ပြုချက်ဖြင့် တိုင်တန်းချက်အရ မဟုတ်လျှင်
မည်သည့်တရားရုံးကမျှ အရေးမယူရဟု ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။ ယင်းပြဋ္ဌာန်း
ချက်အရဆိုလျှင် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၄၉၇ သို့မဟုတ် ၄၉၈ အရ ပြစ်မှု

---

* ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၇၁၁(ခ)
+ ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာအယူခံမှုအမှတ် ၃၅ တွင် ချမှတ်သော ၂၀၁၃
ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လ ၆ ရက်စွဲပါ ရခိုင်ပြည်နယ်တရားလွှတ်တော်၏အမိန့်ကို
ပြင်ဆင်မှု

မျိုးကို လင်ယောက်ျား မရှိခိုက် ထိုလင်ယောက်ျားကိုယ်စားစောင့်ရှောက်သူ အခြားသူတစ်ဦးဦးက စွဲဆိုခြင်းဖြစ်လျှင် တရားရုံး၏ ခွင့်ပြုချက် ရရန်အတွက် ဥပဒေနှင့်အညီခွင့်ပြုမိန့် တောင်းခံရန်လိုအပ်ကြောင်းမှာ ပြဋ္ဌာန်းချက် အရ ပင် ထင်ရှားသည်။ တရားရုံး၏ ခွင့်ပြုချက်မရှိပါက မည်သည့်တရားရုံးကမျှ အရေးမယူရ No Court shall take cognizance ဟုပြဋ္ဌာန်းချက်အရ မပြုမနေပြုရမည့် Mandatory Provision လည်းဖြစ်ပေသည်။

မူလရုံးအမှုတွင် မသန်းသန်းဦးအား ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်သူ ဒေါ်ဦးညွန့်ဖြူသည် မောင်စံရွှေမြင့်အား တရားစွဲဆိုရာ၌ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၁၉၉ နှင့်အညီ တရားစွဲဆိုခွင့်ပြုရန် လျှောက်လွှာကို တင်ပြခဲ့ ခြင်းမရှိသကဲ့သို့ ၎င်း၏ဦးတိုက်လျှောက်လွှာ၌လည်း တရားစွဲဆို ခွင့်ပြုရန် တင်ပြတောင်းခံထားခြင်းမရှိပေ။ တရားလို ဒေါ်ဦးညွန့်ဖြူ၏ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၂၀၀ အရ ထွက်ဆိုချက်၌လည်း တရား စွဲဆိုခွင့်ပြုမိန့်တောင်းခံသည့် ထွက်ဆိုချက်တစ်စုံတစ်ရာလည်းမရှိပေ။ သို့ဖြစ်ရာ တရားလိုဒေါ်ဦးညွန့်ဖြူသည် မသန်းသန်းဦး၏ထိန်းသိမ်း စောင့်ရှောက်သူအဖြစ် တရားစွဲဆိုရာတွင် တရားရုံးတော်၏ ခွင့်ပြုမိန့်ကို ဥပဒေနှင့်အညီ တောင်းခံခဲ့ခြင်းမရှိကြောင်း ထင်ရှားသည်။ ထို့ပြင် တရားရုံးတော်မှလည်း တရားစွဲဆိုခွင့်ပြုကြောင်း အမိန့်တစ်စုံတစ်ရာ ချမှတ်ထားခြင်းလည်း မရှိပေ။

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ တရားလို ဒေါ်ဦးညွန့်ဖြူ စွဲဆိုသောအမှုသည် ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၁၉၉ ပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့် ညီညွတ်ခြင်း မရှိ သဖြင့် မူလကနဦးကပင် ပျက်ပြယ်နေသည်ဟု ဆိုရပေမည်။

၂၀၁၄	လျှောက်ထားသူအတွက်	-	ဦးထွန်းအောင်
မောင်စံရွှေမြင့်	လျှောက်ထားခံရသူများအတွက်	-	(၁) ဦးမောင်မောင်လေး
နှင့်			ဒုတိယညွှန်ကြားရေးမှူး
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ			ပြည်ထောင်စုရွှေနေချုပ်ရုံး
မြန်မာနိုင်ငံတော်			(၂) ကိုယ်တိုင် (မလာ)
ပါ၂			

ပုဏ္ဏားကျွန်းမြို့နယ်တရားရုံး၊ ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုကြီးအမှတ် ၉၅ တွင် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၄၉၇ အရ ထောင်ဒဏ် ၁ နှစ်ချမှတ်ခံရသည့် တရားခံ မောင်စံရွှေမြင့်က စစ်တွေခရိုင်တရားရုံးသို့ ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာအယူခံမှုအမှတ် ၁ ဖြင့် အယူခံဝင်ရောက်ရာ အမှုမှ အပြီးအပြတ်လွှတ်ခဲ့သဖြင့် ရခိုင်ပြည်နယ်ဥပဒေချုပ်ရုံးက ရခိုင်ပြည်နယ်တရားလွှတ်တော်သို့ ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာအယူခံမှုအမှတ် ၃၅ ဖြင့် အယူခံမှုတင်သွင်းရာ မူလမြို့နယ်တရားရုံး၏အမိန့်ကို ပြန်လည်အတည်ပြုခဲ့သည့်အတွက် တရားခံ မောင်စံရွှေမြင့်က ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်သို့ ဤပြင်ဆင်မှုကို တင်သွင်းခြင်းဖြစ်သည်။

အမှုမှာ ပုဏ္ဏားကျွန်းမြို့နယ်၊ ကုလားချောင်းကျေးရွာနေ မသန်းသန်းဦးသည် ခင်ပွန်းဖြစ်သူ ထိုင်းနိုင်ငံသို့ အလုပ်သွားရောက်လုပ်ကိုင်နေစဉ် တစ်ရွာတည်းနေ မောင်စံရွှေမြင့်အိမ်၌ အလုပ်လုပ်ကိုင်ခဲ့ကြောင်း၊ လွန်ခဲ့သော တန်ဆောင်မုန်းလနေ့တစ်နေ့ နေ့လယ် ၁၁ နာရီခန့်တွင် သမီး မသန်းသန်းဦးသည် ငါးပိများထောင်းပြီး ငါးပိထားသည့် အခန်းသို့ သွားထားစဉ် မောင်စံရွှေမြင့်က အဓမ္မပြုကျင့်ကြောင်းကို ကိုယ်ဝန်ရှိသည့်အချိန်တွင် မသန်းသန်းဦးက ပြောပြသိရှိရသဖြင့် အုပ်ချုပ်ရေးမှူးထံ

တိုင်ကြားပြီးနောက် အရေးယူပေးရန် မိခင်ဖြစ်သူ ဒေါ်ဦးညွန့်ဖြူက ဦးတိုက်
လျှောက်ထားတရားစွဲဆိုခဲ့သောအမှုဖြစ်သည်။

၂၀၁၄
မောင်စံရွှေမြင့်
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော် ပါ၂

လျှောက်ထားသူ၏ ရှေ့နေက ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ
၁၉၉ တွင် “ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၄၉၇ သို့မဟုတ် ၄၉၈ အရ ပြစ်ဒဏ်
ထိုက်သော ပြစ်မှုတစ်ရပ်ကို သက်ဆိုင်ရာ အမျိုးသမီး၏ လင်ယောက်ျားက
တိုင်တန်းချက်မဟုတ်လျှင် သို့မဟုတ် လင်ယောက်ျားမရှိခိုက် ပြစ်မှု
ကျူးလွန်ချိန် တွင် အဆိုပါ အမျိုးသမီးကို ထိုလင်ယောက်ျားကိုယ်စား
စောင့်ရှောက်သူအခြားတစ်ဦးက တရားရုံးတော်၏ ခွင့်ပြုချက်ဖြင့်
တိုင်တန်းချက်အရမဟုတ်လျှင် မည်သည့်တရားရုံးကမျှ အရေးမယူရ”
ဟုပြဋ္ဌာန်းထားကြောင်း၊ တရားလို ဒေါ်ဦးညွန့်ဖြူသည် မသန်းသန်းဦး
၏မိခင် ဖြစ်ပြီး မသန်းသန်းဦးအား စောင့်ရှောက်သူဖြစ်ကြောင်း၊ အမှုတွင်
ဒေါ်ဦးညွန့်ဖြူသည် မူလတရားရုံးတော်၏ခွင့်ပြုချက် ရယူကာ တရားလိုပြု
လုပ်စွဲဆိုထားခြင်းမဟုတ်၍ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၁၉၉ နှင့်
ညီညွတ်မှုမရှိသဖြင့် အမှုမှာ မူလကပင် ပျက်ပြယ်နေပြီးဖြစ်ပါလျက် ရခိုင်
ပြည်နယ်တရားလွှတ်တော်က တရားခံအား အပြစ်ပေးထားသည့် မူလ
တရားရုံး၏အမိန့်ကို အတည်ပြုခြင်းမှာ ဥပဒေနှင့်ညီညွတ်မှုမရှိကြောင်း၊
မူလကနဦးကပင် ပျယ်ပြယ်နေသောအမှု တွင် တရားခံအား ပြစ်မှုထင်ရှား
စီရင်ထားခြင်းကိုပင် မဆိုထားနှင့် စွဲချက်တင်ထားခြင်းသည်ပင်လျှင်
ပျက်ပြယ်နေသည်ဟု စီရင်ထုံးလမ်းညွှန်ချက်ရှိနေ၍ မူလမြို့နယ်တရားရုံး
၏ အမိန့်ကို အတည်ပြုခဲ့သော ရခိုင်ပြည်နယ်တရား လွှတ်တော်၏အမိန့်
ကို ပယ်ဖျက်ပြီး စစ်တွေခရိုင်တရားရုံး၏အမိန့်ကို ပြန်လည်အတည်ပြုပေး
ပါရန် လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

၂၀၁၄
မောင်စံရွှေမြင့်
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော် ပါ၂

လျှောက်ထားခံရသူ(၂) ဒေါ်ဦးညွန့်ဖြူမှာ ဆင့်စာအတည်ဖြစ်
သော်လည်း ရုံးရှေ့လာရောက်၍ တစ်စုံတစ်ရာလျှောက်လဲ တင်ပြခြင်း
မရှိပေ။

ပြည်ထောင်စုရှေ့နေချုပ်ရုံး၊ ဒုတိယညွှန်ကြားရေးမှူးက
ဒေါ်ဦးညွန့်ဖြူသည် တရားလိုအဖြစ် ဦးတိုက်လျှောက်ထားတရားစွဲဆိုရာ
တွင် ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၂၀၀ အရ ထွက်ဆိုသည့်အခါ
မသန်းသန်းဦး ၏ခင်ပွန်းမောင်သန်းဌေးသည် ထိုင်းနိုင်ငံသို့ သွားရောက်
အလုပ်လုပ်ကိုင်နေသဖြင့် မသန်းသန်းဦး၏ခင်ပွန်းမရှိ၍ အုပ်ထိန်းသူမိဘ
အဖြစ် တိုင်ကြားရခြင်းဖြစ်သည်ဟု ထွက်ဆိုထားကြောင်း၊ အမှုတွဲ၏
၁-၅-၂၀၁၂ ရက်နေ့စဉ်မှတ်တမ်းတွင် တရားလိုအားစစ်ဆေးချက်အရ
တရားခံ စံရွှေမြင့်သည် မသန်းသန်းဦးအား လင်ယောက်ျားရှိမှန်းသိလျက်
လင်ယောက်ျားခွင့်ပြုချက်မရှိဘဲ ကာမစပ်ယှက်ကြောင်း ပေါ်ပေါက်၍
ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၄၉၇ အရ အရေးယူ ဆောင်ရွက်ရန် အမိန့်ချ
ထားကြောင်း၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၁၉၉ အရ လင်ယောက်ျား
ကိုယ်စား စောင့်ရှောက်သူအခြားသူတစ်ဦးက တရားရုံး၏ ခွင့်ပြုချက်ဖြင့်
တိုင်တန်းချက်အရမဟုတ်လျှင် မည်သည့်တရားရုံးကမျှ အရေးမယူရ
ဟုပြဋ္ဌာန်းထားသော်လည်း တရားရုံး၏ခွင့်ပြုချက်ကို မည်သို့ရယူရမည်ဟု
သတ်မှတ်ပြဋ္ဌာန်းထားခြင်းမရှိသောကြောင့် တရားလိုဒေါ်ဦးညွန့်ဖြူ၏
ဦးတိုက်လျှောက်ထားချက်ကို မူလမြို့နယ်တရားရုံးက ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံး
ဥပဒေပုဒ်မ ၂၀၀ အရ စစ်ဆေးပြီးမှ အမှုအား အရေးယူဆောင်ရွက်ရန်
အမိန့်ချမှတ်ခဲ့ခြင်းသည် လင်ယောက်ျား ကိုယ်စားအခြားသူက လျှောက်ထား
တရားစွဲဆိုခြင်းကို ခွင့်ပြုလက်ခံခဲ့ခြင်းဖြစ်သောကြောင့် မူလမြို့နယ်

တရားရုံးနှင့် ရခိုင်ပြည်နယ်တရားလွှတ်တော်တို့၏ အမိန့်များမှာ မှားယွင်းမှု မရှိကြောင်း၊ တရားခံ မောင်စံရွှေမြင့်နှင့် မသန်းသန်းဦးတို့ ကာမစပ်ယှက်ကြောင်း မျက်မြင်သက်သေမရှိသော်လည်း မသန်းသန်းဦးသည် မောင်စံရွှေမြင့်အိမ်တွင်လွန်ခဲ့သော ၅ နှစ်ခန့်ကပင် နေ့စားအဖြစ်လုပ်ကိုင်လာခဲ့ကြောင်း၊ မိသားစုပြဿနာ ရန်ငြိုးရန်စမရှိကြောင်း၊ မတရားစွပ်စွဲရန်လည်း အကြောင်းမပေါ်ပေါက်ကြောင်း တွေ့ရှိရသဖြင့် မသန်းသန်းဦး၏ ထွက်ချက်နှင့် ထောက်ခံထွက်ဆိုထားသည့် လိုပြ သက်သေထွက်ချက်များအရ တရားခံ မောင်စံရွှေမြင့်အပေါ် ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်ခဲ့သည့် မူလမြို့နယ်တရားရုံး၏ အမိန့်ကို အတည်ပြုခဲ့သည့် ရခိုင်ပြည်နယ်တရားလွှတ်တော်၏ အမိန့်မှာ မှားယွင်းခြင်းမရှိသဖြင့် ပြင်ဆင်မှုအား ပလပ်ပေးရန် လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

အမှုတွင် တရားလိုဒေါ်ဦးညွန့်ဖြူသည် မသန်းသန်းဦး၏ မိခင်ဖြစ်သည်။ မသန်းသန်းဦး၏ခင်ပွန်း မောင်သန်းဌေးသည် ထိုင်းနိုင်ငံသို့ လွန်ခဲ့သော ၅ နှစ်ခန့်က အလုပ်သွားရောက်လုပ်ကိုင်နေရာ မသန်းသန်းဦးသည် သားသမီး ၃ ဦးနှင့်အတူ မိခင်ဒေါ်ဦးညွန့်ဖြူအိမ်တွင် နေထိုင်ပြီး တရားခံ မောင်စံရွှေမြင့်အိမ်တွင် နေ့စားအဖြစ် အလုပ်လုပ်ကိုင်ကြောင်း ပေါ်ပေါက်သည်။ ထိုသို့လုပ်ကိုင်စဉ် မသန်းသန်းဦးကိုယ်ဝန် ၆ လခန့်ရှိသည့်အခါ မောင်စံရွှေမြင့် နှင့်ရသောကိုယ်ဝန်ဖြစ်ကြောင်း မသန်းသန်းဦး၏ပြောပြချက်အရ သိရှိရသဖြင့် မသန်းသန်းဦးတွင် လင်ယောကျ်ားရှိသည်ကိုသိလျက် သားမယားပြုကျင့်သူ မောင်စံရွှေမြင့်အား အရေးယူပေးပါရန် မိခင်ဖြစ်သူဒေါ်ဦးညွန့်ဖြူက ဦးတိုက် လျှောက်ထားတရားစွဲဆိုခဲ့ရာ ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၄၉၇ အရ အရေးယူခဲ့ကြောင်း တွေ့ရှိရသည်။

၂၀၁၄

မောင်စံရွှေမြင့်
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော် ၁၂

ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၁၉၉ တွင် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေ ပုဒ်မ ၄၉၇ သို့မဟုတ် ၄၉၈ အရ ပြစ်ဒဏ်ထိုက်သော ပြစ်မှုတစ်ရပ်ကို သက်ဆိုင်ရာ အမျိုးသမီး၏လင်ယောက်ျားက တိုင်တန်းချက်အရ မဟုတ် လျှင် သို့မဟုတ် လင်ယောက်ျားမရှိခိုက်ပြစ်မှုကျူးလွန်ချိန်တွင် အဆိုပါ အမျိုးသမီး ကို ထိုလင်ယောက်ျားကိုယ်စားစောင့်ရှောက်သူ အခြားသူတစ်ဦးဦးက တရားရုံးတော်၏ ခွင့်ပြုချက်ဖြင့် တိုင်တန်းချက်အရမဟုတ်လျှင် မည်သည့်တရားရုံးကမျှ အရေးမယူရဟု ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။ ယင်းပြဋ္ဌာန်း ချက်အရဆိုလျှင် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၄၉၇ သို့မဟုတ် ၄၉၈ အရ ပြစ်မှု မျိုးကို လင်ယောက်ျားမရှိခိုက် ထိုလင်ယောက်ျားကိုယ်စား စောင့်ရှောက် သူ အခြားသူတစ်ဦးဦးက စွဲဆိုခြင်းဖြစ်လျှင် တရားရုံးတော်၏ ခွင့်ပြုချက် ရရန်အတွက် ဥပဒေနှင့်အညီ ခွင့်ပြုမိန့်တောင်းခံရန် လိုအပ်ကြောင်းမှာ ပြဋ္ဌာန်းချက်အရပင်ထင်ရှားသည်။ တရားရုံးတော်၏ ခွင့်ပြုချက်မရှိပါက မည်သည့်တရားရုံးတော်ကမျှ အရေးမယူရ No Court shall take cog- nizance ဟု ပြဋ္ဌာန်းချက်အရ မပြုမနေပြုရမည့် Mandatory Provision လည်းဖြစ်ပေသည်။

မူလရုံးအမှုတွင် မသန်းသန်းဦးအား ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်သူ ဒေါ်ဦးညွန့်ဖြူသည် မောင်စံရွှေမြင့် အား တရားစွဲဆိုရာ၌ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၁၉၉ နှင့်အညီ တရားစွဲဆိုခွင့်ပြုရန် လျှောက်လွှာကို တင်ပြခဲ့ ခြင်းမရှိသကဲ့သို့ ၎င်း၏ဦးတိုက်လျှောက်လွှာ၌လည်း တရားစွဲဆို ခွင့်ပြုရန် တင်ပြတောင်းခံထားခြင်းမရှိပေ။ တရားလို ဒေါ်ဦးညွန့်ဖြူ၏ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၂၀၀ အရ ထွက်ဆိုချက်၌လည်း တရား စွဲဆိုခွင့်ပြုမိန့်တောင်းခံသည့် ထွက်ဆိုချက်တစ်စုံတစ်ရာလည်းမရှိပေ။ သို့ဖြစ်ရာ

တရားလိုဒေါ်ဦးညွန့်ဖြူသည် မသန်းသန်းဦး၏ထိန်းသိမ်း စောင့်ရှောက်သူ အဖြစ် တရားစွဲဆိုရာတွင် တရားရုံးတော်၏ခွင့်ပြုမိန့်ကို ဥပဒေနှင့်အညီ တောင်းခံခဲ့ခြင်းမရှိကြောင်း ထင်ရှားသည်။ ထို့ပြင် တရားရုံးတော်မှလည်း တရားစွဲဆိုခွင့်ပြုကြောင်း အမိန့်တစ်စုံတစ်ရာချမှတ်ထားခြင်းလည်း မရှိပေ။

၂၀၁၄
မောင်စံရွှေမြင့်
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော် ပါ၂

ထိုအခြေအနေတွင် မူလမြို့နယ်တရားရုံးက တရားလို၏ ဦးတိုက် လျှောက်ထားချက်ကိုလက်ခံခြင်း၊ ဒေါ်ဦးညွန့်ဖြူအား ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံး ဥပဒေပုဒ်မ ၂၀၀ အရ စစ်ဆေးပြီးမှ အရေးယူဆောင်ရွက်ရန် အမိန့် ချမှတ်ခဲ့ခြင်းသည် တရားရုံးက ခွင့်ပြုလက်ခံခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်ဟူသော ရခိုင် ပြည်နယ်တရားလွှတ်တော်၏ သုံးသပ်ချက်သည် ဥပဒေနှင့်ညီညွတ် မှန်ကန်ခြင်းမရှိပေ။

သို့ဖြစ်ရာ တရားလိုဒေါ်ဦးညွန့်ဖြူစွဲဆိုသောအမှုသည် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၁၉၉ ပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့် ညီညွတ်ခြင်းမရှိသဖြင့် မူလ ကနဦးကပင် ပျက်ပြယ်နေသည်ဟုဆိုရပေမည်။ ထိုအခြေအနေတွင် တရားခံ အား ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်ထားခြင်းကိုပင် မဆိုထားနှင့်စွဲချက်တင်ထားခြင်း သည်ပင်လျှင် ပျက်ပြယ်နေသည့်အလျောက် တရားခံအားစွဲချက်မတင်မီ ပြန်လွှတ်ထားရမည်သာဖြစ်ပေသည်။ **မောင်မင်းဒင် (ခ) ဇော်မဒင် ပါ ၃ နှင့် ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံတော်အမှု^(၁) ကိုကြည့်ပါ။**

သို့ဖြစ်၍ တရားခံ မောင်စံရွှေမြင့်အား ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၄၉၇ အရ ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်သည့် မူလမြို့နယ်တရားရုံး၏အမိန့်ကို အတည်ပြုခဲ့သည့် ရခိုင်ပြည်နယ်တရားလွှတ်တော်၏ အမိန့်သည်လည်းကောင်း၊

(၁) ၂၀၀၇ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ ၈၁-၂၉။

၂၀၁၄

မောင်စံရွှေမြင့်

နှင့်

ပြည်ထောင်စုသမ္မတ

မြန်မာနိုင်ငံတော် ၀၂

အမှုမှ အပြီးအပြတ်လွတ်ခဲ့သည့် စစ်တွေခရိုင်တရားရုံး၏ အမိန့်သည်
လည်းကောင်း ဥပဒေနှင့်ညီညွတ်မှန်ကန်ခြင်းမရှိပေ။

ထို့ကြောင့် ဤပြင်ဆင်မှုကိုခွင့်ပြုပြီး တရားရုံးအဆင့်ဆင့်အမိန့်
များကို ပယ်ဖျက်လိုက်သည်။ လျှောက်ထားသူ မောင်စံရွှေမြင့်အား စွဲချက်
မတင်မီလွတ်ကြောင်း အမိန့်ချမှတ်လိုက်သည်။

ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှု

ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်တရားသူကြီး
ဦးမြင့်ဟန်ရှေ့တွင်

+၂၀၁၄ ခုနှစ်၊
နိုဝင်ဘာလ ၇ ရက်

ဒေါ်မြမြထွေး

နှင့်

ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော် ပါ ၃*

ဥပဒေအရာရှိလိုက်ပါဆောင်ရွက်သည့်အမှုများတွင် တိုင်တန်းသူ
တရားလို သို့မဟုတ် နစ်နာသူက ပြင်ပရှေ့နေငှားရမ်းပြီး
အမှုလိုက်ပါဆောင်ရွက်စေလိုလျှင် ဆောင်ရွက်ရမည့်
နည်းလမ်း၊ နစ်နာသူဆိုသည့် စကားရပ်

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ရှေ့နေချုပ်နည်းဥပဒေ ၈၅ တွင် ဥပဒေအရာရှိလိုက်ပါ
ဆောင်ရွက်သော ပြစ်မှုဆိုင်ရာမူလမှုများ၊ အယူခံမှုများနှင့် အထွေထွေ
လျှောက်ထားမှုများတွင် တိုင်တန်းသူတရားလို သို့မဟုတ် နစ်နာသူက
ပြင်ပရှေ့နေငှားရမ်း ပြီး အမှုလိုက်ပါဆောင်ရွက်စေလိုလျှင် ခွင့်ပြုချက်ရ
ရှိရန်အတွက် ရှေ့နေချုပ်ရုံး သို့မဟုတ် သက်ဆိုင်ရာ ဥပဒေရုံးသို့
လျှောက်ထားရမည်ဟု ဖော်ပြထားသည်။

---

* ၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၃၄၄ (ခ)
+ ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၂၉၄ တွင်ချမှတ်သော ၂၀၁၄ ခုနှစ်၊
ဧပြီလ ၂၈ ရက်စွဲပါ ဧရာဝတီတိုင်းတရားလွှတ်တော်၏အမိန့်ကို ပြင်ဆင်မှု။

၂၀၁၄

ဒေါ်မြမြထွေး

နှင့်

ပြည်ထောင်စုသမ္မတ

မြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၃

“နစ်နာသူ” ဆိုသော စကားရပ်နှင့်စပ်လျဉ်း၍ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံးဥပဒေ၊ ပြည်ထောင်စုရှေ့နေချုပ်ဥပဒေ၊ ရှေ့နေချုပ် နည်းဥပဒေ တို့တွင် အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုထားသည်ကို မတွေ့ရချေ။

“ကိုယ်တိုင်ထိခိုက်နစ်နာခြင်းခံရသူ” ဆိုသည့်စကားရပ်နှင့် စပ်လျဉ်း၍ **မောင်မြဟန် ပါ - ၂ နှင့် ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံတော် (၂) အမှုတွင် အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုခဲ့ရာ ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ (ဒေါက်တာ ကြည်စိုး) နှင့် ဒေါ်တင်တင် (၃) စီရင်ထုံးတွင် လမ်းညွှန်ခဲ့သည်။**

နိုင်ငံတော်ငြိမ်ဝပ်ပိပြားမှုတည်ဆောက်ရေးအဖွဲ့က ကြားနာ စစ်ဆေးဆဲ အမှုများပိတ်သိမ်းခြင်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ အမိန့် ၄/၈၉၊ အပိုဒ် ၆ တွင် ဖော်ပြချက်မှာလည်း “ကိုယ်တိုင်ထိခိုက်နစ်နာသူ” ဆိုသော စကားရပ်ကို အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုခဲ့ ခြင်းဖြစ်သည်။

သို့ဖြစ်ရာ “နစ်နာသူ” ဆိုသောစကားရပ်ကို လွတ်ငြိမ်းချမ်းသာခွင့် နှင့်စပ်လျဉ်း၍ လမ်းညွှန်အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုချက်၊ အမှုပိတ်သိမ်းခြင်း နှင့်စပ်လျဉ်း၍ လမ်းညွှန်အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုချက်များဖြင့် ဘောင်ခတ်၍ အဓိပ္ပာယ်မဖွင့်ဆိုသင့်ဟု သဘောရပေသည်။

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၉၃ သည် တရားလိုအကျိုးဆောင် အစိုးရရှေ့နေ၏ လျှောက်လဲပြောဆိုခွင့်ကို ပြဋ္ဌာန်းထားသည့်အပြင် ပုဂ္ဂလိကဌားရမ်းသော ပြင်ပရှေ့နေများသည် အစိုးရရှေ့နေများ၏ ကြီးကြပ်ကွပ်ကဲမှုအောက်တွင် ဆောင်ရွက်ရမည့် အကြောင်း ပြဋ္ဌာန်းထားသည့် ကျင့်ထုံးပုဒ်မဖြစ်သည်။

ပြင်ပပုဂ္ဂိုလ်က ဌားရမ်းသောရှေ့နေများသည် တရားလို ဘက်က အမှုလိုက်ပါလိုပါက အစိုးရရှေ့နေက ခွင့်ပြုမှသာ လိုက်ပါ

ဆောင်ရွက်ခွင့်ရှိသဖြင့် အစိုးရရှေ့နေအနေဖြင့် တာဝန်ယူဆောင်ရွက် လျက်ရှိသော ဥပဒေအရာရှိ အဆင့်ဆင့်၏ ခွင့်ပြုချက်ရမှသာ လိုက်ပါ ဆောင်ရွက်ခွင့်ရှိသည်။ ဥပဒေအရာရှိများသည် ပြင်ပရှေ့နေတင်သွင်းလာ သောကိုယ်စားလှယ်လွှဲစာအပေါ်တွင် ဖြစ်စေ၊ သီးခြားစာရွက်ပေါ် တွင်ဖြစ်စေ၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၉၃ နှင့်အညီ ပြင်ပရှေ့နေ သည် ဥပဒေအရာရှိ၏ ကြီးကြပ်ကွပ်ကဲမှုအောက်တွင် ဥပဒေအရာရှိ၏ ညွှန်ကြားချက်နှင့်အညီ လိုက်ပါဆောင်ရွက်စေရန် သဘောတူခွင့်ပြုနိုင် ကြောင်းတွေ့ရသည်။

၂၀၁၄
ဒေါ်မြမြထွေး
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၃

- လျှောက်ထားသူအတွက် - ဒေါ်သီတာမမ
တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ
- လျှောက်ထားခံရသူများ - (၁) ဒေါ်နှင်းရည်ဦး
အတွက် လက်ထောက်ညွှန်ကြားရေးမှူး
ပြည်ထောင်စုရှေ့နေချုပ်ရုံး
(၂) ဦးထွန်းလှိုင်
တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ
(၃) ကိုယ်တိုင် (မလာ)

ဖျာပုံခရိုင်တရားရုံး၊ ပြစ်မှုကြီးအမှတ် ၂၁/၂၀၁၃ တွင် တရားခံ ခင်ကျော်ဦးအား ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေ ပုဒ်မ ၃၀၂ အရ တရားစွဲ ဆိုထားရာ တရားခံအား စစ်ဆေးရန်အဆင့်၌ အမှုမှ သေသူဦးတောက်ထွန်း ၏ညီမ တရားလို သက်သေ ဒေါ်မြမြထွေးက ၎င်းငှားရမ်းထားသော တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ ဒေါ်သီတာမမအား ဥပဒေအရာရှိ၏ ကြီးကြပ်မှု အောက်တွင် ပူးတွဲလိုက်ပါခွင့်ပြုရန် လျှောက်ထားမှုအပေါ် ခရိုင်ဥပဒေ

၂၀၁၄

ဒေါ်မြမြထွေး

နှင့်

ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၃

အရာရှိက ထောက်ခံတင်ပြသဖြင့် ခရိုင်တရားရုံးက ၄-၉-၂၀၁၃ နေ့တွင် လိုက်ပါဆောင်ရွက်ခွင့်ပြုခဲ့သည်။ တရားခံအားစစ်ဆေးမည့် ၁၂-၉-၂၀၁၃ နေ့တွင် တရားခံ၏ရှေ့နေက သက်သေဖြစ်သူ ဒေါ်မြမြထွေး ငှားရမ်းသည့် ရှေ့နေကို တရားလို၏ သဘောတူညီချက် မရှိဘဲ လိုက်ပါဆောင်ရွက်ခွင့် မပြုသင့်ကြောင်း ကန့်ကွက်လျှောက်ထားသဖြင့် ကြားနာခဲ့သည်။ ထို့နောက် ခရိုင်တရားရုံး က တရားလိုဘက်မှ ပြင်ပရှေ့နေငှားရမ်း လိုက်ပါ ဆောင်ရွက်ခွင့်ပြုရန် လျှောက်ထားသည့်အချက်တွင် တရားလို သို့မဟုတ် နစ်နာသူတစ်ဦးက ငှားရမ်းခြင်း၊ သဘောတူညီချက်ရယူပြီးမှသာ လိုက်ပါ ဆောင်ရွက်ခွင့်ပြုသင့်သည်ဟု သဘောရရှိကြောင်း၊ အထက်ပါ အချက် များကို ပြည့်စုံစွာ ဆောင်ရွက်ပြီးမှသာလိုက်ပါဆောင်ရွက်ခွင့်ပြုမည် ဖြစ်ကြောင်း၊ ၁-၁၀-၂၀၁၃ နေ့က အမိန့်ချမှတ်ခဲ့သည်။ ယင်းအမိန့်ကို မကျေနပ်သဖြင့် ဧရာဝတီတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်သို့ ပြင်ဆင်မှု တင်သွင်းရာ မူလဖျာပုံခရိုင်တရားရုံးက ၄-၉-၂၀၁၃ ရက်နေ့ ရုံးချိန်းတွင် တရားလိုဘက်မှ တရား လွှတ်တော်ရှေ့နေ ဒေါ်သီတာမမက လိုက်ပါ ဆောင်ရွက်ရန် ကိုယ်စားလှယ်စာတင်သွင်းသည်ကို ခွင့်ပြုခြင်းနှင့် ၁-၁၀-၂၀၁၃ နေ့စွဲပါအမိန့်တို့ကို ပယ်ဖျက်ပြီး ပြင်ဆင်မှုကို ပလပ်ကြောင်း အမိန့်ချမှတ်ခဲ့သည်။ ဒေါ်မြမြထွေးက ဧရာဝတီတိုင်းဒေသကြီးတရား လွှတ်တော်၏ အမိန့်ကို မကျေနပ်သဖြင့် ပြည်ထောင်စုတရား လွှတ်တော်ချုပ် သို့ ဤပြင်ဆင်မှုကို ဝင်ရောက်လာခြင်းဖြစ်သည်။

အမှုမှာ ၁၀-၃-၂၀၁၃ ရက်နေ့ နံနက် ၀၂: ၀၀ နာရီအချိန်ခန့်တွင် ဒေါ်ဌေးကြည်၏ ခင်ပွန်း ဦးတောက်ထွန်းသည် လယ်ထဲလိုက်သွားရာမှ နေအိမ်သို့ ပြန်လည်ရောက်ရှိလာခြင်းမရှိသဖြင့် စုံစမ်းရှာဖွေရာ ဘုရား

ချောင်းကျေးရွာအနီး မြစ်ထဲတွင် ထိုးသွင်းဒဏ်ရာများဖြင့် သေဆုံးနေသော ဦးတောက်ထွန်း၏ အလောင်းကို တွေ့ရှိရသဖြင့် ဦးတောက်ထွန်း၏ ယောက်ဖဖြစ်သူ ဦးလှမြင့်က ရဲစခန်းသို့ တရားလိုပြုလုပ်တိုင်တန်းရာမှ တရားစွဲဆို တင်ပို့သော အမှုဖြစ်သည်။

လျှောက်ထားသူ၏ရှေ့နေက ဧရာဝတီတိုင်းဒေသကြီးတရား လွှတ်တော်ရုံးတွင် မူလမှု၌ တရားလိုပြုလုပ်နေသူမှာ အသတ်ခံရသူနှင့် ယောက်ဖတော်စပ်သူဖြစ်ပြီး သွေးသားတော်စပ်မှုမရှိခြင်းအား ထည့်သွင်းသုံးသပ်မှုမရှိခြင်း၊ အသတ်ခံရသူ၏ဇနီးမှလည်း ခင်ပွန်းအားသတ်သူနှင့် လူမှုရေးဖောက်ပြန်နေသူ ဖြစ်ကြောင်းနှင့် နောက်တိုးတရားခံအဖြစ် ထည့်သွင်းရန် လျှောက်ထားခံနေရသူဖြစ်ပြီး အသတ်ခံရသူ၏ သားသမီးများမှာလည်း မိခင်အား နောက်တိုး တရားခံထည့်ခံရမည်စိုး၍ ပြင်ပရှေ့နေငှားရမ်း၍ နစ်နာသူ၏ ရှေ့နေ အဖြစ် ငှားရမ်းခွင့်ပြုမည်မဟုတ်သည်ကို ထည့်သွင်းမသုံးသပ်ဘဲ သေသူ၏ တရားဝင်ထိခိုက်နစ်နာသူက ရှေ့နေ ငှားရမ်းခြင်းမဟုတ်၍ ခွင့်မပြုသင့် ပေဟု သုံးသပ်ခြင်းမှာ ဥပဒေအရလည်းကောင်း၊ အကြောင်းခြင်းရာအရ လည်းကောင်း မှားယွင်းပါကြောင်း၊ ဧရာဝတီတိုင်းဒေသကြီးတရား လွှတ်တော်သည် မူလခရိုင်ဥပဒေအရာရှိက ၁၈-၈-၂၀၁၃ ရက်နေ့တွင် ဒေါ်မြမြထွေး၏ရှေ့နေငှားရမ်းခြင်းနှင့်ပတ်သက်၍ ခွင့်ပြုရာတွင် မူလရုံးတရားလိုကသော် လည်းကောင်း၊ သေဆုံးသူ၏ဇနီးဒေါ်ဌေးကြည် အပါအဝင် မိသားစုများက မည်သူတစ်ဦးတစ်ယောက်ကမျှ ကန့်ကွက် ကြောင်း တင်ပြထားခြင်းမရှိခြင်း၊ ညီမအရင်းဖြစ်၍ ထိခိုက်နစ်နာသူ ဖြစ်ခြင်း၊ ရှေ့နေချုပ်နည်းဥပဒေ ၈၅ အရ လျှောက်ထားခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊

၂၀၁၄

ဒေါ်မြမြထွေး

နှင့်

ပြည်ထောင်စုသမ္မတ

မြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၃

သေဆုံးသူ၏ဇနီးနှင့်မိသားစုတို့ကလည်း ကန့်ကွက်တင်ပြလျှောက်ထားခြင်း မရှိကြောင်း မှာ ပေါ်လွင်ထင်ရှားပါလျက် တရားလို (သို့မဟုတ်) နစ်နာသူ အမှုသည်ဟုဆိုရာတွင် နိုင်ငံတော်ငြိမ်ဝပ်ပိပြားမှု တည်ဆောက်ရေးအဖွဲ့က ကြားနာဆဲအမှုများ ပိတ်သိမ်းခြင်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ အမိန့် ၄/၈၉ ကို ထုတ်ပြန်စဉ်က အပိုဒ် ၆ တွင် ဖော်ပြထားသည်ကို ရည်ညွှန်း၍ အမှုတွင် တရားလိုလည်း မဟုတ်၊ သေဆုံးသူ၏ တရားဝင်ဇနီး၊ သားသမီးလည်းမဟုတ်သော သေသူ၏ညီမဖြစ်သူ ဒေါ်မြမြထွေးအနေဖြင့် ပြင်ပရှေ့နေငှားရမ်းမှု လိုက်ပါဆောင်ရွက်ရန် ရှေ့နေချုပ်ရုံး (သို့) သက်ဆိုင်ရာ ဥပဒေရုံးသို့ လျှောက်ထားခွင့်ရှိသူ မဟုတ်ကြောင်း ထင်ရှားသည်ဟု သုံးသပ်ခြင်းမှာ ဥပဒေအရလည်းကောင်း၊ အကြောင်းခြင်းရာအရလည်းကောင်း မှားယွင်းပါကြောင်း စသည်ဖြင့် တင်ပြသည်။

ပြည်ထောင်စုရှေ့နေချုပ်ရုံး၊ လက်ထောက်ညွှန်ကြားရေးမှူးက ဧရာဝတီတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်က နိုင်ငံတော်ငြိမ်ဝပ်ပိပြားမှု တည်ဆောက်ရေးအဖွဲ့၏ အမိန့်အမှတ် ၄/၈၉၊ အပိုဒ် ၆ တွင် ဖော်ပြထားသည့်အချက်ကို ထည့်သွင်းသုံးသပ်၍ ဒေါ်မြမြထွေးသည် ပြင်ပရှေ့နေငှားရမ်း အမှုလိုက်ပါဆောင်ရွက်၍ ရှေ့နေချုပ်ရုံး (သို့မဟုတ်) သက်ဆိုင်ရာရုံးသို့ လျှောက်ထားခွင့်ရှိမည်မဟုတ်ကြောင်း ထင်ရှားသည်ဟု သုံးသပ်ခြင်းမှာ မှန်ကန်မှုမရှိပါကြောင်း၊ နိုင်ငံတော်ငြိမ်ဝပ်ပိပြားမှု တည်ဆောက်ရေးအဖွဲ့၏အမိန့်အမှတ် ၄/၈၉ ပါ ဖော်ပြချက်များသည် ၁၉၈၈ ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလ ၁၈ ရက်မတိုင်မီက ဖြစ်ပွားသော အမှုများ အမှုပိတ်သိမ်းရာတွင် စစ်ဆေးကြားနာဆဲ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ အမှုများတွင် မည်ကဲ့သို့ လိုက်နာဆောင်ရွက်ရမည်ကို ဖော်ပြထားခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊

ရှေ့နေချုပ် နည်းဥပဒေများ၊ နည်းဥပဒေ ၈၅ တွင် နစ်နာသူဆိုသည့် စကားရပ်တွင် သေသူ၏ညီမတို့မပါကြောင်း ဖော်ပြထားမှုမရှိသည့် အတွက် သေသူ၏ညီမဖြစ်သူ ဒေါ်မြမြထွေးမှ တရားလိုအကျိုးဆောင် ငှားရမ်းခြင်းသည် ရှေ့နေချုပ်နည်းဥပဒေများ၊ နည်းဥပဒေပါ ပြဋ္ဌာန်းချက် နှင့်ဆန့်ကျင်ခြင်းမရှိ၍ လျှောက်ထားသူတင်ပြချက်အား လက်ခံစဉ်းစား သင့်ပါကြောင်း၊ ယခုအမှုတွင် ဒေါ်ဌေးကြည်အား နောက်တိုးတရားခံ ထည့်နိုင်ရေးအတွက် ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်သို့ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၃၄၅(ခ)/၂၀၁၄ ဖြင့် တင်သွင်းပါကြောင်း၊ **“ဦးတင်ရွှေ နှင့် ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၄” အမှု** ^(၁) တွင် လမ်းညွှန်ထုံးဖွဲ့ ထားချက်အရ မူလဖျာပုံခရိုင်တရားရုံးနှင့် ဧရာဝတီတိုင်းဒေသကြီးတရား လွှတ်တော်တို့မှ နိုင်ငံတော်ငြိမ်ဝပ်ပိပြားမှုတည်ဆောက်ရေးအဖွဲ့၏ အမိန့် အမှတ် ၄/၈၉ အပိုဒ် ၆ ပါပြဋ္ဌာန်းချက်ကို ထည့်သွင်းသုံးသပ်ခြင်းသည် မှန်ကန်ခြင်းမရှိသော်လည်း တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ ဒေါ်သီတာမမသည် အမှုကို တိုင်တန်းသူ ဦးလှမြင့်၏ ကိုယ်စားလှယ်လွှဲအပ်ထားသူမဟုတ်သဖြင့် တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ ဒေါ်သီတာမမအား ဥပဒေအရာရှိက သူ၏ ကြီးကြပ်မှုဖြင့် အမှုတွင်လိုက်ပါဆောင်ရွက်ခွင့်ပြုသည့်တိုင်အောင် ပြစ်မှု ဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၉၅(၁)ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်အရ တရားရုံး၏ ခွင့်ပြုချက်မရှိဘဲ လိုက်ပါဆောင်ရွက်ခွင့်ရှိမည် မဟုတ်ပါကြောင်း တင်ပြသည်။

လျှောက်ထားခံရသူ (၂) ၏ ရှေ့နေက ဦးလှမြင့်က တရားလို ပြုလုပ်၍ အမှုဖွင့်တိုင်တန်းခဲ့ပါကြောင်း၊ ဒေါ်မြမြထွေးသည် ကိုယ်တိုင်

(၁) ၁၉၉၆ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၇၃။

၂၀၁၄

ဒေါ်မြမြထွေး

နှင့်

ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၃

အမှုဖွင့် တိုင်ကြားခဲ့ခြင်းမရှိပါကြောင်း၊ ရှေ့နေချုပ်နည်းဥပဒေ ၈၅(က) တွင် ပြဋ္ဌာန်းထားရှိရာတွင်လည်း တရားလိုမှ သဘောတူခွင့်ပြုသူနှင့်နစ်နာသူတို့မှ သဘောတူခွင့်ပြုခြင်းခံရသူဟု ပြဋ္ဌာန်းမထားပါကြောင်း၊ နိုင်ငံတော်ငြိမ်ဝပ်ပိပြားမှုတည်ဆောက်ရေးအဖွဲ့၏ အမိန့်အမှတ် ၄/၈၉ ပြဋ္ဌာန်းချက်အရ တရားလိုဆိုသည်မှာ အမှုဖွင့်တိုင်ကြားသူဖြစ်ပြီး ကိုယ်တိုင် ထိခိုက်နစ်နာသူဆိုသည်မှာ တရားဝင်ဇနီးနှင့်သားသမီးသာဖြစ်ကြောင်း ပြဋ္ဌာန်းထားရှိ၍ သေဆုံးသူ၏ ညီမဖြစ်သူ ဒေါ်မြမြထွေးသည် ရှေ့နေငှားရမ်း၍ အမှုတွင် ဝင်ရောက်ဆောင်ရွက်ခွင့်ရရန်၊ ဥပဒေနှင့်အညီ ဆောင်ရွက်ခွင့်မရှိဟု ပေါ်ပေါက်ပါကြောင်း၊ အဆိုပါ အမိန့်အမှတ် ၄/၈၉ သည် ယခုအချိန်အထိ ရုပ်သိမ်းထားခြင်းမရှိပါကြောင်း၊ တရားလိုဟူသည် အချင်းဖြစ်ကိစ္စတွင် စလယ်ဆုံးမြင်တွေ့သိရှိသူ (သို့မဟုတ်) ဆွေမျိုးတော်စပ်သူ (သို့မဟုတ်) တစ်စိတ်တစ်ပိုင်းတွေ့မြင်သိရှိသူ ဖြစ်နိုင်သကဲ့သို့ ရဲတပ်ဖွဲ့ဝင်တစ်ဦးဦးလည်းဖြစ်နိုင်ပါလျက် မူလရုံးတော်က တရားလိုသည် ယောက်ဖတော်စပ်သူဖြစ်ပြီး သွေးမတော်သားမစပ်ဟု ဖော်ပြ၍ ထိုအကြောင်းအရာ အပေါ် ထည့်သွင်းမသုံးသပ်ဟု ပြင်ဆင်မှုအကြောင်း ပြချက်အဖြစ် တင်ပြထားသည်မှာ လက်ခံနိုင်သော အကြောင်းပြချက်မဟုတ်ပါကြောင်း စီရင်ထုံး၊ စီရင်ချက်အကိုးအကားများဖြင့် တင်ပြသည်။

လျှောက်ထားခံရသူ(၃) ခင်ကျော်ဦးသည် အကြောင်းကြားစာအတည်ဖြစ်သော်လည်း ရုံးရှေ့သို့ လာရောက်လျှောက်လဲ တင်ပြခြင်းမရှိပေ။

ဖျာပုံခရိုင်တရားရုံး ပြစ်မှုကြီးအမှတ် ၂၀/၂၀၁၃ တွင် တရားလိုပြသက်သေဒေါ်မြမြထွေးငှားရမ်းထားသည့် တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ

ဒေါ်သီတာမမအား ဥပဒေအရာရှိ၏ ကြီးကြပ်မှုအောက်တွင် ပူးတွဲလိုက်ပါ ခွင့်ပြုရန် လျှောက်ထားမှုအပေါ် ဖျာပုံခရိုင်တရားရုံးနှင့် ဧရာဝတီတိုင်းဒေသကြီး တရားလွှတ်တော်တို့က ခွင့်မပြုခဲ့ခြင်းမှာ ဥပဒေအရ မှားယွင်းမှုရှိမရှိ စိစစ်ရမည်ဖြစ်သည်။

၂၀၁၄
ဒေါ်မြမြထွေး
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၃

ရှေ့နေချုပ်နည်းဥပဒေ ၈၅ တွင် ဥပဒေအရာရှိလိုက်ပါ ဆောင်ရွက် သော ပြစ်မှုဆိုင်ရာမူလမှုများ၊ အယူခံမှုများနှင့် အထွေထွေလျှောက်ထားမှု များတွင် တိုင်တန်းသူ တရားလို (သို့မဟုတ်) နစ်နာသူက ပြင်ပရှေ့နေ ငှားရမ်းပြီး အမှုလိုက်ပါဆောင်ရွက်စေလိုလျှင် ခွင့်ပြုချက်ရရှိရန်အတွက် ရှေ့နေချုပ်ရုံး(သို့မဟုတ်) သက်ဆိုင်ရာ ဥပဒေရုံးသို့ လျှောက်ထားရမည်ဟု ဖော်ပြထားသည်။

“နစ်နာသူ” ဆိုသော စကားရပ်နှင့်စပ်လျဉ်း၍ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံးဥပဒေ၊ ပြည်ထောင်စုရှေ့နေချုပ်ဥပဒေ၊ ရှေ့နေချုပ် နည်းဥပဒေ တို့တွင် အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုထားသည်ကို မတွေ့ရချေ။

“ကိုယ်တိုင်ထိခိုက်နစ်နာခြင်းခံရသူ” ဆိုသည့် စကားရပ်နှင့်စပ်လျဉ်း၍ “မောင်မြဟန်ပါ ၂ နှင့် ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ (၂) တွင် အဓိပ္ပာယ် ဖွင့်ဆိုခဲ့ရာ “ ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ (ဒေါက်တာကြည်စိုး) နှင့် ဒေါ်တင်တင်(၃) ” စီရင်ထုံးတွင် လမ်းညွှန်ခဲ့သည်။

နိုင်ငံတော်ငြိမ်ဝပ်ပိပြားမှုတည်ဆောက်ရေးအဖွဲ့က ကြားနာ စစ်ဆေးဆဲ အမှုများ ပိတ်သိမ်းခြင်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍ အမိန့် ၄/ ၈၉ အပိုဒ် ၆ တွင် ဖော်ပြချက်မှာလည်း “ ကိုယ်တိုင်ထိခိုက်နစ်နာသူ ” ဆိုသော

(၂) ၁၉၆၅ ခုနှစ်၊ ရာဇဝတ်အယူခံမှုအမှတ် ၂
(၃) ၁၉၆၅ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံးများ၊ ၈၁-၁၀၇၅။

၂၀၁၄

ဒေါ်မြမြထွေး

နှင့်

ပြည်ထောင်စုသမ္မတ

မြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၃

စကားရပ်ကို အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

သို့ဖြစ်ရာ “နစ်နာသူ” ဆိုသောစကားရပ်ကို လွတ်ငြိမ်းချမ်းသာခွင့် နှင့်စပ်လျဉ်း၍ လမ်းညွှန် အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုချက်၊ အမှုပိတ်သိမ်းခြင်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍ လမ်းညွှန်အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုချက်များဖြင့် ဘောင်ခတ်၍ အဓိပ္ပာယ် မဖွင့်ဆို သင့်ဟု သဘောရပေသည်။

ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၉၃ တွင် အောက်ပါအတိုင်း ပြဋ္ဌာန်းထားသည်-

“အစိုးရရှေ့နေသည် မိမိ တာဝန် ယူရသည့် မည်သည့် အမှုတွင်မဆို ပြုလုပ်မှုသည် စုံစမ်းစစ်ဆေးမှု၊ စစ်ဆေးစီရင်မှု သို့မဟုတ် အယူခံ အမှု၌ အမိန့်စာမပါဘဲ မည်သည့်တရားရုံးရှေ့မဆို ရောက်ရှိ၍ အမှုလိုက်ပါဆောင်ရွက် လျှောက်လဲနိုင်သည်။

ထို့ပြင် အဆိုပါအမှုမျိုးတွင် တစ်ဦးတစ်ယောက်က အခြားတစ်ဦးကို မည်သည့်တရားရုံးတွင်မဆို အမှုစွဲဆိုရန် ရှေ့နေတစ်ဦးကို ငှားရမ်းလျှင်လည်း အစိုးရရှေ့နေကပင် တရား စွဲဆိုမှုကို ဆောင်ရွက်ရမည်။ ငှားရမ်းသည့်ရှေ့နေသည် ထိုအမှု တွင် အစိုးရရှေ့နေ၏ညွှန်ကြားမှုများအရ ဆောင်ရွက်ရမည်” ဟု ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။

ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၉၃ သည် တရားလို အကျိုးဆောင် အစိုးရရှေ့နေ၏ လျှောက်လဲ ပြောဆိုခွင့်ကို ပြဋ္ဌာန်းထားသည့်အပြင် ပုဂ္ဂလိက ငှားရမ်းသောပြင်ပရှေ့နေများသည် အစိုးရရှေ့နေများ၏ ကြီးကြပ်ကွပ်ကဲမှုအောက်တွင် ဆောင်ရွက်ရမည့်အကြောင်း ပြဋ္ဌာန်း

ပြင်ပပုဂ္ဂိုလ်က ငှားရမ်းသောရှေ့နေများသည် တရားလိုဘက်က အမှုလိုက်ပါလိုပါက အစိုးရရှေ့နေက ခွင့်ပြုမှသာ လိုက်ပါဆောင်ရွက်ခွင့် ရှိသဖြင့် အစိုးရရှေ့နေအနေဖြင့် တာဝန်ယူဆောင်ရွက်လျက်ရှိသော ဥပဒေအရာရှိအဆင့်ဆင့်၏ခွင့်ပြုချက်ရမှသာ လိုက်ပါဆောင်ရွက်ခွင့်ရှိ သည်။ ဥပဒေအရာရှိများသည် ပြင်ပရှေ့နေတင်သွင်းလာသော ကိုယ်စား လှယ်လွှဲစာပေါ်တွင်ဖြစ်စေ၊ သီးခြားစာရွက်ပေါ်တွင်ဖြစ်စေ၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၉၃ နှင့်အညီ ပြင်ပရှေ့နေသည် ဥပဒေအရာရှိ၏ ကြီးကြပ်ကွပ်ကဲမှုအောက်တွင် ဥပဒေအရာရှိ၏ ညွှန်ကြားချက်နှင့်အညီ လိုက်ပါဆောင်ရွက်စေရန် သဘောတူခွင့်ပြုနိုင်ကြောင်းတွေ့ရသည်။

မူလရုံးအမှုတွဲကို စိစစ်ကြည့်သောအခါ ဒေါ်မြမြထွေးအနေဖြင့် တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ ဒေါ်သီတာမမ အား ကိုယ်စားလှယ်စာ လွှဲအပ် ချက်အရ ဒေါ်သီတာမမက ခရိုင်ဥပဒေရုံးသို့ လျှောက်ထားရာ ခရိုင် ဥပဒေရုံးက အမှုလိုက်ဥပဒေအရာရှိ၏ ညွှန်ကြားမှုဖြင့်သာ လိုက်ပါ ဆောင်ရွက်ခွင့်ပြုခဲ့ကြောင်းတွေ့ရသည်။ အဆိုပါ ကိုယ်စားလှယ်စာအား ဖျာပုံခရိုင်တရားရုံးသို့ တင်သွင်းရာ ခရိုင်တရားရုံးက ၄-၉-၂၀၁၃ ရက်နေ့ တွင် ခွင့်ပြုခဲ့ကြောင်း အမှုနေ့စဉ်မှတ်တမ်းအရ တွေ့ရှိရသည်။

ဖျာပုံခရိုင်တရားရုံးအနေဖြင့် ၁-၁၀-၂၀၁၃ ရက်နေ့ ရုံးချိန်းတွင် ဒေါ်သီတာမမအား လိုက်ပါဆောင်ရွက်ခွင့်ကို ကန့်သတ်သည့်အမိန့်ချမှတ် ခဲ့ခြင်းသည် ၄-၉-၂၀၁၃ ရက်နေ့က မိမိချမှတ်ခဲ့သည့်အမိန့်ကို မိမိပြန် ဖျက်သည့် သဘောသက်ရောက်သဖြင့် ဥပဒေနှင့်ညီညွတ်မှုမရှိဟု သုံးသပ်ရသည်။

၂၀၁၄

ဒေါ်မြမြထွေး

နှင့်

ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ဝ

လျှောက်ထားသူတို့က ဖျာပုံခရိုင်တရားရုံး၏ ၁-၁၀-၂၀၁၃ ရက်စွဲ
ပါ ရှေ့နေလိုက်ပါခွင့်ပြန်လည် ကန့်သတ်သည့် အမိန့်ကို ဧရာဝတီ
တိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်သို့ ပြင်ဆင်မှုတက်ရောက်ခဲ့သည်။ ထိုသို့
ပြင်ဆင်မှုတက်ရောက်ရာတွင် ဧရာဝတီတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်
က ၁-၁၀-၂၀၁၃ ရက်စွဲပါ ဖျာပုံခရိုင်တရားရုံး၏ အမိန့်ကို သာမက
၄-၉-၂၀၁၃ ရက်စွဲပါ ဖျာပုံခရိုင်တရားရုံး၏ရှေ့နေလိုက်ပါခွင့်ပြုခဲ့သည့်
အမိန့်ကိုပယ်ဖျက်ခဲ့သည်။

အဆိုပါ ဥပဒေနှင့်ညီညွတ်မှုမရှိသည့် အမိန့်အား ဧရာဝတီတိုင်း
ဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်က ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှုအမှတ်
၂၉၄ (ခ) တွင် ပယ်ဖျက်ခဲ့သော်လည်း ပြင်ဆင်တက်ရောက်ခြင်းမရှိသည့်
၄-၉-၂၀၁၃ ရက်စွဲပါ ဖျာပုံခရိုင်တရားရုံး၏အမိန့်ကိုပါ ပယ်ဖျက်ခဲ့ခြင်း
သည် ဥပဒေနှင့် ညီညွတ်မှုမရှိဟု သုံးသပ်ရသည်။

ယခုအမှုနှင့်စပ်လျဉ်း၍ တရားလွှတ်တော် ရှေ့နေ ဒေါ်သီတာမမ
ကို တရားလိုဘက်မှ လိုက်ပါ ဆောင်ရွက်ရန် ကိုယ်စားလှယ်စာတင်သွင်း
စဉ်က ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၉၃ ပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့် အညီ
ဥပဒေအရာရှိ၏ခွင့်ပြုချက်အား ဖျာပုံခရိုင်တရားရုံးကခွင့်ပြုခဲ့သည်ဖြစ်ရာ
ထိုသို့လိုက်ပါဆောင်ရွက်ခွင့်ကို ပြန်လည် ပိတ်ပင်ရာရောက်သည့် ခရိုင်
တရားရုံး၏ အမိန့်နှင့် ဧရာဝတီတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်၏
အမိန့်များကို ပယ်ဖျက်ရမည်ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် ဤပြင်ဆင်မှုကို ခွင့်ပြုသည်။ ဖျာပုံခရိုင်တရားရုံး၏
၁-၁၀-၂၀၁၃ နေ့စွဲပါ ပြစ်မှုကြီးအမှတ် ၂၁ တွင် ချမှတ်သည့်အမိန့်နှင့်
ဧရာဝတီတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်၏ ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ

ပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၂၉၄(ခ)တွင် ချမှတ်သော အမိန့်များကို ပယ်ဖျက်ပြီး ဖျာပုံခရိုင်တရားရုံး၏ ၄-၉-၂၀၁၃ နေ့စွဲပါ ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုကြီးမှုအမှတ် ၂၁ တွင် တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ ဒေါ်သီတာမမအား ဥပဒေအရာရှိ၏ ကြီးကြပ်မှုအောက်တွင် လိုက်ပါဆောင်ရွက်ခွင့်ပြုကြောင်း ချမှတ်သည့် အမိန့်ကို ပြန်လည်အတည်ပြုသည်။

၂၀၁၄
ဒေါ်မြမြထွေး
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၃

ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှု

ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်တရားသူကြီး

ဦးအောင်ဇော်သိန်း ရွှေတွင်

ဦးဝင်းမြင့်လွင် ပါ ၁၀

နှင့်

ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော် ပါ ၂ *

တိုင်းဒေသကြီး၊ ပြည်နယ်တရားလွှတ်တော်သည် ခရိုင်တရားရုံးက ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၃၅၁ အရ နောက်တိုး တရားခံ ထည့်သွင်းခွင့်ပြုသည့် အမိန့်ကို ပယ်ဖျက်နိုင်သည့် အခွင့်အာဏာ ရှိ မရှိ။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ယခုအခါ တိုင်းဒေသကြီး၊ ပြည်နယ်တရားလွှတ်တော် များ တွင် ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၃၉ (၁) နှင့် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံးဥပဒေ ၅၆၁-က အရ စီရင်ပိုင်ခွင့်များ ရရှိပြီးဖြစ်သည့်အတွက် ဦးအောင်ကျော်တင်က မုံရွာခရိုင်တရားရုံးတွင် ၎င်းအပေါ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၃၅၁ (၁) အရ နောက်တိုးတရားခံအဖြစ် ထည့်သွင်း ခွင့်ပြုသည့်အမိန့်ကို ပယ်ဖျက်ပေးရန် စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီးတရား လွှတ်တော်သို့ ပြင်ဆင်မှုလျှောက်ထားခြင်းသာဖြစ်၍ ယင်းပြင်ဆင်မှုအား

---

* ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၉၃၂ (ခ)
+ ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၃၆၄ (ခ) တွင် ချမှတ်သော ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ ၁၁ ရက်စွဲပါ စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော် ၏ အမိန့်ကို ပြင်ဆင်မှု။

စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်က လက်ခံဆုံးဖြတ်ခြင်းသည် မှားယွင်းသည်ဟု မဆိုနိုင်ပေ။

၂၀၁၄

ဦးဝင်းမြင့်လွင် ပါ ၁၀
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်
ပါ ၂

- လျှောက်ထားသူများတွက် - ဦးတင်ကို
 တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ
- လျှောက်ထားခံရသူ (၁) အတွက် - ဒေါ်ခင်မျိုးကြည်
 ဒုတိယညွှန်ကြားရေးမှူး
 ပြည်ထောင်စုရှေ့နေချုပ်ရုံး
- လျှောက်ထားခံရသူ (၂) အတွက် - ဦးအောင်မြင့်
 တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ

မုံရွာခရိုင်တရားရုံး၏ ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုကြီးအမှတ် ၃၂ တွင် တရားခံဝင်းမြင့်လွင်(ခ) ကိုဦးပါ ၁၀ ဦးက ဦးအောင်ကျော်တင်အား ပြစ်မှု ဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၃၅၁(၁)အရ နောက်တိုးတရားခံအဖြစ် ထည့်သွင်းပေးရန် လျှောက်ထားချက်အား ခွင့်ပြုခဲ့သည့်အမိန့်အပေါ် ဦးအောင်ကျော်တင်က မကျေနပ်၍ စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီး တရား လွှတ်တော်သို့ ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၃၆၄(ခ)ဖြင့် ပြင်ဆင်မှုတင်သွင်းသောအခါ မုံရွာခရိုင် တရားရုံး၏ အမိန့်ကို ပယ်ဖျက်သည့် အမိန့်ချမှတ်ခဲ့သည်။ သို့ဖြစ်၍ ယင်းအမိန့်အပေါ် တရားခံ ဦးဝင်းမြင့်လွင် ပါ-၁၀ ဦးကမကျေနပ်သဖြင့် ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်သို့ ဤပြင်ဆင်မှုကိုတင်သွင်းခြင်းဖြစ်သည်။

အမှုမှာ ၈-၈-၂၀၁၂ ရက်နေ့ ၁၆:၃၀ နာရီအချိန်တွင် မုံရွာမြို့၊

၂၀၁၄

ဦးဝင်းမြင့်လွင်ပါ ၁၀

နှင့်

ပြည်ထောင်စုသမ္မတ

မြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၂

ဘုရားကြီးရပ်ကွက်၊ ဗိုလ်ချုပ်လမ်းရှိ ဒေါ်ဝင်းပပ၏ ‘ရွှေဥဒေါင်း’ ကုန်မာ ဆိုင်သို့ လာရောက်ဝယ်ယူသူ မြောင်မြို့နယ်၊ ရွှေဘုံသာရွာနေ ကျော်စိုးဝင်း ထံမှ ကျပ် ၅၀၀၀ တန်ငွေစက္ကူအတု ၃၇ ရွက်တွေ့ရှိမှုနှင့်ပတ်သက်၍ စစ်ဆေးဖော်ထုတ်ခဲ့ရာ ရွှေဘုံသာရွာနေ ဝင်းမြင့်လွင် (ခ)ကိုဦးက ဖြန့်ဝေ သုံးစွဲခဲ့ကြောင်း သိရပြီး ၁၁-၈-၂၀၁၂ ရက်နေ့တွင် ဝင်းမြင့်လွင်၏နေအိမ်ရှိ ရေလောင်းအိမ်သာကျင်း အတွင်းမှ ကျပ် ၅၀၀၀ တန်ငွေစက္ကူအတု ၄၂ ရွက်နှင့် အပိုင်းအစ ၁၅ ခုတို့ကို ထပ်မံသိမ်းဆည်းရမိခဲ့၍ ဝင်းမြင့်လွင်နှင့် ငွေစက္ကူအတုမှန်းသိလျက် လက်ဝယ်ထားရှိ သုံးစွဲသူများအား အရေးယူ ပေးရန် ရဲအုပ်လှကြည်က တရားလိုပြုလုပ် တိုင်တန်းရာမှ ပေါ်ပေါက် လာသော အမှုဖြစ်သည်။

လျှောက်ထားသူများ၏ တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေက ဦးအောင်ကျော်တင် အား နောက်တိုးတရားခံ အဖြစ်ထည့်သွင်းသည့် မုံရွာခရိုင်တရားရုံး ၏အမိန့်အားပယ်ဖျက်ခဲ့သည့် စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်၏ အမိန့်သည် ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၃၉ တွင် အပ်နှင်း ထားခြင်းမရှိသည့် အမှုတွဲချေဖျက်သည့်အာဏာကို သုံးစွဲရာရောက်သဖြင့် မှားယွင်းကြောင်း၊ နောက်တိုးတရားခံထည့်သွင်းသည့်အမိန့်ကို ပယ်ဖျက် ရန်အာဏာအား ပြစ်မှု ဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၃၉(၁)၌ ခွင့်ပြုသည့် သဘောကို အီစွတ်နှင့် ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော်အမှု^(၁) တွင် တွေ့ရပြီး ဦးသောင်းရွှေ နှင့် ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော် ပါ ၆ အမှု^(၂)၊ မောင်ဖြိုးမင်းဇော်(ခ)လူအေး နှင့် ပြည်ထောင်စုမြန်မာ

(၁) ၁၉၇၈ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၁၂၇။

(၂) ၂၀၀၄ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၃၇။

နိုင်ငံတော်ပါ-၂အမှု^(၃) တို့တွင် နောက်တိုးတရားခံတင်သွင်းသည့် အမိန့်ကို ပယ်ဖျက်ခြင်း သည် အမှုတွဲချေဖျက်ရာရောက်၍ ထိုသို့ ပယ်ဖျက်လျှင် ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၅၆၁(က)အရသာ ဆောင်ရွက်ခွင့်ရှိကြောင်း၊ လမ်းညွှန်ဆုံးဖြတ်ထားသဖြင့် ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၃၉(၁)၌ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၅၆၁-က အာဏာကို ဆုံးဖြတ်ခွင့်ရှိ မရှိ တိကျသည့် လမ်းညွှန်မှု လိုအပ်လျက်ရှိကြောင်း၊ ဦးအောင်ကျော်တင်သည် ငွေစက္ကူအချို့အား မီးရှို့ဖျက်ဆီးခဲ့သဖြင့် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၁၇၆ နှင့်ငြိစွန်းဖွယ်ရှိကြောင်း သုံးသပ်ထားပါလျက် တရားခံအဖြစ် ဖယ်ထုတ်ခြင်းသည် မှားယွင်းကြောင်း၊ ဦးအောင်ကျော်တင်သည် ငွေစက္ကူအတုမှန်းသိလျက်နှင့် လက်ခံခဲ့ ခြင်းဖြစ်ကြောင်းပေါ်ပေါက်ပါလျက် အသုံးပြုရန်ထားခြင်းမဟုတ်ဟု သုံးသပ်၍ နောက်တိုးတရားခံအဖြစ်မှ ပယ်ဖျက် ခြင်းသည် မှားယွင်းကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ ဤပြင်ဆင်မှုကို ခွင့်ပြုပြီး စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်၏ အမိန့်အား ပယ်ဖျက်ပေးသင့်ကြောင်း လျှောက်ထားသည်။

ပြည်ထောင်စုရှေ့နေချုပ်ရုံး၊ ဒုတိယညွှန်ကြားရေးမှူးက ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၃၉(၁)နှင့် ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၅၆၁-က တို့မှာ ပြည်နယ်တရားလွှတ်တော်နှင့် တိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်တို့တွင် ရရှိသောအာဏာများဖြစ်ကြောင်း၊ ယင်းပုဒ်မ ၂ ခုကို **အီစွတ်** နှင့် **ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော် အမှု** နှင့် **ဦးသောင်းရွှေ** နှင့် **ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော် ပါ ၆ အမှု** တွင် နှိုင်းယှဉ်ဆုံးဖြတ်ထားခြင်းမဟုတ်ကြောင်း၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၁၇၆ သည် ပြည်သူ့

(၃) ၂၀၁၀ ပြည့်နှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ ၈၁-၆၆။

၂၀၁၄

ဦးဝင်းမြင့်လွင် ပါ ၁၀
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်
ပါ ၂

ဝန်ထမ်းသို့ တိုင်ကြားရန် သို့မဟုတ် သတင်းပေးရန် ဥပဒေအရ တာဝန်ရှိသူက မတိုင်ကြားဘဲ သို့တည်းမဟုတ် သတင်းမပေးဘဲ ပျက်ကွက်ခြင်းအတွက် ပြဋ္ဌာန်းထားသော ပြဋ္ဌာန်းချက်သာဖြစ်ကြောင်း၊ မင်းကိုဦးထံမှ ရယူလာသော ငွေကျပ် ၅၀၀၀ တန် ငွေစက္ကူ ၁၆ ရွက်ကို ဦးအောင်ကျော်တင်က သက်သေခံ(က) ရှာဖွေပုံစံဖြင့် လက်မှတ်ရေးထိုးပေးအပ်ခဲ့ခြင်းနှင့် ကျန်ငွေစက္ကူ ၄၄ ရွက်ကို မီးရှို့ဖျက်ဆီးခဲ့ခြင်းတို့သည် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၁၇၆ ဒုတိယအပိုဒ်နှင့် ငြိစွန်းဖွယ်ရာရှိနိုင်ကြောင်း၊ သို့ရာတွင် ဦးအောင်ကျော်တင်အား တရားလိုပြသက်သေအဖြစ်ထည့်သွင်း၍ အမှုအား ခိုင်မာစေရန် တရားစွဲအဖွဲ့အစည်းက ဆောင်ရွက်ထားသည်ဟု ယူဆရမည် ဖြစ်ကြောင်း၊ တရားစွဲဆိုအဖွဲ့အစည်းအနေဖြင့် ဦးအောင်ကျော်တင်အပေါ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေအရ ငြိစွန်းမှုရှိသည်ဆိုက သီးခြားအရေးယူမှုပြုနိုင်ကြောင်း သုံးသပ်ထားသော်လည်း တထစ်ချဆုံးဖြတ်ထားခြင်းမဟုတ်ကြောင်း၊ တရားလိုပြသက်သေများဖြစ်သော ကျော်စိုးဝင်း (လိုပြ-၂)၊ မအေးအေးခိုင် (လိုပြ-၅)၊ အောင်စိုးလင်း (လိုပြ-၆)၊ ဦးမြင့်နိုင် (လိုပြ-၇)၊ ဒေါ်ပိုင်တင် (လိုပြ-၈)တို့ကလည်း ငွေစက္ကူအတုများကို ပေးအပ်ထားသလို တရားခံဝင်းမြင့်လွင်ထံမှရရှိသော ငွေကျပ် ၅၀၀၀တန်ငွေစက္ကူများအား သုံးစွဲလိုက်သဖြင့် ရဲထံအပ်နှံနိုင်ခြင်းမရှိသော တရားလိုပြသက်သေများလည်းရှိနေကြောင်း၊ ဦးအောင်ကျော်တင်မှာ ၎င်း၏အပေါင်ဆိုင်သို့ မင်းကိုဦးက ပေါင်နှံထားသည့်ရွှေထည်ပစ္စည်း ၉ မျိုးကိုလာရွေးရာတွင် ငွေကျပ် ၅၀၀၀ တန်ငွေစက္ကူအရွက် ၆၀ အနက်အရွက် ၂၀ မှာ နံပါတ်တူများဖြစ်နေ၍ မင်းကိုဦးအားခေါ်မေးပြီး ရွေးထားသောပစ္စည်းများကို ပြန်ယူ၍ ပြေစာအသစ်ဖွင့်ခဲ့ကြောင်း၊ မင်းကိုဦး က ကျပ် ၅၀၀၀ တန်

ငွေစက္ကူများကို ပြန်မေးဦးမယ်ဟု ပြောဆိုပြီး ပြန်သွားခြင်းဖြစ်ပြီး နောက်တွင် မင်းကိုဦး ရောက်မလာဘဲ ရဲအရာရှိ များရောက်လာရာ ငွေစက္ကူ ၁၆ ရွက်ကိုသာ အပ်နှံနိုင်ပြီး ကျန်ငွေများကို မိသားစုများ မှားယွင်း သုံးစွဲမည် စိုးရိမ်၍ မီးရှို့ဖျက်ဆီးပစ်ခဲ့ကြောင်း ထွက်ဆိုချက်မှာ ဦးအောင်ကျော်တင်သည် ကျပ် ၅၀၀၀ တန်ငွေစက္ကူများကို အတုမှန်း သိလျက်နှင့် လက်ခံခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်ဟု မပေါ်ပေါက်ဘဲ လက်ခံပြီးမှ အတု မှန်းသိ၍ ခေါ်ယူဖြေရှင်းနေသည့် အခြေအနေမျိုးဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရှိရပြီး ငွေစက္ကူအတုကို သုံးစွဲခြင်း၊ ဖြန့်ဝေခြင်းမဟုတ်ကြောင်း၊ အသုံးပြုရန် ထားရှိသည်ဟုလည်း မပေါ်ပေါက်ကြောင်း၊ ထို့ကြောင့် စစ်ကိုင်းတိုင်း ဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်၏ အမိန့်သည် မှားယွင်းမှုမရှိကြောင်း လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

၂၀၁၄
 ဦးဝင်းမြင့်လွင် ပါ ၁၀
 နှင့်
 ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
 မြန်မာနိုင်ငံတော်
 ပါ ၂

လျှောက်ထားခံရသူ(၂)၏ တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေက **ဦးသောင်းရွှေ** နှင့် **နိုင်ငံတော်ပါ ၆** အမှုသည် မူလရုံးသို့ တရားခံအဖြစ် လာရောက်ခြင်း မရှိသေးသောသူများသည် အမှုတွင်ပါဝင်ခြင်းမရှိသေး၍ ယင်းအမှုတွင် ချမှတ်သည့်အမိန့်အပေါ် အယူခံမှုသော်လည်းကောင်း၊ ပြင်ဆင်မှုသော် လည်းကောင်း အဆင့်မြင့်ရုံးတွင် လျှောက်ထားခွင့်မရှိကြောင်း၊ မူလရုံးက ရုံးရှေ့ပေါ်ပေါက်ချက်များအရ စွပ်စွဲခံရသူအပေါ် အမှုကို ဆက်လက် စစ်ဆေးနိုင်ရန် ချမှတ်ထားသောအမိန့်ကို ခရိုင်တရားရုံးနှင့် ပြည်နယ် တရားရုံးတို့က ပယ်ဖျက်ခဲ့ခြင်းမှာ စစ်ဆေးစီရင်လျက်ရှိသော အမှုကို ဆက်လက်ဆောင်ရွက်ခြင်းမပြုရန် ချေဖျက်သည့်သဘော အနှစ်သာရ အားဖြင့် သက်ရောက်ကြောင်း၊ မြို့နယ်တရားရုံးက ဆောင်ရွက်နေသည့် အမှုကို ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၅၆၁-က အရ တရားရုံးချုပ်

၂၀၁၄

ဦးဝင်းမြင့်လွင် ပါ ၁၀
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်
ပါ ၂

ကသာ ပယ်ဖျက်ခြင်း ပြုနိုင်ပြီး အခြားလက်အောက်ခံတရားရုံးများက
ချေဖျက်ခြင်းမပြုနိုင်ကြောင်း လမ်းညွှန်ဆုံးဖြတ်ထားခြင်းသာဖြစ်
ကြောင်း၊ ယခုအချိန်အခါတွင် ပြည်နယ်၊ တိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်
တို့တွင် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၅၆၁-က စီရင်ပိုင်ခွင့်ရှိပြီ
ဖြစ်ကြောင်း၊ စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်က ပြစ်မှုဆိုင်ရာ
ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၃၅၁ အရ မူလရုံးက နောက်တိုးတရားခံထည့်သွင်းခြင်း
အား ပယ်ဖျက်ရန် ဆုံးဖြတ်ခဲ့ခြင်းသည် ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေ ပုဒ်မ
၄၃၉ (၁) နှင့်အညီသာဖြစ်ကြောင်း၊ အမှုကို ချေဖျက်ခြင်းမဟုတ်ကြောင်း၊
ဦးအောင်ကျော်တင်က သက်သေခံ ငွေစက္ကူ ၄၄ ရွက်ကို မီးရှို့ဖျက်ဆီး
ခဲ့ခြင်းသည် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၁၇၆ ဒုတိယအပိုဒ်နှင့် ငြိစွန်း
ဖွယ်ရာရှိနိုင်သည်ဟု သုံးသပ်ခြင်းသာဖြစ်ပြီး ငြိစွန်းသည်ဟု သုံးသပ်ခြင်း
မဟုတ်ကြောင်း၊ တရားလိုနှင့် လိုပြသက်သေ ၂၈ ဦး၏ထွက်ဆိုချက်အရ
ဦးအောင်ကျော်တင်သည် ကျပ် ၅၀၀၀ တန်ငွေစက္ကူများကို အတုမှန်း
သိလျက် လက်ခံခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ အသုံးပြုရန်ထားရှိခြင်းဖြစ်ကြောင်း
ပေါ်ပေါက်မှုမရှိသဖြင့် နောက်တိုးတရားခံအဖြစ်မှ ပယ်ဖျက်ခဲ့သည့်
စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်၏ အမိန့်သည် မှားယွင်းမှု
မရှိကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ ဤပြင်ဆင်မှုအား ပလပ်ပေးရန် လျှောက်လဲ
တင်ပြသည်။

လျှောက်ထားသူများဘက်က **အိစွတ်** နှင့် **ပြည်ထောင်စုမြန်မာ
နိုင်ငံတော်အမှု၊ ဦးသောင်းရွှေ** နှင့် **ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော်
ပါ ၆ အမှု၊ မောင်ဖိုးမင်းဇော်(ခ)လူအေး** နှင့် **ပြည်ထောင်စုမြန်မာ
နိုင်ငံတော် ပါ ၂ အမှု** များကို တင်ပြကာ နောက်တိုးတရားခံအဖြစ်

ထည့်သွင်းခွင့်ပြုသည့်အမိန့်ကို ပယ်ဖျက်ရန် ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံး ဥပဒေ ပုဒ်မ ၄၃၉(၁)အရ စီရင်ပိုင်ခွင့်မရှိဘဲ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၅၆၁-က အရသာ အမှုချေဖျက်ရန်ဖြစ်ကြောင်း တင်ပြချက်အပေါ် ဦးစွာ သုံးသပ်ရန်လိုပေသည်။

အီစွတ်အမှုတွင် နောက်တိုးတရားခံအဖြစ်ထည့်သွင်းသည့် အမိန့်ကို ပယ်ဖျက်ရန် ပြည်နယ်/တိုင်း တရားရုံးများတွင် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၃၉(၁)အရ စီရင်ပိုင်ခွင့်ရှိကြောင်းနှင့် ဦးသောင်းရွှေ အမှု၊ မောင်ဖြိုးမင်းဇော်(ခ)လူအေး အမှုတွင် နောက်တိုးတရားခံအဖြစ် ထည့်သွင်း၍ ဆက်လက်စစ်ဆေးစီရင်နိုင်ရန် ချမှတ်ထားသော အမိန့်ကို ပယ်ဖျက်ပါက အမှုအား ချေဖျက်ရာရောက်သဖြင့် ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံး ဥပဒေပုဒ်မ ၅၄၁-က အရ တရားရုံးချုပ်ကသာ ချေဖျက်နိုင်ကြောင်း ဆုံးဖြတ် ထားခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုစဉ်က တရားရုံးချုပ်(ယခင် ဗဟိုတရားရုံး) ကသာ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ-၅၆၁-က အရ အမှုတွဲချေဖျက်ခြင်း ပြုနိုင်ပေသည်။

ယခုအခါ တိုင်းဒေသကြီး၊ ပြည်နယ်တရားလွှတ်တော်များတွင် ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၃၉(၁)နှင့် ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေ ပုဒ်မ ၅၆၁-က အရ စီရင်ပိုင်ခွင့်များရရှိပြီးဖြစ်သည့်အတွက် ဦးအောင်ကျော်တင် က မုံရွာခရိုင်တရားရုံးတွင် ၎င်းအပေါ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၃၅၁(၁)အရ နောက်တိုးတရားခံအဖြစ် ထည့်သွင်းခွင့်ပြုသည့်အမိန့်ကို ပယ်ဖျက်ပေးရန် စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်သို့ ပြင်ဆင်မှု လျှောက်ထားခြင်းသာဖြစ်၍ ယင်းပြင်ဆင်မှုအား စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီး တရားလွှတ်တော်က လက်ခံဆုံးဖြတ်ခြင်းသည် မှားယွင်းသည်ဟု မဆိုနိုင်ပေ။

၂၀၁၄

ဦးဝင်းမြင့်လွင် ပါ ၁၀
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်
ပါ ၂

၈-၈-၂၀၁၂ ရက်နေ့ ၁၆:၃၀ အချိန်တွင် ကျော်စိုးဝင်း (လိုပြ-၂) က ပုံရွာမြို့၊ ဘုရားကြီးကုန်းရပ်ကွက်၊ ဗိုလ်ချုပ်လမ်းရှိ ဒေါ်ဝင်းပပ၏ ‘ရွှေဥဒေါင်း’ ကုန်မာဆိုင်သို့ ပစ္စည်းဝယ်ရာတွင် ကျပ် ၅၀၀၀ တန်၁၂ ရွက်၊ ကျပ် ၁၀၀၀ တန် ၁ ရွက်၊ ကျပ် ၅၀၀ တန် ၁ ရွက်ပေး၍ ဝယ်ယူစဉ် ဆိုင်ရှင်က ခဏစောင့်ပါဦးဟုဆိုကာ ဖုန်းဆက်သဖြင့် စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီး မှုခင်းတပ်ဆွယ်မှ ရဲအုပ်လှကြည် (လိုပြ-၁)က စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီးအဖွဲ့ တိုင်းဒုစရိုက် နှိမ်နင်းရေးအဖွဲ့မှ ရဲအုပ်ခင်မောင်ဦး (လိုပြ-)အလယ် ရပ်ကွက်အုပ်ချုပ်ရေးမှူး ဦးလတ်လတ်အောင် (လိုပြ-၉)၊ ဘုရားကြီးရပ်ကွက် အုပ်ချုပ်ရေးမှူး ဦးအာယုမောင်မောင်တို့နှင့်အတူ ရောက်ရှိလာကာ ကျော်စိုးဝင်းထံမှ ငွေစက္ကူအတူ ၃၇ ရွက်တွေ့ရှိပြီး သက်သေခံ (ခ) ရှာဖွေ ပုံစံဖြင့် သိမ်းဆည်းနိုင်ခဲ့သည်။ ထို့နောက် ငွေစက္ကူအတူပျံ့နှံ့မှု ကွင်းဆက် များစုံစမ်းဖော်ထုတ်ရာမှ ဝင်းမြင့်လွင်(ခ) ကိုဦး၊ ကြီးအောင်၊ ဌေးအောင်၊ မင်းလွင်(ခ)မင်းမင်း၊ ဝဏ္ဏ(ခ)ဝဏ္ဏအောင်၊ သက်နိုင်၊ မောင်ဌေး၊ ဝင်းမောင်၊ ဝင်းစိုး(ခ)ဟူစိန်၊ မင်းကို(ခ)မင်းကိုဦးတို့ကို ငွေစက္ကူအတူ ထုတ်လုပ် ကြောင်း၊ အတုမှန်း သိလျက် လက်ဝယ်ထားရှိ သုံးစွဲသူများအဖြစ် ပြစ်မှု ဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၄၈၉-၁၊ ၄၈၉-၈ တို့အရ စွဲတင်ပို့ခဲ့သည်။

ငွေစက္ကူကျပ် ၅၀၀၀ တန် အတုများအား တရားလိုပြသက်သေ များအနက် ကျော်စိုးဝင်း (လိုပြ-၂) က သက်သေခံ (ခ) ရှာဖွေပုံစံဖြင့် ၃၇ ရွက်၊ မအေးအေးခိုင် (လိုပြ-၅) က သက်သေခံ (ဃ) ရှာဖွေပုံစံဖြင့် အရွက် ၄၀၊ အောင်စိုးလင်း (လိုပြ-၆) က သက်သေခံ(င) ရှာဖွေပုံစံဖြင့် ၁၉ ရွက်၊ ဦးမြင့်နိုင်က သက်သေခံ(စ) ရှာဖွေပုံစံဖြင့် ၅ ရွက်၊ ဒေါ်ပိုက်တင် (လိုပြ-၈)က သက်သေခံ(ဆ) ရှာဖွေပုံစံဖြင့် ၁၆ ရွက်ကို အပ်နှံခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

၂၀၁၄
 ဦးဝင်းမြင့်လွင် ပါ ၁၀
 နှင့်
 ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
 မြန်မာနိုင်ငံတော်
 ပါ ၂

ဦးအောင်ကျော်တင် (လိုပြ-၁၄) အား ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံး ဥပဒေပုဒ်မ ၃၅၁(၁)အရ နောက်တိုး တရားခံအဖြစ် ထည့်သွင်းပေးရန် မူလမှုတွင် တရားလိုပြသက်သေများအားလုံး စစ်ဆေးပြီး၍ စွဲချက်တင်သင့် မသင့် အဆင့်တွင် တရားခံများဘက်မှ မူလရုံးတွင် လျှောက်ထားခဲ့သည့် အပေါ် မူလရုံးဖြစ်သည့် မုံရွာခရိုင်တရားရုံးက ခွင့်ပြုခဲ့သည်။ စစ်ကိုင်းတိုင်း ဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်က ဦးအောင်ကျော်တင်မှာ အပေါင်ဆိုင်လုပ် သဖြင့် ပစ္စည်းအပ်သူ မှ လာရွေးရာတွင် ငွေစက္ကူအတုများကို လက်ခံ မိခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ ၎င်းမှ ငွေစက္ကူအတုကိုသုံးစွဲခြင်း၊ ဖြန့်ဝေခြင်းမပြု ကြောင်း၊ ငွေစက္ကူအတု ၁၆ ရွက်အပ်ပြီး ၄၄ ရွက်ကို မိသားစုမှ မှားယွင်း သုံးမိမည်စိုး၍ မီးရှို့ဖျက်ဆီးခဲ့သည်ဟု အဆိုရှိသဖြင့် အသုံးပြုရန်ထားခြင်း မဟုတ်ကြောင်း ပေါ်လွင်သဖြင့် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၄၈၉-ခ နှင့် ငြိစွန်းခြင်း မရှိကြောင်း သုံးသပ်ကာ ဦးအောင်ကျော်တင်အား နောက်တိုး တရားခံအဖြစ် ခွင့်ပြုခဲ့သည့် မုံရွာခရိုင်တရားရုံး၏အမိန့်အား ပယ်ဖျက်ခဲ့ ခြင်းဖြစ်သည်။

ဦးအောင်ကျော်တင်(လိုပြ-၁၄)သည် ကော့မှူးမြို့၊ မြို့မရပ်ကွက် ဗိုလ်ချုပ်လမ်း၊ အမှတ် (၁၃)တွင် ရှေ့သို့အမည်ဖြင့် အမိန့်ရအပေါင်ဆိုင် လုပ်ငန်းဖွင့်လှစ်လုပ်ပိုင်သူတစ်ဦးဖြစ်သည်။ ၎င်း၏ထွက်ဆိုချက်အရ ၂၃-၇-၂၀၁၂ ရက်နေ့တွင် ကော့မှူးမြို့နယ်၊ ညောင်ပင်သာရွာနေ လှိုင်(ခ) ဖိုးတရုတ်၏သားဖြစ်သူ မင်းကိုဦးက ရွှေထည်ပစ္စည်း အမျိုးစုံ ၉ မျိုး၊ ရွှေချိန်စုစုပေါင်း ၁၃ ပဲ ၅ ရွေးကို လာပေါင်သည်။ ၂၉-၇-၂၀၁၂ ရက်နေ့တွင် ယင်းပစ္စည်းများကို မင်းကိုဦးက လာရွေးယူရာ ကျသင့်ငွေမှာ ကျပ် ၄၁၆၀၀၀ ဖြစ်ပြီး ကျပ် ၆၀၀၀ လျှော့ပေး၍ ငွေကျပ် ၄၀၀၀၀

၂၀၁၄

ဦးဝင်းမြင့်လွင် ပါ ၁၀
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်
ပါ ၂

ဖြင့် ရွေးယူသည်။ မင်းကိုဦးပေးသည့်ငွေကျပ် ၄၁၀၀၀၀ တွင် ကျပ် ၁၁၀၀၀၀ မှာ တစ်ထောင်ကျပ်တန်ငွေစက္ကူများဖြစ်ပြီး ကျန်ငွေ ၃ သိန်းမှာ ၅၀၀၀ တန်များဖြစ်သည်။ ငွေများကို မိမိတပည့်ဖြစ်သူအား ရေတွက် ခိုင်းကာ လက်ခံထားပြီး မင်းကိုဦးပြန်သွားပြီးနောက် မိနစ်ပိုင်းအတွင်းမှာ ပင် ငွေစက္ကူများကို ကြည့်သောအခါ နံပါတ်များတူနေသော ကျပ် ၅၀၀၀ တန်ငွေစက္ကူအရွက် ၂၀ ခန့်တွေ့ရသဖြင့် မင်းကိုဦးအား ပစ္စည်းများနှင့် အတူပြန်လာရန်ခေါ်ပြီး ရွှေထည်များ ကို ပြန်ယူ၍ ယင်းနေ့ရက်စွဲနှင့်ပင် အပေါင်ပြေစာအား ပြန်ဖွင့်ကာ လက်ခံပြီး ၎င်းက ငွေအစစ်တစ်သိန်းကို ပြန်ပေးကာ တစ်သောင်းကို အတိုးအဖြစ်ယူထားခဲ့သည်။ မင်းကိုဦးက ငွေစက္ကူအတူများကို အကြွေးရထားကြောင်းနှင့် ပြန်မေးဦးမည် ပြောဆိုပြီးပြန်မရောက်လာတော့ခြင်းဖြစ်သည်။ နံပါတ်တူသည့် ငွေစက္ကူ များကိုချန်ထားပြီး ကျန်ငွေစက္ကူတူများကို မိသားစုက မှားယွင်းသုံးမိမည် စိုး၍ မီးရှို့ဖျက်ဆီးပစ်ခဲ့သည့်အတွက် ငွေစက္ကူကျပ် ၅၀၀၀ တန်အတူနံပါတ် တူ ၁၆ ရွက်ကိုသာ ရှာဖွေပုံစံဖြင့် အပ်နှံနိုင်ခဲ့သည်။ ထိုသို့ လက်ဝယ်ထား ရှိခြင်းမှာ စုံစမ်းပြီးတာဝန်ရှိသူများထံ အပ်နှံရန် ထားခြင်းဖြစ်သည်ဟု ထွက်ဆိုမှုရှိသည်။ ထို့ကြောင့် သုံးစွဲရန်အကြံဖြင့် ဦးအောင်ကျော်တင်က လက်ရှိထားခဲ့သည်ဟု ဆိုရန်ခဲယဉ်းသည်။

မူလမှုရှိ တရားလိုနှင့် တရားလိုပြသက်သေများ၏ထွက်ဆိုချက်တွင် ဦးအောင်ကျော်တင် (လိုပြ-၁၄)၏ ထွက်ဆိုချက်ကို ဖယ်ရှားပါက ၎င်းအား ငွေစက္ကူကျပ် ၅၀၀၀ တန်အတူများကို သုံးစွဲရန် အကြံဖြင့်လက်ရှိထား ကြောင်း ထွက်ဆိုချက်လည်းမရှိပေ။ ၎င်းထံတွင် ပေါင်နှံထားသောပစ္စည်း ကို တရားခံမင်းကိုဦးက လာရွေးရာတွင် ငွေစက္ကူကျပ် ၅၀၀၀ တန်များ

လက်ခံရရှိပြီးမှ အတုမှန်းသိရှိခဲ့ခြင်းသာဖြစ်ပြီး စုံစမ်း၍ တာဝန်ရှိသူများ ထံ အပ်နှံရန်ထားခြင်းဖြစ်သည်ဟု ၎င်း၏ထွက်ချက်အရ တွေ့ရှိရသည်။

၂၀၁၄
ဦးဝင်းမြင့်လွင်ပါ ၁၀
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၂

ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၄၈၉-ခ အရ ငွေစက္ကူအတုကို အတုပြုထားကြောင်းသိလျက် သို့တည်းမဟုတ် ထိုသို့ပြုထားကြောင်း ယုံကြည်ရန် အကြောင်းရှိလျက် လက်ရှိထားရာတွင် အစစ်အမှန်အနေဖြင့် သုံးစွဲရန် ကြံရွယ်ချက် ရှိရန်လိုပေသည်။ ထိုသို့သုံးစွဲရန် ကြံရွယ်ချက်ရှိကြောင်းကို တရားလိုဘက်က သက်သေပြရန်တာဝန်ရှိပြီး မူလမှုတွင် ထိုအချက်ကို တရားလိုဘက်မှ တင်ပြထွက်ဆိုထားခြင်းမရှိသဖြင့် ဦးအောင်ကျော်တင်သည် သုံးစွဲရန်ကြံရွယ်ချက်ဖြင့် ငွေစက္ကူကျပ် ၅၀၀၀ တန်ငွေစက္ကူများကို အတုမှန်းသိလျက် လက်ဝယ်ထားသည်ဟု ယူဆရန်အခြေအမြစ်မရှိကြောင်း ပေါ်ပေါက်သည်။

ငွေစက္ကူအချို့ မီးရှို့ဖျက်ဆီးခဲ့ခြင်းသည် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၁၇၆ ဒုတိယပိုင်းနှင့်ငြိစွန်းနိုင်ဖွယ်ရာ ရှိသည်ဟု စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီး တရားလွှတ်တော်က သုံးသပ်ခဲ့သော်လည်း တိကျသော ဆုံးဖြတ်ချက်အမိန့် မဟုတ်သဖြင့် ထိုအချက်အား သုံးသပ်ဆုံးဖြတ်ပေးရန် မလိုချေ။

အထက်ပါအကြောင်းများကြောင့် သက်သေခံချက်များအရ ဦးအောင်ကျော်တင်အား ငွေကျပ် ၅၀၀၀ တန်ငွေစက္ကူများကို အတုမှန်းသိလျက် သုံးစွဲရန်အကြံဖြင့် လက်ဝယ်ထားခြင်းမဟုတ်၍ ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေ ပုဒ်မ ၄၈၉-ခ နှင့် ငြိစွန်းမှုမရှိကြောင်း သုံးသပ်ပြီး ၎င်းအား စုံရွာခရိုင်တရားရုံးက ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၃၅၁(၁) အရ နောက်တိုးတရားခံအဖြစ် ထည့်သွင်းခွင့်ပြုသည့်အမိန့်ကို ပယ်ဖျက်ခဲ့သည့် စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်၏ အမိန့်သည် မှားယွင်းမှုမရှိပေ။

ထို့ကြောင့် ဤပြင်ဆင်မှုအား ပလပ်လိုက်သည်။

ပြစ်မှုဆိုင်ရာအထွေထွေလျှောက်ထားမှု
 ပြည်ထောင်စုတရားသူကြီးချုပ် ဦးထွန်းထွန်းဦး၊
 ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်
 တရားသူကြီးများဖြစ်ကြသော ဦးစိုးညွန့် နှင့် ဦးမြသိမ်း
 တို့ရှေ့တွင်

ဦးသန်းထွဋ်
 နှင့်

စခန်းများ၊ နောင်ချိုပြည်သူ့ရဲစခန်း၊ နောင်ချိုမြို့*။

ရဲအရေးယူပိုင်ခွင့်ရှိသော ပြစ်မှုများကို ရဲလက်စွဲအပိုဒ် ၁၄၁၄
 နှင့်အညီ နှောင့်နှေးခြင်းမရှိဘဲ တိုင်ချက်ရေးဖွင့်ရန်ဖြစ်
 သော်လည်း ဆောင်ရွက်ပေးမှု မပြုခြင်းသည်ရဲလက်စွဲကို
 လိုက်နာရန် ပျက်ကွက်မှုဖြစ်ခြင်း၊ ထိုပျက်ကွက်မှုကြောင့်
 တစ်စုံတစ်ယောက်၏ ဥပဒေရေးရာ အခွင့်အရေးကို
 ထိခိုက်နစ်နာခြင်းဖြစ်ပါက အာဏာပေးစာချွန်တော် အမိန့်
 ထုတ်ဆင့်ရန်ဖြစ်ခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ရဲလက်စွဲအပိုဒ်၁၄၁၄ တွင် “ရဲအရေးယူပိုင်သော ပြစ်မှု
 ဖြစ်ပွားကြောင်း သတင်းရရှိသည့်အခါ နှောင့်နှေးခြင်းမရှိဘဲ တိုင်ချက်ရေး
 ဖွင့်ရန်အရေးကြီးသည်။ ရရှိသော သတင်းပေးချက်သည် အမှုအကြောင်း
 ကို ကိုယ်တိုင် တစ်စုံတစ်ရာမသိသူကပေးသော တစ်ဆင့်ကြားသတင်း

* ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာအထွေထွေလျှောက်ထားမှုအမှတ် - ၄၂

ဖြစ်စေ၊ အမှုအကြောင်းအနည်းငယ်မျှသာ သိသောသူ၏ သတင်းဖြစ်စေ၊ အမှု၏ အကြောင်းအပြည့် အစုံသိသူ၏ သတင်းဖြစ်စေ၊ မည်သည့် သတင်းမျိုးကိုမဆို ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၁၅၄ တွင် ပြဋ္ဌာန်းချက်များအရ ချက်ချင်းတိုင်ချက်ရေးဖွင့်ရမည်” ဟု ဖော်ပြထားသည်။

လျှောက်ထားသူက နောင်ချိုရဲတပ်ဖွဲ့စခန်းမှူးထံ အမှုဖွင့်အရေးယူပေးရန် တိုင်ချက်ဖွင့်သည့် အကြောင်းအရာမှာ မြေလွတ်၊ မြေလပ်နှင့် မြေရိုင်းများ စီမံခန့်ခွဲရေးဥပဒေအခန်း ၉ ပါ ရဲအရေးယူပိုင်ခွင့်ရှိသော ပြစ်မှုများဖြစ်သည့်အတွက် ရဲလက်စွဲအပိုဒ် ၁၄၁၄ နှင့်အညီ ချက်ချင်းတိုင်ချက်ရေးဖွင့်ရန်ဖြစ်သော်လည်း ဆောင်ရွက်ပေးမှုမပြု ခြင်းသည် မိမိထမ်းဆောင်ရမည့် ရဲလက်စွဲပါ တာဝန်ကို လိုက်နာရန် ပျက်ကွက်ခြင်းဖြစ်သည်။

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ အစိုးရဝန်ထမ်းတစ်ဦးဦးသည် မိမိဆောင်ရွက်ရမည့် တာဝန်ဝတ္တရားတစ်ခုခုကို မဆောင်ရွက်သည့်အတွက် တစ်စုံတစ်ယောက်၏ ဥပဒေရေးရာအခွင့်အရေးကို ထိခိုက်ခြင်း၊ ဆုံးရှုံးခြင်းတို့ ပေါ်ပေါက်ပါက အာဏာပေး စာချွန်တော်အမိန့် ထုတ်ဆင့်၍ သတ်မှတ်ထားသောတာဝန်ကို ဆောင်ရွက်စေရန်ဖြစ်သည်။

- လျှောက်ထားသူအတွက် - ဦးကျော်မြင့်
တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ
- လျှောက်ထားခံရသူအတွက် - ဒေါ်ဖြူမာဝေ
ညွှန်ကြားရေးမှူး
ပြည်ထောင်စုရှေ့နေချုပ်ရုံး

၂၀၁၄
ဦးသန်းထွဋ်
နှင့်
စခန်းမှူး၊
နောင်ချိုပြည်သူ့
ရဲစခန်း၊နောင်ချိုမြို့

၂၀၁၄

ဦးသန်းထွဋ်
နှင့်
စခန်းမှူး၊
နောင်ချိုပြည်သူ့
ရဲစခန်း၊နောင်ချိုမြို့။

လျှောက်ထားသူသည် မြေလွတ် မြေလပ်နှင့် မြေရိုင်းများ၊ စီမံခန့်ခွဲရေး ဗဟိုအဖွဲ့၏ ၂၅-၅-၂၀၁၁ ရက်စွဲပါ စာအမှတ် ၅၂၅၂/ ၁၀ မယ(ဖ)(၁၁) ၂၀၁၁၊ အမှုတွဲအမှတ်၃၉/ မလ-၂၀၁၁(ရှမ်းမြောက်) အရ ရှမ်းပြည်နယ် နောင်ချိုမြို့နယ်၊ ခိုအုံကျေးရွာအုပ်စု၊ ကြေးတိုင်ပြင်ကွင်း၊ အမှတ် အိုအက်စ်အက်စ်တွင် မြေဧက ၁၀၀ ကို နှစ်ရှည်သီးပင်၊ ဥယျာဉ်ခြံသီးနှံစိုက်ပျိုးမှုအတွက် လုပ်ပိုင်ခွင့်ရရှိခဲ့၍ ကော်ဖီပင်များနှင့် အရိပ်ရပင်များကို စိုက်ပျိုးလျက်ရှိရာ ၂-၇-၂၀၁၃ နေ့နှင့် ၃-၇-၂၀၁၃ နေ့များတွင် ရင့်ငူပင်ရွာမှ ဦးခင်မောင်လှိုင်(ခ) ဦးခင်မောင်လွင်၊ ဦးသာဖြူ၊ ဦးဝင်းမောင်၊ ဦးသာထူးနှင့် ဦးလွန်းမောင်တို့ ဦးဆောင်သော လူ ၂၆-ဦးက အထက်ပါ မြေအတွင်း ကျူးကျော်ဝင်ရောက်ပြီး အပင်များကို ဖျက်ဆီးကာ ရင့်ငူပင်ကျေးရွာမှ ဘိုးဘွားပိုင်မြေဧက ၂၅၀ ဟူသော ဆိုင်းဘုတ်ကို စိုက်ထူသွားကြောင်း၊ ၅-၈-၂၀၁၃ နေ့တွင်လည်း ထပ်မံကျူးကျော်ပြီး သရက်ပင်များနှင့် အခြားအရိပ်ရပင်များကို ခုတ်ပိုင်းခြင်း၊ လယ်ထွန်စက် ၂ စီး ဖြင့် အပင်များကို ထိုးချေဖျက်ဆီး၍ စိုက်ပျိုးထားသည့် ကော်ဖီပင်နှင့်သရက်ပင် ၁၂၀ အပါအဝင် အခြားအရိပ်ရအပင်များ ပျက်စီးသဖြင့် ကာလတန်ဘိုး ၉၅ သိန်းခန့် ဆုံးရှုံးနစ်နာခဲ့ရကြောင်း၊ ၎င်း၏ နစ်နာဆုံးရှုံးမှုအတွက် ဥပဒေနှင့်အညီ ဆောင်ရွက်ပေးရန် နောင်ချိုရဲစခန်းသို့ တိုင်ကြားခဲ့သော်လည်းအမှုဖွင့်အရေးယူပေးခဲ့ခြင်း မရှိကြောင်း၊ ထို့ကြောင့် မြေလွတ်၊ မြေလပ်၊ မြေရိုင်းများ စီမံခန့်ခွဲရေးဥပဒေနှင့်အညီ အရေးယူဆောင်ရွက်စေမည့် အာဏာပေးစာချွန်တော်အမိန့်ထုတ်ဆင့်ပေးရန် လျှောက်ထားခြင်းဖြစ်သည်။

ရှမ်းပြည်နယ်၊ နောင်ချိုမြို့နယ်၊ ခိုအုံကျေးရွာအုပ်စု၊ ကြေးတိုင်ပြင်ကွင်း၊ အမှတ် အိုအက်စ်အက်စ် မြေဧက ၁၀၀ ကို လျှောက်ထားသူမှ

ကော်ဖီပင်၊ နှစ်ရှည်ပင်စိုက်ပျိုးရန်အတွက် မြေလွတ်၊ မြေလပ်နှင့် မြေရိုင်းများ စီမံခန့်ခွဲရေးဗဟိုအဖွဲ့က ၂၅-၅-၂၀၁၁ ရက်စွဲပါ ခွင့်ပြုမိန့်အရလုပ်ငန်းများ လုပ်ကိုင်ခဲ့သည်။

၂၀၁၄
ဦးသန်းထွဋ်
နှင့်
စခန်းမှူး၊
နောင်ချိုပြည်သူ့
ရဲစခန်း၊နောင်ချိုမြို့

၂-၇-၂၀၁၃၊ ၃-၇-၂၀၁၃၊ ၅-၈-၂၀၁၃ နေ့များတွင် ရင့်ဂူပင်ရွာမှ ဦးခင်မောင်လှိုင်(ခ) ဦးခင်မောင်လွင်၊ ဦးသာပြု၊ ဦးဝင်းမောင်၊ ဦးသာထူးနှင့် ဦးလွန်းမောင်တို့ ဦးဆောင်သော လူများသည် လျှောက်ထားသူ၏ စိုက်ခင်းအတွင်း ကျူးကျော်ဝင်ရောက်ပြီး စိုက်ပျိုးသိန့်များ၊ အရိပ်ရ အပင်များ၊ သရက်ပင်များကို ဓားဖြင့်ဝင်ရောက်ခုတ်ပိုင်းခြင်း၊ လယ်ထွန် စက်၂-စီးဖြင့် အပင်များကို ထိုးချေဖျက်ဆီးခြင်းတို့ပြုလုပ်သဖြင့် စိုက်ပျိုးထားသည့် သရက်ပင် ၁၂၀ အပါအဝင် အခြားအရိပ်ရအပင်များ ပျက်စီးသဖြင့် ကာလတန်ဘိုးကျပ် ၉၅ သိန်းခန့် ဆုံးရှုံးနစ်နာခဲ့ကြောင်း၊ ၎င်းအား ခွင့်ပြုသော မြေအတွင်းဥပဒေမဲ့ဝင်ရောက်ကျူးကျော်ကာ စိုက်ပျိုးထားသော သရက်ပင်များကို ဖျက်ဆီးကာ လုပ်ငန်းအကောင်အထည်မဖော်ရန် တားဆီးပိတ်ပင်ခဲ့သူများကို ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ မြေလွတ် မြေလပ်နှင့် မြေရိုင်းများ စီမံခန့်ခွဲရေးဥပဒေဖြင့် အရေးယူဆောင်ရွက်ပေးရန် လျှောက်ထားသူက ၁၀-၈-၂၀၁၃ နေ့တွင် နောင်ချို ရဲတပ်ဖွဲ့ စခန်းမှူး(လျှောက်ထားခံရသူ) ထံ တိုင်ကြားခဲ့သည်။

လျှောက်ထားခံရသူက မြေလွတ် မြေလပ်နှင့် မြေရိုင်းများ စီမံခန့်ခွဲရေးဥပဒေပုဒ်မ ၂၅(က)တွင် မြေလွတ်၊ မြေလပ်နှင့် မြေရိုင်းများ လုပ်ပိုင်ခွင့်၊ အသုံးပြုခွင့် ရရှိထားသူက လုပ်ငန်းများအကောင်အထည်ဖော် ဆောင်ရွက်ရာတွင် ဒေသခံတောင်သူလယ်သမားများနှင့် အငြင်းပွားခြင်း၊ ဟန့်တားနှောင့်ယှက်ခြင်း၊ ကျူးကျော်ဝင်ရောက်လုပ်ကိုင်ခြင်း၊ အကျိုးဖျက်ဆီး

၂၀၁၄

ဦးသန်းထွဋ်

နှင့်

စခန်းမှူး၊

နောင်ချိုပြည်သူ့

ရဲစခန်း၊နောင်ချိုမြို့။

ခြင်းများပြုလုပ်ခံရကြောင်းတင်ပြလာလျှင် သက်ဆိုင်ရာ ဌာနအဖွဲ့ အစည်းများ နှင့် ဦးစွာ ညှိနှိုင်းပေးရမည်။ ညှိနှိုင်းမရပါက ဥပဒေအတိုင်းဆောင်ရွက်ရမည်ဟု ပြဋ္ဌာန်းထား၍ နစ်နာမှုအား ဗဟိုကော်မတီသို့ ဦးစွာတင်ပြရန်နှင့် ဗဟိုကော်မတီမှ သက်ဆိုင်ရာ ဌာနအဖွဲ့အစည်းများနှင့် ညှိနှိုင်းမရပါက လျှောက်ထားသူ တိုင်တန်းသောအမှုကို လက်ခံရေးဖွင့်ဆောင်ရွက်သွားမည်ဖြစ်ကြောင်းကို ရှင်းလင်းပြောကြားခဲ့ကြောင်း၊ လျှောက်ထားသူအနေဖြင့် ဗဟိုကော်မတီသို့ တင်ပြဆောင်ရွက်မှု ပြီးမပြီး ပြန်လည်အကြောင်းကြားခြင်းမရှိဘဲ အာဏာပေးစာချွန်တော်အမိန့်ထုတ်ဆင့်ပေးရန် လျှောက်ထားခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ ရဲလက်စွဲအပိုဒ် ၁၄၁၄ အရ ရဲအရေးပိုင်သော ကိစ္စများ တိုင်တန်းလာပါက ချက်ချင်းအရေးယူဆောင်ရွက်ရမည်ဖြစ်သော်လည်း တိုင်တန်းလာသည့် အမှုမှ ဥပဒေပြဋ္ဌာန်းချက်များကိုလည်း ပြည်သူ့ဝန်ထမ်းအနေနှင့် လိုက်နာရန်တာဝန်ရှိသည့်အတွက် လျှောက်ထားသူမှ အမှုလာရောက်ဖွင့်ခြင်းကို ချက်ချင်းလက်မခံနိုင်ခြင်းဖြစ်ကြောင်း လျှောက်ထားသူအနေဖြင့် ဥပဒေပြဋ္ဌာန်းချက်ပါ ဆောင်ရွက်ရမည်များကို တစ်ဆင့်စီ ဆောင်ရွက်မှုမရှိဘဲ အာဏာပေးစာချွန်တော်အမိန့် ထုတ်ဆင့်ပေးရန် လျှောက်ထားခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ ရဲလက်စွဲအပိုဒ် ၁၄၁၄ အရ ရဲအရေးပိုင်သောကိစ္စများ တိုင်တန်းလာပါက ချက်ချင်း အရေးယူဆောင်ရွက်ရမည်ဖြစ်သော်လည်း တိုင်တန်းလာသည့် အမှုမှ ဥပဒေပြဋ္ဌာန်းချက်များကိုလည်း ပြည်သူ့ဝန်ထမ်းအနေနှင့် လိုက်နာရန် တာဝန်ရှိသည့်အတွက် လျှောက်ထားသူမှ အမှုလာရောက်ဖွင့်ခြင်းကို ချက်ချင်းလက်မခံနိုင်ခြင်းဖြစ်ကြောင်း လျှောက်ထားသူအနေဖြင့် ဥပဒေပြဋ္ဌာန်းချက်ပါဆောင်ရွက်ရမည်များကို တစ်ဆင့်စီဆောင်ရွက်မှုမရှိဘဲ

အာဏာပေးစာချွန်တော်အမိန့်ထုတ်ဆင့်ပေးရန် လျှောက်ထားခြင်းအပေါ် ခွင့်မပြုသင့်ကြောင်း ပြန်ကြားအစီရင်ခံစာ တင်သွင်းသည်။

၂၀၁၄
ဦးသန်းထွဋ်
နှင့်
စခန်းမှူး၊
နောင်ချိုပြည်သူ့
ရဲစခန်း၊နောင်ချိုမြို့

လျှောက်ထားခံရသူအတွက် ပြည်ထောင်စုရှေ့နေချုပ်ရုံး၊ ညွှန်ကြားရေးမှူးက လျှောက်ထားသူက ပူးတွဲတင်ပြထားသည့် တိုင်တန်းချက်အရ နောင်ချိုမြို့နယ်၊ ရင့်ဂူပင်ကျေးရွာနေ ဦးခင်မောင်လှိုင်ပါ (၃၇) ဦးအပေါ် မြေလွတ်၊ မြေလပ်နှင့် မြေရိုင်းများ စီမံခန့်ခွဲရေးဥပဒေပုဒ်မ ၂၆၊ နည်းဥပဒေပုဒ်မ ၇၃ တို့အရ တရားစွဲဆိုနိုင်ပါလျက် အမှုဖွင့်လှစ်မပေးခြင်းသည် လျှောက်ထားခံရသူအနေဖြင့် ပြဋ္ဌာန်းဥပဒေများကို မလိုက်နာခြင်းသာဖြစ်ကြောင်း၊ နောင်ချိုမြို့နယ်၊ ဒိုးပင်ရဲစခန်း (ပ) ၇/ ၂၀၁၃၊ တရားခံ မမြစိန် ပါ ၄ ဦး မြေလွတ်၊ မြေလပ်နှင့် မြေရိုင်းများ စီမံခန့်ခွဲရေးဥပဒေပုဒ်မ ၂၇ အရ စွဲဆိုမှုတွင် မြို့နယ်ဥပဒေရုံး၏ အကြံပြုချက်သည် ၁၄-၁၀-၂၀၁၃ ရက်နေ့ဖြင့် ပြန်ကြားထား၍ လျှောက်ထားသူတိုင်ကြားသည့် ၁၀-၈-၂၀၁၃ ရက်နေ့(၂)လကျော်မှ ပြန်ကြားချက်ကို တင်ပြထားကြောင်း၊ လျှောက်ထားသူ၏ တင်ပြချက်မှန်ကန်သည်ကို တွေ့ရှိရကြောင်း၊ မြေလွတ်၊ မြေလပ်နှင့် မြေရိုင်းများ စီမံခန့်ခွဲရေးဥပဒေ ပုဒ်မ ၂၅(က)မှာ ဗဟိုကော်မတီ၏ပုံမှန်ဆောင်ရွက်ချက်များဖြစ်ပြီး ယင်းပုဒ်မအရ မြေလွတ်၊ မြေလပ်၊ မြေရိုင်းများနှင့် စပ်လျဉ်း၍ အငြင်းပွားခြင်း၊ အကျိုးဖျက်ဆီးခြင်းများ ပြုလုပ်ခံရသည်ကို လုပ်ပိုင်ခွင့်ရသူက တင်ပြလာမှသာ ဗဟိုကော်မတီက ဆောင်ရွက်လုပ်ကိုင်ခွင့်ကို ပြဋ္ဌာန်းထားခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ ဗဟိုကော်မတီကို ဦးစွာတင်ပြရမည်ဟု ပြဋ္ဌာန်းထားခြင်းမရှိသကဲ့သို့ ဗဟိုကော်မတီသို့ တင်ပြဆွေးနွေးဆုံးဖြတ်ပြီးမှ ရဲအရေးပိုင်သောအမှုအဖြစ် အရေးယူဆောင်ရွက်ရမည်ဟု ပြဋ္ဌာန်းထားခြင်းလည်းမရှိသဖြင့်

၂၀၁၄

ဦးသန်းထွဋ်

နှင့်

စခန်းမှူး၊

နောင်ချိုပြည်သူ့

ရဲစခန်း၊နောင်ချိုမြို့။

လျှောက်ထားခံ ရသူက မြေလွတ်၊ မြေလပ်၊ မြေရိုင်း စီမံခန့်ခွဲရေးဥပဒေအရ လျှောက်ထားသူက အမှုဖွင့်လှစ်ပေးရန် တိုင်ကြားချက်ကို ရဲလက်စွဲအပိုဒ် ၁၄၁၄ အရ တိုင်ချက်ရေးဖွင့်ပေးရန် ဖြစ်သော်လည်း တိုင်ချက်ရေးဖွင့် ဆောင်ရွက်မပေးခြင်းသည် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပါ နိုင်ငံသား အခွင့်အရေးများ ဆုံးရှုံးစေသဖြင့် လျှောက်ထားသူ၏ အာဏာပေးစာချွန်တော် အမိန့်ထုတ်ဆင့်ပေးရန် လျှောက်ထားခြင်းမှာ သင့်မြတ်မှန်ကန်မှုရှိ၍ အာဏာပေးစာချွန်တော်လျှောက်မှုအပေါ် သင့်မြတ်သည့် အမိန့်တစ်ရပ် ချမှတ်သင့်ကြောင်း လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

လျှောက်ထားသူ၏ တရားလွတ်တော်ရှေ့နေက နောင်ချိုမြို့နယ်၊ ရဲတပ်ဖွဲ့စခန်းသည် ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ မြေလွတ်၊ မြေလပ်နှင့် မြေရိုင်းများ စီမံခန့်ခွဲရေးဥပဒေအခန်း(၉)၊ ပုဒ်မ ၂၆၊ ၂၇၊ ၂၈ တို့ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များအရ တိုင်ကြားခံရသူ(၂၆)ဦးကို ရဲအရေးယူပိုင်သောမှုခင်း အဖြစ် အရေးယူဆောင်ရွက်ရန် ပေါ်လွင်ထင်ရှားနေပါလျက် ဥပဒေနှင့် အညီ အရေးယူဆောင်ရွက်ရန် ပျက်ကွက်နေသည်မှာ ပေါ်လွင်ထင်ရှားကြောင်း၊ ရဲအရေးပိုင်သောအမှုအဖြစ် အရေးယူဆောင်ရွက်ရန် ဥပဒေ ပြဋ္ဌာန်းချက်ကို ဆောင်ရွက်ရန် ပျက်ကွက်ခြင်းနှင့် ရဲလက်စွဲအပိုဒ် ၁၄၁၄ အရ ရဲအရေးပိုင်သော အမှုကိစ္စများ တိုင်တန်းလာပါက ချက်ချင်းအရေးယူဆောင်ရွက်ရန် တာဝန်ကို မဆောင်ရွက်ဘဲ ပျက်ကွက်နေကြောင်း၊ ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ မြေလွတ်၊ မြေလပ်နှင့် မြေရိုင်းများ စီမံခန့်ခွဲရေးနည်းဥပဒေ ၇၃ တွင် မည်သူမဆို မြေလွတ်၊ မြေလပ်နှင့် မြေရိုင်းများ စီမံခန့်ခွဲရေး ဥပဒေနှင့်အညီ တရားဝင်လုပ်ကိုင်ခွင့်ပြုထားသည့် စိုက်ပျိုးမြေအတွင်း သို့ ကျူးကျော်ဝင်ရောက်၍ လုပ်ငန်းများလုပ်ကိုင်နိုင်ခြင်း မရှိစေရန်၊

၂၀၁၄

ဦးသန်းထွဋ်

နှင့်

စခန်းမှူး၊

နောင်ချိုပြည်သူ့

ရဲစခန်း၊နောင်ချိုမြို့

ပြုလုပ်ခံရပါက ယင်းဥပဒေပုဒ်မ ၂၆၊ ၂၇၊ ၂၈ တို့အရ အရေးယူ ဆောင်ရွက်ရေးရန် တိုင်ကြားခွင့်ရှိကြောင်း၊ ပြဋ္ဌာန်းချက်ကို လျစ်လျူပြု၍ ဆောင်ရွက်ရမည့်တာဝန်ကို မဆောင်ရွက်ဘဲ ပျက်ကွက်ပါကြောင်း၊ ထို့ကြောင့် နောင်ချိုမြို့နယ်၊ ရဲတပ်ဖွဲ့စခန်းမှူးအား ပြစ်မှုကျူးလွန်သူများ အပေါ် မြေလွတ်၊ မြေလပ်နှင့် မြေရိုင်းများ စီမံခန့်ခွဲရေးဥပဒေပုဒ်မ ၂၆၊ ၂၇၊ ၂၈ တို့အရ အရေးယူဆောင်ရွက်စေသည့် အာဏာပေးစာချွန်တော် အမိန့် ထုတ်ဆင့်ပေးရန် စာဖြင့်ရေးသားလျှောက်လဲချက် တင်သွင်းသည်။

မြေလွတ်၊ မြေလပ်နှင့် မြေရိုင်းများ စီမံခန့်ခွဲရေးဥပဒေ၏ အခန်း ၉၊ ပြစ်မှုနှင့်ပြစ်ဒဏ်များအပိုင်းတွင် မြေလွတ်၊ မြေလပ်နှင့် မြေရိုင်းများ လုပ်ပိုင်ခွင့် အသုံးပြုခွင့်ရှိသော မြေပေါ်ရှိပစ္စည်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ အကျိုး ဖျက်ဆီးလျှင်သော်လည်းကောင်း၊ ခွင့်ပြုချက်မရှိဘဲ အသုံးပြုခွင့်ရှိသော မြေတွင် ဝင်ရောက်ကျူးကျော်လုပ်ကိုင်လျှင်သော်လည်းကောင်း၊ အသုံး ပြုခွင့်မြေတွင် လုပ်ငန်းဆောင်ရွက်မှုကို ဟန့်တားနှောင့်ယှက်လျှင်သော် လည်းကောင်း၊ အရေးယူ အပြစ်ပေးရန် ပုဒ်မ ၂၆၊ ၂၇၊ ၂၈ တို့တွင် ပြဋ္ဌာန်း ထားသည်။ အဆိုပါ ဥပဒေပုဒ်မ ၃၀ တွင် အထက်ပါ အခန်း ၉ ပါ ပြစ်မှု များကို ရဲအရေးယူပိုင်ခွင့်ရှိသော ပြစ်မှုများအဖြစ် သတ်မှတ်ထားသည်။

မြေလွတ်၊ မြေလပ်နှင့် မြေရိုင်းများ စီမံခန့်ခွဲရေးဥပဒေပုဒ်မ ၂၅(က) တွင် ဗဟိုကော်မတီသည် “ မြေလွတ်၊ မြေလပ်နှင့် မြေရိုင်းများ လုပ်ပိုင်ခွင့်၊ အသုံးပြုခွင့်ရရှိထားသူက လုပ်ငန်းများအကောင်အထည်ဖော် ဆောင်ရွက် ရာတွင် ဒေသခံ တောင်သူလယ်သမားများနှင့် အငြင်းပွားခြင်း၊ ဟန့်တား နှောင့်ယှက်ခြင်း၊ ကျူးကျော်ဝင်ရောက်လုပ်ကိုင်ခြင်း၊ အကျိုးဖျက်ဆီးခြင်း များ ပြုလုပ်ခံရကြောင်း တင်ပြထားလျှင် သက်ဆိုင်ရာ ဌာနအဖွဲ့အစည်း

၂၀၁၄

ဦးသန်းထွဋ်

နှင့်

စခန်းမှူး၊

နောင်ချိုပြည်သူ့

ရဲစခန်း၊နောင်ချိုမြို့

များနှင့် ဦးစွာညှိနှိုင်းပေးရမည်။ ညှိနှိုင်းမရပါက ဥပဒေအတိုင်း ဆောင်ရွက်ရမည်” ဟု ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။

အထက်ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်မှာ မြေယာလုပ်ပိုင်ခွင့်၊ အသုံးပြုခွင့် ရရှိထားသူက ဗဟိုကော်မတီသို့ တင်ပြလာလျှင် သက်ဆိုင်ရာ အဖွဲ့အစည်းများနှင့် ညှိနှိုင်းဆောင်ရွက်ပေးရန် ဖော်ပြထားခြင်းဖြစ်သည်။ ဗဟိုကော်မတီသို့ တင်ပြဖြေရှင်းပြီးမှသာ အခန်း ၉ ပါ ပြစ်မှုကျူးလွန်မှုများကို ရဲစခန်းသို့ တိုင်ကြားအရေးယူအမှုဖွင့် နိုင်သည်ဟုလည်း သတ်မှတ်ထားခြင်းမဟုတ်ပေ။

ရဲလက်စွဲအပိုဒ် ၁၄၁၄ တွင် “ ရဲအရေးယူပိုင်သော ပြစ်မှုဖြစ်ပွားကြောင်း သတင်းရရှိသည့်အခါ နှောင့်နှေးခြင်းမရှိဘဲ တိုင်ချက်ရေးဖွင့်ရန် အရေးကြီးသည်။ ရရှိသော သတင်းပေးချက်သည် အမှုအကြောင်းကို ကိုယ်တိုင်တစ်စုံတစ်ရာမသိသူကပေးသော တစ်ဆင့်ကြားသတင်းဖြစ်စေ၊ အမှုအကြောင်းအနည်းငယ်မျှသာ သိသောသူ၏ သတင်းဖြစ်စေ၊ အမှု၏ အကြောင်း အပြည့်အစုံသိသူ၏ သတင်းဖြစ်စေ၊ မည်သည့်သတင်းမျိုးကို မဆို ပြစ်မှု ဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၁၅၄ တွင် ပြဋ္ဌာန်းချက်များအရ ချက်ချင်းတိုင်ချက်ရေးဖွင့်ရမည်” ဟု ဖော်ပြထားသည်။

လျှောက်ထားသူက နောင်ချိုရဲတပ်ဖွဲ့စခန်းမှူးထံ အမှုဖွင့်အရေးယူပေးရန် တိုင်ချက်ဖွင့်သည့် အကြောင်းအရာမှာမြေလွတ်၊ မြေလပ်နှင့် မြေရိုင်းများ စီမံခန့်ခွဲရေးဥပဒေအခန်း ၉ ပါ ရဲအရေးယူပိုင်ခွင့်ရှိသော ပြစ်မှုများဖြစ်သည့်အတွက် ရဲလက်စွဲအပိုဒ် ၁၄၁၄ နှင့်အညီ ချက်ချင်း တိုင်ချက်ရေးဖွင့်ရန်ဖြစ်သော်လည်း ဆောင်ရွက် ပေးမှုမပြုခြင်းသည် မိမိ ထမ်းဆောင်ရမည့် ရဲလက်စွဲပါ တာဝန်ကို လိုက်နာရန် ပျက်ကွက်ခြင်းဖြစ်သည်။

အစိုးရဝန်ထမ်းတစ်ဦးဦးသည် မိမိဆောင်ရွက်ရမည့် တာဝန် ဝတ္တရားတစ်ခုခုကို မဆောင်ရွက်သည့်အတွက် တစ်စုံတစ်ယောက်၏ ဥပဒေရေးရာအခွင့်အရေးကို ထိခိုက်ခြင်း၊ ဆုံးရှုံးခြင်းတို့ ပေါ်ပေါက်ပါက အာဏာပေးစာချွန်တော်အမိန့် ထုတ်ဆင့်၍ သတ်မှတ်ထားသော တာဝန် ကို ဆောင်ရွက်စေရန်ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် ဤပြစ်မှုဆိုင်ရာအထွေထွေလျှောက်ထားမှုကို ခွင့်ပြု၍ လျှောက်ထားခံရသူသည် လျှောက်ထားသူ၏ ၁၀-၈-၂၀၁၃ ရက်စွဲပါ စာဖြင့် ဥပဒေနှင့်အညီ အရေးယူ ဆောင်ရွက်ပေးရန် တိုင်ကြားချက် အပေါ် မြန်မာနိုင်ငံရဲလက်စွဲအပိုဒ် ၁၄၁၄ အရ အရေးယူ ဆောင်ရွက် ရန် အာဏာပေးစာချွန်တော်အမိန့်ထုတ်ဆင့်လိုက်သည်။

၂၀၁၄
ဦးသန်းထွဋ်
နှင့်
စခန်းမှူး၊
နောင်ချိုပြည်သူ့
ရဲစခန်း၊နောင်ချိုမြို့

၂၀၁၄ ခုနှစ်

တရားမဆိုင်ရာအမှုများ

တရားမဆိုင်ရာမှုခင်းများ

စာမျက်နှာ

ဥပဒေများ-

- ကာလစည်းကမ်းသတ်အက်ဥပဒေ
- တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေ
- ပြည်ထောင်စုတရားစီရင်ရေးဥပဒေ
- မြန်မာလေ့ထုံးတမ်းဥပဒေ
- ရုံးခွန်အက်ဥပဒေ
- သီးခြားသက်သာခွင့်အက်ဥပဒေ

ကုန်ဖိုးကြေးကျန်နှင့် ကြားကာလအမြတ်အစွန်းရလိုကြောင်း စွဲဆိုမှု
သည် ကာလစည်းကမ်းသတ်အက်ဥပဒေပထမဇယား
အမှတ်စဉ် ၈၅၊ အမှတ်စဉ် ၆၄ တို့နှင့် သက်ဆိုင်မှုမရှိ
ခြင်း၊ အဆိုပါ အက်ဥပဒေပထမဇယားအမှတ်စဉ် ၅၂ နှင့်
သက်ဆိုင်သည်ဟု ကောက်ယူနိုင်ခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ကာလစည်းကမ်းသတ်အက်ဥပဒေပထမဇယား
 အမှတ်စဉ် ၈၅ တွင် ဖော်ပြပါရှိသော အမှုအမျိုးအစားမှာ နှစ်ဖက်စာရင်း
 ရှင်ထားရှိရာ ထိုစာရင်းရှင်အရ ကျန်ငွေရလိုမှုမျိုးဖြစ်သည်။ အပြန်အလှန်
 စာရင်းရှင်သည် ဆိုင်ရာပုဂ္ဂိုလ်နှစ်ဦးအနက်တစ်ဦးက ငွေလက်ခံပြီး အခြား
 သူ၏စာရင်းထဲသို့ သွင်းရုံသွင်းခြင်းကိုဆိုလိုသည်မဟုတ်။ ၎င်းတို့နှစ်ဦး
 အနက် တစ်ဦးစီသည် ငွေရရှိပြီး အခြားသူ၏စာရင်းထဲသို့ ပေးသွင်းခြင်း

မျိုးကိုဆိုသည်။ ဤမူသဘောကို **အိဘရာဟင်အာမက်မီတာနှင့် အက်(စ်)အဗ္ဗူဟပ်အမူ** ^(၁) တွင် ညွှန်ပြထားသည်။ မူလရုံးတရားလိုနှင့် မူလရုံး တရားပြိုင်တို့ တစ်ဦးစီသည် ငွေရရှိပြီး အခြားသူ၏စာရင်းထဲသို့ ငွေပေးသွင်းခြင်းမျိုးမဟုတ်ချေ။ ထို့ကြောင့် မူလရုံး တရားလိုစွဲဆိုသော ကုန်ဖိုးကြေးကျန်ရလိုမှုသည် ကာလစည်းကမ်းသတ်အက်ဥပဒေ ပထမ ဇယားအမှတ်စဉ် ၈၅ နှင့် သက်ဆိုင်ခြင်းမရှိကြောင်း မြင်သာသည်။ မူလရုံး တရားလိုနှင့် တရားပြိုင်တို့သည် နှစ်ဖက်စာရင်းရှင်းလင်းကြကြောင်း မပေါ်ပေါက်ချေ။ သို့ဖြစ်ရာ မူလရုံးတရားလိုစွဲဆိုသောအမှုသည် ကာလစည်း ကမ်းသတ်အက်ဥပဒေပထမဇယား အမှတ်စဉ် ၆၄ နှင့် သက်ဆိုင်သည်ဟု ကောက်ယူနိုင်မည်မဟုတ်ချေ။

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ကာလစည်းကမ်းသတ်အက်ဥပဒေပထမဇယား အမှတ်စဉ် ၆၄ သည် တရားလိုနှင့်တရားပြိုင်တို့ အချင်းချင်းစာရင်းရှင်းကြ ရာ တရားပြိုင်က တရားလိုသို့ ငွေပေးရန်ပေါ်ထွက်၍ တရားပြိုင်ထံမှ ရရန်ရှိသည့်ငွေကို တရားလိုက ရလိုကြောင်း စွဲဆိုမှုမျိုးဖြစ်သည်။

မူလရုံးတရားလိုသည် တရားပြိုင်ထံမှ အထည်ကြေးများကို ဈေး အကျိုးဆောင်အဖွဲ့ထံတင်ပြတောင်းခံပြီး ဈေးအကျိုးဆောင်အဖွဲ့ဥက္ကဋ္ဌ ဦးခင်မောင်ဝင်း(လိုပြ-၁) က ညှိနှိုင်းပေးခဲ့ခြင်းသာ ပေါ်ပေါက်သည်။ မူလရုံးတရားလိုနှင့်တရားပြိုင်တို့သည် နှစ်ဘက်စာရင်းရှင်းလင်းကြ ကြောင်း မပေါ်ပေါက်ချေ။

သို့ဖြစ်ရာ မူလရုံးတရားလိုစွဲဆိုသောအမှုသည် ကာလစည်းကမ်း သတ်အက်ဥပဒေပထမ ဇယားအမှတ်စဉ် ၆၄ နှင့်သက်ဆိုင်သည်ဟု ကောက်ယူနိုင်မည်မဟုတ်ချေ။

တရားလိုသည် တစ်ခုနှင့်တစ်ခုညီညွတ်ခြင်းမရှိသော သက်သာခွင့် နှစ်ရပ်ကို တစ်ခု သို့မဟုတ် တစ်ခု တောင်းဆိုနိုင်သဖြင့် တရားရုံးက သက်သာခွင့်နှစ်ရပ်ကို တစ်ခု သို့မဟုတ် တစ်ခု ရထိုက်ကြောင်း ဒီကရီချမှတ်နိုင်ခြင်း ရှိ မရှိ၊ ရွှေ့ပြောင်း နိုင်သောပစ္စည်းအတွက် ဒီကရီနှင့် မရွှေ့မပြောင်းနိုင် သော ပစ္စည်းအတွက် ဒီကရီချမှတ်ရာတွင် ကွဲပြား ခြားနားချက်။

တရားမကျင့် ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၀၊ နည်းဥပဒေ ၁၀ တွင် ရွှေ့ပြောင်းနိုင်သည့်ပစ္စည်းကို ပေးအပ်ရန် ဒီကရီချမှတ် ရာတွင် ထိုပစ္စည်းကိုပေးအပ်ခြင်းမပြုနိုင်လျှင် ယင်း ပစ္စည်းအစား ပေးရမည့်ငွေပမာဏကို ဒီကရီတွင် ဖော်ပြရန် လိုခြင်း၊ မရွှေ့မပြောင်းနိုင်သောပစ္စည်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍မူ သက်သာခွင့်နှစ်ရပ်ကို တစ်ခု သို့မဟုတ် တစ်ခု ခွင့်ပြု သည့် ဒီကရီချမှတ်နိုင်ကြောင်း ပြဋ္ဌာန်းချက်မရှိခြင်း၊ တရားလိုရထိုက်သည့် သက်သာခွင့်ကို သတ်သတ်မှတ်မှတ် ဖော်ပြရန်မှာ တရားရုံး၏တာဝန်ဖြစ်ခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ တရားလိုသည် တစ်ခုနှင့် တစ်ခု ညီညွတ်ခြင်း မရှိသော သက်သာခွင့်နှစ်ရပ်ကို တစ်ခုမဟုတ် တစ်ခု တောင်းဆိုနိုင်သည်။ သို့ဖြစ်ရာ တရားလိုက ပဋိညာဉ်အတိုင်း မြေကွက်လက်ရောက်ပေးအပ် စေလိုမှု သို့မဟုတ် ရောင်းဖိုးငွေကျပ်သိန်း ၅၀၀ နှင့် နစ်နာကြေးငွေကျပ် သိန်း ၃၀၀၀ စုစုပေါင်း ငွေကျပ်သိန်း ၃၅၀၀ ရလိုကြောင်း စွဲဆိုခြင်း သည် မှားယွင်းမှုမရှိပေ။

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ တရားရုံးက စီရင်ချက်ချမှတ်ရာတွင် စာမျက်နှာ တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၀ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့်အညီ ချမှတ်ရသည်။ အမှုမှာ ရွှေ့ပြောင်းနိုင်သောပစ္စည်းအတွက်ဖြစ်ပြီး ဒီကရီသည် ယင်းပစ္စည်းကိုပေးအပ်ရန်ဖြစ်သည့်အခါ ထိုပစ္စည်းကို ပေးအပ်ခြင်းမပြုနိုင်လျှင် ယင်းပစ္စည်းအစား ပေးရမည့်ငွေပမာဏကို ဒီကရီတွင်ဖော်ပြရမည်ဟု တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၀၊ နည်းဥပဒေ ၁၀ တွင် ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။ သို့ဖြစ်၍ ရွှေ့ပြောင်းနိုင်သောပစ္စည်းကို လက်ရောက်ပေးအပ်စေသို့မဟုတ် ငွေမည်မျှကိုပေးလျော်စေဟုချမှတ်သည့် ဒီကရီသည် တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၀၊ နည်းဥပဒေ ၁၀ တွင် ပြဋ္ဌာန်းထားသည့် ပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့် ညီညွတ်သည်။

သို့ရာတွင် မရွှေ့မပြောင်းနိုင်သော ပစ္စည်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ မူသက်သာခွင့်နှစ်ရပ်ကို တစ်ခု သို့မဟုတ် တစ်ခု ခွင့်ပြုသည့် ဒီကရီ ချမှတ်နိုင်ကြောင်း ပြဋ္ဌာန်းချက်မရှိပေ။

တရားလိုက မရွှေ့မပြောင်းနိုင်သောပစ္စည်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ပဋိညာဉ်အတိုင်း ဆောင်ရွက်ပေးစေရန် သို့မဟုတ် မြေကွက်တန်ဖိုးနှင့် နှစ်နာကြေးတောင်းဆိုလာပါက တရားလိုတောင်းဆိုသည့် သက်သာခွင့် နှစ်ရပ်အနက် မည်သည့်သက်သာခွင့်ကိုရထိုက်ကြောင်း တရားရုံးက စိစစ်ဆုံးဖြတ်ရန်ဖြစ်သည်။

ထိုကဲ့သို့မဟုတ်ဘဲ တရားလိုတွင် ရွေးချယ်ပိုင်ခွင့်ရှိသည်ဆိုကာ မူလခရိုင်တရားရုံးက တရားလိုတောင်းဆိုသည့်အတိုင်း မြေ ၄ ဧကအား လက်ရောက်ပေးအပ်စေရန်နှင့် ပေးအပ်ခြင်းမရှိပါက ရောင်းဖိုးငွေ

ကျပ်သိန်း ၅၀၀ နှင့် နှစ်နာကြေးငွေကျပ် သိန်း ၃၀၀၀ စုစုပေါင်း ငွေကျပ် သိန်း ၃၅၀၀ ပေးအပ်စေရန် ဒီကရီချမှတ်ခြင်းသည် သင့်လျော်သည် ဟုမဆိုနိုင်ပေ။

စာမျက်နှာ

ဦးကျော်သူ နှင့် ဦးဇော်ဝင်း

၁

အမွေပုံပစ္စည်းစီမံခန့်ခွဲပေးစေလိုမှုတွင် မိမိ၏အမွေဝေစုကို တောင်းဆိုလိုသော တရားပြိုင်သည် မည်သည့်အခါမှ စတင်၍ လျှောက်ထားခွင့်ရရှိခြင်း၊ အပြီးသတ်ဒီကရီ ချမှတ်ပြီးသည့်အခါ လျှောက်ထားခွင့် ရှိ မရှိ။ ကာလ စည်းကမ်းသတ်မှတ်မည်သို့ ရေတွက်ရန်ဖြစ်ခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၀၊ နည်းဥပဒေ ၁၃ (၂) ပါ ပဏာမဒီကရီတွင်ပါဝင်နိုင်ကြသည်ဟူသော ပြဋ္ဌာန်းချက်ကို ထောက်ချင့်ပါက မိမိ၏အမွေဝေစုကို တောင်းဆိုလိုသော တရားပြိုင်သည် ပဏာမဒီကရီချမှတ်သည့် တရားမကြီးမှုတွင် လျှောက်ထားရန်ဖြစ်သည်မှာ ပေါ်လွင်ထင်ရှားသည်။

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ယေဘုယျအားဖြင့် တရားမမှုများ၌ တရားရုံး သည် တရားလို၏ သက်သာခွင့်ကိုသာလျှင် ဖော်ထုတ်ဆုံးဖြတ်ရန် တာဝန် ရှိသည်။ သို့ရာတွင် အမွေမှုတွင် တရားလိုအပြင် တရားပြိုင်များလည်း အမွေဝေစုရခွင့်ရှိသဖြင့် အမှုပွားများခြင်းကို ပိတ်ပင်သည့်အနေဖြင့် တရားလိုသာမက အမွေဝေစုရခွင့်ရှိသော တရားပြိုင်များကလည်း

လျှောက်ထားတောင်းဆိုနိုင်ရန်နည်းဥပဒေ ၁၃ (၂) တွင် လမ်းဖွင့်ပေး ထားသည်။ အမွေမှုတွင် သေသူထံမှ ကြွေးမြီရရန်ရှိသော မြီရှင်သည် လည်း အမှုသည်အဖြစ်ပါဝင်ခွင့်ရှိသည်။ အမွေစီမံခန့်ခွဲပေးစေလိုမှု၏ ထူးခြားသောအခြေအနေကို ထောက်ရှုကာ နည်းဥပဒေ ၁၃ (၂) တွင် တရားပြိုင်များ၏လျှောက်ထားခွင့်ကို တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေဖြင့် ဖန်တီး ထားခြင်းဖြစ်ကြောင်း နည်းဥပဒေ ၁၃ (၂) ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များကို ထောက်ချင့်ပါက သိရှိနိုင်သည်။

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ နည်းဥပဒေ ၁၃ (၂) ပါ “အဆိုပါပစ္စည်းမှ ပေးချေခြင်းခံထိုက်ခွင့်ရှိမည့်သူအားလုံးသည် ပဏာမဒီကရီတွင် ပါဝင် နိုင်ကြသည်။” (May come in under the preliminary decree) ဟူသော စကားရပ်ကို သတ္တုချကြည့်ပါက ပဏာမဒီကရီအရ တရားပြိုင်ရရန်ရှိ သော အမွေဝေစုကိုရယူနိုင်ရန် တရားပြိုင်က လျှောက်ထားခွင့်ကို နည်း ဥပဒေ ၁၃ (၂) ၌ ဖန်တီးထားကြောင်း မြင်သာသည်။ နည်းဥပဒေ ၁၃ (၂) ပါ အထက်ပါပြဋ္ဌာန်းချက်များကို ပေါင်းခြုံသုံးသပ်ပါက တရားပြိုင်က အမွေဝေစုရရန် လျှောက်ထားခွင့်သည် ပဏာမဒီကရီအပေါ် အခြေခံ သည်ဖြစ်ရာ ပဏာမဒီကရီချမှတ်သည့်နေ့တွင် ထိုသို့လျှောက်ထားပိုင်ခွင့် ရှိသည်ဟု သဘာဝကျကျ ကောက်ယူရမည်ဖြစ်သည်။ အမှုတွင် အပြီးသတ်ဒီကရီချမှတ်သောအခါ အမှုပြီးပြတ်သွားသဖြင့် အပြီးသတ် ဒီကရီမချမှတ်မီ ထိုသို့လျှောက်ထားရန်ဖြစ်ပေသည်။ အကြောင်းမူ တရားပြိုင်က ထိုသို့လျှောက်ထားခြင်းကြောင့် ပြီးပြတ်သွားသောအမှုမှာ

စာမျက်နှာ

ပြန်လည်ရှင်သန်လာနိုင်စရာ အကြောင်းမရှိတော့သောကြောင့်ဖြစ်သည်။ စာမျက်နှာ

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ အပြီးသတ်ဒီကရီကိုချမှတ်ပြီးသည့်အခါ တရားမကြီးမှုမှာ အပြီးသတ်သွားပြီဖြစ်၍ အမွေဝေစုသတ်မှတ်ရန် အမှု ဟူ၍ မရှိနိုင်တော့ပေ။ ပဏာမဒီကရီချမှတ်စဉ်က မူလအမှုမှာ မပြီးဆုံး သေးချေ။ အဆင့်တစ်ဆင့်သာ ပြီးပြတ်ခြင်းဖြစ်သည်။ အပြီးသတ်ဒီကရီ ချမှတ်ရေးအတွက် ဆက်လက်ဆောင်ရွက်ရန် ကျန်ရှိနေသေး၍ တရားပြိုင် တစ်ဦးသည် အပြီးသတ်ဒီကရီမချမီ မိမိ၏ဝေစုကို သတ်မှတ်ပေးရန် လျှောက်ထားခွင့်လမ်းပွင့်နေသေးသည်။ အပြီးသတ်ဒီကရီချမှတ်ခြင်းဖြင့် အမှုပြီးဆုံးသွားသောအခါတွင်မူ ထိုသို့လျှောက်ထားခွင့်မှာ လမ်းပိတ် သွားပြီဖြစ်သည်။ အပြီးသတ်ဒီကရီချမှတ်ပြီးနောက် အမွေဝေစု သတ်မှတ်ပေးရန် လျှောက်ထားခွင့်ရှိကြောင်း တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေတွင် ပြဋ္ဌာန်းထားခြင်းမရှိသကဲ့သို့ ထုံးသာကေလည်းမရှိပေ။ အပြီးသတ်ဒီကရီ ချမှတ်ပြီး ၆ နှစ်ကြာမြင့်ပြီးမှ တရားပြိုင်တို့က အမွေဝေစုခွဲဝေ သတ်မှတ် ပေးရန် လျှောက်ထားခြင်းကို လက်ခံဆုံးဖြတ်ရန် အမှုမရှိတော့ပေ။

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ကာလစည်းကမ်းသတ်အက်ဥပဒေတွင် အတိအလင်းပြဋ္ဌာန်းထားခြင်းမရှိသောကိစ္စများအတွက် ကာလ စည်းကမ်းသတ် သတ်မှတ်ထားသည်ကိုတွေ့မြင်နိုင်သည်။ “ Omnibus articles” ဟု ကျမ်းများတွင် ရည်ညွှန်းထားသည်။ မရှေ့မပြောင်းနိုင်သော ပစ္စည်းများနှင့်စပ်လျဉ်း၍ စွဲဆိုသောအမှုအတွက် အမှတ်စဉ် ၁၄၄ ကို လည်းကောင်း၊ အခြားကိစ္စများနှင့်စပ်လျဉ်း၍ စွဲဆိုသောအမှုအတွက် အမှတ်စဉ် ၁၂၀ ကိုလည်းကောင်း၊ လျှောက်ထားမှုများအတွက် အမှတ်စဉ်

၁၈၁ ကိုလည်းကောင်း သီးခြားကာလများကိုပြဋ္ဌာန်းထားရာ အမွေ
ပစ္စည်းစီမံခန့်ခွဲပေးစေလိုမှုတွင် တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၀၊ နည်း
ဥပဒေ ၁၃ အရ ချမှတ်သည့် ပဏာမဒီကရီတွင် ပါဝင်ခွင့်ပြုပြီး အမွေစေရ
ခွဲပေးရန် တရားပြိုင်၏လျှောက်ထားမှုအတွက် ကာလစည်းကမ်းသတ်
အက်ဥပဒေ၌ သီးခြားပြဋ္ဌာန်းချက်မရှိသဖြင့် ဖော်ပြပါအမှတ်စဉ် ၁၈၁
အရ စည်းကမ်းသတ်ကာလကို ရေတွက်ရန်ဖြစ်ပေသည်။

စာမျက်နှာ

ဦးခင်မောင်အေး

နှင့်

ဒေါ်ဝင်းမြင့်

၅၆

(ကွယ်လွန်သူ ဒေါ်ခင်သန်းလွင်
၏ တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ်)

(ကွယ်လွန်သူ ဦးကျော်စိုး၏
တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ်)

**မူလရုံး၏ဒီကရီကိုအယူခံမဝင်ခဲ့သူ တရားပြိုင်တို့သည် အယူခံရုံး
က ချမှတ်သည့် ဒီကရီအပေါ် အယူခံဝင်ခွင့် ရှိ မရှိ။
အယူခံရုံးက ချမှတ်သော ဒီကရီသည် မူလရုံးဒီကရီကို
အယူခံမဝင်သူတို့အပေါ် ထိခိုက်နစ်နာစေမည်ဖြစ်ပါက
ထိခိုက်နစ်နာသူက အဆိုပါ ဒီကရီအပေါ် အယူခံဝင်ခွင့်
ရှိခြင်း၊ ဒုတိယအယူခံရုံးသည် အတည်ဖြစ်နေသည့် မူလ
ရုံး၏ ဒီကရီကို ပြင်ဆင်ပယ်ဖျက်ခွင့်မရှိသော်လည်း
ပထမအယူခံရုံးက အယူခံမဝင်သူတို့အပေါ် ထိခိုက်စေ
သည့် ဒီကရီကို ပြင်ဆင်ပယ်ဖျက်နိုင်ခြင်း။**

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ မူလရုံးတရားပြိုင် ဦးမောင်ကိုပါ ၂ ဦးတို့သည်

မူလခရိုင်တရားရုံးက ချမှတ်ခဲ့သည့် ချေးငွေ ကျပ်သိန်း ၃၀ နှင့် နစ်နာကြေးကျပ် ၁၅ သိန်းပေးစေရန် ဒီကရီအပေါ် မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်သို့ အယူခံသော်လည်းကောင်း၊ ပြန်လှန်ကန့်ကွက်ချက်သော်လည်းကောင်း တင်သွင်းခဲ့ခြင်းမရှိသောကြောင့် အဆိုပါ ဒီကရီမှာ တရားပြိုင် ဦးမောင်ကိုပါ ၂ ဦးအပေါ် အတည်ဖြစ်လျက်ရှိသည်။ သို့ရာတွင် မူလရုံးတရားပြိုင် ဦးမောင်ကိုတို့အနေဖြင့် ၎င်းတို့အယူခံတင်သွင်းခြင်းမပြုခဲ့သည့် မူလခရိုင်တရားရုံး၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီကို ပထမအယူခံတရားရုံးက ပယ်ဖျက်ပြင်ဆင်ခဲ့သည့် အတိုးငွေ ၇% နှင့် ၉%သည် ခရိုင်တရားရုံးကချမှတ်သည့် နစ်နာကြေးငွေ ကျပ် ၁၅ သိန်းထက်ပိုမိုနေသည့်အတွက် ပထမအယူခံရုံး၏ ဒီကရီသည် မူလရုံးတရားပြိုင် ဦးမောင်ကိုတို့အား ထိခိုက်နစ်နာစေမည်ဖြစ်၍ ၎င်းတို့အား ထိခိုက်နစ်နာစေသည့် ပထမအယူခံရုံး၏အတိုးနှုန်း သတ်မှတ်သည့် ပြင်ဆင်ဒီကရီအပေါ်တွင်သာ အယူခံတင်သွင်းခွင့်ရှိမည်ဖြစ်သည်။ မူလရုံးတရားပြိုင် ဦးမောင်ကိုတို့က အယူခံမဝင်ခဲ့သည့် မူလခရိုင်တရားရုံး၏ စီရင်ချက်နှင့်ဒီကရီပါ ချေးငွေကျပ်သိန်း ၃၀နှင့် နစ်နာကြေးငွေကျပ် ၁၅ သိန်းပေးစေရန် ဆုံးဖြတ်ချက်ကိုမူ အယူခံဝင်ခွင့်ရှိမည်မဟုတ်ပေ။

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက် ။ ။ အယူခံတရားပြိုင် ဦးမောင်ကိုတို့သည် ပထမအယူခံတရားရုံးဖြစ်သည့် မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်က ချမှတ်ခဲ့သည့် ချေးငွေကျပ်သိန်း ၃၀ အပေါ်တွင် အတိုးနှုန်းများ သတ်မှတ်လျက် အတိုးငွေတို့ကိုပေးစေရန် ဒီကရီအပေါ် ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်သို့ အယူခံဝင်ရောက်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်

က အယူခံတရားပြိုင် ဦးမောင်ကိုတို့တင်သွင်းသော အယူခံမှုကို ခွင့်ပြု၍ စာမျက်နှာ မြင်းခြံခရိုင်တရားရုံးနှင့် မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်တို့၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီများကိုပယ်ဖျက်ပြီး မူလမှုကို ပလပ်ခဲ့သည်။ သက်သေခံ အမှတ် (ဂ) အိမ်နှင့်မြေ အရောင်းအဝယ်စာချုပ်သည် ဟန်ဆောင်စာချုပ်ဖြစ်၍ မူလရုံး တရားလိုစွဲဆိုသောအမှုသည် အောင်မြင်ရန် အကြောင်းမရှိကြောင်း ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ် ၏ သုံးသပ်ချက်သည် မှန်ကန်သည်ဟုဆိုစေဦးတော့ အယူခံတရားပြိုင် ဦးမောင်ကိုတို့သည် မူလ မြင်းခြံခရိုင်တရားရုံး၏ စီရင်ချက်နှင့်ဒီကရီကို တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့်အညီ တရားရုံးအဆင့်ဆင့် သို့ အယူခံဝင်ရောက်ခဲ့ခြင်းမရှိသဖြင့် မူလမြင်းခြံခရိုင်တရားရုံး၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီသည် အတည်ဖြစ်နေသောကြောင့် ယင်းစီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီကို ဒုတိယအယူခံရုံးဖြစ်သော ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ် က ပယ်ဖျက်ခွင့်ရှိမည်မဟုတ်ချေ။ **ဦးမြင့် နှင့် မအေးမိ အမှု^(၈)** ကို ကြည့်ပါ။ အယူခံတရားပြိုင် ဦးမောင်ကိုတို့က အယူခံတင်သွင်းလာသည့် မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်က အတိုးနှုန်းခွင့်ပြုသည့် စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီကိုသာ ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်က ပယ်ဖျက်ခွင့်ရှိမည်ဖြစ်သောကြောင့် ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ် က မူလမြင်းခြံခရိုင်တရားရုံး၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီကိုပါ ပယ်ဖျက်ခဲ့ခြင်း သည် မှန်ကန်ခြင်းမရှိချေ။

အပြန်အလှန်စွဲဆိုသည့် သီးခြားတရားမမှုနှစ်မှုကို တစ်ပေါင်းတည်း စစ်ဆေးနိုင်ခြင်း ရှိ မရှိ။ တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေတွင် သီးခြားမှု နှစ်မှုကို တစ်ပေါင်းတည်းစစ်ဆေးရန် ပြဋ္ဌာန်းချက် မရှိခြင်း။ တရားလိုစွဲဆိုသောအမှုနှင့် တရားပြိုင်ဘက်မှ အပြန်အလှန်တောင်းဆိုချက် အကျုံးဝင်သော အမှု (Cross Suit) တို့အတွက် သက်သေခံချက်တို့ကို တစ်ပေါင်းတည်း ရယူနိုင်ခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်၏ ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၄၆ မှာ မြဟသံာ MHT အရက်ပုလင်းသွတ် လုပ်ငန်းလုပ်ခဲ့သော မြေကွက် ၁၇ ကွက်နှင့် အဆိုပါ မြေကွက်များပေါ်ရှိ ပင်မရုံးအဆောက်အအုံနှင့် စက်ရုံအဆောက်အအုံများကို လက်ရောက် ရလိုကြောင်း သီးခြားသက်သာခွင့်အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၈ အရ လျှောက်ထား သူများက လျှောက်ထားခံရသူအပေါ် စွဲဆိုသောအမှုဖြစ်သည်။

မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်၏ ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၄ မှာ အစုစပ်လုပ်ငန်းအား စာရင်းရှင်းလင်း ဖျက်သိမ်းပေးစေလိုမှုဖြစ်ပြီး လျှောက်ထားခံရသူက လျှောက်ထားသူများ အပေါ် စွဲဆိုခြင်းဖြစ်သည်။

အဆိုပါအမှုနှစ်မှုသည် နှစ်ဖက်အမှုသည်များ အပြန်အလှန် စွဲဆိုကြခြင်းဖြစ်သော်လည်း အပြန်အလှန်တောင်းဆိုချက်အကျုံးဝင်သည့် အပြန်အလှန်အမှု (Cross Suit) မဟုတ်သောကြောင့် အပြန်အလှန်အမှု သဘော မသက်ရောက်၍ သီးခြားတရားမမှုနှစ်မှုဖြစ်သည်ဟုဆိုရပေမည်။

အယူခံမှုကြားနာရန် ခေါ်သောအခါ အယူခံတရားလို မလာ
 ရောက်သော်လည်း အယူခံတရားပြိုင် လာရောက်လျှင်
 အယူခံတရားပြိုင်ဘက်ကို ကြားနာ၍ စီရင်ဆုံးဖြတ်နိုင်
 ခွင့်ရှိခြင်း၊ အယူခံမှုကို အမှုသွားအမှုလာအရ ပလပ်
 ခြင်းမပြုနိုင်သော်လည်း ခွင့်ပြုနိုင်ခြင်း၊ တရားမကျင့်ထုံး
 ဥပဒေ၊ အမိန့် ၄၁၊ နည်းဥပဒေ ၂၆ နှင့် သက်ဆိုင်သည့်
 အခါ ယင်းဥပဒေ အမိန့် ၄၁၊ နည်းဥပဒေ ၁၇ (၁) (၂)
 ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များကို လိုက်နာရန် မလိုတော့ခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေ၊အမိန့် ၄၁၊ နည်းဥပဒေ ၁၇
 (၁) ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်အရဆိုလျှင် ချိန်းဆိုသည့်ရက်တွင်ဖြစ်စေ၊ ကြားနာ
 ရန် ရွှေ့ဆိုင်းသည့်အခြားရက်တွင်ဖြစ်စေ အယူခံမှုကိုကြားနာရန် ခေါ်
 သောအခါ အယူခံ တရားလိုမလာရောက်လျှင် တရားရုံးက အယူခံမှု
 ကိုပလပ်ကြောင်း အမိန့်ချမှတ်နိုင်သည်ဟု ဖော်ပြထားသည့်အတွက်
 အယူခံမှုကို မလွဲမသွေ ပလပ်ရမည်ဟုမဆိုလိုပေ။ တရားရုံးက အယူခံမှု
 ကို ပလပ်ကြောင်း အမိန့်ချမှတ်နိုင်သည်ဟုသာ ဆိုထားခြင်းကြောင့်
 အယူခံတရားရုံးက အယူခံမှုကိုပလပ်ခြင်းမပြုဘဲ ရုံးရှေ့လာရောက်သော
 အယူခံတရားပြိုင်ဘက်ကို ကြားနာ၍ စီရင်ဆုံးဖြတ်နိုင်ခွင့်ကို အဆိုပါ
 အမိန့် ၄၁၊ နည်းဥပဒေ ၁၇ (၁) ပြဋ္ဌာန်းချက်က ပိတ်ပင်တားမြစ်ခြင်း
 မပြုချေ။

အယူခံတရားလိုမလာရောက်လျှင် အယူခံရုံးကသင့်သည်
 ထင်မြင်ပါက အယူခံမှုကို ထိုသို့လာရောက်ရန်ပျက်ကွက်သည့်အတွက်

ပယ်နိုင်သည်။ သို့သော် အယူခံမှုကို အမှုသွားအမှုလာအရ ပလပ်ခြင်း စာမျက်နှာ မပြုနိုင်ကြောင်း **ဘဆူဒေး(ဗ်)နှင့် ဘီဒတ်ရီ အမှု^(၃)** တွင် ထုံးဖွဲ့ထား သည်။ သို့ဖြစ်၍အယူခံတရားလိုမလာရောက်၊ ပျက်ကွက်ခြင်းကြောင့် အယူခံမှုကို အမှုသွား အမှုလာအရ ပလပ်ခြင်းမပြုနိုင်သော်လည်း အယူခံမှုကို အမှုသွားအမှုလာအရ ခွင့်ပြုခြင်းမပြုနိုင်ဟု ဆိုလိုခြင်း မဟုတ်ပေ။

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ဧရာဝတီတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်က အယူခံတရားလိုများနှင့် ၎င်းတို့ရှေ့နေမလာ ရောက်သော်လည်း အယူခံမှု ကို ပထမအကြိမ်ကြားနာ၍ တရားမကျင့် ထုံးဥပဒေအမိန့် ၄၁၊ နည်းဥပဒေ ၂၅ အရ ညွှန်ကြားသည့် အမိန့်ကို ချမှတ်ခဲ့သည်။ မူလရုံးက ထိုအမိန့် ၄၁၊ နည်းဥပဒေ ၂၅ အရ ညွှန်ကြားသည့်အမိန့်ကို ဆောင်ရွက် ပြီး အမှုတွဲကို ပြန်လည်တင်ပြလာသည့်အခါ တရားလွှတ်တော်က အယူခံမှုကို ဒုတိယအကြိမ်ကြားနာခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုသို့ ကြားနာ သည့်အခါတွင် အယူခံတရားလို ဦးဟန်ရွှေတို့နှင့် ၎င်းတို့ရှေ့နေသည် အယူခံရုံးသို့ မလာရောက်၊ ပျက်ကွက်ခဲ့သည်။ တရားလွှတ်တော်က ရုံးသို့ လာရောက်သော အယူခံတရားပြိုင်ဘက်ကိုသာ ကြားနာပြီး အယူခံမှု ကိုခွင့်ပြုသည့် ဒီကရီချမှတ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၄၁ ၊ နည်းဥပဒေ ၂၅ အရ မူလရုံး သို့ ညွှန်ကြားချက်အပေါ် ဆောင်ရွက်ပြီး ပြန်လည်တင်ပြသည့်အခါ အယူခံရုံးဖြစ်သော တရားလွှတ်တော်သည် ယင်းဥပဒေအမိန့် ၄၁၊ နည်းဥပဒေ ၂၆(၂) နှင့်အညီ အယူခံမှုကို အဆုံးအဖြတ်ပြုရန် ဆက်လက်

ဆောင်ရွက်ရမည်ဖြစ်သည်။

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ အထက်ပါအမိန့် ၄၁၊ နည်းဥပဒေ ၂၆(၂)ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်အရဆိုလျှင် အယူခံရုံးသည် အယူခံမှုကို အဆုံးအဖြတ်ပြုရန် အတွက် ဆက်လက်ဆောင်ရွက်ရမည်သာဖြစ်၍ အယူခံမှုကိုပြန်လည် မကြားနာဘဲ ဆက်လက်ဆောင်ရွက်နိုင်သဖြင့် အယူခံတရားလိုကိုမကြား နာဘဲ အယူခံမှုကို ဆုံးဖြတ်နိုင်ခွင့်ရှိပေသည်။ တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေ အမိန့် ၄၁ ၊ နည်းဥပဒေ ၂၆ နှင့်သက်ဆိုင်သည့်အခါ ယင်းဥပဒေအမိန့် ၄၁၊ နည်းဥပဒေ ၁၇(၁)(၂)ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များကို လိုက်နာရန် မလိုတော့ပေ။

ဒေါ်မြမြ နှင့် ဦးဟန်ရွှေ ပါ ၂ ၁၄၀
(၎င်း၏အခွင့်ရကိုယ်စားလှယ်
ဒေါ်သန္တာထွန်း)

**လင်မယားနှစ်ဦးပိုင်ပစ္စည်းခွဲဝေပေးစေလိုမှုတွင် ပဏာမဒီကရီ
ချမှတ်ရာတွင် သက်ဆိုင်သည့်နည်းဥပဒေ။ တရားမကျင့်ထုံး
ဥပဒေအမိန့် ၂၀၊ နည်းဥပဒေ ၁၃ နှင့် နည်းဥပဒေ ၁၈
တို့၏ ကွာခြားချက်။**

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ လင်မယားကွာရှင်းပြတ်စဲပေးစေလိုမှုနှင့် လင်မယား နှစ်ဦးပိုင်ပစ္စည်း ခွဲဝေပေးစေလိုမှုဖြစ်သောကြောင့် ပစ္စည်းခွဲဝေပေးစေလိုမှု (suit for partition of property)အမှုအမျိုးအစားတွင် အကျုံးဝင်သည်ဟု ဆိုရပေမည်။

တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေ၊ အမိန့် ၂၀၊ နည်းဥပဒေ ၁၃ (၁) ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်သည် ပစ္စည်းတစ်ခုနှင့်စပ်လျဉ်း၍ စာရင်းရှင်းပေးစေရန်နှင့် တရားရုံး၏ဒီကရီအရထိုက်သင့်သည့် အားလျော်စွာ စီမံခန့်ခွဲပေးစေရန် စွဲဆိုသည့် တရားမမှုများတွင် ပဏာမဒီကရီချမှတ်ခြင်းနှင့်သက်ဆိုင်ပြီး၊ နည်းဥပဒေ ၁၈ (၂) ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်သည် ပစ္စည်းခွဲဝေရန်ဖြစ်စေ၊ ယင်း ပစ္စည်းမှအစုတစ်စုကိုသီးခြားလက်ဝယ်ရရှိရန်ဖြစ်စေ၊ စွဲဆိုသော တရားမမှုတွင် ပဏာမဒီကရီ ချမှတ်ခြင်းနှင့်သက်ဆိုင်သည်။

ထို့ကြောင့် ယခုအမှုသည် လင်မယားကွာရှင်းပြတ်စဲစေရန်နှင့် ပစ္စည်းခွဲဝေပေးစေလိုမှုဖြစ်သောကြောင့် တရားရုံးသည် လင်မယား နှစ်ဦးပိုင်ပစ္စည်း ခွဲဝေရေးအတွက် တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၀၊ နည်းဥပဒေ ၁၈ (၂) ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့်အညီ ပဏာမဒီကရီချမှတ်ရန်ဖြစ်သည်။ အမိန့် ၂၀၊ နည်းဥပဒေ ၁၈ (၂) ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်အရ ပစ္စည်းခွဲဝေပေးစေလိုမှုတွင် စာရင်းကောက်ယူရန်အလိုငှာ ပြဋ္ဌာန်းချက်မရှိသဖြင့် ခွဲဝေရမည့် ပစ္စည်းကို အတိအလင်းဖော်ပြကာ ပဏာမဒီကရီချမှတ်ရမည် ဖြစ်သည်။ ပဏာမဒီကရီချမှတ်ပြီးနောက် ပစ္စည်းခွဲဝေရေးအတွက် ကော်မရှင်နာခန့်ထားဆောင်ရွက်စေပြီး ပဏာမဒီကရီပါ သတ်မှတ်ချက်နှင့်အညီ ပစ္စည်းခွဲဝေပေးသည့် အပြီးသတ်ဒီကရီကို ချမှတ်ရန်ဖြစ်သည်။

ဒေါ်သန်းသန်းဆွေ

နှင့်

ဦးရောင်းတင်

၁၇၆

(ကွယ်လွန်သူ ဒေါ်အေးသိန်း၏

တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ်)

အိမ်ငှားဖြစ်သူ သက်ရှိထင်ရှား ရှိနေသည့်အချိန်တွင် ငှားရမ်းခငွေများကို အိမ်ငှားအမည်ဖြင့် မပေးသွင်းဘဲ အခြားသူ အမည်ဖြင့် ပေးသွင်းသည်ကို မြို့ပြဆိုင်ရာငှားရမ်းခ ကြီးကြပ်ရေး ဝန်က လက်ခံခြင်းသည် တရားဝင် အိမ်ငှား ရှိပါလျက် အိမ်ငှားအသစ်ဖန်တီးရာရောက်ခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက် ။ ။ အမှုတွင်ပေါ်ပေါက်သော အချက်များအရ အချင်းဖြစ် မဟာဗန္ဓုလပန်းခြံလမ်း၊ အမှတ် ၁၈၃/၁၈၇၊ ပထမထပ် အခန်းကို အီးအေမာမ်ဆာဝကာပံဖ်ဂေါပကလူကြီး အိမ်အက်စ်မာမ်ဆာ ထံမှ ငှားရမ်းသူ တရားဝင်အိမ်ငှားမှာ ဦးသိန်းထွန်းဖြစ်ကြောင်း အငြင်း မပွား ထင်ရှားသည်။ အိမ်လခများကိုလည်း ၁၉၇၂ ခုနှစ်ကပင် ဦးသိန်းထွန်းက ပေးခဲ့ပြီး ဦးအိမ်အက်စ်မာမ်ဆာ ကွယ်လွန်သည့်အခါ တွင်လည်း လျှောက်ထားသူ ဦးခင်လှ (ခ) အီစွပ်မာမ်ဆာက ဦးသိန်းထွန်း ထံမှ ငှားရမ်းခများကို လက်ခံရယူခဲ့သည်။

ဦးသိန်းထွန်းသည် တရားဝင်အိမ်ငှားအမည်ပေါက်သူဖြစ်ပြီး သက်ရှိထင်ရှားရှိနေသည့်အတွက် အိမ်ခန်း ငှားရမ်းခငွေများကို ၎င်းအမည် ဖြင့်သာ ပေးသွင်းရမည်ဖြစ်သည်။ အမှတ် (၂) လျှောက်ထားခံရသူ ဒေါ်အေးအေးပြုံးသည် ဖခင် ဦးသိန်းထွန်းကိုယ်စား ငှားရမ်းခငွေများကို ပေးသွင်းခွင့်ရှိသော်လည်း အိမ်ငှားဖခင်အဖြစ်ဖြင့် မပေးဘဲ ၎င်းအမည် ဖြင့် ပေးသွင်းခြင်းမှာ အိမ်ငှားအသစ်အဖြစ် ဖန်တီးခံယူဆောင်ရွက်ရာ ရောက်ပေသည်။

၁၉၆၀ ပြည့်နှစ်၊ မြို့ပြဆိုင်ရာငှားရမ်းခကြီးကြပ်ရေးအက်ဥပဒေ

ပုဒ်မ ၁၆ (၁) (က) အရ ငှားရမ်းခများ ပေးသွင်း ခွင့်ပြုရန် ကျောက်တံတားမြို့နယ်၊ မြို့ပြဆိုင်ရာငှားရမ်းခကြီးကြပ်ရေးဝန်ထံ လျှောက်ထားခဲ့ခြင်းမှာ တရားဝင် အိမ်ငှားဖြစ်သူ ဦးသိန်းထွန်းမဟုတ်ပေ။ သမီးဖြစ်သူ ဒေါ်အေးအေးပြုံးက ငှားရမ်းခ ပေးသွင်းခွင့်ပြုရန် လျှောက်ထားခြင်း အပေါ် ၎င်းအမည်ဖြင့် ငှားရမ်းခများ ပေးဆောင်စေရန် ခွင့်ပြုမိန့်ချမှတ်ခဲ့ခြင်းသည် တရားဝင်အိမ်ငှားရှိပါလျက် အိမ်ငှားအသစ်ဖန်တီးရာ ရောက်၍ဥပဒေအရလည်းကောင်း၊ အကြောင်းခြင်းရာအရလည်းကောင်း မှန်ကန်ညီညွတ်မှုမရှိပေ။

ဦးခင်လှ (ခ) အိစွပ်မာမ်ဆာ (အီးအေမာမ်ဆာဝကကပ်ဖ်ဂေါပက လူကြီးမင်း)	နှင့်	မြို့နယ်အထွေထွေ အုပ်ချုပ်ရေးဦးစီးဌာန မြို့ပြဆိုင်ရာငှားရမ်းခ ကြီးကြပ်ရေးဝန်ရုံး၊ ကျောက်တံတားမြို့နယ် ပါ ၂	၁၂
---	-------	---	----

မြို့နယ်တရားရုံး (စည်ပင်သာယာ)၌ တရားစွဲဆိုထားသည့် အမှု
ပြီးပြတ်ခြင်းမရှိသေးမီ စည်ပင်သာယာရေး ကော်မတီက
အစည်းအဝေးဆုံးဖြတ်ချက်ဖြင့် စီမံခန့်ခွဲ ရေးအာဏာအရ
ဆောင်ရွက်မည်ဟု ဆုံးဖြတ်ခြင်း၊ ဥပဒေအရ အပ်နှင်း
ထားသည့် လုပ်ပိုင်ခွင့်ကို ကျော်လွန် သုံးစွဲရာ ရောက်
မရောက်။

ဆုံးဖြတ်ချက် ။ ။ လမ်းမြေပေါ်တွင် လျှောက်ထားသူ၏ ရေခဲစက် အတွက် အသုံးပြုသည့် ရေစင်၊ ထရန်စဖော်မာ၊ မီးစက်တို့ကို ကျူးကျော် ဆောက်လုပ်ထားသဖြင့် စည်ပင်သာယာမှု ဖျက်သိမ်းဖယ်ရှားပေးရန် အထက်ပါအတိုင်း အကြိမ်ကြိမ်အကြောင်းကြားခဲ့သော်လည်း ဖယ်ရှား ဆောင်ရွက်ပေးခြင်းမရှိပေ။ မန္တလေးမြို့တော်စည်ပင်သာယာရေး ကော်မတီက ထုတ်ပြန်သည့် နည်းဥပဒေတစ်ရပ်ရပ်ကို ဖောက်ဖျက် ကျူးလွန်ကြောင်း၊ လိုက်နာရန်ပျက်ကွက်ကြောင်း ထင်ရှားသည့်အတွက် ဥပဒေလမ်းကြောင်းအရ အရေးယူသည့်အနေဖြင့် မန္တလေးမြို့တော် စည်ပင်သာယာရေးဥပဒေ ပုဒ်မ ၂၄ ဖြင့် လျှောက်ထားသူ ဦးဇော်မျိုးဝင်း ကို မန္တလေးမြို့၊ မြို့နယ်တရားရုံး (စည်ပင်သာယာ) တွင် တရားစွဲဆို ခဲ့သည်။

မြို့နယ်တရားရုံး (စည်ပင်သာယာ) တွင် ပြစ်မှုကြောင်းအရ တရားစွဲဆိုအရေးယူထားခြင်းသည် စည်ပင်သာယာ၏အမိန့်ကို လိုက်နာ ရန် ပျက်ကွက်ခြင်းဖြစ်၍ ဥပဒေကြောင်းအရ အရေးယူဆောင်ရွက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

လျှောက်ထားခံရသူသည် ကျူးကျော်ဆောက်လုပ်ထားသည့် အဆောက်အအုံများနှင့် ကျူးကျော်သူများကို ဖယ်ရှားရန် ဥပဒေအရ အပ်နှင်းထားသည့် လုပ်ပိုင်ခွင့်နှင့်အညီ အကြောင်းကြား၍ နှစ်ဖက်ညှိနှိုင်း ဆောင်ရွက်ခဲ့ပြီး လျှောက်ထားသူမှ ဖျက်သိမ်းပေးခြင်းမပြုသဖြင့် မန္တလေး မြို့တော်စည်ပင်သာယာရေးကော်မတီ၏ အစီအစဉ်ဖြင့် ဖျက်သိမ်းရန် ဆက်လက်ဆောင်ရွက်သွားမည်ဖြစ်ကြောင်း ဆုံးဖြတ်၍ အစည်းအဝေး

မှတ်တမ်း ထုတ်ပြန်ခဲ့ခြင်းသည် မိမိ၏လုပ်ပိုင်ခွင့်ကို ကျော်လွန်အလွဲ သုံးစား ပြုလုပ်ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်ဟု ဆိုနိုင်မည်မဟုတ်ပေ။

ဦးဇော်မျိုးဝင်း နှင့် (အဆောက်အုံနှင့် ကုန်ရုံဌာန၊ မန္တလေးစည်ပင်သာယာရေး ကော်မတီ) ၈၀

မိဘတို့က မိမိ၏သားသမီးအပေါ် သွာနုတ္တသားသမီးအဖြစ် မြွက်ဟကြေညာပေးစေလိုမှု စွဲဆိုခြင်းသည် သီးခြား သက်သာခွင့်အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၄၂ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့် ညီညွတ်ခြင်း ရှိ မရှိ။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ သီးခြားသက်သာခွင့်အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၄၂ အရ မြွက်ဟကြေညာချက်သက်သက်တောင်းဆိုနိုင်ရန် အောက်ပါအချက်များ နှင့် ညီညွတ်ရန်လိုအပ်သည်။

- (က) တရားလိုသည် အမှုစွဲဆိုချိန်တွင် တည်ရှိနေသော ၎င်း ၏ တရားဝင်အခြေအနေ သို့မဟုတ် ပစ္စည်းနှင့် စပ်လျဉ်း သည့် အခွင့်အရေးနှင့်ပတ်သက်၍ စွဲဆိုခြင်းဖြစ်ရမည်။
- (ခ) အဆိုပါ တရားလို၏ တရားဝင်အခြေအနေ သို့မဟုတ် ပစ္စည်းပိုင်ဆိုင်ခွင့်ကို တရားပြိုင်က ငြင်းကွယ်ရမည် သို့မဟုတ် ငြင်းကွယ်ရန်လိုလားနေသူဖြစ်ရမည်။

(ဂ) တရားလိုအနေဖြင့် နောက်ဆက်တွဲသက်သာခွင့် တောင်းဆိုနိုင်သည့် အခြေအနေမရှိစေရပေ။

ယခုအမှုမှာ မိဘများဖြစ်သူ ဦးကိုကိုလေးနှင့် ဒေါ်ယဉ်ယဉ်ခိုင် တို့အနေဖြင့် တရားစွဲဆိုချိန်တွင် မိမိတို့၏ တရားဝင်အခြေအနေ သို့မဟုတ် ပစ္စည်းနှင့်သက်ဆိုင်သည့် အခွင့်အရေးနှင့်စပ်လျဉ်း၍ မြွက်ဟကြေညာ ပေးရန် သားဖြစ်သူ ကိုအောင်အောင်သိန်းအပေါ် စွဲဆိုသောအမှု မဟုတ်ဘဲ သားဖြစ်သူ ကိုအောင်အောင်သိန်း၏ အပြုအမူအရ အမွေဆက်ခံခွင့် မရှိသော သွာနုတ္တသားဖြစ်ကြောင်း မြွက်ဟကြေညာပေးရန် စွဲဆိုသော အမှုဖြစ်သည်။

ဦးကိုကိုလေးတို့ စွဲဆိုသောအမှုသည် သီးခြားသက်သာခွင့် အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၄၂ ပါပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့်လည်းကောင်း၊ ယင်း ပြဋ္ဌာန်းချက်တွင် ဖော်ပြထားသော ဥပမာ (က) မှ (ဇ) အထိ တို့နှင့် လည်းကောင်း အကျုံးဝင်ညီညွတ်မှုမရှိပေ။

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ မြန်မာလေ့ထုံးတမ်းဥပဒေအရ အမွေရှင် သေဆုံးပါက ကျန်ရစ်သူအမွေဆိုင်များသည် ဥပဒေအရ အပြီးအပိုင် အပ်နှင်းရရှိသည့်အခွင့်အရေး(Vested Right)အရ ၎င်းတို့၏ ကိုယ်ပိုင် အခွင့်အရေးအနေဖြင့် အမွေဆက်ခံပိုင်ခွင့်ရရှိမည်ဖြစ်သည်။ တရားလို ဦးကိုကိုလေးတို့အနေဖြင့် ၎င်းတို့ကွယ်လွန်သည့်အခါ သားဖြစ်သူ ကိုအောင်အောင်သိန်း၏ အမွေဆက်ခံပိုင်ခွင့်ကို ပိတ်ပင်စေရန်အတွက် သေတမ်းစာသဘောသက်ရောက်သည့် တောင်းဆိုချက်နှင့် အစီအမံကို ပြုလုပ်ပိုင်ခွင့်ရှိမည်မဟုတ်ချေ။ ဦးကိုကိုလေးတို့အနေဖြင့် သားဖြစ်သူ

ကိုအောင်အောင်သိန်းအပေါ် သီးခြားသက်သာခွင့်အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၄၂
အရ တရားစွဲဆိုရန် အကြောင်းပေါ်ပေါက်ခြင်းမရှိကြောင်း မြင်သာသည်။

ကိုအောင်အောင်သိန်း နှင့် တိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော် ၁၆၆
တရားသူကြီး
မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီး
တရားလွှတ်တော် ပါ ၄

**ငှားရမ်းခကြီးကြပ်ရေးဝန်သည် မြို့ပြဆိုင်ရာငှားရမ်းခကြီးကြပ်ရေး
အက်ဥပဒေအရ လျှောက်ထားမှုတွင် အစည်းအဝေး
တင်ပြ၍ အဆုံးအဖြတ်ခံယူခြင်းသည် မိမိအားအပ်နှင်း
ထားသည့် စီရင်ပိုင်ခွင့်အာဏာကို နည်းလမ်းတကျ
ကျင့်သုံးဆောင်ရွက်ရာ ရောက် မရောက်။**

ဆုံးဖြတ်ချက် ။ ။ မြို့ပြဆိုင်ရာငှားရမ်းခကြီးကြပ်ရေးဝန်၏ အခွင့်
အာဏာသည် ၁၉၆၀ ပြည့်နှစ်၊ မြို့ပြဆိုင်ရာငှားရမ်းခကြီးကြပ်ရေး
အက်ဥပဒေအရ မြို့နယ်အုပ်ချုပ်ရေးမှူးအား အပ်နှင်းထားသည့်
အခွင့်အာဏာဖြစ်သည်။ မြို့ပြဆိုင်ရာငှားရမ်းခကြီးကြပ်ရေးဝန်သည်
၎င်းအား အပ်နှင်းသည့် အခွင့်အာဏာကို ဥပဒေနှင့်အညီ ကျင့်သုံး
ဆောင်ရွက်ရန်ဖြစ်သည်။ ၁၉၆၀ ပြည့်နှစ်၊ မြို့ပြဆိုင်ရာငှားရမ်းခ
ကြီးကြပ်ရေးအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၃၀ တွင် စုံစမ်းစစ်ဆေးမှုပြုလုပ်ရမည့်
ကိစ္စများတွင် တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေနှင့်အညီ စစ်ဆေးရန်ဖြစ်ကြောင်း

ပြဋ္ဌာန်းထားချက်အရ မြို့ပြဆိုင်ရာငှားရမ်းခကြီးကြပ်ရေးဝန်သည် မြို့ပြဆိုင်ရာငှားရမ်းခကြီးကြပ်ရေးအက်ဥပဒေအရ ၎င်း၏အခွင့်အာဏာအတွင်းကျရောက်သော မှုခင်းကိစ္စများကို စုံစမ်းစစ်ဆေးဆုံးဖြတ်ခြင်းသည် တရားစီရင်ရေးသဘောဆောင်သော (Quasi Judicial Function) ဆောင်ရွက်မှုဖြစ်သဖြင့် သက်သေခံချက်များအပေါ် မိမိတွေ့ရှိကောက်ယူချက်များအရ ဆုံးဖြတ်ရန်ဖြစ်သည်။ မြို့ပြဆိုင်ရာငှားရမ်းခကြီးကြပ်ရေးဝန်သည် ယင်းသို့ ဆုံးဖြတ်နိုင်ရန်အတွက် လုပ်ငန်းညှိနှိုင်းအစည်းအဝေးတွင် အတည်ပြုတင်ပြရန် ဥပဒေတွင် ပြဋ္ဌာန်းထားခြင်းမရှိပေ။

ထို့ကြောင့် ငှားရမ်းခကြီးကြပ်ရေးဝန်သည် လျှောက်ထားသူနှင့်အမှတ် (၂) လျှောက်ထားခံရသူတို့အကြား ပေါ်ပေါက်သည့် မြို့ပြဆိုင်ရာငှားရမ်းခကြီးကြပ်ရေးအက်ဥပဒေအရ လျှောက်ထားမှုတွင် အစည်းအဝေးတွင် တင်ပြ၍ အဆုံးအဖြတ်ခံယူခြင်းသည် မိမိအား အပ်နှင်းထားသည့် စီရင်ပိုင်ခွင့်အာဏာကို နည်းလမ်းတကျ ကျင့်သုံးဆောင်ရွက်ရာ မရောက်ပေ။

ဒေါ်အိုက်ရာဘီဘီ၊	နှင့်	မြို့နယ်မြို့ပြဆိုင်ရာငှားရမ်းခ	၁၉၉
အမ်၊ ဂျီ၊ အာရစ် (ဖ်)		ကြီးကြပ်ရေးဝန်	
		မြို့နယ်အထွေထွေအုပ်ချုပ်ရေး ဦးစီးဌာန၊ အုပ်ချုပ်ရေးမှူးရုံး၊ မြို့ပြဆိုင်ရာငှားရမ်းခကြီးကြပ်ရေး ဝန်ရုံး၊ ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ် ပါ ၂	

**မြန်မာဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များအဖို့ သေခါနီးဆဲဆဲပေးကမ်းခြင်းသည်
တရားဝင် မဝင်။**

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ သေခါနီးဆဲဆဲပေးကမ်းခြင်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ကင်းဝန်မင်းကြီး ဦးကောင်း၏ ၃၆ စောင်တွဲအမွေမှုခန်း ဓမ္မသတ်ကျမ်းကြီး၊ ပုဒ်မ ၇၉ တွင် သေခါနီးသလွန်ညောင်စောင်းထက်သို့ ရောက်မှပေးသော ဥစ္စာသည် ပိုင်ထိုက် မပိုင်ထိုက်သော တရားဟူ၍ ပြဆိုထားသည်။ ကိုင်းစားဓမ္မသတ်၌ “အကြင်သူသည် သေခါနီးဝယ် ညောင်စောင်းထက်၌ ကျေးကျွန်ပစ္စည်းဥစ္စာတို့ကို သူ့အားပေးသော် ပေးသည်မမည်။ အမွေ ဥစ္စာသာမည်ချေ၏။ × × × × ” ဟုလည်းကောင်း၊ ကန်တော်ဓမ္မသတ်၌ “သေခါနီးဆုံးစွန်၊ ညောင်သလွန် ထက်၊ ကျေးကျွန်ခမ်းနား၊ ပစ္စည်းများကို သူ့အားပေးလည်းပေးမမည်ရာ။ မွေဥစ္စာသာဖြစ်ပါတို့လေ။ × × × × ” ဟုလည်းကောင်း၊ ဝဏ္ဏဓမ္မတွင် “အကြင်သူအား × × × × မထသောအိပ်ခြင်းဖြင့် ကျိန်းအိပ်ရာဖြစ်သော မဇ္ဈေ၊ ညောင်စောင်း၌ ကျေးကျွန်ဥစ္စာကို ဒေမိတိ၊ ပေး၏” ဟုလည်းကောင်း၊ ရာသီဓမ္မသတ်တွင် “အကြင်သူသည် သေခါနီးညောင်စောင်းထက် ၌ ကျေးကျွန်ပစ္စည်းဥစ္စာတို့ကိုပေးအံ့” ဟုလည်းကောင်း၊ ပါကံဓမ္မသတ်တွင် “အုံးအိပ်ရာဝယ်၊ ခန္ဓာပြတ်ကြွေ၊ သေလုခါထန်၊ ကျေးကျွန်ဥစ္စာသူသို့သာ လျှင် ပေးပါလေလည်း ရစေမဆို၊ × × × မွေကားမည်ရာ” ဟုလည်းကောင်း အသီးသီးပြဆိုထားသည်ကိုတွေ့ရသဖြင့် သေခါနီးဆဲဆဲ သလွန် ညောင်စောင်း (အိပ်ရာခုတင်) ထက်၌ရှိနေစဉ် ပေးကမ်းခြင်းသည် သေခါနီးဆဲဆဲပေးကမ်းခြင်းဖြစ်သည်ဟု အဆိုပါဓမ္မသတ်များတွင် ပြဆို

ထားချက်များအရ ကောက်ယူရပေမည်။

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက် ။ ။ သို့ပါ၍ သေခါနီးဆဲဆဲ ပေးကမ်းခြင်း (a death- bed gift) ဆိုသည်မှာ ပေးကမ်းသူသည် ပြန်လည်ကျန်းမာရန် အကြောင်းမရှိဘဲ သေရမည်ကိုမျှော်မှန်း၍ ပေးကမ်းခြင်းဖြစ်သည်ဟု ကောက်ယူရပေမည်။

တစ်ဖန် **ဦးကြာဖြူနှင့် မောင်အောင်သိန်းအမှု**^(၁) တွင် သေခါနီး ဆဲဆဲပေးကမ်းခြင်း (a death- bed gift) ဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှားစေရန် ပေးသူသည် အိပ်ရာထက်၌လဲနေပြီး နာမကျန်းဖြစ်နေကြောင်း၊ ပစ္စည်း ပေးကမ်းသည့်အချိန်တွင် ပြန်လည်ကျန်းမာလာရန် မျှော်လင့်ချက်မရှိ ကြောင်းဆိုသည့် အချက်နှစ်ရပ်ကို ပြသရမည်ဖြစ်ကြောင်း ထုံးပြုထား သည်ကို တွေ့ရသည်။

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက် ။ ။ **ဦးတေဝေနှင့် မောင်ဇော်ပေအမှု**^(၃) တွင် လည်း **မဖွားဆွေနှင့် မတင်ညို အမှု**^(၄) ကို ရည်ညွှန်း၍ သေခါနီးဆဲဆဲ ပေးကမ်းခြင်းသည် စင်စစ်ပေးသူသည် ၎င်းသေဆုံးသွားသောအခါမှ ပေးရန်ရည်ရွယ်၍ ပြုလုပ်သည်ဟု မှတ်ယူကြရမည်ဖြစ်ရာ သေတမ်းစာ ပြုလုပ်သည့်နည်းလမ်းတစ်ခုပင်ဖြစ်နေသည်။ မြန်မာဗုဒ္ဓဘာသာများ၌ သေတမ်းစာပြုလုပ်၍ ခွဲဝေခွင့်မရှိသောကြောင့် အကယ်၍ သေခါနီးဆဲဆဲ ၌ ပေးကမ်းခြင်းကို အသိအမှတ်ပြုခဲ့လျှင် မိမိတို့လူမျိုး၏ တရားဥပဒေ သို့မဟုတ် မြန်မာလေ့ထုံးတမ်းဥပဒေကို ချိုးဖောက်ခွင့်ပြုရာ ရောက်ပေ သည်ဟု ပြဆိုထားသည်။ ထို့ကြောင့် မြန်မာဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များအဖို့ သေခါနီး ဆဲဆဲပေးကမ်းခြင်းသည် တရားမဝင်ဟုဆိုရပေမည်။

ဦးခင်မောင်ဆန်း နှင့် ဒေါ်စောယုနွယ် (ခ) ဒေါ်စောယုယုကျော် ပါ ၃

၂၇

ဦးခင်မောင်ဆန်း ဦးခင်ကျော်ဥို ပါ ၃

ရုံးခွန်အက်ဥပဒေ၊ အမှုတန်ဖိုးဖြတ်အက်ဥပဒေ၊ မြွက်ဟကြေညာပေးစေလိုမှုနှင့် စာရင်းရှင်းပေးစေလိုမှု ရုံးခွန်မည်သို့ ထမ်းဆောင်ရခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ တရားလိုစွဲဆိုသောအမှုသည် မြွက်ဟကြေညာပေးစေလိုမှုနှင့် စာရင်းရှင်းလင်းပေးစေလိုမှုဖြစ်သည်။ မြွက်ဟကြေညာပေးစေလိုမှုသက်သက် ဒီကရီရလိုမှုတွင် ရုံးခွန်အက်ဥပဒေဇယား ၂၊ အမှတ်စဉ် ၁၇ (၃) အရ ရုံးခွန် ထမ်းဆောင်ရသည်။ စာရင်းရှင်းလင်းပေးစေလိုမှုတွင် ရုံးခွန်အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၇ (၄) (စ) အရ ရုံးခွန်ထမ်းဆောင်ရသည်။

အမှုတန်ဖိုးဖြတ်အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၈ အရ ရုံးခွန်အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၇၊ အပိုဒ် ၅၊ ၆၊ ၉ နှင့် အပိုဒ် ၁၀ (ဃ) ပါ မှုခင်းများမှတစ်ပါး အခြားအမှုများတွင် ရုံးခွန်တော်အတွက် သတ်မှတ်ထားသော အမှုတန်ဖိုးသည် စီရင်ပိုင်ခွင့်အလိုငှာ သတ်မှတ်ထားသော တန်ဖိုးဖြစ်သည်ဟု မှတ်ယူရမည်ဖြစ်ကြောင်း ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။

စာရင်းရှင်းပေးစေလိုမှုတွင် တရားလိုက ရုံးခွန်အလိုငှာ အမှုတန်ဖိုးကို ရွေးချယ်သော မည်သည့်ပမာဏမဆို ထားရှိနိုင်သည်။ ထိုသို့ သတ်မှတ်ထားရှိပြီးသောအခါ စီရင်ပိုင်ခွင့်အလိုငှာ အမှုတန်ဖိုးကို တရားမမှုများ တန်ဖိုးဖြတ်အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၈ ၌ ပြဋ္ဌာန်းချက်အရ အလိုအလျောက်သတ်မှတ်ပြီးဖြစ်သည်။ ဤမူသဘောကို **HARDAYALAND**

ONE V. RAN DOO အမှု ^(၁) တွင်ကြည့်ပါ။

စာရင်းရှင်းပေးစေလိုမှုအတွက် စီရင်ပိုင်ခွင့်နှင့် အမှုတန်ဖိုး အလို့ငှာ ပစ္စည်းရောင်းရသည့် ယာယီတန်ဖိုးအပေါ် အမှုတန်ဖိုးသတ်မှတ်ခြင်းသည် မှားယွင်းသည်ဟု မဆိုနိုင်သဖြင့် ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး တရားလွှတ်တော်က အမှုတန်ဖိုးသတ်မှတ်ချက် မှားယွင်းနေသည် ဆိုခြင်းမှာ မမှန်ဟု ပဏာမငြင်းချက်အပေါ် ဖြေဆိုဆုံးဖြတ်ခဲ့ခြင်းအပေါ် ဝင်ရောက်စွက်ဖက်ရန်အကြောင်းမရှိပေ။

ဦးခင်မောင်သန်း ပါ ၂   နှင့်   ဦးသိန်းလွန်း
(၎င်း၏ အခွင့်ရကိုယ်စားလှယ်
ဒေါ်မြတ်မြတ်အေး) ပါ ၈

ဂရန်ရရှိထားသူက ကျူးကျော်သူအား တရားစွဲဆိုနိုင်ခွင့်၊ ဂရန် သက်တမ်းကုန်ဆုံးပြီးနောက် တရားစွဲဆိုနိုင်ခွင့် ရှိ မရှိ။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ မြေဂရန်ဆိုသည်မှာ မြေအသုံးပြုနိုင်သော အခွင့်အရေး ဖြစ်သည်။ အဆိုပါ အခွင့်အရေးသည် ဂရန်စာချုပ်တွင် ခွင့်ပြုထားသည့် သက်တမ်းအတွင်းသာ အကျိုးခံစားခွင့်ရရှိနိုင်သည်။ ဂရန်သက်တမ်း ကုန်ဆုံးသွားသည့်အခါ ဂရန်ရရှိထားသူသည် ၎င်းရရှိထားသော မြေ အသုံးပြုပိုင်ခွင့် အခွင့်အရေးသည်လည်း ကုန်ဆုံးသွားသည့်အတွက် ထိုမြေတွင် ၎င်းအနေဖြင့် အခွင့်အရေးတစ်စုံတစ်ရာမျှမရှိတော့ဟု ဆိုရ ပေမည်။

ဦးအောင်သိန်းပါ ၂ နှင့် ဒေါ်မမကြီး အမှု^(၁) တွင် အစိုးရ ဂရန်ရရှိထားသူသည် ကျူးကျော်သူအား ဂရန်သက်တမ်းအတွင်းတွင် တရားစွဲဆိုရာ အမှုအတောအတွင်း ဂရန်သက်တမ်းကုန်ဆုံးသွားစေကာမူ လက်ရောက်ရခွင့်ရှိသည်ဟု ပြဆိုသည်။ ယခုအမှုမှာ ဂရန်သက်တမ်းကုန်ဆုံးပြီးမှ တရားစွဲဆိုသောအမှုဖြစ်၍ ထုံးဖွဲ့သည့်အမှုနှင့် ဖြစ်ရပ်ချင်း မတူပေ။

ယခုအမှုမှာ အမှုမစွဲဆိုမီကပင် တရားလိုဒေါ်ငွေခိုင်အမည်ဖြင့် ဂရန်သက်တမ်းကုန်ဆုံးနေပြီဖြစ်သောကြောင့် တရားလိုသည် အချင်းဖြစ် မြေတွင် အစိုးရထံမှ အသုံးပြုပိုင်ခွင့် တစ်စုံတစ်ရာ မရှိတော့သဖြင့် ၎င်းအခွင့် အရေးတစ်စုံတစ်ရာမရှိသောမြေကို လက်ရောက်ရရန်စွဲဆိုခြင်းသည် အောင်မြင်ရန်အကြောင်းမရှိပေ။

ဦးဝင်းမောင် ပါ ၂ နှင့် ဒေါ်ငွေခိုင် (ခ) ဒေါ်လှမေ ၁၆၇
(၎င်း၏အထွေထွေကိုယ်စားလှယ်
စာရသူ ဒေါ်ရင်ရင်ထွန်း)

ကိုယ်စားလှယ်အဖြစ် စီမံဆောင်ရွက်ချက်များသည် အကြီးအကဲ ဖြစ်သူ တရားလိုများအပေါ် အတည်မဖြစ်ကြောင်း မြွက်ဟ ကြေညာပေးစေလိုမှု စွဲဆိုခြင်း၊ အကြီးအကဲဖြစ်သူ တရားလိုများ၏ ကိုယ်စားလှယ်စာရသူက ၎င်း၏ အခွင့် အာဏာအတွင်း လွှဲပြောင်းရောင်းချခြင်းသည် ကိုယ်စားလှယ်

လွှဲသူ တရားလိုများကိုယ်တိုင် ရောင်းချသကဲ့သို့ အတည် ဖြစ်သည်ဟုမှတ်ယူရခြင်း။

ကိုယ်စားလှယ်သည် ကိုယ်စားလှယ်လွှဲသူ၏ သဘောတူညီချက် ရယူခြင်းမပြုဘဲ မိမိအတွက်ဝယ်ယူခြင်းဖြစ်ပါက ကိုယ်စားလှယ် လွှဲသူက အရောင်းအဝယ်ပဋိညာဉ်ဖျက်သိမ်းပေးရန် သီးခြား သက်သာခွင့်အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၃၅ (က) အရ တရားစွဲဆို ရခြင်း၊ ကိုယ်စားလှယ်အဖြစ် စီမံဆောင်ရွက်ချက်များ သည် တရားလိုအပေါ်အတည်မဖြစ်ကြောင်း မြွက်ဟ ကြေညာပေးစေလိုမှု စွဲဆိုခြင်းသည် အမှုပုံစံမှန်ကန်ခြင်း ရှိ မရှိ။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ အချင်းဖြစ်မြေကွက်များနှင့်စပ်လျဉ်း၍ တရားလို များ၏ ကိုယ်စားလှယ်စာရသူအမှတ်(၁) တရားပြိုင်က ၎င်း၏ အခွင့် အာဏာအတွင်း အမှတ် (၂) တရားပြိုင် ဦးတင်မိုးသို့ ၂၈-၉-၂၀၀၉ နေ့ တွင် မှတ်ပုံတင်စာချုပ်များ ချုပ်ဆို၍ လွှဲပြောင်းရောင်းချခဲ့ခြင်းသည် ကိုယ်စားလှယ်လွှဲသူ တရားလိုများကိုယ်တိုင်ရောင်းချသကဲ့သို့ အတည် ဖြစ်သည်ဟု ပဋိညာဉ်အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၂၂၆ အရ မှတ်ယူနိုင်မည်ဖြစ် ပေသည်။

ထို့ကြောင့် ကိုယ်စားလှယ်ဖြစ်သူ ဒေါ်မြနှင်းဝေက ကိုယ်စားလှယ် အဖြစ် ဆောင်ရွက်ချက်များသည် တရားလို ဦးမျိုးဆွေသိမ်းတို့အပေါ် ဥပဒေအရ အတည်ဖြစ်သည့်အလျောက် ကိုယ်စားလှယ် ဒေါ်မြနှင်းဝေ က ကိုယ်စားလှယ်အဖြစ် စီမံခန့်ခွဲဆောင်ရွက်ချက်များသည် တရားလို

များအပေါ် အတည်မဖြစ်ကြောင်း မြွက်ဟကြေညာပေးစေလိုမှုစွဲဆိုရန် အကြောင်းမပေါ်ပေါက်ပေ။

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက် ။ ။ ကိုယ်စားလှယ်သည် မိမိအား ကိုယ်စားလှယ် လွှဲသူ၏ သဘောတူညီချက်ကို ဦးစွာရယူခြင်းမပြုဘဲ ထို့ပြင် အရေးပါသည့် အကြောင်းအရာအရပ်ရပ်ကို ကိုယ်စားလှယ်လွှဲသူအား အသိမပေးဘဲ ကိုယ်စားလွှဲသည့် ပစ္စည်းကို မိမိအတွက်ဝယ်ယူခြင်းဖြစ်ပါက ကိုယ်စားလှယ် လွှဲသူအနေဖြင့် အရောင်းအဝယ်ပဋိညာဉ်ကို ဖျက်သိမ်းပေးရန် သီးခြား သက်သာခွင့်အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၃၅(က)အရ တရားစွဲဆိုရမည်ဖြစ်သည်။

တရားလိုများ၏ ကိုယ်စားလှယ်စာရသူအမှတ် (၁) တရားပြိုင်က အမှတ်(၂) တရားပြိုင်သို့ အချင်းဖြစ်မြေကွက်များအား မှတ်ပုံတင် စာချုပ်များဖြင့် လွှဲပြောင်းရောင်းချထားသည့် ပဋိညာဉ်များအား အကျိုး သက်ဆိုင်သူ အကြီးအကဲတရားလိုများက ဖျက်သိမ်းလိုပါက အချင်းဖြစ် မှတ်ပုံတင်စာချုပ်များကို ဖျက်သိမ်းပေးရန် သီးခြားသက်သာခွင့် အက် ဥပဒေပုဒ်မ ၃၅ (က) အရ တရားစွဲဆိုရန်သာဖြစ်သည်။ ထိုသို့ တရားစွဲ ဆိုပြီး တရားရုံးကဖျက်သိမ်းပေးမှသာ အချင်းဖြစ်စာချုပ်များသည် ကိုယ်စားလှယ်လွှဲသူများအပေါ် အကျိုးသက်ရောက်မှုမရှိဖြစ်ပေမည်။

ယခုအမှုတွင် တရားလိုများက အမှတ် (၁) တရားပြိုင်သို့ လွှဲအပ် သည့် မှတ်ပုံတင်ကိုယ်စားလှယ်လွှဲစာများအား အသုံးချ၍ စီမံဆောင်ရွက်ချက် များ အတည်မဖြစ်ကြောင်း မြွက်ဟကြေညာသည့် ဒီကရီချမှတ်ပေးရန် စွဲဆိုခြင်းဖြစ်သောကြောင့် အမှုပုံစံမှန်ကန်သည်ဟု ဆိုနိုင်မည်မဟုတ်ပေ။

(ကဋ)

ညွှန်းချက်

ဦးရိုးဆွဲသိမ်း ပါ ၂

နှင့်

ဒေါ်မြနှင်းဝေ (ခ) မဝေ

၁၂၃

(ကိုယ်တိုင်နှင့် အမှတ် (၂) အယူခံ

တရားပြိုင်၏ အခွင့်ရကိုယ်စားလှယ်)

ပါ ၃

တရားမအယူခံမှု
 ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်တရားသူကြီး
 ဦးစိုးညွန့်.ရှေ့တွင်

ဦးကျော်သူ
 နှင့်
 ဦးဇော်ဝင်း*

တရားလိုသည် တစ်ခုနှင့်တစ်ခုညီညွတ်ခြင်းမရှိသော သက်သာခွင့် နှစ်ရပ်ကို တစ်ခု သို့မဟုတ် တစ်ခု တောင်းဆိုနိုင်သဖြင့် တရားရုံးက သက်သာခွင့်နှစ်ရပ်ကို တစ်ခု သို့မဟုတ် တစ်ခု ရထိုက်ကြောင်း ဒီကရီချမှတ်နိုင်ခြင်း ရှိ မရှိ၊ ရွှေ့ပြောင်း နိုင်သောပစ္စည်းအတွက် ဒီကရီနှင့် မရွှေ့မပြောင်းနိုင် သော ပစ္စည်းအတွက် ဒီကရီချမှတ်ရာတွင် ကွဲပြား ခြားနားချက်။

တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့်. ၂၀၊ နည်းဥပဒေ ၁၀ တွင် ရွှေ့ပြောင်းနိုင်သည့်ပစ္စည်းကို ပေးအပ်ရန် ဒီကရီချမှတ် ရာတွင် ထိုပစ္စည်းကို ပေးအပ်ခြင်းမပြုနိုင်လျှင် ယင်း

---

* ၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ တရားမအယူခံမှုအမှတ်- ၁၅၆
 + ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ တရားမအထွေထွေအယူခံမှုအမှတ် ၂၇ တွင် ချမှတ်သော ၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ ၁၀ ရက်စွဲပါ ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး တရားလွှတ်တော်၏ စီရင်ချက် နှင့် ဒီကရီကိုအယူခံမှု။

ပစ္စည်းအစား ပေးရမည့်ငွေပမာဏကို ဒီကရီတွင် ဖော်ပြရန် လိုခြင်း၊ မရွှေ့မပြောင်းနိုင်သောပစ္စည်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍မူ သက်သာခွင့်နှစ်ရပ်ကို တစ်ခု သို့မဟုတ် တစ်ခု ခွင့်ပြု သည့် ဒီကရီချမှတ်နိုင်ကြောင်း ပြဋ္ဌာန်းချက်မရှိခြင်း၊ တရားလိုရထိုက်သည့် သက်သာခွင့်ကို သတ်သတ်မှတ်မှတ် ဖော်ပြရန်မှာ တရားရုံး၏တာဝန်ဖြစ်ခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ တရားလိုသည် တစ်ခုနှင့် တစ်ခု ညီညွတ်ခြင်း မရှိသော သက်သာခွင့်နှစ်ရပ်ကို တစ်ခုမဟုတ် တစ်ခု တောင်းဆိုနိုင်သည်။ သို့ဖြစ်ရာ တရားလိုက ပဋိညာဉ်အတိုင်း မြေကွက်လက်ရောက်ပေးအပ် စေလိုမှု သို့မဟုတ် ရောင်းဖိုးငွေကျပ်သိန်း ၅၀၀ နှင့် နစ်နာကြေးငွေကျပ် သိန်း ၃၀၀၀ စုစုပေါင်း ငွေကျပ်သိန်း ၃၅၀၀ ရလိုကြောင်း စွဲဆိုခြင်း သည် မှားယွင်းမှုမရှိပေ။

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ တရားရုံးက စီရင်ချက်ချမှတ်ရာတွင် တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၀ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့်အညီ ချမှတ်ရသည်။ အမှုမှာ ရွှေ့ပြောင်းနိုင်သောပစ္စည်းအတွက်ဖြစ်ပြီး ဒီကရီသည် ယင်း ပစ္စည်းကိုပေးအပ်ရန်ဖြစ်သည့်အခါ ထိုပစ္စည်းကို ပေးအပ်ခြင်းမပြုနိုင်လျှင် ယင်းပစ္စည်းအစား ပေးရမည့်ငွေပမာဏကို ဒီကရီတွင်ဖော်ပြရမည်ဟု တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၀၊ နည်းဥပဒေ ၁၀ တွင် ပြဋ္ဌာန်းထား သည်။ သို့ဖြစ်၍ ရွှေ့ပြောင်းနိုင်သောပစ္စည်းကို လက်ရောက်ပေးအပ်စေ သို့မဟုတ် ငွေမည်မျှကိုပေးလျော်စေဟုချမှတ်သည့် ဒီကရီသည် တရားမ

ကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၀၊ နည်းဥပဒေ ၁၀ တွင် ပြဋ္ဌာန်းထားသည့် ပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့် ညီညွတ်သည်။

၂၀၁၄
ဦးကျော်သူ
နှင့်
ဦးဇော်ဝင်း

သို့ရာတွင် မရွှေ့မပြောင်းနိုင်သော ပစ္စည်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍မူ သက်သာခွင့်နှစ်ရပ်ကို တစ်ခု သို့မဟုတ် တစ်ခု ခွင့်ပြုသည့် ဒီကရီ ချမှတ်နိုင်ကြောင်း ပြဋ္ဌာန်းချက်မရှိပေ။

တရားလိုက မရွှေ့မပြောင်းနိုင်သောပစ္စည်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ပဋိညာဉ်အတိုင်း ဆောင်ရွက်ပေးစေရန် သို့မဟုတ် မြေကွက်တန်ဖိုးနှင့် နှစ်နာကြေးတောင်းဆိုလာပါက တရားလိုတောင်းဆိုသည့် သက်သာခွင့် နှစ်ရပ်အနက် မည်သည့်သက်သာခွင့်ကိုရထိုက်ကြောင်း တရားရုံးက စိစစ်ဆုံးဖြတ်ရန်ဖြစ်သည်။

ထိုကဲ့သို့မဟုတ်ဘဲ တရားလိုတွင် ရွေးချယ်ပိုင်ခွင့်ရှိသည်ဆိုကာ မူလခရိုင်တရားရုံးက တရားလိုတောင်းဆိုသည့်အတိုင်း မြေ ၄ ဧကအား လက်ရောက်ပေးအပ်စေရန်နှင့် ပေးအပ်ခြင်းမရှိပါက ရောင်းဖိုးငွေ ကျပ်သိန်း ၅၀၀ နှင့် နှစ်နာကြေးငွေကျပ် သိန်း ၃၀၀၀ စုစုပေါင်း ငွေကျပ် သိန်း ၃၅၀၀ ပေးအပ်စေရန် ဒီကရီချမှတ်ခြင်းသည် သင့်လျော်သည် ဟုမဆိုနိုင်ပေ။

- အယူခံတရားလိုအတွက် - ဦးအောင်ကျော်မင်း၊
တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ
- အယူခံတရားပြိုင်အတွက် - ဦးသူရိန်ဝင်း၊
တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ

၂၀၁၄
ဦးကျော်သူ
နှင့်
ဦးဇော်ဝင်း

ရန်ကုန်မြောက်ပိုင်းခရိုင်တရားရုံး ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ တရားမကြီးမှု အမှတ် ၃၃၈ တွင် ဦးဇော်ဝင်းက ဦးကျော်သူအပေါ် ပဋိညာဉ်အတိုင်း မြေကွက်လက်ရောက်ပေးအပ်စေလိုမှု သို့မဟုတ် ရောင်းဖိုးငွေ ကျပ်သိန်း ၅၀၀ နှင့် နစ်နာကြေးငွေ ကျပ်သိန်း ၃၀၀၀ စုစုပေါင်းငွေ ကျပ်သိန်း ၃၅၀၀ ရလိုမှုစွဲဆိုရာ အနိုင်ဒီကရီရရှိခဲ့သည်။ ယင်းဒီကရီကို ရန်ကုန် မြောက်ပိုင်းခရိုင်တရားရုံး၏ ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ တရားမဇာရီမှုအမှတ် ၃၉ ဖြင့် အတည်ပြုဆောင်ရွက်ခဲ့ရာ တရားရုံး ဦးကျော်သူက ဒီကရီတွင်ပါရှိ သည့် မြေကွက်ကို လက်ရောက်ပေးအပ်နိုင်ခြင်းမရှိသဖြင့် မြေကွက်တန်ဖိုး နှင့် နစ်နာကြေးငွေ ကျပ်သိန်း ၃၅၀၀ ပေးအပ်စေရန် ဒီကရီအတည်ပြု သည့်ရုံးသို့ လျှောက်ထားခဲ့သည်။ ယင်းလျှောက်ထားချက်အတိုင်း ဒီကရီ အတည်ပြုသည့်တရားရုံးက ခွင့်ပြုခဲ့သဖြင့် တရားရုံး ဦးကျော်သူက ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်သို့ ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ တရားမအထွေထွေ အယူခံမှုအမှတ် ၂၇ ဖြင့် အယူခံတင်သွင်းသော်လည်း အောင်မြင်ခြင်း မရှိသဖြင့် ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်သို့ ဤအယူခံမှုကို တင်သွင်း ခြင်းဖြစ်သည်။

ရန်ကုန်မြောက်ပိုင်းခရိုင်တရားရုံး၏ ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ တရားမဇာရီမှု အမှတ် ၃၉ တွင် အတည်ပြုရန်ဒီကရီမှာ မင်္ဂလာဒုံမြို့နယ်၊ ကုန်းတလပေါင် ကျေးရွာ၊ ကွင်းအမှတ် ၅၃၀/ ဘီရှိ၊ မြေ ၄ ဧက အား တရားနိုင် ဦးဇော်ဝင်း သို့ တရားရုံး ဦးကျော်သူက လက်ရောက်ပေးအပ်စေရန်နှင့် ပေးအပ်ခြင်း မရှိပါက ရောင်းဖိုးငွေ ကျပ်သိန်း ၅၀၀ နှင့် နစ်နာကြေးငွေ ကျပ်သိန်း ၃၀၀၀ စုစုပေါင်းငွေ ကျပ်သိန်း ၃၅၀၀ ပေးအပ်စေရန်ဖြစ်သည်။

တရားနိုင် ဦးဇော်ဝင်းက ဒီကရီတွင်ပါရှိသည့်အတိုင်း မြေကို လက်ရောက်ပေးအပ်ပေးပါရန် လျှောက်ထားချက်အရ ခရိုင်တရားရုံး ဘိလစ်နှင့်အဖွဲ့သည် ၉-၁-၂၀၁၃ နေ့တွင် အချင်းဖြစ်မြေတည်ရှိရာ နေရာ သို့ တရားနိုင်နှင့်အတူ သွားရောက်၍ မြေအပ်နှံရန် ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။ တရားနိုင်က ၎င်းအမှန်တကယ်ဝယ်ယူခဲ့သော မြေ ၄ ဧကရှိသည့် နေရာ မဟုတ်၍ လက်ခံနိုင်ခြင်းမရှိကြောင်း တင်ပြသဖြင့် အတည်မဖြစ်ကြောင်း ဘိလစ်က ပြန်လည်အစီရင်ခံခဲ့သည်။

ထို့နောက် တရားနိုင်က ၎င်းဝယ်ယူသောမြေကို တရားရုံးက ပေးအပ်ခြင်းမရှိသဖြင့် ဒီကရီပါအတိုင်း ရောင်းဖိုးငွေ ကျပ်သိန်း ၅၀၀ နှင့် နစ်နာကြေးငွေ ကျပ်သိန်း ၃၀၀၀ စုစုပေါင်းငွေ ကျပ်သိန်း ၃၅၀၀ ပေးအပ်စေသည့် သက်သာခွင့်ကို တောင်းဆိုခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

ရန်ကုန်မြောက်ပိုင်းခရိုင်တရားရုံးက တရားနိုင်တောင်းဆိုသော မြေတန်ဖိုးနှင့် နစ်နာကြေးငွေ ကျပ်သိန်း ၃၅၀၀ ကို ခွင့်ပြုကြောင်း အမိန့် ချမှတ်ရာ၌ တရားနိုင်အနေဖြင့် မြေကွက် သို့မဟုတ် ငွေရရှိသည့် သက်သာခွင့်တစ်ရပ်ရပ်ကို တောင်းဆိုနိုင်သည့် အခွင့်အရေးရှိကြောင်း၊ မည်သည့်သက်သာခွင့်ကိုသာ တောင်းဆိုရမည်ဟု တရားရုံးက ကန့်သတ် ပိတ်ပင်နိုင်ခွင့်မရှိကြောင်း၊ ထိုနည်းတူ တရားရုံးအနေဖြင့်လည်း တရားနိုင် သို့ ပေးအပ်ရမည့် မြေ သို့မဟုတ် ငွေ သက်သာခွင့်နှစ်ရပ်အနက် မည်သည့်သက်သာခွင့်ကို တောင်းဆိုရမည် သို့တည်းမဟုတ် မည်သည့် သက်သာခွင့်ကိုသာ ပေးနိုင်မည် ဟူ၍လည်း တင်ပြနိုင်ခွင့်မရှိကြောင်း၊ တရားရုံးပေးအပ်သော မြေ ၄ ဧကကို တရားနိုင်ကလက်မခံရုံမျှဖြင့်လည်း

၂၀၁၄
ဦးကျော်သူ
နှင့်
ဦးဇော်ဝင်း

ဇာရီမူအား ပိတ်သိမ်းရန် အကြောင်းမရှိကြောင်း သုံးသပ်၍ ရောင်းဖိုးငွေ
နှင့် နစ်နာကြေးငွေ ကျပ်သိန်း ၃၅၀၀ ကို တရားရုံးက တရားနိုင်သို့
လက်ရောက်ပေးအပ်စေရန် အမိန့်ချမှတ်ခဲ့သည်။

ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်က ၂၁-၁-၂၀၁၃ ရက်စွဲပါ
ဘိလစ်အစီရင်ခံစာတွင် ဖော်ပြချက်အရ တရားနိုင်နှင့် တရားရုံးတို့အကြား
တရားနိုင်သို့ လက်ရောက်ပေးအပ်ရမည့် မြေနှင့်စပ်လျဉ်း၍ အတည်ပြု၍
မရကြောင်း အငြင်းပွားနေသည့် အခြေအနေတွင် မူလခရိုင်တရားရုံးက
တရားနိုင်သို့ ဒီကရီပါ ဒုတိယသက်သာခွင့်ဖြစ်သော ရောင်းဖိုးငွေနှင့်
နစ်နာကြေးငွေ ကျပ်သိန်း ၃၅၀၀ ပေးအပ်စေရန် အမိန့်ချမှတ်ခဲ့ခြင်းမှာ
မှားယွင်းမှုမရှိကြောင်း သုံးသပ်ပြီး ခရိုင်တရားရုံး၏ အမိန့်ကို အတည်ပြု
ခဲ့သည်။

အယူခံတရားလို၏ရှေ့နေက တရားနိုင်ရရှိထားသော ဒီကရီအရ
တရားရုံးက တရားနိုင်သို့ ရောင်းချထားသည့်မြေ ၄ ဧက ကိုပေးအပ်ရန်
ငြင်းဆန်မှသာ ဒုတိယသက်သာခွင့်ဖြစ်သည့် ငွေကျပ် သိန်း ၃၅၀၀ ကို
ပေးအပ်စေရန် အမိန့်ချမှတ်နိုင်မည်ဖြစ်ကြောင်း၊ ဒီကရီပါအတိုင်း မြေ
၄ ဧကကို တရားရုံးက ပေးအပ်ခဲ့သော်လည်း တရားနိုင်က လက်မခံခြင်း
သာဖြစ်ပါလျက် တရားရုံး၏ ပျက်ကွက်မှုသဘောဖြစ်ကြောင်း သုံးသပ်၍
ဒုတိယသက်သာခွင့်ကို ခွင့်ပြုခဲ့သည့် မူလရုံးအမိန့်နှင့် ယင်းအမိန့်ကို
အတည်ပြုသော ပထမအယူခံရုံး၏ အမိန့်မှာ တရားစီရင်ရေးဆိုင်ရာမူ
များနှင့် ဆန့်ကျင်ကြောင်းဖြင့် ပြင်ဆင်မှုကို ခွင့်ပြုသင့်ကြောင်း လျှောက်လဲ
တင်ပြသည်။

အယူခံတရားပြိုင်၏ရှေ့နေက ၂၁-၁-၂၀၁၃ ရက်စွဲပါ ဘိလစ် အစီရင်ခံစာအရ တရားရှုံးမှ ပေးအပ်မည်ဆိုသော မြေ ၄ ဧက မှာ တရားပြိုင်ဝယ်ယူခဲ့သည့် မြေ ၄ ဧက မဟုတ်သဖြင့် တရားနိုင်က လက်မခံ ခဲ့ခြင်းသာဖြစ်သည်မှာ ထင်ရှားကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ မူလခရိုင်တရားရုံးက မြေကွက်လက်ရောက်ပေးအပ်၍မရအောင် အငြင်းပွားနေသော အခြေအနေ၌ ဒုတိယသက်သာခွင့်ဖြစ်သော ရောင်းဖိုးငွေနှင့် နစ်နာကြေး ငွေ ကျပ်သိန်း ၃၅၀၀ ပေးအပ်စေရန် ချမှတ်ခဲ့သည့် မူလရုံးအမိန့်နှင့် ယင်းအမိန့်ကို အတည်ပြုခဲ့သည့် ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော် ၏ အမိန့်များမှာ မှားယွင်းမှုမရှိကြောင်း လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

ရန်ကုန်မြောက်ပိုင်းခရိုင်တရားရုံး တရားမကြီးမှုအမှတ် ၃၃၈/၂၀၁၁ တွင် ဦးဇော်ဝင်းရရှိသည့် အနိုင်ဒီကရီမှာ တရားပြိုင်က တရားလိုထံ ရောင်းချလိုက်သော မင်္ဂလာခုံမြို့နယ်၊ ကုန်းတလပေါင်ကျေးရွာ၊ ကွင်းအမှတ် ၅၃၀/ဘီ ရှိ မြေ ၄ ဧကအား လက်ရောက်ပေးအပ်စေရန်နှင့် ပေးအပ်ခြင်းမရှိပါက ရောင်းဖိုးငွေ ကျပ်သိန်း ၅၀၀ နှင့် နစ်နာကြေးငွေ ကျပ်သိန်း ၃၀၀၀ စုစုပေါင်းငွေ ကျပ်သိန်း ၃၅၀၀ ပေးအပ်စေသည့် ဒီကရီဖြစ်သည်။

ဤနေရာတွင် အလျဉ်းသင့်၍ မှတ်ချက်ပြုလိုသည်မှာ တရားလို သည် တစ်ခုနှင့် တစ်ခု ညီညွတ်ခြင်းမရှိသော သက်သာခွင့်နှစ်ရပ်ကို တစ်ခုမဟုတ်တစ်ခု တောင်းဆိုနိုင်သည်။ သို့ဖြစ်ရာ တရားလိုက ပဋိညာဉ် အတိုင်း မြေကွက်လက်ရောက်ပေးအပ်စေလိုမှု သို့မဟုတ် ရောင်းဖိုးငွေ ကျပ်သိန်း ၅၀၀ နှင့် နစ်နာကြေးငွေကျပ် သိန်း ၃၀၀၀ စုစုပေါင်း ငွေ

၂၀၁၄

ဦးကျော်သူ
နှင့်
ဦးဇော်ဝင်း

ကျပ်သိန်း ၃၅၀၀ ရလိုကြောင်း စွဲဆိုခြင်း သည် မှားယွင်းမှုမရှိပေ။

တရားရုံးက စီရင်ချက်ချမှတ်ရာတွင် တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၀ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့်အညီ ချမှတ်ရသည်။ အမှုမှာ ရွှေ့ပြောင်းနိုင်သော ပစ္စည်းအတွက်ဖြစ်ပြီး ဒီကရီသည် ယင်းပစ္စည်းကို ပေးအပ်ရန်ဖြစ်သည့် အခါ ထိုပစ္စည်းကို ပေးအပ်ခြင်းမပြုနိုင်လျှင် ယင်းပစ္စည်းအစား ပေးရမည့် ငွေပမာဏကို ဒီကရီတွင်ဖော်ပြရမည်ဟု တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၀၊ နည်းဥပဒေ ၁၀ တွင် ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။ သို့ဖြစ်၍ ရွှေ့ပြောင်းနိုင်သော ပစ္စည်းကို လက်ရောက်ပေးအပ်စေ သို့မဟုတ် ငွေမည်မျှကိုပေးလျော်စေ ဟုချမှတ်သည့် ဒီကရီသည် တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၀၊ နည်းဥပဒေ ၁၀ တွင် ပြဋ္ဌာန်းထားသည့် ပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့် ညီညွတ်သည်။

သို့ရာတွင် မရွှေ့မပြောင်းနိုင်သော ပစ္စည်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ မူသက်သာခွင့်နှစ်ရပ်ကို တစ်ခု သို့မဟုတ် တစ်ခု ခွင့်ပြုသည့် ဒီကရီ ချမှတ်နိုင်ကြောင်း ပြဋ္ဌာန်းချက်မရှိပေ။

တရားလိုက မရွှေ့မပြောင်းနိုင်သောပစ္စည်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ပဋိညာဉ်အတိုင်း ဆောင်ရွက်ပေးစေရန် သို့မဟုတ် မြေကွက်တန်ဖိုးနှင့် နှစ်နာကြေးတောင်းဆိုလာပါက တရားလိုတောင်းဆိုသည့် သက်သာခွင့် နှစ်ရပ်အနက် မည်သည့်သက်သာခွင့်ကိုရထိုက်ကြောင်း တရားရုံးက စိစစ်ဆုံးဖြတ်ရန်ဖြစ်သည်။

တရားလိုသည် မည်သည့်သက်သာခွင့်ကို ရထိုက်ကြောင်း သေချာစွာ စိစစ်ပြီးနောက် တရားလိုရထိုက်သည့် သက်သာခွင့်ကို သတ်သတ်မှတ်မှတ် ဖော်ပြချမှတ်ရန်မှာ တရားရုံး၏ တာဝန်ဖြစ်သည်။

ထိုကဲ့သို့မဟုတ်ဘဲ တရားလိုတွင် ရွေးချယ်ပိုင်ခွင့်ရှိသည်ဆိုကာ မူလခရိုင်တရားရုံးက တရားလိုတောင်းဆိုသည့်အတိုင်း မြေ ၄ ဧကအား လက်ရောက်ပေးအပ်စေရန်နှင့် ပေးအပ်ခြင်းမရှိပါက ရောင်းဖိုးငွေ ကျပ်သိန်း ၅၀၀ နှင့် နစ်နာကြေးငွေကျပ် သိန်း ၃၀၀၀ စုစုပေါင်း ငွေကျပ် သိန်း ၃၅၀၀ ပေးအပ်စေရန် ဒီကရီချမှတ်ခြင်းသည် သင့်လျော်သည် ဟုမဆိုနိုင်ပေ။

၂၀၁၄
ဦးကျော်သူ
နှင့်
ဦးဇော်ဝင်း

ယခုအမှုတွင် တရားနိုင်က ဒီကရီအတည်ပြုပေးရန် လျှောက်ထား သည့် လျှောက်လွှာတွင် တရားရှုံးသည် တရားနိုင်ထံရောင်းချထားသော မင်္ဂလာဒုံမြို့နယ်၊ ကုန်းတလပေါင်ကျေးရွာ၊ ကွင်းအမှတ် ၅၃၀/ ဘီရှိ မြေ ၄ ဧကအား လက်ရောက်ပေးအပ်စေရန်နှင့် ပေးအပ်ခြင်းမရှိပါက ရောင်းဖိုးငွေ ကျပ်သိန်း ၅၀၀ နှင့် နစ်နာကြေးငွေ ကျပ်သိန်း ၃၀၀၀ စုစုပေါင်းငွေ ကျပ်သိန်း ၃၅၀၀ ပေးအပ်စေရန်ဟု ဖော်ပြထားသည်။

သို့ဖြစ်ရာ တရားရုံးက အချင်းဖြစ်မြေ ၄ ဧကကို တရားနိုင်အား လက်ရောက်ပေးအပ်ခြင်းဖြင့် ဒီကရီကို အတည်ပြုဆောင်ရွက်ရန်ဖြစ်ပေ သည်။ မြေကို လက်ရောက်ပေးအပ်၍ မရနိုင်မှသာ နစ်နာကြေးပေးစေရန် အတွက် ဆောင်ရွက်ရမည်ဖြစ်သည်။

ဇာရီမူကိုအတည်ပြုရာတွင် တရားရှုံးက အပ်နှံရမည့်ပစ္စည်းမှာ မူလဝယ်ယူရာတွင် သတ်မှတ်ထားသည့် မြေကွက်မဟုတ်ကြောင်း၊ တရားနိုင် က ငြင်းဆို၍ ယင်းမြေကွက်ကို လက်မခံသဖြင့် အငြင်းပွားနေကြခြင်းဖြစ် သည်။ တရားနိုင်၏ ဇာရီအတည်ပြုပေးရန်လျှောက်လွှာတွင် အချင်းဖြစ် မြေကွက်နှင့်ပတ်သက် သက်ဆိုင်သော တရားဝင်ထုတ်ပေးသည့် မြေပုံ၊

၂၀၁၄
ဦးကျော်သူ
နှင့်
ဦးဇော်ဝင်း

မြေပိုင်ဆိုင်မှုအထောက်အထား စသည်တို့ ပူးတွဲတင်ပြထားခြင်းမရှိသည်
ကို တွေ့ရသည်။

မရွှေ့မပြောင်းနိုင်သောပစ္စည်းကို လက်ရောက်ပေးအပ်ခြင်းနှင့်
စပ်လျဉ်း၍ တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၁၊ နည်းဥပဒေ ၃၅ တွင်
ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။ တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၁၊ နည်းဥပဒေ ၁၃
(၁)၊ အပိုဒ်ခွဲ (၁) နှင့် (၂) တွင် မရွှေ့မပြောင်းနိုင်သောပစ္စည်းနှင့်သက်ဆိုင်
သည့် ဒီကရီကို အတည်ပြုပေးရန်လျှောက်ထားရာတွင် ဝရမ်းကပ်ရန်
လျှောက်လွှာတွင် ပါရှိရမည့်အချက်များကို ဖော်ပြထားသည်။ တရားနိုင်၏
ဒီကရီအတည်ပြုပေးရန် လျှောက်လွှာတွင်လည်းကောင်း၊ မြေကွက်အပ်နှံ
ပေးရန် လျှောက်လွှာတွင်လည်းကောင်း အချင်းဖြစ်မြေနှင့် စပ်လျဉ်းသည့်
မြေအလားအလာကို ထင်ရှားသိသာစေသည့် ကွင်းမြေပုံ၊ လယ်ယာမြေ
ဖြစ်လျှင် မြေတိုင်း၊ မြေပုံ၊ ဧရိယာ၊ ကွင်းအမှတ်၊ ဦးပိုင်အမှတ် စသည့်
အချက်အလက်များကို ဖော်ပြထားခြင်းမရှိချေ။

ဘိလစ်၏ အစီရင်ခံစာအရ ဒီကရီကို အတည်ပြု၍မရခြင်းမှာ
ဒီကရီကိုအတည်ပြုပေးရန် တရားပြိုင်၏လျှောက်လွှာတွင် တရားမကျင့်ထုံး
ဥပဒေအမိန့် ၂၁၊ နည်းဥပဒေ ၁၃ (၁)၊ အပိုဒ်ခွဲ (၁) နှင့် (၂) တွင်
ဖော်ပြထားသည့်အချက်များကို တရားနိုင်က တင်ပြထားခြင်းမရှိသော
ကြောင့်ဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရှိရသည်။

သို့ဖြစ်ရာ ဇာရီအတည်ပြုသည့် တရားရုံးက တရားနိုင်လျှောက်
ထားသည့်အတိုင်း ဒီကရီကို အတည်ပြုနိုင်ရန်အတွက် တရားမကျင့်ထုံး
ဥပဒေအမိန့် ၂၁၊ နည်းဥပဒေ ၁၃ (၁) (၂) တွင် ဖော်ပြထားသည့်အချက်

များကို တင်ပြစေရန်အတွက် တရားနိုင်အား ညွှန်ကြားရန်လိုပေသည်။

၂၀၁၄

ဇာရီတရားရုံးသည် ဥပဒေနှင့်အညီ ယင်းကဲ့သို့ ညွှန်ကြားမှုမပြုလုပ်ဘဲ တရားနိုင်နှင့် တရားရှုံးတို့အကြားတွင် အတည်ပြုရမည့် မြေနှင့် စပ်လျဉ်း၍ အငြင်းပွားနေသည်ဆိုရုံမျှဖြင့် ဒုတိယသက်သာခွင့်ကို ခွင့်ပြုသည့်အမိန့် ချမှတ်ခြင်းမှာ မှန်ကန်သည်ဟု မဆိုနိုင်ပေ။

ဦးကျော်သူ
နှင့်
ဦးဇော်ဝင်း

ဇာရီတရားရုံးအနေဖြင့် ဒီကရီကို အတည်ပြုရာတွင် တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေတွင် ပြဋ္ဌာန်းထားသည့် နည်းလမ်းများကို ပြီးပြည့်စုံအောင် ဆောင်ရွက်ရန်လိုပေသည်။ ထိုသို့ဆောင်ရွက်သော်လည်း ဒီကရီကို အတည်မပြုနိုင်သည့်အခါမှသာ ဒုတိယသက်သာခွင့်အတိုင်း အတည်ပြုပေးရန်ဖြစ်ပေသည်။

ထို့ကြောင့် ဤတရားမအယူခံမှုကို စရိတ်နှင့်တကွ ခွင့်ပြုပြီး ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်နှင့် ရန်ကုန်မြောက်ပိုင်းခရိုင် တရားရုံးတို့၏ အမိန့်တို့ကို ပယ်ဖျက်လိုက်သည်။

ရှေ့နေစရိတ် ကျပ် ၃၀၀၀၀/- သတ်မှတ်သည်။

တရားမအထွေထွေလျှောက်ထားမှုအမှတ် - ၁၂၁
 ပြည်ထောင်စုတရားသူကြီးချုပ် ဦးထွန်းထွန်းဦး
 ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်တရားသူကြီးများဖြစ်ကြသော
 ဦးစိုးညွန့် နှင့် ဦးမြသိမ်းတို့ရှေ့တွင်

ဦးခင်လှ (ခ) အိစွပ်မာမ်ဆာ
 (အီးအေမာမ်ဆာဝကာပံဖ်ဂေါပကလူကြီးမင်း)

နှင့်

မြို့နယ်အထွေထွေအုပ်ချုပ်ရေးဦးစီးဌာန
 မြို့ပြဆိုင်ရာငှားရမ်းခကြီးကြပ်ရေးဝန်ရုံး၊
 ကျောက်တံတားမြို့နယ် ပါ ၂*

အိမ်ငှားဖြစ်သူ သက်ရှိထင်ရှားရှိနေသည့်အချိန်တွင် ငှားရမ်းခငွေ
 များကို အိမ်ငှားအမည်ဖြင့် မပေးသွင်းဘဲ အခြားသူ
 အမည်ဖြင့် ပေးသွင်းသည်ကို မြို့ပြဆိုင်ရာငှားရမ်းခ
 ကြီးကြပ်ရေးဝန်က လက်ခံခြင်းသည် တရားဝင် အိမ်ငှား
 ရှိပါလျက် အိမ်ငှားအသစ်ဖန်တီးရာရောက်ခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက် ။ ။ အမှုတွင်ပေါ်ပေါက်သော အချက်များအရ အချင်းဖြစ်
 မဟာဗန္ဓုလပန်းခြံလမ်း၊ အမှတ် ၁၈၃/၁၈၇၊ ပထမထပ်အခန်းကို
 အီးအေမာမ်ဆာဝကာပံဖ် ဂေါပကလူကြီး အိမ်အက်စ်မာမ်ဆာထံမှ

---

* ၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ တရားမအထွေထွေလျှောက်ထားမှုအမှတ်-၁၂၁

ငှားရမ်းသူ တရားဝင် အိမ်ငှားမှာ ဦးသိန်းထွန်းဖြစ်ကြောင်း အငြင်းမပွား ထင်ရှားသည်။ အိမ်လခများကိုလည်း ၁၉၇၂ ခုနှစ်ကပင် ဦးသိန်းထွန်းက ပေးခဲ့ပြီး ဦးအိမ်အင်္ဂါမာမာဆာ ကွယ်လွန်သည့်အခါတွင်လည်း လျှောက်ထားသူ ဦးခင်လှ (ခ) အိစ္စပ်မာမာဆာက ဦးသိန်းထွန်းထံမှ ငှားရမ်းခများကို လက်ခံရယူခဲ့သည်။

၂၀၁၄

ဦးခင်လှ (ခ)
အိစ္စပ်မာမာဆာ
(အီးအေမာမာဆာဝ
ကာပီဂေါပက
လူကြီးမင်း)
နှင့်
မြို့နယ်အထွေထွေ
အုပ်ချုပ်ရေးဦးစီးဌာန
မြို့ပြဆိုင်ရာငှားရမ်းခ
ကြီးကြပ်ရေးဝန်ရုံး
ကျောက်တံတား
မြို့နယ် ပါ ၂

ဦးသိန်းထွန်းသည် တရားဝင်အိမ်ငှားအမည်ပေါက်သူဖြစ်ပြီး သက်ရှိထင်ရှားရှိနေသည့်အတွက် အိမ်ခန်း ငှားရမ်းခငွေများကို ၎င်းအမည်ဖြင့်သာ ပေးသွင်းရမည်ဖြစ်သည်။ အမှတ် (၂) လျှောက်ထားခံရသူ ဒေါ်အေးအေးပြုံးသည် ဖခင် ဦးသိန်းထွန်းကိုယ်စား ငှားရမ်းခငွေများကို ပေးသွင်းခွင့်ရှိသော်လည်း အိမ်ငှားဖခင်အဖြစ်ဖြင့် မပေးဘဲ ၎င်းအမည်ဖြင့် ပေးသွင်းခြင်းမှာ အိမ်ငှားအသစ်အဖြစ် ဖန်တီးခံယူဆောင်ရွက်ရာ ရောက်ပေသည်။

၁၉၆၀ ပြည့်နှစ်၊ မြို့ပြဆိုင်ရာငှားရမ်းခကြီးကြပ်ရေးအက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၆ (၁) (က) အရ ငှားရမ်းခများပေးသွင်းခွင့်ပြုရန် ကျောက်တံတားမြို့နယ်၊ မြို့ပြဆိုင်ရာငှားရမ်းခကြီးကြပ်ရေးဝန်ထံ လျှောက်ထားခဲ့ခြင်းမှာ တရားဝင် အိမ်ငှားဖြစ်သူ ဦးသိန်းထွန်းမဟုတ်ပေ။ သမီးဖြစ်သူ ဒေါ်အေးအေးပြုံးက ငှားရမ်းခပေးသွင်းခွင့်ပြုရန် လျှောက်ထားခြင်းအပေါ် ၎င်းအမည်ဖြင့် ငှားရမ်းခများ ပေးဆောင်စေရန် ခွင့်ပြုမိန့် ချမှတ်ခဲ့ခြင်းသည် တရားဝင် အိမ်ငှားရှိပါလျက် အိမ်ငှားအသစ်ဖန်တီးရာရောက်၍ ဥပဒေအရလည်း ကောင်း၊ အကြောင်းခြင်းရာအရလည်းကောင်း မှန်ကန်ညီညွတ်မှုမရှိပေ။

၂၀၁၄

လျှောက်ထားသူအတွက်

- ဦးကိုကိုဦး

ဦးခင်လှ (ခ)

အိစွပ်မာမ်ဆာ

(အီးအေမာမ်ဆာဝ

ကာပ်ဖ်ဂေါပက

လူကြီးမင်း)

နှင့်

မြို့နယ်အထွေထွေ

အုပ်ချုပ်ရေးဦးစီးဌာန

မြို့ပြဆိုင်ရာငှားရမ်းခ

ကြီးကြပ်ရေးဝန်ရုံး

ကျောက်တံတား

မြို့နယ် ပါ ၂

အမှတ် (၁) လျှောက်ထားခံရသူအတွက်-

ဦးစောပီဖိုး၊ ညွှန်ကြားရေးမှူး

ပြည်ထောင်စုရှေ့နေချုပ်ရုံး

အမှတ် (၃) လျှောက်ထားခံရသူအတွက် -

ဦးလှဟန်

တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ

ရန်ကုန်မြို့၊ ကျောက်တံတားမြို့နယ်၊ မဟာဗန္ဓုလပန်းခြံလမ်း၊

အမှတ် ၁၈၃/၁၈၇၊ ပထမထပ်ကို ၁၉၇၂ ခုနှစ်တွင် အီးအေမာမ်

ဆာဝကာပ်ဖ်ဂေါပကလူကြီး အမ်အက်စ်မာမ်ဆာထံမှ အမှတ် (၂) လျှောက်

ထားခံရသူ၏ဖခင် ဦးသိန်းထွန်းက ငှားရမ်းပြီး မြို့မအမည်ဖြင့် တည်းခိုခန်း

ဖွင့်လှစ်လုပ်ကိုင်ခဲ့သည်။ ဦးအမ်အက်စ်မာမ်ဆာ ကွယ်လွန်သည့်အတွက်

လျှောက်ထားသူမှ ငှားရမ်းခများကို အမှတ် (၂) လျှောက်ထားခံရသူ၏

ဖခင်ထံမှ လက်ခံပြီး တည်းခိုခန်းလုပ်ငန်း ဆက်လက်လုပ်ကိုင်ခွင့်ပြုခဲ့

သည်။ ၉-၁၁-၂၀၁၂ နေ့တွင် လျှောက်ထားသူမှ ငှားရမ်းခပေးအပ်ပါရန်

အကြောင်းကြားစာပေးပို့ခဲ့ရာ ငှားရမ်းခငွေများကို အမှတ် (၂) လျှောက်

ထားခံရသူမှ ပေးပို့သဖြင့် လက်မခံသည့်အတွက် အမှတ် (၂)

လျှောက်ထားခံရသူက ၁၉၆၀ ပြည့်နှစ်၊ မြို့ပြဆိုင်ရာငှားရမ်းခကြီးကြပ်ရေး

အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၁၆ အရ ကျောက်တံတားမြို့နယ်၊ အထွေထွေ

အုပ်ချုပ်ရေးမှူးရုံး (ငှားရမ်းခကြီးကြပ်ရေးဝန်ရုံး) သို့ ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ အမှု

အမှတ် ၁ ဖြင့် ငှားရမ်းခများ ပေးသွင်းခွင့်ပြုရန် လျှောက်ထားခဲ့သည်။

ယင်းအမှုတွင် ကျောက်တံတားမြို့နယ်၊ အထွေထွေ

အုပ်ချုပ်ရေးမှူးရုံး (မြို့နယ်ငှားရမ်းခကြီးကြပ်ရေးဝန်ရုံး) က မူလအိမ်ငှား ဦးသိန်းထွန်း၏ သမီး အမှတ် (၂) လျှောက်ထားခံရသူအမည်ဖြင့် ငှားရမ်းခ များ ပေးဆောင်စေရန် ၂၀-၁၂-၂၀၁၃ ရက်စွဲပါ အမိန့်ချမှတ်ခဲ့သည်။ ထိုအမိန့်အပေါ် လျှောက်ထားသူက ပြည်ထောင်စုတရားစီရင်ရေးဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၆ (က) (၅) အရ အမှုခေါ်စာချွန်တော်အမိန့်ထုတ်ဆင့်ပေးရန် လျှောက်ထားခြင်းဖြစ်သည်။

ကျောက်တံတားမြို့နယ်၊ အမှတ် (၂) ရပ်ကွက်၊ မဟာဗန္ဓုလ ပန်းခြံလမ်း၊ အမှတ် (၁၈၃/၁၈၇၊ ပထမထပ်) အခန်းအတွက် အိမ်လခ များကို အိမ်ငှားဦးသိန်းထွန်းမှ ၁၉၇၂ မှ ၂/၂၀၁၀ အထိ ပေးသွင်းခဲ့ပြီး အသက်ကြီးရင့်ပြီး ကျန်းမာရေးအားနည်းလာမှုကြောင့် သမီးဖြစ်သူ ဒေါ်အေးအေးပြုံးက ၄/၂၀၁၁ မှစ၍ အဆိုပါ မြို့မတည်းခိုခန်းဖွင့်လှစ် ထားသော အိမ်ခန်းလခများကို အိမ်ရှင် ဦးခင်လှ (ခ) အိစ္စပ်မာမ်ဆာထံ ပေးသွင်းခဲ့ရာ လက်ခံခြင်းမပြုသဖြင့် မြို့ပြဆိုင်ရာငှားရမ်းခကြီးကြပ်ရေး ဥပဒေပုဒ်မ ၁၆ အရ ငှားရမ်းခများအား ဆက်လက်ပေးသွင်းခွင့်ပြုရန် ငှားရမ်းခကြီးကြပ်ရေးဝန်ရုံးသို့ လျှောက်ထားရာ အမှုအမှတ် ၁/၂၀၁၃ ဖွင့်လှစ်ဆောင်ရွက်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

အမှုတွင် တင်ပြသည့် အထောက်အထားများအရ ဦးသိန်းထွန်း နှင့် တိုက်ပိုင်ရှင် ဝကကပ်ဖ်ဂေါပကလူကြီး ဦးအမ်အက်စ်မာမ်ဆာတို့သည် တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး အိမ်ရှင်အိမ်ငှား အသိအမှတ်ပြု ဆက်သွယ်မှုရှိခဲ့သည် မှာ ပေါ်ပေါက်ကြောင်း၊ ဦးသိန်းထွန်းသည် အသက်ကြီးရင့်ပြီး ကျန်းမာရေး အားနည်းမှုရှိသည့်အတွက် မြို့မတည်းခိုခန်းအား အတူနေသမီးကြီး

၂၀၁၄
ဦးခင်လှ (ခ)
အိစ္စပ်မာမ်ဆာ
(အီးအေမာမ်ဆာဝ
ကကပ်ဖ်ဂေါပက
လူကြီးမင်း)
နှင့်
မြို့နယ်အထွေထွေ
အုပ်ချုပ်ရေးဦးစီးဌာန
မြို့ပြဆိုင်ရာငှားရမ်းခ
ကြီးကြပ်ရေးဝန်ရုံး
ကျောက်တံတား
မြို့နယ် ပါ ၂

၂၀၁၄

ဦးခင်လှ (ခ)
အီစွပ်မာမ်ဆာ
(အီးအေမာမ်ဆာဝ
ကာပ်ဖ်ဂေါပက
လူကြီးမင်း)
နှင့်
မြို့နယ်အထွေထွေ
အုပ်ချုပ်ရေးဦးစီးဌာန
မြို့ပြဆိုင်ရာဌာန
ကြီးကြပ်ရေးဝန်ရုံး
ကျောက်တံတား
မြို့နယ် ပါ ၂

ဒေါ်အေးအေးပြုံးမှ ဆက်လက်လုပ်ကိုင်လျက်ရှိကြောင်း၊ လစဉ်ငှားရမ်းခ
နှစ်စဉ်ကြေးကို ဝကာပ်ဖ်အဖွဲ့ထံ ဖခင်ကိုယ်စား ဒေါ်အေးအေးပြုံးအမည်
ဖြင့် ပေးသွင်းရန် ဆောင်ရွက်ရာ လက်မခံကြောင်း၊ အိမ်ခန်းပိုင်ရှင်
ဂေါပကလူကြီး ဦးခင်လှ (ခ) အီစွပ်မာမ်ဆာမှ အိမ်ငှားဦးသိန်းထွန်း
အမည်မဟုတ်ဘဲ ဒေါ်အေးအေးပြုံးအမည်ဖြင့် ပေးသွင်းသည့် အိမ်လခ
များကို လက်မခံခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ ဦးသိန်းထွန်းအမည်ဖြင့် ပေးသွင်းပါက
လက်ခံမည်ဖြစ်သည်ဟု ထွက်ဆိုခဲ့ကြောင်း၊ မြို့မတည်းခိုခန်းအိမ်လခများ
ပေးသွင်းရန်အတွက် ဖခင် ဦးသိန်းထွန်းမှ တာဝန်ယူကြောင်းနှင့် လုပ်ငန်း
ကိစ္စများအား ၎င်း၏ ကိုယ်စား သမီး ဒေါ်အေးအေးပြုံးအမည်ဖြင့်
ဆောင်ရွက်ခွင့်ပြုထားသည်ဟု ထွက်ဆိုခဲ့ကြောင်း၊ ၁၉၆၀ ပြည့်နှစ်၊ မြို့ပြ
ဆိုင်ရာ ဌာနရမ်းခကြီးကြပ်ရေးအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၂ (ဆ) တွင် အိမ်ငှားဆို
သည်၏ အဓိပ္ပာယ်ကို ဖွင့်ဆိုပြဋ္ဌာန်းထားကြောင်း၊ ထို့ပြင် ပုဒ်မ ၁၆ (၁)
(က) တွင် “ငှားရမ်းခကိုပေးရန် အိမ်ရှင်က တောင်းဆိုခြင်းမရှိသော်လည်း
အိမ်ငှားက ထိုငှားခပေးသည်ကို အိမ်ရှင်က လက်မခံ၍ ငြင်းဆိုသောအခါ
အိမ်ငှားသည် ထိုငှားရမ်းခကို ကြီးကြပ်ရေးဝန်ထံ ပေးသွင်းနိုင်သည်။
ကြီးကြပ်ရေးဝန်သည် ထိုပေးသွင်းငွေကို လက်ခံနိုင်သည်” ဟု ပြဋ္ဌာန်း
ထားကြောင်း၊ ဒေါ်အေးအေးပြုံးသည် အချင်းဖြစ်အခန်း၏ အိမ်ငှားအဖြစ်
တည်ရှိခဲ့သူ ဦးသိန်းထွန်း၏ တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ်အဖြစ် တည်ရှိသူ
ဖြစ်ကြောင်းနှင့် အိမ်ရှင်မှ လက်ခံခြင်းမပြုသော အိမ်လခများကို ပေးသွင်း
ခွင့် လျှောက် ထားခြင်းသာဖြစ်ကြောင်း စိစစ်တွေ့ရှိရသည်ဟု
ကျောက်တံတားမြို့နယ်၊ မြို့ပြဆိုင်ရာဌာနရမ်းခကြီးကြပ်ရေးဝန်က သုံးသပ်

ဖော်ပြ၍ ကျောက်တံတားမြို့နယ်၊ (၂) ရပ်ကွက်၊ မဟာဗန္ဓုလပန်းခြံလမ်း၊ အမှတ် ၁၈၃/၁၈၇ (ပထမထပ်) မြို့မတည်းခိုခန်းအတွက် ပေးဆောင်ရမည့် အိမ်လခများအား မူလအိမ်ငှား ဦးသိန်းထွန်း၏ သမီး ဒေါ်အေးအေးပြုံးအမည်ဖြင့် ပေးဆောင်ခဲ့သည့် အိမ်လခများအား ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ မတ်လမှ ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလအထိ ၂၂ လစာကို တစ်လလျှင် ၄၀၀၀/- ဖြင့် ဤရုံးသို့ ပေးသွင်းခွင့်ပြုကြောင်းနှင့် ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလနောက်ပိုင်း အိမ်လခများကို မူလငှားရမ်းခနှုန်းထားအတိုင်း ဆက်လက်ပေးသွင်းခွင့်ပြုကြောင်း ၂၀-၁၂-၂၀၁၃ ရက်စွဲပါ အမိန့်ကို ချမှတ်ခဲ့သည်။

လျှောက်ထားသူ ဦးခင်လှ (ခ) ဦးအိစွပ်မာမ်ဆာ၏ လျှောက်လွှာနှင့် ကျမ်းကျိန်လွှာတွင် ၁၉၆၀ ပြည့်နှစ်၊ မြို့ပြဆိုင်ရာ ငှားရမ်းခကြီးကြပ်ရေးအက်ဥပဒေတွင် ငှားရမ်းခကြီးကြပ်ရေးဝန်အား အိမ်ငှားအသစ်တီထွင်ဖန်တီးခွင့်ပြုသော ပြဋ္ဌာန်းချက်မပါရှိကြောင်း၊ ယခုအမှုတွင် တရားဝင်အိမ်ငှား ဦးသိန်းထွန်း သက်ရှိထင်ရှားရှိ၍ လာရောက်သက်သေခံခဲ့ကြောင်း၊ တရားဝင်အိမ်ငှားမဟုတ်သူ အမှတ် (၂) လျှောက်ထားခံရသူ အမည်ဖြင့် အိမ်လခပေးသွင်းခွင့်ပြုခြင်းသည် တရားဝင်အိမ်ငှားရှိလျက် အိမ်ငှားအသစ်တစ်ဦးကို အမှတ် (၁) လျှောက်ထားခံရသူက သတ်မှတ်ပေးသည့်သဘော သက်ဝင်လျက်ရှိကြောင်း၊ ထို့ကြောင့် ကျောက်တံတားမြို့နယ်၊ မြို့ပြဆိုင်ရာ ငှားရမ်းခကြီးကြပ်ရေးဝန်သည် မိမိအား အပ်နှင်းထားခြင်းမရှိသည့် စီရင်ပိုင်ခွင့်အာဏာကိုကျော်လွန်ကျင့်သုံး၍ အိမ်ငှားအသစ်ဖန်တီးပေးခြင်းဖြစ်သဖြင့် ၂၀-၁၂-၂၀၁၃ နေ့က ချမှတ်ခဲ့သော

၂၀၁၄
 ဦးခင်လှ (ခ)
 အိစွပ်မာမ်ဆာ
 (အီးအေမာမ်ဆာဝ
 ကာပီမဂေါပက
 လူကြီးမင်း)
 နှင့်
 မြို့နယ်အထွေထွေ
 အုပ်ချုပ်ရေးဦးစီးဌာန
 မြို့ပြဆိုင်ရာငှားရမ်းခ
 ကြီးကြပ်ရေးဝန်ရုံး
 ကျောက်တံတား
 မြို့နယ် ပါ ၂

၂၀၁၄

ဦးခင်လှ (ခ)

အိစွပ်မာမ်ဆာ

(အီးအမာမ်ဆာဝ

ကာပ်ဖဲဂေါပက

လူကြီးမင်း)

နှင့်

မြို့နယ်အထွေထွေ

အုပ်ချုပ်ရေးဦးစီးဌာန

မြို့ပြဆိုင်ရာဌာနရမ်းခ

ကြီးကြပ်ရေးဝန်ရုံး

ကျောက်တံတား

မြို့နယ် ပါ ၂

အမိန့်ကို စာချွန်တော်အမိန့်ထုတ်ဆင့်၍ ပယ်ဖျက်ပေးရန် ဖော်ပြ
လျှောက်ထားသည်။

အမှတ် (၁) လျှောက်ထားခံရသူက ပြန်ကြားအစီရင်ခံစာတင်သွင်း
ရာတွင် အိမ်လခအား ဒေါ်အေးအေးပြုံးထံမှ လက်ခံခြင်းသည် ဥပဒေ
ပုဒ်မ ၂ (ဆ) ပါ “အခြားသူထံမှ” ဆိုသည့် စကားရပ်တွင် အကျုံးဝင်
သက်ဆိုင်နေသဖြင့် အိမ်လခပေးစေရန် အမိန့်ချခြင်းသည် ဥပဒေနှင့်
ညီညွတ်မှုရှိကြောင်း၊ ဦးသိန်းထွန်းနှင့် အတူနေသမီးဖြစ်သူအား အိမ်လခ
ပေးသွင်းစေခြင်းသည် ဦးသိန်းထွန်းက ပေးသွင်းရာရောက်နေသဖြင့်
မှားယွင်းမှုမရှိကြောင်း၊ တစ်အိမ်တည်းအတူနေထိုင်သူ ဖြစ်သည့်အပြင်
အိမ်လခပေးသွင်းခြင်းကို မူလအိမ်ငှားက သဘောတူသဖြင့် ဥပစာတစ်ခု
တည်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ အိမ်ငှားနှစ်ဦးအား တစ်ပြိုင်တည်း အငှားချထားရာ
မရောက်ကြောင်း၊ **ဦးကျော်ပွင့် ပါ ၂ နှင့် ဦးသန်းတင်အမှု^(၁)** စီရင်ထုံး
အရ ဒေါ်အေးအေးပြုံးအမည်ဖြင့် အိမ်လခပေးသွင်းစေခြင်းသည် ၎င်း
အား အိမ်ငှားအဖြစ် တစ်ထစ်ချ အသိအမှတ်ပြုရာမရောက်ကြောင်း၊
ဒေါ်အေးအေးပြုံးအမည်ဖြင့် အိမ်လခပေးသွင်းစေရန် အမိန့်ချမှတ်ခြင်း
သည် တစ်စုံတစ်ရာမှားယွင်းမှုမရှိသဖြင့် လျှောက်ထားမှုကို ခွင့်မပြုဘဲ
ပယ်ပေးရန် တင်ပြသည်။

အမှတ် (၂) လျှောက်ထားခံရသူက ပြန်ကြားအစီရင်ခံစာတင်သွင်း
ရာတွင် ကျောက်တံတားမြို့နယ်၊ အထွေထွေအုပ်ချုပ်ရေးမှူးရုံး (ငှားရမ်းခ
ကြီးကြပ်ရေးဝန်ရုံး) က ဦးသိန်းထွန်း၏သမီး လျှောက်ထားခံရသူ (၂)

(၁) ၁၉၈၃ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ ၈၁-၄။

အမည်ဖြင့် ပေးဆောင်စေဟု အမိန့်ချမှတ်ခြင်းသည် မှားယွင်းမှုမရှိဘဲ ဥပဒေအရ မှန်ကန်မှုရှိကြောင်း၊ ငှားရမ်းခကြီးကြပ်ရေးအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၂ (ဆ) တွင် အိမ်ငှားဆိုသည်မှာ ငှားရမ်းခပေးဆောင်ရမည့်သူ တစ်ဦး တစ်ယောက်ကိုဆိုလိုသည်။ ငှားရမ်းသည့်ဥပစာကို အိမ်ရှင်၏ သဘောတူညီချက်အရဖြစ်စေ၊ သဘောတူညီချက်အရမဟုတ်ဘဲဖြစ်စေ လက်ရှိ နေထိုင်သူအသီးသီးပါဝင်သည်ဟု ပြဋ္ဌာန်းထားကြောင်း၊ ပုဒ်မ ၁၆ (၁) (က) တွင် ငှားရမ်းခပေးရန် အိမ်ရှင်က တောင်းဆိုခြင်းမရှိသော်လည်း ငှားရမ်းခပေးသည်ကို အိမ်ရှင်လက်မခံခြင်းဆိုသောအခါ အိမ်ငှားသည် ထိုငှားရမ်းခကို ကြီးကြပ်ရေးဝန်ထံ ပေးသွင်းနိုင်သည်။ ကြီးကြပ်ရေးဝန်က ထိုပေးသွင်းငွေကို လက်ခံနိုင်သည်ဟု ပြဋ္ဌာန်းထားကြောင်း၊ မြို့ပြငှားရမ်းခ ကြီးကြပ်ရေးဝန်၏ အမှုအမှတ် ၁/၂၀၁၃ တွင် ချမှတ်သောအမိန့်သည် ငှားရမ်းခကြီးကြပ်ရေးဥပဒေအရ စစ်ဆေးသုံးသပ်ချမှတ်ထားသော အမိန့် ဖြစ်ပြီး မှန်ကန်ကြောင်း တင်ပြသည်။

ပြည်ထောင်စုရှေ့နေချုပ်ရုံး၊ ညွှန်ကြားရေးမှူးက ကျောက်တံတား မြို့နယ်၊ အထွေထွေအုပ်ချုပ်ရေးဦးစီးဌာန (မြို့ပြဆိုင်ရာငှားရမ်းခ ကြီးကြပ်ရေးဝန်ရုံး) ၏ ၂၀-၁၂-၂၀၁၃ ရက်စွဲပါ စီရင်ချက်တွင် ၁၉၆၀ ပြည့်နှစ်၊ မြို့ပြဆိုင်ရာငှားရမ်းခကြီးကြပ်ရေးအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၂ (ဆ) နှင့် ယင်းဥပဒေပုဒ်မ ၁၆ (၁) (က) တို့ကို ကိုးကားပြီး လျှောက်ထားသူ ဒေါ်အေးအေးပြုံးသည် အိမ်ငှားဦးသိန်းထွန်း၏ တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ် အဖြစ် တည်ရှိသူဖြစ်ပြီး အိမ်ရှင်မှ လက်ခံခြင်းမပြုသော အိမ်လခများကို ပေးသွင်းခွင့် လျှောက်ထားခြင်းဖြစ်ကြောင်း စိစစ်တွေ့ရှိရသဖြင့်

၂၀၁၄
 ဦးခင်လှ (ခ)
 အိစ္စပ်မာမ်ဆာ
 (အီးအေမာမ်ဆာဝ
 ကာပ်ဖ်ဂေါပက
 လူကြီးမင်း)
 နှင့်
 မြို့နယ်အထွေထွေ
 အုပ်ချုပ်ရေးဦးစီးဌာန
 မြို့ပြဆိုင်ရာငှားရမ်းခ
 ကြီးကြပ်ရေးဝန်ရုံး
 ကျောက်တံတား
 မြို့နယ် ပါ ၂

၂၀၁၄

ဦးခင်လှ (ခ)

အိစွပ်မာမ်ဆာ

(အီးအေမာမ်ဆာဝ

ကာပ်ဖ်ဂေါပက

လူကြီးမင်း)

နှင့်

မြို့နယ်အထွေထွေ

အုပ်ချုပ်ရေးဦးစီးဌာန

မြို့ပြဆိုင်ရာငှားရမ်းခ

ကြီးကြပ်ရေးဝန်ရုံး

ကျောက်တံတား

မြို့နယ် ပါ ၂

ဒေါ်အေးအေးပြုံးအမည်ဖြင့် အိမ်လခများကို မူလငှားရမ်းခနှုန်းထား အတိုင်း ဆက်လက်ပေးသွင်းခွင့်ပြုကြောင်း အမိန့်ချမှတ်လိုက်သည်ဟု ဖော်ပြထားကြောင်း၊ မြို့ပြဆိုင်ရာငှားရမ်းခကြီးကြပ်ရေးအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၂ (ဆ) အရ တရားဝင်အိမ်ငှား ဦးသိန်းထွန်း၏ သမီးဖြစ်သူ ဒေါ်အေးအေးပြုံး (လျှောက်ထားခံရသူ-၂) မှာ အချင်းဖြစ်အခန်း၏ ငှားရမ်းခများကို ဖခင်ကိုယ်စား ပေးသွင်းခွင့်ရှိသည်မှာ မှန်သော်လည်း အချင်းဖြစ်အခန်းကို ဦးသိန်းထွန်းမှဝယ်ယူကာ အိမ်ရှင်ထံမှ တရားဝင် ငှားရမ်းထားခြင်းဖြစ်ပြီး သက်ရှိထင်ရှားရှိနေသဖြင့် ဥပဒေနှင့်အညီ ဦးသိန်းထွန်း၏အမည်ဖြင့်သာ ငှားရမ်းခပေးသွင်းရမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ ၁၉၆၀ ပြည့်နှစ်၊ မြို့ပြဆိုင်ရာငှားရမ်းခကြီးကြပ်ရေးအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၁၆ (၁) (က) အရ ဥပစာတစ်ခုနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ငှားရမ်းခကိုပေးရန် အိမ်ရှင်က တောင်းဆိုခြင်းမရှိသော်လည်း အိမ်ငှားမှ ထိုငှားရမ်းခပေးသည်ကို အိမ်ရှင်က လက်မခံ၍ ငြင်းဆိုသောအခါ အိမ်ငှားသည် ထိုငှားရမ်းခကို ကြီးကြပ်ရေးဝန်ထံ ပေးသွင်နိုင်သည်ဆိုသည်မှာ တရားဝင်အိမ်ငှားအနေ ဖြင့် ဆောင်ရွက်ရန်ဖြစ်ကြောင်း၊ ယခုအမှုမှာ အိမ်ရှင်က အိမ်ငှားခလက်မခံခြင်းမှာ တရားဝင်အိမ်ငှား ဦးသိန်းထွန်းအမည်ဖြင့် ပေးဆောင်ခြင်းမဟုတ်ဘဲ ဒေါ်အေးအေးပြုံးအမည်ဖြင့် ပေးဆောင်ခြင်းဖြစ်၍ အိမ်ငှားခများအား လက်မခံကြောင်း ပေါ်ပေါက်သည့်အပြင် ကြီးကြပ်ရေးဝန်ထံ ငှားရမ်းခများပေးသွင်းသူမှာ တရားဝင်အိမ်ငှား ဦးသိန်းထွန်းမဟုတ်ကြောင်း ထင်ရှား သဖြင့် ဒေါ်အေးအေးပြုံး (လျှောက်ထားခံရသူ-၂) မှ ၎င်း၏အမည်ဖြင့် ငှားရမ်းခပေးသွင်းခွင့်ပြုရန် လျှောက်ထားခြင်းအပေါ်

မြို့ပြဆိုင်ရာငှားရမ်းခ ကြီးကြပ်ရေးဝန်ရုံးမှ လက်ခံခွင့်ပြုခြင်းမှာ ဥပဒေနှင့်ညီညွတ်မှုမရှိဟု သုံးသပ်ရရှိကြောင်း၊ ကျောက်တံတားမြို့နယ်၊ မြို့ပြဆိုင်ရာငှားရမ်းခ ကြီးကြပ်ရေးဝန်ရုံးက မူလအိမ်ငှား၏ သမီးဖြစ်သူ ဒေါ်အေးအေးပြုံး (လျှောက်ထားခံရသူ-၂) ၏ အမည်ဖြင့် ငှားရမ်းခ ပေးဆောင်စေရန် ချမှတ်ခဲ့သည့်အမိန့်မှာ ဥပဒေအရလည်းကောင်း၊ အကြောင်းခြင်းရာအရလည်းကောင်း မှန်ကန်မှုမရှိကြောင်း သုံးသပ်တွေ့ရှိ သဖြင့် အမှုခေါ်စာချွန်တော် အမိန့်လျှောက်ထားခြင်းအပေါ် လက်ခံ စဉ်းစားသင့်ကြောင်းနှင့် ဥပဒေနှင့် အညီ အမိန့်တစ်ရပ်ချမှတ်သင့်ကြောင်း လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

အမှတ် (၂) လျှောက်ထားခံရသူ၏ တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေက ၁၉၆၀ ပြည့်နှစ်၊ မြို့ပြဆိုင်ရာငှားရမ်းခကြီးကြပ်ရေးအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၂ (ဆ) တွင် အိမ်ငှားဆိုသည်မှာ ငှားရမ်းခပေးဆောင်ရမည့်သူ တစ်ဦး တစ်ယောက်ကိုဆိုလိုပြီး ငှားရမ်းသည့်ဥပစာကို အိမ်ရှင်၏ သဘောတူညီချက် အရဖြစ်စေ၊ သဘောတူညီချက်အရမဟုတ်ဘဲဖြစ်စေ လက်ရှိနေထိုင်သူ အသီးသီးပါဝင်သည်ဟု ပြဋ္ဌာန်းထားကြောင်း၊ ယခုလက်ရှိနေထိုင် လုပ်ကိုင် ဆောင်ရွက်နေသူ ယခုအမှုလျှောက်ထားခံရသူ အမှတ် (၂) ဒေါ်အေးအေးပြုံးမှာ ဖခင်ဖြစ်သူ ဦးသိန်းထွန်းမှ မေတ္တာဖြင့် ပေးကမ်းခြင်း စာချုပ်အရလည်းကောင်း၊ အထွေထွေကိုယ်စားလှယ်လွှဲစာ ရရှိထားသူ အဖြစ်လည်းကောင်း၊ ရန်ကုန်မြို့တော်စည်ပင်သာယာရေးဌာနမှ ဒေါ်အေးအေးပြုံးအမည်ဖြင့် တရားဝင်လိုင်စင်ရထားသူအဖြစ်ဖြင့်လည်း ကောင်း၊ သက်ဆိုင်ရာအစိုးရအခွန်ဌာနသို့ ပေးသွင်းရသောငွေများ၊

၂၀၁၄
 ဦးခင်လှ (ခ)
 အိစ္စပ်မာမ်ဆာ
 (အီးအေမာမ်ဆာဝ
 ကာပံဖ်ဂေါပက
 လူကြီးမင်း)
 နှင့်
 မြို့နယ်အထွေထွေ
 အုပ်ချုပ်ရေးဦးစီးဌာန
 မြို့ပြဆိုင်ရာငှားရမ်းခ
 ကြီးကြပ်ရေးဝန်ရုံး
 ကျောက်တံတား
 မြို့နယ် ပါ ၂

၂၀၁၄ မြို့တော်စည်ပင်သာယာရေးအခွန်ဌာနသို့ ပေးသွင်းရငွေများကိုလည်းကောင်း၊
 ဦးခင်လှ (ခ) မြို့မတည်းခိုရိပ်သာ၏ တိုက်ခန်းငှားရမ်းခများကိုလည်းကောင်း
 အိစွပ်မာမ်ဆာ ဒေါ်အေးအေးပြုံးမှ ပေးသွင်းနေသူဖြစ်ပါ၍ ငှားရမ်းခများကို ပေးသွင်း
 (အီးအေမာမ်ဆာဝ ခွင့်ရရှိသူ အိမ်ငှားတစ်ဦးဖြစ်ကြောင်း၊ ငှားရမ်းခကြီးကြပ်ရေးအက်ဥပဒေ
 ကာပ်ဖ်ဂေါပက ပုဒ်မ ၁၆ (၁) (က) တွင် ငှားရမ်းခပေးရန် အိမ်ရှင်က တောင်းဆိုခြင်း
 လူကြီးမင်း) မရှိသော်လည်း ငှားရမ်းခပေးသည်ကို အိမ်ရှင်မှ လက်မခံငြင်းဆိုသော
 နှင့် အခါ အိမ်ငှားသည် ထိုငှားရမ်းခကို ကြီးကြပ်ရေးဝန်ထံ ပေးသွင်းနိုင်ပြီး
 မြို့နယ်အထွေထွေ အုပ်ချုပ်ရေးဦးစီးဌာန အခါ အိမ်ငှားသည် ထိုငှားရမ်းခကို ကြီးကြပ်ရေးဝန်ထံ ပေးသွင်းနိုင်ပြီး
 မြို့ပြဆိုင်ရာငှားရမ်းခ ကြီးကြပ်ရေးဝန်က ထိုပေးသွင်းငွေကို လက်ခံနိုင်သည်ဟု ပြဋ္ဌာန်းထား
 ကြီးကြပ်ရေးဝန်ရုံး ကြောင်း၊ ၁၉၆၀ ပြည့်နှစ်၊ မြို့ပြဆိုင်ရာငှားရမ်းခကြီးကြပ်ရေးအက်ဥပဒေ
 ကျောက်တံတား အရ လျှောက်ထားခဲ့ပြီး ငှားရမ်းခကြီးကြပ်ရေးဝန်မှ ယင်းဥပဒေအရသာ
 မြို့နယ် ပါ ၂ ချမှတ်ခဲ့သည့်အမိန့်မှာ မှန်ကန်ပါသဖြင့် ယခုလျှောက်ထားမှုအား ပယ်ဖျက်
 ပေးရန် လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

လျှောက်ထားသူ၏ တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေက ယခုအမှုတွင်
 အချင်းဖြစ် ရန်ကုန်မြို့၊ ကျောက်တံတားမြို့နယ်၊ မဟာဗန္ဓုလပန်းခြံလမ်း၊
 အမှတ် ၁၈၃/၁၈၇၊ ပထမထပ်အခန်းကို အမှတ် (၂) လျှောက်ထားခံရ
 သူ၏ ဖခင် ဦးသိန်းထွန်းသို့ လျှောက်ထားသူ ဂေါပကအဖွဲ့မှ ငှားရမ်းထား
 ခြင်းဖြစ်ကြောင်းနှင့် ငှားရမ်းခများပေးအပ်ပါရန် ဦးသိန်းထွန်းထံသို့
 ၉-၁၀-၂၀၁၂ ရက်စွဲပါ အကြောင်းကြားစာ ပေးပို့တောင်းခံရာမှ အမှတ်
 (၂) လျှောက်ထားခံရသူ၏ အမည်ဖြင့် ငှားရမ်းခများ ပေးသွင်းလာရာ
 တရားဝင်အိမ်ငှားမဟုတ်သဖြင့် လက်မခံခြင်းအပေါ် ဦးသိန်းထွန်းမှ
 အမှတ် (၂) လျှောက်ထားခံရသူကို ကိုယ်စားလှယ်ခန့်အပ်လျက် အမှတ်

(၁) လျှောက်ထားခံရသူသို့ ငှားရမ်းခပေးသွင်းခွင့်ပြုပါရန် တရားစွဲဆိုခဲ့ရာမှ ဤအမှုပေါ်ပေါက်လာခြင်းဖြစ်ပြီး ငှားရမ်းခကြီးကြပ်ရေးဝန်ရုံးတွင် တရားစွဲဆိုစဉ်အချိန်၌ ဦးသိန်းထွန်းမှ သက်သေအဖြစ် ရုံးရှေ့ထွက်ဆိုခဲ့ပြီး ယနေ့ ဤလျှောက်လဲချက်ပေးအပ်သည့်အချိန်ထိ ဦးသိန်းထွန်း သက်ရှိထင်ရှားရှိလျက်ရှိကြောင်း၊ တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ်ဆိုသူမှာ အမှုအတောအတွင်း ကွယ်လွန်သူအမှုသည်တစ်ဦးဦး၏ နေရာတွင် အမှုသည်အဖြစ် ကိုယ်စားပါဝင်ခွင့်ရသူဖြစ်ကြောင်း၊ ဒေါ်အေးအေးပြုံးသည် ဦးသိန်းထွန်း၏ တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ်ဖြစ်၍ အိမ်လခများပေးသွင်းခွင့်ပြုကြောင်း အမိန့်ချမှတ်ခဲ့ခြင်းသည် ဥပဒေ၏ရည်ရွယ်ချက် အနှစ်သာရအဓိပ္ပာယ်တို့နှင့် ကွဲလွဲဆန့်ကျင်၍ အမိန့်ချမှတ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ ၁၉၆၀ ပြည့်နှစ်၊ မြို့ပြဆိုင်ရာငှားရမ်းခကြီးကြပ်ရေးအက်ဥပဒေတွင် ငှားရမ်းခကြီးကြပ်ရေးဝန်အား အိမ်ငှားအသစ်တီထွင်ဖန်တီးခွင့်ပြုသော ပြဋ္ဌာန်းချက်လုံးဝမရှိကြောင်း၊ အမှတ် (၂) လျှောက်ထားခံရသူအမည်ဖြင့် အိမ်လခပေးသွင်းခွင့်ပြုခြင်းသည် တရားဝင်အိမ်ငှားရှိပါလျက် အိမ်ငှားအသစ်တစ်ဦးကို အမှတ် (၁) လျှောက်ထားခံရသူမှ ဖန်တီးပေးသည့်သဘော သက်ဝင်လျက်ရှိကြောင်း၊ ကျောက်တံတားမြို့နယ်၊ မြို့ပြဆိုင်ရာငှားရမ်းခကြီးကြပ်ရေးဝန်ရုံး၏ အမှုအမှတ် ၁/၂၀၁၃ တွင် ချမှတ်ခဲ့သည့် အမိန့်သည် မြင်ရုံဖြင့်ပင်လျှင် မှားယွင်းလျက်ရှိကြောင်း ပေါ်လွင်ထင်ရှားလျက်ရှိသည့်အတွက် ပယ်ဖျက်ကြောင်း အမိန့်ချမှတ်ပေးရန် တင်ပြလျှောက်လဲသည်။

၂၀၁၄
 ဦးခင်လှ (ခ)
 အိစ္စပ်မာမ်ဆာ
 (အီးအေမာမ်ဆာဝ
 ကာဝံဖ်ဂေါပက
 လူကြီးမင်း)
 နှင့်
 မြို့နယ်အထွေထွေ
 အုပ်ချုပ်ရေးဦးစီးဌာန
 မြို့ပြဆိုင်ရာငှားရမ်းခ
 ကြီးကြပ်ရေးဝန်ရုံး
 ကျောက်တံတား
 မြို့နယ် ပါ ၂

အမှုတွင်ပေါ်ပေါက်သော အချက်များအရ အချင်းဖြစ် မဟာဗန္ဓုလပန်းခြံလမ်း၊ အမှတ် ၁၈၃/၁၈၇၊ ပထမထပ်အခန်းကို

၂၀၁၄

ဦးခင်လှ (ခ)
အီစွပ်မာမ်ဆာ
(အီးအေမာမ်ဆာဝ
ကပ်ဖ်ဂေါပက
လူကြီးမင်း)
နှင့်
မြို့နယ်အထွေထွေ
အုပ်ချုပ်ရေးဦးစီးဌာန
မြို့ပြဆိုင်ရာငှားရမ်းခ
ကြီးကြပ်ရေးဝန်ရုံး
ကျောက်တံတား
မြို့နယ် ပါ ၂

အီးအေမာမ်ဆာဝကပ်ဖ် ဂေါပကလူကြီး အမ်အက်စ်မာမ်ဆာထံမှ
ငှားရမ်းသူ တရားဝင်အိမ်ငှားမှာ ဦးသိန်းထွန်းဖြစ်ကြောင်း အငြင်းမပွား
ထင်ရှားသည်။ အိမ်လခများကိုလည်း ၁၉၇၂ ခုနှစ်ကပင် ဦးသိန်းထွန်း
က ပေးခဲ့ပြီး ဦးအမ်အက်စ်မာမ်ဆာ ကွယ်လွန်သည့်အခါတွင်လည်း
လျှောက်ထားသူ ဦးခင်လှ (ခ) အီစွပ်မာမ်ဆာက ဦးသိန်းထွန်းထံမှ
ငှားရမ်းခများကို လက်ခံရယူခဲ့သည်။

ဦးသိန်းထွန်းသည် တရားဝင်အိမ်ငှားအမည်ပေါက်သူဖြစ်ပြီး
သက်ရှိထင်ရှားရှိနေသည့်အတွက် အိမ်ခန်း ငှားရမ်းခငွေများကို ၎င်းအမည်
ဖြင့်သာ ပေးသွင်းရမည်ဖြစ်သည်။ အမှတ် (၂) လျှောက်ထားခံရသူ
ဒေါ်အေးအေးပြုံးသည် ဖခင် ဦးသိန်းထွန်းကိုယ်စား ငှားရမ်းခငွေများကို
ပေးသွင်းခွင့်ရှိသော်လည်း အိမ်ငှားဖခင်အဖြစ်ဖြင့် မပေးဘဲ ၎င်းအမည်
ဖြင့် ပေးသွင်းခြင်းမှာ အိမ်ငှားအသစ်အဖြစ် ဖန်တီးခံယူဆောင်ရွက်ရာ
ရောက်ပေသည်။

၁၉၆၀ ပြည့်နှစ်၊ မြို့ပြဆိုင်ရာငှားရမ်းခကြီးကြပ်ရေးအက်ဥပဒေ
ပုဒ်မ ၁၆ (၁) (က) အရ ငှားရမ်းခများပေးသွင်းခွင့်ပြုရန် ကျောက်တံတားမြို့နယ်၊
မြို့ပြဆိုင်ရာငှားရမ်းခကြီးကြပ်ရေးဝန်ထံ လျှောက်ထားခဲ့ခြင်းမှာ တရားဝင်
အိမ်ငှားဖြစ်သူ ဦးသိန်းထွန်းမဟုတ်ပေ။ သမီးဖြစ်သူ ဒေါ်အေးအေးပြုံးက
ငှားရမ်းခပေးသွင်းခွင့်ပြုရန် လျှောက်ထားခြင်းအပေါ် ၎င်းအမည်ဖြင့်
ငှားရမ်းခများ ပေးဆောင်စေရန် ခွင့်ပြုမိန့် ချမှတ်ခဲ့ခြင်းသည် တရားဝင်
အိမ်ငှားရှိပါလျက် အိမ်ငှားအသစ်ဖန်တီးရာရောက်၍ ဥပဒေအရလည်း
ကောင်း၊ အကြောင်းခြင်းရာအရလည်းကောင်း မှန်ကန်ညီညွတ်မှုမရှိပေ။

၁၉၆၀ ပြည့်နှစ်၊ မြို့ပြဆိုင်ရာငှားရမ်းခကြီးကြပ်ရေးအက် ဥပဒေ ပုဒ်မ ၂ (ဆ) တွင် “အိမ်ငှားဆိုသည်မှာ ဥပစာအတွက် မိမိကိုယ်တိုင် ဖြစ်စေ၊ အခြားသူထံမှတစ်ဆင့်ဖြစ်စေ ငှားရမ်းခပေးရမည့်သူ တစ်ဦး တစ်ယောက်ကိုဆိုလိုသည်” ဟု အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုချက်အရ အိမ်ငှား ဦးသိန်းထွန်းသည် ၎င်းကိုယ်တိုင်ဖြစ်စေ၊ အခြားသူဖြစ်သော သမီး ဒေါ်အေးအေးပြုံးထံမှတစ်ဆင့်ဖြစ်စေ ငှားရမ်းခပေးရမည့်သူတစ်ဦးဖြစ် သည်မှာ မှန်သည်။ “အခြားသူထံမှ” ဆိုသည့် စကားရပ်တွင် အကျုံးဝင် သက်ဆိုင်နေသဖြင့် ဒေါ်အေးအေးပြုံးက အိမ်ငှားဦးသိန်းထွန်းအမည်ဖြင့် အိမ်လခပေးသွင်းပါက ဥပဒေနှင့် ညီညွတ်သည်ဖြစ်သော်လည်း ဒေါ်အေးအေးပြုံးအမည်ဖြင့် အိမ်လခပေးသွင်းခြင်းကို မြို့ပြဆိုင်ရာ ငှားရမ်းခကြီးကြပ်ရေးဝန်က လက်ခံခွင့်ပြုခဲ့ခြင်းသည် ဥပဒေနှင့် ညီညွတ် သည်ဟု မဆိုနိုင်ပေ။

၂၀၁၄
ဦးခင်လှ (ခ)
အိစ္စိမာမ်ဆာ
(အီးအေမာမ်ဆာဝ
ကပ်ဖ်ဂေါပက
လူကြီးမင်း)
နှင့်
မြို့နယ်အထွေထွေ
အုပ်ချုပ်ရေးဦးစီးဌာန
မြို့ပြဆိုင်ရာငှားရမ်းခ
ကြီးကြပ်ရေးဝန်ရုံး
ကျောက်တံတား
မြို့နယ် ပါ ၂

မြို့ပြဆိုင်ရာငှားရမ်းခကြီးကြပ်ရေးဝန်အနေဖြင့် အိမ်ငှားရမ်းခများ ကို လက်ခံရာတွင် ပေးအပ်ထားသည့် စီရင်ပိုင်ခွင့်ကို ကျော်လွန်ဆောင်ရွက် ခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း ကောက်ယူနိုင်သည်။

တရားရုံးတစ်ရုံးရုံး သို့မဟုတ် တရားစီရင်မှုသဘော သက်ဝင်သည့် ကိစ္စရပ်တစ်ခုခု၏ ဆုံးဖြတ်ဆောင်ရွက်ချက်သည် ဥပဒေနှင့် ညီညွတ်မျှတမှု မရှိကြောင်း အပေါ်ယံကြောကြည့်ရုံဖြင့် ဥပဒေအရ မှားယွင်းချွတ်ချော် နေကြောင်း ပေါ်ပေါက်လျှင် ထိုဆုံးဖြတ်ဆောင်ရွက်ချက်ကို အမှုခေါ် စာချွန်တော်ထုတ်ဆင့်၍ တည့်မတ်ပြင်ဆင်ရန်ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် ဤတရားမအထွေထွေလျှောက်ထားမှုကို စရိတ်နှင့်

၂၀၁၄

ဦးခင်လှ (ခ)

အိစွပ်မာမ်ဆာ

(အီးအေမာမ်ဆာဝ

ကာပ်ဖ်ဂေါပက

လူကြီးမင်း)

နှင့်

မြို့နယ်အထွေထွေ

အုပ်ချုပ်ရေးဦးစီးဌာန

မြို့ပြဆိုင်ရာဌာနရမ်းခ

ကြီးကြပ်ရေးဝန်ရုံး

ကျောက်တံတား

မြို့နယ် ပါ ၂

တကွ ခွင့်ပြု၍ ကျောက်တံတားမြို့နယ်၊ မြို့နယ်အထွေထွေအုပ်ချုပ်ရေး ဦးစီးဌာန၊ မြို့ပြဆိုင်ရာဌာနရမ်းခကြီးကြပ်ရေးဝန်ရုံး၏ အမှုအမှတ် ၁/၂၀၁၃ တွင် ချမှတ်သော ၂၀-၁၂-၂၀၁၃ ရက်စွဲပါအမိန့်ကို ပယ်ဖျက် လိုက်သည်။

ရှေ့နေစရိတ် ကျပ် ၁၅၀၀၀/- သတ်မှတ်သည်။

တရားမအယူခံမှု

ပြည်ထောင်စုတရားသူကြီးချုပ် ဦးထွန်းထွန်းဦး

ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်တရားသူကြီးများဖြစ်ကြသော

ဦးသာဌေး၊ ဦးစိုးညွန့်၊ ဦးမြသိမ်း၊ ဦးမြင့်အောင်၊

ဦးအောင်ဇော်သိန်းနှင့် ဦးမြင့်ဟန်

တို့ရှေ့တွင်

ဦးခင်မောင်ဆန်း

ဦးခင်မောင်ဆန်း

နှင့်

ဒေါ်စောယုနွယ် (ခ) ဒေါ်စောယုယုကျော် ပါ ၃

ဦးခင်ကျော်ညို ပါ ၃*

မြန်မာဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များအဖို့ သေခါနီးဆဲဆဲပေးကမ်းခြင်းသည်
တရားဝင် မဝင်။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ သေခါနီးဆဲဆဲ ပေးကမ်းခြင်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍
ကင်းဝန်မင်းကြီး ဦးကောင်း၏ ၃၆ စောင်တွဲအမွေမှုခန်း ဓမ္မသတ်ကျမ်းကြီး၊
ပုဒ်မ ၇၉ တွင် သေခါနီးသလွန်ညောင်စောင်းထက်သို့ ရောက်မှပေးသော

---

* ၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ တရားမအယူခံမှုအမှတ်- ၁ နှင့် ၂
+ ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၇၄၆ နှင့် ၇၄၈ တို့တွင် ချမှတ်သော
၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ မေလ ၁၇ ရက်စွဲပါ ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်၏
စီရင်ချက် နှင့် ဒီကရီကိုအယူခံမှု။

၂၀၁၄

ဦးခင်မောင်ဆန်း

ဦးခင်မောင်ဆန်း

နှင့်

ဒေါ်စောယုနွယ် (ခ)

ဒေါ်စောယုယုကျော်

ပါ ၃

ဦးခင်ကျော်ညို ပါ ၃

ဥစ္စာသည် ပိုင်ထိုက် မပိုင်ထိုက်သော တရားဟူ၍ပြဆိုထားသည်။ ကိုင်းစားဓမ္မသတ်၌ “အကြင်သူသည် သေခါနီးဝယ် ညောင်စောင်းထက်၌ ကျေးကျွန်ပစ္စည်းဥစ္စာတို့ကို သူ့အားပေးသော် ပေးသည်မမည်။ အမေ့ဥစ္စာသာမည်ချေ၏။ × × × × ” ဟုလည်းကောင်း၊ ကန်တော်ဓမ္မသတ်၌ “သေခါနီးဆုံးစွန့်၊ ညောင်သလွန်ထက်၊ ကျေးကျွန်ခမ်းနား၊ ပစ္စည်းများကို သူ့အားပေးလည်းပေး မမည်ရာ။ မွေဥစ္စာသာဖြစ်ပါတို့လေ။ × × × × ” ဟုလည်းကောင်း၊ ဝဏ္ဏဓမ္မတွင် “အကြင်သူအား × × × × မထသောအိပ်ခြင်းဖြင့် ကျိန်းအိပ်ရာဖြစ်သော မဇ္ဈေ၊ ညောင်စောင်း၌ ကျေးကျွန်ဥစ္စာကို ဒေမိတိ၊ ပေး၏” ဟုလည်းကောင်း၊ ရာသီဓမ္မသတ်တွင် “အကြင်သူသည် သေခါနီးညောင်စောင်းထက်၌ ကျေးကျွန်ပစ္စည်းဥစ္စာတို့ကိုပေးအံ့” ဟုလည်းကောင်း၊ ပါကံဓမ္မသတ်တွင် “အံ့အိပ်ရာဝယ်၊ ခန္ဓာပြတ်ကြွေ၊ သေလုခါထန်၊ ကျေးကျွန်ဥစ္စာသူသို့သာလျှင် ပေးပါလေလည်း ရစေမဆို၊ × × × မွေကားမည်ရာ” ဟုလည်းကောင်း၊ အသီးသီးပြဆိုထားသည်ကိုတွေ့ရသဖြင့် သေခါနီးဆဲဆဲ သလွန်ညောင်စောင်း (အိပ်ရာခုတင်) ထက်၌ရှိနေစဉ် ပေးကမ်းခြင်းသည် သေခါနီးဆဲဆဲပေးကမ်းခြင်းဖြစ်သည်ဟု အဆိုပါဓမ္မသတ်များတွင် ပြဆိုထားချက်များအရ ကောက်ယူရပေမည်။

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက် ။ ။ သို့ပါ၍ သေခါနီးဆဲဆဲပေးကမ်းခြင်း (a death-bed gift) ဆိုသည်မှာ ပေးကမ်းသူသည် ပြန်လည်ကျန်းမာရန် အကြောင်းမရှိဘဲ သေရမည်ကိုမျှော်မှန်း၍ ပေးကမ်းခြင်းဖြစ်သည်ဟု ကောက်ယူရပေသည်။

တစ်ဖန် ဦးကြာဖြူနှင့် မောင်အောင်သိန်း အမှု^(၁) တွင် သေခါနီး

ဆဲဆဲပေးကမ်းခြင်း (a death- bed gift) ဖြစ်ကြောင်း၊ ထင်ရှားစေရန် ပေးသူသည် အိပ်ရာထက်၌လဲနေပြီး နာမကျန်းဖြစ်နေကြောင်း၊ ပစ္စည်းပေးကမ်းသည့်အချိန်တွင် ပြန်လည်ကျန်းမာလာရန် မျှော်လင့်ချက်မရှိကြောင်းဆိုသည့်အချက်နှစ်ရပ်ကို ပြသရမည်ဖြစ်ကြောင်း ထုံးပြုထားသည်ကို တွေ့ရသည်။

၂၀၁၄
ဦးခင်မောင်ဆန်း
ဦးခင်မောင်ဆန်း
နှင့်
ဒေါ်စောယုနွယ် (ခ)
ဒေါ်စောယုယုကျော်
ပါ ၃
ဦးခင်ကျော်ညို ပါ ၃

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ဦးတေဝေန္တနှင့် မောင်ဇော်ဖေအမှု^(၃) တွင်လည်း **မဖွားဆွေနှင့် မတင်ညို အမှု^(၄)** ကို ရည်ညွှန်း၍ သေခါနီးဆဲဆဲပေးကမ်းခြင်းသည် စင်စစ်ပေးသူသည် ၎င်းသေဆုံးသွားသောအခါမှပေးရန်ရည်ရွယ်၍ ပြုလုပ်သည်ဟု မှတ်ယူကြရမည်ဖြစ်ရာ သေတမ်းစာပြုလုပ်သည့်နည်းလမ်းတစ်ခုပင်ဖြစ်နေသည်။ မြန်မာဗုဒ္ဓဘာသာများ၌ သေတမ်းစာပြုလုပ်၍ ခွဲဝေခွင့်မရှိသောကြောင့် အကယ်၍ သေခါနီးဆဲဆဲ၌ ပေးကမ်းခြင်းကို အသိအမှတ်ပြုခဲ့လျှင် မိမိတို့လူမျိုး၏ တရားဥပဒေသို့မဟုတ် မြန်မာဓလေ့ထုံးတမ်းဥပဒေကို ချိုးဖောက်ခွင့်ပြုရာ ရောက်ပေသည်ဟု ပြဆိုထားသည်။ ထို့ကြောင့် မြန်မာဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များအဖို့ သေခါနီးဆဲဆဲပေးကမ်းခြင်းသည် တရားမဝင်ဟုဆိုရပေမည်။

- အယူခံတရားလိုအတွက် - ဦးမျိုးညွန့်
တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ
- အယူခံတရားပြိုင် (၁) (၃) အတွက် - ဦးတင်သောင်း
တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ
- အယူခံတရားပြိုင် (၂) အတွက် - ဦးဟန်ထူး
တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ

၂၀၁၄	အယူခံတရားလိုအတွက်	-	ဦးမျိုးညွန့်
ဦးခင်မောင်ဆန်း			တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ
ဦးခင်မောင်ဆန်း	အယူခံတရားပြိုင် (၁) အတွက်	-	ဦးဟန်ထူး
နှင့်			တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ
ဒေါ်စောယုနွယ် (ခ)			တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ
ဒေါ်စောယုယုကျော်	အယူခံတရားပြိုင် (၂) (၃) အတွက်	-	ဦးတင်သောင်း
ပါ ၃			တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ
ဦးခင်ကျော်ညို	ပါ ၃		

ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်၊ ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ တရားမကြီးမှု အမှတ် ၁၅၉ တွင် ဦးခင်မောင်ဆန်းက ဦးခင်ကျော်ညိုပါ ၃ ဦးတို့အပေါ် မေတ္တာဖြင့်အပိုင်ပေးကမ်းခြင်းစာချုပ် ၂ စောင်ဖြင့် မြေကွက်များကို လွှဲပြောင်းပေးခဲ့ခြင်းသည် ပျက်ပြယ်ကြောင်း မြွက်ဟကြေညာပေးရန်နှင့် အမွေပုံပစ္စည်း စီမံခန့်ခွဲပေးစေလိုမှုစွဲဆိုရာ မှတ်ပုံတင်အပေးစာချုပ်အမှတ် ၄၆၅၄/၂၀၀၆ ကို ပျက်ပြယ်ကြောင်းမြွက်ဟကြေညာပြီး ဦးအေးကို ကျန်ရစ်သော အမွေပစ္စည်းများတွင် တရားလိုသည် ၂ ပုံ ၁ ပုံ ရထိုက်ကြောင်း ပဏာမဒီကရီချမှတ်ခဲ့သည်။ ယင်းဒီကရီကို ပြည်ထောင်စု တရားလွှတ်တော်ချုပ်သို့ တရားပြိုင် ဒေါ်စောယုနွယ် (ခ) ဒေါ်စောယုယုကျော် က တရားမအယူခံမှုအမှတ် ၇၄၆/၂၀၁၂ တွင် လည်းကောင်း၊ တရားလို ဦးခင်မောင်ဆန်းက တရားမအယူခံမှုအမှတ် ၇၄၈/၂၀၁၂ တွင် လည်းကောင်း အသီးသီးအယူခံရာ တရားပြိုင် ဒေါ်စောယုနွယ် တင်သွင်းသော တရားမအယူခံမှုအမှတ် ၇၄၆/၂၀၁၂ ကို တစ်စိတ် တစ်ဒေသခွင့်ပြု၍ မှတ်ပုံတင်အပေးစာချုပ်အမှတ် ၄၆၅၄/၂၀၀၆ ကို ပျက်ပြယ်ကြောင်း ကြေညာသည့်ဒီကရီကိုပယ်ဖျက်ပြီး တရားလိုက အမွေဝေစု ၂ ပုံ ၁ ပုံ ရထိုက်ကြောင်း ပဏာမဒီကရီကို အတည်ပြုခဲ့သည်။

တရားလို ဦးခင်မောင်ဆန်းတင်သွင်းသော တရားမအယူခံမှုအမှတ် ၇၄၈/၂၀၁၂ ကို ပလုပ်ခဲ့သည်။ အဆိုပါ အယူခံမှု ၂ ခုလုံး၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီများကို အထူးအယူခံဝင်ခွင့်ပြုရန် ဦးခင်မောင်ဆန်းက ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ တရားမ အထွေထွေလျှောက်လွှာ (အထူး) အမှတ် ၂၂၆ နှင့် ၂၂၇ တို့တွင် လျှောက်ထားသောအခါ အောက်ပါပြဿနာများကို ပြန်လည်စိစစ်ကြားနာ နိုင်ရန် အထူးအယူခံဝင်ခွင့်ပြုခဲ့သည်-

၂၀၁၄
ဦးခင်မောင်ဆန်း
 ဦးခင်မောင်ဆန်း
 နှင့်
 ဒေါ်စောယုနွယ် (ခ)
 ဒေါ်စောယုယုကျော်
 ပါ ၃
ဦးခင်ကျော်ညို ပါ ၃

၁။ သေခါနီးဆဲဆဲပေးကမ်းခြင်းဆိုသည်မှာ ပေးကမ်းသူ သည် သေခါနီးညောင်စောင်း (ကုတင်) ထက်တွင် နာမကျန်းဖြစ်နေပြီး ပြန်လည်ကျန်းမာရန် အကြောင်း မရှိဘဲ သေရမည်ကို မျှော်မှန်း၍ ပေးခြင်းဖြစ်သည် ဆိုခြင်း မှန် မမှန်၊

၂။ ကွယ်လွန်သူဦးအေးကိုသည် အထက်ပါအခြေအနေ တွင် အချင်းဖြစ်မြေကွက်နှင့် ကားဂိုဒေါင်အဆောက် အအုံကို ဒေါ်စောယုနွယ် (ခ) ဒေါ်စောယုယုကျော်အား ပေးကမ်းခြင်း မှန် မမှန်၊

၃။ ပေးကမ်းသည့်အချိန်တွင် ပေးကမ်းသူသည် သတိ ကောင်းစွာရပြီး ကောင်းမွန်စွာပြောဆိုနိုင်ခြင်းသည် သေခါနီးဆဲဆဲပေးကမ်းခြင်း ဟုတ် မဟုတ်အတွက် စဉ်းစားရမည့်အချက် ဖြစ် မဖြစ်၊

၄။ ကွယ်လွန်ဦးအေးကိုသည် ပြန်လည်ကျန်းမာရန် မျှော်လင့်ချက်မရှိဘဲ သေခါနီးညောင်စောင်းထက်၌ ပေးကမ်းခြင်းဖြစ်ပါက ကွယ်လွန်သူဦးအေးကိုက

၂၀၁၄
 ဦးခင်မောင်ဆန်း
 ဦးခင်မောင်ဆန်း
 နှင့်
 ဒေါ်စောယုနွယ် (ခ)
 ဒေါ်စောယုယုကျော်
 ပါ ၃
 ဦးခင်ကျော်ညို ပါ ၃

ဒေါ်စောယုနွယ် (ခ) ဒေါ်စောယုယုကျော်အား မေတ္တာ
 ဖြင့် ပေးကမ်းခဲ့သော မှတ်ပုံတင်အပေးစာချုပ်အမှတ်
 ၄၆၅၄/၂၀၀၆ ပျက်ပြယ်ကြောင်း ချမှတ်သည့် ရန်ကုန်
 တိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီ
 အား ပယ်ဖျက်သည့် ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်
 ၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီသည်မှန်ကန်ခြင်း ရှိ မရှိ။”

ဤတရားမအထူးအယူခံမှုများသည် မူလတရားမကြီးမှုတစ်မှု
 တည်းမှ ပေါ်ပေါက်လာပြီး ဆုံးဖြတ်ရန်ပြဿနာမှာလည်း တူညီသဖြင့်
 ဤစီရင်ချက်သည် အထူးအယူခံမှုနှစ်မှုလုံးနှင့် သက်ဆိုင်သည်။

အယူခံတရားလို၏ရှေ့နေက ပြဿနာအမှတ် (၁) နှင့်စပ်လျဉ်း၍
 ကင်းဝန်မင်းကြီးဦးကောင်းပြုစုသော ၃၆ စောင်တွဲ အမွေမှုခန်း ဓမ္မသတ်
 ကျမ်းကြီးပုဒ်မ ၇၉ တွင် ကိုင်းစားဓမ္မသတ်၌ “အကြင်သူသည် သေခါနီး
 ဝယ် ညောင်စောင်းထက်၌ ကျေးကျွန်ပစ္စည်းဥစ္စာတို့ကို သူ့အားပေးသော်
 လည်း ပေးသည်မမည်။ အမွေဥစ္စာသာမည်ချေ၏။” ဟု ပြဆိုထားပြီး
 ဆက်လက်၍ ကန်တော်ဓမ္မသတ်တွင် “သေခါနီးဆုံးစွန့်၊ ညောင်သလွန်ထက်၊
 ကျေးကျွန်ခမ်းနား၊ ပစ္စည်းများကို၊ သူ့အားပေးလည်း၊ ပေးမမည်ရာ၊
 မွေဥစ္စာသာဖြစ်ပါတို့လေ။” ဟု ပြဆိုထားကြောင်း၊ ဝဏ္ဏဓမ္မတွင် မထသော
 အိပ်ခြင်းဖြင့် ကျိန်းအိပ်ရာဖြစ်သော မဇ္ဈေ၊ ညောင်စောင်း၌ဟုလည်း
 ကောင်း၊ ရာသီဓမ္မသတ်၌ အကြင်သူသည် သေခါနီးညောင်စောင်းထက်၌
 ဟုလည်းကောင်း၊ ပါဏံဓမ္မသတ်၌ အုံးအိပ်ရာဝယ် ခန္ဓပြတ်ကြွေသေလု
 ခါတန်ဟုလည်းကောင်း ပါရှိသည့် စကားရပ်များအရ “သေခါနီးဆဲဆဲ

ပေးကမ်းခြင်း” ဆိုသည်မှာ “သေမည့်အိပ်ရာထက်တွင်ပေးကမ်းခြင်း” တစ်နည်းအားဖြင့် “သေရာညောင်စောင်းတွင် ပေးကမ်းခြင်း” ဖြစ်ကြောင်း မှာ ထင်ရှားကြောင်း၊ အဆိုပါ ဓမ္မသတ်များတွင် ညောင်စောင်း၊ ညောင် သလွန်၊ အိုးအိပ်ရာ စသည်ဖြင့် သုံးစွဲထားသော ဝေါဟာရများသည် အိပ်ရာခုတင် (bed) ကို ဆိုလိုကြောင်း၊ ထို့ကြောင့် သေခါနီးဆဲဆဲပေး ကမ်းခြင်းဟူသော စကားရပ်၏ဇစ်မြစ်သည် “သေမည့်အိပ်ရာခုတင်ထက် တွင် ပေးကမ်းခြင်း (death-bed gift) ဖြစ်ကြောင်း၊ **ဦးကြာဖြူနှင့် မောင်အောင်သိန်းအမှု**^(၁) တွင် မြန်မာဓလေ့ထုံးတမ်းဥပဒေအရ သေခါနီးဆဲဆဲပေးကမ်းခြင်းဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှားစေရန်အတွက် ပထမ အားဖြင့် ပေးသူသည် အိပ်ရာ၌လဲပြီး နာမကျန်းဖြစ်နေသည်ဆိုသည့် အချက်နှင့် ဒုတိယအားဖြင့် ပေးသူသည် ပစ္စည်းပေးချိန်တွင် ပြန်လည် ကျန်းမာလာရန် မျှော်လင့်ချက်မရှိဆိုသည့် အချက်နှစ်ရပ်ကို ပြသရမည်ဟု ပြဆိုထားကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ ပြဿနာအမှတ် (၁) ကို မှန်ကန်သည်ဟု ဖြေဆိုသင့်ကြောင်း၊ ပြဿနာအမှတ် (၂) နှင့်စပ်လျဉ်း၍ တရားပြိုင်အမှတ် (၁) ၏ ချေလွှာအပိုဒ် ၁၁ တွင် ဖခင်ကြီး ဦးအေးကိုက တရားပြိုင်အမှတ် (၂) ဒေါ်စောယုနွယ် (ခ) ဒေါ်စောယုယုကျော်သို့ အပြီးအပိုင်ပေးကမ်း ခြင်းစာချုပ်ကို ရန်ကုန်ပြည်သူ့ဆေးရုံကြီးပေါ်၌ ရန်ကုန်စာချုပ်စာတမ်း မှတ်ပုံတင်ရုံးမှ တာဝန်ရှိအရာရှိ ၂ ဦး ရှေ့မှောက်တွင် ချုပ်ဆိုပေးခြင်း ဖြစ်ပါသည်ဟု ချေပချက်အရ သက်သေခံအမှတ် (၃) စာချုပ်ကို ချုပ်ဆို ပေးကမ်းချိန်တွင် ဦးအေးကိုသည် ဆေးရုံတက်နေစဉ်ဖြစ်၍ အိပ်ရာထက်

၂၀၁၄
 ဦးခင်မောင်ဆန်း
 ဦးခင်မောင်ဆန်း
 နှင့်
 ဒေါ်စောယုနွယ် (ခ)
 ဒေါ်စောယုယုကျော်
 ပါ ၃
 ဦးခင်ကျော်ညို ပါ ၃

(၁) ၁၉၄၆ ခုနှစ်၊ ရန်ကုန်တရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၁၃၉။

၂၀၁၄ ခုနှစ် ညွှန်ကြားမှုဦးစီးဌာန၏ နာမကျန်းဖြစ်နေကြောင်း၊ တရားလိုပြသက်သေ ဗိုလ်မှူးချုပ် ဦးခင်မောင်ဆန်း အဘယ်(လ်) (ငြိမ်း)၊ အငြိမ်းစားသံအမတ်ကြီး ဦးအေးကြင်၊ တပ်မတော် ဦးခင်မောင်ဆန်း ဆေးတက္ကသိုလ်ပါမောက္ခချုပ် ဗိုလ်မှူးချုပ်လှမြင့် (ငြိမ်း) တို့၏ ထွက်ဆိုချက် နှင့် ဒေါ်စောယုနွယ် (ခ) များအရ ဦးအေးကိုသည် ၂၀၀၅ ခုနှစ်တွင် နှလုံးသွေးကြောပိတ်၍ ဒေါ်စောယုယုကျော် စင်ကာပူနိုင်ငံသို့သွားရောက်ခဲ့စိတ်ကုသမှု ၃ ကြိမ် ခံယူခဲ့ရကြောင်း၊ ၂၀၀၆ ခုနှစ်တွင် နှလုံး၊ ကျောက်ကပ်၊ အဆုတ်ရောဂါများ ခံစားရပြီး SSC ဆေးရုံတွင် ကုသခံခဲ့ရာ ရောဂါမသက်သာသဖြင့် ရန်ကုန်ဆေးရုံကြီး သို့ ၂၀-၈-၂၀၀၆ နေ့တွင် ပြောင်းရွှေ့ကုသခဲ့ရာ ၂၆-၉-၂၀၀၆ နေ့တွင် ကွယ်လွန်ခဲ့ကြောင်း၊ ဦးအေးကို၏ ရောဂါဝေဒနာနှင့်စပ်လျဉ်း၍ တပ်မတော်ဆေးတက္ကသိုလ်ပါမောက္ခချုပ် ဗိုလ်မှူးချုပ်လှမြင့် (ငြိမ်း)၊ ဒုတိယဆေးရုံအုပ်ကြီး ဒေါက်တာဦးခင်မောင်အေး၊ သူနာပြု ဦးမျိုးရန်နိုင် တို့၏ ထွက်ဆိုချက်များအရ ဦးအေးကိုသည် ရန်ကုန်ဆေးရုံကြီးတွင် ရောက်ရှိပြီး ကွယ်လွန်သည်အထိ အစာစားခြင်း၊ ဆေးသောက်ခြင်း၊ ဆီးသွားခြင်း စသည်တို့ကို ကိုယ်တိုင်မလုပ်နိုင်တော့၍ နေ့ည သူနာပြု ထားရှိရကြောင်း၊ ကျောက်ကပ်၊ နှလုံး၊ အဆုတ်ရောဂါများကို ခံစားနေ ရပြီး ကျောက်ကပ်ဆေးခြင်းကိုပင် မခံနိုင်တော့သဖြင့် ပြန်လည်ကျန်းမာ လာရန် အကြောင်းမရှိတော့ကြောင်း၊ ဦးအေးကိုသည် ရန်ကုန်ဆေးရုံကြီး သို့ ၂၀-၈-၂၀၀၆ နေ့တွင် ရောက်ရှိ၍ ဆေးဝါးကုသခံရစဉ် ၇-၉-၂၀၀၆ နေ့တွင် သက်သေခံအမှတ် (၃) စာချုပ်ကို ချုပ်ဆိုပေးပြီး ရက်အနည်းငယ် အကြာ ၂၆-၉-၂၀၀၆ နေ့တွင် ခုတင်ထက်၌ပင် ကွယ်လွန်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ရာ

သေခါနီးသလွန်ညောင်စောင်းထက်၌ ပေးကမ်းခြင်းဖြစ်သည်မှာ ပေါ်လွင်ကြောင်း၊ ဦးအေးကိုသည် အိပ်ရာ၌လဲနေပြီး နာမကျန်းဖြစ်နေကြောင်း၊ ပစ္စည်းပေးကမ်းချိန်တွင် ပြန်လည်ကျန်းမာလာရန် မျှော်လင့်ချက်မရှိကြောင်းတို့မှာ ပေါ်လွင်သောကြောင့် ပြဿနာအမှတ် (၂) ကို မှန်ကန်သည်ဟု ဖြေကြားသင့်ကြောင်း၊ သက်သေခံအမှတ် (၃) စာချုပ်တွင် ဒေါက်တာသန်းနိုင်မင်းက လက်ရှိအခြေအနေတွင် လူနာသတိကောင်းစွာ ရလျက်ရှိပြီး x x x ကောင်းစွာ ပြောဆိုဆက်ဆံစဉ်းစားတွေးခေါ်နိုင်စွမ်းရှိပါသည်ဟု ဖော်ပြထားချက်ကို မူလရုံးတရားပြိုင်များဘက်မှ တင်ပြကြောင်း၊ ယင်းအချက်မှာ အဆိုပါစာချုပ် ချုပ်ဆိုရာတွင် ပဋိညာဉ် ဥပဒေအရ ပျက်ပြယ်ခြင်း ရှိ မရှိ ကိစ္စရပ်နှင့်သာ သက်ဆိုင်ကြောင်း၊ မြန်မာ့ဓလေ့ထုံးတမ်းဥပဒေပါ death-bed giftနှင့် သက်ဆိုင်ခြင်းမရှိကြောင်း၊ ပဋိညာဉ်အက်ဥပဒေအရ ပေးကမ်းခြင်းမြောက်စေကာမူ မြန်မာ့ဓလေ့ထုံးတမ်းဥပဒေနှင့် ဆန့်ကျင်၍ ပျက်ပြယ်ကြောင်းကို ဦးတင်ဝင်း ပါ ၂ နှင့် ဦးတင်ညွန့် ပါ ၃ အမှု ^(၂) တွင် တွေ့နိုင်ကြောင်း၊ ယခုအမှုမှာ မြန်မာ့ဓလေ့ထုံးတမ်းဥပဒေအရ ဆုံးဖြတ်ရမည့် အမွေမှုဖြစ်ကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ သက်သေခံအမှတ် (၃) စာချုပ်သည် ပဋိညာဉ်အက်ဥပဒေနှင့် ငြိစွန်းမှုမရှိသည့်တိုင် မြန်မာ့ဓလေ့ထုံးတမ်းဥပဒေနှင့် ဆန့်ကျင်ပါက ပျက်ပြယ်မည်ဖြစ်ကြောင်း၊ သက်သေခံအမှတ် (၃) စာချုပ် ချုပ်ဆိုပေးကမ်းခြင်းသည် သေခါနီးဆဲဆဲပေးကမ်းခြင်းဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှားသဖြင့် ပျက်ပြယ်နေသောကြောင့် ပေးကမ်းသူသည် သတိကောင်းစွာရှိပြီး

၂၀၁၄
ဦးခင်မောင်ဆန်း
ဦးခင်မောင်ဆန်း
နှင့်
ဒေါ်စောယုနွယ် (ခ)
ဒေါ်စောယုယုကျော်
ပါ ၃
ဦးခင်ကျော်ညို ပါ ၃

(၂) ၁၉၈၃ ခုနှစ်၊ တရားမအယူခံမှုအမှတ် ၁၉၁။

၂၀၁၄
 ဦးခင်မောင်ဆန်း
 ဦးခင်မောင်ဆန်း
 နှင့်
 ဒေါ်စောယုနွယ် (ခ)
 ဒေါ်စောယုယုကျော်
 ပါ ၃
 ဦးခင်ကျော်ညို ပါ ၃

ကောင်းမွန်စွာ ပြောဆိုနိုင်ခြင်းသည် သေခါနီးဆဲဆဲပေးကမ်းခြင်း ဟုတ်မဟုတ်အတွက် စဉ်းစားရမည့်အချက်မဖြစ်ကြောင်းဖြင့် ဖြေဆိုသင့်ကြောင်း၊ ဤအထူးအယူခံမှုများကို ခွင့်ပြုသင့်ကြောင်းဖြင့် လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

အယူခံတရားပြိုင် ဒေါ်စောယုနွယ်နှင့် ဒေါ်မေသက်ကျော်တို့၏ ရှေ့နေက ပေးကမ်းသူသည် ခုတင်ထက်တွင် နာမကျန်းဖြစ်နေပြီး ပြန်လည်ကျန်းမာရန် အကြောင်းမရှိဘဲ သေရမည်ကို မျှော်မှန်း၍ ပေးကမ်းခြင်းသည် သေခါနီးဆဲဆဲပေးကမ်းခြင်းဖြစ်သည်ဟု ဆိုခြင်းမှာ ယနေ့ခေတ်အခြေအနေအရ မှန်ကန်မှုမရှိနိုင်ကြောင်း၊ ဦးအေးကိုသည် ရန်ကုန်ဆေးရုံကြီးတွင် နောက်ဆုံးတက်ရောက်ကုသခံနေခြင်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ဗိုလ်မှူးချုပ်လှမြင့် (ငြိမ်း) ၏ ပြန်လှန်စစ်မေးရာတွင် ထွက်ဆိုချက်အရ ဦးအေးကိုထံသို့ ၂၀၀၅ ခုနှစ် နောက်ပိုင်းတွင် ၎င်းအနေဖြင့် လုံးဝရောက်ရှိခြင်းမရှိတော့သည့်အတွက် အမှန်တကယ် ဦးအေးကို၏ ပကတိအခြေအနေကို သိရှိသူမဟုတ်ကြောင်း၊ သက်သေခံအမှတ် (င၊ င-၁) ဓာတ်ပုံများမှာ ၂၀၀၆ ခုနှစ်၊ ၈ လပိုင်း၊ ၉ လပိုင်းတွင် ရိုက်ကူးခဲ့သော ဓာတ်ပုံများမဟုတ်ကြောင်းမှာ တရားလို၏ ပြန်လှန်စစ်မေးရာတွင် ထွက်ဆိုချက်၊ တရားပြိုင် ဒေါ်မေသက်ကျော်၊ သူနာပြု ဦးမျိုးရန်နိုင် (ပြိုင်ပြ-၃)၊ ဗိုလ်မှူးကြီးညိမ်းမောင် (ပြိုင်ပြ-၆) တို့၏ ထွက်ဆိုချက်များအရ ဦးအေးကိုသည် မကွယ်လွန်မီ ၂ ရက် ၃ ရက်တွင်မှ စကားမပြောဘဲနေခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ ထိုနေ့မတိုင်မီက သတိကောင်းစွာရှိပြီး သက်သေခံအမှတ် (၃) အပိုင်ပေးစာချုပ်ကို ၎င်းကိုယ်တိုင်သိရှိချုပ်ဆိုပေးခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊

သက်သေခံအမှတ် (င၊ င-၁) ဓာတ်ပုံပါ အနေအထားမျိုးမဟုတ်ကြောင်း ပေါ်ပေါက်သည့်အပြင် ယင်းစာချုပ်ကို ချုပ်ဆိုပေးသူ တရားလွှတ်တော် ရှေ့နေ ဦးတိုးမောင် (ပြိုင်ပြ-၇) ၏ ထွက်ဆိုချက်အရလည်း စာချုပ်သည့် နေ့၌ ဦးအေးကိုမှာ ကောင်းစွာစကားပြောဆိုနိုင်ပြီး ဆေးပိုက်များတပ်ဆင် ထားခြင်း လုံးဝမရှိကြောင်း၊ ဆေးကုသမှုခံယူနေစဉ် စာချုပ် ချုပ်ဆိုခြင်း ဖြစ်၍ ဆရာဝန်၏ ထောက်ခံချက်ရယူရမည်ဟုပြောရာ ဆရာဝန်ကိုခေါ် ၍ မှတ်ချက်ပြုခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ SSC ဆေးခန်းတွင် တက်ရောက်စဉ် ကပင် အပေးစာချုပ်များပြုလုပ်ပေးရန် တာဝန်ပေးခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း ထွက်ဆိုချက်များအရ ပေါ်ပေါက်ကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ ကွယ်လွန်သူ ဦးအေးကိုသည် နာမကျန်းဖြစ်နေပြီး သေရမည်ကိုမျှော်မှန်း၍ ပေးကမ်း ခြင်းမဟုတ်ကြောင်း၊ ဦးအေးကိုသည် ဆေးရုံကြီးတွင် တက်ရောက်ကုသခံ နေရသည်ဟုဆိုသော်လည်း သတိကောင်းစွာရှိပြီး မိမိ၏ လွတ်လပ်သော သဘောဆန္ဒဖြင့် ပေးကမ်းခဲ့ခြင်းဖြစ်သောကြောင့် ပဋိညာဉ်အက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၀၊ ၁၂၊ ၁၄ တို့နှင့်အညီ တရားဝင်အတည်ဖြစ်သော ပဋိညာဉ် စာချုပ်ဖြစ်ကြောင်း၊ သို့ပါ၍ ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီသည် မှန်ကန်ကြောင်းဖြင့် လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

အယူခံတရားပြိုင် ဦးခင်ကျော်ညို၏ ရှေ့နေက “သေခါနီးဆဲဆဲ” စကားရပ်၏ အဓိပ္ပာယ်ကို ကျမ်းပြုပညာရှင်များ၏ ဓမ္မသတ်များအရ “သေခါနီးဆဲဆဲ” ဆိုသည်မှာ breath his last, breath (his) last and to come to an end of (his) life, he sleeps to awake no more, to breath (his) last, the time for its death is come ဟု အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုချက်များ

၂၀၁၄
 ဦးခင်မောင်ဆန်း
 ဦးခင်မောင်ဆန်း
 နှင့်
 ဒေါ်စောယုနွယ် (ခ)
 ဒေါ်စောယုယုကျော်
 ပါ ၃
 ဦးခင်ကျော်ညို ပါ ၃

၂၀၁၄

အရ “နောက်ဆုံးအသက်ရှူချိန်မတိုင်မီအချိန်ကာလ” ကို ဆိုကြောင်း

ဦးခင်မောင်ဆန်း

ထင်ရှားမြင်သာကြောင်း၊ ထို့ပြင် ဦးကြာဖြူနှင့် မောင်အောင်သိန်းအမှု^(၁)၊

ဦးခင်မောင်ဆန်း

နှင့် ဦးတေဝေန္တ နှင့် မောင်ဇော်ဖေအမှု ^(၃) တွင်လည်း ပေးသူသည်

နှင့်

ဒေါ်စောယုနွယ် (ခ) အိပ်ရာထက်၌ သေခါနီးဆဲဆဲလဲနေပြီး ပေးကမ်းခြင်းဖြစ်သည်ဟု ဖော်ပြ

ဒေါ်စောယုယုကျော် ထားကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ ကွယ်လွန်သူ ဦးအေးကိုသည် ဒေါ်စောယုနွယ်

ပါ ၃

အား မကွယ်လွန်မီ ၁၉ ရက် (၇-၉-၂၀၀၆) နေ့၌ သက်သေခံအမှတ်

ဦးခင်ကျော်ညို ပါ ၃

(၃) စာချုပ်ဖြင့် ပေးကမ်းခဲ့ခြင်းသည် သေရမည်ကို မျှော်မှန်း၍ပေးခြင်း

မဟုတ်ဟု ပြဿနာအမှတ် (၁) အပေါ် ဖြေဆိုသင့်ကြောင်း၊ ပြဿနာ

အမှတ် (၂) နှင့်စပ်လျဉ်း၍ ဦးအေးကိုသည် ဒေါ်စောယုနွယ်အား

ပေးကမ်းသည့် မှတ်ပုံတင်စာချုပ်သည် သေခါနီးဆဲဆဲပေးကမ်းခြင်း

မဟုတ်ဟု ဖြေဆိုသင့်ကြောင်း၊ ပြဿနာအမှတ် (၃) နှင့်စပ်လျဉ်း၍

ပေးကမ်းသည့်အချိန်တွင် ပေးကမ်းသူသည် သတိကောင်းစွာရှိပြီး

ကောင်းမွန်စွာပြောဆိုနိုင်ခြင်းသည် သေခါနီးဆဲဆဲပေးကမ်းခြင်း ဟုတ်

မဟုတ် စိစစ်ရာတွင် ထည့်သွင်းစဉ်းစားသင့်သည့်အချက်ဖြစ်သည်ဟု

လည်းကောင်း၊ ပြဿနာအမှတ် (၄) အပေါ် ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်

၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီသည် မှန်ကန်သည်ဟုလည်းကောင်း ဖြေဆို၍

ဤအထူးအယူခံမှုနှစ်မှုလုံးကို ပလပ်သင့်ကြောင်းဖြင့် လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

သေခါနီးဆဲဆဲပေးကမ်းခြင်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ကင်းဝန်မင်းကြီး

ဦးကောင်း၏ ၃၆ စောင်တွဲအမွေမှုခန်း ဓမ္မသတ်ကျမ်းကြီး၊ ပုဒ်မ ၇၉

တွင် သေခါနီးသလွန်ညောင်စောင်းထက်သို့ ရောက်မှပေးသော ဥစ္စာသည်

ပိုင်ထိုက် မပိုင်ထိုက်သော တရားဟူ၍ ပြဆိုထားသည်။ ကိုင်းစားဓမ္မသတ်

(၃) ၁၀၊ ရန်ကုန်တရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၂၂၄။

၌ “အကြင်သူသည် သေခါနီးဝယ် ညောင်စောင်းထက်၌ ကျေးကျွန်ပစ္စည်း ဥစ္စာတို့ကို သူ့အားပေးသော် ပေးသည်မမည်။ အမွေ ဥစ္စာသာမည်ချေ၏။
 × × × × ” ဟုလည်းကောင်း၊ ကန်တော်ဓမ္မသတ်၌ “သေခါနီးဆုံးစွန်း၊
 ညောင်သလွန်ထက်၊ ကျေးကျွန်ခမ်းနား၊ ပစ္စည်းများကို သူ့အားပေးလည်း
 ပေးမမည်ရာ။ မွေဥစ္စာသာဖြစ်ပါတို့လေ။ × × × × ” ဟုလည်းကောင်း၊
 ဝဏ္ဏဓမ္မတွင် “အကြင်သူအား × × × × မထသောအိပ်ခြင်းဖြင့်
 ကျိန်းအိပ်ရာဖြစ်သော မဇ္ဈေ၊ ညောင်စောင်း၌ ကျေးကျွန်ဥစ္စာကို ဒေမိတိ၊
 ပေး၏” ဟုလည်းကောင်း၊ ရာသီဓမ္မသတ်တွင် “အကြင်သူသည် သေခါနီး
 ညောင်စောင်းထက်၌ ကျေးကျွန်ပစ္စည်းဥစ္စာတို့ကိုပေးအံ့” ဟုလည်းကောင်း၊
 ပါကံဓမ္မသတ်တွင် “အုံးအိပ်ရာဝယ်၊ ခန္ဓာပြတ်ကြွ၊ သေလုခါထန်၊
 ကျေးကျွန်ဥစ္စာသူသို့သာလျှင် ပေးပါလေလည်း ရစေမဆို၊ × × ×
 မွေကားမည်ရာ” ဟုလည်းကောင်း အသီးသီးပြဆိုထားသည်ကိုတွေ့ရ
 သဖြင့် သေခါနီးဆဲဆဲ သလွန်ညောင်စောင်း (အိပ်ရာခုတ်) ထက်၌
 ရှိနေစဉ် ပေးကမ်းခြင်းသည် သေခါနီးဆဲဆဲပေးကမ်းခြင်းဖြစ်သည်ဟု
 အဆိုပါဓမ္မသတ်များတွင် ပြဆိုထားချက်များအရ ကောက်ယူရပေမည်။

၂၀၁၄
ဦးခင်မောင်ဆန်း
ဦးခင်မောင်ဆန်း
နှင့်
ဒေါ်စောယုနွယ် (ခ)
ဒေါ်စောယုယုကျော်
ပါ ၃
ဦးခင်ကျော်ညို ပါ ၃

ဦးတေဝေန္တနှင့် မောင်ဇော်ဖေအမှု^(၃) တွင်လည်း အထက်ပါ

ဓမ္မသတ်များတွင် ပြဆိုထားချက်များကို ရှင်းလင်းဖော်ပြထား၍
 ညောင်စောင်းထက်၌ ပေးကမ်းခြင်း (a death-bed gift) နှင့် သာမန်
 ပေးကမ်းခြင်း (ordinary gift) တို့ မတူညီပုံကို အောက်ပါအတိုင်း ရှင်းလင်း
 ပြဆိုထားကြောင်း တွေ့ရသည်-

“What are the essential elements which distinguish a death-bed gift from an ordinary gift? It is stated that a death-bed gift is

၂၀၁၄

ဦးခင်မောင်ဆန်း

ဦးခင်မောင်ဆန်း

နှင့်

ဒေါ်စောယုနွယ် (ခ)

ဒေါ်စောယုယုကျော်

ပါ ၃

ဦးခင်ကျော်ညို ပါ ၃

one made when the donor is “on the couch from which he is never to rise again ” (U May Oung's Leading Cases on Buddhist Law, page 182) or “a gift made in contemplation of death” (Lahiri's Principles of Modern Burmese Buddhist Law, page 248).”

သို့ပါ၍ သေခါနီးဆဲဆဲပေးကမ်းခြင်း (a death- bed gift) ဆိုသည်မှာ ပေးကမ်းသူသည် ပြန်လည်ကျန်းမာရန် အကြောင်းမရှိဘဲ သေရမည်ကိုမျှော်မှန်း၍ ပေးကမ်းခြင်းဖြစ်သည်ဟု ကောက်ယူရပေသည်။

တစ်ဖန် ဦးကြာဖြူနှင့် မောင်အောင်သိန်းအမှု^(၁) တွင် သေခါနီးဆဲဆဲပေးကမ်းခြင်း (a death- bed gift) ဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှားစေရန် ပေးသူသည် အိပ်ရာထက်၌လဲနေပြီး နာမကျန်းဖြစ်နေကြောင်း၊ ပစ္စည်းပေးကမ်းသည့်အချိန်တွင် ပြန်လည်ကျန်းမာလာရန် မျှော်လင့်ချက်မရှိကြောင်းဆိုသည့်အချက်နှစ်ရပ်ကို ပြသရမည်ဖြစ်ကြောင်း ထုံးပြုထားသည်ကို တွေ့ရသည်။

မြန်မာဓမ္မသတ်များနှင့် စီရင်ထုံးများတွင် ပြဆိုထုံးဖွဲ့ချက်များအရ သေခါနီးဆဲဆဲပေးကမ်းခြင်းဆိုသည်မှာ ပေးကမ်းသူသည် သေခါနီးညောင်စောင်းခုတင်ထက်၌ နာမကျန်းဖြစ်နေပြီး ပြန်လည်ကျန်းမာရန် အကြောင်းမရှိဘဲ သေရမည်ကိုမျှော်မှန်း၍ ပေးကမ်းခြင်းဖြစ်သည်ဟု ကောက်ယူရမည်ဖြစ်သောကြောင့် ကြားနာခဲ့သော ပြဿနာအမှတ် (၁) နှင့်စပ်လျဉ်း၍ သေခါနီးဆဲဆဲပေးကမ်းခြင်းဆိုသည်မှာ ပေးကမ်းသူသည် သေခါနီးညောင်စောင်းခုတင်ထက်တွင် နာမကျန်းဖြစ်နေပြီး ပြန်လည်ကျန်းမာရန်အကြောင်းမရှိဘဲ သေရမည်ကိုမျှော်မှန်း၍ ပေးခြင်းဖြစ်သည် ဆိုခြင်းမှာ မှန်ကြောင်းဖြေဆိုလိုက်သည်။

အယူခံတရားလို ဦးခင်မောင်ဆန်းက သက်သေခံအမှတ် (၂) နှင့် (၃) ပေးကမ်းခြင်းမှတ်ပုံတင်စာချုပ် ၂ စောင်လုံးကို ပျက်ပြယ်ကြောင်း မြွက်ဟကြေညာပေးရန် သက်သာခွင့် တောင်းဆိုခြင်းဖြစ်သည်။ သက်သေခံအမှတ် (၂) မှတ်ပုံတင်အပေးစာချုပ်အမှတ် ၂၀၃၉/၂၀၀၆ မှာ ရန်ကုန်တိုင်း၊ ဗဟန်းမြို့နယ်၊ မြေတိုင်းရပ်ကွက်အမှတ် (၃၆-ဂျေ)၊ မြေကွက်အမှတ် $\frac{၁၁၂}{၁.က}$ ၊ ဧရိယာ ၀.၇၅၀ ဧကရှိ နှစ် ၆၀ ဂရန် မြေကွက်မှ တောင်ဘက်ခြမ်းဖြစ်သော မခွဲစိတ်ရသေးသည့် ဧရိယာ ၀.၃၃၄ ဧကခန့် ရှိ မြေနှင့် ယင်းမြေပေါ်ရှိ အဆောက်အအုံ အကျိုးခံစားခွင့်အရပ်ရပ်နှင့် ထိုမြေနှင့် တစ်ဆက်တည်းရှိ မြေကွက်အမှတ် $\frac{၁၁၂}{၁.က}$ ၊ ဧရိယာ ၀.၁၂၇ ဧကရှိ နှစ် ၆၀ ဂရန်မြေနှင့် အကျိုးခံစားခွင့်အရပ်ရပ်တို့ကို အဖိုးဖြစ်သူ ဦးအေးကိုက မြေးဖြစ်သူ ဒေါ်စောယုနွယ်နှင့် ဒေါ်မေသက်ကျော်တို့နှစ်ဦးအား ၁၄-၃-၂၀၀၆ နေ့တွင် ပေးကမ်းခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

သက်သေခံအမှတ် (၃) မှတ်ပုံတင်အပေးစာချုပ်အမှတ် ၄၆၅၄/၂၀၀၆ မှာ အဆိုပါ မြေတိုင်းရပ်ကွက်အမှတ် (၃၆-ဂျေ)၊ မြေကွက်အမှတ် $\frac{၁၁၂}{၁.က}$ ၊ ဧရိယာ ၀.၇၅၀ ဧကရှိ နှစ် ၆၀ ဂရန်မြေကွက်မှ မြောက်ဘက်ခြမ်းဖြစ်သော မခွဲစိတ်ရသေးသည့် မြေကွက်မှ ဦးခင်မောင်ဆန်း နေထိုင်သည့် အလျား ၆၀ ပေ x အနံ ၅၀ ကို ချန်လှပ်၍ ခန့်မှန်းအကျယ်အဝန်း ၁၅၀ ပေ x ၁၁၆ ပေရှိ မြေနှင့် ယင်းမြေပေါ်ရှိ ကားဂိုဒေါင်နှင့် အကျိုးခံစားခွင့်အရပ်ရပ်တို့ကို အဖိုးဖြစ်သူ ဦးအေးကိုက မြေးဖြစ်သူ ဒေါ်စောယုနွယ်တစ်ဦးတည်းအား ၇-၉-၂၀၀၆ နေ့တွင် ပေးကမ်း

၂၀၁၄
ဦးခင်မောင်ဆန်း
ဦးခင်မောင်ဆန်း
နှင့်
ဒေါ်စောယုနွယ် (ခ)
ဒေါ်စောယုယုကျော်
ပါ ၃
ဦးခင်ကျော်ညို ပါ ၃

၂၀၁၄

ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

ဦးခင်မောင်ဆန်း
ဦးခင်မောင်ဆန်း
နှင့်
ဒေါ်စောယုနွယ် (ခ)
ဒေါ်စောယုယုကျော်
ပါ ၃

သက်သေခံအမှတ် (၂) မှတ်ပုံတင်စာချုပ် ချုပ်ဆိုပေးခဲ့ပြီး ၆ လ
ခန့်အကြာတွင် သက်သေခံအမှတ် (၃) မှတ်ပုံတင်စာချုပ်ကို ထပ်မံချုပ်ဆို
ပေးခဲ့ပြီးနောက် ၁၉ ရက်ခန့်အကြာ ၂၆-၉-၂၀၀၆ နေ့တွင် အမွေရှင်
ဦးအေးကိုသည် ရန်ကုန်ဆေးရုံကြီး၌ တက်ရောက်ကုသနေစဉ် ကွယ်လွန်
ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

ဦးခင်ကျော်ညို ပါ ၃

သူနာပြု ဦးမျိုးရန်နိုင် (ပြိုင်ပြ-၂) သည် ဦးအေးကိုလေဖြတ်၍
ရန်ကုန်ဆေးရုံကြီးမှဆင်းပြီး အိမ်ပြန်ရောက်ချိန်မှစ၍ ကွယ်လွန်သည်ထိ
ညစောင့်သူနာပြုအဖြစ် ပြုစုစောင့်ရှောက်ပေးခဲ့ရသူဖြစ်သည်။ ၎င်းက
အမွေရှင် ဦးအေးကိုသည် ၁၉၉၅ ခုနှစ်တွင် နှလုံးသွေးကြောကျဉ်းရောဂါ
ကြောင့် စင်ကာပူသို့သွားရောက်၍ ၃၊ ၄ လ ဆေးကုသခံခဲ့ကြောင်း၊
၂၀၀၄ ခုနှစ်တွင် လေဖြန်းသဖြင့် SSC ဆေးခန်းတွင် တက်ရောက်ဆေး
ကုသခံရကြောင်း၊ ထို့နောက် ရန်ကုန်ဆေးရုံကြီးသို့ ပြောင်းရွှေ့ကုသခံ
ရကြောင်း၊ ဆေးရုံတွင် ၃ လခန့် တက်ရောက်ကုသခံရကြောင်း၊ ၂၀၀၆
ခုနှစ်၊ ၈ လပိုင်းတွင် SSC ဆေးခန်းသို့ တက်ရောက်ရပြီး ရန်ကုန်
ဆေးရုံကြီးသို့ ပြောင်းရွှေ့ကုသခံရကြောင်း၊ နောက်ဆုံး ရန်ကုန်ဆေးရုံကြီး
တွင် တက်ရောက်၍ ကွယ်လွန်သည့်အချိန်ထိ ဆေးရုံတက်ခဲ့ရသည့်
ကာလမှာ ၁ လခွဲ၊ ၂ လခန့် ရှိကြောင်းဖြင့် ထွက်ဆိုသည်။ ဆက်လက်၍
ဦးအေးကိုသည် ကျောက်ကပ်ရောဂါသာမက နှလုံးသွေးကြောကျဉ်းရောဂါ
ခံစားနေရပြီး နောက်ဆုံး ရန်ကုန်ဆေးရုံကြီးတွင် တက်ရောက်ကုသခံချိန်
၌ အဆုတ်ထဲသို့ရေဝင်သဖြင့် အဆုတ်ရောဂါကိုပါ ကုသခံရကြောင်း၊
ဆေးရုံတက်ချိန်မှ နောက်ဆုံးကွယ်လွန်ချိန်အထိ အိပ်ရာပေါ်တွင်သာ

လှဲနေရကြောင်း၊ သက်သေခံအမှတ် (င၊ င-၁) ဓာတ်ပုံများပါအတိုင်း ဆေးပိုက်များဖြင့် ရှိနေခဲ့ကြောင်း ထွက်ဆိုသည်။

သံဃာ့ဆေးရုံမှ ဒုတိယဆေးရုံအုပ်ကြီး ဒေါက်တာဦးခင်မောင်အေး (လိုပြ-၇) က ၂၀၀၆ ခုနှစ်တွင် ဦးအေးကိုသည် ရန်ကုန်ဆေးရုံကြီးတွင် ထပ်မံဆေးကုသခံရသဖြင့် သွားရောက်သတင်းမေးရာ ကျောက်ကပ် ပျက်စီးနေပြီး ထိုစဉ်က အောက်ဆီဂျင်ပေး၍ ဆေးများသွင်းထားရပြီး မှိန်းနေကြောင်း၊ ဆေးမှတ်တမ်းများတွင် သွေး၌ကျောက်တည်၍ အညစ်အကြေးများ များနေကြောင်း၊ ကျောက်ကပ်ဆေးရန် ကျောက်ကပ် ဆရာဝန်က အကြံပြုသော်လည်း တာဝန်ခံဆရာဝန်က ခွင့်မပြုသဖြင့် မဆေးနိုင်ကြောင်း၊ ရက် ၂၀ ခန့်အကြာတွင် ဦးအေးကိုကွယ်လွန်သွား ကြောင်း၊ ဆေးရုံတွင် ဦးအေးကိုအား သက်သေခံ (င-၁) ဓာတ်ပုံများ အတိုင်း တွေ့မြင်ရကြောင်း၊ အနီးတွင် အောက်ဆီဂျင်ပေးစက်ဖြင့် အောက်ဆီဂျင်ပေးထားသည်ကို တွေ့ရကြောင်းဖြင့် ထွက်ဆိုသည်ကို တွေ့ရသည်။

၂၀၁၄
ဦးခင်မောင်ဆန်း
ဦးခင်မောင်ဆန်း
နှင့်
ဒေါ်စောယုနွယ် (ခ)
ဒေါ်စောယုယုကျော်
ပါ ၃
ဦးခင်ကျော်ညို ပါ ၃

၎င်းသက်သေခံချက်များအရ ဦးအေးကိုသည် ကျောက်ကပ် ရောဂါ၊ နှလုံးသွေးကြောကျဉ်းရောဂါဝေဒနာများ ခံစားရခြင်းကြောင့် နောက်ဆုံးဆေးရုံတက်ရောက်ကုသခံရသည်မှာ ၂၀၀၆ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လ ဖြစ်ပြီး ရန်ကုန်ဆေးရုံကြီး၌ ကုသခံနေရစဉ် ၂၆-၉-၂၀၀၆ နေ့၌ ကွယ်လွန် ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

အထက်တွင် ပြဿနာအမှတ် (၁) ကို ဖြေဆိုထားချက်အရ သေခါနီးဆဲဆဲပေးကမ်းခြင်းဆိုသည်မှာ ပေးကမ်းသူသည် သေခါနီး

၂၀၁၄ ညောင်စောင်းခုတင်ထက်တွင် နာမကျန်းဖြစ်နေပြီး ပြန်လည်ကျန်းမာရန်
 ဦးခင်မောင်ဆန်း အကြောင်းမရှိဘဲ သေရမည်ကို မျှော်မှန်း၍ ပေးခြင်းဖြစ်သည်ဟု
 ဦးခင်မောင်ဆန်း ဆိုခဲ့သည့်အလျောက် ဦးအေးကိုက မြေး ၂ ဦးဖြစ်သူ ဒေါ်စောယုနွယ် နှင့်
 ဒေါ်စောယုနွယ် (ခ) ဒေါ်မေသက်ကျော်တို့အား ပေးကမ်းခဲ့သည့် သက်သေခံအမှတ် (၂)
 ဒေါ်စောယုယုကျော် မှတ်ပုံတင်စာချုပ်အမှတ် ၂၀၃၉/၂၀၀၆ မှာ ၁၄-၃-၂၀၀၆ နေ့တွင် ချုပ်ဆို
 ပေးကမ်းခဲ့ခြင်းဖြစ်သောကြောင့် ဦးအေးကိုနောက်ဆုံးဆေးရုံတက်ရောက်
 ကုသခံရသည့် ၂၀၀၆ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လမတိုင်မီတွင် ပေးကမ်းခြင်းဖြစ်
 သဖြင့် သေခါနီးဆဲဆဲပေးကမ်းခြင်းမဟုတ်သည်မှာ မြင်သာသည်။

ပါ ၃
 ဦးခင်ကျော်ညို ပါ ၃

ဦးအေးကိုသည် မြေးဖြစ်သူ ဒေါ်စောယုနွယ် (ခ) ဒေါ်စောယုယုကျော်
 တစ်ဦးတည်းအား အချင်းဖြစ်မြေကွက်နှင့် ကားဂိုဒေါင်၊ အကျိုးခံစားခွင့်
 အရပ်ရပ်တို့ကို သက်သေခံအမှတ် (၃) မှတ်ပုံတင်စာချုပ်အမှတ် ၄၆၅၄/
 ၂၀၀၆ ဖြင့် ၇-၉-၂၀၀၆ နေ့တွင် ပေးကမ်းခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုသို့ ပေးကမ်း
 ပြီး ၁၉ ရက်အကြာ ၂၆-၉-၂၀၀၆ နေ့တွင် ရန်ကုန်ဆေးရုံကြီး၌ ဦးအေးကို
 ကွယ်လွန်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုသို့ ပေးကမ်းသည့်အချိန်တွင် ဦးအေးကို
 သည် ၎င်းခံစားနေရသည့် ရောဂါဝေဒနာများကြောင့် ဆေးရုံကြီးခုတင်
 ထက်၌ လုံနေရပြီး အောက်ဆီဂျင်ပေးစက်ဖြင့် အောက်ဆီဂျင်ပေးထား
 ရကြောင်း၊ ပြန်လည်ကျန်းမာလာရန် အကြောင်းမရှိဘဲ သေရမည်ကို
 မျှော်မှန်း၍ ပေးကမ်းခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း သက်သေထွက်ဆိုချက်များအရ
 တွေ့ရှိရသည်။ ထို့ကြောင့် ကြားနာခဲ့သည့် ပြဿနာအမှတ် (၂) နှင့်
 စပ်လျဉ်း၍ ကွယ်လွန်သူ ဦးအေးကိုသည် အထက်ပါအခြေအနေတွင်
 အချင်းဖြစ်မြေကွက်နှင့် ကားဂိုဒေါင်အဆောက်အအုံကို ဒေါ်စောယုနွယ်

(ခ) ဒေါ်စောယုယုကျော်အား ပေးကမ်းခြင်းမှန်ကန်ကြောင်း ဖြေဆိုသည်။

၂၀၁၄
ဦးခင်မောင်ဆန်း
ဦးခင်မောင်ဆန်း
နှင့်
ဒေါ်စောယုနွယ် (ခ)
ဒေါ်စောယုယုကျော်
ပါ ၃
ဦးခင်ကျော်ညို ပါ ၃

သေခါနီးဆဲဆဲပေးကမ်းခြင်းဆိုသည့် စကားရပ်နှင့်စပ်လျဉ်း၍ မြန်မာဓမ္မသတ်နှင့် စီရင်ထုံးများတွင် ညွှန်ပြထုံးဖွဲ့မှုများအရ ပေးကမ်းသည့် အချိန်တွင် ပေးကမ်းသူသည် သတိကောင်းစွာရပြီး ကောင်းမွန်စွာ ပြောဆို နိုင်ခြင်းဆိုသည့်အချက်ကိုလည်း ထည့်သွင်းစဉ်းစားရန်လိုသည်ဟု မဆိုချေ။ အဆိုပါအချက်သည် ပေးကမ်းစာချုပ်ပြုလုပ်ရာတွင် ပဋိညာဉ်အက်ဥပဒေ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့် ငြိစွန်းပျက်ပြယ်ခြင်း ရှိ မရှိ ဆိုသည့် ကိစ္စရပ်နှင့်သာ သက်ဆိုင်မည်ဖြစ်သည်။ မြန်မာဓလေ့ထုံးတမ်းဥပဒေအရ သေခါနီးဆဲဆဲ ပေးကမ်းခြင်း ဟုတ် မဟုတ်ဆိုသည့် ပြဿနာမှ ကင်းလွတ်ခွင့်ရနိုင်သည့် အချက်လည်းမဟုတ်ချေ။ သို့အတွက် ပြဿနာအမှတ် (၃) နှင့်စပ်လျဉ်း၍ ပေးကမ်းသည့်အချိန်တွင် ပေးကမ်းသူသည် သတိကောင်းစွာရပြီး ကောင်းမွန်စွာပြောဆိုနိုင်ခြင်းသည် သေခါနီးဆဲဆဲပေးကမ်းခြင်း ဟုတ် မဟုတ်အတွက် စဉ်းစားရမည့်အချက်မဟုတ်ကြောင်း ဖြေဆိုလိုက်သည်။

မြန်မာဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များအဖို့ သေခါနီးဆဲဆဲပေးကမ်းခြင်းသည် တရားမဝင်ကြောင်း **မဖွားဆွေနှင့် မတင်ညိုအမှု**^(၄) တွင် အောက်ပါ အတိုင်း ဆုံးဖြတ်ထားသည်-

“ x x x x x It was a death-bed gift, and, it is to be considered whether, as such, it should not be held to be a question of inheritance, to be decided in accordance with Buddhist Law. It has been ruled that the idea of a

---

(၁) ၂ ယူဘီအာ (၁၉၀၂-၀၃) ပေးကမ်း၊ စာ-၁။

၂၀၁၄

ဦးခင်မောင်ဆန်း

ဦးခင်မောင်ဆန်း

နှင့်

ဒေါ်စောယုနွယ် (ခ)

ဒေါ်စောယုယုကျော်

ပါ ၃

ဦးခင်ကျော်ညို ပါ ၃

will to take effect after death upon property is foreign to Buddhist Law, and that no will can cause the devolution of property contrary to the law of inheritance.”

ဦးတေဝေန္တနှင့် မောင်ဇော်ပေအမှု^(၃) တွင်လည်း **မဖွားဆွေ နှင့် မတင်ညို အမှု^(၄)** ကို ရည်ညွှန်း၍ သေခါနီးဆဲဆဲ ပေးကမ်းခြင်းသည် စင်စစ်ပေးသူသည် ၎င်းသေဆုံးသွားသောအခါမှ ပေးရန်ရည်ရွယ်၍ ပြုလုပ်သည်ဟု မှတ်ယူကြရမည်ဖြစ်ရာ သေတမ်းစာ ပြုလုပ်သည့် နည်းလမ်းတစ်ခုပင် ဖြစ်နေသည်။ မြန်မာ ဗုဒ္ဓဘာသာများ၌ သေတမ်းစာပြုလုပ်၍ ခွဲဝေခွင့်မရှိသောကြောင့် အကယ်၍ သေခါနီးဆဲဆဲ ၌ ပေးကမ်းခြင်းကို အသိအမှတ်ပြုခဲ့လျှင် မိမိတို့လူမျိုး၏ တရားဥပဒေ သို့မဟုတ် မြန်မာလေ့ထုံးတမ်းဥပဒေကို ချိုးဖောက်ခွင့်ပြုရာ ရောက်ပေ သည်ဟု ပြဆိုထားသည်။ ထို့ကြောင့် မြန်မာဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များအဖို့ သေခါနီးဆဲဆဲပေးကမ်းခြင်းသည် တရားမဝင်ဟုဆိုရပေမည်။

ဦးအေးကိုက မြေး ၂ ဦးဖြစ်သူ ဒေါ်စောယုနွယ်နှင့် ဒေါ်မေသက်ကျော် တို့အား သက်သေခံအမှတ် (၂) မှတ်ပုံတင်စာချုပ်အမှတ် ၂၀၃၉/၂၀၀၆ ဖြင့် ပေးကမ်းခဲ့ခြင်းသည် သေခါနီးဆဲဆဲပေးကမ်းခြင်းမဟုတ်သဖြင့် ယင်း စာချုပ်မှာ ပျက်ပြယ်ရန်အကြောင်းမရှိချေ။ ထို့ကြောင့် တရားလို ဦးခင်မောင်ဆန်းတင်သွင်းသော တရားမအယူခံမှုအမှတ် ၇၄၈/၂၀၁၂ ကို ပလပ်သည့် ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီ သည် မှားယွင်းခြင်းမရှိကြောင်း တွေ့ရသည်။

ဦးအေးကိုက မြေးဖြစ်သူ ဒေါ်စောယုနွယ်တစ်ဦးတည်းအား သက်သေခံအမှတ် (၃) မှတ်ပုံတင်စာချုပ်အမှတ် ၄၆၅၄/၂၀၀၆ ဖြင့်

ပေးကမ်းခဲ့ခြင်းသည် ပေးသူ ဦးအေးကို သေခါနီးဆဲဆဲအခြေအနေတွင် ပေးကမ်းခဲ့ခြင်းဖြစ်သောကြောင့် အဆိုပါ မှတ်ပုံတင်အပေးစာချုပ်အမှတ် ၄၆၅၄/၂၀၀၆ မှာ ပျက်ပြယ်ကြောင်း လမ်းညွှန်စီရင်ထုံးများအရ တွေ့ရှိရသည်။ ထို့ကြောင့် ယင်းစာချုပ်အမှတ် ၄၆၅၄/၂၀၀၆ ပျက်ပြယ်ကြောင်း ချမှတ်ခဲ့သည့် ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီကို ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်က ပယ်ဖျက်ခဲ့ခြင်းမှာ မှန်ကန်သည်ဟုမဆိုသာချေ။

၂၀၁၄
ဦးခင်မောင်ဆန်း
ဦးခင်မောင်ဆန်း
နှင့်
ဒေါ်စောယုနွယ် (ခ)
ဒေါ်စောယုယုကျော်
ပါ ၃
ဦးခင်ကျော်ညို ပါ ၃

သို့ဖြစ်၍ ကြားနာခဲ့သည့် ပြဿနာအမှတ် (၄) ကို “ကွယ်လွန်သူ ဦးအေးကိုသည် ပြန်လည်ကျန်းမာရန် မျှော်လင့်ချက်မရှိဘဲ သေခါနီးညောင်စောင်းထက်၌ ပေးကမ်းခြင်းဖြစ်၍ ကွယ်လွန်သူ ဦးအေးကိုက ဒေါ်စောယုနွယ် (ခ) ဒေါ်စောယုယုကျော်အား မေတ္တာဖြင့် ပေးကမ်းခဲ့သော မှတ်ပုံတင်အပေးစာချုပ်အမှတ် ၄၆၅၄/၂၀၀၆ ပျက်ပြယ်ကြောင်း ချမှတ်သည့် ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီအား ပယ်ဖျက်သည့် ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီသည် မှန်ကန်ခြင်းမရှိကြောင်း” ဖြေဆိုလိုက်သည်။

ထို့ကြောင့် တရားမအထူးအယူခံမှုအမှတ် ၁/၂၀၁၄ ကို ခွင့်ပြု၍ ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီကို ပယ်ဖျက်လိုက်ပြီး ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီကို ပြန်လည်အတည်ပြုလိုက်သည်။

တရားမအထူးအယူခံမှုအမှတ် ၂/၂၀၁၄ ကိုမူ ပလပ်လိုက်သည်။
တရားစရိတ်များကို အမွေပုံပစ္စည်းမှ ကျခံစေ။
ရှေ့နေစရိတ် ကျပ် ၅၀၀၀၀/- စီ သတ်မှတ်သည်။

+ ၂၀၁၄ ခုနှစ်

စက်တင်ဘာလ ၂၂ ရက်

တရားမပြင်ဆင်မှုအမှတ်
ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်တရားသူကြီး
ဦးမြသိမ်းရှေ့တွင်

ဦးခင်မောင်သန်း ပါ ၂

နှင့်

ဦးသိန်းလွန်း

(၎င်း၏အခွင့်ရကိုယ်စားလှယ်ဒေါ်မြတ်မြတ်အေး) ပါ ၈*

ရုံးခွန်အက်ဥပဒေ၊ အမှုတန်ဖိုးဖြတ်အက်ဥပဒေ၊ မြွက်ဟကြေညာ
ပေးစေလိုမှုနှင့် စာရင်းရှင်းပေးစေလိုမှု ရုံးခွန်မည်သို့
ထမ်းဆောင်ခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက် ။ တရားလိုစွဲဆိုသောအမှုသည် မြွက်ဟကြေညာပေး
စေလိုမှုနှင့် စာရင်းရှင်းလင်းပေးစေလိုမှုဖြစ်သည်။ မြွက်ဟကြေညာပေးစေ
လိုမှုသက်သက် ဒီကရီရလိုမှုတွင် ရုံးခွန်အက်ဥပဒေဇယား ၂၊ အမှတ်စဉ်
၁၇ (၃) အရ ရုံးခွန် ထမ်းဆောင်ရသည်။ စာရင်းရှင်းလင်းပေးစေလိုမှုတွင်
ရုံးခွန်အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၇ (၄) (စ) အရ ရုံးခွန်ထမ်းဆောင်ရသည်။

အမှုတန်ဖိုးဖြတ်အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၈ အရ ရုံးခွန်အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၇၊

---

* ၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ တရားမပြင်ဆင်မှုအမှတ်- ၂၅
+ ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၂၆၀၉ တွင် ချမှတ်သော ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊
ဒီဇင်ဘာလ ၉ ရက်စွဲပါ ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်၏ အမိန့်ကို
ပြင်ဆင်မှု။

အပိုဒ် ၅၊ ၆၊ ၉ နှင့် အပိုဒ် ၁၀ (ဃ) ပါ မှုခင်းများမှတစ်ပါး အခြားအမှု များတွင် ရုံးခွန်တော်အတွက် သတ်မှတ်ထားသော အမှုတန်ဖိုးသည် စီရင် ပိုင်ခွင့်အလို့ငှာ သတ်မှတ်ထားသော တန်ဖိုးဖြစ်သည်ဟု မှတ်ယူရမည် ဖြစ်ကြောင်း ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။

စာရင်းရှင်းပေးစေလိုမှုတွင် တရားလိုက ရုံးခွန်အလို့ငှာ အမှုတန်ဖိုးကို ရွေးချယ်သော မည်သည့်ပမာဏမဆို ထားရှိနိုင်သည်။ ထိုသို့ သတ်မှတ်ထားရှိပြီးသောအခါ စီရင်ပိုင်ခွင့်အလို့ငှာ အမှုတန်ဖိုးကို တရားမမှုများ တန်ဖိုးဖြတ်အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၈ ဌ၌ ပြဋ္ဌာန်းချက်အရ အလို အလျောက်သတ်မှတ်ပြီးဖြစ်သည်။ ဤမူသဘောကို **HARDAYAL AND ONE V. RAN DOO** အမှု ^(၁) တွင်ကြည့်ပါ။

စာရင်းရှင်းပေးစေလိုမှုအတွက် စီရင်ပိုင်ခွင့်နှင့် အမှုတန်ဖိုး အလို့ငှာ ပစ္စည်းရောင်းရသည့် ယာယီတန်ဖိုးအပေါ် အမှုတန်ဖိုးသတ်မှတ် ခြင်းသည် မှားယွင်းသည်ဟု မဆိုနိုင်သဖြင့် ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး တရားလွှတ်တော်က အမှုတန်ဖိုးသတ်မှတ်ချက် မှားယွင်းနေသည် ဆိုခြင်းမှာ မမှန်ဟု ပဏာမငြင်းချက်အပေါ် ဖြေဆိုဆုံးဖြတ်ခဲ့ခြင်းအပေါ် ဝင်ရောက်စွက်ဖက်ရန်အကြောင်းမရှိပေ။

လျှောက်ထားသူများအတွက် -
လျှောက်ထားခံရသူ (၁) အတွက် -

ဦးကျော်ဇေယျ
တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ
ဦးစိုးပိုင်
တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ

၂၀၁၄
ဦးခင်မောင်သန်း ပါ ၂
နှင့်
ဦးသိန်းလွန်း
(၎င်း၏အခွင့်ရ
ကိုယ်စားလှယ်
ဒေါ်မြတ်မြတ်အေး)
ပါ ၈

၂၀၁၄
ဦးခင်မောင်သန်း ပါ ၂
နှင့်
ဦးသိန်းလွန်း
(၎င်း၏အခွင့်ရ
ကိုယ်စားလှယ်
ဒေါ်မြတ်မြတ်အေး)
ပါ ၈

လျှောက်ထားခံရသူ (၂၊ ၃၊ ၄၊ ၆) -
အတွက်

လျှောက်ထားခံရသူ (၅၊ ၇၊ ၈) -
အတွက်

ဦးမြတ်လှဦး
တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ

ကိုယ်တိုင်-မလာ

ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်၊ ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊
တရားမကြီးမှုအမှတ် ၂၆၀၉ တွင် ဦးသိန်းလွန်းက ၎င်း၏ အခွင့်ရ
ကိုယ်စားလှယ် ဒေါ်မြတ်မြတ်အေးမှတစ်ဆင့် ဦးတင်နိုင်ဇော် ပါ ၉ ဦးတို့
အပေါ် မြွက်ဟကြေညာပေးစေလိုမှုနှင့် စာရင်းရှင်းလင်းပေးစေလိုမှု စွဲဆို
သည်။ တိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်က အမှုတန်ဖိုးသတ်မှတ်ချက်
မှားယွင်းနေသည်ဆိုခြင်းမှာ မှန်သလားဆိုသည့် ပဏာမငြင်းချက်ကို မမှန်
ကြောင်း ဖြေဆိုဆုံးဖြတ်ခဲ့သဖြင့် ယင်းအမိန့်အပေါ် ဦးခင်မောင်သန်း
ပါ ၂ ဦးက ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်သို့ ဤပြင်ဆင်မှုကို
ဆက်လက်တင်သွင်းလာခြင်းဖြစ်သည်။

အဆိုလွှာတွင် တရားလိုက ၎င်းနှင့် ဒေါ်ခင်မေစိတို့သည် မြန်မာ
ဗုဒ္ဓဘာသာကိုးကွယ်သူ အကြင်လင်မယားဖြစ်ပြီး သားသမီး ၈ ဦး
ထွန်းကားခဲ့ကြောင်း၊ ၁၉၈၃ ခုနှစ်တွင် ဒေါ်ခင်မေစိကွယ်လွန်ချိန်၌
လင်မယားနှစ်ဦးပိုင် မရွှေ့မပြောင်းနိုင်သည့် ခြံနှင့် အဆောက်အအုံပစ္စည်း
များ ကျန်ရစ်ခဲ့ကြောင်း၊ အဆိုပါ ပစ္စည်းများကို ရောင်းချခြင်း၊ အကျိုးတူ
အဆောက်အအုံများ ဆောက်လုပ်ခြင်းများ ဆောင်ရွက်ရန်အတွက်
တရားလိုက သားများဖြစ်သူ ဦးတင်နိုင်ဇော်နှင့် ဦးခင်မောင်သန်းတို့ကို
အထူးကိုယ်စားလှယ်လွှဲစာ ပြုလုပ်ပေးခဲ့ကြောင်း၊ ယင်းပစ္စည်းများကို

လွှဲပြောင်းရောင်းချပြီးနောက် ဦးတင်နိုင်ဇော်နှင့် ဦးခင်မောင်သန်းတို့သည် တရားလိုနှင့် ညှိနှိုင်းတိုင်ပင်ခြင်းမရှိဘဲ ရောင်းချရငွေများကို ၎င်းတို့၏ သဘောဆန္ဒအရ ဆောင်ရွက်လျက်ရှိပြီး ယနေ့တိုင် စာရင်းရှင်းလင်းပေးခြင်းမရှိသောကြောင့် မရွေ့မပြောင်းနိုင်သော ပစ္စည်းနှစ်မျိုးရောင်းချရငွေ ကျပ်သိန်း ၉၀၀၀ ကို စာရင်းရှင်းလင်းပေးရန်ဖြစ်ကြောင်း၊ စီရင်ပိုင်ခွင့်နှင့် အမှုတန်ဖိုးအလို့ငှာ ယာယီတန်ဖိုး ကျပ်သိန်း ၉၀၀၀ သတ်မှတ်ကြောင်း အဆိုပြုဖော်ပြသည်။

၂၀၁၄
 ဦးခင်မောင်သန်း ပါ ၂
 နှင့်
 ဦးသိန်းလွန်း
 (၎င်း၏အခွင့်ရ
 ကိုယ်စားလှယ်
 ဒေါ်မြတ်မြတ်အေး)
 ပါ ၈

၁၊ ၂၊ ၃၊ ၄၊ ၆၊ ၇ တရားပြိုင်များက တရားလိုသည် နောက်အိမ်ထောင်ဇနီး ဒေါ်မြင့်မြင့်အေးရှိကြောင်း၊ တရားလိုက ၁၊ ၂ တရားပြိုင်တို့ကို အထူးကိုယ်စားလှယ်လွှဲစာပြုလုပ်ပေးခဲ့သော်လည်း ၁၊ ၂ တရားပြိုင်တို့က ရောင်းချနိုင်ခဲ့ခြင်းမရှိကြောင်း၊ တရားလိုမှ ဦးစံဝင်းအား စာချုပ်စာတမ်းမှတ်ပုံတင်ရုံးတွင် အထူးကိုယ်စားလှယ်လွှဲစာ ပြုလုပ်ပေးပြီး တရားဝင်ရောင်းချခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ ဒေါ်ခင်မေစီအမည်ပေါက်မြေကွက် ရောင်းရငွေသည် ကျပ်သိန်း ၅၀၀ သာဖြစ်ကြောင်း၊ ဦးတင်နိုင်ဇော်နှင့် ဒေါ်စပါယ်အမည်ပေါက်မြေကွက် ရောင်းရငွေကို တရားစွဲဆိုတောင်းခံခွင့်မရှိကြောင်း၊ ပစ္စည်းရောင်းရငွေ ကျပ်သိန်း ၉၀၀၀ သတ်မှတ်ခြင်းသည် မမှန်ကြောင်း၊ ဒေါ်ခင်မေစီအမည်ပေါက်ပိုင်ဆိုင်သော မြေကွက်ရောင်းရငွေ ကျပ်သိန်း ၅၀၀ အနက် တရားလိုရထိုက်သောအစုကိုသာ အမှုတန်ဖိုးသတ်မှတ်ရန်ဖြစ်၍ အမှုတန်ဖိုးသတ်မှတ်ချက်မှားယွင်းနေကြောင်း၊ တရားစွဲဆိုရန်အကြောင်းမပေါ်ပေါက်ကြောင်း ဤအမှုကို ဤပုံစံအတိုင်း စွဲဆိုခွင့်မရှိကြောင်း ချေပသည်။

၂၀၁၄
 ဦးခင်မောင်သန်း ပါ ၂
 နှင့်
 ဦးသိန်းလွန်း
 (၎င်း၏အခွင့်ရ
 ကိုယ်စားလှယ်
 ဒေါ်မြတ်မြတ်အေး)
 ပါ ၈

ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်က တရားလိုဘက်မှ တင်ပြသည့် တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၁၃၊ နည်းဥပဒေ ၁ အရ စာရွက် စာတမ်းအမှတ်စဉ် ၈ နှင့် ၉ တို့တွင် ကျိုက်ဝိုင်းဘုရားလမ်းနှင့် သမိုင်းခြံ ရောင်းရငွေ ခွဲထုတ်ပေးခြင်းနှင့် ရှင်းလင်းချက်ခေါင်းစဉ်ပါ ဓာတ်ပုံမိတ္တူ ၄ စောင်အရ ရောင်းချရငွေသည် ကျပ်သိန်း ၉၀၀၀ ဟု ဖော်ပြထားသည် ကို တွေ့ရှိရကြောင်း၊ တရားပြိုင်ဘက်မှ တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၁၃၊ နည်းဥပဒေ ၁ အရ တင်သွင်းသည့် စာရွက်စာတမ်းစာရင်းအမှတ်စဉ် ၁၀ တွင် မိခင် ဒေါ်ခင်မေစီအား ရည်စူးလှူဒါန်းသော အလှူငွေ ကျပ် သိန်း ၆၉၀ ရှိသည်ဟု တင်ပြထားကြောင်း၊ မိဘများပိုင်ပစ္စည်းကို ရောင်းချ ပြီး ခွဲဝေယူကြသည့် ငွေအရေအတွက်များအရ တရားလိုအား စာရင်းရှင်း ပေးရမည့်ငွေသည် ကျပ်သိန်း ၉၀၀၀ ဖြစ်ကြောင်း တရားလိုဘက်မှ တင်ပြ နေခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ မြေကွက်နှစ်ကွက်ရောင်းရငွေအပေါ် တစ်ဦးချင်းစီ ခွဲဝေရမည့်ငွေမှာ ၈၇၇ သိန်း မှန်ကြောင်း တရားပြိုင်ဦးတင်နိုင်ဇော်က ထွက်ဆိုကြောင်း၊ ဖခင်ပိုင်မြေကွက်ကို ကိုယ်စားလှယ်စာဖြင့် ရောင်းချ၍ ငွေကြေးများကို ဖခင်ထံ စာရင်းရှင်းလင်းပေးခြင်းမရှိ၍ စာရင်းရှင်းလင်း ပေးရန် စွဲဆိုသည့်အမှုတွင် ပစ္စည်းရောင်းရငွေ ကျပ်သိန်း ၉၀၀၀ အပေါ် အမှုတန်ဖိုးသတ်မှတ်စွဲဆိုရန်ဖြစ်ကြောင်း သုံးသပ်ဆုံးဖြတ်ခဲ့သည်။

လျှောက်ထားသူ၏ရှေ့နေက စာရင်းရှင်းလင်းရန်စွဲဆိုသောအမှု တွင် ရုံးခွန်တော်အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၇ (၄) (စ) အရ မိမိရမည့်အစုကိုသာ အမှုတန်ဖိုးအဖြစ် သတ်မှတ်ရမည်ဖြစ်ပါလျက် မိမိရမည့်အစုမဟုတ်သည့် ငွေကျပ်သိန်း ၉၀၀၀ ကို အမှုတန်ဖိုးသတ်မှတ်ခြင်းသည် မှားယွင်းကြောင်း၊

မိမိရထိုက်ခွင့်ရှိသော အစုအတွက် သတ်မှတ်ရမည့် အမှုတန်ဖိုးကိုတိုး၍ သတ်မှတ်ခြင်းကို ခွင့်ပြုမည်ဆိုပါက စီရင်ပိုင်ခွင့်အာဏာသတ်မှတ်သည့် ဥပဒေကို ချိုးဖောက်ရာကျရောက်သည့်အပြင် အထက်ရုံးများ၏ စီရင်ပိုင်ခွင့်ကို အနှောင့်အယှက်ပြုရာရောက်ကြောင်း လျှောက်ထားတင်ပြသည်။

၂၀၁၄
ဦးခင်မောင်သန်း ပါ ၂
နှင့်
ဦးသိန်းလွန်း
(၎င်း၏အခွင့်ရ
ကိုယ်စားလှယ်
ဒေါ်မြတ်မြတ်အေး)
ပါ ၈

၁-လျှောက်ထားခံရသူ၏ ရှေ့နေက တရားမမှုများ တန်ဖိုးဖြတ်အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၈ (၃) အရ စီရင်ပိုင်ခွင့်အာဏာကို အမှု၏ အကြောင်းခြင်းရာအပေါ်တွင်မူတည်၍ သတ်မှတ်ပေးရမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ ကိုယ်စားလှယ်စာအရ ရောင်းချရသောငွေများကို စာရင်းရှင်းလင်းပေးရန် စွဲဆိုခြင်းဖြစ်၍ ပစ္စည်းနှစ်မျိုးရောင်းချရငွေ ကျပ်သိန်း ၉၀၀၀ ပေါ်တွင် အမှုတန်ဖိုးသတ်မှတ်စွဲဆိုခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်က အမှုတန်ဖိုးသတ်မှတ်ချက် မှားယွင်းနေသည်ဆိုခြင်းမမှန်ဟု ဖြေဆိုခဲ့သည့်အမိန့်သည် ဥပဒေနှင့် ညီညွတ်မျှတသဖြင့် ဆက်လက်အတည်ပြုပေးရန် ဖြစ်ကြောင်း လျှောက်ထားတင်ပြသည်။

၂၊ ၃၊ ၄ နှင့် ၆ လျှောက်ထားခံရသူများ၏ရှေ့နေက တရားလိုစွဲဆိုသည့်အတိုင်း အချင်းဖြစ်ပစ္စည်းများ၏ တန်ဖိုးမှာ ငွေကျပ် သိန်း ၉၀၀၀ ဖြစ်သည်ဟုဆိုစေဦး ပစ္စည်းခွဲဝေရမည့်သူ စုစုပေါင်းမှာ ၁၀ ဦးဖြစ်ကြောင်း၊ တစ်ဦး၏ရထိုက်သည့်အစုမှာ သိန်း ၉၀၀ သာဖြစ်၍ ပဏာမငြင်းချက်အရ အမှုတန်ဖိုးသတ်မှတ်ချက် မှားယွင်းနေသည်ဆိုသည်မှာ မှန်သည်ဟုသာ ဖြေဆိုထိုက်ကြောင်း လျှောက်ထားတင်ပြသည်။

တရားလိုစွဲဆိုသောအမှုသည် မြွက်ဟကြေညာပေးစေလိုမှုနှင့် စာရင်းရှင်းလင်းပေးစေလိုမှုဖြစ်သည်။ မြွက်ဟကြေညာပေးစေ

၂၀၁၄
ဦးခင်မောင်သန်း ပါ ၂
နှင့်
ဦးသိန်းလွန်း
(၎င်း၏အခွင့်ရ
ကိုယ်စားလှယ်
ဒေါ်မြတ်မြတ်အေး)
ပါ ၈

လိုမှုသက်သက် ဒီကရီရလိုမှုတွင် ရုံးခွန်အက်ဥပဒေဇယား ၂၊ အမှတ်စဉ် ၁၇ (၃) အရ ရုံးခွန် ထမ်းဆောင်ရသည်။ စာရင်းရှင်းလင်းပေးစေလိုမှုတွင် ရုံးခွန်အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၇ (၄) (စ) အရ ရုံးခွန်ထမ်းဆောင်ရသည်။
အမှုတန်ဖိုးဖြတ်အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၈ အရ ရုံးခွန်အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၇၊ အပိုဒ် ၅၊ ၆၊ ၉ နှင့် အပိုဒ် ၁၀ (ဃ) ပါ မှုခင်းများမှတစ်ပါး အခြားအမှုများတွင် ရုံးခွန်တော်အတွက် သတ်မှတ်ထားသော အမှုတန်ဖိုးသည် စီရင်ပိုင်ခွင့်အလို့ငှာ သတ်မှတ်ထားသော တန်ဖိုးဖြစ်သည်ဟု မှတ်ယူရမည် ဖြစ်ကြောင်း ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။

စာရင်းရှင်းပေးစေလိုမှုတွင် တရားလိုက ရုံးခွန်အလို့ငှာ အမှုတန်ဖိုးကို ရွေးချယ်သော မည်သည့်ပမာဏမဆို ထားရှိနိုင်သည်။ ထိုသို့ သတ်မှတ်ထားရှိပြီးသောအခါ စီရင်ပိုင်ခွင့်အလို့ငှာ အမှုတန်ဖိုးကို တရားမမှုများ တန်ဖိုးဖြတ်အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၈ ၌ ပြဋ္ဌာန်းချက်အရ အလိုအလျောက်သတ်မှတ်ပြီးဖြစ်သည်။ ဤမူသဘောကို **HARDAYAL AND ONE V. RAN DOO** အမှု^(၁) တွင်ကြည့်ပါ။

တရားလို၏ အဆိုလွှာအပိုဒ် ၁၄ တွင် စီရင်ပိုင်ခွင့်နှင့် အမှုတန်ဖိုးအလို့ငှာ ဤအမှု၏တန်ဖိုးကို ယာယီတန်ဖိုးငွေ ကျပ်သိန်း ၉၀၀၀ သတ်မှတ်ပြီး ယင်းအပေါ်တွင် စာရင်းရှင်းလင်းပေးစေလိုမှုအတွက် ရုံးခွန်အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၇ (၄) (စ) အရ ရုံးခွန်တော် ၁၅၀၀၀ ကျပ်နှင့် မြွက်ဟကြေညာပေးစေလိုမှုအတွက် ရုံးခွန်တော် ၃၀ ကျပ် ထမ်းဆောင်ကြောင်း အဆိုပြုဖော်ပြထားသည်။

---

(၁) ၂ ရန်ကုန် စာ ၄၀၈ (၄၁၀)။

သို့ဖြစ်ရာ စာရင်းရှင်းပေးစေလိုမှုအတွက် စီရင်ပိုင်ခွင့်နှင့် အမှုတန်ဖိုးအလို့ငှာ ပစ္စည်းရောင်းရသည့် ယာယီတန်ဖိုးအပေါ် အမှုတန်ဖိုးသတ်မှတ်ခြင်းသည် မှားယွင်းသည်ဟု မဆိုနိုင်သဖြင့် ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်က အမှုတန်ဖိုးသတ်မှတ်ချက် မှားယွင်းနေသည်ဆိုခြင်းမှာ မမှန်ဟု ပဏာမငြင်းချက်အပေါ် ဖြေဆိုဆုံးဖြတ်ခဲ့ခြင်းအပေါ် ဝင်ရောက်စွက်ဖက်ရန်အကြောင်းမရှိပေ။

ထို့ကြောင့် ဤပြင်ဆင်မှုကို စရိတ်နှင့်တကွ ပလပ်လိုက်သည်။
ရှေ့နေစရိတ် ကျပ် ၁၀၀၀၀/- သတ်မှတ်သည်။

၂၀၁၄
ဦးခင်မောင်သန်း ပါ ၂
နှင့်
ဦးသိန်းလွန်း
(၎င်း၏အခွင့်ရ
ကိုယ်စားလှယ်
ဒေါ်မြတ်မြတ်အေး)
ပါ ၈

တရားမအယူခံမှု

ပြည်ထောင်စုတရားသူကြီးချုပ် ဦးထွန်းထွန်းဦး

ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်တရားသူကြီးများဖြစ်ကြသော

ဦးသာဌေး၊ ဦးစိုးညွန့်၊ ဦးမြသိမ်း၊ ဦးမြင့်အောင်၊

ဦးအောင်ဇော်သိန်းနှင့် ဦးမြင့်ဟန်

တို့ရှေ့တွင်

ဦးခင်မောင်အေး

(ကွယ်လွန်သူ ဒေါ်ခင်သန်းလွင်၏ တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ်)

နှင့်

ဒေါ်ဝင်းမြင့်

(ကွယ်လွန်သူ ဦးကျော်စိုး၏ တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ်) ပါ ၃ *

အမွေပုံပစ္စည်းစီမံခန့်ခွဲပေးစေလိုမှုတွင် မိမိ၏အမွေဝေစုကို တောင်းဆိုလိုသော တရားပြိုင်သည် မည်သည့်အခါမှ စတင်၍ လျှောက်ထားခွင့်ရရှိခြင်း၊ အပြီးသတ်ဒီကရီချမှတ်ပြီးသည့်အခါ လျှောက်ထားခွင့် ရှိ မရှိ။ ကာလစည်းကမ်းသတ်ကိုမည်သို့ ရေတွက်ရန်ဖြစ်ခြင်း။

* ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ တရားမအယူခံမှုအမှတ်- ၄၅
+ ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ တရားမအယူခံမှုအမှတ် ၄၃၅ တွင် ချမှတ်သော ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ ၃၁ ရက်စွဲပါ ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီကိုအယူခံမှု။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၀၊ နည်းဥပဒေ ၁၃ (၂) ပါ ပဏာမဒီကရီတွင်ပါဝင်နိုင်ကြသည်ဟူသော ပြဋ္ဌာန်းချက်ကို ထောက်ချင့်ပါက မိမိ၏အမွေဝေစုကို တောင်းဆိုလိုသော တရားပြိုင်သည် ပဏာမဒီကရီချမှတ်သည့် တရားမကြီးမှုတွင် လျှောက်ထားရန်ဖြစ်သည်မှာ ပေါ်လွင်ထင်ရှားသည်။

၂၀၁၄
ဦးခင်မောင်အေး
(ကွယ်လွန်သူ
ဒေါ်ခင်သန်းလွင်၏
တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ်)
နှင့်
ဒေါ်ဝင်းမြင့်
(ကွယ်လွန်သူ
ဦးကျော်စိုး၏
တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ်)
ပါ ၃

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ယေဘုယျအားဖြင့် တရားမမှုများ၌ တရားရုံးသည် တရားလို၏ သက်သာခွင့်ကိုသာလျှင် ဖော်ထုတ်ဆုံးဖြတ်ရန် တာဝန်ရှိသည်။ သို့ရာတွင် အမွေမှုတွင် တရားလိုအပြင် တရားပြိုင်များလည်း အမွေဝေစုရခွင့်ရှိသဖြင့် အမှုပွားများခြင်းကို ပိတ်ပင်သည့်အနေဖြင့် တရားလိုသာမက အမွေဝေစုရခွင့်ရှိသော တရားပြိုင်များကလည်း လျှောက်ထားတောင်းဆိုနိုင်ရန်နည်းဥပဒေ ၁၃ (၂) တွင် လမ်းဖွင့်ပေးထားသည်။ အမွေမှုတွင် သေသူထံမှ ကြွေးမြီရရန်ရှိသော မြီရှင်သည်လည်း အမှုသည်အဖြစ်ပါဝင်ခွင့်ရှိသည်။ အမွေစီမံခန့်ခွဲပေးစေလိုမှု၏ ထူးခြားသောအခြေအနေကို ထောက်ရှုကာ နည်းဥပဒေ ၁၃ (၂) တွင် တရားပြိုင်များ၏လျှောက်ထားခွင့်ကို တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေဖြင့် ဖန်တီးထားခြင်းဖြစ်ကြောင်း နည်းဥပဒေ ၁၃ (၂) ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များကို ထောက်ချင့်ပါက သိရှိနိုင်သည်။

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ နည်းဥပဒေ ၁၃ (၂) ပါ “အဆိုပါပစ္စည်းမှ ပေးချေခြင်းခံထိုက်ခွင့်ရှိမည့်သူအားလုံးသည် ပဏာမဒီကရီတွင် ပါဝင်နိုင်ကြသည်။” (May come in under the preliminary decree)ဟူသော

၂၀၁၄

ဦးခင်မောင်အေး

(ကွယ်လွန်သူ

ဒေါ်ခင်သန်းလွင်၏

တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ်)

နှင့်

ဒေါ်ဝင်းမြင့်

(ကွယ်လွန်သူ

ဦးကျော်စိုး၏

တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ်)

ပါ ၃

စကားရပ်ကိုသတ္တုချကြည့်ပါက ပဏာမဒီကရီအရ တရားပြိုင်ရန်ရှိသော အမွေဝေစုကိုရယူနိုင်ရန် တရားပြိုင်က လျှောက်ထားခွင့်ကို နည်းဥပဒေ ၁၃ (၂) ၌ ဖန်တီးထားကြောင်း မြင်သာသည်။ နည်းဥပဒေ ၁၃ (၂) ပါ အထက်ပါပြဋ္ဌာန်းချက်များကို ပေါင်းခြုံသုံးသပ်ပါက တရားပြိုင်က အမွေဝေစုရရန် လျှောက်ထားခွင့်သည် ပဏာမဒီကရီအပေါ် အခြေခံသည်ဖြစ်ရာ ပဏာမဒီကရီချမှတ်သည့်နေ့တွင် ထိုသို့လျှောက်ထားပိုင်ခွင့် ရှိသည်ဟု သဘာဝကျကျ ကောက်ယူရမည်ဖြစ်သည်။ အမှုတွင် အပြီးသတ်ဒီကရီချမှတ်သောအခါ အမှုပြီးပြတ်သွားသဖြင့် အပြီးသတ် ဒီကရီမချမှတ်မီ ထိုသို့လျှောက်ထားရန်ဖြစ်ပေသည်။ အကြောင်းမူ တရားပြိုင်က ထိုသို့လျှောက်ထားခြင်းကြောင့် ပြီးပြတ်သွားသောအမှုမှာ ပြန်လည်ရှင်သန်လာနိုင်စရာ အကြောင်းမရှိတော့သောကြောင့် ဖြစ်သည်။

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ အပြီးသတ်ဒီကရီကိုချမှတ်ပြီးသည့်အခါ တရားမကြီးမှုမှာ အပြီးသတ်သွားပြီဖြစ်၍ အမွေဝေစုသတ်မှတ်ရန် အမှု ဟူ၍ မရှိနိုင်တော့ပေ။ ပဏာမဒီကရီချမှတ်စဉ်က မူလအမှုမှာ မပြီးဆုံး သေးချေ။ အဆင့်တစ်ဆင့်သာ ပြီးပြတ်ခြင်းဖြစ်သည်။ အပြီးသတ်ဒီကရီ ချမှတ်ရေးအတွက် ဆက်လက်ဆောင်ရွက်ရန် ကျန်ရှိနေသေး၍ တရားပြိုင် တစ်ဦးသည် အပြီးသတ်ဒီကရီမချမီ မိမိ၏ဝေစုကို သတ်မှတ်ပေးရန် လျှောက်ထားခွင့်လမ်းပွင့်နေသေးသည်။ အပြီးသတ်ဒီကရီချမှတ်ခြင်းဖြင့် အမှုပြီးဆုံးသွားသောအခါတွင်မူ ထိုသို့လျှောက်ထားခွင့်မှာ လမ်းပိတ် သွားပြီဖြစ်သည်။ အပြီးသတ်ဒီကရီချမှတ်ပြီးနောက် အမွေဝေစု သတ်မှတ်ပေးရန် လျှောက်ထားခွင့်ရှိကြောင်း တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေတွင်

ပြဋ္ဌာန်းထားခြင်းမရှိသကဲ့သို့ ထုံးသာကေလည်းမရှိပေ။ အပြီးသတ်ဒီကရီ ချမှတ်ပြီး ၆ နှစ်ကြာမြင့်ပြီးမှ တရားပြိုင်တို့က အမွေဝေစုခွဲဝေ သတ်မှတ် ပေးရန် လျှောက်ထားခြင်းကို လက်ခံဆုံးဖြတ်ရန် အမှုမရှိတော့ပေ။

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက် ။ ။ ကာလစည်းကမ်းသတ်အက်ဥပဒေတွင် အတိအလင်းပြဋ္ဌာန်းထားခြင်းမရှိသောကိစ္စများအတွက် ကာလ စည်းကမ်းသတ် သတ်မှတ်ထားသည်ကိုတွေ့မြင်နိုင်သည်။ “ Omnibus articles” ဟု ကျမ်းများတွင် ရည်ညွှန်းထားသည်။ မရှေ့မပြောင်းနိုင်သော ပစ္စည်းများနှင့်စပ်လျဉ်း၍ စွဲဆိုသောအမှုအတွက် အမှတ်စဉ် ၁၄၄ ကို လည်းကောင်း၊ အခြားကိစ္စများနှင့်စပ်လျဉ်း၍ စွဲဆိုသောအမှုအတွက် အမှတ်စဉ် ၁၂၀ ကိုလည်းကောင်း၊ လျှောက်ထားမှုများအတွက် အမှတ်စဉ် ၁၈၁ ကိုလည်းကောင်း သီးခြားကာလများကိုပြဋ္ဌာန်းထားရာ အမွေ ပစ္စည်းစီမံခန့်ခွဲပေးစေလိုမှုတွင် တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၀၊ နည်း ဥပဒေ ၁၃ အရ ချမှတ်သည့် ပဏာမဒီကရီတွင် ပါဝင်ခွင့်ပြုပြီး အမွေဝေစု ခွဲဝေပေးရန် တရားပြိုင်၏လျှောက်ထားမှုအတွက် ကာလစည်းကမ်းသတ် အက်ဥပဒေ၌ သီးခြားပြဋ္ဌာန်းချက်မရှိသဖြင့် ဖော်ပြပါအမှတ်စဉ် ၁၈၁ အရ စည်းကမ်းသတ်ကာလကို ရေတွက်ရန်ဖြစ်ပေသည်။

၂၀၁၄
ဦးခင်မောင်အေး
(ကွယ်လွန်သူ
ဒေါ်ခင်သန်းလွင်၏
တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ်)
နှင့်
ဒေါ်ဝင်းမြင့်
(ကွယ်လွန်သူ
ဦးကျော်စိုး၏
တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ်)
ပါ ၃

အယူခံတရားလိုအတွက် - ဦးစိန်လှိုင်
တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ

အယူခံတရားပြိုင်များအတွက် - (၁) ဦးအောင်သန်းစိုး
တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ

၂၀၁၄

ဦးခင်မောင်အေး

(ကွယ်လွန်သူ

ဒေါ်ခင်သန်းလွင်၏

တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ်)

နှင့်

ဒေါ်ဝင်းမြင့်

(ကွယ်လွန်သူ

ဦးကျော်စိုး၏

တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ်)

ပါ ၃

(၂) ဒေါ်နန်းညွန့်နွယ်

တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ

(၃) ဦးမျိုးသိမ်း

တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ

ရန်ကုန်တိုင်းတရားရုံး၊ ၁၉၉၃ ခုနှစ်၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၅၂၆ တွင် ဒေါ်ရီက တရားပြိုင် ဒေါ်သန်းမေ၊ ဒေါ်အေးကျင်၊ ဦးကျော်စိုးနှင့် ဒေါ်ခင်သန်းလွင်တို့အပေါ် အမွေပုံစီမံခန့်ခွဲပေးစေလိုမှု စွဲဆိုရာ တရားလို သည် အမွေပုံပစ္စည်း၏ ၃၂ ပုံ ၇ ပုံ ကိုလည်းကောင်း၊ ရုံးခွန်ထမ်းဆောင် သော တရားပြိုင်အမှတ် (၁) ဒေါ်သန်းမေသည် ၃၂ ပုံ ၂၁ ပုံ ကိုလည်း ကောင်း ခံစားခွင့်ရှိကြောင်း အပြီးသတ်ဒီကရီချမှတ်ခဲ့သည်။ တရားပြိုင် အမှတ် (၂) နှင့် (၃) ဖြစ်သူ ဦးအေးကို (ဒေါ်အေးကျင်၏ တရားဝင် ကိုယ်စားလှယ်) နှင့် ဒေါ်ဝင်းမြင့် (ကွယ်လွန်သူ ဦးကျော်စိုး၏ တရားဝင် ကိုယ်စားလှယ်) တို့က ၎င်းတို့ရရှိမည့် အမွေဝေစု ၃၂ ပုံ ၂ ပုံစီအတွက် နောက်ဆက်တွဲဒီကရီချမှတ်ပေးရန် လျှောက်ထားရာ အမွေပုံပစ္စည်း အပေါ်တွင် ၃၂ ပုံ ၂ ပုံစီ ခံစားခွင့်ရှိကြောင်း နောက်ဆက်တွဲဒီကရီချမှတ် ခဲ့သည်။ အဆိုပါဒီကရီကို တရားပြိုင်အမှတ် (၄) ဦးခင်မောင်အေး (ကွယ်လွန်သူ ဒေါ်ခင်သန်းလွင်၏ တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ်) က ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်သို့ ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ တရားမပထမ အယူခံမှုအမှတ် ၁၀၃ ဖြင့် အယူခံရာ အယူခံမှုကို ခွင့်ပြုပြီး နောက်ဆက်တွဲ ဒီကရီကို ပယ်ဖျက်ခဲ့သဖြင့် ဒေါ်ဝင်းမြင့်က ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ် သို့ ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ တရားမအယူခံမှုအမှတ် ၄၃၅ ဖြင့် အယူခံဝင်ရောက်

ခဲ့သည်။ ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်က အယူခံမှုကို ခွင့်ပြုပြီး ရန်ကုန်တိုင်းတရားရုံး၏ ဒေါ်ဝင်းမြင့်ရထိုက်သည့် အမွေဝေစု ၃၂ ပုံ ၂ ပုံ ကို ခွဲဝေပေးသော နောက်ဆက်တွဲဒီကရီကို ပြန်လည်အတည်ပြုခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် တရားပြိုင် ဦးခင်မောင်အေးက အထူးအယူခံဝင်ခွင့်ပြုရန် ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ တရားမအထွေထွေလျှောက်လွှာ (အထူး) အမှတ် ၁၁၁ တွင် လျှောက်ထားသောအခါ အောက်ပါပြဿနာကို ပြန်လည်စိစစ် ကြားနာနိုင်ရန် အထူးအယူခံဝင်ခွင့်ပြုခဲ့သည်-

၂၀၁၄
 ဦးခင်မောင်အေး
 (ကွယ်လွန်သူ
 ဒေါ်ခင်သန်းလွင်၏
 တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ်)
 နှင့်
 ဒေါ်ဝင်းမြင့်
 (ကွယ်လွန်သူ
 ဦးကျော်စိုး၏
 တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ်)
 ပါ ၃

“ ၁။ အမွေပုံစီမံခန့်ခွဲပေးစေလိုမှုတွင် အပြီးသတ်ဒီကရီချမှတ် ပြီးနောက်မှ တရားပြိုင်တို့က ရုံးခွန်ထမ်းဆောင်ပြီး ၎င်းတို့ဝေစုအတွက် နောက်ဆက်တွဲ ဒီကရီချမှတ် ပေးရန် လျှောက်ထားနိုင်ခြင်း ရှိ မရှိ။

၂။ တရားပြိုင်များဖြစ်ကြသော ဦးအေးကို (ကွယ်လွန်သူ ဒေါ်အေးကျင်၏ တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ်) နှင့် ဒေါ်ဝင်းမြင့် (ကွယ်လွန်သူ ဦးကျော်စိုး၏ တရားဝင် ကိုယ်စားလှယ်) တို့က နောက်ဆက်တွဲဒီကရီချမှတ်ပေး ရန် လျှောက်ထားခြင်းသည် ကာလစည်းကမ်းသတ် အက်ဥပဒေ၊ ပထမဇယား အမှတ်စဉ် ၁၈၁ နှင့် သက်ဆိုင်ခြင်း ရှိ မရှိ။

၃။ ဒေါ်ဝင်းမြင့် (ကွယ်လွန်သူ ဦးကျော်စိုး၏ တရားဝင် ကိုယ်စားလှယ်) ၏ လျှောက်ထားမှုကို ပြည်ထောင်စု တရားလွှတ်တော်ချုပ်က ခွင့်ပြုပြီး နောက်ဆက်တွဲ

၂၀၁၄

ဒီကရီချမှတ်ခြင်းမှာ မှန်ကန်ခြင်း ရှိ မရှိ။”

ဦးခင်မောင်အေး

အယူခံတရားလို၏ရှေ့နေက တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၀၊

(ကွယ်လွန်သူ

နည်းဥပဒေ ၁၃ (၁) တွင် ပြဋ္ဌာန်းချက်အရ အမွေပုံစီမံခန့်ခွဲပေးစေလိုမှု

ဒေါ်ခင်သန်းလွင်၏

တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ်) တွင် ပထမအဆင့်အနေဖြင့် ပဏာမဒီကရီချမှတ်ရန်ဖြစ်ပြီး ပဏာမဒီကရီ

နှင့်

ချမှတ်ပြီးမှ တရားရုံးကဖြစ်စေ၊ ခန့်ထားသော ကော်မရှင်နာကဖြစ်စေ

ဒေါ်ဝင်းမြင့်

အမွေပုံပစ္စည်းကို စာရင်းကောက်ယူခြင်း၊ ကြွေးမြီများစိစစ်ခြင်းနှင့် ပဏာမ

(ကွယ်လွန်သူ

ဒီကရီတွင် ချမှတ်ထားသည့် စည်းကမ်းချက်များနှင့်အညီ ခွဲဝေခြင်းတို့

ဦးကျော်စိုး၏

တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ်) ပြုလုပ်ရကြောင်း၊ ထို့နောက် အမွေဆိုင်တို့၏ ရပိုင်ခွင့်များကို သတ်သတ်

ပါ ၃

မှတ်မှတ်ဖော်ပြသည့် အပြီးသတ်ဒီကရီချမှတ်ရန်ဖြစ်ကြောင်း၊ ထို့ကြောင့်

အမွေစီမံခန့်ခွဲပေးစေလိုမှုတွင် ချမှတ်သည့် ဒီကရီသည် ပဏာမဒီကရီ

နှင့် အပြီးသတ်ဒီကရီသာဖြစ်ကြောင်း၊ အဆိုပါ ဥပဒေပြဋ္ဌာန်းချက်တွင်

နောက်ဆက်တွဲဒီကရီဟူ၍ ပြဋ္ဌာန်းထားခြင်းမရှိကြောင်း၊ တရားမကျင့်ထုံး

ဥပဒေပုဒ်မ ၂ (၂) တွင် ဒီကရီ၏ အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုချက်အရလည်း ဒီကရီ

သည် ပဏာမဒီကရီသော်လည်းကောင်း၊ အပြီးသတ်ဒီကရီသော်လည်း

ကောင်း ဖြစ်နိုင်ရာ နောက်ဆက်တွဲဒီကရီဟူ၍ မဖြစ်နိုင်သည်မှာ ထင်ရှား

ကြောင်း၊ အမွေပုံစီမံခန့်ခွဲပေးစေလိုမှုတွင် အမွေရလိုသော တရားပြိုင်တို့

သည် ၎င်းတို့၏ အမွေဝေစုအတွက် ရုံးခွန်ထမ်းဆောင်၍ တောင်းဆို

လျှောက်ထားနိုင်သည်မှန်သော်လည်း ၎င်းတို့အတွက် နောက်ဆက်တွဲ

ဒီကရီချမှတ်နိုင်သည်ဟု ဥပဒေတွင် ပြဋ္ဌာန်းထားခြင်းမရှိကြောင်း၊

တရားပြိုင် ဦးအေးကိုနှင့် ဒေါ်ဝင်းမြင့်တို့က နောက်ဆက်တွဲဒီကရီချမှတ်

ပေးရန် လျှောက်ထားခြင်းသည် ၎င်းတို့အတွက် အမွေဝေစုခွဲပေးရန်

လျှောက်ထားမှုဖြစ်ကြောင်း၊ ကာလစည်းကမ်းသတ်အက်ဥပဒေ၊ ပထမ
 ဇယားအမှတ်စဉ် ၁၈၁ ၌ ဖော်ပြထားသည့် လျှောက်ထားမှုတွင် အမွေ
 ဝေစုရရန် လျှောက်ထားမှုလည်း အကျုံးဝင်ကြောင်း၊ ဤသို့ လျှောက်ထား
 မှုသည် ကာလစည်းကမ်းသတ်အက်ဥပဒေ၏ အခြားနေရာ၌ ပြဋ္ဌာန်းချက်
 မရှိ သည့် လျှောက်ထားမှုဖြစ်သည့်အပြင် အမွေစီမံခန့်ခွဲမှုတွင် တရားရုံးက
 အမွေကို အပြီးအပြတ်ခွဲဝေပေးပြီးသည့်နောက်တွင် အမွေခွဲဝေသတ်မှတ်
 ပေးရန် လျှောက်ထားမှုသည် ကာလစည်းကမ်းသတ်အက်ဥပဒေ၊ ပထမ
 ဇယား အမှတ်စဉ် ၁၈၁ အရ ဆုံးဖြတ်ရမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ **ဒေါ်ငြိမ်းအေး**
နှင့် ဦးဘရာအမှု^(၁) တွင် အမွေပုံပစ္စည်းများကို စာရင်းကောက်ယူရန်
 ကော်မရှင်နာခန့်ထားပေးရန် လျှောက်လွှာသည် တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေ
 အမိန့် ၂၀၊ နည်းဥပဒေ ၁၃ အရ မိမိသဘောအလျောက် ဆောင်ရွက်ရန်
 တာဝန်ကို ပြုလုပ်ရန် နှိုးဆော်စာအဖြစ် မှတ်ယူရမည်။ သို့ဖြစ်၍
 ကော်မရှင်နာခန့်ပေးရန် လျှောက်ထားမှုအတွက် ကာလစည်းကမ်းသတ်
 အက်ဥပဒေနှင့်မဆိုင်ဟု ဆုံးဖြတ်ထားခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ ယခုကိစ္စရပ်သည်
 ကော်မရှင်နာ၏ ကိစ္စရပ်များပြီးဆုံး၍ အပြီးသတ်ဒီကရီကိုပင် ချမှတ်ခဲ့
 ပြီးနောက် ၆ နှစ်ကျော်ခန့်ကြာပြီးမှ နောက်ဆက်တွဲဒီကရီချမှတ်ပေးရန်
 လျှောက်ထားမှုဖြစ်၍ ကာလစည်းကမ်းသတ်အက်ဥပဒေ၊ ပထမဇယား
 အမှတ်စဉ် ၁၈၁ နှင့် အကျုံးဝင်ကြောင်း၊ ယင်းအမှတ်စဉ် ၁၈၁ အရ
 လျှောက်ထားပိုင်ခွင့်ဖြစ်ပေါ်သည့်အခါမှစ၍ ၃ နှစ်အတွင်း လျှောက်ထား
 ရမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ မူလတရားမကြီးမှုကို ၃၁-၁၀-၂၀၀၃ နေ့တွင်

၂၀၁၄
 ဦးခင်မောင်အေး
 (ကွယ်လွန်သူ
 ဒေါ်ခင်သန်းလွင်၏
 တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ်)
 နှင့်
 ဒေါ်ဝင်းမြင့်
 (ကွယ်လွန်သူ
 ဦးကျော်စိုး၏
 တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ်)
 ပါ ၃

(၁) ၁၉၅၉ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၅၄ (တရားလွှတ်တော်)။

၂၀၁၄

ဦးခင်မောင်အေး

(ကွယ်လွန်သူ

ဒေါ်ခင်သန်းလွင်၏

တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ်)

နှင့်

ဒေါ်ဝင်းမြင့်

(ကွယ်လွန်သူ

ဦးကျော်စိုး၏

တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ်)

ပါ ၃

အပြီးသတ်ဒီကရီချမှတ်ခဲ့၍ အမှုဆုံးခန်းတိုင် ရောက်ရှိသွားကြောင်း၊
 တရားပြိုင်အမှတ် (၂) နှင့် (၃) တို့က ၁၈-၁၂-၂၀၀၉ နေ့တွင် လျှောက်ထား
 ခြင်းဖြစ်သဖြင့် ကာလစည်းကမ်းသတ်ကျော်လွန်လျက်ရှိသည်မှာ ထင်ရှား
 ကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ ဤအထူးအယူခံမှုကိုခွင့်ပြုပြီး ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး
 တရားလွှတ်တော်၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီကို ပြန်လည်အတည်ပြုသင့်
 ကြောင်းဖြင့် လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

အယူခံတရားပြိုင်အမှတ် (၁) ၏ ရှေ့နေက ရန်ကုန်တိုင်းတရားရုံး
 သည် တရားမကြီးမှုအမှတ် ၅၂၆/၁၉၉၃ တွင် အပြီးသတ်ဒီကရီချမှတ်
 ခဲ့ခြင်းမှာ တရားလို ဒေါ်ရီနှင့် တရားပြိုင်အမှတ် (၁) ဒေါ်သန်းမေတို့
 အပေါ်သာ ချမှတ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ပြီး အယူခံတရားပြိုင်အမှတ် (၁) ဒေါ်ဝင်းမြင့်
 အပေါ် ချမှတ်ခဲ့ခြင်းမဟုတ်သဖြင့် ဒေါ်ဝင်းမြင့်အတွက် အမှုပြီးပြတ်ခြင်း
 မရှိသေးကြောင်း၊ တရားရုံးချုပ်၊ တရားမအထူးအယူခံမှုအမှတ်
 ၃၀/၂၀၀၂ ၏ စီရင်ချက်အရ အယူခံတရားလို ဦးခင်မောင်အေးသည်
 အမွေဆိုင်ဖြစ်သူ ဒေါ်အေးကျင်နှင့် ချုပ်ဆိုခဲ့သော အရောင်းမှတ်ပုံတင်
 စာချုပ်အရ ဒေါ်အေးကျင်၏ဝေစုဖြစ်သည့် အမွေပုံပစ္စည်း၏ ၃၂ ပုံ
 ၂ ပုံ နှင့်သာ သက်ဆိုင်ကြောင်း၊ အယူခံတရားပြိုင် ဒေါ်ဝင်းမြင့်၏ အမွေ
 ဝေစုနှင့် မသက်ဆိုင်ကြောင်း၊ အယူခံတရားပြိုင် အမှတ် (၁) နှင့် (၂)
 တို့သည် တရားရုံးအဆင့်ဆင့်က သတ်မှတ်ပေးသည့် အမွေဝေစု ၃၂ ပုံ
 ၂ ပုံစီကို မရသေးသဖြင့် ၎င်းတို့အမွေဝေစုအတွက် ချမှတ်သော
 နောက်ဆက်တွဲဒီကရီကို ပယ်ဖျက်လိုက်ပါက ယင်းအမွေဝေစုကို မည်သူမျှ
 ခံစားခွင့်မရှိဘဲ အဟောသိကံဖြစ်သွားမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ နောက်ဆက်တွဲ

ဒီကရီချမှတ်ပေးခြင်းသည် တရားမျှတခြင်း၊ သာတူညီမျှခြင်း၊ ကောင်းမြတ်သော စိတ်ထားရှိခြင်း စသည့် လောကပါလတရားနှင့်ညီညွတ်ကြောင်း၊ အမွေဝေစုသတ်မှတ်ထားသည့် အမှုသည်တစ်ဦးသည် ယင်းအမွေဝေစုအတွက် မည်သည့်နေ့ရက်တွင် သတ်မှတ်သည့်ရုံးခွန်ကို တင်သွင်းထမ်းဆောင်ရမည်ဟု ကာလစည်းကမ်းသတ် သတ်မှတ်ထားခြင်းမရှိကြောင်း၊ နောက်ဆက်တွဲဒီကရီလျှောက်ထားခြင်းသည် ကာလစည်းကမ်းသတ်အက်ဥပဒေ၊ ပထမဇယား အမှတ်စဉ် ၁၈၁ နှင့် သက်ဆိုင်ခြင်းမရှိသည်မှာ ထင်ရှားကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ အယူခံတရားပြိုင် ဒေါ်ဝင်းမြင့်၏ လျှောက်ထားမှုကို ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်က ခွင့်ပြုပြီး နောက်ဆက်တွဲဒီကရီချမှတ်ခဲ့ခြင်းသည် မှန်ကန်ကြောင်း ဤအထူးအယူခံမှုကို ပလပ်သင့်ကြောင်းဖြင့် လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

အယူခံတရားပြိုင်အမှတ် (၂) ၏ ရှေ့နေက တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၀၊ နည်းဥပဒေ ၁၃ (၂) တွင် ပြဋ္ဌာန်းထားချက်အရ နောက်ဆက်တွဲဒီကရီကို စွဲဆိုထားသည့် တရားမကြီးမှုတွင်ပင် လျှောက်ထားရန်ဖြစ်ကြောင်း၊ နောက်ဆက်တွဲဒီကရီကို ပဏာမဒီကရီချမှတ်ပြီးနောက်တွင် သို့မဟုတ် အပြီးသတ်ဒီကရီချမှတ်ပြီးနောက်တွင် လျှောက်ထားရမည်ဟု ပြဋ္ဌာန်းချက်တစ်စုံတစ်ရာမရှိကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ ပြဿနာအမှတ် (၁) အပေါ် အပြီးသတ်ဒီကရီချမှတ်ပြီးနောက်မှ တရားပြိုင်တို့က ရုံးခွန်ထမ်းဆောင်ပြီး နောက်ဆက်တွဲဒီကရီချမှတ်ပေးရန် လျှောက်ထားနိုင်ခွင့်ရှိသည်ဟု ဖြေဆိုသင့်ကြောင်း၊ ကာလစည်းကမ်းသတ်အက်ဥပဒေ၊ ပထမဇယားတွင် (က) ပထမကဏ္ဍ၌ တရားမကြီးမှုများ၊

၂၀၁၄
 ဦးခင်မောင်အေး
 (ကွယ်လွန်သူ
 ဒေါ်ခင်သန်းလွင်၏
 တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ်)
 နှင့်
 ဒေါ်ဝင်းမြင့်
 (ကွယ်လွန်သူ
 ဦးကျော်စိုး၏
 တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ်)
 ပါ ၃

၂၀၁၄

ဦးခင်မောင်အေး

(ကွယ်လွန်သူ

ဒေါ်ခင်သန်းလွင်၏

တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ်)

နှင့်

ဒေါ်ဝင်းမြင့်

(ကွယ်လွန်သူ

ဦးကျော်စိုး၏

တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ်)

ပါ ၃

(ခ) ဒုတိယကဏ္ဍ၌ အယူခံမှုများ၊ (ဂ) တတိယကဏ္ဍ၌ လျှောက်ထားမှုများဟူ၍ ၃ ရပ် ခွဲခြားသတ်မှတ်ထားကြောင်း၊ တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၀၊ နည်း ဥပဒေ ၁၃ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်အရ ရထိုက်ခွင့်ရှိသည့် ပစ္စည်းအပေါ် တောင်းဆိုမှုကို တရားမကြီးမှုတွင် လျှောက်ထားရန်ဖြစ်သည့်အတွက် နောက်ဆက်တွဲဒီကရီချမှတ်ပေးရန် လျှောက်ထားမှုမှာ တရားမကြီးမှုနှင့် သက်ဆိုင်ကြောင်း၊ တတိယကဏ္ဍပါ အမှတ်စဉ် ၁၈၁ နှင့် သက်ဆိုင်ခြင်းမရှိကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ နောက်ဆက်တွဲဒီကရီ ချမှတ်ပေးရန် လျှောက်ထားခြင်းသည် ကာလစည်းကမ်းသတ်အက်ဥပဒေ၊ ပထမဇယား၊ အမှတ်စဉ် ၁၈၁ နှင့် သက်ဆိုင်ခြင်းမရှိဟု ပြဿနာအမှတ် (၂) ကို ဖြေဆိုသင့်ကြောင်း၊ အမွေမှုတွင် တရားလိုအပြင် တရားပြိုင်များလည်း အမွေဝေစုရခွင့်ရှိသဖြင့် အမှုပွားများခြင်းကို ပိတ်ပင်သည့်အနေဖြင့် တရားပြိုင်များသည် ကျသင့်သော ရုံးခွန်ထမ်းဆောင်၍ နောက်ဆက်တွဲဒီကရီလျှောက်ထားနိုင်ကြောင်း တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၀၊ နည်းဥပဒေ ၁၃ (၂) တွင် လမ်းဖွင့် ပေးထားကြောင်း၊ အမှုမှာ အပြီးသတ်ဒီကရီချမှတ်ပြီးဖြစ်သော်လည်း အယူခံတရားပြိုင် ဦးအေးကိုနှင့် ဒေါ်ဝင်းမြင့်တို့အတွက် ဒီကရီချမှတ် ပေးရခြင်းမရှိသေးသဖြင့် ၎င်းတို့အတွက် အမှုဆုံးခန်းတိုင်မရောက်သေးကြောင်း၊ ဦးအေးကိုနှင့် ဒေါ်ဝင်းမြင့်တို့အနေဖြင့် မိမိတို့အမွေဝေစုရထိုက်ကြောင်း အတိအလင်း သိရှိရသည့်နေ့မှာ တရားမကြီးမှုတွင် အပြီးသတ် ဒီကရီချမှတ်သည့် ၃၁-၁၀-၂၀၀၃ နေ့ဖြစ်၍ ထိုဒီကရီကိုအကြောင်းပြုပြီး နောက်ဆက်တွဲဒီကရီလျှောက်ထားခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ ကာလစည်းကမ်းသတ်အက်ဥပဒေ၊

ပထမဇယား၊ အမှတ်စဉ် ၁၄၄ အရ ၁၂ နှစ်ကာလအတွင်း အကျုံးဝင် သဖြင့် ကာလစည်းကမ်းသတ်ကျော်လွန်ခြင်းမရှိကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ ဤအထူးအယူခံမှုကို ပလပ်သင့်ကြောင်းဖြင့် လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

၂၀၁၄
ဦးခင်မောင်အေး
(ကွယ်လွန်သူ
ဒေါ်ခင်သန်းလွင်၏

အယူခံတရားပြိုင်အမှတ် (၃) ၏ ရှေ့နေက တရားမကြီးမှု အမှတ် ၅၂၆/၁၉၉၃ တွင် ၃၁-၁၀-၂၀၀၃ နေ့၌ ချမှတ်ခဲ့သော အပြီးသတ် ဒီကရီအရ တရားလို ဒေါ်ရီသည် တရားမဇာရီမှုမှတ် ၅၀၃/၂၀၀၄ ဖွင့်လှစ်ဆောင်ရွက်ပြီး၍ ၇-၁-၂၀၀၈ နေ့တွင် ပိတ်သိမ်းခဲ့ပြီးဖြစ်ကြောင်း၊ တရားပြိုင် ဒေါ်သန်းမေက ၃၂ ပုံ ၂၁ ပုံ ခံစားခွင့်ရှိကြောင်း၊ အပြီးသတ် ဒီကရီအရ တရားမဇာရီမှုအမှတ် ၈/၂၀၀၈ ကို ၂၄-၁-၂၀၀၈ နေ့တွင် ဒေါ်သန်းမေက လျှောက်ထားခဲ့ပြီး ဆက်လက်ဆောင်ရွက်ဆဲဖြစ်ကြောင်း၊ ဦးအေးကိုနှင့် ဒေါ်ဝင်းမြင့်တို့က ၁၈-၁၂-၂၀၀၉ နေ့တွင် ရုံးခွန် ထမ်းဆောင်ကာ နောက်ဆက်တွဲဒီကရီချမှတ်ပေးရန် လျှောက်ထားခဲ့ခြင်း ဖြစ်၍ ကာလစည်းကမ်းသတ်အက်ဥပဒေ၊ ပထမဇယား၊ အမှတ်စဉ် ၁၈၁ နှင့် မသက်ဆိုင်ကြောင်း၊ ဒေါ်ဝင်းမြင့်သည် ၎င်းရပိုင်ခွင့်ရှိသည့် အမွေဝေစု အတွက် ဒေါ်သန်းမေက တရားမဇာရီမှုအမှတ် ၈/၂၀၀၈ ဖွင့်လှစ် ဆောင်ရွက်ဆဲတွင် နောက်ဆက်တွဲဒီကရီချမှတ်ပေးရန် လျှောက်ထားခြင်း ဖြစ်၍ ကာလစည်းကမ်းသတ်အက်ဥပဒေ၊ ပထမဇယား၊ အမှတ်စဉ် ၁၈၁ တွင် သတ်မှတ်သည့် ၃ နှစ်ကာလအတွင်းကျရောက်ကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီသည် မှားယွင်းမှုမရှိသောကြောင့် အတည်ပြုသင့်ကြောင်းဖြင့် လျှောက်လဲ တင်ပြသည်။

တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ်)
နှင့်
ဒေါ်ဝင်းမြင့်
(ကွယ်လွန်သူ
ဦးကျော်စိုး၏
တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ်)
ပါ ၃

၂၀၁၄

ဦးခင်မောင်အေး
(ကွယ်လွန်သူ
ဒေါ်ခင်သန်းလွင်၏
တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ်)
နှင့်
ဒေါ်ဝင်းမြင့်
(ကွယ်လွန်သူ
ဦးကျော်စိုး၏
တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ်)

ပါ ၃

ရန်ကုန်တိုင်းတရားရုံး၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၅၂၆/၁၉၉၃ တွင် တရားလို ဒေါ်ရီက တရားပြိုင် ဒေါ်သန်းမေ၊ ဒေါ်အေးကျင်၊ ဦးကျော်စိုး နှင့် ဒေါ်ခင်သန်းလွင်တို့ ၄ ဦးအပေါ် အမွေပုံစီမံခန့်ခွဲပေးစေလိုမှု စွဲဆိုသည်။ တိုင်းတရားရုံးက ပဏာမဒီကရီကို ၂၂-၆-၂၀၀၁ နေ့တွင် ချမှတ်ခဲ့သည်။ မူလရုံး တရားလို ဒေါ်ရီသည် အမွေပုံပစ္စည်းများ၏ ၃၂ ပုံ ၇ ပုံ ကိုလည်းကောင်း၊ ရုံးခွန်ထမ်းဆောင်သော တရားပြိုင် (၁) ဒေါ်သန်းမေ သည် ၃၂ ပုံ ၂၁ ပုံကိုလည်းကောင်း ခံစားခွင့်ရှိကြောင်း ၃၁-၁၀-၂၀၀၃ နေ့တွင် အပြီးသတ်ဒီကရီချမှတ်ခဲ့သည်။

တရားလိုဒေါ်ရီက အပြီးသတ်ဒီကရီတွင် ၎င်းရရှိခဲ့သော ဝေစုအတွက် ရန်ကုန်တိုင်းတရားရုံး၊ တရားမဇာရီမှုအမှတ် ၅၀၃/၂၀၀၄ ဖွင့်လှစ်ဆောင်ရွက်ပြီး ၎င်းဝေစုကိုရရှိပြီး၍ ဇာရီမှုကိုပိတ်သိမ်းခဲ့ပြီးဖြစ် သည်။ တရားပြိုင် (၁) ဒေါ်သန်းမေက ၎င်းရရှိသည့်အမွေဝေစုအတွက် ရန်ကုန်တိုင်းတရားရုံး၌ တရားမဇာရီမှုအမှတ် ၈/၂၀၀၈ ကို ဖွင့်လှစ်၍ ဆောင်ရွက်ဆဲဖြစ်သည်။

အယူခံတရားပြိုင် (၂) ဦးအေးကို (ကွယ်လွန်သူ ဒေါ်အေးကျင်၏ တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ်) က ၎င်းရရှိမည့် အမွေဝေစု ၃၂ ပုံ ၂ ပုံကို ခွဲဝေပေးရန် ရုံးခွန်ထမ်းဆောင်လျက် နောက်ဆက်တွဲဒီကရီချမှတ်ပေးရန် ၁၈-၁၂-၂၀၀၉ နေ့တွင် လျှောက်ထားသည်။

အယူခံတရားပြိုင် (၁) ဒေါ်ဝင်းမြင့် (ကွယ်လွန်သူ ဦးကျော်စိုး၏ တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ်) ကလည်း ၎င်းရရှိမည့်အမွေဝေစု ၃၂ ပုံ ၂ ပုံကို ခွဲဝေပေးရန်အတွက် ရုံးခွန်ထမ်းဆောင်လျက် နောက်ဆက်တွဲဒီကရီ ချမှတ်ပေးရန် ၁၈-၁၂-၂၀၀၉ နေ့တွင် လျှောက်ထားသည်။

အယူခံတရားပြိုင်အမှတ် (၁) နှင့် (၂) တို့သည် မူလတရားမကြီးမှု ကို ၃၁-၁၀-၂၀၀၃ နေ့တွင် အပြီးသတ်ဒီကရီချမှတ်ပြီး ၆ နှစ်ခန့်အကြာ တွင်မှ နောက်ဆက်တွဲဒီကရီချမှတ်ပေးရန် လျှောက်ထားခြင်းဖြစ်သည်။

အမွေပုံပစ္စည်း စီမံခန့်ခွဲပေးစေလိုမှုတွင် အမွေရထိုက်သော တရားပြိုင်သည် ၎င်း၏အမွေဝေစုအတွက် ရုံးခွန်ထမ်းဆောင်၍ လျှောက်ထားနိုင်ကြောင်းကို ဦးဖိုးမြနှင့် ဘုန်းတော်ကြီးရီအိုပရက်အမှု^(၂) တွင် ပထမဦးဆုံးထုံးဖွဲ့ခဲ့သည်။ ယင်းအမှုတွင် “In an administration suit, the defendants who claim to come in under 0.20, r. 13 of the Code must pay their Court fees if they wish to obtain relief under the decree.” ဟုဖော်ပြခဲ့သည်။ အမွေပုံပစ္စည်း စီမံခန့်ခွဲပေးစေလိုမှုတွင် တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၀၊ နည်းဥပဒေ ၁၃ အရ ပါဝင်ခွင့်ပြုရန်တောင်းဆိုသူ တရားပြိုင်သည် ဒီကရီတွင် ပေးအပ်သည့် သက်သာခွင့်ကိုရယူရန် ဆန္ဒရှိပါက ရုံးခွန်ထမ်းဆောင်ရမည်ဟူ၍ ဖြစ်သည်။ တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၀၊ နည်းဥပဒေ ၁၃ တွင် အောက်ပါအတိုင်းပြဋ္ဌာန်းထားသည်-

၁၃။ (၁) × × × တရားမမှုသည် ပစ္စည်းတစ်ခုခုနှင့် စပ်လျဉ်း၍ စာရင်းရှင်းပေးစေရန်နှင့် တရားရုံး၏ ဒီကရီအရ ထိုက်သင့်သည့်အားလျော်စွာ စီမံခန့်ခွဲပေးစေရန်ဖြစ်သည့်အခါ တရားရုံးသည် အပြီးသတ် ဒီကရီမချမှတ်မီ သင့်သည်ထင်မြင်သည့်အတိုင်း စာရင်းများရှင်းလင်းပေးစေရန် စုံစမ်းစစ်ဆေးမှုများ

၂၀၁၄
 ဦးခင်မောင်အေး
 (ကွယ်လွန်သူ
 ဒေါ်ခင်သန်းလွင်၏
 တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ်)
 နှင့်
 ဒေါ်ဝင်းမြင့်
 (ကွယ်လွန်သူ
 ဦးကျော်စိုး၏
 တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ်)
 ပါ ၃

(၂) ၁၉၃၉ ခုနှစ်၊ ရန်ကုန်စီရင်ထုံး၊ ၈၁-၁၃၄။

၂၀၁၄

ဦးခင်မောင်အေး

(ကွယ်လွန်သူ

ဒေါ်ခင်သန်းလွင်၏

တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ်)

နှင့်

ဒေါ်ဝင်းမြင့်

(ကွယ်လွန်သူ

ဦးကျော်စိုး၏

တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ်)

ပါ ၃

၁၃။ (၂)

ပြုရန်လည်းကောင်း၊ အခြားညွှန်ကြားမှုများပြုရန်
လည်းကောင်း ဆင့်ဆိုသည့် ပဏာမဒီကရီချမှတ်
ရမည်။

× × × အဆိုပါအမှုမျိုးတွင် အဆိုပါပစ္စည်းမှ
ပေးချေခြင်းခံထိုက်ခွင့် ရှိမည် သူအားလုံးသည်
ပဏာမဒီကရီတွင် ပါဝင်နိုင်ကြသည် အပြင်
ဤဥပဒေအရ ၎င်းတို့အသီးသီးရထိုက်ခွင့်ရှိသည်
တို့ကိုလည်း ယင်းပစ္စည်းအပေါ် တောင်းဆိုနိုင်
သည်။

အထက်ပါ အမိန့် ၂၀၊ နည်းဥပဒေ ၁၃ (၂) ပါ ပဏာမဒီကရီတွင်
ပါဝင်နိုင်ကြသည်ဟူသော ပြဋ္ဌာန်းချက်ကို ထောက်ချင့်ပါက မိမိ၏ အမွေ
ဝေစုကို တောင်းဆိုလိုသော တရားပြိုင်သည် ပဏာမဒီကရီချမှတ်သည့်
တရားမကြီးမှုတွင် လျှောက်ထားရန်ဖြစ်သည်မှာ ပေါ်လွင်ထင်ရှားသည်။

အမွေစီမံခန့်ခွဲပေးစေလိုမှုတွင် ပဏာမဒီကရီဟူသည်မှာ အမှန်
စင်စစ် အမွေပုံကို စီမံခန့်ခွဲစေရန်ချမှတ်သည့် ဒီကရီအမျိုးအစားဖြစ်သည်။
အမွေစီမံခန့်ခွဲပေးစေလိုမှုတွင် အမှုသည်များသည် အမွေဆိုင်များဖြစ်
သည်ဟူသော ဥပဒေသမှာ **မောင်သိန်းနှင့် ဒေါ်ထွေး ပါအများအမှု**^(၃)
မှစ၍ အတည်တကျဖြစ်ခဲ့သည်။ သို့ဖြစ်ရာ ပဏာမဒီကရီအရ အမွေဝေစု
ရခွင့်ရှိသူများထဲတွင် တရားပြိုင်များလည်းပါဝင်သည်။ တရားမကျင့်ထုံး
ဥပဒေ၊ အမိန့် ၂၀၊ နည်းဥပဒေ ၁၃ (၂) တွင် အမွေပစ္စည်းမှ ရထိုက်ခွင့်
ရှိသူအားလုံးသည် ထိုအမွေပစ္စည်းများ၌ အမွေဝေစုရခွင့်ကို တောင်းဆို

(၃) ၁၉၅၁ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ ၈၁-၄၁၀ (တရားလွှတ်တော်)။

နိုင်ကြောင်း ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။

၂၀၁၄
 ဦးခင်မောင်အေး
 (ကွယ်လွန်သူ
 ဒေါ်ခင်သန်းလွင်၏
 နှင့်
 ဒေါ်ဝင်းမြင့်
 (ကွယ်လွန်သူ
 ဦးကျော်စိုး၏
 ပါ ၃

ဒေါ်အုန်းရင်နှင့် ဦးမြအောင် ပါ ၂ အမှု^(၄) အရ အမွေခွဲဝေပေးရန် တောင်းဆိုနိုင်သည့်အကြောင်းသည် အမွေရှင်ကွယ်လွန်ချိန်တွင် စတင်ပေါ်ပေါက်သည်ဖြစ်သောကြောင့် အမွေပုံစီမံခန့်ခွဲပေးစေလိုမှုကို အမွေဆိုင်တစ်ဦးက တရားလိုပြုလုပ်၍ စွဲဆိုရာ၌ တရားစွဲဆိုရန်အကြောင်း ပေါ်ပေါက်သည့်နေ့ကို အမွေရှင်သေဆုံးသည့်နေ့အဖြစ် အဆိုလွှာ၌ ဖော်ပြတရားစွဲဆိုရသည်။ သို့သော် တရားရုံးက ဦးဆောင်ဦးရွက်ပြု၍ အမွေပုံစီမံခန့်ခွဲသောအမှု၌ တရားပြိုင်တစ်ဦးက အမွေဝေစုတောင်းဆိုခွင့်မှာမူ တရားလိုအား အမွေဝေစုသတ်မှတ်ပေးသော ပဏာမဒီကရီအပေါ် အခြေခံကာ တောင်းဆိုရခြင်းဖြစ်သည်မှာ နည်းဥပဒေ ၁၃ (၂) ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များအရ မြင်သာသည်။ ယေဘုယျအားဖြင့် တရားမမှုများ၌ တရားရုံးသည် တရားလို၏ သက်သာခွင့်ကိုသာလျှင် ဖော်ထုတ်ဆုံးဖြတ်ရန် တာဝန်ရှိသည်။ သို့ရာတွင် အမွေမှုတွင် တရားလိုအပြင် တရားပြိုင်များလည်း အမွေဝေစုရခွင့်ရှိသဖြင့် အမှုပွားများခြင်းကို ပိတ်ပင်သည့်အနေဖြင့် တရားလိုသာမက အမွေဝေစုရခွင့်ရှိသော တရားပြိုင်များကလည်း လျှောက်ထားတောင်းဆိုနိုင်ရန်နည်းဥပဒေ ၁၃ (၂) တွင် လမ်းဖွင့်ပေးထားသည်။ အမွေမှုတွင် သေသူထံမှ ကြွေးမြီရရန်ရှိသော မြီရှင်သည်လည်း အမှုသည်အဖြစ်ပါဝင်ခွင့်ရှိသည်။ အမွေစီမံခန့်ခွဲပေးစေလိုမှု၏ ထူးခြားသောအခြေအနေကို ထောက်ရှုကာ နည်းဥပဒေ ၁၃ (၂) တွင် တရားပြိုင်များ၏လျှောက်ထားခွင့်ကို တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေဖြင့် ဖန်တီး

(၄) ၁၉၉၀ ပြည့်နှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၁၆၀ (၁၆၄)။

၂၀၁၄

ဦးခင်မောင်အေး
(ကွယ်လွန်သူ
ဒေါ်ခင်သန်းလွင်၏
တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ်)
နှင့်
ဒေါ်ဝင်းမြင့်
(ကွယ်လွန်သူ
ဦးကျော်စိုး၏
တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ်)
ပါ ၃

ထားခြင်းဖြစ်ကြောင်း နည်းဥပဒေ ၁၃ (၂) ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များကို ထောက်ချင့်ပါက သိရှိနိုင်သည်။ နည်းဥပဒေ ၁၃ (၂) ဖြင့် တရားပြိုင်များက အမွေဝေစုလျှောက်ထားခွင့်ကို ပြဋ္ဌာန်းလိုက်ခြင်းကြောင့် **“ဤဥပဒေအရ ၎င်းတို့အသီးသီးရထိုက်ခွင့်ရှိသည်တို့ကိုလည်း ယင်းပစ္စည်းအပေါ် တောင်းဆိုနိုင်သည်”** (may make such claims against the same as they may respectively be entitled to by virtue of this Code) ဟု သုံးနှုန်းထားခြင်းဖြစ်သည်။ တစ်နည်းအားဖြင့် တရားပြိုင်ဝေစုရရန် လျှောက်ထားခွင့်ကို တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေက ရရှိစေခြင်းဖြစ်သည်။ နည်းဥပဒေ ၁၃ (၂) ပါ **“အဆိုပါပစ္စည်းမှ ပေးချေခြင်းခံထိုက်ခွင့်ရှိမည့်သူအားလုံးသည် ပဏာမဒီကရီတွင် ပါဝင်နိုင်ကြသည်။”** (May come in under the preliminary decree) ဟူသော စကားရပ်ကို သတ္တုချကြည့်ပါက ပဏာမဒီကရီအရ တရားပြိုင်ရရန်ရှိသော အမွေဝေစုကိုရယူနိုင်ရန် တရားပြိုင်က လျှောက်ထားခွင့်ကို နည်းဥပဒေ ၁၃ (၂) ၌ ဖန်တီးထားကြောင်း မြင်သာသည်။ နည်းဥပဒေ ၁၃ (၂) ပါ အထက်ပါပြဋ္ဌာန်းချက်များကို ပေါင်းခြုံသုံးသပ်ပါက တရားပြိုင်က အမွေဝေစုရရန် လျှောက်ထားခွင့်သည် ပဏာမဒီကရီအပေါ် အခြေခံသည်ဖြစ်ရာ ပဏာမဒီကရီချမှတ်သည့်နေ့တွင် ထိုသို့လျှောက်ထားပိုင်ခွင့်ရှိသည်ဟု သဘာဝကျကျ ကောက်ယူရမည်ဖြစ်သည်။ အမှုတွင် အပြီးသတ်ဒီကရီချမှတ်သောအခါ အမှုပြီးပြတ်သွားသဖြင့် အပြီးသတ်ဒီကရီမချမှတ်မီ ထိုသို့လျှောက်ထားရန်ဖြစ်ပေသည်။ အကြောင်းမူ တရားပြိုင်က ထိုသို့လျှောက်ထားခြင်းကြောင့် ပြီးပြတ်သွားသောအမှုမှာ

ပြန်လည်ရှင်သန်လာနိုင်စရာ အကြောင်းမရှိတော့သောကြောင့်ဖြစ်သည်။

၂၀၁၄

အပြီးသတ်ဒီကရီကိုချမှတ်ပြီးသည့်အခါ တရားမကြီးမှုမှာ အပြီးသတ်သွားပြီဖြစ်၍ အမွေဝေစုသတ်မှတ်ရန် အမှုဟူ၍ မရှိနိုင်တော့ပေ။ ပဏာမဒီကရီချမှတ်စဉ်က မူလအမှုမှာ မပြီးဆုံးသေးချေ။ အဆင့်တစ်ဆင့်သာ ပြီးပြတ်ခြင်းဖြစ်သည်။ အပြီးသတ်ဒီကရီချမှတ်ရေးအတွက် ဆက်လက်ဆောင်ရွက်ရန် ကျန်ရှိနေသေး၍ တရားပြိုင်တစ်ဦးသည် အပြီးသတ်ဒီကရီမချမီ မိမိ၏ဝေစုကို သတ်မှတ်ပေးရန် လျှောက်ထားခွင့်လမ်းပွင့်နေသေးသည်။ အပြီးသတ်ဒီကရီချမှတ်ခြင်းဖြင့် အမှုပြီးဆုံးသွားသောအခါတွင်မူ ထိုသို့လျှောက်ထားခွင့်မှာ လမ်းပိတ်သွားပြီဖြစ်သည်။ အပြီးသတ်ဒီကရီချမှတ်ပြီးနောက် အမွေဝေစုသတ်မှတ်ပေးရန် လျှောက်ထားခွင့်ရှိကြောင်း တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေတွင် ပြဋ္ဌာန်းထားခြင်း မရှိသကဲ့သို့ ထုံးသာမကလည်းမရှိပေ။ အပြီးသတ်ဒီကရီချမှတ်ပြီး ၆ နှစ်ကြာမြင့်ပြီးမှ တရားပြိုင်တို့က အမွေဝေစုခွဲဝေသတ်မှတ်ပေးရန် လျှောက်ထားခြင်းကို လက်ခံဆုံးဖြတ်ရန် အမှုမရှိတော့ပေ။

ဦးခင်မောင်အေး
(ကွယ်လွန်သူ
ဒေါ်ခင်သန်းလွင်၏
တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ်)
နှင့်
ဒေါ်ဝင်းမြင့်
(ကွယ်လွန်သူ
ဦးကျော်စိုး၏
တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ်)
ပါ ၃

ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်က အမွေစီမံခန့်ခွဲပေးစေလိုမှုတွင် တရားပြိုင်တို့အနေဖြင့် ရရန်ရှိသော အမွေဝေစုကိုရလိုပါက ကျသင့်သည့် ရုံးခွန်ထမ်းဆောင်ရန်လိုအပ်ကြောင်း ဦးဖိုးမြနှင့် ဘုန်းတော်ကြီးရီအိုဖရက်အမှု^(၂)၊ ဦးဆင်နှင့် ဒေါ်ရင်ရွှေအမှု^(၅)၊ ဦးသန်း (ကွယ်လွန်သူ ဒေါ်အေး၏ တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ်) နှင့် မခင်လှမြင့်ပါ ၂ အမှု^(၆) တို့ကို ကိုးကားပြီးနောက်တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေ

(၅) ၁၉၈၁ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ ၈၁-၄၅။

(၆) ၁၉၈၄ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ ၈၁-၃၁၃။

၂၀၁၄

ဦးခင်မောင်အေး

(ကွယ်လွန်သူ

ဒေါ်ခင်သန်းလွင်၏

တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ်)

နှင့်

ဒေါ်ဝင်းမြင့်

(ကွယ်လွန်သူ

ဦးကျော်စိုး၏

တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ်)

ပါ ၃

အမိန့် ၂၀၊ နည်းဥပဒေ ၁၃ အရ လျှောက်ထားမှုအတွက် ကာလ စည်းကမ်းသတ်မှတ်ကြောင်း ဒေါ်ငြိမ်းအေးနှင့် ဦးဘရာအမှု^(၁) တွင် ညွှန်ပြထားကြောင်း ဖော်ပြထားသည်။ ဦးဖိုးမြနှင့် ဘုန်းတော်ကြီး ရီအိုဖရက်အမှု၊ ဦးဆင်နှင့် ဒေါ်ရင်ရွှေအမှု၊ ဦးသန်းနှင့် မခင်လှမြင့်ပါ ၂ အမှု များမှာ တရားပြိုင်တို့က ရုံးခွန်ထမ်းဆောင်ခြင်း မရှိသေးဘဲနှင့် တရားရုံးက ၎င်းတို့၏ဝေစုအတွက်ပါ ဒီကရီချမှတ်ထား သည့်အတွက် ပဏာမဒီကရီတွင်ပါဝင်ရန် တောင်းဆိုသူ တရားပြိုင်သည် ဒီကရီအရ ဝေစုရလိုပါက ရုံးခွန်ထမ်းဆောင်ရန်လိုအပ်သည်ဟု ညွှန်ပြ ထားခြင်းသာဖြစ်သည်။ အပြီးသတ်ဒီကရီချမှတ်ပြီးနောက်မှ ရုံးခွန် ထမ်းဆောင်ပြီး မိမိဝေစုကို တောင်းဆိုနိုင်သည်ဟု ထုံးဖြူခြင်းမဟုတ်ပေ။

ဒေါ်ငြိမ်းအေးနှင့် ဦးဘရာအမှု^(၁) တွင် အမွေစီမံခန့်ခွဲပေးစေ လိုမှု၌ အပြီးသတ်ဒီကရီချမှတ်ရန်အလိုငှာ ကွယ်လွန်သူ၏ အမွေပစ္စည်း များကို စာရင်းကောက်ယူရန်၊ ကော်မရှင်နာခန့်ထားပေးရန် လျှောက်လွှာ သည် တရားရုံးက တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၀၊ နည်းဥပဒေ ၁၃ အရ မိမိသဘောအလျောက် ဆောင်ရွက်ရန်တာဝန်ရှိသော ပြုလုပ်မှုကို ပြုလုပ်ရန် နှိုးဆော်စာအဖြစ်မှတ်ယူရမည်။ သို့ဖြစ်၍ ကာလစည်းကမ်းသတ် အက်ဥပဒေနှင့်မဆိုင်ဟု ဆုံးဖြတ်ထားခြင်းဖြစ်သည်။

ယခုအမှုသည် တရားလိုနှင့် ရုံးခွန်ထမ်းဆောင်သည့် တရားပြိုင် တို့အတွက် အပြီးသတ်ဒီကရီချမှတ်ပြီးဖြစ်သည်။ လျှောက်ထားသူ ဒေါ်ဝင်းမြင့် (ကွယ်လွန်သူ ဦးကျော်စိုး၏ တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ်) က အပြီးသတ်ဒီကရီချမှတ်ပြီးနောက် ၆ နှစ်ခန့်အကြာတွင်မှ ရုံးခွန်

ထမ်းဆောင်ခွင့်ပြုပြီး ၎င်းအတွက် နောက်ဆက်တွဲအပြီးသတ်ဒီကရီ ချမှတ်ပေးရန် လျှောက်ထားခြင်းဖြစ်၍ **ဒေါ်ငြိမ်းအေးနှင့် ဦးဘရာအမှု** နှင့် ဖြစ်ရပ်ချင်းမတူပေ။

၂၀၁၄
ဦးခင်မောင်အေး
(ကွယ်လွန်သူ
ဒေါ်ခင်သန်းလွင်၏

နည်းဥပဒေ ၁၃ (၂) ပါ “၎င်းတို့အသီးသီးရထိုက်ခွင့်ရှိသည်များ ကိုလည်း ယင်းပစ္စည်းအပေါ် တောင်းဆိုနိုင်သည်” (make such claims against the same) ဟူသော ပြဋ္ဌာန်းချက်အရ အမွေဝေစုရလိုသော တရားပြိုင်သည် အမွေကို ဦးစီးဦးရွက်ပြု၍ စီမံခန့်ခွဲလျက်ရှိသော တရားရုံး ထံ အမွေဝေစုရလိုကြောင်း လျှောက်ထားရန်လိုအပ်ကြောင်းမြင်သာ သည်။ တရားလို၏ ဝေစုခွဲဝေပေးရေးကိုသာလျှင် အဓိကအာရုံစိုက်၍ ဆောင်ရွက်လျက်ရှိသော တရားရုံးအနေဖြင့် ကျသင့်သော ရုံးခွန်ထမ်းဆောင် ၍ ဝေစုရလိုကြောင်း တရားပြိုင်က လျှောက်ထားလာပါမှ ၎င်း၏ ဝေစု ကို ခွဲဝေပေးနိုင်သည်မှာ မြင်သာသောအချက်ဖြစ်ခြင်းကြောင့် တရားပြိုင် အား အမွေဝေစုခွဲဝေပေးရန် ၎င်းအနေဖြင့် တရားရုံးတွင် လျှောက်ထားရန် လိုအပ်သည်။ တစ်နည်းအားဖြင့် ကျသင့်သော ရုံးခွန်ထမ်းဆောင်၍ ဝေစု ရလိုကြောင်း တရားပြိုင်က အရေးမဆိုသေးသ၍ ဆိုင်ရာတရားရုံးအနေ ဖြင့် ၎င်းအား အမွေဝေစုခွဲဝေပေးရန် တစ်စုံတစ်ရာဆောင်ရွက်ရန် တာဝန် မရှိပေ။ သို့ပါ၍ တရားပြိုင်၏ အမွေဝေစုကို ခွဲဝေပေးရန် တရားပြိုင် တင်သွင်းသောလျှောက်လွှာသည် မရှိမဖြစ် လိုအပ်ချက်ဖြစ်ပေသည်။

တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ်)
နှင့်
ဒေါ်ဝင်းမြင့်
(ကွယ်လွန်သူ
ဦးကျော်စိုး၏
တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ်)
ပါ ၃

ရုံးခွန်ထမ်းဆောင်ထားခြင်းမရှိသေးသည့် ဒေါ်ဝင်းမြင့် (ကွယ်လွန်သူ ဦးကျော်စိုး၏ တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ်) အတွက် တရားရုံး က မိမိအလိုအလျောက် နောက်ဆက်တွဲအပြီးသတ်ဒီကရီချမှတ်ပေးရန်

၂၀၁၄

ဦးခင်မောင်အေး

(ကွယ်လွန်သူ

ဒေါ်ခင်သန်းလွင်၏

တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ်)

နှင့်

ဒေါ်ဝင်းမြင့်

(ကွယ်လွန်သူ

ဦးကျော်စိုး၏

တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ်)

ပါ ၃

တာဝန်မရှိကြောင်း မြင်သာသည်။ ထိုအခြေအနေတွင် ဒေါ်ဝင်းမြင့် (ကွယ်လွန်သူ ဦးကျော်စိုး၏ တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ်) ၏ လျှောက်ထားမှုသည် ကာလစည်းကမ်းသတ်အက်ဥပဒေ၊ ပထမဇယားအမှတ်စဉ် ၁၈၁ နှင့် သက်ဆိုင်ခြင်း ရှိ မရှိ စိစစ်ရန်လိုမည်ဟု ယူဆသည်။

ကာလစည်းကမ်းသတ်အက်ဥပဒေတွင် အတိအလင်းပြဋ္ဌာန်းထားခြင်းမရှိသောကိစ္စများအတွက် ကာလစည်းကမ်းသတ် သတ်မှတ်ထားသည်ကိုတွေ့မြင်နိုင်သည်။ “Omnibus articles” ဟု ကျမ်းများတွင် ရည်ညွှန်းထားသည်။ မရွေ့မပြောင်းနိုင်သော ပစ္စည်းများနှင့်စပ်လျဉ်း၍ စွဲဆိုသောအမှုအတွက် အမှတ်စဉ် ၁၄၄ ကို လည်းကောင်း၊ အခြားကိစ္စများနှင့်စပ်လျဉ်း၍ စွဲဆိုသောအမှုအတွက် အမှတ်စဉ် ၁၂၀ ကို လည်းကောင်း၊ လျှောက်ထားမှုများအတွက် အမှတ်စဉ် ၁၈၁ ကို လည်းကောင်း သီးခြားကာလများကိုပြဋ္ဌာန်းထားရာ အမှတ်စဉ် ၁၈၁ တွင် အောက်ပါအတိုင်း ပြဋ္ဌာန်းထားသည်-

ဤဇယားတွင် အခြားနေရာ၌ သုံးနှစ် လျှောက်ထားပိုင်ခွင့် သော်လည်းကောင်း၊ တရားမ ဖြစ်ပေါ်သည့်အခါ ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၈ အရ ကစ၍။

သော်လည်းကောင်း စည်းကမ်း သတ်ကာလအပိုင်းအခြားပြဋ္ဌာန်း လျက်မရှိသည့် လျှောက်ထားမှု။

အမွေပစ္စည်း စီမံခန့်ခွဲပေးစေလိုမှုတွင် တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေ အမိန့် ၂၀၊ နည်း ဥပဒေ ၁၃ အရ ချမှတ်သည့် ပဏာမဒီကရီတွင် ပါဝင်

ခွင့်ပြုပြီး အမွေဝေစုခွဲဝေပေးရန် တရားပြိုင်၏လျှောက်ထားမှုအတွက် ကာလစည်းကမ်းသတ်အက်ဥပဒေ၌ သီးခြားပြဋ္ဌာန်းချက်မရှိသဖြင့် ဖော်ပြပါအမှတ်စဉ် ၁၈၁ အရ စည်းကမ်းသတ်ကာလကို ရေတွက်ရန် ဖြစ်ပေသည်။

၂၀၁၄
ဦးခင်မောင်အေး
(ကွယ်လွန်သူ
ဒေါ်ခင်သန်းလွင်၏
တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ်)
နှင့်
ဒေါ်ဝင်းမြင့်
(ကွယ်လွန်သူ
ဦးကျော်စိုး၏
တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ်)
ပါ ၃

အမှတ် (၂) အယူခံတရားပြိုင်၏ ရှေ့နေက နောက်ဆက်တွဲ ဒီကရီကို တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေ အမိန့် ၂၀၊ နည်းဥပဒေ ၁၃ (၂) ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်အရ တရားမကြီးမှုမှာပင် လျှောက်ထားရမည်ဖြစ်၍ ကာလ စည်းကမ်းသတ်အက်ဥပဒေ၊ ပထမဇယား၊ ပထမကဏ္ဍ၌ ဖော်ပြထားသည့် တရားမကြီးမှုများနှင့် သက်ဆိုင်သော အမှတ်စဉ် ၁၄၄ ဖြင့်သာ ကာလ စည်းကမ်းသတ်ကို ဆုံးဖြတ်သင့်ကြောင်း တင်ပြသည်။

ကာလစည်းကမ်းသတ်အက်ဥပဒေ၊ ပထမဇယား၊ အမှတ်စဉ် ၁၄၄ မှာ ဤဇယားတွင် အခြားနည်း ပြဋ္ဌာန်းမထားသည့် မရွေ့ မပြောင်းနိုင်သော ပစ္စည်းကိုဖြစ်စေ၊ ထိုပစ္စည်းရှိ အကျိုးခံစားခွင့်ကိုဖြစ်စေ ရလိုကြောင်း စွဲဆိုသည့် တရားမကြီးမှုနှင့်သာ သက်ဆိုင်သည်။ တရားမ ကျင့်ထုံးဥပဒေ အမိန့် ၂၀၊ နည်းဥပဒေ ၁၃ (၂) အရ တရားပြိုင်က မိမိ ဝေစုကို ခွဲဝေပေးရန် တောင်းဆိုမှုမှာ သီးခြားတရားတစ်ထုံး စွဲဆိုမှု မဟုတ်ဘဲ တရားလိုစွဲဆို ထားသည့် တရားမကြီးမှုတွင်ပင် တရားပြိုင်က မိမိဝေစုကို ခွဲဝေပေးရန် တောင်းဆိုသည့် လျှောက်ထားမှုသာဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်၍ အမှတ်စဉ် ၁၄၄ မှာ လျှောက်ထားမှုနှင့်မသက်ဆိုင် ၊ လျှောက်ထားမှုများအတွက် အမှတ်စဉ် ၁၈၁ ကို သီးခြားပြဋ္ဌာန်းထားသည်။

ဤအမှုတွင် ပဏာမဒီကရီကို ၂၂-၆-၂၀၀၁ နေ့က ချမှတ်ခဲ့

၂၀၁၄
 ဦးခင်မောင်အေး
 (ကွယ်လွန်သူ
 ဒေါ်ခင်သန်းလွင်၏
 တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ်)
 နှင့်
 ဒေါ်ဝင်းမြင့်
 (ကွယ်လွန်သူ
 ဦးကျော်စိုး၏
 တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ်)
 ပါ ၃

သည်။ တရားပြိုင်တို့သည် ပဏာမဒီကရီချမှတ်သည့် ၂၂-၆-၂၀၀၁ နေ့၌ မိမိရထိုက်သည်ဆိုသော ဝေစုကို သတ်မှတ်ခွဲဝေပေးရန် လျှောက်ထားပိုင်ခွင့်ရရှိသည်ဖြစ်ရာ ၁၈-၁၂-၂၀၀၉ နေ့တွင် လျှောက်ထားသည့် ဦးအေးကို နှင့် ဒေါ်ဝင်းမြင့်တို့၏ လျှောက်လွှာသည် ကာလစည်းကမ်းသတ်အက်ဥပဒေ၊ ပထမဇယား၊ အမှတ်စဉ် ၁၈၁ တွင် သတ်မှတ်ထားသည့် ၃ နှစ်ထက် များစွာကျော်လွန်နေပြီဖြစ်သည်။

ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်က ကာလစည်းကမ်းသတ်ကျော်လွန်ပြီးမှ လျှောက်ထားသည့် ဒေါ်ဝင်းမြင့်၏ လျှောက်ထားမှုကို ခွင့်ပြု၍ ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်၏ ၄-၅-၂၀၁၂ ရက်စွဲပါ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီကို ပယ်ဖျက်ကာ နောက်ဆက်တွဲဒီကရီချမှတ်ခဲ့ခြင်းသည် မှန်ကန်ခြင်းမရှိပေ။

သို့ဖြစ်၍ ကြားနာခဲ့သော ပြဿနာများကို အောက်ပါအတိုင်း ဖြေဆိုလိုက်သည်-

- ၁။ အမွေပုံစီမံခန့်ခွဲပေးစေလိုမှုတွင် အပြီးသတ်ဒီကရီချမှတ်ပြီးနောက်မှ တရားပြိုင်တို့က ရုံးခွန်ထမ်းဆောင်ပြီး ၎င်းတို့ဝေစုအတွက် နောက်ဆက်တွဲဒီကရီချမှတ်ပေးရန် လျှောက်ထားနိုင်ခြင်းမရှိကြောင်း၊
- ၂။ တရားပြိုင်များဖြစ်ကြသော ဦးအေးကို (ကွယ်လွန်သူ ဒေါ်အေးကျင်၏ တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ်) နှင့် ဒေါ်ဝင်းမြင့် (ကွယ်လွန်သူ ဦးကျော်စိုး၏ တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ်) တို့က နောက်ဆက်တွဲဒီကရီချမှတ်ပေး

ရန် လျှောက်ထားခြင်းသည် ကာလစည်းကမ်းသတ်
အက်ဥပဒေ၊ ပထမဇယား အမှတ်စဉ် ၁၈၁ နှင့်
သက်ဆိုင်ကြောင်း၊

၂၀၁၄
ဦးခင်မောင်အေး
(ကွယ်လွန်သူ
ဒေါ်ခင်သန်းလွင်၏

၃။ ဒေါ်ဝင်းမြင့် (ကွယ်လွန်သူ ဦးကျော်စိုး၏ တရားဝင်
ကိုယ်စားလှယ်) ၏ လျှောက်ထားမှုကို ပြည်ထောင်စု
တရားလွှတ်တော်ချုပ်က ခွင့်ပြုပြီး နောက်ဆက်တွဲ
ဒီကရီချမှတ်ခြင်းမှာ မှန်ကန်ခြင်းမရှိကြောင်း။”

တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ်)
နှင့်
ဒေါ်ဝင်းမြင့်
(ကွယ်လွန်သူ
ဦးကျော်စိုး၏

ဤတရားမအထူးအယူခံမှုကို ခွင့်ပြု၍ ပြည်ထောင်စု
တရားလွှတ်တော်ချုပ်၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီကို ပယ်ဖျက်ပြီး ရန်ကုန်တိုင်း
ဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီကို စရိတ်နှင့်တကွ
ပြန်လည်အတည်ပြုလိုက်သည်။

တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ်)
ပါ ၃

ရှေ့နေစရိတ် ကျပ် ၅၀၀၀၀/- သတ်မှတ်သည်။

+ ၂၀၁၄ ခုနှစ်

ဩဂုတ်လ ၄ ရက်

တရားမအထွေထွေလျှောက်ထားမှုအမှတ် ၃၀
ပြည်ထောင်စုတရားသူကြီးချုပ် ဦးထွန်းထွန်းဦး
ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်တရားသူကြီးများဖြစ်ကြသော
ဦးမြသိမ်းနှင့် ဦးမြင့်အောင်တို့ရှေ့တွင်

ဦးဇော်မျိုးဝင်း

နှင့်

ဌာနမှူး

(အဆောက်အအုံနှင့် ကုန်ရုံဌာန၊

မန္တလေးစည်ပင်သာယာရေးကော်မတီ)*

မြို့နယ်တရားရုံး (စည်ပင်သာယာ) ၌ တရားစွဲဆိုထားသည့် အမှု ပြီးပြတ်ခြင်းမရှိသေးမီ စည်ပင်သာယာရေးကော်မတီက အစည်းအဝေးဆုံးဖြတ်ချက်ဖြင့် စီမံခန့်ခွဲရေးအာဏာ အရ ဆောင်ရွက်မည်ဟု ဆုံးဖြတ်ခြင်း၊ ဥပဒေအရ အပ်နှင်းထားသည့် လုပ်ပိုင်ခွင့်ကို ကျော်လွန်သုံးစွဲရာ ရောက် မရောက်။

ဆုံးဖြတ်ချက် ။ ။ လမ်းမြေပေါ်တွင် လျှောက်ထားသူ၏ ရေခဲစက် အတွက် အသုံးပြုသည့် ရေစင်၊ ထရန်စဖော်မာ၊ မီးစက်တို့ကို ကျူးကျော် ဆောက်လုပ်ထားသဖြင့် စည်ပင်သာယာမှု ဖျက်သိမ်းဖယ်ရှားပေးရန်

* ၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ တရားမအထွေထွေလျှောက်ထားမှုအမှတ်- ၃၀

အထက်ပါအတိုင်း အကြိမ်ကြိမ်အကြောင်းကြားခဲ့သော်လည်း ဖယ်ရှားဆောင်ရွက်ပေးခြင်းမရှိပေ။ မန္တလေးမြို့တော်စည်ပင်သာယာရေးကော်မတီက ထုတ်ပြန်သည့် နည်းဥပဒေတစ်ရပ်ရပ်ကို ဖောက်ဖျက်ကျူးလွန်ကြောင်း၊ လိုက်နာရန်ပျက်ကွက်ကြောင်း ထင်ရှားသည့်အတွက် ဥပဒေလမ်းကြောင်းအရ အရေးယူသည့်အနေဖြင့် မန္တလေးမြို့တော်စည်ပင်သာယာရေးဥပဒေ ပုဒ်မ ၂၄ ဖြင့် လျှောက်ထားသူ ဦးဇော်မျိုးဝင်းကို မန္တလေးမြို့၊ မြို့နယ်တရားရုံး (စည်ပင်သာယာ) တွင် တရားစွဲဆိုခဲ့သည်။

၂၀၁၄
 ဦးဇော်မျိုးဝင်း
 နှင့်
 ဌာနမှူး
 (အဆောက်အအုံနှင့်
 ကုန်ရုံဌာန၊ မန္တလေး
 စည်ပင်သာယာရေး
 ကော်မတီ)

မြို့နယ်တရားရုံး (စည်ပင်သာယာ) တွင် ပြစ်မှုကြောင်းအရ တရားစွဲဆိုအရေးယူထားခြင်းသည် စည်ပင်သာယာ၏အမိန့်ကို လိုက်နာရန် ပျက်ကွက်ခြင်းဖြစ်၍ ဥပဒေကြောင်းအရ အရေးယူဆောင်ရွက်ခြင်းဖြစ်သည်။

လျှောက်ထားခံရသူသည် ကျူးကျော်ဆောက်လုပ်ထားသည့် အဆောက်အအုံများနှင့် ကျူးကျော်သူများကို ဖယ်ရှားရန် ဥပဒေအရ အပ်နှင်းထားသည့် လုပ်ပိုင်ခွင့်နှင့်အညီ အကြောင်းကြား၍ နှစ်ဖက်ညှိနှိုင်းဆောင်ရွက်ခဲ့ပြီး လျှောက်ထားသူမှ ဖျက်သိမ်းပေးခြင်းမပြုသဖြင့် မန္တလေးမြို့တော်စည်ပင်သာယာရေးကော်မတီ၏ အစီအစဉ်ဖြင့် ဖျက်သိမ်းရန် ဆက်လက်ဆောင်ရွက်သွားမည်ဖြစ်ကြောင်း ဆုံးဖြတ်၍ အစည်းအဝေးမှတ်တမ်း ထုတ်ပြန်ခဲ့ခြင်းသည် မိမိ၏လုပ်ပိုင်ခွင့်ကို ကျော်လွန်အလွဲသုံးစားပြုလုပ်ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်ဟု ဆိုနိုင်မည်မဟုတ်ပေ။

၂၀၁၄
 ဦးဇော်မျိုးဝင်း
 နှင့်
 ဌာနမှူး
 (အဆောက်အအုံနှင့်
 ကုန်ရုံဌာန၊ မန္တလေး
 စည်ပင်သာယာရေး
 ကော်မတီ)

လျှောက်ထားသူအတွက်

- ဦးသိန်းသန်းဦး

တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ

လျှောက်ထားခံရသူအတွက်

- ဦးစောပီဖိုး၊ ညွှန်ကြားရေးမှူး၊

ပြည်ထောင်စုရှေ့နေချုပ်ရုံး

မန္တလေးမြို့၊ အောင်မြေသာစံမြို့နယ်၊ အနှိပ်တော်ရပ်ကွက်၊ အကွတ်အမှတ် ၄၇၊ ၁၉ လမ်းနှင့် ၂၂ လမ်းကြားရှိ၊ လယ်ရေသွင်းမြောင်းဟောင်းပေါ်တွင် လျှောက်ထားသူ ဦးဇော်မျိုးဝင်း၏ မိုးဇော်ရေခဲစက်မှ ရေစင်၊ ထရန်စဖော်မာ(၂)လုံးနှင့် ခြံစည်းရိုးတို့ ကျူးကျော်တည်ဆောက်ထားသည်ဆိုကာ ဦးဇော်မျိုးဝင်းအား မန္တလေးမြို့တော်စည်ပင်သာယာရေးကော်မတီ၊ အဆောက်အအုံနှင့် ကုန်ရုံဌာနမှ မြို့နယ်တာဝန်ခံအင်ဂျင်နီယာက တရားလိုပြုလုပ်၍ ၂၀၀၂ ခုနှစ်၊ စည်ပင်သာယာရေးဥပဒေပုဒ်မ ၂၄ အရ မန္တလေးမြို့၊ မြို့နယ်တရားရုံး (စည်ပင်သာယာ) ၌ ပြစ်မှုကြီး အမှတ် ၂၂၄၂၈/၂၀၁၃ ဖြင့် တရားစွဲဆိုခဲ့သည်။

တရားရုံးတွင် အမှုစစ်ဆေးဆောင်ရွက်နေစဉ်အတွင်း မန္တလေးမြို့တော်စည်ပင်သာယာရေးကော်မတီ၊ အဆောက်အအုံနှင့် ကုန်ရုံဌာန၏ ၂၃-၁-၂၀၁၄ ရက်စွဲပါ အစည်းအဝေးဆုံးဖြတ်ချက်အရ မိုးဇော်ရေခဲစက်အား မိမိအစီအစဉ်ဖြင့် ဖျက်သိမ်းမည်ဆိုက ၃၁-၁-၂၀၁၄ ရက်နေ့ နောက်ဆုံးထား၍ ဖျက်သိမ်းမည့် အစီအစဉ်တင်ပြရန်နှင့် ပျက်ကွက်ပါက မန္တလေးမြို့တော်စည်ပင်သာယာရေးကော်မတီ၏ အစီအစဉ်ဖြင့် အင်အားသုံးဖျက်သိမ်းမည် ဟု အကြောင်းကြားခဲ့သည်။ မန္တလေး

မြို့တော်စည်ပင်သာယာရေးကော်မတီ၊ အဆောက်အအုံနှင့် ကုန်ရုံဌာန သည် မန္တလေးမြို့၊မြို့နယ်တရားရုံး (စည်ပင်သာယာ) ၌ ပြစ်မှုကြီးအမှတ် ၂၂၄၂၈/၂၀၁၃ အား စီရင်ဆုံးဖြတ်မပြီးမီ လျှောက်ထားသူသည် ပြစ်မှု တစ်စုံတစ်ရာကျူးလွန်ကြောင်း ထင်ရှားခြင်းမရှိသေးဘဲ တရားစီရင်ရေး အာဏာကို ကျူးကျော်စွက်ဖက်လျက် တရားရုံးသဖွယ် စီရင်ဆုံးဖြတ်ထား ခြင်းဖြစ်သည်ဆိုကာ ပြည်ထောင်စုတရားစီရင်ရေးဥပဒေပုဒ်မ ၁၆(က)(၂) နှင့် (၄) အရ အာဏာပေးစာချွန်တော်အမိန့် သို့မဟုတ် အာဏာပိုင်မေး စာချွန်တော်အမိန့် ထုတ်ဆင့်ပေးရန် လျှောက်ထားခြင်းဖြစ်သည်။

၂၀၁၄
 ဦးဇော်မျိုးဝင်း
 နှင့်
 ဌာနမှူး
 (အဆောက်အအုံနှင့်
 ကုန်ရုံဌာန၊ မန္တလေး
 စည်ပင်သာယာရေး
 ကော်မတီ)

လျှောက်ထားသူ ဦးဇော်မျိုးဝင်း၏ မိုးဇော်ရေခဲစက်မှ ရေစင်၊ ထရန်စဖော်မာ(၂) လုံးနှင့် ခြံစည်းရိုးတို့သည် မန္တလေးမြို့၊ အောင်မြေသာစံ မြို့နယ်၊ အနိပ်တော်ရပ်ကွက်၊ အကွက်အမှတ် ၄၁၇၊ ၁၉ လမ်းနှင့် ၂၂ လမ်းကြားရှိ ယခင်လယ်ရေသွင်းမြောင်း ယခုလမ်းမြေပေါ်သို့ ကျူးကျော် ထားကြောင်း မန္တလေးမြို့တော်စည်ပင်သာယာရေးကော်မတီ၊ အဆောက် အအုံနှင့် ကုန်ရုံဌာနမှ စစ်ဆေးတွေ့ရှိချက်အရ ခွင့်ပြုချက်မရှိသည့် အဆိုပါ အဆောက်အအုံများကို ဖျက်သိမ်းရန် အကြိမ်ကြိမ်အကြောင်းကြား ခဲ့သော်လည်း ဦးဇော်မျိုးဝင်းမှ လိုက်နာမှုမရှိသည့်အတွက် မန္တလေး မြို့တော်စည်ပင်သာယာရေးကော်မတီကိုယ်စား အောင်မြေသာစံမြို့နယ် တာဝန်ခံ အင်ဂျင်နီယာ ဒေါ်ခင်မမက တရားလိုပြုလုပ်ပြီး ဦးဇော်မျိုးဝင်း အပေါ် ၂၀၀၂ ခုနှစ်၊ မန္တလေးမြို့တော်စည်ပင်သာယာရေးဥပဒေပုဒ်မ ၂၄ ဖြင့် မန္တလေးမြို့၊ မြို့နယ်တရားရုံး (စည်ပင်သာယာ) ၌ ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုကြီးအမှတ် ၂၂၄၂၈ ဖြင့် တရားစွဲဆိုခဲ့သည်။ အမှုတွင် တရားလို ဒေါ်ခင်မမအား စစ်ဆေးပြီး၍ ကျန်တရားလိုပြုသက်သေများ စစ်ဆေးရန်

၂၀၁၄

ဦးဇော်မျိုးဝင်း
နှင့်
ဌာနမှူး
(အဆောက်အအုံနှင့်
ကုန်ရုံဌာန၊ မန္တလေး
စည်ပင်သာယာရေး
ကော်မတီ)

ချိန်းဆိုထားသည့်အဆင့် ရောက်ရှိနေသည်။

ထိုသို့ တရားလို ဒေါ်ခင်မမအား စစ်ဆေးပြီးနောက် ၂၃-၁-၂၀၁၄ နေ့တွင် မန္တလေးမြို့တော်စည်ပင်သာယာရေးကော်မတီ၊ အဆောက်အအုံနှင့် ကုန်ရုံဌာနမှူးက မိုးဇော်ရေခဲစက်ပိုင်ရှင် ဦးဇော်မျိုးဝင်းနှင့် ဒေါ်မိုးဝင်းအောင်တို့အား အစည်းအဝေးခေါ်ယူ၍ ၁၉ လမ်းနှင့် ၂၂ လမ်းကြားရှိ လယ်ရေသွင်းမြောင်းပေါ်တွင် ကျူးကျော်နေသော ရေစင်၊ ထရန်စဖော်မာနှင့် မီးစက်(၂) လုံး၊ ခြံစည်းရိုးတို့အား ဖျက်သိမ်းရေး ကိစ္စဆွေးနွေးခဲ့သည်။ ဦးဇော်မျိုးဝင်းက မန္တလေးမြို့တော်စည်ပင်သာယာရေးကော်မတီ၏ တရားစွဲထားမှုအား အဆုံးအဖြတ်စောင့်လိုကြောင်း တင်ပြရာ ဌာနမှူးက တရားရုံးအစီအစဉ်အတိုင်း ဆက်လက်ဆောင်ရွက်သွားမည်ဖြစ်ကြောင်းနှင့် ကျူးကျော်မှုအား မိမိအစီအစဉ်ဖြင့် ဖျက်သိမ်းမည်ဆိုပါက ၃၁-၁-၂၀၁၄ နေ့ နောက်ဆုံးထား၍ ဖျက်သိမ်းမည့် အစီအစဉ်ကို ဆက်သွယ်အကြောင်းကြားရန်၊ ဖျက်သိမ်းခြင်းမရှိပါက မန္တလေးမြို့တော်စည်ပင်သာယာရေးကော်မတီ၏ အစီအစဉ်ဖြင့် ဖျက်သိမ်းရန် ဆက်လက်ဆောင်ရွက်သွားမည်ဖြစ်ကြောင်း ဆုံးဖြတ်၍ အစည်းအဝေးမှတ်တမ်း ထုတ်ပြန်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

မန္တလေးမြို့တော်စည်ပင်သာယာရေးကော်မတီ၊ အောင်မြေသာစံမြို့နယ်တာဝန်ခံ အင်ဂျင်နီယာ ဒေါ်ခင်မမက မြို့တော်စည်ပင်သာယာရေးကော်မတီကိုယ်စား လျှောက်ထားသူ ဦးဇော်မျိုးဝင်းအပေါ် မန္တလေးမြို့တော်စည်ပင်သာယာရေးဥပဒေပုဒ်မ ၂၄ ဖြင့် မန္တလေးမြို့၊ မြို့နယ်တရားရုံး (စည်ပင်သာယာ) ၌ ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုကြီးအမှတ် ၂၂၄၂၈ ဖြင့်တရားစွဲဆိုထားပြီးဖြစ်ရာ တရားစွဲဆိုထားဆဲအမှုပြီးပြတ်ခြင်းမရှိသေးမီ

အစည်းအဝေးဆုံးဖြတ်ချက်ဖြင့် စီမံခန့်ခွဲရေးအာဏာအရ ဆောင်ရွက်မည်ဟု ဆုံးဖြတ်ချက်သည် ဥပဒေအရ အပ်နှင်းထားသည့် လုပ်ပိုင်ခွင့်ကို ကျော်လွန်သုံးစွဲခြင်း ရှိ မရှိ၊ ဥပဒေအရအပ်နှင်းထားခြင်းမရှိသည့် လုပ်ပိုင်ခွင့်ကို ကျင့်သုံးရာ ရောက် မရောက် စိစစ်ရန် လိုအပ်သဖြင့် စာချွန်တော်အမိန့်ထုတ်ဆင့်ရန်မသင့်ကြောင်း လျှောက်ထားခံရသူက အကြောင်းပြစေရန် ကနဦးအမိန့်ချမှတ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

၂၀၁၄
ဦးဇော်မျိုးဝင်း
နှင့်
ဌာနမှူး
(အဆောက်အအုံနှင့်
ကုန်ရုံဌာန၊ မန္တလေး
စည်ပင်သာယာရေး
ကော်မတီ)

လျှောက်ထားခံရသူ မန္တလေးမြို့တော်စည်ပင်သာယာရေးကော်မတီ၊ အဆောက်အအုံနှင့် ကုန်ရုံဌာန၊ ဌာနမှူး ဦးမျိုးအောင်၏ ပြန်ကြားအစီရင်ခံစာနှင့် ကျမ်းကျိန်လွှာတွင် လျှောက်ထားသူ ဦးဇော်မျိုးဝင်းမှ ၃၁-၃-၂၀၁၄ နေ့တွင် ရေခဲစက်ပြောင်းရွှေ့မှုကို ၁ ပတ် ထပ်မံ ရွှေ့ဆိုင်းပေးရန် လူမှုရေးအရ တင်ပြလာသဖြင့် ၅-၂-၂၀၁၄ နေ့ တွင် စတင်ဖျက်သိမ်းမည်ဖြစ်ကြောင်း ၃-၂-၂၀၁၄ နေ့တွင် အကြောင်းကြားခဲ့ကြောင်း၊ ထို့နောက် မန္တလေးမြို့တော်စည်ပင်သာယာရေးကော်မတီ၏ အစီအစဉ်ဖြင့် ၅-၂-၂၀၁၄ နေ့တွင် လမ်းမြေပေါ်တွင် ကျူးကျော်မှုများ အားလုံးကို ဖယ်ရှားဖျက်သိမ်းရာ ၇-၂-၂၀၁၄ နေ့တွင် အပြီးသတ် ဖယ်ရှားရှင်းလင်းပြီးဖြစ်ကြောင်း၊ ဦးဇော်မျိုးဝင်းမှ ယခင် လယ်ရေသွင်းမြောင်း၊ ယခုလမ်းမြေပေါ်တွင် ကျူးကျော်ဆောက်လုပ်ထားခြင်းသည် မန္တလေးမြို့တော်စည်ပင်သာယာရေးကော်မတီ၊ မြို့ပြစီမံကိန်းနှင့် မြေစီမံခန့်ခွဲမှုဌာန၏ နည်းဥပဒေ အခန်း ၁၁၊ အပိုဒ် ၃၂ အရ ကျူးလွန်ခဲ့ခြင်းကြောင့် အပိုဒ် ၃၃ အရ အဆောက်အအုံနှင့် ကျူးကျော်မှုများအား ဥပဒေနှင့်အညီ ဖယ်ရှားခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ ထို့ပြင် နည်းဥပဒေ အခန်း ၁၄၊ အပိုဒ် ၇၃-က အရ ခွင့်ပြုချက်မရှိဘဲ ကျူးကျော်မြေတွင် အဆောက်အအုံ

၂၀၁၄

ဦးဇော်မျိုးဝင်း

နှင့်

ဌာနမှူး

(အဆောက်အအုံနှင့်

ကုန်ရုံဌာန၊ မန္တလေး

စည်ပင်သာယာရေး

ကော်မတီ)

ဆောက်လုပ်ထားခြင်းကြောင့် ကော်မတီ၏ ညွှန်ကြားချက်အရ ဖယ်ရှားရှင်းလင်းခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ ဥပဒေအရ အပ်နှင်းထားသည့် ရာထူးတစ်ရပ်ရပ်၏ လုပ်ပိုင်ခွင့်ကို အလွဲသုံးစားခြင်းမဟုတ်သဖြင့် စာချွန်တော်အမိန့်မထုတ်ဆင့်သင့်ကြောင်းနှင့် ဦးဇော်မျိုးဝင်းအပေါ် မြို့နယ်တရားရုံး (စည်ပင်သာယာ) တွင် စွဲဆိုထားသည့် အမှုကို ရုပ်သိမ်း ခဲ့ပြီးဖြစ်ကြောင်း တင်ပြသည်။

ပြည်ထောင်စုရှေ့နေချုပ်ရုံး၊ ညွှန်ကြားရေးမှူးက ဦးဇော်မျိုးဝင်း နှင့် ဒေါ်မိုးဝင်းအောင်တို့၏ မိုးဇော်ရေခဲစက်မှ မီးစက်၊ ရေစင်၊ ထရန်စဖော်မာ များသည် လယ်ရေသွင်းမြောင်းမြေပေါ်တွင် ကျူးကျော်တည်ဆောက်ထား ၍ မန္တလေးမြို့တော်စည်ပင်သာယာရေးကော်မတီက ယင်းကျူးကျော်မှုနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ခွင့်ပြုမိန့်မရှိသည့် အဆောက်အအုံများကို ဖျက်သိမ်းရန်နှင့် လိုက်နာခြင်းမရှိပါက တရားစွဲဆိုသွားမည်ဖြစ်ကြောင်း အကြောင်းကြားစာ များ အကြိမ်ကြိမ်ထုတ်ဆင့်ခဲ့သော်လည်း လိုက်နာခဲ့ခြင်းမရှိကြောင်း၊ ဦးဇော်မျိုးဝင်းတို့မှ အချင်းဖြစ်ကျူးကျော်ထားသည်များကို ဂရန်မြေအတွင်း ပြောင်းရွှေ့မည်ဖြစ်ကြောင်း၊ ၃၁-၇-၂၀၁၂ ရက်နေ့တွင် အစီရင်ခံတင်ပြ ထားသော်လည်း ပြောင်းရွှေ့ခဲ့ခြင်းမရှိ၍ ဖျက်သိမ်းရန်ကော်မတီမှ ထပ်မံ၍ အကြောင်းကြားစာများ ပေးပို့ခဲ့သော်လည်း ပြောင်းရွှေ့ခြင်း၊ ဖျက်သိမ်းခြင်းမရှိခဲ့သည်မှာ ပေါ်လွင်ထင်ရှားကြောင်း၊ မန္တလေးမြို့တော် စည်ပင်သာယာရေးဥပဒေပုဒ်မ ၈ (ဃ) အရ ကော်မတီသည် မြို့တော် နယ်နိမိတ်အတွင်း ကျူးကျော်အိမ်များ၊ ကျူးကျော်အဆောက်အအုံများ၊ ကျူးကျော်ရပ်ကွက်များ ဖျက်သိမ်းခြင်းနှင့် ရွှေ့ပြောင်းနေရာချထားခြင်း တို့ကို ဆောင်ရွက်နိုင်ကြောင်းနှင့် မန္တလေးမြို့တော်စည်ပင်သာယာရေး

ကော်မတီ၊ မြို့ပြစီမံကိန်းနှင့် မြေစီမံခန့်ခွဲရေးဆိုင်ရာ နည်းဥပဒေများ၊ နည်းဥပဒေ ၃၂ အရ ကော်မတီသည် မြို့ပြစီမံကိန်းနှင့်အညီ လိုအပ်ပါက ကော်မတီပိုင်မြေနှင့် ကော်မတီက စီမံခန့်ခွဲပိုင်ခွင့်ရှိသောမြေများပေါ်တွင် ကျူးကျော်ဆောက်လုပ်ထားသည့် အဆောက်အအုံများကို ဖယ်ရှားခြင်း၊ ကျူးကျော်ခြင်းမပြုရန် တားမြစ်ခြင်းနှင့် ကျူးကျော်သူများအား ဥပဒေနှင့်အညီ ဖယ်ရှားခြင်းတို့ကို ပြုလုပ်နိုင်ကြောင်း ထင်ရှားသဖြင့် ကော်မတီမှ ဖျက်သိမ်းခဲ့ခြင်းမှာ ဥပဒေ၊ နည်းဥပဒေနှင့်အညီ ဆောင်ရွက်ခဲ့ခြင်းဖြစ်၍ နိုင်ငံတော်က အပ်နှင်းထားသည့် ရာထူးတစ်ရပ်၏ လုပ်ပိုင်ခွင့်နှင့်အညီ ဆောင်ရွက်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်ဟု သုံးသပ်ရရှိကြောင်း၊ ကော်မတီက ဦးဇော်မျိုးဝင်းအား စည်ပင်သာယာတရားရုံးတွင် တရားစွဲဆိုခြင်းမှာ မန္တလေးမြို့တော်စည်ပင်သာယာရေးကော်မတီဥပဒေကို လိုက်နာရန် ပျက်ကွက်သည့်အတွက်ဖြစ်ပြီး ကော်မတီက ကျူးကျော်သည့်အရာများ အား ဖယ်ရှားခြင်းမှာ ယင်းကော်မတီအားဥပဒေအရ အပ်နှင်းထားသည့် လုပ်ငန်းတာဝန်အား ဆောင်ရွက်ခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ ထို့အပြင် ကော်မတီ အနေဖြင့် စည်ပင်သာယာတရားရုံး၌ စွဲဆိုထားသော အမှုအား ရုပ်သိမ်းခဲ့ပြီးဖြစ်၍ လျှောက်ထားသူအနေဖြင့် နစ်နာမှုတစ်စုံတစ်ရာမရှိခဲ့ကြောင်း၊ မန္တလေးမြို့တော်စည်ပင်သာယာရေးကော်မတီသည် မိမိကစွဲဆိုထားသည့် အမှုကို တရားရုံးက စစ်ဆေးဆောင်ရွက်နေစဉ်အတွင်း အစည်းအဝေး ဆုံးဖြတ်ချက်ဖြင့် မိမိဌာန၏ လုပ်ပိုင်ခွင့်အရ ဆောင်ရွက်မည်ဟု ဆုံးဖြတ်ခြင်းသည် ဥပဒေအရ နိုင်ငံတော်က အပ်နှင်းထားသည့် ရာထူးတစ်ရပ်ရပ်၏ လုပ်ပိုင်ခွင့်ကို အလွဲသုံးစားပြုခြင်းမဟုတ်ကြောင်း၊

၂၀၁၄
 ဦးဇော်မျိုးဝင်း
 နှင့်
 ဌာနမှူး
 (အဆောက်အအုံနှင့်
 ကုန်ရုံဌာန၊ မန္တလေး
 စည်ပင်သာယာရေး
 ကော်မတီ)

နမူနာ အလုပ်သမားသမဂ္ဂ နှင့် မြန်မာ့စက်မှုလုပ်ငန်းဆိုင်ရာ

ဦးဇော်မျိုးဝင်း

နှင့်

ဌာနမှူး

(အဆောက်အအုံနှင့်

ကုန်ရုံဌာန၊ မန္တလေး

စည်ပင်သာယာရေး

ကော်မတီ)

အနုညာတရုံးပါ-၂ ဦး စီရင်ထုံး^(၁) တွင် “အာဏာပေးစာချွန်တော် အမိန့်သည် အာဏာပိုင်အဖွဲ့အစည်းက ဥပဒေနှင့်အညီ ထမ်းဆောင်ရန် ပျက်ကွက်သည့် ၎င်း၏ ပြည်သူ့တာဝန်ဝတ္တရားဆိုင်ရာ ပျက်ကွက်မှုကို ဖြည့်ဆည်းဆောင်ရွက်ပေးစေရေးအတွက်သာလျှင် တရားရုံးချုပ်က တိုက်ရိုက်ညွှန်ကြားနိုင်သည့် စာချွန်တော်အမိန့်တစ်ရပ်ဖြစ်ကြောင်း” စီရင်ထုံးဖွဲ့ထားရာ မန္တလေးမြို့တော်စည်ပင်သာယာရေးကော်မတီ၏ လုပ်ဆောင်ချက်များသည် ပြဋ္ဌာန်းထားသည့်ဥပဒေ၊ နည်းဥပဒေများနှင့် အညီ လုပ်ဆောင်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ပြီး ဥပဒေအရ နိုင်ငံတော်က အပ်နှင်းထား သည့် ရာထူးတစ်ရပ်ရပ်၏ လုပ်ပိုင်ခွင့်ကို ကျော်လွန်သုံးစွဲခြင်းမရှိဟု သုံးသပ်ရရှိပါသဖြင့် စာချွန်တော်အမိန့်ထုတ်ဆင့်ပေးရန် အကြောင်း မပေါ်ပေါက်၍ စာချွန်တော်အမိန့်များ ထုတ်ဆင့်ပေးရန် လျှောက်ထားချက် အား ခွင့်ပြုရန်မသင့်ကြောင်း လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

လျှောက်ထားသူ၏ တရားလွတ်တော်ရှေ့နေက လျှောက်ထားသူ မိုးဇော်ရေခဲစက်သည် ယခင် လယ်သွင်းမြောင်း ယခုလမ်းမြေပေါ်သို့ ကျူးကျော်ထားကြောင်း တင်ပြထားခြင်းမှာ လုံးဝမှန်ကန်မှုမရှိကြောင်း၊ လယ်သွင်းမြောင်းဆိုသည်မှာ လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း (၅၀) ကျော်ခန့်က တည်ရှိခဲ့ခြင်းသာဖြစ်ပြီး ယခုအခါ လယ်ရေသွင်းမြောင်း (၄) ခုလုံး လူနေ အိမ်ခြေများဖြစ်နေကြောင်း၊ လယ်ရေသွင်းမြောင်းဟု အဆိုရှိသော မြေနေရာပေါ်တွင် တစ်ရပ်ကွက်လုံး တိုက်တာအိုင်အမာတည်ဆောက် ထားပါလျက် မိုးဇော်ရေခဲစက်တစ်ခုတည်းကိုကွက်၍ အကြိမ်ကြိမ် သတိပေးနေခြင်းသာဖြစ်ကြောင်း၊ မန္တလေးမြို့၊ မြို့နယ်တရားရုံး (စည်ပင်

---

(၁) ၁၉၅၀ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး (တရားရုံးချုပ်)၊ စာ-၁၇၆။

သာယာ) ပြစ်မှုကြီးအမှတ် ၂၂၄၂၈/၂၀၁၃ တွင် မန္တလေးမြို့တော်စည်ပင်
 သာယာရေးကော်မတီအဆောက်အအုံနှင့် ကုန်ရုံဌာနမှ အောင်မြေသာစံ
 မြို့နယ်တာဝန်ခံ ဒေါ်ခင်မမက တရားလိုပြုလုပ်၍ ဦးဇော်မျိုးဝင်းအပေါ်
 ၂၀၀၂ ခုနှစ်၊ စည်ပင်သာယာရေးဥပဒေပုဒ်မ ၂၄ အရ တရားစွဲဆိုထားရာ
 မြို့နယ်တရားရုံးက လျှောက်ထားသူသည် မိုးဇော်ရေခဲစက်အား ကျူးကျော်
 ဆောက်လုပ်ထားခြင်း ရှိ မရှိ အဆုံးအဖြတ်မပေးရသေးကြောင်း၊
 သို့ပါလျက် ၁၅-၁-၂၀၁၄ ရက်နေ့တွင် ဒေါ်ခင်မမအား စစ်ဆေးပြီးနောက်
 လျှောက်ထားခံရသူ ဦးမျိုးအောင်က လျှောက်ထားသူအား ရုံးသို့ ခေါ်ပြီး
 ၃၁-၁-၂၀၁၄ ရက်နေ့တွင် အင်အားသုံးဖျက်သိမ်းမည်ဖြစ်ကြောင်း
 ခြိမ်းခြောက်ခဲ့ကြောင်း၊ လျှောက်ထားသူက တရားရုံးအဆုံးအဖြတ်မပြီး
 သေး၍ ခေတ္တစောင့်ဆိုင်းပေးပါရန် တောင်းပန်သော်လည်း အင်အားသုံး
 ဖျက်ဆီးပစ်မည်ဟု အကြိမ်ကြိမ်ပြောကြားခဲ့ကြောင်း၊ လျှောက်ထားသူက
 ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်သို့ စာချွန်တော်တက်ရောက်ရန်
 မြို့နယ်တရားရုံး (စည်ပင်သာယာ) တွင် လိုအပ်သော စာရွက်စာတမ်း
 မိတ္တူမှန်များ ကူးယူ သောအခါ စာချွန်တော်တက်ရောက်မည်ဖြစ်ကြောင်း
 သိရှိသွားပြီး ၎င်း၏ အပြုအမူကို ကာကွယ်နိုင်ရန်အတွက် အမှုကို
 ရုပ်သိမ်းသွားခြင်းသာဖြစ်ကြောင်း၊ နည်းဥပဒေပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များကို
 ဖောက်ဖျက်မှုများအတွက် တရားစီရင်ရန် မန္တလေးမြို့တော်စည်ပင်သာယာရေး
 ဥပဒေအခန်း (၉)၊ အပိုဒ် (၃၀) အရ တရားရုံးတည်ထောင်ဖွင့်လှစ်ထား
 ခြင်းဖြစ်ရာ ပြစ်မှုကျူးလွန်သည်၊မကျူးလွန်သည်မဆုံးဖြတ်ရသေးမီ အခွင့်
 အာဏာကို အလွဲသုံးစားပြု၍ ပြုမူဆောင်ရွက်ခဲ့ခြင်းမှာ တရားရုံးများ မထီ
 မဲ့မြင်ပြုမူအက်ဥပဒေဖြင့် အရေးယူထိုက်သည့် ဆောင်ရွက်ချက်ဖြစ်

၂၀၁၄
 ဦးဇော်မျိုးဝင်း
 နှင့်
 ဌာနမှူး
 (အဆောက်အအုံနှင့်
 ကုန်ရုံဌာန၊ မန္တလေး
 စည်ပင်သာယာရေး
 ကော်မတီ)

၂၀၁၄

ဦးဇော်မျိုးဝင်း

နှင့်

ဌာနမှူး

(အဆောက်အအုံနှင့်

ကုန်ရုံဌာန၊ မန္တလေး

စည်ပင်သာယာရေး

ကော်မတီ)

ကြောင်း၊ နိုင်ငံတော်အေးချမ်းသာယာရေးနှင့်ဖွံ့ဖြိုးရေးကောင်စီဥပဒေ အမှတ် ၈/ ၂၀၀၂၊ မန္တလေးမြို့တော်စည်ပင်သာယာရေးဥပဒေတွင် အခန်း (၄) ၌ ကော်မတီ၏ လုပ်ပိုင်ခွင့်များ ပြဋ္ဌာန်းထားရာ မိမိသဘောဖြင့် မိမိဆုံးဖြတ်ပြီး အဆောက်အဦများ ဖျက်သိမ်းနိုင်ကြောင်း အခွင့်အာဏာ အပ်နှင်းထားခြင်းမရှိကြောင်း၊ မန္တလေးမြို့၊ မြို့နယ်စည်ပင်သာယာ တရားရုံးက ကျူးကျော်မှု ရှိ မရှိ၊ နည်းဥပဒေ ၃၂၊ ၃၃ တို့ကို ချိုးဖောက်ခြင်း ရှိ မရှိ အဆုံးအဖြတ်မပြုရသေးမီ မိုးဇော်ရေခဲစက်ကို ဖြိုချဖျက်ဆီးပြီး ဖြစ်သော်လည်း၊ မိုးဇော်ရေခဲစက်၏ ဥပဒေနှင့်အညီ သန့်ရှင်းရေးလိုင်စင် လျှောက်ထားချက်ကို ခွင့်မပြုသည့်အတွက် လျှောက်ထားသူ၏ ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေပါ နိုင်ငံသားအခွင့်အရေးများကို ချိုးဖောက်တားဆီးလျက် ရှိသည်ဖြစ်၍ ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်က အာဏာပေးစာချွန်တော် သို့မဟုတ် အာဏာပိုင်မေးစာချွန်တော်အမိန့်ဖြင့် ၂၃-၁-၂၀၁၄ ရက်စွဲပါ မန္တလေးမြို့တော်စည်ပင်သာယာရေးကော်မတီ၊ အဆောက်အအုံနှင့် ကုန်ရုံဌာန၏ ဆုံးဖြတ်ချက်ကို ပယ်ဖျက်ပေးပါရန် လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

နှစ်ဖက်တင်ပြချက်အရ အောင်မြေသာစံမြို့နယ်၊ အနိပ်တော် ရပ်ကွက်၊ အကွက် ၄၁၇၊ ဦးပိုင် ၉၇၊ ၁၉ လမ်းနှင့် ၂၂ လမ်းကြား၊ သံလမ်းအနောက်ဘက်ရှိ လျှောက်ထားသူ ဦးဇော်မျိုးဝင်းပိုင် မိုးဇော် ရေခဲစက်၏ ရေစင်၊ ထရန်စဖော်မာနှင့် မီးစက်(၂)လုံး၊ ခြံစည်းရိုးတို့သည် ယခင်လယ်ရေသွင်းမြောင်း၊ ယခုလမ်းမြေပေါ်၌ ကျူးကျော် ဆောက်လုပ် ထားကြောင်း စစ်ဆေးတွေ့ရှိရသဖြင့် ဖယ်ရှားဖျက်သိမ်းပေးရန် မန္တလေး မြို့တော်စည်ပင်သာယာရေးကော်မတီ၊ အဆောက်အအုံနှင့်ကုန်ရုံဌာန၊ ဌာနမှူးက ၁-၆-၂၀၁၁၊ ၃၀-၆-၂၀၁၁၊ ၂၉-၇-၂၀၁၂၊ ၁၅-၁-၂၀၁၃၊

၁၈-၆-၂၀၁၃၊ ၂၃-၈-၂၀၁၃၊ ၂၄-၁-၂၀၁၄ နေ့များတွင် အကြိမ်ကြိမ်
 စာထုတ် အကြောင်းကြားခဲ့သော်လည်း ဖျက်သိမ်းပေးခြင်းမရှိကြောင်း၊
 ထို့ပြင် ၂၇-၇-၂၀၁၂ နေ့တွင် လျှောက်ထားသူနှင့် စည်ပင်မြေကျူးကျော်
 ထားသူများကို မန္တလေးမြို့တော်စည်ပင်သာယာရေးကော်မတီရုံးသို့
 ခေါ်ယူအစည်းအဝေးပြုလုပ်ခဲ့ရာ လျှောက်ထားသူက ၃၁-၇-၂၀၁၂ နေ့
 တွင် မီးစက်၊ ထရန်စဖော်မာနှင့် ရေစင်တို့အား ၎င်း၏ဂရန်မြေအတွင်း
 ပြောင်းရွှေ့ပေးမည်ဟု အစီရင်ခံတင်ပြခဲ့သော်လည်း ဖျက်သိမ်းရွှေ့ပြောင်း
 ပေးခဲ့ခြင်းမရှိသဖြင့် ၁၅-၁-၂၀၁၃၊ ၁၈-၆-၂၀၁၃၊ ၂၃-၈-၂၀၁၃ နေ့
 များတွင် ထပ်မံအကြောင်းကြားခဲ့သော်လည်း လိုက်နာဆောင်ရွက်ခြင်း
 မရှိခဲ့ပေ။

၂၀၁၄
 ဦးဇော်မျိုးဝင်း
 နှင့်
 ဌာနမှူး
 (အဆောက်အအုံနှင့်
 ကုန်ရုံဌာန၊ မန္တလေး
 စည်ပင်သာယာရေး
 ကော်မတီ)

ထို့ကြောင့် လမ်းမြေပေါ်တွင် လျှောက်ထားသူ၏ ရေခဲစက်
 အတွက် အသုံးပြုသည့် ရေစင်၊ ထရန်စဖော်မာ၊ မီးစက်တို့ကို ကျူးကျော်
 ဆောက်လုပ်ထားသဖြင့် စည်ပင်သာယာမှု ဖျက်သိမ်းဖယ်ရှားပေးရန်
 အထက်ပါအတိုင်း အကြိမ်ကြိမ်အကြောင်းကြားခဲ့သော်လည်း ဖယ်ရှား
 ဆောင်ရွက်ပေးခြင်းမရှိပေ။ မန္တလေးမြို့တော်စည်ပင်သာယာရေး
 ကော်မတီက ထုတ်ပြန်သည့် နည်းဥပဒေတစ်ရပ်ရပ်ကို ဖောက်ဖျက်
 ကျူးလွန်ကြောင်း၊ လိုက်နာရန် ပျက်ကွက်ကြောင်း ထင်ရှားသည့်အတွက်
 ဥပဒေလမ်းကြောင်းအရ အရေးယူသည့်အနေဖြင့် မန္တလေးမြို့တော်
 စည်ပင်သာယာရေးဥပဒေပုဒ်မ ၂၄ ဖြင့် လျှောက်ထားသူ ဦးဇော်မျိုးဝင်းကို
 မန္တလေးမြို့၊ မြို့နယ်တရားရုံး (စည်ပင်သာယာ) တွင် တရားစွဲဆိုခဲ့သည်။

မန္တလေးမြို့တော်စည်ပင်သာယာရေးကော်မတီ၊ မြို့ပြစီမံကိန်းနှင့်
 မြေစီမံခန့်ခွဲမှုဌာန၏ နည်းဥပဒေများ အခန်း ၁၁၊ နည်းဥပဒေ ၃၃ အရ

၂၀၁၄

ဦးဇော်မျိုးဝင်း

နှင့်

ဌာနမှူး

(အဆောက်အအုံနှင့်

ကုန်ရုံဌာန၊ မန္တလေး

စည်ပင်သာယာရေး

ကော်မတီ)

ကော်မတီသည် မြို့ပြစီမံကိန်းအရ ဆောင်ရွက်ရန် လွှဲပြောင်းရယူထားသော မြေပေါ်ရှိ ကျူးကျော်ဆောက်လုပ်ထားသည့် အဆောက်အအုံများနှင့် ကျူးကျော်သူများအား ဥပဒေနှင့်အညီ ဖယ်ရှားနိုင်ကြောင်း၊ အထက်ပါ နည်းဥပဒေများအခန်း ၁၄၊ နည်းဥပဒေ ၇၃-က အရ ကျူးကျော်မြေတွင် ခွင့်ပြုချက်မရှိဘဲ အဆောက်အအုံဆောက်လုပ်ခြင်း၊ ပြင်ဆင်ခြင်း ပြုလုပ်ခြင်းမရှိကြောင်း လျှောက်ထားခံရသူက ပြန်ကြားအစီရင်ခံထားကြောင်း တွေ့ရသည်။

လျှောက်ထားသူ ဦးဇော်မျိုးဝင်း၏ မိုးဇော်ရေခဲစက်မှ လမ်းမြေပေါ်တွင် ခွင့်ပြုချက်မရှိဘဲ ကျူးကျော်ဆောက်လုပ်ထားသော ရေစင်၊ ထရန်စဖော်မာ၊ မီးစက်တို့ကို ဖျက်သိမ်းဖယ်ရှားရန် အကြိမ်ကြိမ် အကြောင်းကြားခြင်း၊ ခေါ်ယူတွေ့ဆုံညှိနှိုင်းခြင်းပြုလုပ်ခဲ့ရာ လျှောက်ထားသူက ၎င်းကျူးကျော်ဆောက်လုပ်ထားသော အဆောက်အအုံများ ဖျက်သိမ်းဖယ်ရှားပေးမည်ဖြစ်ကြောင်း အကြောင်းပြန်ကြားထားသော်လည်း ဖယ်ရှားဖျက်သိမ်းခြင်းမပြုသဖြင့် မန္တလေးမြို့တော်စည်ပင်သာယာရေးကော်မတီက ၎င်းအား အပ်နှင်းထားသည့် အခွင့်အာဏာအရ ဖယ်ရှားခဲ့ပြီးဖြစ်သည်။

မြို့နယ်တရားရုံး (စည်ပင်သာယာ) တွင် ပြစ်မှုကြောင်းအရ တရားစွဲဆိုအရေးယူထားခြင်းသည် စည်ပင်သာယာ၏ အမိန့်ကို လိုက်နာရန် ပျက်ကွက်ခြင်းဖြစ်၍ ဥပဒေကြောင်းအရ အရေးယူဆောင်ရွက်ခြင်းဖြစ်သည်။ အဆိုပါ အမှုကို ပြန်လည်ရုပ်သိမ်းပေးပြီးဖြစ်ကြောင်းလည်း တွေ့ရသည်။

အာဏာပေးစာချွန်တော်အမိန့်ဆိုသည်မှာ တရားဝင်အခွင့်

အာဏာရှိသူတစ်ဦးဦး သို့မဟုတ် အဖွဲ့အစည်းတစ်ခုခုကဖြစ်စေ၊ အစိုးရ
 ဌာနတစ်ခုခုကဖြစ်စေ အပ်နှင်းထားသော လုပ်ပိုင်ခွင့်နှင့်အညီ လိုက်နာ
 ဆောင်ရွက်ရန် ပျက်ကွက်မှုအား ဥပဒေနှင့်အညီ လိုက်နာဆောင်ရွက်စေရန်
 ရေးသားထားသော အမိန့်ဖြစ်သည်။ အာဏာပိုင်မေးစာချွန်တော်အမိန့်
 ဆိုသည်မှာ အစိုးရဌာနတစ်ခုခု သို့မဟုတ် အခွင့်အာဏာအပ်နှင်း
 ထားသည့် အဖွဲ့အစည်းတစ်ခုခုသည် တစ်ဦးတစ်ယောက် သို့မဟုတ်
 အများပေါ်တွင် ထုတ်ပြန်ထားသည့် ဥပဒေ၊ နည်းဥပဒေ၊ စည်းမျဉ်း
 စည်းကမ်း၊ လုပ်ထုံးလုပ်နည်း၊ အမိန့်၊ အမိန့်ကြော်ငြာစာ၊ ညွှန်ကြားချက်
 နှင့်အညီ ဆောင်ရွက်ထားခြင်း ရှိ မရှိ စိစစ်ကြားနာ၍ ဥပဒေနှင့်
 ညီညွတ်ခြင်း ရှိ မရှိ ရေးသားထုတ်ပြန်သည့်အမိန့် ဖြစ်သည်။

၂၀၁၄
 ဦးဇော်မျိုးဝင်း
 နှင့်
 ဌာနမှူး
 (အဆောက်အအုံနှင့်
 ကုန်ရုံဌာန၊ မန္တလေး
 စည်ပင်သာယာရေး
 ကော်မတီ)

လျှောက်ထားခံရသူသည် ကျူးကျော်ဆောက်လုပ်ထားသည့်
 အဆောက်အအုံများနှင့် ကျူးကျော်သူများကို ဖယ်ရှားရန် ဥပဒေအရ
 အပ်နှင်းထားသည့် လုပ်ပိုင်ခွင့်နှင့်အညီ အကြောင်းကြား၍ နှစ်ဖက်ညှိနှိုင်း
 ဆောင်ရွက်ခဲ့ပြီး လျှောက်ထားသူမှ ဖျက်သိမ်းပေးခြင်းမပြုသဖြင့် မန္တလေး
 မြို့တော်စည်ပင်သာယာရေးကော်မတီ၏ အစီအစဉ်ဖြင့် ဖျက်သိမ်းရန်
 ဆက်လက်ဆောင်ရွက်သွားမည်ဖြစ်ကြောင်း ဆုံးဖြတ်၍ အစည်းအဝေး
 မှတ်တမ်း ထုတ်ပြန်ခဲ့ခြင်းသည် မိမိ၏လုပ်ပိုင်ခွင့်ကို ကျော်လွန်
 အလွဲသုံးစားပြုလုပ်ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်ဟု ဆိုနိုင်မည်မဟုတ်ပေ။

၇-၂-၂၀၁၄ ရက်နေ့တွင် လမ်းမြေပေါ်၌ ကျူးကျော်ဆောက်
 လုပ်ထားသည့် လျှောက်ထားသူပိုင် မိုးဇော်ရေခဲစက်မှ စည်ပင်သာယာ
 လမ်းမြေပေါ် ကျူးကျော်ဆောက်လုပ်ထားသော အဆောက်အအုံပစ္စည်း
 များကို လျှောက်ထားခံရသူမှ ဖယ်ရှားရှင်းလင်းခဲ့ပြီးဖြစ်သဖြင့်

၂၀၁၄

ဦးဇော်မျိုးဝင်း

နှင့်

ဌာနမှူး

(အဆောက်အအုံနှင့်

ကုန်ရုံဌာန၊ မန္တလေး

စည်ပင်သာယာရေး

ကော်မတီ)

လျှောက်ထားသူ လျှောက်ထားသည့် စာချွန်တော်အမိန့်များကို ထုတ်ဆင့်ရန် သင့် မသင့် စဉ်းစားရန် အကြောင်းရှိမည် မဟုတ်တော့ပေ။ ထို့ကြောင့် ဤတရားမအထွေထွေလျှောက်ထားမှုကို စရိတ်နှင့် တကွ ပယ်သည်။

ရှေ့နေစရိတ်ကျပ် ၁၅၀၀၀/- သတ်မှတ်သည်။

တရားမအထူးအယူခံမှု

+ ၂၀၁၄ ခုနှစ်

ဖေဖော်ဝါရီလ ၃ ရက်

ပြည်ထောင်စုတရားသူကြီးချုပ် ဦးထွန်းထွန်းဦး

ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်တရားသူကြီးများဖြစ်ကြသော

ဦးသာဌေး၊ ဦးစိုးညွန့်၊ ဦးမြသိမ်း၊ ဦးမြင့်အောင်၊

ဦးအောင်ဇော်သိန်း နှင့် ဦးမြင့်ဟန်

တို့.ရှေ့တွင်

ဦးညိုဝင်း ပါ ၂

နှင့်

ဦးမောင်ကို ပါ ၂ *

မူလရုံး၏ဒီကရီကိုအယူခံမဝင်ခဲ့သူ တရားပြိုင်တို့သည် အယူခံရုံးက ချမှတ်သည့် ဒီကရီအပေါ် အယူခံဝင်ခွင့် ရှိ မရှိ။ အယူခံရုံးက ချမှတ်သော ဒီကရီသည် မူလရုံးဒီကရီကို အယူခံမဝင်သူတို့အပေါ် ထိခိုက်နစ်နာစေမည်ဖြစ်ပါက ထိခိုက်နစ်နာသူက အဆိုပါ ဒီကရီအပေါ် အယူခံဝင်ခွင့် ရှိခြင်း၊ ဒုတိယအယူခံရုံးသည် အတည်ဖြစ်နေသည့် မူလရုံး၏ ဒီကရီကို ပြင်ဆင်ပယ်ဖျက်ခွင့် မရှိသော်လည်း

* ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ တရားမအထူးအယူခံမှုအမှတ်- ၄၁
+ ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ တရားမအထူးအယူခံမှုအမှတ် ၃၁၄ တွင် ချမှတ်သော ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလ ၅ ရက်စွဲပါ ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်၏ စီရင်ချက် နှင့် ဒီကရီကိုအယူခံမှု။

၂၀၁၄

ဦးညိုဝင်း ပါ ၂

နှင့်

ဦးမောင်ကို ပါ ၂

**ပထမအယူခံရုံးက အယူခံမဝင်သူတို့အပေါ် ထိခိုက်စေ
သည့် ဒီကရီကို ပြင်ဆင်ပယ်ဖျက်နိုင်ခြင်း။**

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ မူလရုံးတရားပြိုင် ဦးမောင်ကိုပါ ၂ ဦးတို့သည် မူလခရိုင်တရားရုံးက ချမှတ်ခဲ့သည့် ချေးငွေ ကျပ်သိန်း ၃၀ နှင့် နစ်နာကြေးကျပ် ၁၅ သိန်းပေးစေရန် ဒီကရီအပေါ် မန္တလေးတိုင်း ဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်သို့ အယူခံသော်လည်းကောင်း၊ ပြန်လှန်ကန့်ကွက်ချက်သော်လည်းကောင်း တင်သွင်းခဲ့ခြင်းမရှိသောကြောင့် အဆိုပါဒီကရီမှာ တရားပြိုင် ဦးမောင်ကိုပါ ၂ ဦးအပေါ် အတည်ဖြစ်လျက်ရှိသည်။ သို့ရာတွင် မူလရုံးတရားပြိုင် ဦးမောင်ကိုတို့အနေဖြင့် ၎င်းတို့အယူခံတင်သွင်းခြင်းမပြုခဲ့သည့် မူလခရိုင်တရားရုံး၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီကို ပထမအယူခံတရားရုံးက ပယ်ဖျက်ပြင်ဆင်ခဲ့သည့် အတိုးငွေ ၇% နှင့် ၉%သည် ခရိုင်တရားရုံးကချမှတ်သည့် နစ်နာကြေးငွေ ကျပ် ၁၅ သိန်းထက်ပိုမိုနေသည့်အတွက် ပထမအယူခံရုံး၏ ဒီကရီသည် မူလရုံးတရားပြိုင် ဦးမောင်ကိုတို့အား ထိခိုက်နစ်နာစေမည်ဖြစ်၍ ၎င်းတို့အား ထိခိုက်နစ်နာစေသည့် ပထမအယူခံရုံး၏အတိုးနှုန်း သတ်မှတ်သည့် ပြင်ဆင်ဒီကရီအပေါ်တွင်သာ အယူခံတင်သွင်းခွင့်ရှိမည်ဖြစ်သည်။ မူလရုံးတရားပြိုင် ဦးမောင်ကိုတို့က အယူခံမဝင်ခဲ့သည့် မူလခရိုင်တရားရုံး၏ စီရင်ချက်နှင့်ဒီကရီပါ ချေးငွေကျပ်သိန်း ၃၀နှင့် နစ်နာကြေးငွေကျပ် ၁၅ သိန်းပေးစေရန် ဆုံးဖြတ်ချက်ကိုမူ အယူခံဝင်ခွင့်ရှိမည်မဟုတ်ပေ။

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ အယူခံတရားပြိုင် ဦးမောင်ကိုတို့သည် ပထမအယူခံတရားရုံးဖြစ်သည့် မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်က

ချမှတ်ခဲ့သည့် ချေးငွေကျပ်သိန်း ၃၀ အပေါ်တွင် အတိုးနှုန်းများ သတ်မှတ်လျက် အတိုးငွေတို့ကိုပေးစေရန် ဒီကရီအပေါ် ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ် သို့ အယူခံဝင်ရောက်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ် က အယူခံတရားပြိုင် ဦးမောင်ကိုတို့တင်သွင်းသော အယူခံမှုကို ခွင့်ပြု၍ မြင်းခြံခရိုင်တရားရုံးနှင့် မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်တို့၏ စီရင်ချက်နှင့်ဒီကရီများကိုပယ်ဖျက်ပြီး မူလမှုကို ပလပ်ခဲ့သည်။ သက်သေခံ အမှတ် (ဂ) အိမ်နှင့်မြေ အရောင်းအဝယ်စာချုပ်သည် ဟန်ဆောင်စာချုပ် ဖြစ်၍ မူလရုံး တရားလိုစွဲဆိုသောအမှုသည် အောင်မြင်ရန် အကြောင်း မရှိကြောင်း ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်၏ သုံးသပ်ချက်သည် မှန်ကန်သည်ဟုဆိုစေဦးတော့ အယူခံတရားပြိုင် ဦးမောင်ကိုတို့သည် မူလ မြင်းခြံခရိုင်တရားရုံး၏ စီရင်ချက်နှင့်ဒီကရီကို တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့် အညီ တရားရုံးအဆင့်ဆင့် သို့ အယူခံဝင် ရောက်ခဲ့ခြင်းမရှိသဖြင့် မူလမြင်းခြံခရိုင်တရားရုံး၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီသည် အတည်ဖြစ်နေသောကြောင့် ယင်းစီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီကို ဒုတိယအယူခံရုံးဖြစ်သော ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်က ပယ်ဖျက်ခွင့်ရှိမည်မဟုတ်ချေ။ **ဦးမြင့် နှင့် မအေးမိ အမှု ^(၈)**ကိုကြည့်ပါ။ အယူခံတရားပြိုင် ဦးမောင်ကိုတို့က အယူခံတင်သွင်းလာသည့် မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်က အတိုးနှုန်းခွင့်ပြုသည့် စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီကိုသာ ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်က ပယ်ဖျက်ခွင့်ရှိမည်ဖြစ်သောကြောင့် ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်က မူလမြင်းခြံခရိုင်တရားရုံး၏စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီကိုပါ ပယ်ဖျက်ခဲ့ခြင်းသည် မှန်ကန်ခြင်းမရှိချေ။

၂၀၁၄	အယူခံတရားလိုများအတွက်	- ဦးလှမြင့်
ဦးညိုဝင်း ပါ ၂		တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ
နှင့်		
ဦးမောင်ကို ပါ ၂	အယူခံတရားပြိုင်များအတွက်	- ဦးစိုးမြင့်
		တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ

မြင်းခြံခရိုင်တရားရုံး၊ ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၂၀ တွင် ဦးညိုဝင်းပါ ၂ ဦးက ဦးမောင်ကိုပါ ၂ ဦးအပေါ် အိမ်မြေအရောင်း အဝယ်ပဋိညာဉ်စာချုပ်အတိုင်း မှတ်ပုံတင်စာချုပ် ချုပ်ဆိုပေးရန်နှင့် လက်ရောက်ပေးအပ်စေလိုမှု သို့မဟုတ် ပဋိညာဉ်အရ တန်ဖိုးငွေ ကျပ် ၈၄ သိန်းနှင့် နစ်နာကြေးငွေ ကျပ် ၃၇ သိန်း စုစုပေါင်း ကျပ် ၁၂၁ သိန်း ရလိုမှုစွဲဆိုရာ ငွေကျပ်သိန်း ၃၀ နှင့် နစ်နာကြေး ကျပ် ၁၅ သိန်း စုစုပေါင်း ငွေ ကျပ် ၄၅ သိန်း ရထိုက်ကြောင်း ဒီကရီချမှတ်ခဲ့သည်။ ယင်းဒီကရီ အပေါ် တရားလို ဦးညိုဝင်းပါ ၂ ဦးက မကျေနပ်သဖြင့် မန္တလေးတိုင်း ဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်သို့ ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ တရားမပထမအယူခံမှု အမှတ် ၂၂၉ ဖြင့် အယူခံရာ အယူခံမှုကို တစ်စိတ်တစ်ဒေသခွင့်ပြု၍ ချေးငွေရင်း ကျပ် သိန်း၃၀ နှင့် ယင်းငွေပေါ်တွင် ၂ ဦးသဘောတူထား သည့် အတိုးနှုန်း ၇ ကျပ်ဖြင့် တရားမစွဲဆိုမိနေ့အထိ အတိုးကိုလည်း ကောင်း၊ တရားစွဲဆိုသည့် ၁၂-၈-၂၀၁၀ နေ့မှ ဒီကရီချမှတ်သည့်နေ့အထိ တစ်နှစ်လျှင် ၉% အတိုးနှုန်းဖြင့်လည်းကောင်း ရထိုက်ကြောင်း ဒီကရီ ချမှတ်ခဲ့သည်။ ယင်းဒီကရီကို တရားပြိုင်ဦးမောင်ကိုတို့က မကျေနပ်၍ ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်သို့ ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ တရားမအယူခံမှု အမှတ် ၃၁၄ ဖြင့် အယူခံဝင်ရာ အယူခံမှုကိုခွင့်ပြု၍ မူလမှုကို ပလပ်ခဲ့

သည်။ ထို့ကြောင့် တရားလိုဦးညိုဝင်းတို့က အထူးအယူခံဝင်ခွင့်ပြုရန် ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ တရားမအထွေထွေလျှောက်လွှာ (အထူး) အမှတ် ၃၅၇ တွင် လျှောက်ထားသောအခါ အောက်ပါပြဿနာကို ပြန်လည်စိစစ် ကြားနာနိုင်ရန် အထူးအယူခံဝင်ခွင့်ပြုခဲ့သည်-

၂၀၁၄
ဦးညိုဝင်း ပါ ၂
နှင့်
ဦးမောင်ကို ပါ ၂

“(က) မူလရုံးတရားပြိုင်များသည် မူလ မြင်းခြံခရိုင်တရားရုံး၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီကို မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီး တရားလွှတ်တော်သို့ အယူခံတင်သွင်းခဲ့ခြင်းမရှိဘဲ တိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီ ကို ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်သို့ အယူခံ တင်သွင်းခဲ့ခြင်းသည် မှန်ကန်ခြင်း ရှိ မရှိ၊

(ခ) အကယ်၍ အယူခံဝင်ခွင့် ရှိပါက ပြည်ထောင်စု တရားလွှတ်တော်ချုပ်က သက်သေခံ (ဂ) စာချုပ်သည် ဟန်ဆောင်စာချုပ်ဖြစ်ကြောင်း ကောက်ယူဆုံးဖြတ် ခဲ့ခြင်းသည် မှန်ကန်ခြင်း ရှိ မရှိ။”

အယူခံတရားလိုများ၏ရှေ့နေက မူလခရိုင်တရားရုံး၏ စီရင်ချက် နှင့် ဒီကရီအပေါ် အယူခံတရားပြိုင်များ (မူလရုံးတရားပြိုင်) က တိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်သို့ အယူခံတင်သွင်းခဲ့ခြင်းမရှိသည့်အပြင် အယူခံတရားလိုများ (မူလရုံးတရားလို) က တင်သွင်းသည့် အယူခံတွင် လည်း ပြန်လှန်ကန့်ကွက်လွှာတင်သွင်းခဲ့ခြင်းမရှိသောကြောင့် မူလရုံး၏ ဒီကရီကို ကျေနပ်လက်ခံရာရောက်ကြောင်း၊ **မဒရပ် အတွဲ (၈) ၁၉၀၅ ခုနှစ်၊ စာ-၂၂၉ အမှု၊ ချီဒါလားနှင့် ဘာဒူးလားအမှု^(၁) ၊ မောင်ချစ်ပု ပါ ၂**

(၁) အတွဲ ၁၁၊ ၁၈၈၉ ခုနှစ်၊ အလာဟာဘတ်၊ စာ-၃၅။

၂၀၁၄

ဦးညိုဝင်း ပါ ၂

နှင့်

ဦးမောင်ကို ပါ ၂

နှင့် မောင်ပြောင် ပါ ၄ အမှု^(၂)ကို ကိုးကားလျက် ပြန်လှန်ကန့်ကွက်လွှာ တင်သွင်းခြင်းမပြုလျှင် အယူခံတရားလိုအား အနိုင်ပေး၍ ဆုံးဖြတ်ထားသော မူလရုံး၏ ဒီကရီကို ပယ်ဖျက်ခြင်း၊ စွက်ဖက်ခြင်း မပြုနိုင်ဟုလည်းကောင်း၊ **ဦးအေးချို ပါ ၂ နှင့် ဦးစိန်ဝင်းအမှု^(၃)၊ ဦးကျော်နှင့် ဒေါ်ဗိရာကျော် အမှု^(၄)** တို့အရ ပြန်လှန်ကန့်ကွက်လွှာတင်သွင်းခြင်းမရှိပါက မူလရုံးနှင့် ပထမအယူခံရုံးတို့၏ ပဏာမဒီကရီသည် အမွေဝေစုသတ်မှတ်ရာ၌ မြန်မာလေ့ထုံးတမ်းဥပဒေနှင့် မညီညွတ်သည့်တိုင်အောင် ယင်းဝေစုကို အထူးအယူခံရုံးကပင် ပြင်ဆင်ဖြည့်စွက်ခြင်းမပြုနိုင်ဟုလည်းကောင်း၊ လမ်းညွှန်ထုံးပြုထားသဖြင့် အယူခံတရားပြိုင်များသည် ခရိုင်တရားရုံး၏ ဒီကရီအပေါ် အယူခံသော်လည်းကောင်း၊ ပြန်လှန်ကန့်ကွက်လွှာသော်လည်းကောင်း တင်သွင်းခဲ့ခြင်းမရှိဘဲ တိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်၏ ဒီကရီအပေါ် အယူခံဝင်ရာ ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်က အယူခံကို အပြည့်အဝခွင့်ပြု၍ အယူခံတရားလိုများ၏ အမှုကို ပလပ်ခဲ့ခြင်းမှာ မှန်ကန်မှုမရှိကြောင်း၊ အယူခံတရားပြိုင်များကိုယ်တိုင် ချေလွှာတွင် ချေးငွေ ကျပ်သိန်း ၃၀ မှအပ အခြားနစ်နာကြေးများ ရခွင့်မရှိဟုလည်းကောင်း၊ ရုံးရှေ့တွင် အဆိုပါ ချေးငွေကျပ်သိန်း ၃၀ ကိုပေးရန် တာဝန်ရှိခြင်းမှန်ပါသည်ဟု ဝန်ခံထွက်ဆိုထား၍ လည်းကောင်း ချေးငွေ ကျပ်သိန်း ၃၀ ပေးရန် ပေါ်ပေါက်ကြောင်း၊

---

(၂) ၁၉၁၄-၁၆ ခုနှစ်၊ အထက်မြန်မာပြည်စီရင်ထုံး၊ စာ-၁၄၄။

(၃) ၁၉၈၃ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၇၆။

(၄) ၁၉၈၅ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၇၇ (၈၀)။

အတိုးမရှိ ချေးယူငွေကို ၂ နှစ်ကျော်ကြာသည်ထိ လုံးဝပြန်မဆပ်သဖြင့် အယူခံတရားလိုများ၏ နစ်နာမှုကို သုံးသပ်မှုမပြုခြင်းမှာ မှားယွင်းကြောင်း၊ ဟန်ဆောင်စာချုပ်ဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှားအောင်တင်ပြရန် တာဝန်သည် **ဒေါ်ခင်မြနှင့် ဦးခင်မောင်အမှု**^(၅) အရ မူလရုံးတရားပြိုင်များအပေါ် ကျရောက်ကြောင်း၊ အယူခံတရားပြိုင်များက ငွေများ လုံးဝမဆပ်သဖြင့် သက်သေခံအမှတ် (က) (ခ) (ဂ) (ဆ) စာချုပ်များ ဖြစ်လာရသဖြင့် ဟန်ဆောင်စာချုပ်မဖြစ်နိုင်ကြောင်း၊ ပေးရန်ငွေများအတွက် အိမ်နှင့် မြေကို အစားထိုးအပ်ပေးရန် သဘောတူရာရောက်သဖြင့် ဟန်ဆောင် စာချုပ်မဟုတ်ကြောင်း၊ အယူခံတရားလိုများက ငွေကျပ် သိန်း ၃၀ ကို ပြန်မဆပ်နိုင်သဖြင့် ၎င်းတို့ပိုင်ဆိုင်သော ဆိုင်ခန်းနှင့် နေအိမ်မြေကွက် တို့ကို ၎င်းတို့ကိုယ်တိုင် အတိုးပါတွက်ချက်၍ အရောင်းစာချုပ်များပြုလုပ် ပေးခြင်းသာဖြစ်ကြောင်း၊ ထို့ကြောင့် အထူးအယူခံမှုကိုခွင့်ပြု၍ တိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီကို ပြန်လည် အတည်ပြုသင့်ကြောင်းဖြင့် လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

အယူခံတရားပြိုင်များ၏ ရှေ့နေက အယူခံတရားပြိုင်များသည် မြင်းခြံခရိုင်တရားရုံး၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီကို အယူခံဝင်ခဲ့ခြင်းမရှိသည့် အတွက် မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်က မြင်းခြံခရိုင်တရားရုံး ၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီကို အတည်ပြုခဲ့လျှင် ခရိုင်တရားရုံး၏ စီရင်ချက် နှင့် ဒီကရီသည် မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်၏ စီရင်ချက်၊ ဒီကရီတို့နှင့် ပေါင်းစပ်သွားသဖြင့် အယူခံတရားပြိုင်များသည်

(၅) ၁၉၇၀ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ ၈၁-၃၅။

၂၀၁၄

ဦးညိုဝင်း ပါ ၂

နှင့်

ဦးမောင်ကို ပါ ၂

တရားလွှတ်တော်၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီကို အယူခံဝင်ခွင့်ရှိမည်မဟုတ်ကြောင်း၊ မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်က ခရိုင်တရားရုံး၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီကို ပြင်ဆင်ချမှတ်ခဲ့သောကြောင့် အယူခံတရားပြိုင်များအနေဖြင့် အယူခံဝင်ခွင့်ရှိကြောင်း၊ **ဦးကျော်မြင့်အောင် ပါ ၂ နှင့် ဒေါ်ခင်မာမာ ပါ ၄ အမှု^(၆)** ကို ကိုးကားတင်ပြကြောင်း၊ အယူခံတရားလိုများတင်ပြသည့် **ဦးအေးချို ပါ ၂ နှင့် ဦးစိန်ဝင်းအမှု^(၇)**၊ **ဦးကျော် နှင့် ဒေါ်ဗီရာကျော်အမှု^(၈)** တို့မှာ အယူခံရုံးသို့ အယူခံမဝင်သည့်အပြင် ပြန်လှန်ကန့်ကွက်လွှာလည်း မတင်သွင်း၍ ထပ်မံအယူခံဝင်ခွင့်မရှိကြောင်း ဆုံးဖြတ်ထားရာ ထိုအမှုများမှာ မူလရုံး၏အမိန့်ကို အယူခံရုံးက အတည်ပြုထားသည့်အမိန့်များသာဖြစ်၍ ယခုအမှုအတွက် အဖြေမဟုတ်ကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ ပြဿနာ (က) အပေါ် အယူခံတရားပြိုင်များအား အသာပေးဖြေဆိုသင့်ကြောင်း၊ အယူခံတရားလိုများ၏ ပြန်ကြားလွှာအပိုဒ် (၃) တွင် တရားပြိုင်များက ချေးငွေမဆပ်နိုင်၍ ပေးဆပ်ရန်ရှိငွေ စုစုပေါင်း ၄၂၆၀၀၀၀ ကျပ် သတ်မှတ်၍ ယုံကြည်မှု ရှိစေရန် နေအိမ်နှင့် မြေကို အာမခံအပေါင်အဖြစ် ပေးသွင်းရာ၌ အရောင်းစာချုပ် ချုပ်ဆိုပေးခြင်းသာဖြစ်ပါသည်ဟု ဖော်ပြထားချက်အရ ပင် ချေးငွေအတွက် အိမ်ပေါင်နှံခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ အမှန်တကယ် ရောင်းချခြင်းမဟုတ်ကြောင်းမှာ ထင်ရှားနေကြောင်း၊ အယူခံတရားလိုများသည် ငွေချေးခြင်းစာချုပ်ကို ဟန်ဆောင်အရောင်းအဝယ်စာချုပ် ချုပ်ဆို၍ တရားစွဲဆိုခြင်းတွင် မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်က

---

(၆) ၂၀၀၀ ပြည့်နှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၉ (၂၂)။

မူလချေးငွေထက် ၃ ဆခန့်များပြားသော အတိုးငွေများသတ်မှတ်၍ ဒီကရီ ချမှတ်ပေးခြင်းမှာ သိသာစွာ မှားယွင်းနေသည့်အတွက် ပြည်ထောင်စု တရားလွှတ်တော်ချုပ်က သက်သေခံ (ဂ) စာချုပ်သည် ဟန်ဆောင်ချုပ်ဆို ထားကြောင်းဖြင့် ပယ်ဖျက်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ **ဒေါ်သန်းတင်နှင့် ဒေါက်တာခင်မောင်ဝင်း ပါ ၂ အမှု**^(၇) အရ ဟန်ဆောင်စာချုပ်ကို ဥပဒေအရ အတည်ပြုခွင့်မရှိသဖြင့် ပဋိညာဉ်မမြောက်ကြောင်း၊ သက်သေခံအမှတ် (ဂ) စာချုပ်သည် အမှန်တကယ်ရောင်းချခြင်းမဟုတ်ဘဲ ငွေချေးခြင်းကို ဟန်ဆောင်အရောင်းအဝယ်စာချုပ် ချုပ်ဆိုခဲ့ခြင်းသာဖြစ် ကြောင်း ပေါ်ပေါက်သဖြင့် ပြဿနာ (ခ) အပေါ် ပြည်ထောင်စု တရားလွှတ်တော်ချုပ်က ဟန်ဆောင်စာချုပ်ဖြစ်သည်ဟု ကောက်ယူ ဆုံးဖြတ်ခြင်းမှာ မှန်ကန်သည်ဟု ဖြေဆိုကာ ဤအထူးအယူခံမှုကို ပလပ် သင့်ကြောင်းဖြင့် လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

မြင်းခြံခရိုင်တရားရုံး၊ ၂၀၁၁ ခုနှစ် တရားမကြီးမှုအမှတ် ၂၀ တွင် တရားလိုဦးညိုဝင်း ပါ ၂ ဦးတို့က အိမ်မြေအရောင်းအဝယ်စာချုပ် အတိုင်း မှတ်ပုံတင်စာချုပ် ချုပ်ဆိုပေးရန်နှင့် လက်ရောက်ပေးအပ်စေလိုမှု သို့မဟုတ် ပဋိညာဉ်အရ တန်ဖိုးငွေ ကျပ် ၈၄ သိန်းနှင့် နစ်နာကြေး ကျပ် ၃၇ သိန်း စုစုပေါင်း ငွေကျပ် ၁၂၁ သိန်း ရလိုမှုစွဲဆိုရာ မူလရုံးက ငွေကျပ် သိန်း ၃၀ နှင့် နစ်နာကြေး ကျပ် ၁၅ သိန်း စုစုပေါင်း ကျပ် ၄၅ သိန်း ပေးစေရန် တရားပြိုင် ဦးမောင်ကို ပါ ၂ ဦးအပေါ် ဒီကရီချမှတ် ခဲ့သည်။

---

(၇) ၁၉၈၁ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၉၆။

၂၀၁၄

ဦးညိုဝင်း ပါ ၂

နှင့်

ဦးမောင်ကို ပါ ၂

အဆိုပါဒီကရီကို မကျေနပ်သူ အမှုသည်အနေဖြင့် တရားမ
 ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၉၆ အရ အယူခံဝင်ခွင့်ရှိသော တရားရုံးသို့ အယူခံ
 ဝင်ခွင့်ရှိသည်။ မူလရုံးတရားလို ဦးညိုဝင်းတို့က ၎င်းတို့တောင်းဆိုသည့်
 သက်သာခွင့် အပြည့်အဝမရရှိသဖြင့် နစ်နာသောကြောင့် အယူခံဝင်ခွင့်
 ရှိသော တရားရုံးဖြစ်သည့် မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်သို့
 ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ တရားမပထမအယူခံမှုအမှတ် ၂၂၉ ကို တင်သွင်းအယူခံ
 ခြင်းဖြစ်သည်။ မူလရုံးတရားပြိုင် ဦးမောင်ကို ပါ ၂ ဦးတို့က မူလခရိုင်
 တရားရုံး၏ ဒီကရီအပေါ် အယူခံမှုသော်လည်းကောင်း၊ ပြန်လှန်
 ကန့်ကွက်ချက်သော်လည်းကောင်း တင်သွင်းခဲ့ခြင်းမရှိသဖြင့် အဆိုပါ
 မူလရုံး၏ ငွေကျပ် သိန်း ၃၀ နှင့် နစ်နာကြေးငွေ ကျပ် ၁၅ သိန်း ပေးစေရန်
 ချမှတ်ခဲ့သည့် ဒီကရီသည် တရားပြိုင် ဦးမောင်ကို ပါ ၂ ဦး တို့အပေါ်
 အတည်ဖြစ်နေသည်။

ပထမအယူခံ တရားရုံးဖြစ်သည့် မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီး
 တရားလွှတ်တော်က မူလရုံးတရားလို ဦးညိုဝင်း ပါ ၂ ဦး တို့ တင်သွင်း
 သည့် အယူခံမှုကို တစ်စိတ်တစ်ဒေသခွင့်ပြု၍ မူလခရိုင်တရားရုံး၏
 စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီပါ နစ်နာကြေးငွေ ကျပ် ၁၅ သိန်းကို ပယ်ဖျက်လိုက်
 ပြီး ချေးငွေ ကျပ်သိန်း ၃၀ နှင့် ယင်းငွေပေါ်တွင် နှစ်ဦးသဘောတူညီ
 သည့် အတိုးနှုန်း ၇% အတိုးငွေကို တရားမစွဲဆိုမိနေ့ထိလည်းကောင်း၊
 တရားစွဲဆိုသည့်နေ့မှ ဒီကရီချမှတ်သည့်နေ့အထိလည်းကောင်း၊ ဒီကရီ
 ချမှတ်သည့်နေ့မှ အမှန်တကယ်ပေးဆပ်သည့်နေ့အထိ တစ်နှစ်လျှင် ၉%
 အတိုးနှုန်းဖြင့် ရထိုက်ကြောင်း ပြင်ဆင်ဒီကရီချမှတ်ခဲ့သည်။ မန္တလေးတိုင်း

ဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်သည် မူလခရိုင်တရားရုံးက ချမှတ်ခဲ့သည့် ဒီကရီအပေါ်တွင် ချေးငွေရင်း ကျပ်သိန်း ၃၀ ကို အတည်ပြုပြီး နစ်နာကြေး ကျပ် ၁၅ သိန်းကို ပယ်ဖျက်၍ အတိုးငွေကို ရာခိုင်နှုန်း သတ်မှတ်လျက် ပေးစေရန် ပြင်ဆင်ဒီကရီချမှတ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

၂၀၁၄
ဦးညိုဝင်း ပါ ၂
နှင့်
ဦးမောင်ကို ပါ ၂

မူလရုံးတရားပြိုင် ဦးမောင်ကိုပါ ၂ ဦးတို့သည် မူလခရိုင် တရားရုံးက ချမှတ်ခဲ့သည့် ချေးငွေ ကျပ်သိန်း ၃၀ နှင့် နစ်နာကြေးကျပ် ၁၅ သိန်းပေးစေရန် ဒီကရီအပေါ် မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီး တရားလွှတ်တော်သို့ အယူခံသော်လည်းကောင်း၊ ပြန်လှန်ကန့်ကွက်ချက် သော်လည်းကောင်း တင်သွင်းခဲ့ခြင်းမရှိသောကြောင့် အဆိုပါဒီကရီမှာ တရားပြိုင် ဦးမောင်ကိုပါ ၂ ဦးအပေါ် အတည်ဖြစ်လျက်ရှိသည်။ သို့ရာတွင် မူလရုံးတရားပြိုင် ဦးမောင်ကိုတို့အနေဖြင့် ၎င်းတို့ အယူခံတင်သွင်းခြင်းမပြုခဲ့သည့် မူလခရိုင်တရားရုံး၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီကို ပထမအယူခံတရားရုံးက ပယ်ဖျက်ပြင်ဆင်ခဲ့သည့် အတိုးငွေ ၇% နှင့် ၉%သည် ခရိုင်တရားရုံးကချမှတ်သည့် နစ်နာကြေးငွေ ကျပ် ၁၅ သိန်းထက်ပိုမိုနေသည့်အတွက် ပထမအယူခံရုံး၏ ဒီကရီသည် မူလရုံးတရားပြိုင် ဦးမောင်ကိုတို့အား ထိခိုက်နစ်နာစေမည်ဖြစ်၍ ၎င်းတို့ အား ထိခိုက်နစ်နာစေသည့် ပထမအယူခံရုံး၏အတိုးနှုန်း သတ်မှတ်သည့် ပြင်ဆင်ဒီကရီအပေါ်တွင်သာ အယူခံတင်သွင်းခွင့်ရှိမည်ဖြစ်သည်။ မူလရုံး တရားပြိုင် ဦးမောင်ကိုတို့က အယူခံမဝင်ခဲ့သည့် မူလခရိုင်တရားရုံး၏ စီရင်ချက်နှင့်ဒီကရီပါ ချေးငွေကျပ်သိန်း ၃၀နှင့် နစ်နာကြေးငွေကျပ် ၁၅ သိန်း ပေးစေရန် ဆုံးဖြတ်ချက်ကိုမူ အယူခံဝင်ခွင့်ရှိမည်မဟုတ်ပေ။

၂၀၁၄

ဦးညိုဝင်း ပါ ၂

နှင့်

ဦးမောင်ကို ပါ ၂

ပထမအယူခံတရားရုံးက ချမှတ်သည့် ဒီကရီအပေါ် ကျေနပ်မှု မရှိသည့် အမှုသည်အနေဖြင့် တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၁၀၀ အရ အယူခံ ဝင်ခွင့်ရှိသော တရားရုံးသို့ ဒုတိယအယူခံတင်သွင်းခွင့်ရှိမည်ဖြစ်သည်။ အယူခံဝင်ခွင့်ရှိသော တရားရုံးသည် ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ် ဖြစ်ပါက တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၁၀၉ နှင့်အညီ အယူခံတင်သွင်းခွင့် ရှိသည်။ မူလရုံးတရားပြိုင် ဦးမောင်ကိုတို့သည် ပထမအယူခံရုံးဖြစ်သည့် မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်က ချမှတ်သည့် ဒီကရီအပေါ် အယူခံဝင်ခွင့်ရှိ၍ ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်သို့ တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေပုဒ်မ ၁၀၉ နှင့်အညီ အယူခံတင်သွင်းခြင်းဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရှိရ သဖြင့် ၎င်းတို့အနေဖြင့် အယူခံတင်သွင်းခွင့်ရှိသည်ဟု ဆိုရပေမည်။

ထို့ကြောင့် ကြားနာခဲ့သည့် ပြဿနာ (က) နှင့်စပ်လျဉ်း၍ မူလရုံး တရားပြိုင်များသည် မူလမြင်းခြံခရိုင်တရားရုံး၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီကို မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်သို့ အယူခံတင်သွင်းခဲ့ခြင်းမရှိဘဲ တိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီကို ပြည်ထောင်စု တရားလွှတ်တော်ချုပ်သို့ အယူခံတင်သွင်းခဲ့ခြင်းသည် မှားယွင်းမှု မရှိကြောင်း ဖြေဆိုလိုက်သည်။

၂၀၀၇ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလဆန်းတွင် မူလရုံးတရားလိုများ ထံမှ ငွေကျပ် သိန်း ၃၀ ကို တရားပြိုင်များက စတင်ချေးယူခဲ့ရာမှ ပြန်လည် မပေးဆပ်နိုင်သဖြင့် အတိုးငွေများပေါင်း၍ အတိုးအရင်းနှစ်ရပ်ပေါင်းငွေ ၄၂၆၀၀၀ ကျပ် ဖြစ်လာကြောင်း၊ နှစ်ဦးနှစ်ဖက်ယုံကြည်မှုရှိစေရန် အတွက် ၆-၄-၂၀၀၈ ရက်စွဲပါ သက်သေခံအမှတ် (ဆ) အိမ်ခြေအရောင်း

အဝယ်စာချုပ်ကို ချုပ်ဆိုခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း အဆိုအချေများအရ အငြင်း
မပွား တွေ့ရှိရသည်။

၂၀၁၄
ဦးညိုဝင်း ပါ ၂
နှင့်
ဦးမောင်ကို ပါ ၂

မူလရုံးတရားလို ဦးညိုဝင်းက ရုံးရှေ့ထွက်ဆိုရာတွင် တရားပြိုင်တို့
က ချေးယူခဲ့သည့် ချေးငွေ ကျပ်သိန်း ၃၀ ကို မပေးဆပ်နိုင်သဖြင့် ၎င်းတို့
ပိုင်ဆိုင်သော မြေနှင့် နှစ်ထပ်တိုက်ကို ငွေကျပ် သိန်း ၄၀ နှင့် ရောင်းရန်
ကမ်းလှမ်းပြီး ၎င်းတို့ပေးရန်ရှိသောငွေဖြင့် တန်ဖိုး ၄၂၆၀၀၀၀ ကျပ်
သတ်မှတ်၍ သက်သေခံအမှတ် (ဆ) စာချုပ်ဖြင့် အရောင်းအဝယ်ပြုလုပ်
ခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ သင်္ကြန်မတိုင်မီ ထိုငွေများကို ပေးဆပ်ပါက တရားပြိုင်
တို့က ရောင်းချထားသော မြေနှင့်အိမ်ကို ပြန်လည်ပေးရန် ခွင့်တောင်း
သဖြင့် သဘောတူခဲ့ကြောင်း၊ မေလထိ တရားပြိုင်တို့က ပြန်လည်မပေး
ဆပ်နိုင်သောကြောင့် ၎င်းတို့ပေးရန်ငွေမှာ ထပ်တက်လာသဖြင့်
သက်သေခံအမှတ် (ဆ) စာချုပ်ပါ တန်ဖိုးငွေမှာ လျော့နည်းနေသော
ကြောင့် အတိုး ၇ ကျပ်နှုန်းဖြင့် ထပ်မံတွက်ချက်ပြီး ၁၁-၅-၂၀၀၉ ရက်စွဲပါ
သက်သေခံအမှတ် (က) နှင့် (ခ) အိမ်နှင့်မြေ အရောင်းအဝယ်စာချုပ်
၂ ရပ်ကို ထပ်မံချုပ်ဆိုကြောင်း၊ တရားပြိုင်တို့အား ၁၁-၈-၂၀၀၉ နေ့ထိ
နေထိုင်ခွင့်ပြုခဲ့ကြောင်း၊ ထို ၈ လပိုင်းကျော်လွန်သည့်အခါ တရားပြိုင်များ
က အဆိုပါ မြေနှင့်အိမ်ကို လက်ရောက်မအပ်သဖြင့် ရောင်းကြေးငွေ
ပြန်ပေးရန် တောင်းဆိုသော်လည်း ပေးအပ်ခြင်းမရှိကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍
မိမိတို့ရရန်ရှိသည့် ငွေများအပေါ် အတိုး ၇ ကျပ်နှုန်းဖြင့် ထပ်မံတွက်ချက်
ရာ စုစုပေါင်းငွေ ကျပ် ၈၄ သိန်းဖြင့် ၃၁-၈-၂၀၀၉ ရက်စွဲပါ သက်သေခံ
အမှတ် (ဂ) မြေနှင့်အိမ် အရောင်းအဝယ်စာချုပ်ကို ထပ်မံချုပ်ဆိုခဲ့ပြီး

၂၀၁၄

ဦးညိုဝင်း ပါ ၂

နှင့်

ဦးမောင်ကို ပါ ၂

တရားပြိုင်တို့အား ၁၆-၁၁-၂၀၀၉ နေ့ထိ လူမှုရေးအရ နေထိုင်ခွင့်ပြုခဲ့ကြောင်း၊ ထိုနေ့နောက်ပိုင်းတွင် တရားပြိုင်တို့က အိမ်နှင့်မြေကို ပေးအပ်ခြင်း၊ ငွေပြန်လည်ပေးဆပ်ခြင်းမပြုသည့်အတွက် (ရယက) ရှေ့တွင် သက်သေခံအမှတ် (ဃ) အရ နှစ်ဖက်ညှိနှိုင်းခဲ့သော်လည်း တရားပြိုင်တို့က လိုက်နာဆောင်ရွက်ခြင်းမရှိသဖြင့် တရားစွဲဆိုရကြောင်းဖြင့် ထွက်ဆိုသည်။

မူလရုံးတရားပြိုင်များက တရားလိုများထံမှ ငွေကျပ် သိန်း ၃၀ ကို အတိုး ၁၀ ကျပ်နှုန်းဖြင့် ချေးယူခဲ့ရာမှ ပြန်လည်မပေးဆပ်နိုင်သောကြောင့် အတိုးအရင်းငွေများပေါင်း၍ အတိုး ၇ ကျပ်နှုန်းဖြင့် တွက်ချက်ခဲ့ရာ ငွေကျပ် ၈၄ သိန်း ဖြစ်လာကြောင်း၊ မိမိတို့ပိုင် အိမ်နှင့်မြေများကို ဟန်ဆောင်အရောင်းအဝယ်စာချုပ် သက်သေခံအမှတ် (က) (ခ) (ဂ) (ဆ) တို့ကို ချုပ်ဆိုပေးခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း ထွက်ဆိုသည်။

မူလရုံးတရားလိုနှင့် တရားပြိုင်တို့ ပထမဦးစွာ ချုပ်ဆိုခဲ့ကြသော ၆-၄-၂၀၀၈ ရက်စွဲပါ သက်သေခံအမှတ် (ဆ) အိမ်မြေအရောင်းအဝယ်သဘောတူစာချုပ်တွင် တရားပြိုင်များပိုင်ဆိုင်သော ပုပ္ပါးမြို့၊ မြောက်ပိုင်းရက်ကွက်၊ မြေကွက်အမှတ် ၄၀၉/၅၅၃ မြေကွက်နှင့် နေအိမ်အကျိုးခံစားခွင့်များကို တန်ဖိုး ၄၂၆၀၀၀၀ ကျပ်ဖြင့် ရောင်းချကြောင်း ဖော်ပြချုပ်ဆိုထားသည်။

ထို့နောက် ၁၁-၅-၂၀၀၉ ရက်စွဲပါ သက်သေခံအမှတ် (က) နှင့် (ခ) အိမ်မြေအရောင်းအဝယ်စာချုပ်တွင် တရားပြိုင်များပိုင်ဆိုင်သော မြေကွက်အမှတ် ၄၀၉/၅၅၂ မြေနှင့် ၂ ထပ်တိုက် (ဆိုင်ခန်း) တို့ကို

တန်ဖိုး ၆၉၅၆၄၀၀ ကျပ်ဖြင့် ရောင်းချကြောင်း၊ ၁၁-၈-၂၀၀၉ နေ့တွင် ဝယ်သူအား လက်ရောက်အပ်နှံမည်ဟု ဖော်ပြချုပ်ဆိုထားသည်။ အဆိုပါ မြေကွက်အမှတ် ၄၀၉/၅၅၂ မြေနှင့် ၂ ထပ်တိုက် (ဆိုင်ခန်း) ကိုပင် တန်ဖိုးကျပ် ၈၄ သိန်း သတ်မှတ်လျက် ၃၁-၈-၂၀၀၉ ရက်စွဲပါ သက်သေခံ အမှတ် (ဂ) အိမ်ခြံမြေအရောင်းအဝယ် စာချုပ်ထပ်မံချုပ်ဆိုလျက် ရောင်းချကြောင်း၊ တရားပြိုင်တို့အား လူမှုရေးအရ ၁၆-၁၁-၂၀၀၉ နေ့ထိ နေထိုင်ခွင့်ပြုကြောင်းဖြင့် ချုပ်ဆိုထားကြောင်း တွေ့ရသည်။

၂၀၁၄
ဦးညိုဝင်း ပါ ၂
နှင့်
ဦးမောင်ကို ပါ ၂

မူလရုံးတရားလိုများထံမှ တရားပြိုင်များက ငွေကျပ် သိန်း ၃၀ ကို ချေးယူရာမှ ပြန်လည်မပေးဆပ်နိုင်ခြင်းကြောင့် အတိုး၊ ချေးငွေ အရင်းများပေါင်း၍ ငွေ ၄၂၆၀၀၀၀ ကျပ်ဖြင့် ပထမဦးစွာ သက်သေခံ အမှတ် (ဆ) အိမ်ခြံမြေအရောင်းအဝယ်သဘောတူစာချုပ်ကို နှစ်ဖက် ယုံကြည်မှုရှိစေရန်အတွက် ချုပ်ဆိုခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ မူလရုံးတရားလို၏ အဆိုလွှာအရ တွေ့ရှိရသဖြင့် အဆိုပါ သက်သေခံအမှတ် (ဆ) အိမ်ခြံ မြေ အရောင်းအဝယ်စာချုပ်သည် အိမ်ခြံမြေကို အမှန်တကယ် အရောင်းအဝယ် ပြုလုပ်ရန် ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် ချုပ်ဆိုခဲ့ခြင်းမဟုတ်သောကြောင့် ဟန်ဆောင် အရောင်းအဝယ်စာချုပ်ဖြစ်သည်ဟု ဆိုရပေမည်။

မူလရုံးတရားလိုနှင့် တရားပြိုင်တို့သည် သက်သေခံအမှတ် (ဆ) အိမ်ခြံမြေအရောင်းအဝယ်စာချုပ် ချုပ်ဆိုပြီးနောက် တရားပြိုင်များက ပေးဆပ်ရန်ငွေများကို မပေးဆပ်နိုင်သဖြင့် အတိုး ၇ ကျပ်နှုန်းဖြင့် ထပ်မံ တွက်ချက်၍ တရားပြိုင်များပိုင်ဆိုင်သော မြေကွက်အမှတ် ၄၀၉/၅၅၂ မြေနှင့် ၂ ထပ်တိုက် (ဆိုင်ခန်း) တို့ကို တန်ဖိုး ၆၉၅၆၄၀၀ ကျပ်ဖြင့်

၂၀၁၄

ဦးညိုဝင်း ပါ ၂

နှင့်

ဦးမောင်ကို ပါ ၂

အရောင်းအဝယ်ပြုလုပ်ကြောင်းဖြင့် သက်သေခံအမှတ် (က) နှင့် (ခ) စာချုပ်များကိုလည်းကောင်း၊ ထိုမြေနှင့် ၂ ထပ်တိုက် (ဆိုင်ခန်း) ကိုပင် တန်ဖိုး ကျပ် ၈၄ သိန်းဖြင့် ထပ်မံအရောင်းအဝယ်ပြုကြောင်း သက်သေခံ အမှတ် (ဂ) စာချုပ်ကိုလည်းကောင်း ချုပ်ဆိုခဲ့ကြခြင်းဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရှိ ရသဖြင့် မရွေးမပြောင်းနိုင်သည့် ပစ္စည်းတစ်ရပ်တည်းကိုပင် ကာလတန်ဖိုး အမျိုးမျိုးပြောင်းလဲကာ စာချုပ်များ အကြိမ်ကြိမ်ချုပ်ဆိုနေခြင်းသည် အမှန်တကယ်အရောင်းအဝယ်ပြုလုပ်ရန် ရည်ရွယ်၍ ချုပ်ဆိုခြင်းဖြစ်သည် ဟု ဆိုရန်ခဲယဉ်းသည်။ ထို့ပြင် မူလရုံးတရားလိုများက သက်သေခံ အရောင်းအဝယ်စာချုပ်များဖြင့် တရားပြိုင်များပိုင်ဆိုင်သော မြေနှင့် အိမ် အကျိုးခံစားခွင့်များကို အရောင်းအဝယ်ပြုလုပ်ခြင်းဖြစ်သည်ဟုဆိုသော် လည်း အဆိုပါ အိမ်နှင့်မြေကို လက်ရောက်မလွှဲအပ်သေးမီ ပိုင်ဆိုင်မှု စာရွက်စာတမ်းအထောက်အထားတစ်စုံတစ်ရာကိုမျှ ရယူထားခြင်းပင်မရှိ သောကြောင့် အမှန်တကယ်အရောင်းအဝယ်ပြုသည်ဟု လက်ခံယုံကြည် ရန် ခဲယဉ်းပေသည်။ သို့ဖြစ်၍ သက်သေခံအမှတ် (ဂ) စာချုပ်သည် ဟန်ဆောင် အရောင်းအဝယ် စာချုပ် ဖြစ်ကြောင်း ပြည်ထောင်စု တရားလွှတ်တော်ချုပ်က ကောက်ယူဆုံးဖြတ်ခဲ့ခြင်းသည် မှားယွင်းသည်ဟု မဆိုသာချေ။

သက်သေခံအမှတ် (ဂ) အိမ်နှင့်မြေ အရောင်းအဝယ်စာချုပ်သည် ဟန်ဆောင်စာချုပ်ဖြစ်ကြောင်းကို မူလတရားရုံး၊ ပထမအယူခံတရားရုံး နှင့် ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်တို့က တစ်သဘောတည်း ဆုံးဖြတ် ခဲ့ကြသည်။

ထို့ကြောင့် ကြားနာခဲ့သည့် ပြဿနာ (ခ) နှင့်စပ်လျဉ်း၍ ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်က သက်သေခံ (ဂ) စာချုပ်သည် ဟန်ဆောင်စာချုပ်ဖြစ်ကြောင်း ကောက်ယူဆုံးဖြတ်ခဲ့ခြင်းသည် မှန်ကန်ကြောင်း ဖြေဆိုလိုက်သည်။

၂၀၁၄
ဦးညိုဝင်း ပါ ၂
နှင့်
ဦးမောင်ကို ပါ ၂

အယူခံတရားပြိုင် ဦးမောင်ကိုတို့သည် မူလမှုတွင် မြင်းခြံခရိုင် တရားရုံးက ငွေကျပ်သိန်း ၃၀ နှင့် နစ်နာကြေးငွေ ကျပ် ၁၅ သိန်း စုစုပေါင်း ငွေကျပ် ၄၅ သိန်းပေးစေရန် ချမှတ်ခဲ့သော စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီအပေါ် တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၉၆ အရ မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော် သို့ ပထမအယူခံဝင်ရောက်ခြင်းမပြုခဲ့သဖြင့် ကာလစည်းကမ်းသတ်ကျော် သည်နှင့် မြင်းခြံခရိုင်တရားရုံး၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီသည် ၎င်းတို့အပေါ် အတည်ဖြစ်သွားပြီဖြစ်သည်။

အယူခံတရားပြိုင် ဦးမောင်ကိုတို့သည် ပထမအယူခံတရားရုံး ဖြစ်သည့် မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်က ချမှတ်ခဲ့သည့် ချေးငွေကျပ်သိန်း ၃၀ အပေါ်တွင် အတိုးနှုန်းများ သတ်မှတ်လျက် အတိုးငွေတို့ကိုပေးစေရန် ဒီကရီအပေါ် ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ် သို့ အယူခံဝင်ရောက်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ် က အယူခံတရားပြိုင် ဦးမောင်ကိုတို့တင်သွင်းသော အယူခံမှုကို ခွင့်ပြု၍ မြင်းခြံခရိုင်တရားရုံးနှင့် မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်တို့၏ စီရင်ချက်နှင့်ဒီကရီများကိုပယ်ဖျက်ပြီး မူလမှုကို ပလုပ်ခဲ့သည်။ သက်သေခံ အမှတ် (ဂ) အိမ်နှင့်မြေ အရောင်းအဝယ်စာချုပ်သည် ဟန်ဆောင်စာချုပ် ဖြစ်၍ မူလရုံး တရားလိုစွဲဆိုသောအမှုသည် အောင်မြင်ရန် အကြောင်း မရှိကြောင်း ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်၏ သုံးသပ်ချက်သည်

၂၀၁၄

ဦးညိုဝင်း ပါ ၂

နှင့်

ဦးမောင်ကို ပါ ၂

မှန်ကန်သည်ဟုဆိုစေဦးတော့ အယူခံတရားပြိုင် ဦးမောင်ကိုတို့သည် မူလ
 မြင်းခြံခရိုင်တရားရုံး၏ စီရင်ချက်နှင့်ဒီကရီကို တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေပါ
 ပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့် အညီ တရားရုံးအဆင့်ဆင့်သို့ အယူခံဝင်
 ရောက်ခဲ့ခြင်းမရှိသဖြင့် မူလမြင်းခြံခရိုင်တရားရုံး၏ စီရင်ချက်နှင့်
 ဒီကရီသည် အတည်ဖြစ်နေသောကြောင့် ယင်းစီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီကို
 ဒုတိယအယူခံရုံးဖြစ်သော ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်က
 ပယ်ဖျက်ခွင့်ရှိမည်မဟုတ်ချေ။ **ဦးမြင့် နှင့် မအေးမိ အမှု** ^(၈) ကိုကြည့်ပါ။
 အယူခံတရားပြိုင် ဦးမောင်ကိုတို့က အယူခံတင်သွင်းလာသည့်
 မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်က အတိုးနှုန်းခွင့်ပြုသည့်
 စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီကိုသာ ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်က
 ပယ်ဖျက်ခွင့်ရှိမည်ဖြစ်သောကြောင့် ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်က
 မူလမြင်းခြံခရိုင်တရားရုံး၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီကိုပါ ပယ်ဖျက်ခဲ့ခြင်းသည်
 မှန်ကန်ခြင်းမရှိချေ။ ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်၏ စီရင်ချက်နှင့်
 ဒီကရီသည် မှားယွင်းနေ၍ မူလမြင်းခြံခရိုင်တရားရုံး၏ စီရင်ချက်နှင့်
 ဒီကရီကို ပြန်လည်အတည်ပြုရမည်ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် ဤအထူးအယူခံမှုကို တစ်စိတ်တစ်ဒေသခွင့်ပြုသည်။
 ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်နှင့် မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီး
 တရားလွှတ်တော်တို့၏စီရင်ချက်နှင့်ဒီကရီများကို ပယ်ဖျက်လိုက်ပြီး မြင်းခြံ
 ခရိုင်တရားရုံး၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီကို စရိတ်နှင့်တကွ ပြန်လည်အတည်ပြု
 လိုက်သည်။

ရှေ့နေစရိတ်ငွေကျပ် ၅၀၀၀၀/- သတ်မှတ်သည်။

(၈) ၁၉၅၇ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ ၈၁-၉၆။

တရားမပြင်ဆင်မှု
ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်တရားသူကြီး
ဦးစိုးညွန့်ရှေ့တွင်

မဖြူသင်းခိုင် ပါ ၄
နှင့်
ဦးရဲမြင့်ဝင်း*

အပြန်အလှန်စွဲဆိုသည့် သီးခြားတရားမမှုနှစ်မှုကို တစ်ပေါင်းတည်း
စစ်ဆေးနိုင်ခြင်း ရှိ မရှိ။ တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေတွင်
သီးခြားမှု နှစ်မှုကို တစ်ပေါင်းတည်းစစ်ဆေးရန် ပြဋ္ဌာန်းချက်
မရှိခြင်း။ တရားလိုစွဲဆိုသောအမှုနှင့် တရားပြိုင်ဘက်မှ
အပြန်အလှန်တောင်းဆိုချက် အကျုံးဝင်သော အမှု (Cross
Suit) တို့အတွက် သက်သေခံချက်တို့ကို တစ်ပေါင်းတည်း
ရယူနိုင်ခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်၏ ၂၀၁၂
ခုနှစ်၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၄၆ မှာ မြဟသိာ MHT အရက်ပုလင်းသွတ်
လုပ်ငန်းလုပ်ခဲ့သော မြေကွက် ၁၇ ကွက်နှင့် အဆိုပါ မြေကွက်များပေါ်ရှိ

---

* ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ တရားမပြင်ဆင်မှုအမှတ်- ၉၂
+ ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၄၆ တွင် ချမှတ်သော ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊
ဇူလိုင်လ ၃၀ ရက်စွဲပါ မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်၏ အမိန့်ကို
ပြင်ဆင်မှု။

၂၀၁၄
မဖြူသင်းခိုင် ပါ ၄
နှင့်
ဦးရေဖြင့်ဝင်း

ပင်မရုံးအဆောက်အအုံနှင့် စက်ရုံအဆောက်အအုံများကို လက်ရောက်
ရလိုကြောင်း သီးခြားသက်သာခွင့်အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၈ အရ လျှောက်ထား
သူများက လျှောက်ထားခံရသူအပေါ် စွဲဆိုသောအမှုဖြစ်သည်။

မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်၏ ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊
တရားမကြီးမှုအမှတ် ၄ မှာ အစုစပ်လုပ်ငန်းအား စာရင်းရှင်းလင်း
ဖျက်သိမ်းပေးစေလိုမှုဖြစ်ပြီး လျှောက်ထားခံရသူက လျှောက်ထားသူများ
အပေါ် စွဲဆိုခြင်းဖြစ်သည်။

အဆိုပါအမှုနှစ်မှုသည် နှစ်ဖက်အမှုသည်များ အပြန်အလှန်
စွဲဆိုကြခြင်းဖြစ်သော်လည်း အပြန်အလှန်တောင်းဆိုချက်အကျုံးဝင်သည့်
အပြန်အလှန်အမှု (Cross Suit) မဟုတ်သောကြောင့် အပြန်အလှန်အမှု
သဘော မသက်ရောက်၍ သီးခြားတရားမမှုနှစ်မှုဖြစ်သည်ဟုဆိုရပေမည်။

တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေတွင် သီးခြားမှုနှစ်မှုကို တစ်ပေါင်းတည်း
စစ်ဆေးရန် ပြဋ္ဌာန်းချက်မရှိသကဲ့သို့ ထိုကဲ့သို့ စစ်ဆေးနိုင်ကြောင်း
ထုံးဖွဲ့သည့် စီရင်ထုံးလည်းမရှိပေ။

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ တိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်က အမှုနှစ်မှုကို
တစ်ပေါင်းတည်း စစ်ဆေးသွားမည်ဆိုရာ၌ ရက်ချိန်းတစ်ရက်တည်းတွင်
အမှုနှစ်မှုလုံးကို တစ်ပြိုင်နက်တည်းစစ်ဆေးမည်ဟု ဆိုလိုဟန်တူပေသည်။
တစ်ပေါင်းတည်း စစ်ဆေးခြင်းနှင့် တစ်နေ့တည်းတွင် အမှုနှစ်မှုကို
တစ်ပြိုင်နက်တည်းစစ်ဆေးခြင်းတို့မတူညီပေ။

တစ်ပေါင်းတည်းစစ်ဆေးသည်ဆိုခြင်းမှာ **ဆရာဗျားပါ ၂ နှင့်
မောင်ကျော်ရွှန်းအမှု^(၁)** တွင် ပြဆိုထားသကဲ့သို့ တရားလိုစွဲဆိုသော

အမှုနှင့် တရားပြိုင်ဘက်မှ အပြန်အလှန်တောင်းဆိုချက် အကျုံးဝင်သော အမှု (Cross Suit) တို့အတွက် သက်သေခံချက်တို့ကို တစ်ပေါင်းတည်း ရယူခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုအမှုများကို အဆုံးအဖြတ်ပေးရာ၌ အခြေခံရသော သက်သေခံချက်ချင်း တူညီသည့်အတွက် သက်သေတို့ကို တစ်ကြိမ်တည်း စစ်ဆေးခြင်းဖြင့် အချိန်ကုန် ငွေပမ်းခြင်းစသည့် မလိုလားအပ်သောကိစ္စ များကို ရှောင်နိုင်ပြီး နှစ်ဖက်အမှုသည်တို့အတွက် ပိုမိုအဆင်ပြေစေမည် ဖြစ်သည်။

၂၀၁၄
မဖြူသင်းခိုင် ပါ ၄
နှင့်
ဦးရဲမြင့်ဝင်း

- လျှောက်ထားသူများအတွက် - ဦးအောင်ဇော်မင်း
တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ
- လျှောက်ထားခံရသူအတွက် - ဦးမင်းလွင်
တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ

မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော် ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၄၆ တွင် လျှောက်ထားသူ မဖြူသင်းခိုင် ပါ ၄ ဦးတို့က လျှောက်ထားခံရသူ ဦးရဲမြင့်ဝင်းအပေါ် မြဟသံာ MHT အရက် ပုလင်းသွတ်လုပ်ငန်းလုပ်ခဲ့သော မြေကွက် ၁၇ ကွက် နှင့် အဆိုပါ မြေကွက်ပေါ်ရှိ ပင်မရုံးအဆောက်အအုံနှင့် စက်ရုံအဆောက်အအုံများကို လက်ရောက်ရလိုကြောင်း သီးခြားသက်သာခွင့်အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၈ အရ စွဲဆိုသည်။ မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်က ပဏာမငြင်းချက် ၄ ရပ်ကို လျှောက်ထားသူတို့အား အနိုင်ပေးဆုံးဖြတ်ပြီး ဤအမှုအား

၂၀၁၄
မဖြူသင်းခိုင် ပါ ၄
နှင့်
ဦးရဲမြင့်ဝင်း

တရားမကြီးမှုအမှတ် ၄/၂၀၁၂ နှင့် တစ်ပေါင်းတည်း စစ်ဆေးသွားမည် ဖြစ်ကြောင်း ညွှန်ကြားအမိန့်ချမှတ်ခဲ့သည်။ ယင်းသို့ ညွှန်ကြားသည့်အမိန့် ကို မကျေနပ်၍ မဖြူသင်းခိုင် ပါ ၄ ဦးတို့က ဤပြင်ဆင်မှုကို လျှောက်ထား ခြင်းဖြစ်သည်။

လျှောက်ထားသူတို့၏ရှေ့နေက အချင်းဖြစ်အမှု ၂ မှုကို တစ်ပေါင်းတည်းစစ်ဆေးပေးရန် မည်သည့်အမှုသည်ဘက်ကမျှ တင်ပြ ခြင်းမရှိပါဘဲလျက် တိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်က မိမိအလို အလျောက် တစ်ပေါင်းတည်းစစ်ဆေးမည်ဟု အမိန့်ချမှတ်ခြင်းသည် တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၁၁၅ (က) အဓိပ္ပာယ်အရ စီရင်ပိုင်ခွင့် အာဏာမရှိဘဲ ဆောင်ရွက်ခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ အချင်းဖြစ်အမှု နှစ်မှုသည် အပြန်အလှန်အမှုများမဟုတ်သဖြင့် တစ်ပေါင်းတည်း စစ်ဆေးခြင်း မပြုနိုင်ကြောင်း၊ အချင်းဖြစ်အမှုနှစ်မှုကို တစ်ပေါင်းတည်းစစ်ဆေး ကြားနာရန် နှစ်ဖက်အမှုသည်များ၏ သဘောတူညီမှုရှိရန်လိုအပ်ကြောင်း၊ ပေါင်း၍စစ်ဆေးသည်ဆိုရာ၌ မည်သည့်အမှုကို စတင်စစ်ဆေးမည်ကို အမိန့်ချမှတ်မထားကြောင်း၊ အမှုနှစ်မှုစလုံးကို တစ်ပြိုင်နက်တည်း စစ်ဆေးမည်ဆိုပါကလည်း လက်တွေ့တွင် မဖြစ်နိုင်သည့်အတွက် အချင်း ဖြစ် အမှုနှစ်မှုကို တစ်ပေါင်းတည်းစစ်ဆေးသွားရန် ချမှတ်သည့်အမိန့်ကို ပယ်ဖျက်ပြီး သီးခြားစစ်ဆေးစီရင်ရန် ညွှန်ကြားသည့် အမိန့်ချမှတ်ပေးရန် လျှောက်ထားသည်။

လျှောက်ထားခံရသူ၏ရှေ့နေက ဤအမှုနှင့် တရားမကြီးမှုအမှတ် ၄/၂၀၁၂ တို့သည် မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော် တရားခွင် တစ်ခုတည်းတွင်ရှိ အမှုများဖြစ်ကြောင်း၊ အဆိုပါ အမှုနှစ်မှုကို တစ်ပေါင်း

တည်းစစ်ဆေးရန် မည်သည့်ဘက်ကမျှ တင်ပြခြင်းမရှိကြောင်း၊ လက်တွေ့အားဖြင့် အမှုနှစ်မှုလုံးအား ရက်ချိန်းတစ်ရက်တည်းချိန်းဆိုပြီး ဆောင်ရွက်ခဲ့သည့်အတွက် လျှောက်ထားခံရသူတွင် ထိခိုက်နစ်နာမှုမရှိကြောင်း၊ လျှောက်ထားသူများတွင်လည်း ထိခိုက်နစ်နာမှုရှိမည်မဟုတ်ကြောင်း၊ အမှုတွင် တစ်ဖက်မှ လိုက်ပါဆောင်ရွက်သူ အကျိုးဆောင်ရှေ့နေများအနေဖြင့် အခြားမြို့မှ လာရောက်ရသူများဖြစ်သောကြောင့် အမှုနှစ်မှုကို တစ်ပေါင်းတည်းစစ်ဆေးခြင်းဖြင့် လျှောက်ထားသူတို့အတွက် ပိုမိုအဆင်ပြေမှုဖြစ်စေသည်ဟု ယူဆသောကြောင့် ဥပဒေနှင့်အညီ လျော်ကန်သင့်မြတ်သည့် အဆုံးအဖြတ်ပေးသင့်ကြောင်း လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်က ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၄၆ နှင့် တရားမကြီးမှုအမှတ် ၄ တို့ကို တစ်ပေါင်းတည်းစစ်ဆေးသွားမည်ဟု ချမှတ်ခဲ့သည့် အမိန့်သည် ဥပဒေနှင့်အညီ လျော်ကန်သင့်မြတ်ခြင်း ရှိ မရှိ စိစစ်ရန်လိုပေသည်။

ဆရာဗျား ပါ ၂ နှင့် မောင်ကျော်ရွှန်းအမှု^(၁) တွင် တရားလို

က အချင်းဖြစ်မြေကွက်များပိုင်ဆိုင်ကြောင်း အဆိုပြုကာ တရားပြိုင်အပေါ် လက်ရောက်ရလိုမှုစွဲဆိုသည်။ ထိုအခါ တရားပြိုင်များက ထိုမြေကွက်များကို မိမိတို့အား တရားလိုက ပေးရန်ရှိသောကြွေးမြီနှင့် ခုနှိမ်ပြီးနောက် ထပ်မံပေးချေမည့်ငွေကို လက်ခံကာ အပြီးအပိုင်ရောင်းချရန် ကတိပဋိညာဉ် ရှိသည်ဟု ထုချေကာ အရောင်းအဝယ်ပဋိညာဉ်အတိုင်း ဆောင်ရွက်ပေးစေရန် ပြန်လည်တောင်းဆိုသည်။ အယူခံတွင်

(၁) ရန်ကုန်အတွဲ (၂)၊ ၈၁-၂၇၆။

၂၀၁၄

မဖြူသင်းခိုင် ပါ ၄

နှင့်
ဦးရဲမြင့်ဝင်း

တရားလွှတ်တော်က တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေတွင် ပြန်လှန်တောင်းဆိုမှု အတွက် ပြဋ္ဌာန်းထားခြင်းမရှိသော်လည်း ပြန်လှန်တောင်းဆိုမှုကို ရုံးခွန် ထမ်းဆောင်ပါက တရားပြိုင်၏ ပြန်လှန်တောင်းဆိုချက်ကို အပြန်အလှန် အမှုအဖြစ်သတ်မှတ်ပြီး တစ်မှုတည်းတွင် တစ်ပေါင်းတည်း (အတူတကွ) စစ်ဆေးနိုင်သည်ဟု ဆုံးဖြတ်သည်။

မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်၏ ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၄၆ မှာ မြဟသံာ MHT အရက်ပုလင်းသွတ် လုပ်ငန်းလုပ်ခဲ့သော မြေကွက် ၁၇ ကွက်နှင့် အဆိုပါ မြေကွက်များပေါ်ရှိ ပင်မရုံးအဆောက်အအုံနှင့် စက်ရုံအဆောက်အအုံများကို လက်ရောက် ရလိုကြောင်း သီးခြားသက်သာခွင့်အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၈ အရ လျှောက်ထား သူများက လျှောက်ထားခံရသူအပေါ် စွဲဆိုသောအမှုဖြစ်သည်။

မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်၏ ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၄ မှာ အစုစပ်လုပ်ငန်း အားစာရင်းရှင်းလင်း ဖျက်သိမ်းပေးစေလိုမှုဖြစ်ပြီး လျှောက်ထားခံရသူက လျှောက်ထားသူများ အပေါ် စွဲဆိုခြင်းဖြစ်သည်။

အဆိုပါအမှုနှစ်မှုသည် နှစ်ဖက်အမှုသည်များ အပြန်အလှန် စွဲဆိုကြခြင်းဖြစ်သော်လည်း အပြန်အလှန်တောင်းဆိုချက်အကျုံးဝင်သည့် အပြန်အလှန်အမှု (Cross Suit) မဟုတ်သောကြောင့် အပြန်အလှန်အမှု သဘော မသက်ရောက်၍ သီးခြားတရားမမှုနှစ်မှုဖြစ်သည်ဟုဆိုရပေမည်။

တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေတွင် သီးခြားမှုနှစ်မှုကို တစ်ပေါင်းတည်း စစ်ဆေးရန် ပြဋ္ဌာန်းချက်မရှိသကဲ့သို့ ထိုကဲ့သို့ စစ်ဆေးနိုင်ကြောင်း

ထုံးဖွဲ့သည့် စီရင်ထုံးလည်းမရှိပေ။

လျှောက်ထားသူများစွဲဆိုသောအမှုတွင် ထုတ်နှုတ်ထားသည့်
ငြင်းချက်များနှင့် လျှောက်ထားခံရသူစွဲဆိုသည့် အမှုတွင် ထုတ်နှုတ်ထား
သည့် ငြင်းချက်များအရ လျှောက်ထားသူများ စွဲဆိုသောအမှုတွင် ရယူ
ရမည့် သက်သေခံချက်များနှင့် လျှောက်ထားခံရသူစွဲဆိုသော အမှုတွင်
ရယူရမည့် သက်သေခံချက်တို့ မတူကွဲပြားကြောင်း ထင်ရှားသည်။
သို့ဖြစ်ရာ ထိုအမှုနှစ်မှုသည် အပြန်အလှန်အမှုမျိုးမဟုတ်သည်မှာ မြင်သာ
သည်။ သီးခြားအမှုနှစ်မှုကို တစ်ပေါင်းတည်းစစ်ဆေးခြင်းသည် ဥပဒေနှင့်
ညီညွတ်ခြင်းမရှိပေ။

လျှောက်ထားခံရသူ၏ရှေ့နေက အမှုနှစ်မှုကို တစ်ပေါင်းတည်း
စစ်ဆေးခြင်းဖြင့် လျှောက်ထားသူတို့အတွက် ပိုမိုအဆင်ပြေမှုဖြစ်စေသည်
ဟု ယူဆကြောင်း တင်ပြသည်။

လျှောက် ထားသူ များစွဲ ဆို သောအမှု၌ ရယူ ရန် ရှိ သော
သက်သေခံချက်တို့နှင့် လျှောက်ထားခံရသူစွဲဆိုသောအမှု၌ ရယူရန်ရှိသော
သက်သေခံချက်တို့သည် မတူကွဲပြားသည့်အလျောက် အမှုနှစ်မှုကို
အဆင်ပြေစွာဖြင့် တစ်ပေါင်းတည်းစစ်ဆေးနိုင်မည်မဟုတ်ပေ။

မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်က တရားပြိုင်ဘက်မှ
စွဲဆိုထားသည့် ယခင်တရားမကြီးမှုအမှတ် ၄/ ၂၀၁၂ အား ယခု တရားလို
များစွဲဆိုသည့် ဤအမှုနှင့် တစ်ပေါင်းတည်းစစ်ဆေးသွားမည်ဆိုပါက
နှစ်ဖက်အမှုသည်များအတွက် ပိုမိုမျှတမှန်ကန်မှုကို ရရှိနိုင်မည်ဖြစ်သည်ဟု
သုံးသပ်ပြီး ဤအမှုကို တရားမကြီးမှုအမှတ် ၄/ ၂၀၁၂ နှင့် တစ်ပေါင်း

၂၀၁၄

မဖြူသင်းခိုင် ပါ ၄

နှင့်
ဦးရဲမြင့်ဝင်း

တည်း စစ်ဆေးသွားမည်ဖြစ်ကြောင်း ဆုံးဖြတ်ခဲ့သည်။

အမှုနှစ်မှုကို တစ်ပေါင်းတည်းစစ်ဆေးပေးရန် မည်သည့် အမှုသည်ကမျှ လျှောက်ထားခြင်းမပြုဘဲ တိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်က မိမိသဘောအလျောက် ဆုံးဖြတ်ခြင်းဖြစ်သည်။ သီးခြားအမှုနှစ်မှုကို တစ်ပေါင်းတည်းစစ်ဆေးကြားနာရန် နှစ်ဖက်သောအမှုသည်များ၏ သဘောတူညီမှုရှိရန် လိုအပ်သည်။ **B.S MUHAMED EUSOOF နှင့် BAKRIDI အမှု^(၂)** ကို ကြည့်ပါ။ အဆိုအချေတွင်လည်းမပါ နှစ်ဖက် အမှုသည်များကိုလည်း ကြားနာခြင်းမပြုဘဲ မိမိသဘောဖြင့် ဆုံးဖြတ်ခဲ့ခြင်းသည် တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေတွင် အခွင့်အာဏာပေးထားခြင်းမရှိသည့်အတွက် စီရင်ပိုင်ခွင့်အာဏာမရှိဘဲ ဆောင်ရွက်ရာရောက်သည်။

တိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်ကအမှုနှစ်မှုကို တစ်ပေါင်းတည်းစစ်ဆေးသွားမည်ဆိုရာ၌ ရက်ချိန်းတစ်ရက်တည်းတွင် အမှုနှစ်မှုလုံးကို တစ်ပြိုင်နက်တည်းစစ်ဆေးမည်ဟု ဆိုလိုဟန်တူပေသည်။ တစ်ပေါင်းတည်းစစ်ဆေးခြင်းနှင့် တစ်နေ့တည်းတွင် အမှုနှစ်မှုကို တစ်ပြိုင်နက်တည်းစစ်ဆေးခြင်းတို့မတူညီပေ။

တစ်ပေါင်းတည်းစစ်ဆေးသည်ဆိုခြင်းမှာ **ဆရာဗျားပါ ၂ နှင့် မောင်ကျော်ရွှန်းအမှု^(၁)** တွင် ပြဆိုထားသကဲ့သို့ တရားလိုစွဲဆိုသော အမှုနှင့် တရားပြိုင်ဘက်မှ အပြန်အလှန်တောင်းဆိုချက် အကျုံးဝင်သော အမှု (Cross Suit)တို့အတွက် သက်သေခံချက်တို့ကို တစ်ပေါင်းတည်းရယူခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုအမှုများကို အဆုံးအဖြတ်ပေးရာ၌ အခြေခံရသော

---

(၂) ၁၉၅၂ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ ၈၁-၂၄၈။

သက်သေခံချက်ချင်း တူညီသည့်အတွက် သက်သေတို့ကို တစ်ကြိမ်တည်း စစ်ဆေးခြင်းဖြင့် အချိန်ကုန် ငွေပမ်းခြင်းစသည့် မလိုလားအပ်သောကိစ္စများကို ရှောင်နိုင်ပြီး နှစ်ဖက်အမှုသည်တို့အတွက် ပိုမိုအဆင်ပြေစေမည် ဖြစ်သည်။

၂၀၁၄
မဖြူသင်းခိုင် ပါ ၄
နှင့်
ဦးရဲမြင့်ဝင်း

သီးခြားအမှုနှစ်မှုကို တစ်ပြိုင်နက်တည်း စစ်ဆေးရန်ကိစ္စမှာလည်း လက်တွေ့တွင် မဖြစ်နိုင်သည့်ကိစ္စဖြစ်သည်။ ဖြစ်နိုင်သည်မှာ သီးခြားအမှုနှစ်မှုကို တစ်ရက်တည်းချိန်းဆိုပြီး တစ်မှုပြီးတစ်မှု သီးခြားစီ ဆက်တိုက် စစ်ဆေးခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ ဤနည်းအားဖြင့် အမှုနှစ်မှုလုံးကို လျင်မြန်စွာ စစ်ဆေးပြီးပြတ်နိုင်မည်ဖြစ်သည်။

သို့ဖြစ်ရာ တိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်က သီးခြားအမှုနှစ်မှုကို တစ်ပေါင်းတည်းစစ်ဆေးသွားမည်ဖြစ်ကြောင်း ချမှတ်သည့်အမိန့်မှာ စီရင်ပိုင်ခွင့်အာဏာကို ကျော်လွန်ဆောင်ရွက်ရာရောက်သည့်အတွက် ဤပြင်ဆင်မှုရုံးက ဝင်ရောက်စွက်ဖက်ရမည်ဖြစ်သည်။

ဤနေရာတွင် မှတ်ချက်ပြုလိုသည်မှာ တိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်၏ ဝိဝါဒကွဲပြားဖွယ်ရာအမိန့်အပေါ် ပြင်ဆင်မှုတက်ရောက်ရခြင်းကြောင့် အမှုစစ်ဆေးမှု ကြန့်ကြာခဲ့သည်ဖြစ်ရာ မူလအမှုတွဲများ ပြန်လည်ရောက်ရှိပါက အမှုနှစ်မှုလုံးကို ကြန့်ကြာမှုမရှိဘဲ ပြီးပြတ်သင့်သည့်အချိန်တွင် ပြီးပြတ်စေရန်အတွက် ဂရုပြုစစ်ဆေးသွားရန် မှတ်ချက်ပြုလိုက်သည်။

ထို့ကြောင့် ဤပြင်ဆင်မှုကို ခွင့်ပြုသည်။ တိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်၏ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၄၆/၂၀၁၂ အမှုနှင့် တရားမကြီးမှုအမှတ် ၄/၂၀၁၂ အမှုတို့ကို တစ်ပေါင်းတည်းစစ်ဆေးသွား

၂၀၁၄

မဖြူသင်းခိုင် ပါ ၄

နှင့်
ဦးရေဖြင့်ဝင်း

မည်ဖြစ်ကြောင်း ညွှန်ကြားသည့်အမိန့်ကို ပယ်ဖျက်ပြီး ယင်းအမှုများကို
တစ်ရက်တည်းချိန်းဆိုပြီး တစ်မှုပြီးတစ်မှု သီးခြားစစ်ဆေးသွားရန်
ညွှန်ကြားသည့်အမိန့် ချမှတ်လိုက်သည်။

ရှေ့နေစရိတ် ကျပ် ၃၀၀၀၀/- သတ်မှတ်သည်။

တရားမအယူခံမှု
ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်တရားသူကြီး
ဦးစိုးညွန့်.ရှေ့တွင်

ဦးမျိုးဆွေသိမ်းပါ ၂
နှင့်

ဒေါ်မြနှင်းဝေ (ခ) မဝေ

(ကိုယ်တိုင်နှင့် အမှတ်(၂)အယူခံတရားပြိုင်၏
အခွင့်ရကိုယ်စားလှယ်) ပါ ၃*

ကိုယ်စားလှယ်အဖြစ် စီမံဆောင်ရွက်ချက်များသည် အကြီးအကဲ
ဖြစ်သူ တရားလိုများအပေါ် အတည်မဖြစ်ကြောင်း မြက်ဟ
ကြေညာပေးစေလိုမှုစွဲဆိုခြင်း၊ အကြီးအကဲဖြစ်သူ တရားလို
များ၏ ကိုယ်စားလှယ်စာရသူက ၎င်း၏ အခွင့်အာဏာ
အတွင်း လွှဲပြောင်းရောင်းချခြင်းသည် ကိုယ်စားလှယ် လွှဲသူ
တရားလိုများကိုယ်တိုင် ရောင်းချသကဲ့သို့ အတည်
ဖြစ်သည်ဟုမှတ်ယူရခြင်း။

ကိုယ်စားလှယ်သည် ကိုယ်စားလှယ်လွှဲသူ၏ သဘောတူညီချက်

---

* ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ တရားမအယူခံမှုအမှတ်- ၅၂၅
+ ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၃၀ တွင် ချမှတ်သော ၂၀၁၄ ခုနှစ်၊
ဧပြီလ ၂၈ ရက်စွဲပါ မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်၏ စီရင်ချက်
နှင့် ဒီကရီကိုအယူခံမှု။

၂၀၁၄

ဦးမျိုးဆွေသိမ်း ပါ ၂

နှင့်

ဒေါ်မြနှင်းဝေ (ခ) မဝေ

(ကိုယ်တိုင်နှင့် အမှတ် (၂)

အယူခံတရားပြိုင်၏

အခွင့်ရကိုယ်စားလှယ်)

ပါ ၃

ရယူခြင်းမပြုဘဲ မိမိအတွက်ဝယ်ယူခြင်းဖြစ်ပါက ကိုယ်စားလှယ်
လွှဲသူက အရောင်းအဝယ်ပဋိညာဉ်ဖျက်သိမ်းပေးရန် သီးခြား
သက်သာခွင့်အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၃၅ (က) အရ တရားစွဲဆို
ရခြင်း၊ ကိုယ်စားလှယ်အဖြစ် စီမံဆောင်ရွက်ချက်များ
သည် တရားလိုအပေါ်အတည်မဖြစ်ကြောင်း မြွက်ဟ
ကြေညာပေးစေလိုမှု စွဲဆိုခြင်းသည် အမှုပုံစံမှန်ကန်ခြင်း
ရှိ မရှိ။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ အချင်းဖြစ်မြေကွက်များနှင့်စပ်လျဉ်း၍ တရားလို
များ၏ ကိုယ်စားလှယ်စာရသူအမှတ်(၁) တရားပြိုင်က ၎င်း၏ အခွင့်
အာဏာအတွင်း အမှတ် (၂) တရားပြိုင် ဦးတင်မိုးသို့ ၂၈-၉-၂၀၀၉ နေ့
တွင် မှတ်ပုံတင်စာချုပ်များ ချုပ်ဆို၍ လွှဲပြောင်းရောင်းချခဲ့ခြင်းသည်
ကိုယ်စားလှယ်လွှဲသူ တရားလိုများကိုယ်တိုင်ရောင်းချသကဲ့သို့ အတည်
ဖြစ်သည်ဟု ပဋိညာဉ်အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၂၂၆ အရ မှတ်ယူနိုင်မည်ဖြစ်
ပေသည်။

ထို့ကြောင့် ကိုယ်စားလှယ်ဖြစ်သူ ဒေါ်မြနှင်းဝေက ကိုယ်စားလှယ်
အဖြစ် ဆောင်ရွက်ချက်များသည် တရားလို ဦးမျိုးဆွေသိမ်းတို့အပေါ်
ဥပဒေအရ အတည်ဖြစ်သည့်အလျောက် ကိုယ်စားလှယ် ဒေါ်မြနှင်းဝေ
က ကိုယ်စားလှယ်အဖြစ် စီမံခန့်ခွဲဆောင်ရွက်ချက်များသည် တရားလို
များအပေါ် အတည်မဖြစ်ကြောင်း မြွက်ဟကြေညာပေးစေလိုမှုစွဲဆိုရန်
အကြောင်းမပေါ်ပေါက်ပေ။

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ကိုယ်စားလှယ်သည် မိမိအား ကိုယ်စားလှယ်

လွှဲသူ၏သဘောတူညီချက်ကို ဦးစွာရယူခြင်းမပြုဘဲ ထို့ပြင် အရေးပါသည့် အကြောင်းအရာအရပ်ရပ်ကို ကိုယ်စားလှယ်လွှဲသူအား အသိမပေးဘဲ ကိုယ်စားလွှဲသည့် ပစ္စည်းကို မိမိအတွက်ဝယ်ယူခြင်းဖြစ်ပါက ကိုယ်စားလှယ် လွှဲသူအနေဖြင့် အရောင်းအဝယ်ပဋိညာဉ်ကို ဖျက်သိမ်းပေးရန် သီးခြား သက်သာခွင့်အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၃၅(က)အရ တရားစွဲဆိုရမည်ဖြစ်သည်။

တရားလိုများ၏ ကိုယ်စားလှယ်စာရသူအမှတ် (၁) တရားပြိုင်က အမှတ်(၂) တရားပြိုင်သို့ အချင်းဖြစ်မြေကွက်များအား မှတ်ပုံတင် စာချုပ်များဖြင့် လွှဲပြောင်းရောင်းချထားသည့် ပဋိညာဉ်များအား အကျိုးသက်ဆိုင်သူ အကြီးအကဲတရားလိုများက ဖျက်သိမ်းလိုပါက အချင်းဖြစ် မှတ်ပုံတင်စာချုပ်များကို ဖျက်သိမ်းပေးရန် သီးခြားသက်သာ ခွင့်အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၃၅ (က) အရ တရားစွဲဆိုရန်သာဖြစ်သည်။ ထိုသို့ တရားစွဲဆိုပြီး တရားရုံးကဖျက်သိမ်းပေးမှသာ အချင်းဖြစ်စာချုပ်များသည် ကိုယ်စားလှယ်လွှဲသူများအပေါ် အကျိုးသက်ရောက်မှုမရှိဖြစ်ပေမည်။

ယခုအမှုတွင် တရားလိုများက အမှတ် (၁) တရားပြိုင်သို့ လွှဲအပ် သည့် မှတ်ပုံတင်ကိုယ်စားလှယ်လွှဲစာများအား အသုံးချ၍ စီမံဆောင်ရွက်ချက် များ အတည်မဖြစ်ကြောင်း မြွက်ဟကြေညာသည့် ဒီကရီချမှတ်ပေးရန် စွဲဆိုခြင်းဖြစ်သောကြောင့် အမှုပုံစံမှန်ကန်သည်ဟု ဆိုနိုင်မည်မဟုတ်ပေ။

၂၀၁၄
ဦးမျိုးဆွသိမ်း ပါ ၂
နှင့်
ဒေါ်မြနှင်းမေ (ခ)
မေ
(ကိုယ်တိုင်နှင့် အမှတ်
(၂)
အယူခံတရားပြိုင်၏
အခွင့်ရကိုယ်စားလှယ်)
ပါ ၃

အယူခံတရားလိုများအတွက် - ဦးမျိုးသိမ်း
တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ

၂၀၁၄
 ဦးမျိုးဆွသိမ်း ပါ ၂
 နှင့်
 ဒေါ်မြနှင်းဝေ (ခ)
 မဝေ
 (ကိုယ်တိုင်နှင့် အမှတ်
 (၂)
 အယူခံတရားပြိုင်၏
 အခွင့်ရကိုယ်စားလှယ်)
 ပါ ၃

အယူခံတရားပြိုင် (၁) (၂)အတွက်-

ဦးမင်းလွင်

တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ

အယူခံတရားပြိုင် (၃) အတွက် -

ကိုယ်တိုင် (မလာ)

မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်၊ ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊
 တရားမကြီးမှုအမှတ် ၃၀ တွင် ဦးမျိုးဆွသိမ်း၊ ဒေါ်မေဝင်းအောင်တို့က
 ဒေါ်မြနှင်းဝေ (ခ) မဝေ၊ ဦးတင်မိုး နှင့် High Tech Concrete Technol-
 ogy Co.,Ltd. တို့အပေါ် ကိုယ်စားလှယ်အဖြစ် စီမံခန့်ခွဲဆောင်ရွက်ချက်
 များသည် တရားလိုများအပေါ် အတည်မဖြစ်ကြောင်း မြက်ဟကြေညာ
 ပေးစေလိုမှုနှင့် အချင်းဖြစ်မြေကွက်များ၏ မြေငှားဂရန်မူရင်များ အပါအဝင်
 ပိုင်ဆိုင်မှုအထောက်အထားများနှင့်တကွ မြေကွက်များကို ရှင်းလင်းဖယ်ရှား
 လျက် မြေကွက်လပ်အဖြစ် လက်ရောက်ရလိုမှုစွဲဆိုခဲ့ရာ ပဏာမရုံး
 ငြင်းချက် ၄ ရပ် ထုတ်ဆင့်ခဲ့ပြီး ယင်းငြင်းချက်များနှင့်စပ်လျဉ်း၍ တရားစွဲ
 ဆိုရန် အကြောင်း ပေါ်ပေါက်ခြင်းမရှိကြောင်း၊ အမှုပုံစံမှန်ကန်ခြင်း
 မရှိကြောင်း၊ ကာလစည်းကမ်းသတ် ကျော်လွန်ခြင်းမရှိကြောင်း၊ တရားလို
 များ ယခင် စွဲဆိုခဲ့သည့် တရားမကြီးမှုအမှတ် ၃၆၅/၂၀၁၁ အမှုအား
 တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေအမိန့် ၂၃၊ နည်းဥပဒေ ၁ (၁) အရ အမှုသစ်
 စွဲဆိုခွင့်မရှိဆိုလျှင် မမှန်ကြောင်း ဖြေဆိုကာ တရားလို၏အဆိုလွှာကို
 ပယ်ကြောင်း အမိန့် ချမှတ်ခဲ့သည်။ အဆိုပါ ဒီကရီကို ဦးမျိုးဆွသိမ်းတို့က
 ကျေနပ်မှုမရှိ၍ ဤအယူခံမှုကို တင်သွင်းခြင်းဖြစ်သည်။

အဆိုလွှာတွင် အမှတ် (၁) တရားလိုသည် အမှတ် (၁) တရားပြိုင်

ထံမှ ၂၀၀၇ ခုနှစ်၊ မေလခန့်က ငွေချေးခဲ့ကြောင်း၊ ငွေချေးသည့်အခါ အာမခံအဖြစ် အမှတ် (၁) တရားလိုပိုင်ဆိုင်သည့် မန္တလေးမြို့နယ်၊ ရဲမွန်တောင်ရပ်ကွက်၊ ကွင်းအမှတ် မ-၆၇ (၂)၊ ဦးပိုင်အမှတ် (၂) နှင့် (၃) တို့၏ ဂရန်စာချုပ်မူရင်း ၂ စောင်၊ ဒေါက်တာအောင်ရဲ၏ ကိုယ်စားလှယ် စာရသူ ဒေါ်ခင်ဝင်းမြင့်က တရားလိုများအား အချင်းဖြစ်မြေကွက်များ အား ပေးကမ်းသည့် မှတ်ပုံတင်အပေးစာချုပ်မူရင်း ၂ စောင်၊ အမှတ် (၁) တရားလိုလက်မှတ်ရေးထိုးထားသည့် စာချုပ်ခေါင်းအလွတ် ၂ စောင် တို့ကို အမှတ် (၁) တရားလိုက အမှတ် (၁) တရားပြိုင်သို့ ပေးအပ်ခဲ့ကြောင်း၊ ထို့အပြင် တရားလိုများက အမှတ် (၁) တရားပြိုင်သို့ အချင်းဖြစ်မြေကွက်နှင့်စပ်လျဉ်း၍ မှတ်ပုံတင်အထူးကိုယ်စားလှယ်လွှဲစာအမှတ် ၈၂၁၃/၂၀၀၇၊ ၈၂၁၄/၂၀၀၇ တို့ကို ၃-၉-၂၀၀၇ နေ့က လွှဲအပ်ပေးခဲ့ကြောင်း၊ တရားလိုများနှင့် အမှတ် (၁) တရားပြိုင်တို့ ပေးရန်၊ ရရန်ရှိသည်များကို ယာယီစာရင်းရှင်းလင်းသည့်အခါ တရားလိုများက အမှတ် (၁) တရားပြိုင်သို့ ငွေကျပ် သိန်း ၆၅၀၀ ပေးအပ်ရန် နှစ်ဦးသဘောတူခဲ့ကြောင်း၊ တရားလိုများအား အသိပေးခြင်းမရှိဘဲ အမှတ် (၁) တရားပြိုင်က ခင်ပွန်းဖြစ်သူ အမှတ် (၂) တရားပြိုင်အား အချင်းဖြစ်မြေကွက်များအား တန်ဖိုးငွေ ကျပ်သိန်း ၃၀ စီဖြင့် မှတ်ပုံတင်စာချုပ်ဖြင့် လွှဲပြောင်းရောင်းချခဲ့သဖြင့် တရားလိုများက အမှတ် (၁) တရားပြိုင်သို့ လွှဲအပ်ထားသည့် မှတ်ပုံတင်ကိုယ်စားလှယ်စာများကို ၄-၆-၂၀၁၀ နေ့ထုတ် ကြေးမုံသတင်းစာမှ ပြန်လည်ရုပ်သိမ်းခဲ့ကြောင်း၊ အမှတ် (၁) တရားပြိုင်က အချင်းဖြစ်မြေကွက်များကို High Tech Concrete Technology Co.,Ltd.

၂၀၁၄
 ဦးမျိုးဆွေသိမ်း ပါ ၂
 နှင့်
 ဒေါ်မြနှင်းဝေ (ခ)
 မဝေ
 (ကိုယ်တိုင်နှင့် အမှတ်
 (၂)
 အယူခံတရားပြိုင်၏
 အခွင့်ရကိုယ်စားလှယ်)
 ပါ ၃

၂၀၁၄

ဦးမျိုးဆွေသိမ်း ပါ ၂

နှင့်

ဒေါ်မြနှင်းမေ (ခ)

မေ

(ကိုယ်တိုင်နှင့် အမှတ်

(၂)

အယူခံတရားပြိုင်၏

အခွင့်ရကိုယ်စားလှယ်)

ပါ ၃

သို့ ငှားရမ်းခဲ့ကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ တရားလိုများက အမှတ် (၁) တရားပြိုင် သို့ လွှဲအပ်ခဲ့သည့် ကိုယ်စားလှယ်စာတို့အား အသုံးချစီမံခန့်ခွဲဆောင်ရွက်ချက် များ အတည်မဖြစ်ကြောင်း မြွက်ဟကြေညာသည့် ဒီကရီနှင့် အချင်းဖြစ် မြေကွက်နှင့် မြေကွက်များ၏ ဂရန်စာချုပ်များ လက်ရောက်ပေးအပ်စေရန် အဆိုပြုစွဲဆိုခြင်းဖြစ်သည်။

အဆိုလွှာနှင့်အတူ မှတ်ပုံတင်ကိုယ်စားလှယ်လွှဲစာနှင့် မှတ်ပုံတင် စာချုပ်မူရင်းများကို ပူးတွဲတင်ပြထားသည်။

တရားပြိုင်များက အချင်းဖြစ်မြေကွက်များကို အမှတ် (၁) တရားလို က အမှတ် (၁) တရားပြိုင်သို့ ရောင်းကြေးငွေ ကျပ်သိန်း ၅၀၀၀ ဖြင့် မြေကွက်နှင့်စပ်လျဉ်းသည့် ပိုင်ဆိုင်မှုစာချုပ်စာတမ်းများပေးအပ်ကာ ၁၀-၆-၂၀၀၇ ရက်စွဲပါ အရောင်းအဝယ်စာချုပ် ချုပ်ဆိုရောင်းချခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည့်အပြင် ၃-၉-၂၀၀၇ နေ့က တရားလိုများက အမှတ် (၁) တရားပြိုင်သို့ မှတ်ပုံတင်အထူးကိုယ်စားလှယ်လွှဲစာများ လွှဲအပ်ခဲ့ကြောင်း၊ တရားလိုများလွှဲအပ်သည့် ကိုယ်စားလှယ်လွှဲစာရရှိသူ အမှတ် (၁) တရားပြိုင်က ၎င်း၏ အခွင့်အာဏာဘောင်အတွင်း အမှတ် (၂) တရားပြိုင် အား အချင်းဖြစ်မြေကွက်များကို ၂၈-၉-၂၀၀၉ ရက်စွဲပါ မှတ်ပုံတင်စာချုပ် များဖြင့် လွှဲပြောင်းရောင်းချခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ တရားလိုများက အမှတ် (၁) တရားပြိုင်သို့ လွှဲအပ်သည့် ကိုယ်စားလှယ်လွှဲစာအတည်ဖြစ်နေဆဲ တွင် အမှတ် (၁) တရားပြိုင်နှင့် အမှတ် (၂) တရားပြိုင်တို့ ချုပ်ဆိုခဲ့သော မှတ်ပုံတင်အရောင်းစာချုပ်များအရ အရောင်းအဝယ်အထမြောက်သွား သဖြင့် တရားစွဲဆိုရန်အကြောင်း မပေါ်ပေါက်ကြောင်း၊ အဆိုပါ မှတ်ပုံတင်

အရောင်းစာချုပ်များအား ဖျက်သိမ်းပေးရန် သီးခြားသက်သာခွင့်အက်
 ဥပဒေပုဒ်မ ၃၉ အရ တရားစွဲဆိုရန်ဖြစ်၍ အမှုစွဲဆိုပုံမှားယွင်းကြောင်း၊
 ကာလစည်းကမ်းသတ်ကျော်လွန်ကြောင်း၊ မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီး
 တရားလွှတ်တော်တွင် ယခင်စွဲဆိုခဲ့သည့် တရားမကြီးမှုအမှတ်
 ၃၆၅/၂၀၁၁ ကို အမှုသစ်စွဲဆိုခွင့်မတောင်းဘဲ ရုပ်သိမ်းခဲ့သည့်အတွက်
 အမှုသစ်စွဲဆိုခွင့်မရှိတော့သဖြင့် အဆိုလွှာကို ပလပ်ပေးရန် ချေပသည်။

၂၀၁၄
 ဦးမျိုးဆွသိမ်း ပါ ၂
 နှင့်
 ဒေါ်မြနှင်းဝေ (ခ)
 မဝေ
 (ကိုယ်တိုင်နှင့် အမှတ်
 (၂)
 အယူခံတရားပြိုင်၏
 အခွင့်ရကိုယ်စားလှယ်)
 ပါ ၃

အယူခံတရားလိုများ၏ ရှေ့နေက အယူခံတရားပြိုင်များစွဲဆိုသည့်
 အမှုမှာ အခြေခံအားဖြင့် တရားစွဲဆိုရန်အကြောင်း ပေါ်ပေါက်ကြောင်း၊
 အယူခံတရားလိုများက အမှတ် (၁) အယူခံတရားပြိုင်သို့ လွှဲအပ်သည့်
 ကိုယ်စားလှယ်လွှဲစာကို အသုံးချကာ အချင်းဖြစ်မြေကွက်များကို အမှတ်
 (၁) အယူခံတရားပြိုင်က အမှတ် (၂) အယူခံတရားပြိုင်သို့ မှတ်ပုံတင်
 စာချုပ်များဖြင့် လွှဲပြောင်းရောင်းချခဲ့ကြောင်း၊ ထိုသို့ရောင်းချခဲ့ခြင်းကို
 အယူခံတရားလိုများသိရှိပြီးနောက်ပိုင်း အယူခံတရားလိုများက အမှတ်
 (၁) အယူခံတရားပြိုင်ထံ လွှဲအပ်သည့် ကိုယ်စားလှယ်လွှဲစာများကို
 ရုပ်သိမ်းကြောင်း တရားလိုများ၏ ရှေ့နေမှ အကြောင်းကြားစာပေးပို့ခြင်း၊
 ကြေးမုံသတင်းစာမှ ကြော်ငြာခြင်းတို့ ပြုလုပ်ခဲ့ကြောင်း၊ ထိုသို့ ပြုလုပ်ခဲ့
 သည့် နေ့ရက်များတွင် တရားစွဲဆိုရန်အကြောင်း ပေါ်ပေါက်ကြောင်း
 အဆိုလွှာတွင် ပြည့်စုံစွာဖော်ပြထားပါလျက် အချင်းဖြစ်မြေကွက်များအား
 မှတ်ပုံတင်စာချုပ်များဖြင့် ချုပ်ဆိုရောင်းချပြီးဖြစ်သဖြင့် ယခုအမှုအား
 တရားစွဲဆိုရန်အကြောင်း မပေါ်ပေါက်ဟု တိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်
 က သုံးသပ်ခဲ့ခြင်းမှာ အဆိုအချေနှင့် ရုံးငြင်းချက်များအပေါ် ပြည့်စုံစွာ

၂၀၁၄

ဦးမျိုးဆွသိမ်း ပါ ၂

နှင့်

ဒေါ်မြနှင်းမေ (ခ)

မေ

(ကိုယ်တိုင်နှင့် အမှတ်

၂)

အယူခံတရားပြိုင်၏

အခွင့်ရကိုယ်စားလှယ်)

ပါ ၃

စစ်ဆေးကြားနာခြင်းမပြုဘဲ အပေါ်ယံသဘောဆုံးဖြတ်ရာရောက်ကြောင်း၊
 တိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်၏ ဆုံးဖြတ်ချက်မှာ အထိန်းအကွပ်
 ကင်းမဲ့စွာ ကျင့်သုံးခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ အမှုပုံစံနှင့်စပ်လျဉ်း၍ အယူခံ
 တရားလိုများ အဆိုပြုထားသည့်အချက်များကို သက်သေထင်ရှားပြနိုင်ပါ
 က တောင်းဆိုသည့် သက်သာခွင့်ပေးနိုင်ပြီး အမှုပုံစံမှန်ကန်ကြောင်း၊
 အယူခံတရားလိုများ အဆိုပြုသည့်အတိုင်း သက်သေထင်ရှားတင်ပြနိုင်
 သော်လည်း အယူခံတရားလိုများ တောင်းဆိုသည့်သက်သာခွင့်ကို ပေးနိုင်
 ခြင်းမရှိပါက အမှုပုံစံမှန်ကန်ခြင်းမရှိဟု သုံးသပ်ခဲ့ခြင်းမှာ အမှုကို ပြည့်စုံစွာ
 စစ်ဆေးပြီးမှ ဆုံးဖြတ်နိုင်မည့်ကိစ္စဖြစ်ပါလျက် ယခုကဲ့သို့ အလျင်စလို
 သုံးသပ်ခဲ့ခြင်းမှာ ကြိုတင်ယူဆချက်ဖြင့် သုံးသပ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊
 သို့ဖြစ်၍ မူလမြို့နယ်တရားရုံး၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီကိုပယ်ဖျက်ပြီး ကျန်
 ငြင်းချက်များကို ဆက်လက်ကြားနာဆုံးဖြတ်ရန် ညွှန်ကြားသည့် အမိန့်
 တစ်ရပ်ချမှတ်ပေးရန် လျှောက်ထားတင်ပြသည်။

အယူခံတရားပြိုင် များ၏ ရှေ့နေက အယူခံတရားလိုများက
 အမှတ် (၁) အယူခံတရားပြိုင်အား လွှဲအပ်သည့် ကိုယ်စားလှယ်စာအရ
 အပ်နှင်းထားသော အခွင့်အာဏာအတွင်း အချင်းဖြစ်မြေကွက်များကို
 အမှတ် (၁) အယူခံတရားပြိုင်က အမှတ် (၂) အယူခံတရားပြိုင်သို့
 မှတ်ပုံတင်စာချုပ် ချုပ်ဆို၍ လွှဲပြောင်းရောင်းချခဲ့ခြင်းသည် အတည်ဖြစ်
 လျက်ရှိကြောင်း၊ အယူခံတရားလိုများက အမှတ် (၁) အယူခံတရားပြိုင်
 သို့ လွှဲအပ်သည့် ကိုယ်စားလှယ်လွှဲစာများကို အစောဆုံးရပ်သိမ်းခဲ့သည့်
 နေ့မှာ ၄-၆-၂၀၁၀ နေ့ထုတ် ကြေးမုံသတင်းစာမှ ရပ်သိမ်းခဲ့ခြင်းဖြစ်၍

ယင်းသို့ ရုပ်သိမ်းခဲ့ခြင်းသည် ပဋိညာဉ်အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၂၀၈ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်အရ အကျိုးသက်ရောက်မှုမရှိသောကြောင့် အယူခံတရားလို များ၏ ကိုယ်စားလှယ်စာရသူ အမှတ် (၁) အယူခံတရားပြိုင်၏ စီမံဆောင်ရွက်ချက်များသည် ဥပဒေအရ အတည်ဖြစ်နေကြောင်း၊ ယင်းသို့ အတည်ဖြစ်နေပါလျက် ၎င်း၏ စီမံဆောင်ရွက်ချက်များသည် အယူခံတရားလိုများအပေါ် အတည်မဖြစ်ကြောင်း မြွက်ဟကြေညာပေးစေလိုမှု တရားစွဲဆိုရန်အကြောင်း မပေါ်ပေါက်ကြောင်း၊ အယူခံတရားလိုများ၏ ကိုယ်စားလှယ်စာရသူ အမှတ် (၁) အယူခံတရားပြိုင်က အယူခံတရားလို များအား အသိမပေးဘဲ ကိုယ်စားလှယ်စာပါ ပစ္စည်းများကို မိမိပိုင်အဖြစ် ခင်ပွန်းဖြစ်သူ အမှတ် (၂) အယူခံတရားပြိုင်သို့ အချင်းဖြစ်မြေကွက်များ ကို တန်ဖိုးငွေ ကျပ်သိန်း ၃၀ စီဖြင့် မရိုးမဖြောင့်သောသဘောဖြင့် စီမံခန့်ခွဲမှုပြုလုပ်ခဲ့ခြင်းကို အတိအလင်း ငြင်းပယ်ခဲ့ပြီးဖြစ်သည်ဟု တရားလို များက အဆိုလွှာအပိုဒ် (၆) (၈) (၉) တို့တွင် အဆိုပြုထားသော်လည်း ကြေးမုံသတင်းစာပါ ကြေညာချက်နှင့် အမှတ် (၁) အယူခံတရားပြိုင် ပေးပို့သည့် အကြောင်းကြားစာတို့တွင် ပဋိညာဉ်အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၂၁၅ ပါ လိုအပ်ချက်နှင့်အညီ အတိအလင်းငြင်းပယ်ကြောင်း ဖော်ပြပါရှိခြင်း မရှိသည်မှာ ထင်ရှားကြောင်း၊ အချင်းဖြစ်အရောင်းအဝယ်စာချုပ်များ ချုပ်ဆိုခြင်းကို အယူခံတရားလိုများက ငြင်းပယ်ရုံမျှဖြင့် ယင်းမှတ်ပုံတင် စာချုပ်များ၏ အကျိုးသက်ရောက်မှုပျက်ပြယ်ခြင်းမရှိဘဲ အတည်ဖြစ်နေ သည့်အတွက် မှတ်ပုံတင်စာချုပ်များသည် အယူခံတရားလိုတို့အပေါ် အတည်မဖြစ်ကြောင်း၊ အဆိုပြုချက်များအရ သိသာထင်ရှားစေခြင်းမရှိ

၂၀၁၄
 ဦးမျိုးဆွသိမ်း ပါ ၂
 နှင့်
 ဒေါ်မြနှင်းဝေ (ခ)
 မဝေ
 (ကိုယ်တိုင်နှင့် အမှတ်
 (၂)
 အယူခံတရားပြိုင်၏
 အခွင့်ရကိုယ်စားလှယ်)
 ပါ ၃

၂၀၁၄

ဦးမျိုးဆွသိမ်း ပါ ၂

နှင့်

ဒေါ်မြနှင်းမေ (ခ)

မေ

(ကိုယ်တိုင်နှင့် အမှတ်

(၂)

အယူခံတရားပြိုင်၏

အခွင့်ရကိုယ်စားလှယ်)

ပါ ၃

ကြောင်း၊ သို့အတွက် တရားစွဲဆိုရန်အကြောင်း မပေါ်ပေါက်ကြောင်း တိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်၏ ဆုံးဖြတ်ချက်သည် မှန်ကန်ကြောင်း၊ အမှတ် (၁) အယူခံတရားပြိုင်မှ အမှတ် (၂) အယူခံတရားပြိုင်သို့ လွှဲပြောင်းရောင်းချသည့် မှတ်ပုံတင်စာချုပ်များ အတည်ဖြစ်နေသရွေ့ အယူခံတရားလိုတို့သည် သီးခြားသက်သာခွင့်အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၈ အရ အချင်းဖြစ်ဥပစာကို လက်ရောက်ရခွင့်မရှိသဖြင့် အဆိုလွှာပါ အဆိုပြုချက် များ ထင်ရှားသည့်တိုင် တောင်းဆိုသောသက်သာခွင့်ကို ရခွင့်မရှိသည်မှာ ထင်ရှားပါ၍ အဆိုလွှာကို ပယ်ခဲ့သည့် တိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော် ၏ ဆုံးဖြတ်ချက်မှန်ကန်ကြောင်း၊ အချင်းဖြစ်ဥပစာကို အယူခံတရားလို များ၏ ကိုယ်စားလှယ်အနေဖြင့် အမှတ် (၁) အယူခံတရားပြိုင်က အမှတ် (၂) အယူခံတရားပြိုင်သို့ လွှဲပြောင်းရောင်းချထားသော စာချုပ်များသည် အယူခံတရားလိုတို့အပေါ် ပဋိညာဉ်အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၂၂၆ အရ အကျိုး သက်ရောက်မှုရှိမည်ဖြစ်သည့်အတွက် အဆိုပါစာချုပ်များကို သီးခြား သက်သာခွင့်အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၃၅ (က) အရ ဖျက်သိမ်းပေးရန် တရားစွဲဆို ရမည်ဖြစ်၍ အမှုပုံစံမှားယွင်းသဖြင့် အယူခံမှုကို ပလပ်ပေးရန် လျှောက်ထားတင်ပြသည်။

အဆိုလွှာအပိုဒ် (၃) အရ အချင်းဖြစ်မြေကွက်များနှင့်စပ်လျဉ်း ပြီး တရားလိုများမှ အမှတ် (၁) တရားပြိုင်သို့ ၃-၉-၂၀၀၇ နေ့တွင် မှတ်ပုံတင်အထူးကိုယ်စားလှယ်လွှဲစာအမှတ် ၈၂၃၃/၂၀၀၇ နှင့် ၈၂၁၄/ ၂၀၀၇ တို့ဖြင့် ကိုယ်စားလှယ်လွှဲအပ်ခဲ့ကြောင်း အဆိုပြုချက်ကို တရားပြိုင် များက ငြင်းဆိုခဲ့ခြင်းမရှိကြောင်း ချေပလွှာအပိုဒ် ၃ (ခ) အရ တွေ့ရသည်။

အဆိုပါမှတ်ပုံတင်အထူးကိုယ်စားလှယ်လွှဲစာ အမှတ် ၈၂၁၃/
 ၂၀၀၇ နှင့် ၈၂၁၄/ ၂၀၀၇ တို့တွင် အချင်းဖြစ်မြေကွက်များနှင့်စပ်လျဉ်း
 ၍ မန္တလေးမြို့စာချုပ်စာတမ်းမှတ်ပုံတင်ရုံးတွင် အရောင်းအဝယ်စာချုပ်
 မှစ၍ ရောင်းချခြင်း၊ ပေါင်နှံခြင်း၊ စွန့်လွှတ်ခြင်းစာချုပ်များ ချုပ်ဆိုခြင်း၊
 သက်ဆိုင်ရာဌာနများတွင် ပြောဆိုလုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်ခြင်းတို့အား
 ကိုယ်စားလှယ်လွှဲအပ်ကြောင်း ဖော်ပြထားပြီး ကိုယ်စားလှယ်လွှဲစာပေးအပ်
 သူများအဖြစ် တရားလိုများက လက်မှတ်ရေးထိုးထားသည်။

၂၀၁၄
 ဦးမျိုးဆွသိမ်း ပါ ၂
 နှင့်
 ဒေါ်မြနှင်းဝေ (ခ)
 မဝေ
 (ကိုယ်တိုင်နှင့် အမှတ်
 (၂)
 အယူခံတရားပြိုင်၏
 အခွင့်ရကိုယ်စားလှယ်)
 ပါ ၃

အဆိုပါ မှတ်ပုံတင်အထူးကိုယ်စားလှယ်စာများအရ အမှတ် (၁)
 တရားပြိုင် ဒေါ်မြနှင်းဝေ (ခ) မဝေက တရားလိုများ၏ကိုယ်စား အချင်း
 ဖြစ်မြေကွက်များကို အမှတ် (၂) တရားပြိုင် ဦးတင်မိုးသို့ တန်ဖိုးငွေ ကျပ်
 သိန်း ၃၀ စီဖြင့် မှတ်ပုံတင်စာချုပ်ဖြင့် လွှဲပြောင်းရောင်းချခဲ့ကြောင်း
 အဆိုလွှာအပိုဒ် (၆) (၇) တို့အရ အဆိုပြုဖော်ပြထားသည်ကို တရားပြိုင်
 များက ငြင်းဆိုခြင်းမရှိပေ။

ထိုသို့ တရားလိုများ၏ ကိုယ်စားလှယ်စာရသူ အမှတ် (၁)
 တရားပြိုင်က အမှတ် (၂) တရားပြိုင်သို့ အချင်းဖြစ်မြေကွက်များအား
 မှတ်ပုံတင်စာချုပ်ဖြင့် လွှဲပြောင်းရောင်းချသည်ကို တရားလိုများကသိရှိ၍
 ၄-၆-၂၀၁၀ နေ့ထုတ် ကြေးမုံသတင်းစာတွင် တရားလိုများက အမှတ်
 (၁) တရားပြိုင်သို့ လွှဲအပ်သည့် မှတ်ပုံတင်အထူးကိုယ်စားလှယ်လွှဲစာများ
 ကို ရုပ်သိမ်းကြောင်း ကြေညာခဲ့သည်။

ထို့ကြောင့် အယူခံတရားလိုများစွဲဆိုသောအမှုမှာ တရားလိုများ
 က အမှတ် (၁) တရားပြိုင်သို့ လွှဲအပ်သည့် မှတ်ပုံတင်အထူးကိုယ်စားလှယ်

၂၀၁၄
ဦးမျိုးဆွသိမ်း ပါ ၂
နှင့်
ဒေါ်မြနှင်းမေ (ခ)
မမေ
(ကိုယ်တိုင်နှင့် အမှတ်
(၂)
အယူခံတရားပြိုင်၏
အခွင့်ရကိုယ်စားလှယ်)

စာများကို အသုံးပြု၍ တရားလိုများ၏ ကိုယ်စားလှယ်စာရသူ အမှတ် (၁) တရားပြိုင်က အမှတ် (၂) တရားပြိုင်သို့ အချင်းဖြစ်မြေကွက်များ လွှဲပြောင်းရောင်းချခဲ့သည့် မှတ်ပုံတင်စာချုပ်များ အတည်မဖြစ်ကြောင်း မြွက်ဟကြေညာသည့် ဒီကရီနှင့် မြေကွက်များနှင့် ဂရန်စာချုပ်များ လက်ရောက်ပေးအပ်စေရန် စွဲဆိုမှုဖြစ်ကြောင်း အဆိုလွှာအရ ထင်ရှား သည်။

တရားလိုများအဆိုပြုသည့် တရားလိုများက အမှတ် (၁) တရားပြိုင်သို့ လွှဲအပ်သည့် မှတ်ပုံတင်ကိုယ်စားလှယ်လွှဲစာများ တည်ရှိခြင်းနှင့် အမှတ် (၁) တရားပြိုင်က အမှတ် (၂) တရားပြိုင်သို့ အချင်းဖြစ် မြေကွက်များ ရောင်းချခဲ့သည့် မှတ်ပုံတင်စာချုပ်များ တည်ရှိခြင်းတို့ကို နှစ်ဖက်သောအမှုသည်များက အငြင်းမပွားပေ။ ထိုသို့ အငြင်းပွားမှုမရှိ လျှင် ယင်းမှတ်ပုံတင်စာချုပ်များနှင့် ကိုယ်စားလှယ်လွှဲစာတို့နှင့်စပ်လျဉ်း၍ သက်သေခံချက်ရယူရန် အကြောင်းမရှိပေ။ ထို့အပြင် အဆိုအချေနှင့် ပူးတွဲတင်ပြသည့် အချင်းဖြစ်မြေကွက်များနှင့်စပ်လျဉ်းသည့် မှတ်ပုံတင် ကိုယ်စားလှယ်လွှဲစာမူရင်းများနှင့် မှတ်ပုံတင်အရောင်းအဝယ်စာချုပ် စာတမ်းများသည် မူရင်းများကို တင်ပြထားခြင်းဖြစ်သဖြင့် စစ်မှန်ကြောင်း မှတ်ယူရန်သာဖြစ်ပြီး အဆိုပါစာချုပ်စာတမ်းမူရင်းများကို အဆိုအချေ၏ တစ်စိတ်တစ်ဒေသအဖြစ် အမှုတွင် ထည့်သွင်းစဉ်းစားနိုင်ပေသည်။ ထို့ကြောင့် မူလတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်က အဆိုအချေတို့အရ ပဏာမငြင်းချက်များကို ဖြေဆိုဆုံးဖြတ်ခဲ့ခြင်းသည် မှားယွင်းမှုမရှိပေ။

အချင်းဖြစ်မြေကွက်များနှင့် စပ်လျဉ်း၍ တရားလိုများ၏

ကိုယ်စားလှယ်စာရသူအမှတ်(၁) တရားပြိုင်က ၎င်း၏ အခွင့်အာဏာအတွင်း အမှတ် (၂) တရားပြိုင် ဦးတင်မိုးသို့ ၂၈-၉-၂၀၀၉ နေ့တွင် မှတ်ပုံတင်စာချုပ်များ ချုပ်ဆို၍ လွှဲပြောင်းရောင်းချခဲ့ခြင်းသည် ကိုယ်စားလှယ်လွှဲသူ တရားလိုများကိုယ်တိုင်ရောင်းချသကဲ့သို့ အတည်ဖြစ်သည်ဟု ပဋိညာဉ်အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၂၂၆ အရ မှတ်ယူနိုင်မည်ဖြစ်ပေသည်။

၂၀၁၄
ဦးမျိုးဆွေသိမ်း ပါ ၂
နှင့်
ဒေါ်မြနှင်းဝေ (ခ)
မဝေ
(ကိုယ်တိုင်နှင့် အမှတ်
(၂)

ထို့ကြောင့် ကိုယ်စားလှယ်ဖြစ်သူ ဒေါ်မြနှင်းဝေက ကိုယ်စားလှယ်အဖြစ် ဆောင်ရွက်ချက်များသည် တရားလို ဦးမျိုးဆွေသိမ်းတို့အပေါ် ဥပဒေအရ အတည်ဖြစ်သည့်အလျောက် ကိုယ်စားလှယ် ဒေါ်မြနှင်းဝေက ကိုယ်စားလှယ်အဖြစ် စီမံခန့်ခွဲဆောင်ရွက်ချက်များသည် တရားလိုများအပေါ် အတည်မဖြစ်ကြောင်း မြက်ဟကြေညာပေးစေလိုမှုစွဲဆိုရန် အကြောင်းမပေါ်ပေါက်ပေ။

အယူခံတရားပြိုင်၏
အခွင့်ရကိုယ်စားလှယ်
ပါ ၃

အမှုတွင် အမှတ် (၁) တရားပြိုင်က တရားလိုများ၏ ကိုယ်စားလှယ်စာရသူအနေဖြင့် အမှတ် (၂) တရားပြိုင်သို့ အချင်းဖြစ်မြေကွက်များအား မှတ်ပုံတင်စာချုပ်ဖြင့် လွှဲပြောင်းရောင်းချခြင်းကို တရားလိုများအား အသိပေးခြင်းမရှိဟု အဆိုလွှာအပိုဒ် (၆) တွင် အဆိုပြုထားသည်။ တရားလိုများ၏ ကိုယ်စားလှယ်စာရသူ အမှတ် (၁) တရားပြိုင်သည် အကြီးအကဲတရားလိုများအား အသိမပေးဘဲ အချင်းဖြစ်မြေကွက်များကို ခင်ပွန်းဖြစ်သူ အမှတ် (၂) တရားပြိုင်သို့ တန်ဖိုးငွေ ကျပ်သိန်း ၃၀ စီဖြင့် မှတ်ပုံတင်စာချုပ်ဖြင့် လွှဲပြောင်းရောင်းချခဲ့ခြင်းသည် အမှတ် (၁) တရားပြိုင်နှင့် အမှတ် (၂) တရားပြိုင်ပိုင်အဖြစ် စီမံဆောင်ရွက်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်ဟု

၂၀၁၄

ဦးမျိုးဆွေသိမ်း ပါ ၂

နှင့်

ဒေါ်မြနှင်းမေ (ခ)

မေ

(ကိုယ်တိုင်နှင့် အမှတ်

၂)

အယူခံတရားပြိုင်၏

အခွင့်ရကိုယ်စားလှယ်)

ပါ ၃

အဆိုလွှာအပိုဒ် (၆) အရ အဆိုပြုသည့်အတိုင်း မှန်ကန်လျှင် ထိုသို့ ဆောင်ရွက်ခဲ့ခြင်းအတွက် အကြီးအကဲတရားလိုများတွင် နစ်နာဆုံးရှုံးသည် ဟုဆိုပါက အကြီးအကဲဖြစ်သူ တရားလိုများသည် အချင်းဖြစ်မြေကွက် များကို ကိုယ်စားလှယ်စာရသူ အမှတ် (၁) တရားပြိုင်က အမှတ် (၂) တရားပြိုင်သို့ အရောင်းအဝယ်ပြုလုပ်ခဲ့ခြင်းကို အတည်မပြုဘဲ ငြင်းဆိုခွင့် ရှိနိုင်သည်ဟု ပဋိညာဉ်အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၂၁၅ တွင် ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။

သို့ဖြစ်၍ အကြီးအကဲတရားလိုများ သိရှိခြင်းမရှိဘဲ ၎င်းတို့က လွှဲအပ်သည့် ကိုယ်စားလှယ်စာရသူ အမှတ် (၁) တရားပြိုင်က ခင်ပွန်း ဖြစ်သူ အမှတ် (၂) တရားပြိုင်သို့ အချင်းဖြစ်မြေကွက်များကို မှတ်ပုံတင် စာချုပ်ဖြင့် လွှဲပြောင်းရောင်းခဲ့သည့် အရောင်းပဋိညာဉ်များမှာ ပျက်ပြယ် လိုသူက ပဋိညာဉ်အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၂ (ဈ) အရ ပျက်ပြယ်ခွင့်ရသော ပဋိညာဉ်များဖြစ်ပြီး ယင်းပဋိညာဉ်များကို အကြီးအကဲတရားလိုများက အတည်မပြုဘဲ ပဋိညာဉ်အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၂၁၅ အရ ငြင်းဆိုနိုင်ပေသည်။

ကိုယ်စားလှယ်စာရသူ အမှတ် (၁) တရားပြိုင်သည် အကြီးအကဲ တရားလိုများ သိရှိခြင်းမရှိဘဲ အချင်းဖြစ်မြေကွက်များကို မှတ်ပုံတင်စာချုပ် ဖြင့် ချုပ်ဆို၍ လွှဲပြောင်းရောင်းချခဲ့ခြင်းကို အကြီးအကဲတရားလိုများက လက်မခံလိုဟုဆိုပါက ကိုယ်စားလှယ်၏ ဆောင်ရွက်ချက်ကို ပယ်ဖျက်ရန် ဆောင်ရွက်နိုင်မည်ဖြစ်သည်ဟု ပဋိညာဉ်အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၂ (ဈ) တွင် ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။

သို့ရာတွင် ပဋိညာဉ်အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၂၁၅ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များ နှင့် ညီညွတ်သည့်ကိစ္စတွင် ကိုယ်စားလှယ်၏ ဆောင်ရွက်ချက်ကို ငြင်းဆို

(repudiate)ရုံမျှဖြင့်ကိုယ်စားလှယ်၏ ဆောင်ရွက်ချက်များသည် ပျက်ပြယ် သွားခြင်းမရှိပေ။ သို့ဖြစ်ရာ ပဋိညာဉ်အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၂၁၅ အရ အရေး ဆိုရာတွင် ကိုယ်စားလှယ်၏ဆောင်ရွက်ချက်ကို ပယ်ဖျက်သည့် သက်သာခွင့် ကို တောင်းဆိုရန် လိုမည်ဖြစ်သည်။

၂၀၁၄
ဦးမျိုးဆွေသိမ်း ပါ ၂
နှင့်
ဒေါ်မြနှင်းဝေ (ခ)
မဝေ
(ကိုယ်တိုင်နှင့် အမှတ်
(၂)
အယူခံတရားပြိုင်၏
အခွင့်ရကိုယ်စားလှယ်)
ပါ ၃

ကိုယ်စားလှယ်သည် မိမိအား ကိုယ်စားလှယ်လွှဲသူ၏ သဘောတူညီချက်ကို ဦးစွာရယူခြင်းမပြုဘဲ ထို့ပြင် အရေးပါသည့် အကြောင်းအရာအရပ်ရပ်ကို ကိုယ်စားလှယ်လွှဲသူအား အသိမပေးဘဲ ကိုယ်စားလွှဲသည့် ပစ္စည်းကို မိမိအတွက်ဝယ်ယူခြင်းဖြစ်ပါက ကိုယ်စားလှယ် လွှဲသူအနေဖြင့် အရောင်းအဝယ်ပဋိညာဉ်ကို ဖျက်သိမ်းပေးရန် သီးခြား သက်သာခွင့်အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၃၅(က)အရ တရားစွဲဆိုရမည်ဖြစ်သည်။

တရားလိုများ၏ ကိုယ်စားလှယ်စာရသူအမှတ် (၁) တရားပြိုင်က အမှတ်(၂) တရားပြိုင်သို့ အချင်းဖြစ်မြေကွက်များအား မှတ်ပုံတင် စာချုပ်များဖြင့် လွှဲပြောင်းရောင်းချထားသည့် ပဋိညာဉ်များအား အကျိုးသက်ဆိုင်သူ အကြီးအကဲတရားလိုများက ဖျက်သိမ်းလိုပါက အချင်းဖြစ် မှတ်ပုံတင်စာချုပ်များကို ဖျက်သိမ်းပေးရန် သီးခြားသက်သာ ခွင့်အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၃၅ (က) အရ တရားစွဲဆိုရန်သာဖြစ်သည်။ ထိုသို့ တရားစွဲဆိုပြီး တရားရုံးကဖျက်သိမ်းပေးမှသာ အချင်းဖြစ်စာချုပ်များသည် ကိုယ်စားလှယ်လွှဲသူများအပေါ် အကျိုးသက်ရောက်မှုမရှိဖြစ်ပေမည်။

ယခုအမှုတွင် တရားလိုများက အမှတ် (၁) တရားပြိုင်သို့ လွှဲအပ် သည့် မှတ်ပုံတင်ကိုယ်စားလှယ်လွှဲစာများအား အသုံးချ၍ စီမံဆောင်ရွက်ချက် များ အတည်မဖြစ်ကြောင်း မြွက်ဟကြေညာသည့် ဒီကရီချမှတ်ပေးရန်

၂၀၁၄

ဦးမျိုးဆွသိမ်း ပါ ၂

နှင့်

ဒေါ်မြနှင်းဝေ (ခ)

မဝေ

(ကိုယ်တိုင်နှင့် အမှတ်

၂)

အယူခံတရားပြိုင်၏

အခွင့်ရကိုယ်စားလှယ်)

ပါ ၃

စွဲဆိုခြင်းဖြစ်သောကြောင့် အမှုပုံစံမှန်ကန်သည်ဟု ဆိုနိုင်မည်မဟုတ်ပေ။

တရားလိုများက သက်သာခွင့်နှစ်ရပ် တောင်းဆိုထားရာ ဒုတိယ တောင်းဆိုသည့် သက်သာခွင့်သည် ပထမသက်သာခွင့်အပေါ် တည်မှီနေ ပြီး ပထမသက်သာခွင့်အတွက် တောင်းဆိုသော မြွက်ဟကြေညာပေးစေ လိုမှု အမှုပုံစံမှန်ကန်ခြင်းမရှိဟုဆိုလျှင် ဒုတိယသက်သာခွင့်တောင်းဆို သော အမှုမှာလည်း အမှုပုံစံမှန်ကန်ရန် အကြောင်းမရှိနိုင်ပေ။

ဦးခင်မောင်ကြည် ပါ ၂ နှင့် ဒေါ်အောင်စောနုအမှု^(၁) ကို ရည်ညွှန်း သည်။

မှတ်ပုံတင်အရောင်းစာချုပ်အမှတ် ၁၁၀၈/၂၀၁၀ နှင့် ၁၁၁၇/ ၂၀၁၀ တို့ ချုပ်ဆိုသည့်နေ့မှာ ၂၈-၉-၂၀၀၉ နေ့ဖြစ်သည်။ မှတ်ပုံတင် သည့်နေ့မှာ ၂၅-၅-၂၀၁၀ နေ့ဖြစ်သည်။ တရားလိုတို့က အမှတ် (၁) တရားပြိုင် ဒေါ်မြနှင်းဝေအား လွှဲအပ်ထားသော ကိုယ်စားလှယ်စာများကို အစောဆုံးရုပ်သိမ်းသည့်နေ့မှာ ၄-၆-၂၀၁၀ နေ့ထုတ် ကြေးမုံသတင်းစာ မှတစ်ဆင့် ရုပ်သိမ်းသည့်နေ့ဖြစ်သည်။ ထိုသို့ တရားလိုတို့က အတိအလင်း ကြေးမုံသတင်းစာမှတစ်ဆင့် ရုပ်သိမ်းသည့်အခါ အချင်းဖြစ်အရောင်း အဝယ်စာချုပ်များကို ချုပ်ဆိုမှတ်ပုံတင်ပြီးဖြစ်သည်။

ပဋိညာဉ်အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၂၀၈ တွင် ကိုယ်စားလှယ်၏အခွင့် အာဏာကို ရပ်စဲခြင်းသည် ကိုယ်စားလှယ်နှင့်စပ်လျဉ်း၍ ထိုသို့ ရပ်စဲ ကြောင်း ထိုသူမသိမိသော်လည်းကောင်း၊ အခြားသူများနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ထိုသူများမသိမိသော်လည်းကောင်း အကျိုးသက်ရောက်သည်မဟုတ်ဟု ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။

(၁) ၁၉၉၇ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၂၃။

တရားလိုတို့က အမှတ် (၁) တရားပြိုင် ဒေါ်မြနှင်းဝေအား လွှဲအပ်ထားသော ကိုယ်စားလှယ်လွှဲစာများကို ရုပ်သိမ်းကြောင်း ကြေညာသည့် ၄-၆-၂၀၁၀ နေ့မတိုင်မီ ၂၅-၅-၂၀၁၀ ရက်နေ့တွင် အချင်းဖြစ်စာချုပ်များကို မှတ်ပုံတင်ပြီးဖြစ်သဖြင့် တရားလိုများက အမှတ် (၁) တရားပြိုင် ဒေါ်မြနှင်းဝေအား လွှဲအပ်ထားသည့် ကိုယ်စားလှယ်၏ အခွင့်အာဏာကို ရပ်စဲခြင်းသည် ပဋိညာဉ်အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၂၀၈ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များအရ အကျိုးသက်ရောက်မှုမရှိသောကြောင့် ထိုသို့ ရုပ်သိမ်းသည်ကို အကြောင်းပြု၍ ကိုယ်စားလှယ် ဒေါ်မြနှင်းဝေက ကိုယ်စားလှယ်အဖြစ် စီမံခန့်ခွဲဆောင်ရွက်ချက်များသည် တရားလိုတို့အပေါ် အတည်မဖြစ်ကြောင်း မြွက်ဟကြေညာပေးစေလိုမှုစွဲဆိုရန် အကြောင်းမပေါ်ပေါက်ချေ။

အမှုပုံစံမှန်ကန်ခြင်းမရှိလျှင် အဆိုပါအမှုကို ပလပ်ရန်သာဖြစ်သည်။ မူလတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်သည် အမှုပုံစံမှန်ကန်ခြင်းမရှိဟု ဖြေဆိုဆုံးဖြတ်ချက်အရ တရားလိုများစွဲဆိုသောအမှုကို ပလပ်ရန်ဖြစ်ပါလျက် ပဏာမငြင်းချက်အမှတ် (၁) (၃) (၄) တို့ကို ဆက်လက်ဖြေဆိုကာ အဆိုလွှာကိုပယ်သည့် အမိန့်ချမှတ်ခဲ့ခြင်းသည် မှားယွင်းပေသည်။ သို့ရာတွင် အယူခံတရားလိုတို့ တင်သွင်းသည့် အယူခံမှုတွင် အယူခံတရားလိုတို့အား ထိခိုက်နစ်နာစေမည့် အမိန့်ကိုချမှတ်ရန် သင့်မည်မဟုတ်၍ တိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်၏ အမိန့်အပေါ် ဤရုံးက ဝင်ရောက်စွက်ဖက်ရန် အကြောင်းမရှိပေ။

ထို့ကြောင့် ဤတရားမအယူခံမှုကို စရိတ်နှင့်တကွ ပလပ်လိုက်သည်။

ရှေ့နေစရိတ် ကျပ် ၃၀၀၀၀/- သတ်မှတ်သည်။

၂၀၁၄
 ဦးမျိုးဆွသိမ်း ပါ ၂
 နှင့်
 ဒေါ်မြနှင်းဝေ (ခ)
 မဝေ
 (ကိုယ်တိုင်နှင့် အမှတ်
 (၂)
 အယူခံတရားပြိုင်၏
 အခွင့်ရကိုယ်စားလှယ်)
 ပါ ၃

တရားမအထူးအယူခံမှု

ပြည်ထောင်စုတရားသူကြီးချုပ် ဦးထွန်းထွန်းဦး

ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်တရားသူကြီးများဖြစ်ကြသော

ဦးသာဌေး၊ ဦးစိုးညွန့်၊ ဦးမြသိမ်း၊ ဦးမြင့်အောင်၊

ဦးအောင်ဇော်သိန်းနှင့် ဦးမြင့်ဟန်

တို့ရှေ့တွင်

ဒေါ်မြမြ

(၎င်း၏အခွင့်ရက်ိယံစားလှယ် ဒေါ်သန္တာထွန်း)

နှင့်

ဦးဟန်ရွှေ ပါ ၂ *

အယူခံမှုကြားနာရန် ခေါ်သောအခါ အယူခံတရားလို မလာ
ရောက်သော်လည်း အယူခံတရားပြိုင် လာရောက်လျှင်
အယူခံတရားပြိုင်ဘက်ကို ကြားနာ၍ စီရင်ဆုံးဖြတ်နိုင်
ခွင့် ရှိခြင်း၊ အယူခံမှုကို အမှုသွားအမှုလာအရ ပလပ်
ခြင်းမပြုနိုင်သော်လည်း ခွင့်ပြုနိုင်ခြင်း၊ တရားမကျင့်ထုံး
ဥပဒေ၊ အမိန့် ၄၁၊ နည်းဥပဒေ ၂၆ နှင့် သက်ဆိုင်သည့်

---

* ၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ တရားမအထူးအယူခံမှုအမှတ်- ၃၂
+ ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ တရားမအယူခံမှုအမှတ် ၆၈၉ တွင် ချမှတ်သော ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊
နိုဝင်ဘာလ ၆ ရက်စွဲပါ ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်၏ စီရင်ချက် နှင့်
ဒီကရီကိုအယူခံမှု။

အခါ ယင်းဥပဒေ အမိန့် ၄၁၊ နည်းဥပဒေ ၁၇ (၁) (၂)

ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များကို လိုက်နာရန် မလိုတော့ခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေ၊အမိန့် ၄၁၊ နည်းဥပဒေ ၁၇(၁) ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်အရဆိုလျှင် ချိန်းဆိုသည့် ရက်တွင်ဖြစ်စေ၊ ကြားနာရန် ရွှေ့ဆိုင်းသည့်အခြားရက်တွင်ဖြစ်စေ အယူခံမှုကိုကြားနာရန်ခေါ်သော အခါ အယူခံ တရားလိုမလာရောက်လျှင် တရားရုံးက အယူခံမှုကိုပလပ် ကြောင်း အမိန့်ချမှတ်နိုင်သည်ဟု ဖော်ပြထားသည့်အတွက် အယူခံမှုကို မလွဲမသွေ ပလပ်ရမည်ဟုမဆိုလိုပေ။ တရားရုံးက အယူခံမှုကိုပလပ် ကြောင်း အမိန့်ချမှတ်နိုင်သည်ဟုသာ ဆိုထားခြင်းကြောင့် အယူခံတရားရုံး က အယူခံမှုကိုပလပ်ခြင်းမပြုဘဲ ရုံးရှေ့လာရောက်သော အယူခံတရား ပြိုင်ဘက်ကို ကြားနာ၍ စီရင်ဆုံး ဖြတ်နိုင်ခွင့်ကို အဆိုပါ အမိန့် ၄၁၊ နည်းဥပဒေ ၁၇(၁)ပြဋ္ဌာန်းချက်က ပိတ်ပင်တားမြစ်ခြင်းမပြုချေ။

အယူခံတရားလိုမလာရောက်လျှင် အယူခံရုံးကသင့်သည် ထင်မြင်ပါက အယူခံမှုကို ထိုသို့လာရောက် ရန်ပျက်ကွက်သည့်အတွက် ပယ်နိုင်သည်။ သို့သော် အယူခံမှုကို အမှုသွားအမှုလာအရ ပလပ်ခြင်း မပြုနိုင်ကြောင်း ဘဆုဒေး(ဗ်)နှင့် ဘီဒတ်ရှိ အမှု^(၃) တွင် ထုံးဖွဲ့ထား သည်။ သို့ဖြစ်၍အယူခံတရားလိုမလာရောက်၊ ပျက်ကွက်ခြင်းကြောင့် အယူခံမှုကို အမှုသွား အမှုလာအရ ပလပ်ခြင်းမပြုနိုင်သော်လည်း အယူခံမှုကို အမှုသွားအမှုလာအရ ခွင့်ပြုခြင်းမပြုနိုင်ဟု ဆိုလိုခြင်း မဟုတ်ပေ။

၂၀၁၄
ဒေါ်မြမြ
(၎င်း၏အခွင့်ရ
ကိုယ်စားလှယ်
ဒေါ်သန္တာထွန်း)
နှင့်
ဦးဟန်ရွှေ ပါ ။

၂၀၁၄

ဒေါ်မြမြ
(၎င်း၏အခွင့်ရ
ကိုယ်စားလှယ်
ဒေါ်သန္တာထွန်း)
နှင့်
ဦးဟန်ရွှေ ပါ ၂

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ဧရာဝတီတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်က အယူခံတရားလိုများနှင့် ၎င်းတို့ရှေ့နေမလာ ရောက်သော်လည်း အယူခံမှုကို ပထမအကြိမ်ကြားနာ၍ တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၄၁၊ နည်းဥပဒေ ၂၅ အရ ညွှန်ကြားသည့် အမိန့်ကို ချမှတ်ခဲ့သည်။ မူလရုံးက ထိုအမိန့် ၄၁၊ နည်းဥပဒေ ၂၅ အရ ညွှန်ကြားသည့်အမိန့်ကို ဆောင်ရွက်ပြီး အမှုတွဲကို ပြန်လည်တင်ပြလာသည့်အခါ တရားလွှတ်တော်က အယူခံမှုကို ဒုတိယအကြိမ်ကြားနားခဲ့ ခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုသို့ ကြားနာသည့်အခါတွင် အယူခံတရားလို ဦးဟန်ရွှေတို့နှင့် ၎င်းတို့ရှေ့နေသည် အယူခံရုံးသို့ မလာရောက်၊ ပျက်ကွက်ခဲ့သည်။ တရားလွှတ်တော်က ရုံးသို့ လာရောက်သော အယူခံတရားပြိုင်ဘက်ကိုသာ ကြားနာ ပြီး အယူခံမှုကိုခွင့်ပြုသည့် ဒီကရီချမှတ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၄၁ ၊ နည်းဥပဒေ ၂၅ အရ မူလရုံးသို့ ညွှန်ကြားချက်အပေါ် ဆောင်ရွက်ပြီး ပြန်လည်တင်ပြသည့်အခါ အယူခံရုံးဖြစ်သော တရားလွှတ်တော်သည် ယင်းဥပဒေအမိန့် ၄၁၊ နည်းဥပဒေ ၂၆(၂) နှင့်အညီ အယူခံမှုကို အဆုံးအဖြတ်ပြုရန် ဆက်လက်ဆောင်ရွက်ရမည်ဖြစ်သည်။

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ အထက်ပါအမိန့် ၄၁၊ နည်းဥပဒေ ၂၆(၂)ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်အရဆိုလျှင် အယူခံရုံးသည် အယူခံမှုကို အဆုံးအဖြတ်ပြုရန်အတွက် ဆက်လက်ဆောင်ရွက်ရမည်သာဖြစ်၍ အယူခံမှုကိုပြန်လည်မကြားနာဘဲ ဆက်လက်ဆောင်ရွက်နိုင်သဖြင့် အယူခံတရားလိုကိုမကြား

နာဘဲ အယူခံမှုကို ဆုံးဖြတ်နိုင်ခွင့်ရှိပေသည်။ တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေ အမိန့် ၄၁ ၊ နည်းဥပဒေ ၂၆ နှင့်သက်ဆိုင်သည့်အခါ ယင်းဥပဒေအမိန့် ၄၁၊ နည်းဥပဒေ ၁၇(၁)(၂)ပါပြဋ္ဌာန်းချက်များကို လိုက်နာရန် မလိုတော့ပေ။

၂၀၁၄
ဒေါ်မြမြ
(၎င်း၏အခွင့်ရ
ကိုယ်စားလှယ်
ဒေါ်သန္တာထွန်း)
နှင့်
ဦးဟန်ရွှေ ပါ ။

အယူခံတရားလိုအတွက် - ဦးမျိုးညွန့်ဝင်း
တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ

အယူခံတရားပြိုင်အတွက် - ဦးစိုးသိန်း
တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ

မအူပင်ခရိုင်တရားရုံး၊ ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၁၅ တွင် ဒေါ်မြမြက ဦးဟန်ရွှေပါ ၂ ဦးတို့အပေါ် ငါးကန်များ၏တရားဝင် ပိုင်ရှင်ဖြစ်ကြောင်း မြက်ဟကြေညာပေးရန်နှင့် တရားပြိုင်အား ငါးကန်များ မှ ထွက်ခွာပေးစေလိုမှုစွဲဆိုရာ အနိုင်ဒီကရီချမှတ်ခဲ့သည်။ တရားပြိုင် ဦးဟန်ရွှေပါ ၂ ဦးတို့က ဧရာဝတီတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်သို့ ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ တရားမပထမအယူခံမှုအမှတ် ၃၂ တွင် အယူခံသောအခါ အယူခံတရားလိုနှင့် ၎င်းရှေ့နေတို့လာရောက်ခြင်းမရှိသော်လည်း အယူခံ မှုကို ခွင့်ပြု၍ မူလမှုကိုပလပ်ခဲ့သည်။ တရားလို ဒေါ်မြမြက ပြည်ထောင်စု တရားလွှတ်တော်ချုပ်သို့ ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ တရားမအယူခံမှုအမှတ် ၆၈၉ တွင် အယူခံသော်လည်း အောင်မြင်မှုမရရှိချေ။ ထို့ကြောင့် ၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ တရားမအထွေထွေလျှောက်လွှာ (အထူး) အမှတ် ၄၅ တွင် အထူးအယူခံ ဝင်ခွင့်ပြုရန် လျှောက်ထားသောအခါ အောက်ပါပြဿနာကို ပြန်လည်

၂၀၁၄

ဒေါ်မြမြ
(၎င်း၏အခွင့်ရ
ကိုယ်စားလှယ်
ဒေါ်သန္တာထွန်း၊
နှင့်
ဦးဟန်ရွှေ ပါ ၂

စိစစ်ကြားနာနိုင်ရန် အထူးအယူခံဝင်ခွင့်ပြုခဲ့သည်-

“ ဧရာဝတီတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်သည် အယူခံမှုကို ကြားနာရန် ချိန်းဆိုသောနေ့၌ အယူခံတရားလို လာရောက် ခြင်းမရှိဘဲလျက် အယူခံမှုကိုကြားနာပြီးနောက် တရားလိုစွဲဆို သောအမှုကို စရိတ်နှင့်တကွပလပ်ခဲ့ခြင်းကို ပြည်ထောင်စုတရား လွှတ်တော်ချုပ်က အတည်ပြုခဲ့ခြင်းသည် ဥပဒေအရ မှန်ကန် ခြင်းရှိ မရှိ။ ”

အယူခံတရားလို၏ရှေ့နေက ဧရာဝတီတိုင်းဒေသကြီးတရား လွှတ်တော်တွင် တရားမပထမအယူခံမှုကို ကြားနာသည့်နေ့၌ အယူခံ တရားလို ဦးဟန်ရွှေပါ ၂ ဦး (မူလရုံးတရားပြိုင်) တို့နှင့် ၎င်းတို့၏ ရှေ့နေ လာရောက်ခြင်းမရှိကြောင်း၊ ထို့ကြောင့် တရားလွှတ်တော်က တရားမ ကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၄၁၊ နည်းဥပဒေ ၁၇(၁) အရ အယူခံမှုကို ပလပ် သည့်အမိန့်ချမှတ်နိုင်ပါလျက် ချမှတ်ခြင်းမပြုဘဲ အမှု၏အရည်အသွေးကို ပါ ထည့်သွင်းဆုံးဖြတ်ခဲ့ခြင်းကြောင့် ယခုအမှုမှအယူခံတရားလို ဒေါ်မြမြ၏ အခွင့်အရေးကို ဆုံးရှုံးစေကြောင်း၊ တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၄၁၊ နည်းဥပဒေ ၁၉ တွင် နည်းဥပဒေ ၁၁ (၂) အရဖြစ်စေ၊ နည်းဥပဒေ ၁၇ အရဖြစ်စေ၊ နည်းဥပဒေ ၁၈ အရဖြစ်စေ အယူခံမှုကိုပလပ်လျှင် အယူခံ တရားလိုက အမှုကိုပြန်လည်လက်ခံရန် လျှောက်ထားနိုင်ကြောင်း၊ အယူခံ မှုကိုကြားနာရန်ခေါ်စဉ်က လုံလောက်သော အကြောင်းတစ်ခုခုကြောင့် မိမိမလာရောက်နိုင်ခြင်း သို့မဟုတ် တောင်းဆိုသောငွေကို မတင်သွင်းနိုင် ခြင်းဖြစ်ကြောင်း သက်သေထင်ရှားပြလျှင် တရားရုံးသည် သင့်သည်

ဒေါ်မြမြ
(၎င်း၏အခွင့်ရ
ကိုယ်စားလှယ်
ဒေါ်သန္တာထွန်း)
နှင့်
ဦးဟန်ရွှေ ပါ။

ထင်မြင်သည့်စည်းကမ်းချက်များသတ်မှတ်၍ အယူခံကို ပြန်လည်လက်ခံ
ရမည်ဟုပြဋ္ဌာန်းထားကြောင်း၊ သို့ပါ၍ တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၄၁၊
နည်းဥပဒေ ၁၇(၁) နှင့် နည်းဥပဒေ ၁၉ တို့တွင် ပြဋ္ဌာန်းထားချက်များအရ
တရားလွှတ်တော်က အယူခံတရားလိုမလာရောက်ပါက သက်သေခံချက်
နှင့် မူလရုံးစီရင်ချက်ကို စိစစ်ပြီး အမှုကို အရည်အသွေးအရ အဆုံးအဖြတ်
ပေးရန်တာဝန်မရှိပါဘဲလျက် အမှုအရည်အသွေးကို ဆုံးဖြတ်ပေးခဲ့ခြင်းမှာ
မှန်ကန်မှုမရှိကြောင်း၊ ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်က အဆိုပါ
ဒီကရီကို ဆက်လက်အတည်ပြုသည့်အမိန့်မှာလည်း ဥပဒေနှင့်ညီညွတ်မှုမ
ရှိပါကြောင်း၊ ကြားနာခဲ့သည့်ပြဿနာကို ဥပဒေအရ မှန်ကန်ခြင်းမရှိဟု
ဖြေဆိုကာ မအူပင်ခရိုင်တရားရုံး၏ ဒီကရီကိုပြန်လည်အတည်ပြုသင့်
ကြောင်းဖြင့် လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

အယူခံတရားပြိုင်များ၏ ရှေ့နေက တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့်
၄၁၊ နည်းဥပဒေ ၁၇ (၁) ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက် သက်သက်အရဆိုလျှင် အယူခံ
တရားလိုသည် အမှုကြားနာရန်ခေါ်သည့်အခါ မလာရောက်လျှင် အယူခံ
မှုကို ပလပ်နိုင်ကြောင်း ပြဋ္ဌာန်းထားခြင်းဖြစ်ရာ “နိုင်သည် (may)” ဆိုသော
စကားရပ်က အယူခံရုံးအား မိမိသဘောအတိုင်းဆောင်ရွက်ခွင့်ရှိသည်ကို
ညွှန်ပြကြောင်း၊ ထို့ကြောင့် အယူခံတရားရုံးသည် အယူခံတရားလိုမလာ
ရောက်ပါက အယူခံမှုကိုပလပ်နိုင်သည် သို့မဟုတ် ရုံးရှေ့လာရောက်သော
အယူခံတရားပြိုင်ဘက်ကို ကြားနာပြီး အယူခံမှုကို စီရင်ဆုံးဖြတ်နိုင်သည့်
သဘောကောက်ယူသင့်ကြောင်း၊ ဧရာဝတီတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်
တွင် အယူခံမှုကိုကြားနာရန် ချိန်းဆိုသောနေ့၌ အယူခံတရားလိုများနှင့်

၂၀၁၄

ဒေါ်မြမြ
(၎င်း၏အခွင့်ရ
ကိုယ်စားလှယ်
ဒေါ်သန္တာထွန်း)
နှင့်
ဦးဟန်ရွှေ ပါ ၂

၎င်းတို့၏ရှေ့နေသည် ရုံးရှေ့သို့ရောက်ရှိခြင်းမရှိသည်မှာ အငြင်းမပွား
ကြောင်း၊ တရားလွှတ်တော်သည် အယူခံတရားပြိုင်ရှေ့နေ၏ လျှောက်လဲ
ချက်ကိုကြားနာပြီး အယူခံမှုကိုခွင့်ပြုသည့်စီရင်ချက်ချမှတ်ခဲ့ခြင်းမှာ တရားမ
ကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၄၁၊ နည်းဥပဒေ ၁၇ (၁) နှင့်အညီ အယူခံမှုကို
ပလပ်ခြင်းမပြုဘဲ မိမိသဘောအတိုင်းဆောင်ရွက်နိုင်ခွင့်ရှိသည့် အလျောက်
ကျင့်သုံးဆောင်ရွက်ခြင်းဖြစ်သည်ဟု မှတ်ယူသင့်ကြောင်း၊ အယူခံမှုကို
ကြားနာရန် ချိန်းဆိုသောနေ့တွင် အယူခံတရားပြိုင်ရှေ့နေသည် တရားမ
ကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၄၁၊ နည်းဥပဒေ ၁၇ (၁) အရ အယူခံတရားလို
မလာရောက်သည့်အတွက် အယူခံမှုကိုပလပ်ပေးရန် လျှောက်ထား
ကန့်ကွက်ခဲ့ခြင်းအလျဉ်းမရှိသောကြောင့် ထိုအချိန်ကပင် အဆိုပါ ကန့်ကွက်
မှုကို စွန့်လွှတ်ခဲ့ပြီးဖြစ်သည်ဟု မှတ်ယူရမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ ပြည်ထောင်စု
တရားလွှတ်တော်ချုပ်သို့ အဆင့်ဆင့်အယူခံရာတွင်လည်း ယင်းဥပဒေ
အမိန့် ၄၁၊ နည်းဥပဒေ ၁၇ (၁) ပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့်စပ်လျဉ်း၍ အယူခံ
အကြောင်းပြချက်တစ်စုံတစ်ရာကိုမျှ တင်ပြထားခြင်းမရှိသောကြောင့်
အဆိုပါ ကန့်ကွက်တင်ပြနိုင်ခွင့်ကို အယူခံတရားလိုအနေဖြင့် အပြီးတိုင်
စွန့်လွှတ်ခဲ့ပြီးဟု မှတ်ယူသင့်ကြောင်း၊ **ဒေါ်ချိုနှင့် မောင်ချစ် အမှု^(၁)**
ကို ကိုးကားကြောင်း၊ ထို့ကြောင့် ဤအထူးအယူခံမှုတွင် အယူခံတရားလို
၏ ထိုပြဿနာနှင့်စပ်လျဉ်း၍ တင်ပြချက်ကို လက်ခံရန်မသင့်ကြောင်း၊
ယင်းဥပဒေအမိန့် ၄၁၊ နည်းဥပဒေ ၁၇ (၁) အရ ပလပ်သည့် အမိန့်ချ
မှတ်လျှင် ယင်းအမိန့်သည် ဒီကရီမဟုတ်သည့်အတွက် အယူခံဝင်ခွင့်မရှိ

(၁) ၁၉၅၁ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး (တရားလွှတ်တော်)၊ ၈၁-၄၆၃။

ကြောင်း၊ ယင်းဥပဒေအမိန့် ၄၃ တွင် မပါဝင်သည့်အတွက် အယူခံဝင်ခွင့် ရှိသည့်အမိန့်လည်းမဟုတ်ကြောင်း၊ ထို့ကြောင့် ပြင်ဆင်မှုတက်ရောက် နိုင်ခွင့်အခွင့်အရေးရှိကြောင်း၊ ယင်းဥပဒေ အမိန့် ၄၁၊ နည်းဥပဒေ ၁၉ ပြဋ္ဌာန်းချက်အရ အယူခံမှုကို ပြန်လည်ဖွင့်လှစ်ရန် လျှောက်ထားနိုင်သည့် အခွင့်အရေးပေးထားပြီးဖြစ်သောကြောင့် ပြင်ဆင်မှုကို လက်ခံခွင့်ပြုပေး သည့် အစဉ်အလာမရှိကြောင်း၊ **မခင်သက် နှင့် ဦးဘမှန်းအမှု**^(၂) ကို ကိုးကားကြောင်း၊ တိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်က အယူခံမှုကို ပထမအကြိမ်ကြားနာပြီး ယင်းဥပဒေ အမိန့် ၄၁၊ နည်းဥပဒေ ၂၅ အရ ခရိုင်တရားရုံးသို့ ညွှန်ကြားသည့်အမိန့် ချမှတ်ခဲ့ကြောင်း၊ ခရိုင်တရားရုံးက မူလမှုပြန်လည်တင်ပြလာသည့်အခါ တရားလွှတ်တော်က အယူခံမှုကို ဒုတိယအကြိမ်ကြားနာပြီး ဒီကရီချမှတ်ခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ ထိုကဲ့သို့ ဒုတိယအကြိမ်ကြားနာခြင်းမှာ အမိန့် ၄၁၊ နည်းဥပဒေ ၂၆ (၂) အရ အယူခံမှုကို အဆုံးအဖြတ်ပြုရန် ဆက်လက် ဆောင်ရွက်ရမည်ဟု ပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့်အညီ ဆောင်ရွက်ခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ ထိုအခြေအနေတွင် ယင်းဥပဒေအမိန့် ၄၁၊ နည်းဥပဒေ ၁၇ (၁) အရ ဆောင်ရွက်ရန် ပျက်ကွက်မှု ရှိ မရှိ စိစစ်ရန် အကြောင်းမပေါ်ပေါက်ကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ တရားလွှတ်တော်၏ဒီကရီကို ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်က အတည်ပြုခဲ့ခြင်းမှာ ဥပဒေအရ မှန်ကန်ကြောင်း၊ ဤအထူးအယူခံမှုကို ပလပ်သင့်ကြောင်းဖြင့် လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

မအူပင်ခရိုင်တရားရုံး၊ ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၁၅

၂၀၁၄
ဒေါ်မြမြ
(၎င်း၏အခွင့်ရ
ကိုယ်စားလှယ်
ဒေါ်သန္တာထွန်း)
နှင့်
ဦးဟန်ရွှေ ပါ ၂

(၂) ၁၉၈၄ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ ၈-၁၂၈။

၂၂၀၁၄
ဒေါ်မြမြ
(၎င်း၏အခွင့်ရ
ကိုယ်စားလှယ်
ဒေါ်သန္တာထွန်း)
နှင့်
ဦးဟန်ရွှေ ပါ ၂

တွင် ဒေါ်မြမြ (၎င်း၏အခွင့်ရကိုယ်စားလှယ် ဒေါ်သန္တာထွန်း)က ဦးဟန်ရွှေပါ ၂ ဦးတို့အပေါ် တရားလိုသာလျှင် အချင်းဖြစ်ငါးကန်၏ တရားဝင်ပိုင်ရှင်ဖြစ်ကြောင်း မြွက်ဟကြေညာပေးရန်နှင့် တရားပြိုင်များကို ထိုဥပစာမှ ဖယ်ရှားထွက်ခွာပေးစေလိုမှုစွဲဆိုရာ အနိုင်ဒီကရီချမှတ်ခဲ့သည်။ အဆိုပါ စီရင်ချက်နှင့်ဒီကရီကို မူလရုံးတရားပြိုင် ဦးဟန်ရွှေ ပါ ၂ ဦးတို့က ဧရာဝတီတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်သို့ ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ တရားမပထမ အယူခံမှုအမှတ် ၃၂ တွင် အယူခံတင်သွင်းသည်။

ဧရာဝတီတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်က အယူခံမှုကို ၁၅-၁၀-၂၀၁၂ နေ့တွင် ကြားနာရာ၌ အယူခံတရားလို ဦးဟန်ရွှေ ပါ ၂ ဦးနှင့် ၎င်း၏ရှေ့နေတို့ ရုံးရှေ့လာရောက်ခြင်းမရှိသော်လည်း အယူခံ တရားပြိုင် ဒေါ်မြမြ၏ရှေ့နေကိုသာ ကြားနာခဲ့ပြီးနောက် တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေအမိန့် ၄၁၊ နည်းဥပဒေ ၂၅ အရ မူလရုံးအား ငြင်းချက်အမှတ် (၇) ကို ဖြေဆို၍ ပြန်လည်တင်ပို့ရန် ညွှန်ကြားသည့်အမိန့်ချမှတ်ခဲ့သည်။ မူလရုံးက ပြန်လည်တင်ပြလာ၍ တရားလွှတ်တော်က အယူခံမှုကို ၁၂-၆-၂၀၁၃ နေ့တွင် ထပ်မံကြားနာခဲ့သည်။ ထိုသို့ကြားနာသည့် ၁၂-၆-၂၀၁၃ နေ့တွင်လည်း အယူခံတရားလို ဦးဟန်ရွှေ ပါ ၂ ဦးနှင့် ၎င်းတို့၏ရှေ့နေလာရောက်ခြင်းမပြုကြောင်း၊ အယူခံတရားပြိုင်၏ရှေ့နေ ကိုသာ ကြားနာပြီး အယူခံမှုကို ခွင့်ပြုကာ မူလမှုကိုပလပ်သည့် ဒီကရီ ချမှတ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရှိရသည်။

ဧရာဝတီတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်က အယူခံမှုကို ပထမ အကြိမ်နှင့်ဒုတိယအကြိမ်ကြားနာသည့် ရုံးချိန်းနှစ်ချိန်းလုံးတွင် အယူခံ

တရားလို ဦးဟန်ရွှေ ပါ ၂ ဦးနှင့် ၎င်းတို့၏ရှေ့နေသည် လာရောက်ရန် ပျက်ကွက်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ အယူခံမှုကိုကြားနာရန် ခေါ်သောအခါ အယူခံ တရားလိုမလာရောက်ပျက်ကွက်ခြင်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေအမိန့် ၄၁၊ နည်းဥပဒေ ၁၇ (၁) တွင် အောက်ပါအတိုင်းပြဋ္ဌာန်း ထားသည်-

၂၀၁၄
ဒေါ်မြမြ
(၎င်း၏အခွင့်ရ
ကိုယ်စားလှယ်
ဒေါ်သန္တာထွန်း)
နှင့်
ဦးဟန်ရွှေ ပါ ၂

“ 17(1) Where on the day fixed, or on any other day to which the hearing may be adjourned, the appellant does not appear when the appeal is called on for hearing, the Court may make an order that the appeal be dismissed. ”

အဆိုပါအမိန့် ၄၁၊ နည်းဥပဒေ ၁၇ (၁) ပါပြဋ္ဌာန်းချက်အရဆို လျှင် ချိန်းဆိုသည့်ရက်တွင်ဖြစ်စေ၊ ကြားနာရန်ရွှေ့ဆိုင်းသည့်အခြား ရက်တွင်ဖြစ်စေ အယူခံမှုကိုကြားနာရန်ခေါ်သောအခါ အယူခံတရားလို မလာရောက်လျှင် တရားရုံးက အယူခံမှုကို ပလပ်ကြောင်း အမိန့်ချမှတ်နိုင် သည်ဟု ဖော်ပြထားသည့်အတွက် အယူခံမှုကိုမလွဲမသွေပလပ်ရမည်ဟု မဆိုလိုပေ။ တရားရုံးက အယူခံမှုကိုပလပ်ကြောင်း အမိန့်ချမှတ်နိုင်သည် ဟုသာဆိုထားခြင်းကြောင့် အယူခံတရားရုံးက အယူခံမှုကိုပလပ်ခြင်းမပြု ဘဲ ရုံးရှေ့လာရောက်သော အယူခံတရားပြိုင်ဘက်ကိုကြားနာ၍ စီရင် ဆုံးဖြတ်နိုင်ခွင့်ကို အဆိုပါအမိန့် ၄၁၊ နည်းဥပဒေ ၁၇ (၁) ပြဋ္ဌာန်းချက်က ပိတ်ပင်တားမြစ်ခြင်းမပြုချေ။

အယူခံတရားလိုမလာရောက်လျှင် အယူခံရုံးက သင့်သည်

၂၀၁၄
ဒေါ်မြမြ
(၎င်း၏အခွင့်ရ
ကိုယ်စားလှယ်
ဒေါ်သန္တာထွန်း)
နှင့်
ဦးဟန်ရွှေ ပါ ၂

ထင်မြင်ပါက အယူခံမှုကို ထိုသို့လာရောက်ရန်ပျက်ကွက်သည့်အတွက် ပယ်နိုင်သည်။ သို့သော် အယူခံမှုကို အမှုသွားအမှုလာအရပလပ်ခြင်းမပြု နိုင်ကြောင်း **ဘဆူဒေး(ဗ်) နှင့် ဘီဒတ်ရှိ အမှု** (၃) တွင် ထုံးဖွဲ့ထားသည်။ သို့ဖြစ်၍ အယူခံတရားလိုမလာရောက်၊ ပျက်ကွက်ခြင်းကြောင့် အယူခံမှုကို အမှုသွားအမှုလာအရ ပလပ်ခြင်းမပြုနိုင်သော်လည်း အယူခံမှုကို အမှုသွား အမှုလာအရ ခွင့်ပြုခြင်းမပြုနိုင်ဟု ဆိုလိုခြင်းမဟုတ်ပေ။

ဧရာဝတီတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်က အယူခံတရားလို များနှင့် ၎င်းတို့ရှေ့နေမလာရောက်သော်လည်း အယူခံမှုကိုပထမအကြိမ် ကြားနာ၍ တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၄၁၊ နည်းဥပဒေ ၂၅ အရ ညွှန်ကြားသည့်အမိန့်ကို ချမှတ်ခဲ့သည်။ မူလရုံးက ထိုအမိန့် ၄၁၊ နည်းဥပဒေ ၂၅ အရ ညွှန်ကြားသည့် အမိန့်ကိုဆောင်ရွက်ပြီး အမှုတွဲကို ပြန်လည်တင်ပြလာသည့်အခါ တရားလွှတ်တော်က အယူခံမှုကို ဒုတိယ အကြိမ်ကြားနာခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုသို့ကြားနာသည့်အခါတွင်လည်း အယူခံ တရားလို ဦးဟန်ရွှေတို့နှင့် ၎င်းတို့ရှေ့နေသည် အယူခံရုံးသို့မလာ ရောက်၊ ပျက်ကွက်ခဲ့သည်။ တရားလွှတ်တော်က ရုံးသို့လာရောက်သော အယူခံတရားပြိုင်ဘက်ကိုသာ ကြားနာပြီး အယူခံမှုကိုခွင့်ပြုသည့်ဒီကရီ ချမှတ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၄၁၊ နည်းဥပဒေ ၂၅ အရ မူလရုံး သို့ ညွှန်ကြားချက်အပေါ် ဆောင်ရွက်ပြီးပြန်လည်တင်ပြလာသည့်အခါ အယူခံရုံးဖြစ်သော တရားလွှတ်တော်သည် ယင်းဥပဒေအမိန့် ၄၁၊

---

(၃) အတွဲ ၆၊ ရန်ကုန်တရားစီရင်ထုံး၊ ၈-၆၁၂။

နည်းဥပဒေ ၂၆ (၂) နှင့်အညီ အယူခံမှုကို အဆုံးအဖြတ်ပြုရန် ဆက်လက် ဆောင်ရွက်ရမည်ဖြစ်သည်။

၂၀၁၄
ဒေါ်မြမြ
(၎င်း၏အခွင့်ရ
ကိုယ်စားလှယ်
ဒေါ်သန္တာထွန်း)
နှင့်
ဦးဟန်ရွှေ ပါ ၂

တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၄၁၊ နည်းဥပဒေ ၂၆ (၂) တွင် အောက်ပါအတိုင်းပြဋ္ဌာန်းထားသည်-

“26(2) After the expiration of the period so fixed for presenting such memorandum the appellate Court shall proceed to determine the appeal.”

ထို့ကြောင့် အထက်ပါအမိန့် ၄၁၊ နည်းဥပဒေ ၂၆ (၂) ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်အရဆိုလျှင် အယူခံရုံးသည် အယူခံမှုကို အဆုံးအဖြတ်ပြုရန်အတွက် ဆက်လက်ဆောင်ရွက်ရမည်သာဖြစ်၍ အယူခံမှုကို ပြန်လည်မကြားနာဘဲ ဆက်လက်ဆောင်ရွက်နိုင်သဖြင့် အယူခံတရားလိုကိုမကြားနာဘဲ အယူခံမှုကို ဆုံးဖြတ်နိုင်ခွင့်ရှိပေသည်။ တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၄၁၊ နည်းဥပဒေ ၂၆ နှင့် သက်ဆိုင်သည့်အခါ ယင်းဥပဒေအမိန့် ၄၁၊ နည်းဥပဒေ ၁၇ (၁)(၂) ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များကို လိုက်နာရန် မလိုတော့ပေ။

သို့ပါ၍ ဧရာဝတီတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်က အယူခံမှုတွင် အယူခံတရားလိုနှင့် ရှေ့နေတို့ မလာရောက်၊ ပျက်ကွက်ရာတွင် ၎င်းတို့အားမကြားနာဘဲ အယူခံတရားပြိုင်ဘက်ကိုသာ ကြားနာပြီးနောက် မူလရုံးတရားလိုစွဲဆိုသောအမှုကို ပလပ်ခွဲခြင်းသည်မှားယွင်းခြင်းမရှိသဖြင့် ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်က အတည်ပြုခဲ့ခြင်းမှာလည်း မှားယွင်းသည်ဟုမဆိုသာချေ။

ထို့ကြောင့် ကြားနာခဲ့သောပြဿနာကို အောက်ပါအတိုင်းဖြေဆို

၂၀၁၄

ဒေါ်မြမြ

(၎င်း၏အခွင့်ရ

ကိုယ်စားလှယ်

ဒေါ်သန္တာထွန်း)

နှင့်

ဦးဟန်ရွှေ ပါ ၂

ကာ ဤတရားမအထူးအယူခံမှုကို စရိတ်နှင့်တကွ ပလပ်လိုက်သည်။

“ ဧရာဝတီတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်သည် အယူခံမှုကို ကြားနာရန်ချိန်းဆိုသောနေ့၌ အယူခံတရားလိုလာရောက်ခြင်း မရှိဘဲလျက် အယူခံမှုကိုကြားနာပြီးနောက် တရားလို စွဲဆို သောအမှုကို စရိတ်နှင့်တကွပလပ်ခဲ့ခြင်းကို ပြည်ထောင်စု တရားလွှတ်တော်ချုပ်က အတည်ပြုခဲ့ခြင်းသည် ဥပဒေအရ မှန်ကန်ကြောင်း။ ”

ရှေ့နေစရိတ်ကျပ် ၅၀၀၀၀/- သတ်မှတ်သည်။

တရားမအထူးအယူခံမှု
ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်တရားသူကြီး
ဦးမြင့်ဟန်ရှေ့တွင်

ဒေါ်မြမြဝင်း

နှင့်

ဦးစိုးနိုင်*

ကုန်ဖိုးကြွေးကျန်နှင့် ကြားကာလအမြတ်အစွန်းရလိုကြောင်း စွဲဆိုမှု
သည် ကာလစည်းကမ်းသတ်အက်ဥပဒေပထမဇယား
အမှတ်စဉ် ၈၅၊ အမှတ်စဉ် ၆၄ တို့နှင့် သက်ဆိုင်မှုမရှိ
ခြင်း၊ အဆိုပါ အက်ဥပဒေပထမဇယားအမှတ်စဉ် ၅၂ နှင့်
သက်ဆိုင်သည်ဟု ကောက်ယူနိုင်ခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ကာလစည်းကမ်းသတ်အက်ဥပဒေပထမဇယား
အမှတ်စဉ် ၈၅ တွင် ဖော်ပြပါရှိသော အမှုအမျိုးအစားမှာ နှစ်ဖက်စာရင်း
ရှင်ထားရှိရာ ထိုစာရင်းရှင်အရ ကျန်ငွေရလိုမှုမျိုးဖြစ်သည်။ အပြန်အလှန်
စာရင်းရှင်သည် ဆိုင်ရာပုဂ္ဂိုလ်နှစ်ဦးအနက်တစ်ဦးက ငွေလက်ခံပြီး အခြား
သူ၏စာရင်းထဲသို့ သွင်းရုံသွင်းခြင်းကိုဆိုလိုသည်မဟုတ်။ ၎င်းတို့နှစ်ဦး

---

* ၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ တရားမအယူခံမှုအမှတ်- ၄၂၁
+ ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ တရားမဒုတိယအယူခံမှုအမှတ် ၁၁၃ တွင် ချမှတ်သော ၂၀၁၄
ခုနှစ်၊ ဧပြီလ ၃ ရက်စွဲပါ မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်၏ စီရင်ချက်
နှင့် ဒီကရီကို အယူခံမှု။

၂၀၁၄
ဒေါ်မြမြဝင်း
နှင့်
ဦးစိုးနိုင်

အနက် တစ်ဦးစီသည် ငွေရရှိပြီး အခြားသူ၏စာရင်းထဲသို့ ပေးသွင်းခြင်း မျိုးကိုဆိုသည်။ ဤမူသဘောကို **အိဘရာဟင်အာမက်မီတာနှင့် အက်(စ်)အဗ္ဗူဒဟပ်အမူ** ^(၁) တွင် ညွှန်ပြထားသည်။ မူလရုံးတရားလိုနှင့် မူလရုံး တရားပြိုင်တို့ တစ်ဦးစီသည် ငွေရရှိပြီး အခြားသူ၏စာရင်းထဲသို့ ငွေပေးသွင်းခြင်းမျိုးမဟုတ်ချေ။ ထို့ကြောင့် မူလရုံး တရားလိုစွဲဆိုသော ကုန်ဖိုးကြွေးကျန်ရလိုမှုသည် ကာလစည်းကမ်းသတ်အက်ဥပဒေ ပထမ ဇယားအမှတ်စဉ် ၈၅ နှင့် သက်ဆိုင်ခြင်းမရှိကြောင်း မြင်သာသည်။ မူလရုံး တရားလိုနှင့် တရားပြိုင်တို့သည် နှစ်ဖက်စာရင်းရှင်းလင်းကြကြောင်း မပေါ် ပေါက်ချေ။ သို့ဖြစ်ရာ မူလရုံးတရားလိုစွဲဆိုသောအမှုသည် ကာလစည်း ကမ်းသတ်အက်ဥပဒေပထမဇယား အမှတ် ၆၄ နှင့် သက်ဆိုင်သည်ဟု ကောက်ယူနိုင်မည်မဟုတ်ချေ။

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ကာလစည်းကမ်းသတ်အက်ဥပဒေပထမဇယား အမှတ်စဉ် ၆၄ သည် တရားလိုနှင့်တရားပြိုင်တို့ အချင်းချင်းစာရင်းရှင်းကြ ရာ တရားပြိုင်က တရားလိုသို့ ငွေပေးရန်ပေါ်ထွက်၍ တရားပြိုင်ထံမှ ရရန်ရှိသည့်ငွေကို တရားလိုက ရလိုကြောင်း စွဲဆိုမှုမျိုးဖြစ်သည်။

မူလရုံးတရားလိုသည် တရားပြိုင်ထံမှ အထည်ကြွေးများကို ဈေး အကျိုးဆောင်အဖွဲ့ထံတင်ပြတောင်းခံပြီး ဈေးအကျိုးဆောင်အဖွဲ့ဥက္ကဋ္ဌ ဦးခင်မောင်ဝင်း(လိုပြ-၁) က ညှိနှိုင်းပေးခဲ့ခြင်းသာ ပေါ်ပေါက်သည်။ မူလရုံးတရားလိုနှင့်တရားပြိုင်တို့သည် နှစ်ဘက်စာရင်းရှင်းလင်းကြ ကြောင်း မပေါ်ပေါက်ချေ။

သို့ဖြစ်ရာ မူလရုံးတရားလိုစွဲဆိုသောအမှုသည် ကာလစည်းကမ်း

သတ်အက်ဥပဒေပထမ ဇယားအမှတ်စဉ် ၆၄ နှင့်သက်ဆိုင်သည်ဟု
ကောက်ယူနိုင်မည်မဟုတ်ချေ။

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ မူလရုံးတရားလိုသည် မူလရုံးတရားပြိုင်သို့
အထည်များကို ရောင်းချရန် ပေးအပ်ခဲ့ပြီး အဆိုပါ အထည်ဖိုးကြွေးကျန်
ငွေများကို မူလရုံးတရားပြိုင်က ပေးချေမည့် ရက်သတ်မှတ်ထားကြောင်း
အဆိုလွှာတွင် အဆိုပြုထားသည်ကို မတွေ့ရချေ။ ရုံးရှေ့တွင်လည်း
ထွက်ဆိုထားသည်ကို မတွေ့ရှိရချေ။

မူလရုံးတရားလိုသည် အထည်များကို မူလရုံးတရားပြိုင်သို့
ရောင်းချရန်ပေးအပ်ပြီး ကုန်ဖိုးငွေပေးချေရန် နေ့ရက်သတ်မှတ်ထားခြင်း
မရှိသည့်အတွက် မူလရုံးတရားလိုစွဲဆိုသော အမှုသည်ကာလစည်းကမ်း
သတ်အက်ဥပဒေပထမဇယားအမှတ်စဉ် ၅၂ နှင့်သက်ဆိုင်ကြောင်း
ကောက်ယူနိုင်ပေသည်။

ကာလစည်းကမ်းသတ်အက်ဥပဒေပထမဇယားအမှတ်စဉ် ၅၂
အရဆိုလျှင် ကုန်စည်များကို ပေးအပ်သည့် နေ့ကစ၍ ၃ နှစ်အတွင်း
တရားစွဲဆိုရမည်ဖြစ်သည်။

ယခုမူလရုံး တရားလိုက မူလရုံးတရားပြိုင်သို့ အထည်များကို
ပေးလိုက်သည့်နေ့မှာ မန္တလေးရတနာပုံဈေး မီးမလောင်ခင် ၂၀၀၈ ခုနှစ်
က ဖြစ်သည်။ မူလရုံးတရားလို စွဲဆိုသော အမှုမှာ ၁၂-၃-၂၀၁၃ ရက်နေ့
ဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရှိရသည်။ ထို့ကြောင့် တရားလိုစွဲဆိုသောအမှုမှာ ကာလ
စည်းကမ်းသတ်ကာလ ၃ နှစ်ကျော်လွန်နေကြောင်း တွေ့ရှိရသည်။

၂၀၁၄
ဒေါ်မြမြဝင်း
နှင့်
ဦးစိုးနိုင်

အယူခံတရားလိုအတွက် -
အယူခံတရားပြိုင်အတွက် -

ဦးဉာဏ်ထွန်း
တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ
ဒေါ်အေးအေးလွင်
တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ

ချမ်းအေးသာစံမြို့နယ်တရားရုံး ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ တရားမကြီးမှု အမှတ် ၂၁ တွင် ဦးစိုးနိုင်က ဒေါ်မြမြဝင်းအပေါ် ကုန်ဖိုးကြေးကျန်ငွေ ၄၉၀၈၉၀၀ ကျပ်နှင့် ကြားကာလအမြတ်အစွန်း ရလိုကြောင်း စွဲဆိုခဲ့ရာ ပလပ်ခဲ့သည်။ ယင်းဒီကရီအပေါ် ဦးစိုးနိုင်က မန္တလေးခရိုင်တရားရုံး ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ တရားမအယူခံမှုအမှတ် ၁၂၂ တွင် အယူခံရာ မူလချမ်းအေးသာစံမြို့နယ်တရားရုံး၏ ဒီကရီကိုအတည်ပြုပြီး အယူခံမှုကို ပလပ်ခဲ့သဖြင့် မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီး တရားလွှတ်တော် ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ တရားမဒုတိယအယူခံမှုအမှတ် ၁၁၃ တွင် ဆက်လက်အယူခံရာ ချမ်းအေးသာစံမြို့နယ်တရားရုံးနှင့် မန္တလေးခရိုင်တရားရုံးတို့၏ ဒီကရီများ ကို ပယ်ဖျက်ကာ အမှုကို မူလအမှုနံပတ်ဖြင့် ပြန်လည်ဖွင့်လှစ်၍ ကျန် ငြင်းချက်များအပေါ် ဥပဒေနှင့်အညီ ကြားနာဆုံးဖြတ်ရန် ချမ်းအေးသာစံ မြို့နယ်တရားရုံးအား ညွှန်ကြားအမိန့်ချမှတ်ခဲ့သည်။ ယင်းဒီကရီအပေါ် ဒေါ်မြမြဝင်းက မကျေနပ်၍ ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်သို့ ဤအယူခံမှုကို တင်သွင်းလာခြင်းဖြစ်သည်။

အဆိုလွှာတွင် တရားလိုက တရားပြိုင်သည် တရားလို၏အထည် ဆိုင်မှ ကုန်ပစ္စည်းများကို တစ်ဆင့်ဝယ်ယူရောင်းချကြောင်း၊ နှစ်ဘက်

စာရင်းရှင်းလင်းချက်အရ တရားလိုသည် တရားပြိုင်ထံမှ အထည်ဖိုးကြွေး ကျန်ငွေ ၄၉၀၈၉၀၀ ကျပ်ရရန် ပေါ်ပေါက်ကြောင်း၊ ၂-၃-၂၀၁၃ နေ့တွင် မန္တလေးမြို့အဆင့်မြင့်ရတနာပုံဈေး၊ ဈေးအကျိုးဆောင်အဖွဲ့ရုံးခန်းတွင် နှစ်ဘက်တွေ့ဆုံညှိနှိုင်းရာ အဆင်မပြေကြောင်း၊ ထို့ကြောင့် ကုန်ဖိုးကျန် ငွေ ၄၉၀၈၉၀၀ ကျပ်နှင့် ကြားကာလအမြတ်အစွန်းတို့ကို ရရှိစေရန် ဒီကရီ ချမှတ်ပေးရန်ဖြစ်ကြောင်း အဆိုပြုထားသည်။

ချေလွှာတွင် တရားပြိုင်က ၂၅-၂-၂၀၀၈ ရက်နေ့ ရတနာပုံဈေး မီးလောင်စဉ်က ဆုံးရှုံးသွားသော အထည်ဖိုးကြွေးကျန်ငွေများဖြစ်ကြောင်း၊ ကြွေးကျန်ငွေတစ်ဝက်ကို လျော့ပေးရန် ပြောသော်လည်း လျော့မပေး ကြောင်း၊ ကြားကာလအမြတ်အစွန်းမရထိုက်ကြောင်း၊ ဤအမှုစွဲဆိုခြင်း သည် ကာလစည်းကမ်းသတ်ကျော်လွန်နေကြောင်း၊ အဆိုလွှာကို ပလပ် ပေးရန်ဖြစ်ကြောင်း ချေပထားသည်။

ချမ်းအေးသာစံမြို့နယ်တရားရုံးက တရားလိုတောင်းဆိုသည့် ကုန်ဖိုးကြွေးကျန်သည် ၂၀၀၈ ခုနှစ်၊ ရတနာပုံဈေးမီးမလောင်ခင်က ကျန်ရှိ သော အကြွေးများဖြစ်ကြောင်း၊ ကာလစည်းကမ်းသတ်အက်ဥပဒေပထမ ဇယားအပိုဒ် ၅၂ အရ ကုန်ဖိုးငွေရလိုကြောင်း စွဲဆိုမှုတွင် ကုန်စည်များကို ပေးအပ်သည့်နေ့မှစ၍ ၃ နှစ်အတွင်း စွဲဆိုရမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ တရားလို နှင့် တရားပြိုင်တို့သည် သက်သေခံ-က ၂-၃-၂၀၁၃ နေ့စွဲပါ လူမှုရေး ညှိနှိုင်းမှု မှတ်တမ်းအရ ကုန်ဖိုးကြွေးကျန်ငွေကိစ္စညှိနှိုင်းရာ ပြေလည်မှု မရခဲ့ကြောင်း၊ သက်သေခံ-ကသည် တရားပြိုင်မှ ငွေပေးဆပ်ရန် ဝန်ခံ လက်မှတ်ထိုးခြင်းမျိုး မဟုတ်ကြောင်း၊ ကြွေးမြီပမာဏ အတိအကျကို

၂၀၁၄
ဒေါ်မြမြဝင်း
နှင့်
ဦးစိုးနိုင်

ပေးမည်ဟု ဝန်ခံကတိပြုရာ မရောက်ကြောင်း၊ သက်သေခံ-က မှတ်တမ်း
သည် ပဋိညာဉ်အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၂၅ (၃) အရ ပဋိညာဉ်အသစ်တစ်ခု
ဖြစ်လာသည်ဟု မဆိုနိုင်ကြောင်း၊ ၂၀၀၈ ခုနှစ်၊ ရတနာပုံဈေး မီးမလောင်
မီက ရရန်ရှိသော ကုန်ဖိုးငွေများကို ၂၀၁၃ ခုနှစ်တွင် တရားစွဲဆို
တောင်းခံထားခြင်းဖြစ်၍ ကာလစည်းကမ်းသတ်ကျော်လွန်ကြောင်း
သုံးသပ်ဆုံးဖြတ်ခဲ့သည်။

မန္တလေးခရိုင်တရားရုံးက တရားလိုစွဲဆိုသော အမှုသည် ကာလ
စည်းကမ်းသတ်အက်ဥပဒေပထမဇယားအမှတ်စဉ် ၆၄ နှင့် အကျုံးဝင်သည်
ဟု မဆိုနိုင်ကြောင်း၊ သက်သေခံ-က ညှိနှိုင်းမှုမှတ်တမ်းနှင့် သက်သေခံ-ခ
တရားပြိုင်က ရုံးသို့ တင်ပြစာတို့သည် တရားပြိုင်က ကြွေးမြီအားလုံးကို
ဖြစ်စေ၊ တစ်ချို့တစ်ဝက်ကိုဖြစ်စေ၊ ပေးဆပ်မည်ဖြစ်ကြောင်း၊ စာဖြင့်
ရေးသားလက်မှတ်ရေးထိုးထားသော ကတိမဟုတ်ကြောင်း၊ ပဋိညာဉ်
အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၂၅ (၃) နှင့် အကျုံးဝင်သည့် ကတိခံဝန်ချက်မဟုတ်၍
ပဋိညာဉ်မမြောက်ကြောင်း၊ ကာလစည်းကမ်းသတ်အက်ဥပဒေပထမ
ဇယား အပိုဒ် ၅၂ အရ ကုန်ဖိုးပေးချေရန် နေ့ရက်သတ်မှတ်ထား၍
၂၀၀၈ ခုနှစ်၊ ကုန်ဖိုးကြွေးကျန်များ ပေးအပ်သည့်နေ့မှစ၍ ၃ နှစ်အတွင်း
တရားစွဲဆိုရမည်ဖြစ်သော်လည်း ၂၀၁၃ ခုနှစ်တွင် တရားစွဲဆိုတောင်းခံ
ထားခြင်းဖြစ်၍ ကာလစည်းကမ်းသတ်ကျော်ကြောင်း သုံးသပ်၍ မူလ
ချမ်းအေးသာစံမြို့နယ်တရားရုံး၏ အမိန့်ကို အတည်ပြုပြီး အယူခံမှုကို
ပလပ်ခဲ့သည်။

မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်က ဦးစိုးနိုင်သည်

စာရင်းရှင်ထား၍ အထည်များရောင်းချရန် ဒေါ်မြမြဝင်းထံ ပေးခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ ဒေါ်မြမြဝင်းသည် ရောင်းချရငွေများအား အဆင်ပြေသလို ပေးချေပြီး ထပ်မံအထည်များယူသည်ဟု ပေါ်ပေါက်ကြောင်း၊ ဆိုင်မီးလောင်၍ ဒေါ်မြမြဝင်းက စာရင်းမရှင်းကြောင်း၊ ပေးရန်ကျန်ငွေ ၄၉၀၈၉၀၀ ကျပ်ဖြစ်သည်မှာ အငြင်းမပွားကြောင်း၊ ထိုစာရင်းရှင်တွင် ဝန်ခံသော သို့မဟုတ် ထင်ရှားအောင်ပြသော နောက်ဆုံးရေးသွင်းချက်ပါဝင်သည့် နှစ်ကုန်ချိန်ကစ၍ ၃ နှစ်အတွင်းစွဲဆိုရမည်ဖြစ်ကြောင်း ကာလစည်းကမ်းသတ်အက်ဥပဒေပထမဇယားအမှတ်စဉ် ၈၅ တွင် ပြဋ္ဌာန်းထားသဖြင့် ဦးစိုးနိုင်စွဲဆိုသော အမှုသည် ကာလစည်းကမ်းသတ်မကျော်ကြောင်း သုံးသပ်ဆုံးဖြတ်ခဲ့သည်။

အယူခံတရားလို၏ရှေ့နေက အဆိုအချေနှင့် ရုံးထွက်ဆိုချက်များတွင် စာရင်းရှင်ထားကြောင်း ဖော်ပြခြင်းမရှိသော အချက်ပေါ်တွင် မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်က ကောက်ယူသုံးသပ်ဆုံးဖြတ်ခဲ့ကြောင်း၊ ၂-၃-၂၀၁၃ ရက်နေ့တွင် စာရင်းရှင်းခြင်းမဟုတ်ဘဲ ကုန်ကြွေးတောင်းဆိုသည်ဟု ပေါ်ပေါက်ကြောင်း၊ ၂၀၀၈ ခုနှစ်၊ ကုန်ဖိုးကြွေးကျန်ငွေများကို ကာလစည်းကမ်းသတ်အက်ဥပဒေပထမဇယားအမှတ်စဉ် ၅၂ အရ ၃ နှစ်အတွင်း တရားစွဲဆိုရမည်ဖြစ်၍ တရားလိုစွဲဆိုသော အမှုသည် ကာလစည်းကမ်းသတ်ကျော်လွန်နေကြောင်း၊ မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်၏ စီရင်ချက်နှင့်ဒီကရီကို ပယ်ဖျက်ပြီး ချမ်းအေးသာစံမြို့နယ်တရားရုံးနှင့် မန္တလေးခရိုင်တရားရုံးတို့၏ စီရင်ချက်နှင့်ဒီကရီများကို ပြန်လည်အတည်ပြုပေးရန်ဖြစ်ကြောင်း လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

၂၀၁၄
ဒေါ်မြမြဝင်း
နှင့်
ဦးစိုးနိုင်

အယူခံတရားပြိုင်၏ရှေ့နေက ကုန်ဖိုးငွေများမှာ မန္တလေးရတနာပုံ
ဈေးမီးလောင်ပြီးနောက် သက်သေခံ-ခ စာတမ်းအရ ဆက်လက်ငွေပေး
ငွေယူရှိခဲ့ပြီး စာရင်းရှင်းကျန်ငွေရလို့မူ စွဲဆိုခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ ၂-၃-၂၀၁၃
ရက်နေ့တွင် တရားလိုနှင့်တရားပြိုင်တို့ စာရင်းဇယားများ ပြသရှင်းလင်းခဲ့
ကြောင်း သက်သေခံ-က မှတ်တမ်းနှင့် တရားလို၊ တရားပြိုင် ထွက်ဆိုချက်
များအရ အငြင်းမပွားကြောင်း၊ ထိုသို့သော အခြေအနေတွင် ကာလစည်းကမ်း
သတ်အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၈၅ အရ နောက်ဆုံးရေးသွင်းချက်ပါဝင်သည့်
နှစ်ကုန်ချိန်မှစ၍ ၃ နှစ်အတွင်း တရားစွဲဆိုရမည်ဟု ပြဋ္ဌာန်းထား၍
မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်၏ ဆုံးဖြတ်ချက်သည် မှားယွင်းမှု
မရှိကြောင်း၊ ကာလစည်းကမ်းသတ်ပထမဇယားအမှတ်စဉ် ၈၅ နှင့်
သက်ဆိုင်ခြင်းမရှိပါလျှင်လည်း အမှတ်စဉ် ၆၄ နှင့် သက်ဆိုင်ရန်
အကြောင်းရှိမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ အမှတ်စဉ် ၅၂ နှင့် သက်ဆိုင်သည်ဟု ယူဆ
လျှင် ကျဉ်းမြောင်းစွာ ကောက်ယူရာရောက်ကြောင်း၊ သက်သေခံ-က၊ ခ
နှင့် ရုံးရှေ့ထွက်ချက်ဆိုချက်များကို ပေါင်းစပ်၍ ကာလစည်းကမ်းသတ်
အတွင်း စွဲဆိုငွေဖြစ်သည်ဟု မှတ်ယူသင့်ကြောင်း၊ ထိုကြောင့် အယူခံမှုကို
ပယ်သင့်ကြောင်း လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

မူလရုံးအမှုတွဲကို စိစစ်ကြည့်ရာ မူလရုံးတရားလိုသည် မူလရုံး
တရားပြိုင်အပေါ် ကုန်ဖိုးကြွေးကျန်နှင့်ကြားကာလ အမြတ်အစွန်းရလို
ကြောင်း စွဲဆိုခြင်းဖြစ်သည်။

မူလချမ်းအေးသာစံမြို့နယ်တရားရုံးနှင့် မန္တလေးခရိုင်တရားရုံးတို့
က တရားလို စွဲဆိုသော အမှုသည် ကာလစည်းကမ်းသတ်အက်ဥပဒေ၊

ပထမဇယား အမှတ်စဉ် ၅၂ နှင့် သက်ဆိုင်ကြောင်း သုံးသပ်ဆုံးဖြတ်ခဲ့သည်။ မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်က တရားလိုစွဲဆိုသော အမှုသည် ကာလစည်းကမ်းသတ်အက်ဥပဒေပထမဇယားအမှတ်စဉ် ၈၅ နှင့် သက်ဆိုင်ကြောင်း သုံးသပ်ဆုံးဖြတ်ခဲ့သည်။

၂၀၁၄
ဒေါ်မြမြဝင်း
နှင့်
ဦးစိုးနိုင်

သို့ဖြစ်ရာ တရားလိုစွဲဆိုသော အမှုသည် ကာလစည်းကမ်းသတ် အက်ဥပဒေပထမဇယားအမှတ်စဉ်-၈၅ နှင့် သက်ဆိုင်သည်လား သို့မဟုတ် အမှတ်စဉ် ၆၄ နှင့် သက်ဆိုင်သည်လား သို့မဟုတ် အမှတ်စဉ် ၅၂ နှင့် သက်ဆိုင်သည်လား ဆိုသည်ကို စိစစ်ကြည့်ရန် လိုပေသည်။

အဆိုပါ ဥပဒေပထမဇယားအမှတ်စဉ် ၈၅ ၌ တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး အပြန်အလှန်အပေးအယူရှိကြ၍ နှစ်ဖက်စာရင်းရှင်ထားရှိကြရာ ထိုစာရင်းရှင်အရ ကျန်ငွေရလိုကြောင်း စွဲဆိုသည့် အမှုမျိုးတွင်အစပြု ရေတွက်ရမည့် အခါကာလသည် ထိုစာရင်းရှင်တွင် ဝန်ခံသော သို့တည်းမဟုတ် ထင်ရှားအောင်ပြသော နောက်ဆုံးရေးသွင်းချက်ပါဝင် သည့် နှစ်ကုန်သည့်အခါကစ၍ ထိုနှစ်ကို ထိုစာရင်းရှင်တွင်ပါရှိသည့် အတိုင်း ရေတွက်ရမည်ဖြစ်ပြီးကန့်သတ်သည့် ကာလမှာ ၃ နှစ်ဖြစ်ကြောင်း ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။

ကာလစည်းကမ်းသတ်အက်ဥပဒေ၊ ပထမဇယားအမှတ်စဉ် ၈၅ တွင် ဖော်ပြပါရှိသော အမှုအမျိုးအစားမှာ နှစ်ဖက်စာရင်းရှင်ထားရှိရာ ထိုစာရင်းရှင်အရ ကျန်ငွေရလိုမှုမျိုးဖြစ်သည်။

အပြန်အလှန်စာရင်းရှင်သည် ဆိုင်ရာပုဂ္ဂိုလ်နှစ်ဦးအနက် တစ်ဦး က ငွေလက်ခံပြီး အခြားသူ၏ စာရင်းသို့ သွင်းရုံသွင်းခြင်းကို ဆိုလိုသည်

၂၀၁၄
ဒေါ်မြမြဝင်း
နှင့်
ဦးစိုးနိုင်

မဟုတ်၊ ၎င်းတို့နှစ်ဦးအနက်တစ်ဦးစီသည် ငွေရရှိပြီး အခြားသူ၏စာရင်း ထဲသို့ ပေးသွင်းခြင်းမျိုးကို ဆိုသည်။ ဤမှုသဘောကို **အိဘရာဟင် အာမက်မီတာ နှင့် အက်(စ်) ဒဗ္ဗဒူဟပ်အမှု^(၁)** တွင် ညွှန်ပြထားသည်။

ယခုမူလရုံးတရားလိုစွဲဆိုသော အမှုသည် ကုန်ဖိုးကြွေးကျန်ရလိုမှု တနည်းဆိုရသော် အထည်ဖိုးကြွေးကျန်ရလိုမှု စွဲဆိုခြင်းဖြစ်သည်။ မူလရုံး တရားလိုသည် မူလရုံးတရားပြိုင်သို့ အထည်များပေးပြီး မူလရုံးတရားပြိုင် က မူလရုံးတရားလိုသို့ အထည်ဖိုးငွေများကို ပေးရသည်။ မူလရုံးတရားလို နှင့် တရားပြိုင်တို့ တစ်ဦးစီသည် ငွေရရှိပြီး အခြားသူ၏ စာရင်းထဲသို့ ငွေပေးသွင်းခြင်းမျိုး မဟုတ်ချေ။

ထို့ကြောင့် မူလရုံးတရားလိုစွဲဆိုသော ကုန်ဖိုးကြွေးကျန်ရလိုမှု သည် ကာလစည်းကမ်းသတ်အက်ဥပဒေပထမဇယားအမှတ်စဉ် ၈၅ နှင့် သက်ဆိုင်ခြင်းမရှိကြောင်း မြင်သာသည်။

ကာလစည်းကမ်းသတ်အက်ဥပဒေ၊ ပထမဇယား အမှတ်စဉ် ၆၄ သည် တရားလိုနှင့် တရားပြိုင်တို့ အချင်းချင်းစာရင်းရှင်းကြရာ တရားပြိုင်က တရားလိုသို့ ငွေပေးရန်ပေါ်ထွက်၍ တရားပြိုင်ထံမှ ရရန် ရှိသည့်ငွေကို တရားလိုက ရလိုကြောင်း စွဲဆိုမှုမျိုးဖြစ်သည်။

မူလရုံးတရားလိုသည် တရားပြိုင်ထံမှ အထည်ကြွေးများကို ဈေး အကျိုးဆောင်အဖွဲ့ထံတင်ပြတောင်းခံပြီး ဈေးအကျိုးဆောင်အဖွဲ့ဥက္ကဋ္ဌ ဦးခင်မောင်ဝင်း(လိုပြ-၁) က ညှိနှိုင်းပေးခဲ့ခြင်းသာ ပေါ်ပေါက်သည်။ မူလရုံးတရားလိုနှင့် တရားပြိုင်တို့သည် နှစ်ဘက်စာရင်းရှင်းလင်းကြ ကြောင်း မပေါ်ပေါက်ချေ။

---

(၁) အတွဲ ၈၊ အောက်မြန်မာပြည်စီရင်ထုံး၊ ၈-၁၄၉။

သို့ဖြစ်ရာ မူလရုံးတရားလိုစွဲဆိုသောအမှုသည် ကာလစည်းကမ်း သတ်အက်ဥပဒေ၊ ပထမဇယား အမှတ်စဉ် ၆၄ နှင့်သက်ဆိုင်သည်ဟု ကောက်ယူနိုင်မည်မဟုတ်ချေ။

ကာလစည်းကမ်းသတ်အက်ဥပဒေ၊ ပထမဇယား အမှတ်စဉ် ၅၂ ၌ ကုန်စည်များကို ရောင်းချပေးအပ်ပြီးဖြစ်ရာ ကုန်ဖိုးချေရန် နေ့ရက် သတ်မှတ်ခြင်းမရှိသည့်အချက်တွင် ထိုကုန်ဖိုးငွေကို ရလိုကြောင်း စွဲဆို သည့် အမှုမျိုးတွင် ကုန်စည်များကို ပေးအပ်သည့် နေ့ရက်ကစ၍ ကာလ စည်းကမ်းသတ်ကာလကို အစပြု၍ ရေတွက်ရမည်ဖြစ်ပြီး ကန့်သတ် ကာလမှာ ၃ နှစ်ဖြစ်ကြောင်း ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။

မူလရုံးတရားလိုသည် မူလရုံးတရားပြိုင်သို့ အထည်များကို ရောင်းချရန် ပေးအပ်ခဲ့ပြီး အဆိုပါ အထည်ဖိုးကြွေးကျန်ငွေများကို မူလရုံး တရားပြိုင်က ပေးချေမည့်ရက် သတ်မှတ်ထားကြောင်း အဆိုလွှာတွင် အဆိုပြုထားသည်ကို မတွေ့ရချေ။ ရုံးရှေ့တွင်လည်း ထွက်ဆိုထားသည်ကို မတွေ့ရှိရချေ။

မူလရုံးတရားလိုသည် အထည်များကို မူလရုံးတရားပြိုင်သို့ ရောင်းချရန်ပေးအပ်ပြီး ကုန်ဖိုးငွေပေးချေရန် နေ့ရက်သတ်မှတ်ထားခြင်း မရှိသည့်အတွက် မူလရုံးတရားလိုစွဲဆိုသော အမှုသည်ကာလစည်းကမ်းသတ် အက်ဥပဒေပထမဇယားအမှတ်စဉ် ၅၂ နှင့်သက်ဆိုင်ကြောင်း ကောက်ယူ နိုင်ပေသည်။

ကာလစည်းကမ်းသတ်အက်ဥပဒေပထမဇယားအမှတ်စဉ် ၅၂ အရဆိုလျှင် ကုန်စည်များကို ပေးအပ်သည့်နေ့မှစ၍ ၃ နှစ်အတွင်း တရားစွဲဆိုရမည်ဖြစ်သည်။

၂၀၁၄
ဒေါ်မြမြဝင်း
နှင့်
ဦးစိုးနိုင်

ယခုမူလရုံး တရားလိုက မူလရုံးတရားပြိုင်သို့ အထည်များကို ပေးလိုက်သည့်နေ့မှာ မန္တလေးရတနာပုံဈေး မီးမလောင်ခင် ၂၀၀၈ ခုနှစ် က ဖြစ်သည်။ မူလရုံးတရားလို စွဲဆိုသော အမှုမှာ ၁၂-၃-၂၀၁၃ ရက်နေ့ ဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရှိရသည်။ ထို့ကြောင့် တရားလိုစွဲဆိုသောအမှုမှာ ကာလ စည်းကမ်းသတ်ကာလ ၃ နှစ်ကျော်လွန်နေကြောင်း တွေ့ရှိရသည်။

သို့သော် မူလရုံးတရားလိုနှင့် တရားပြိုင်တို့သည် ရတနာပုံဈေး၊ ဈေးအကျိုးဆောင်အဖွဲ့ ဥက္ကဋ္ဌဦးမောင်မောင်ဝင်း၏ရှေ့တွင် အဆိုပါ ကုန်ဖိုးကြေးကျန်ငွေကိစ္စကို ညှိနှိုင်းပြီး၊ ညှိနှိုင်းမရသဖြင့် သက်သေခံ- က ညှိနှိုင်းမှုမှတ်တမ်းတွင် ၂-၃-၂၀၁၃ ရက်နေ့က နှစ်ဦးနှစ်ဖက်လက်မှတ် ရေးထိုးထားသည်ကို တွေ့ရှိရသည်။

အဆိုပါ သက်သေခံ-က ညှိနှိုင်းမှုမှတ်တမ်းတွင် မူလရုံးတရားပြိုင် ကလက်မှတ်ရေးထိုးခဲ့ခြင်းသည် ကာလစည်းကမ်းသတ်အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၁၉(၁) နှင့် ပဋိညာဉ်အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၂၅(၃) တို့နှင့် အကျိုးဝင်သက်ဆိုင် ခြင်းရှိ- မရှိ စိစစ်ကြည့်ရန်လိုသည်။

ကာလစည်းကမ်းသတ်အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၁၉(၁) အရ ဝန်ခံချက် ကို စည်းကမ်းသတ်အချိန်မကုန်ဆုံးမီ ရေးသားလက်မှတ်ထိုးရန် လိုသော် လည်း ပဋိညာဉ်အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၂၅(၃) အရမူ စည်းကမ်းသတ်အချိန် ကျော်လွန်မှ ရေးသားလက်မှတ်ထိုးနိုင်သည်။ ပဋိညာဉ်အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၂၅(၃) နှင့် အကျိုးဝင်ရန် အလို့ငှာ ကြွေးမြီပမာဏအတိအကျကို ပေးဆပ် မည်ဟု ဝန်ခံရေးသားရန် လိုသည်။ ကြွေးမြီတင်ရှိကြောင်း ဝန်ခံချက်ရေး သားပေးရုံဖြင့် မလုံလောက်ပေ။ ဤမူသဘောကို ဦးရမ်ဂျာရီ နှင့်

မခမ်းစိန် (ခ)လီကျင်ရှန်းအမှု^(၂) တွင် တွေ့နိုင်သည်။

သက်သေခံ-က ညှိနှိုင်းမှုမှတ်တမ်းပြုလုပ်သည့်နေ့မှာ ၂-၃-၂၀၁၃ နေ့ဖြစ်သည်။ စာချုပ်ပါ အထည်ဖိုးငွေကြေးကျန်သည် မန္တလေးမြို့၊ ရတနာပုံဈေးမီးမလောင်မီ ၂၀၀၈ ခုနှစ်က ကြွေးကျန်ငွေများဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရသည်။

မူလရုံးတရားလို စွဲဆိုသည့်နေ့မှာ ၁၂-၃-၂၀၁၃ နေ့ဖြစ်၍ ကာလစည်းကမ်းသတ်ကာလ ၃ နှစ်ကျော်လွန်နေသည်ကို တွေ့ရှိရသည်။ အဆိုပါ သက်သေခံ-က ညှိနှိုင်းမှုမှတ်တမ်းတွင် မူလရုံး တရားပြိုင်က ကြွေးမြီပမာဏအတိအကျကို ပေးဆပ်မည်ဟု ဝန်ခံရေးသားဖော်ပြထားသည်ကို မတွေ့ရှိရချေ။

ထို့ကြောင့် သက်သေခံ-က ညှိနှိုင်းမှုမှတ်တမ်းတွင် မူလရုံးတရားပြိုင်က လက်မှတ်ရေးထိုးထားသော်လည်း ကာလစည်းကမ်းသတ်အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၁၉ (၁) နှင့် ပဋိညာဉ်အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၂၅ (၃) တို့နှင့် အကျိုးဝင်သော ဝန်ခံချက်ဖြစ်သည်ဟု ဆိုနိုင်မည်မဟုတ်ချေ။

ထို့ကြောင့် မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်က မူလရုံးတရားလိုစွဲဆိုသော အမှုသည် ကာလစည်းကမ်းသတ်အက်ဥပဒေပထမဇယားအမှတ်စဉ် ၈၅ နှင့် သက်ဆိုင်ကြောင်း သုံးသပ်၍ အမှုကို ပြန်လည်ဖွင့်လှစ်ကြားနာရန် ညွှန်ကြားဆုံးဖြတ်ခဲ့ခြင်းသည် မှန်ကန်သည်ဟု ဆိုနိုင်မည်မဟုတ်ချေ။

သို့ဖြစ်၍ ဤအယူခံမှုကို ခွင့်ပြုသည်။ မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်၏ စီရင်ချက်နှင့်ဒီကရီကို ပယ်ဖျက်ကာ မူလချမ်းအေးသာစံ

(၂) ၂၀၀၀ ပြည့်နှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ ၈-၂၂၁။

၂၀၁၄
ဒေါ်မြမြဝင်း
နှင့်
ဦးစိုးနိုင်

မြို့နယ်တရားရုံးနှင့် မန္တလေးခရိုင်တရားရုံးတို့၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီ
တို့ကို ပြန်လည်အတည်ပြုလိုက်သည်။

ရှေ့နေစရိတ်ကျပ် ၃၀၀၀၀/- သတ်မှတ်သည်။

တရားမအထူးအယူခံမှု

+ ၂၀၁၄ ခုနှစ်

အောက်တိုဘာလ ၂၀ ရက်

ပြည်ထောင်စုတရားသူကြီးချုပ် ဦးထွန်းထွန်းဦး

ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်တရားသူကြီးများဖြစ်ကြသော

ဦးသာဌေး၊ ဦးစိုးညွန့်၊ ဦးမြသိမ်း၊ ဦးမြင့်အောင်၊

ဦးအောင်ဇော်သိန်းနှင့် ဦးမြင့်ဟန်

တို့ရှေ့တွင်

ဦးဝင်းမောင်ပါ ၂

နှင့်

ဒေါ်ငွေခိုင် (ခ) ဒေါ်လှမေ*

(၎င်း၏အထွေထွေကိုယ်စားလှယ်စာရသူ ဒေါ်ရင်ရင်ထွန်း)

ဂရန်ရရှိထားသူက ကျူးကျော်သူအား တရားစွဲဆိုနိုင်ခွင့်၊ ဂရန်
သက်တမ်းကုန်ဆုံးပြီးနောက် တရားစွဲဆိုနိုင်ခွင့် ရှိ မရှိ။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ မြေဂရန်ဆိုသည်မှာ မြေအသုံးပြုနိုင်သော အခွင့်
အရေးဖြစ်သည်။ အဆိုပါ အခွင့်အရေးသည် ဂရန်စာချုပ်တွင် ခွင့်ပြု
ထားသည့်သက်တမ်းအတွင်းသာ အကျိုးခံစားခွင့်ရရှိနိုင်သည်။ ဂရန်

---

* ၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ တရားမအထူးအယူခံမှုအမှတ်- ၂၇
+ ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ တရားမအယူခံမှုအမှတ် ၁၉၄ တွင် ချမှတ်သော ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊
ဩဂုတ်လ ၇ ရက်စွဲပါ ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်၏ စီရင်ချက်နှင့်
ဒီကရီကိုအယူခံမှု။

၂၀၁၄

ဦးဝင်းမောင် ပါ ၂

နှင့်

ဒေါ်ငွေခိုင် (ခ)

ဒေါ်လှမေ

(၎င်း၏အထွေထွေ

ကိုယ်စားလှယ်စာရသူ

ဒေါ်ရင်ရင်ထွန်း)

သက်တမ်းကုန်ဆုံးသွားသည့်အခါ ဂရန်ရရှိထားသူသည် ၎င်းရရှိထားသော မြေအသုံးပြုပိုင်ခွင့် အခွင့်အရေးသည်လည်း ကုန်ဆုံးသွားသည့်အတွက် ထိုမြေတွင် ၎င်းအနေဖြင့် အခွင့်အရေးတစ်စုံတစ်ရာမျှမရှိတော့ဟု ဆိုရပေမည်။

ဦးအောင်သိန်းပါ ၂ နှင့် ဒေါ်မမကြီး အမှု^(၁) တွင် အစိုးရ

ဂရန်ရရှိထားသူသည် ကျူးကျော်သူအား ဂရန်သက်တမ်းအတွင်းတွင် တရားစွဲဆိုရာ အမှုအတောအတွင်း ဂရန်သက်တမ်းကုန်ဆုံးသွားစေကာမူ လက်ရောက်ရခွင့်ရှိသည်ဟု ပြဆိုသည်။ ယခုအမှုမှာ ဂရန်သက်တမ်းကုန် ဆုံးပြီးမှ တရားစွဲဆိုသောအမှုဖြစ်၍ ထုံးဖွဲ့သည့်အမှုနှင့် ဖြစ်ရပ်ချင်း မတူပေ။

ယခုအမှုမှာ အမှုမစွဲဆိုမီကပင် တရားလိုဒေါ်ငွေခိုင်အမည်ဖြင့် ဂရန်သက်တမ်းကုန်ဆုံးနေပြီဖြစ်သောကြောင့် တရားလိုသည် အချင်းဖြစ် မြေတွင် အစိုးရထံမှ အသုံးပြုပိုင်ခွင့် တစ်စုံတစ်ရာ မရှိတော့သဖြင့် ၎င်းအခွင့် အရေးတစ်စုံတစ်ရာမရှိသောမြေကို လက်ရောက်ရရန်စွဲဆိုခြင်းသည် အောင်မြင်ရန်အကြောင်းမရှိပေ။

- အယူခံတရားလိုများအတွက် - ဦးဝင်းအောင်
တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ
- အယူခံတရားပြိုင်အတွက် - ဦးညွန့်ဝေ
တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ

မန္တလေးခရိုင်တရားရုံး၊ ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၂၃၃ တွင် ဒေါ်ငွေခိုင်(ခ)ဒေါ်လှမေက ဦးဝင်းမောင် ပါ ၂ ဦးအပေါ် ကျူးကျော် ဆောက်လုပ်ထားသော အဆောက်အအုံကို ဖျက်သိမ်းပြီး မြေကွက်ကို လက်ရောက်ရလိုမှုစွဲဆိုရာ အမှုပလပ်ခံရသဖြင့် မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီး တရားလွှတ်တော်သို့ ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ တရားမပထမအယူခံမှုအမှတ် ၁၉၆ တွင် အယူခံသော်လည်း အောင်မြင်မှုမရှိရချေ။ တရားလို ဒေါ်ငွေခိုင်က ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်သို့ ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ တရားမအယူခံမှု အမှတ် ၁၉၄ တွင် အယူခံရာ အယူခံမှုကိုခွင့်ပြုပြီး မြေလက်ရောက်ပေးစေ ရန် အနိုင်ဒီကရီချမှတ်ခဲ့သည်။ အဆိုပါ စီရင်ချက်နှင့်ဒီကရီကို တရားပြိုင် ဦးဝင်းမောင်တို့က ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ တရားမအထွေထွေလျှောက်လွှာ(အထူး) အမှတ် ၃၈၅ တွင် အထူးအယူခံဝင်ခွင့်ပြုရန် လျှောက်ထားသောအခါ အောက်ပါပြဿနာကို ပြန်လည်စိစစ်ကြားနာနိုင်ရန် အထူးအယူခံဝင်ခွင့် ပြုခဲ့သည်-

၂၀၁၄
 ဦးဝင်းမောင် ပါ ၂
 နှင့်
 ဒေါ်ငွေခိုင် (ခ)
 ဒေါ်လှမေ
 (၎င်း၏အထွေထွေ
 ကိုယ်စားလှယ်စာရလျှ
 ဒေါ်ရင်ရင်ထွန်း)

“ အချင်းဖြစ်မြေဂရန်သက်တမ်းကုန်ဆုံးပြီး အစိုးရမြေအဖြစ် ရပ်တည်လျက်ရှိသော အခြေအနေတွင် တရားလိုက မြေ လက်ရောက်ရလိုကြောင်း စွဲဆိုမှုကို တရားလိုသည် လက်ရောက် ရထိုက်ခွင့်ရှိကြောင်း ကောက်ယူဆုံးဖြတ်ခဲ့သည့် ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်၏ ဒီကရီသည်မှန်ကန်ခြင်း ရှိ မရှိ။ ”

အယူခံတရားလိုများ၏ရှေ့နေက အချင်းဖြစ် ဦးပိုင်အမှတ် (၁၉-က) မြေကို ဒေါ်ငွေခိုင်အမည်ဖြင့် ၁၉-၂-၁၉၇၄ နေ့မှ ၁၈-၂-၁၉၈၄ နေ့ထိ

၂၀၁၄

ဦးခင်မောင် ပါ ၂

နှင့်

ဒေါ်ငွေခိုင် (ခ)

ဒေါ်လှမေ

(၎င်း၏အထွေထွေ

ကိုယ်စားလှယ်စာရသူ

ဒေါ်ရင်ရင်ထွန်း)

၁၀ နှစ်ဂရန် (သက်သေခံအမှတ်-ခ) ရရှိခဲ့ကြောင်း၊ မြေယာပုံစံ- ၁၀၅၊
 ၁၀၆ တို့အရလည်း ထင်ရှားကြောင်း၊ အဆိုပါ ဂရန်မှာ ၁၉၈၄ ခုနှစ်တွင်
 သက်တမ်းကုန်ဆုံးနေပြီဖြစ်၍ ဒေါ်ငွေခိုင်က တရားစွဲဆိုသည့် ၂-၆-၂၀၁၀
 နေ့တွင် ဂရန်သက်တမ်းကုန်ဆုံးနေပြီးဖြစ်ကြောင်း၊ ဦးအောင်သိန်း ပါ
 ၂ နှင့် ဒေါ်မမကြီး အမှု(၁) တွင် ဂရန်ရရှိထားသူသည် ကျူးကျော်သူ
 အား တရားစွဲဆိုရာ အမှုအတောအတွင်း ဂရန်သက်တမ်းကုန်ဆုံးစေကာမူ
 မြေကိုပြန်လည်လက်ရောက်ရခွင့်ရှိကြောင်း ဆုံးဖြတ်ခြင်းသည် တရားစွဲဆို
 သည့်အချိန်တွင် တရားလိုသည် မြေဂရန်ရရှိထားခြင်းအပေါ် အခြေခံ
 ကြောင်း အမှုစွဲဆိုပြီးနောက်ပိုင်းဖြစ်ပေါ်မှုသည် စွဲဆိုသည့်အမှုကို ထိခိုက်
 စေခြင်းမရှိနိုင်သည့်မူနှင့်လည်းလိုက်လျောညီထွေရှိကြောင်း ထုံးဖွဲ့ထားပါ
 ကြောင်း၊ ဒေါ်ငွေခိုင်သည် အချင်းဖြစ်မြေဂရန်သက်တမ်းကုန်ဆုံးပြီး ၂၆
 နှစ်အကြာတွင် တရားစွဲဆိုခြင်းကြောင့် ထိုမြေကွက်သည် အစိုးရမြေအဖြစ်
 ပြောင်းလဲသွားပြီဖြစ်ကြောင်း၊ အချင်းဖြစ်မြေတွင် ဒေါ်ငွေခိုင်သည်
 ပိုင်ဆိုင်ခွင့်တစ်စုံတစ်ရာမရှိတော့သည့်အတွက် မြေလက်ရောက်ရလိုမှုစွဲ
 ဆိုခြင်းသည် အောင်မြင်ရန်အကြောင်းမရှိပါကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍
 ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်၏ ဒီကရီသည် မှန်ကန်ခြင်းမရှိဟု
 ဖြေဆိုပြီး အယူခံတရားပြိုင်စွဲဆိုသော အမှုကို ပလပ်သင့်ကြောင်းဖြင့်
 လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

အယူခံတရားပြိုင်၏ရှေ့နေက မန္တလေးမြို့တော်စည်ပင်သာယာ
 ရေးကော်မတီ၊ မြို့ပြစီမံကိန်းနှင့်မြေစီမံခန့်ခွဲမှုဌာနမှ မြေတိုင်း(၃)
 ဦးခင်မောင်တင့်၏ ထွက်ဆိုချက်အရ အချင်းဖြစ်ဦးပိုင်အမှတ် (၁၉-က)

မြေကွက်မှာ အယူခံတရားပြိုင် ဒေါ်ငွေခိုင်အား မြေဂရန်ချထားပေးခဲ့ကြောင်း၊ ဒေါ်ငွေခိုင်က မြေဂရန်သက်တမ်းတိုးပေးရန် လျှောက်ထားရာ သက်ဆိုင်ရာ မှ လက်ခံထားကြောင်း၊ တရားလို၏ပိုင်ဆိုင်ခွင့်မှာ ဆိတ်သုဉ်းသွားသည်ဟုမဆိုနိုင်ကြောင်း ကောက်ယူဆုံးဖြတ်ချက်မှာ တရားမျှတမှု၊ သာနာညီမျှမှု၊ ကောင်းမြတ်သော အသိတရားတို့နှင့် ညီညွတ်ကြောင်း၊ ဒေါ်ငွေခိုင်သည် အချင်းဖြစ်မြေကို ဂရန်သက်တမ်းကုန်ဆုံးနေသည်မှ လွဲ၍ သက်သေခံ အထောက်အထားများအရ ပိုင်ရှင်ဖြစ်သည်ဟု ကောက်ယူရန် အခိုင်အမာ ပေါ်ပေါက်ကြောင်း၊ ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်၏ ဒီကရီသည် မှန်ကန်မှုရှိကြောင်း ဖြေဆို၍ ဤအထူးအယူခံမှုကို ပလပ်သင့်ကြောင်းဖြင့် လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

၂၀၁၄
ဦးဝင်းမောင် ပါ ၂
နှင့်
ဒေါ်ငွေခိုင် (ခ)
ဒေါ်လှမေ
(၎င်း၏အထွေထွေ
ကိုယ်စားလှယ်စာရသူ
ဒေါ်ရင်ရင်ထွန်း)

မန္တလေးမြို့၊ အောင်မြေသာစံမြို့နယ်၊ မင်းတဲအိကင်းရပ်၊ အကွက်အမှတ် (၈၂)၊ ဦးပိုင်အမှတ် (၁၉-က) မြေကွက်မှာ တရားလို ဒေါ်ငွေခိုင်ဂရန်အမည်ပေါက်ပိုင်ဆိုင်ကြောင်း၊ ယင်းမြေကွက်တွင် တပည့်ဖြစ်သူ ဦးသိန်းထွန်းကို အခမဲ့ထားခဲ့ရာ ၂၀၀၅ ခုနှစ်တွင် မတ္တရာသို့ အုတ်ဖုတ်ခြင်းကို ပြောင်းရွှေ့လုပ်ကိုင်စေခဲ့ကြောင်း၊ ၂၀၀၅ ခုနှစ်၊ အုတ်လုပ်ငန်းပြီးဆုံး၍ ပြန်လာရာ တရားပြိုင်တို့က အချင်းဖြစ်မြေကွက်တွင်းသို့ ဝင်ရောက်ခွင့်မပြုတော့ကြောင်း၊ ယင်းမြေကွက်နှင့်ကပ်လျက် ဦးပိုင်အမှတ် (၁၉-ခ) မှာ ဦးဝင်းမောင်၏ ဦးလေးဖြစ်သူ ဦးကျော်ဒွန်းပိုင်ဆိုင်ပြီး ဦးကျော်ဒွန်းနှင့် ဦးဝင်းမောင်တို့အမှုဖြစ်ရာမှ ဦးကျော်ဒွန်းအနိုင်ရရှိ၍ တရားမစာရီမှု ၂၂၉/၂၀၀၄ တွင် အတည်ပြုရာ ဦးဝင်းမောင်က လက်ရောက်ပေးအပ်ခဲ့ရကြောင်း၊ ဦးဝင်းမောင်သည် ခယ်မဖြစ်သူ

၂၀၁၄

ဦးဝင်းမောင် ပါ ၂

နှင့်

ဒေါ်ငွေခိုင် (ခ)

ဒေါ်လှမေ

(၎င်း၏အထွေထွေ

ကိုယ်စားလှယ်စာရသူ

ဒေါ်ရင်ရင်ထွန်း)

တရားပြိုင်အမှတ် (၂) အား တရားလို၏ဂရန်မြေကွက်ပေါ်တွင် ကျူးကျော်
ဝင်ရောက်နေထိုင်စေခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ တရားလို၏မြေဂရန်သက်တမ်း
ကုန်ဆုံးသွား၍ သက်တမ်းတိုးပေးရန် လျှောက်ထားရာ သက်ဆိုင်ရာက
ကွင်းဆင်းစစ်ဆေး၍ မြေတိုင်းတာရန်ဖြစ်သော်လည်း မြေပေါ်တွင်
ကျူးကျော်သူရှိနေသဖြင့် တိုင်းတာခြင်းမပြုနိုင်ခဲ့ကြောင်း၊ ကျူးကျော်သူ
အား တရားစွဲဆိုနိုင်ပြီးမှသာ ဂရန်သက်တမ်းတိုးရေးကိစ္စကို ဆောင်ရွက်
ပေးမည်ဟု ပြန်ကြားသဖြင့် တရားစွဲဆိုရကြောင်းဖြင့် အဆိုပြုစွဲဆိုသည်။

တရားပြိုင်တို့က အချင်းဖြစ်မြေကွက်မှာ ဒေါ်ငွေခိုင်အမည်ပေါက်
သော်လည်း အပေးစာချုပ်ဖြင့် ပေးစဉ်က လာရောက်မရခဲ့သဖြင့် တရား
ဝင်ပေးအပ်ခြင်းမမြောက်၍ မပိုင်ကြောင်း၊ တရားပြိုင်သည် ဦးပိုင်အမှတ်
(၁၉-က) နှင့် (၁၉-ခ၊ မြောက်ဘက်ပိုင်း)- ၁၉၈၅ ခုနှစ်မှစ၍ ကိုယ်ပိုင်
အဖြစ်နေထိုင်လာခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ ကာလစည်းကမ်းသတ်ကျော်လွန်
နေကြောင်း၊ အချင်းဖြစ်မြေမှာ တရားလိုအမည်ပေါက်ဂရန်သည် ၁၈-
၂-၁၉၈၄ နေ့ကတည်းက သက်တမ်းကုန်ဆုံးခဲ့ပြီးဖြစ်၍ တရားလိုသည်
ထိုမြေကွက်၌ အခွင့်အရေး မရှိတော့သဖြင့် ဤအမှုစွဲဆိုခွင့်မရှိတော့
ကြောင်းဖြင့် ချေပသည်။

မန္တလေးမြို့၊ အောင်မြေသာစံမြို့နယ်၊ မင်းတဲအီကင်းရပ်၊
အကွက်အမှတ် (၈၂)၊ ဦးပိုင်အမှတ် (၁၉-က) မြေကွက်မှာ ၂၄-၅-၁၉၇၂
ရက်စွဲပါ သက်သေခံအမှတ် (က) မှတ်ပုံတင်အပေးစာချုပ်အရ
ဦးကျော်ခွန်းက ဒေါ်ငွေခိုင်အား ပေးကမ်းခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ယင်းမြေကွက်
သည် သက်သေခံအမှတ် (ခ) မြေငှားဂရန်အရ ၁၉-၂-၁၉၇၄ နေ့မှ
၁၈-၂-၁၉၈၄ နေ့ထိ ၁၀ နှစ်ဂရန်ဖြင့် ဒေါ်ငွေခိုင်အမည်ပေါက် ရရှိထား

ကြောင်းတွေ့ရသည်။ ဒေါ်ငွေခိုင်က အခုအမှုကို ၂-၆-၂၀၁၀ နေ့တွင်
စွဲဆိုခြင်းဖြစ်ရာ အမှုစွဲဆိုသည့်အချိန်တွင် ဂရန်သက်တမ်းကုန်ဆုံးသည်
မှာ ၂၆ နှစ်ရှိပြီးဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရသည်။

၂၀၁၄
ဦးဝင်းမောင် ပါ ၂
နှင့်
ဒေါ်ငွေခိုင် (ခ)
ဒေါ်လှမေ
(၎င်း၏အထွေထွေ
ကိုယ်စားလှယ်စာရသူ
ဒေါ်ရင်ရင်ထွန်း)

မန္တလေးမြို့၊ စည်ပင်သာယာရေးကော်မတီမှ မြေတိုင်း(၃)
ဦးခင်မောင်တင့် (လိုပြ-၅) ၏ ထွက်ဆိုချက်အရလည်း အချင်းဖြစ်မြေမှာ
ဒေါ်ငွေခိုင်အမည်ဖြင့် ၁၉-၂-၁၉၇၄ နေ့မှ ၁၈-၂-၁၉၈၄ နေ့ထိ ဂရန်
ထုတ်ပေးခဲ့ကြောင်း၊ ၁၉၈၄ ခုနှစ်တွင် ဂရန်သက်တမ်းကုန်ဆုံးရာ ယနေ့ထိ
ဂရန်သက်တမ်းကုန်ဆုံးနေကြောင်း၊ ဒေါ်ငွေခိုင်က ဂရန်သက်တမ်းတိုးပေး
ရန် လျှောက်ထားရာ ၎င်းတို့ဌာနမှ သက်တမ်းတိုးမပေးသေးကြောင်း
တွေ့ရှိရသည်။ ထို့ကြောင့် ဒေါ်ငွေခိုင်က တရားစွဲဆိုသည့် ၂-၆-၂၀၁၀
နေ့တွင် အချင်းဖြစ်မြေမှာ ဂရန်သက်တမ်းကုန်ဆုံးနေပြီးဖြစ်ကြောင်း
အငြင်းမပွားချေ။

မြေဂရန်ဆိုသည်မှာ မြေအသုံးပြုနိုင်သော အခွင့်အရေးဖြစ်
သည်။ အဆိုပါ အခွင့်အရေးသည် ဂရန်စာချုပ်တွင် ခွင့်ပြုထားသည့်
သက်တမ်း အတွင်းသာ အကျိုးခံစားခွင့်ရရှိနိုင်သည်။ ဂရန်သက်တမ်းကုန်
ဆုံးသွားသည့်အခါ ဂရန်ရရှိထားသူသည် ၎င်းရရှိထားသောမြေ
အသုံးပြုပိုင်ခွင့် အခွင့်အရေးသည်လည်း ကုန်ဆုံးသွားသည့်အတွက်
ထိုမြေတွင် ၎င်းအနေဖြင့် အခွင့်အရေးတစ်စုံတစ်ရာမျှမရှိတော့ဟု
ဆိုရပေမည်။

ဦးအောင်သိန်း ပါ ၂ နှင့် ဒေါ်မမကြီးအမှု^(၁) တွင် အစိုးရ

(၁) ၁၉၆၄ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ ၈-၂၆၉။

၂၀၁၄

ဦးဝင်းမောင် ပါ ၂

နှင့်

ငွေခိုင် (ခ) ဒေါ်လှမေ

(၎င်း၏အထွေထွေ

ကိုယ်စားလှယ်စာရသူ

ဒေါ်ရင်ရင်ထွန်း)

ဂရန်ရရှိထားသူသည် ကျူးကျော်သူအား ဂရန်သက်တမ်းအတွင်းတွင် တရားစွဲဆိုရာ အမှုအတောအတွင်း ဂရန်သက်တမ်းကုန်ဆုံးသွားစေကာမူ လက်ရောက်ရခွင့်ရှိသည်ဟု ပြဆိုသည်။ ယခုအမှုမှာ ဂရန်သက်တမ်းကုန်ဆုံးပြီးမှ တရားစွဲဆိုသောအမှုဖြစ်၍ ထုံးဖွဲ့သည့်အမှုနှင့် ဖြစ်ရပ်ချင်းမတူပေ။

ယခုအမှုမှာ အမှုမစွဲဆိုမီကပင် တရားလို ဒေါ်ငွေခိုင်အမည်ဖြင့် ဂရန်သက်တမ်းကုန်ဆုံးနေပြီဖြစ်သောကြောင့် တရားလိုသည် အချင်းဖြစ် မြေတွင် အစိုးရထံမှအသုံးပြုပိုင်ခွင့် တစ်စုံတစ်ရာမရှိတော့သဖြင့် ၎င်းအခွင့်အရေးတစ်စုံတစ်ရာမရှိသောမြေကို လက်ရောက်ရရန်စွဲဆိုခြင်း သည် အောင်မြင်ရန်အကြောင်းမရှိပေ။

သို့ပါ၍ ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်က မြေဂရန် သက်တမ်းကုန်နေသော်လည်း သက်တမ်းတိုးရန် ဆောင်ရွက်ထားရှိ ကြောင်း သက်သေခံချက်အရ ပေါ်ပေါက်နေရာ တရားလို၏ပိုင်ဆိုင်ခွင့် ဆိတ်သုဉ်းသွားပြီးဟု မဆိုနိုင်ကြောင်း၊ စည်ပင်သာယာအဖွဲ့မှ အချင်းဖြစ် မြေပေါ်တွင် ကျူးကျော်သူများရှိနေ၍ သက်တမ်းတိုးချမပေးခြင်းဖြစ် ကြောင်း ကောက်ယူသုံးသပ်ကာ တရားလိုအား မြေလက်ရောက်ပေးအပ် စေသည့် ဒီကရီချမှတ်ခဲ့ခြင်းမှာ မှန်ကန်ခြင်းမရှိပေ။

ထို့ကြောင့် ကြားနာခဲ့သောပြဿနာကို အောက်ပါအတိုင်း ဖြေဆို လိုက်သည်-

“ အချင်းဖြစ်မြေဂရန်သက်တမ်းကုန်ဆုံးပြီး အစိုးရမြေအဖြစ် ရပ်တည်လျက်ရှိသော အခြေအနေတွင် တရားလိုက မြေ လက်ရောက်ရလိုကြောင်း စွဲဆိုမှုကို တရားလိုသည်

လက်ရောက် ရထိုက်ခွင့်ရှိကြောင်း ကောက်ယူဆုံးဖြတ်ခဲ့သည့်
ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်၏ ဒီကရီသည်မှန်ကန်ခြင်း
မရှိကြောင်း။ ”

၂၀၁၄

ဦးဝင်းမောင် ပါ ၂

နှင့်

ဒေါ်ဇေခိုင် (ခ) ဒေါ်လှမေ

သို့အတွက် ဤတရားမအထူးအယူခံမှုကို ခွင့်ပြုသည်။ (၎င်း၏အထွေထွေ

ပြည်ထောင်စု တရားလွှတ်တော်ချုပ်၏ စီရင်ချက်နှင့်ဒီကရီကိုပယ်ဖျက်ကာ ကိုယ်စားလှယ်စာရသူ

မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်၏ စီရင်ချက်နှင့်ဒီကရီကိုစရိတ် ဒေါ်ရင်ရင်ထွန်း)

နှင့်တကွ ပြန်လည်အတည်ပြုလိုက်သည်။

ရှေ့နေစရိတ် ကျပ် ၅၀၀၀၀/- သတ်မှတ်သည်။

+ ၂၀၁၄ ခုနှစ်

အောက်တိုဘာလ ၂၀ ရက်

တရားမအထူးအယူခံမှု

ပြည်ထောင်စုတရားသူကြီးချုပ် ဦးထွန်းထွန်းဦး

ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်တရားသူကြီးများဖြစ်ကြသော

ဦးသာဌေး၊ ဦးစိုးညွန့်၊ ဦးမြသိမ်း၊ ဦးမြင့်အောင်၊

ဦးအောင်ဇော်သိန်းနှင့် ဦးမြင့်ဟန်

တို့ရှေ့တွင်

ဒေါ်သန်းသန်းဆွေ

(ကွယ်လွန်သူ ဒေါ်အေးသိန်း၏ တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ်)

နှင့်

ဦးရောင်းတင်*

လင်မယားနှစ်ဦးပိုင်ပစ္စည်းခွဲဝေပေးစေလိုမှုတွင် ပဏာမဒီကရီ
ချမှတ်ရာ၌ သက်ဆိုင်သည့် နည်းဥပဒေ။ တရားမကျင့်ထုံး
ဥပဒေအမိန့် ၂၀၊ နည်းဥပဒေ ၁၃ နှင့် နည်း ဥပဒေ
၁၈ တို့၏ ကွာခြားချက်။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ လင်မယားကွာရှင်းပြတ်စဲပေးစေလိုမှုနှင့် လင်မယား

---

* ၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ တရားမအထူးအယူခံမှုအမှတ်- ၂၃
+ ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ တရားမအယူခံမှုအမှတ် ၁၁ တွင် ချမှတ်သော ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊
မေလ ၃၀ ရက်စွဲပါ ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်၏ စီရင်ချက်နှင့်
ဒီကရီကိုအယူခံမှု။

နှစ်ဦးပိုင်ပစ္စည်းခွဲဝေပေးစေလိုမှုဖြစ်သောကြောင့် ပစ္စည်းခွဲဝေပေးစေလိုမှု (suit for partition of property) အမှုအမျိုးအစားတွင် အကျုံးဝင်သည်ဟု ဆိုရပေမည်။

၂၀၁၄
ဒေါ်သန်းသန်းဆွ
(ကွယ်လွန်သူ
ဒေါ်အေးသိန်း၏
တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ်)
နှင့်
ဦးရောင်းတင်

တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေ၊ အမိန့် ၂၀၊ နည်းဥပဒေ ၁၃(၁) ပါပြဋ္ဌာန်းချက်သည် ပစ္စည်းတစ်ခုခုနှင့်စပ်လျဉ်း၍ စာရင်းရှင်းပေးစေရန်နှင့် တရားရုံး၏ဒီကရီအရထိုက်သင့်သည့် အားလျော်စွာ စီမံခန့်ခွဲပေးစေရန် စွဲဆိုသည့် တရားမမှုများတွင် ပဏာမဒီကရီချမှတ်ခြင်းနှင့်သက်ဆိုင်ပြီး၊ နည်းဥပဒေ ၁၈ (၂) ပါပြဋ္ဌာန်းချက်သည် ပစ္စည်းခွဲဝေရန်ဖြစ်စေ၊ ယင်းပစ္စည်းမှအစုတစ်စုကို သီးခြားလက်ဝယ်ရရှိရန်ဖြစ်စေ စွဲဆိုသော တရားမမှုတွင် ပဏာမဒီကရီ ချမှတ်ခြင်းနှင့်သက်ဆိုင်သည်။

ထို့ကြောင့် ယခုအမှုသည် လင်မယားကွာရှင်းပြတ်စဲစေရန်နှင့် ပစ္စည်းခွဲဝေပေးစေလိုမှုဖြစ်သောကြောင့် တရားရုံးသည် လင်မယားနှစ်ဦးပိုင်ပစ္စည်းခွဲဝေရေးအတွက် တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၀၊ နည်းဥပဒေ ၁၈ (၂) ပါပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့်အညီ ပဏာမဒီကရီချမှတ်ရန်ဖြစ်သည်။ အမိန့် ၂၀၊ နည်းဥပဒေ ၁၈ (၂) ပါပြဋ္ဌာန်းချက်အရ ပစ္စည်းခွဲဝေပေးစေလိုမှုတွင် စာရင်းကောက်ယူရန်အလို့ငှာ ပြဋ္ဌာန်းချက်မရှိသဖြင့် ခွဲဝေရမည့် ပစ္စည်းကို အတိအလင်း ဖော်ပြကာ ပဏာမဒီကရီချမှတ်ရမည်ဖြစ်သည်။ ပဏာမဒီကရီချမှတ်ပြီးနောက် ပစ္စည်းခွဲဝေရေးအတွက်ကော်မရှင်နာခန့်ထားဆောင်ရွက်စေပြီး ပဏာမဒီကရီပါသတ်မှတ်ချက်နှင့်အညီ ပစ္စည်းခွဲဝေပေးသည့် အပြီးသတ်ဒီကရီကို ချမှတ်ရန်ဖြစ်သည်။

၂၀၁၄
ဒေါ်သန်းသန်းဆွေ
(ကွယ်လွန်သူ
ဒေါ်အေးသိန်း၏
တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ်)
နှင့်
ဦးရောင်းတင်

အယူခံတရားလိုအတွက် -
အယူခံတရားပြိုင်အတွက် -

ဦးဝင်းမြင့်
တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ
ဦးကျော်စိန်ဝင်း
တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ

မြောင်းမြခရိုင်တရားရုံး၊ ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၁၅ တွင် ဒေါ်အေးသိန်းက ဦးရောင်းတင်အပေါ် လင်မယားကွာရှင်းပေးစေလိုမှုနှင့် နှစ်ဦးပိုင်ပစ္စည်းများခွဲဝေပေးစေလိုမှုစွဲဆိုရာ လင်မယားကွာရှင်းခွင့်ရထိုက်ကြောင်းနှင့် လက်ထက်ပွားပစ္စည်းများတွင် ထက်ဝက်ရထိုက်ကြောင်း ပဏာမဒီကရီချမှတ်ခဲ့သည်။ အဆိုပါ စီရင်ချက်နှင့်ဒီကရီကို ဦးရောင်းတင်က ဧရာဝတီတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်သို့ ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ တရားမပထမအယူခံမှုအမှတ် ၂၇ တွင် အယူခံရာ ပလပ်ခံရသဖြင့် ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်သို့ ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ တရားမအယူခံမှုအမှတ် ၁၁ တွင် ဆက်လက်အယူခံတင်သွင်းသည်။ ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်က အယူခံမှုကို တစ်စိတ်တစ်ဒေသခွင့်ပြုပြီး ကွာရှင်းပြတ်စဲခွင့်ရထိုက်ကြောင်းနှင့် လက်ထက်ပွားရွှေချောင်းများ၏ ထက်ဝက်ကိုရထိုက်ကြောင်း ပဏာမဒီကရီချမှတ်ခဲ့သည်။ ဒေါ်သန်းသန်းဆွေ (ကွယ်လွန်သူ ဒေါ်အေးသိန်း၏ တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ်) က အထူးအယူခံဝင်ခွင့်ပြုရန် ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ တရားမအထွေထွေလျှောက်လွှာ (အထူး) အမှတ် ၂၈၄ တွင် လျှောက်ထားသောအခါ အောက်ပါပြဿနာကို ပြန်လည်စိစစ်ကြားနာနိုင်ရန် အထူးအယူခံဝင်ခွင့်ပြုခဲ့သည်-

“လင်မယားကွာရှင်းပေးလိုမှုနှင့် လင်မယားနှစ်ဦးပိုင်ပစ္စည်းခွဲဝေ ပေးစေလိုမှုတွင် မည်သည့်ပစ္စည်းသည် လက်ထက်ပွားပစ္စည်း ဖြစ်သည်၊ မည်သည့်ပစ္စည်းသည် အထက်ပါပစ္စည်းဖြစ်သည်ဟု ပဏာမဒီကရီတွင် ဆုံးဖြတ်ခဲ့သည့် မြောင်းမြခရိုင်တရားရုံး၊ ဧရာဝတီတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်နှင့် ပြည်ထောင်စု တရားလွှတ်တော်ချုပ်တို့၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီများသည် တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၀၊ နည်းဥပဒေ ၁၃ (၁) ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့် ညီညွတ်ခြင်းရှိ မရှိ။”

၂၀၁၄
ဒေါ်သန်းသန်းဆွေ
(ကွယ်လွန်သူ
ဒေါ်အေးသိန်း၏
တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ်)
နှင့်
ဦးရောင်းတင်

အယူခံတရားလို၏ရှေ့နေက တရားလို ဒေါ်အေးသိန်း အဆိုပြု ထားသော ဝါးခယ်မမြို့၊ ဈေးရပ်ကွက်၊ ဈေးဖြတ်လမ်း၊ အမှတ်(၁၂) ဟု ခေါ်တွင်သော တိုက်နှင့်မြေတို့မှာ ထွန်းထွန်းအောင်အမည်ဖြင့် ပြေစာများ ရှိသော်လည်း ထွန်းထွန်းအောင်မှာ အမည်ခံသာဖြစ်ကြောင်း ဦးရောင်းတင် ၏ ပြန်လှန်ထွက်ဆိုချက်အရ ပေါ်ပေါက်နေကြောင်း၊ သက်သေခံအမှတ် (က) အိမ်တက်မင်္ဂလာဖိတ်ကြားလွှာတွင် အဆိုပါ တိုက်ကို ဦးရောင်းတင်၊ ဒေါ်အေးသိန်းတို့၏နေအိမ်ဟုဖော်ပြထားကြောင်း၊ထို့ကြောင့် ပြည်ထောင်စု တရားလွှတ်တော်ချုပ်က ဦးရောင်းတင် နှင့် ဒေါ်အေးသိန်းတို့၏ လက်ထက်ပွားပစ္စည်းဟုမကောက်ယူနိုင်ကြောင်း ပဏာမဒီကရီချမှတ် သည့်အဆင့်တွင်ဆုံးဖြတ်ခဲ့ခြင်းမှာ မှန်ကန်မှုမရှိကြောင်း၊ တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေအမိန့် ၂၀၊ နည်းဥပဒေ ၁၃(၁) ပြဋ္ဌာန်းချက်၊ **ဒေါ်ကြည်ကြည် နှင့် မစ္စမေရီဝိန်အမှု^(၁)၊ ဦးအောင်ကြွယ် နှင့် မောင်ဖိုးလင်းအမှု^(၂)**

(၁) ၁၉၇၁ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ ၈-၅၂။
(၂) ၁၉၅၂ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ ၈-၁၅။

၂၀၁၄

ဒေါ်သန်းသန်းဆွေ

(ကွယ်လွန်သူ

ဒေါ်အေးသိန်း၏

တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ်)

နှင့်

ဦးရောင်းတင်

များတွင် ပဏာမဒီကရီချမှတ်ရာတွင် တစ်စုံတစ်ခုသောပစ္စည်းသည် အမွေပုံတွင် ပါ မပါ ဖော်ပြရန် စောလွန်းသေးကြောင်း၊ မည်သည့်ပစ္စည်း သည်လက်ထက်ပွားဖြစ်သည်စသည်ဖြင့် ပဏာမဒီကရီတွင် ဆုံးဖြတ်ရန် မဟုတ်ကြောင်းကို လမ်းညွှန်ထုံးပြုထားကြောင်း၊ ထို့ကြောင့် ပြည်ထောင်စု တရားလွှတ်တော်ချုပ်၏ စီရင်ချက်နှင့်ဒီကရီမှာ တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေ အမိန့် ၂၀၊ နည်းဥပဒေ ၁၃ (၁) ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့်ညီညွတ်မှုမရှိကြောင်း၊ ဤအထူးအယူခံမှုကိုခွင့်ပြု၍ ဧရာဝတီတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော် ၏ စီရင်ချက်နှင့်ဒီကရီကို ပြန်လည်အတည်ပြုသင့်ကြောင်းဖြင့် လျှောက်လဲ တင်ပြသည်။

အယူခံတရားပြိုင်၏ရှေ့နေက ဦးကိုကြီး နှင့် ဒေါ်ပေအမှု^(၃)

တွင် လင်မယားကွာရှင်းပေးရန် နှင့် ပစ္စည်းခွဲဝေပေးစေလိုမှုတွင် ပထမ ဦးစွာ ပဏာမဒီကရီချပေးပြီးမှ ဆက်လက်ဆောင်ရွက်ပြီး အပြီးသတ်ဒီကရီ ချပေးရမည်ဟု ဥပဒေကမဆိုကြောင်း၊ မူလရုံးကအမှုစစ်ဆေးစဉ်အခါက ပင် မည်သည့်ပစ္စည်းများကို မည်သူရထိုက်သည်၊ မည်သည့်ပစ္စည်းများကို မည်သူ့လက်ဝယ်ရှိသည်၊ မည်သည့်ပစ္စည်းကို မည်ကဲ့သို့ ခွဲဝေရမည်အစရှိ သည်တို့ကို တစ်ပေါင်းတည်းစစ်ဆေး၍ အဆုံးအဖြတ်ပေးပြီးဖြစ်၍ မူလရုံး ၏အမိန့်မှာ အပြီးသတ်ဒီကရီပင်ဖြစ်သည်ဟု လမ်းညွှန်ထုံးပြုထားကြောင်း၊ သို့ပါ၍ ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်က အချင်းဖြစ်မြေနှင့် တိုက်ကို ပဏာမဒီကရီတွင် ထည့်သွင်းဆုံးဖြတ်ခွင့်ရှိသည့်အပြင် ရွှေချောင်းများကို ပါ တိကျစွာခွဲဝေနိုင်ပါက အပြီးသတ်ဒီကရီပင်ချမှတ်ခွင့်ရှိကြောင်း၊

(၃) ၁၉၇၆ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ ၈၁-၄။

မိုဟာမက်အီဘရာဟင်အရစ် (ဖိ) နှင့် အရှာဘီဘီအမှု^(၄) တွင်

ကွယ်လွန်သူ သေဆုံးချိန်တွင် မျက်မြင်အားဖြင့် အခြားသူပိုင်ကြောင်း ပေါ်ပေါက်သည့်ပစ္စည်းများ၏ပိုင်ဆိုင်မှုနှင့်စပ်လျဉ်း၍ တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေအမိန့် ၂၀၊ နည်းဥပဒေ ၁၃(၁) အရ စုံစမ်းမှုမပြုနိုင်ဟုထုံးဖွဲ့ထားကြောင်း၊ အချင်းဖြစ်တိုက်နှင့်မြေတို့မှာ သက်သေခံစာမှတ်စာတမ်း အထောက်အထားများအရလည်းကောင်း၊ သက်ဆိုင်သည့်အထူးဥပဒေ အရလည်းကောင်း၊ လင်မယားနှစ်ဦးပိုင်ပစ္စည်းမဟုတ်ကြောင်း ထင်ရှားနေသည့်အခြေအနေတွင် ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်က လင်မယားနှစ်ဦးပိုင်ပစ္စည်းမဟုတ်ဟု သုံးသပ်ဆုံးဖြတ်ခဲ့ခြင်းသည် တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေအမိန့် ၂၀၊ နည်းဥပဒေ ၁၃ (၁) ပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့် ဆန့်ကျင်ခြင်း မရှိပါကြောင်း၊ ဤအထူးအယူခံမှုကိုပလပ်သင့်ကြောင်းဖြင့် လျှောက်လဲ တင်ပြသည်။

၂၀၁၄
ဒေါ်သန်းသန်းဆွေ
(ကွယ်လွန်သူ
ဒေါ်အေးသိန်း၏
တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ်)
နှင့်
ဦးရောင်းတင်

မူလရုံးတရားလို၏ အဆိုလွှာအရ လင်မယားကွာရှင်းပေးစေလိုမှု နှင့် ပစ္စည်းခွဲဝေပေးစေလိုမှုစွဲဆိုခြင်းဖြစ်ပြီး၊ လင်မယားနှစ်ဦးပိုင်ပစ္စည်းများကို အဆိုလွှာနှင့်အတူ နောက်ဆက်တွဲစာရင်းဖြင့် တင်ပြထားကြောင်း တွေ့ရှိရသည်။ ထိုစာရင်းတွင် ဝါးခယ်မမြို့၊ ဈေးရပ်ကွက်၊ ဈေးဖြတ်လမ်း၊ အမှတ် (၁၂) ဟုခေါ်တွင်သော ၃ ထပ်တိုက်၊ ယင်းတိုက်တည်ရှိရာမြေ နှင့် အကယ်ဒမီတံဆိပ်ပါ ရွှေတုံး ၁၁ တုံးတို့ကို ဖော်ပြထားသည်။

တရားပြိုင်၏ ချေလွှာအရ ထိုပစ္စည်းများမှာ လင်မယားနှစ်ဦးပိုင် ပစ္စည်းများမဟုတ်ကြောင်း ငြင်းဆိုထားသည်။

တရားလိုနှင့် တရားပြိုင်တို့နှစ်ဦးလုံးသည် အိမ်ထောင်ကြီးများ ဖြစ်ကြသဖြင့် လက်ထက်ပွားပစ္စည်း၊ ပါရင်းပစ္စည်းစသည်ဖြင့်ရှိနိုင်ပြီး

(၄) ၁၉၅၃ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၃၇၃ (တရားလွှတ်တော်)။

၂၀၁၄

ဒေါ်သန်းသန်းဆွေ

(ကွယ်လွန်သူ

ဒေါ်အေးသိန်း၏

တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ်)

နှင့်

ဦးရောင်းတင်

မြန်မာလေ့ထုံးတမ်းဥပဒေအရ အဆိုပါ ပစ္စည်းများအပေါ်တွင် ရရှိမည့် ဝေစုများမှာလည်း ကွာခြားနိုင်သည်။ ထို့ကြောင့် ပစ္စည်းအမျိုးအစားပေါ် မူတည်၍ ဝေစုအချိုးသတ်မှတ်ရမည်ဖြစ်သည်။

လင်မယားကွာရှင်းပြတ်စဲပေးစေလိုမှုနှင့် လင်မယားနှစ်ဦးပိုင် ပစ္စည်းခွဲဝေးပေးစေလိုမှုဖြစ်သောကြောင့် ပစ္စည်းခွဲဝေပေးစေလိုမှု (Suit for partition of property) အမှု အမျိုးအစားတွင် အကျုံးဝင်သည်ဟု ဆိုရပေမည်။

တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေတွင် ပဏာမဒီကရီချမှတ်ခြင်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၀၊ နည်းဥပဒေ ၁၃ နှင့် ၁၈ တို့တွင် ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။ နည်းဥပဒေ ၁၃ (၁) တွင် အောက်ပါအတိုင်း ပြဋ္ဌာန်း ထားသည်-

“ 13. (1) Where a suit is for an account of any property and for its due administration under the decree of the Court, the Court shall, before passing the final decree, pass a preliminary decree, ordering such accounts and inquires to be taken and made, and giving such order directions as it thinks fit. ”

ယင်းဥပဒေအမိန့် ၂၀၊ နည်းဥပဒေ ၁၈ (၂) တွင် ပြဋ္ဌာန်းထားချက် မှာ-

“ 18. Where the Court passes a decree for the partition of property or for the separate possession of a share therein, then-

(2) if and in so far as such decree relates to other

immoveable property. or to moveable property, the Court may, if the partition or separation cannot be conveniently made without further inquiry, pass a preliminary decree declaring the rights of the several parties interested in the property and giving such further directions as may be required. ” ဟူ၍ ဖြစ်သည်။

၂၀၁၄
ဒေါ်သန်းသန်းဆွ
(ကွယ်လွန်သူ
ဒေါ်အေးသိန်း၏
တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ်)
နှင့်
ဦးရောင်းတင်

အဆိုပါနည်းဥပဒေ ၁၃ (၁) ပါပြဋ္ဌာန်းချက်သည် ပစ္စည်းတစ်ခုခုနှင့်စပ်လျဉ်း၍ စာရင်းရှင်းပေးစေရန်နှင့် တရားရုံး၏ဒီကရီအရ ထိုက်သင့်သည့်အားလျော်စွာ စီမံခန့်ခွဲပေးစေရန်စွဲဆိုသည့် တရားမမှုများတွင် ပဏာမ ဒီကရီချမှတ်ခြင်းနှင့်သက်ဆိုင်ပြီး၊ နည်းဥပဒေ ၁၈ (၂) ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်သည် ပစ္စည်းခွဲဝေရန်ဖြစ်စေ၊ ယင်းပစ္စည်းမှ အစုတစ်စုကို သီးခြားလက်ဝယ်ရရှိရန်ဖြစ်စေ စွဲဆိုသော တရားမမှုတွင် ပဏာမဒီကရီချမှတ်ခြင်းနှင့် သက်ဆိုင်သည်။

ထို့ကြောင့် ယခုအမှုသည် လင်မယားကွာရှင်းပြတ်စဲစေရန်နှင့် ပစ္စည်းခွဲဝေပေးစေလိုမှုဖြစ်သောကြောင့် တရားရုံးသည် လင်မယားနှစ်ဦးပိုင်ပစ္စည်းခွဲဝေရေးအတွက် တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၀၊ နည်းဥပဒေ ၁၉ (၂) ပါပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့်အညီ ပဏာမဒီကရီချမှတ်ရန်ဖြစ်သည်။ အမိန့် ၂၀၊ နည်းဥပဒေ ၁၈ (၂) ပါပြဋ္ဌာန်းချက်အရ ပစ္စည်းခွဲဝေပေးစေလိုမှုတွင် စာရင်းကောက်ယူရန်အလို့ငှာ ပြဋ္ဌာန်းချက်မရှိသဖြင့် ခွဲဝေရမည့်ပစ္စည်းကို အတိအလင်းဖော်ပြကာ ပဏာမဒီကရီချမှတ်ရမည်ဖြစ်သည်။ ပဏာမဒီကရီချမှတ်ပြီးနောက် ပစ္စည်းခွဲဝေရေးအတွက် ကော်မရှင်နာခန့်ထားဆောင်ရွက်စေပြီး ပဏာမဒီကရီပါ သတ်မှတ်ချက်နှင့်အညီ ပစ္စည်းခွဲဝေ

၂၀၁၄

ဒေါ်သန်းသန်းဆွေ

(ကွယ်လွန်သူ

ဒေါ်အေးသိန်း၏

တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ်)

နှင့်

ဦးရောင်းတင်

ပေးသည့် အပြီးသတ်ဒီကရီကို ချမှတ်ရန်ဖြစ်သည်။

မူလရုံးတရားလိုက လင်မယားကွာရှင်းပေးစေလိုမှုနှင့် လင်မယား နှစ်ဦးပိုင်ပစ္စည်းခွဲဝေပေးစေလိုမှုစွဲဆိုခြင်းဖြစ်၍ အဆိုလွှာတွင် ခွဲဝေပေးရမည့်လင်မယားနှစ်ဦးပိုင်ပစ္စည်းများကို နောက်ဆက်တွဲဇယားဖြင့်အတိအလင်း ဖော်ပြစွဲဆိုခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ မူလရုံးနှင့်အယူခံတရားရုံး အဆင့်ဆင့်တို့က တရားလို အဆိုပြုစွဲဆိုသော အချင်းဖြစ်မြေနှင့်တိုက်၊ အကယ်ဒမီတံဆိပ် ပါရွှေတုံး ၁၁ တုံးတို့မှာ လင်မယားနှစ်ဦးပိုင်လက်ထက်ပွားပစ္စည်း ဟုတ်မဟုတ်ကို ပဏာမဒီကရီချမှတ်သည့်အဆင့်တွင် သုံးသပ်ဆုံးဖြတ်ခဲ့ကြသည်။ မူလခရိုင်တရားရုံးနှင့် ပထမအယူခံရုံးဖြစ်သည့် ဧရာဝတီတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်တို့က တရားလိုအဆိုပြုတင်ပြထားသည့် မရွှေ့မပြောင်းနိုင်သောပစ္စည်းနှင့် ရွှေ့ပြောင်းနိုင်သောပစ္စည်း ၂ ရပ်လုံး (အချင်းဖြစ်မြေနှင့် ၃ ထပ်တိုက်၊ အကယ်ဒမီတံဆိပ်ပါ ရွှေတုံး ၁၁ တုံး) သည် လင်မယားနှစ်ဦးပိုင် လက်ထက်ပွားပစ္စည်းများဖြစ်ကြောင်း သုံးသပ်ဆုံးဖြတ်ခဲ့ကြသည်။ ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်က အချင်းဖြစ် မြေနှင့်တိုက်မှာ လင်မယားနှစ်ဦးပိုင်လက်ထက်ပွားပစ္စည်း မဟုတ်ကြောင်း၊ အကယ်ဒမီ တံဆိပ်ပါရွှေတုံး ၁၁ တုံးသည် လက်ထက်ပွားပစ္စည်းဖြစ်ကြောင်း သုံးသပ်ဆုံးဖြတ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်က ပဏာမဒီကရီ ချမှတ်သည့်အဆင့်တွင် တရားလိုစွဲဆိုသည့်ပစ္စည်းများသည် လင်မယား နှစ်ဦးပိုင်လက်ထက်ပွားပစ္စည်းများ ဟုတ် မဟုတ်ကို ဆုံးဖြတ်ခဲ့ခြင်းသည် တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၀၊ နည်းဥပဒေ ၁၈ (၂) ပါပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့် ညီညွတ်သဖြင့် မှားယွင်းသည်ဟု မဆိုနိုင်ချေ။

အယူခံတရားလိုရှေ့နေကကိုးကားတင်ပြသော **ဒေါ်ကြည်ကြည်**

နှင့် မစ္စမေရီဝိန် အမှု^(၁)၊ ဦးအောင်ကြွယ် နှင့် မောင်ဖိုးလင်း

၂၀၁၄

အမှု^(၂) တို့မှာ အမွေပုံစီမံခန့်ခွဲပေးစေလိုမှု (Administration suit) များဖြစ် သောကြောင့် တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၀ ၊ နည်းဥပဒေ ၁၃ (၁) နှင့်အညီ ပဏာမဒီကရီချမှတ်ရမည်ဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်၍ ပဏာမဒီကရီ ချမှတ်သည့်အဆင့်တွင် မည်သည့်ပစ္စည်းသည် လက်ထက်ပွားပစ္စည်းဖြစ် သည်၊ မည်သည့်ပစ္စည်းသည် အမွေပုံပစ္စည်းဖြစ်သည်စသည်ဖြင့် ဆုံးဖြတ် ရန် မဟုတ်ကြောင်း၊ ယင်းသို့ ဆုံးဖြတ်ရန်အတွက် လိုအပ်သလိုစာရင်း ရှင်းလင်းစုံစမ်းရဦးမည်ဟု လမ်းညွှန်ထုံးပြုထားခြင်းဖြစ်၍ လင်မယား ပစ္စည်းခွဲဝေပေးစေလိုမှုဖြစ်သည့် ယခုအမှုနှင့်သက်ဆိုင်မှုမရှိချေ။

ဒေါ်သန်းသန်းဆွေ
(ကွယ်လွန်သူ
ဒေါ်အေးသိန်း၏
တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ်)
နှင့်
ဦးရောင်းတင်

ထို့ကြောင့် ကြားနာခဲ့သည့်ပြဿနာကို အောက်ပါအတိုင်းဖြေဆို ကာ ဤတရားမအထူးအယူခံမှုကို စရိတ်နှင့်တကွပလပ်လိုက်သည်-

“ လင်မယားကွာရှင်းပေးလိုမှုနှင့် လင်မယားနှစ်ဦးပိုင်ပစ္စည်းခွဲဝေ ပေးစေလိုမှုတွင် မည်သည့်ပစ္စည်းသည် လက်ထက်ပွားပစ္စည်း ဖြစ်သည်၊ မည်သည့်ပစ္စည်းသည် အထက်ပါပစ္စည်းဖြစ်သည်ဟု ပဏာမဒီကရီတွင် ဆုံးဖြတ်ခဲ့သည့် မြောင်းမြခရိုင်တရားရုံး၊ ဧရာဝတီတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်နှင့် ပြည်ထောင်စု တရားလွှတ်တော်ချုပ်တို့၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီများသည် တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၀၊ နည်းဥပဒေ ၁၃ (၁) ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့် ညီညွတ်ရန်မလိုကြောင်း။ ”

ရှေ့နေစရိတ် ကျပ် ၅၀၀၀၀/- သတ်မှတ်သည်။

တရားမအထွေထွေလျှောက်ထားမှု
 ပြည်ထောင်စုတရားသူကြီးချုပ် ဦးထွန်းထွန်းဦး
 ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်တရားသူကြီးများဖြစ်ကြသော
 ဦးစိုးညွန့်၊ ဦးမြသိမ်း တို့ရှေ့တွင်

ကိုအောင်အောင်သိန်း

နှင့်

တိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်တရားသူကြီး

မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်ပါ ၎င်း*

မိဘတို့က မိမိ၏သားသမီးအပေါ် သွားနုတ္တသားသမီးအဖြစ်
 မြွက်ဟကြေညာပေးစေလိုမှု စွဲဆိုခြင်းသည် သီးခြား
 သက်သာခွင့်အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၄၂ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့်
 ညီညွတ်ခြင်း ရှိ မရှိ။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ သီးခြားသက်သာခွင့်အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၄၂ အရ
 မြွက်ဟကြေညာချက်သက်သက်တောင်းဆိုနိုင်ရန် အောက်ပါအချက်များ
 နှင့် ညီညွတ်ရန်လိုအပ်သည်။

- (က) တရားလိုသည် အမှုစွဲဆိုချိန်တွင် တည်ရှိနေသော ၎င်း
 ၏ တရားဝင်အခြေအနေ သို့မဟုတ် ပစ္စည်းနှင့် စပ်လျဉ်း
 သည့် အခွင့်အရေးနှင့်ပတ်သက်၍ စွဲဆိုခြင်းဖြစ်ရမည်။

---

* ၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ တရားမအထွေထွေလျှောက်ထားမှုအမှတ်- ၇၅

- (ခ) အဆိုပါ တရားလို၏ တရားဝင်အခြေအနေ သို့မဟုတ် ပစ္စည်းပိုင်ဆိုင်ခွင့်ကို တရားပြိုင်က ငြင်းကွယ်ရမည် သို့မဟုတ် ငြင်းကွယ်ရန်လိုလားနေသူဖြစ်ရမည်။
- (ဂ) တရားလိုအနေဖြင့် နောက်ဆက်တွဲ သက်သာခွင့် တောင်းဆိုနိုင်သည့် အခြေအနေမရှိစေရပေ။

၂၀၁၄
 ကိုအောင်အောင်သိန်း
 နှင့်
 တိုင်းဒေသကြီး
 တရားလွှတ်တော်
 တရားသူကြီး
 မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီး
 တရားလွှတ်တော်

ယခုအမှုမှာ မိဘများဖြစ်သူ ဦးကိုကိုလေးနှင့် ဒေါ်ယဉ်ယဉ်ခိုင် တို့အနေဖြင့် တရားစွဲဆိုချိန်တွင် မိမိတို့၏ တရားဝင်အခြေအနေ သို့မဟုတ် ပစ္စည်းနှင့်သက်ဆိုင်သည့် အခွင့်အရေးနှင့်စပ်လျဉ်း၍ မြွက်ဟကြေညာပေးရန် သားဖြစ်သူ ကိုအောင်အောင်သိန်းအပေါ် စွဲဆိုသောအမှု မဟုတ်ဘဲ သားဖြစ်သူ ကိုအောင်အောင်သိန်း၏ အပြုအမူအရ အမွေဆက်ခံခွင့် မရှိသော သွားနုတ္တသားဖြစ်ကြောင်း မြွက်ဟကြေညာပေးရန် စွဲဆိုသော အမှုဖြစ်သည်။

ဦးကိုကိုလေးတို့ စွဲဆိုသောအမှုသည် သီးခြားသက်သာခွင့် အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၄၂ ပါပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့်လည်းကောင်း၊ ယင်း ပြဋ္ဌာန်းချက်တွင် ဖော်ပြထားသော ဥပမာ (က) မှ (ဇ) အထိ တို့နှင့် လည်းကောင်း အကျုံးဝင်ညီညွတ်မှုမရှိပေ။

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ မြန်မာလေ့ထုံးတမ်းဥပဒေအရ အမွေရှင် သေဆုံးပါက ကျန်ရစ်သူအမွေဆိုင်များသည် ဥပဒေအရ အပြီးအပိုင် အပ်နှင်းရရှိသည့်အခွင့်အရေး (Vested Right) အရ ၎င်းတို့၏ ကိုယ်ပိုင် အခွင့်အရေးအနေဖြင့် အမွေဆက်ခံပိုင်ခွင့်ရရှိမည်ဖြစ်သည်။ တရားလို ဦးကိုကိုလေးတို့အနေဖြင့် ၎င်းတို့ကွယ်လွန်သည့်အခါ သားဖြစ်သူ

၂၀၁၄

ကိုအောင်အောင်သိန်း
နှင့်
တိုင်းဒေသကြီး
တရားလွှတ်တော်
တရားသူကြီး
မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီး
တရားလွှတ်တော်

ကိုအောင်အောင်သိန်း၏ အမွေဆက်ခံပိုင်ခွင့်ကို ပိတ်ပင်စေရန်အတွက်
သေတမ်းစာသဘောသက်ရောက်သည့် တောင်းဆိုချက်နှင့် အစီအမံကို
ပြုလုပ်ပိုင်ခွင့်ရှိမည်မဟုတ်ချေ။ ဦးကိုကိုလေးတို့အနေဖြင့် သားဖြစ်သူ
ကိုအောင်အောင်သိန်းအပေါ် သီးခြားသက်သာခွင့်အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၄၂
အရ တရားစွဲဆိုရန် အကြောင်းပေါ်ပေါက်ခြင်းမရှိကြောင်း မြင်သာသည်။

- လျှောက်ထားသူအတွက် - ဦးအောင်ကျော်ဦး
- အမှတ် (၁) (၂) လျှောက်ထား - တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ
- ခံရသူများအတွက် - ဒေါ်ဖြူမာဝေ၊ ညွှန်ကြားရေးမှူး
- အမှတ် (၃) (၄) လျှောက်ထား - ပြည်ထောင်စုရှေ့နေချုပ်ရုံး
- ခံရသူများအတွက် - ဦးထွန်းအေး
- တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ

မန္တလေးခရိုင်တရားရုံး၊ ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၄၈၄
တွင် ဦးကိုကိုလေးနှင့် ဒေါ်ယဉ်ယဉ်ခိုင်တို့က ကိုအောင်အောင်သိန်းအပေါ်
သွားနုတ္တသားဖြစ်ကြောင်း ကြေညာပြဋ္ဌာန်းပေးစေလိုမှုစွဲဆိုရာ “ တရားလို
များသည် တရားပြိုင်အပေါ် ဤအမှုကို ဤပုံစံအတိုင်း တရားစွဲဆိုခွင့်
ရှိပါသလား” ဟူသော ပဏာမငြင်းချက်ကို နှစ်ဖက်ကြားနာပြီးနောက်
ဤပုံစံအတိုင်း စွဲဆိုခွင့်ရှိကြောင်း ဆုံးဖြတ်သည်။ ယင်းအမိန့်ကို
ကိုအောင်အောင်သိန်းက မကျေနပ်၍ မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီး
တရားလွှတ်တော်၊ ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ တရားမပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၁၇၉ ဖြင့်

ပြင်ဆင်မှုတင်သွင်းရာ ပလပ်ခံရသဖြင့် ပြည်ထောင်စုတရားစီရင်ရေး ဥပဒေပုဒ်မ ၁၆ (က) (၅) အရ အမှုခေါ်စာချွန်တော်အမိန့် ထုတ်ဆင့် ပေးရန် လျှောက်ထားခြင်းဖြစ်သည်။

မန္တလေးခရိုင်တရားရုံးက “တရားလိုများသည် တရားပြိုင် အပေါ် ဤအမှုကို ဤပုံစံအတိုင်း တရားစွဲဆိုခွင့်ရှိပါသလား” ဟူသော ပဏာမငြင်းချက်အပေါ် ကြားနာပြီးနောက် တရားလိုများအနေဖြင့် ၎င်းတို့၏ သားကြီးဖြစ်သူ တရားပြိုင်နှင့်ပတ်သက်၍ ၎င်းတို့သတ်မှတ်သည့် တရားဝင်အခြေအနေကို မြွက်ဟကြေညာပေးရန် စွဲဆိုခြင်းမှာ တရား စွဲဆိုသူ တရားလိုများ၏ တရားဝင်အခြေအနေဖြစ်ကြောင်း တရားပြိုင်၏ ပြုမူမှုများအပေါ် တရားလိုများ၏ တရားဝင်အခြေအနေကို မြွက်ဟ ကြေညာပေးရန် တရားစွဲဆိုခြင်းမှာ အမှုပုံစံမှန်ကန်ကြောင်း ဖြေဆိုခဲ့ သည်။

မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်က တရားလိုများသည် ၎င်းတို့၏ တရားဝင်အခြေအနေအတွက် သားဖြစ်သူ တရားပြိုင်သည် သွာနုတ္တခွေးနှင့်တူသော သားဖြစ်ကြောင်း မြွက်ဟပြဋ္ဌာန်းလိုမှုကို သီးခြား သက်သာခွင့်အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၄၂ အရ စွဲဆိုခွင့်ရှိကြောင်း၊ မိဘများအနေ ဖြင့် သားသမီးဖြစ်သူ သွာနုတ္တသားသမီး၏ အဆင့်အတန်းသာရှိကြောင်း မြွက်ဟကြေညာပေးစေလိုမှုကို စွဲဆိုနိုင်သဖြင့် အမှုပုံစံမှားယွင်းခြင်းမရှိ ကြောင်း ဆုံးဖြတ်သည်။

ပြည်ထောင်စုရှေ့နေချုပ်ရုံး၊ ညွှန်ကြားရေးမှူးက တရားလိုများ၏ အဆိုလွှာအရ တရားပြိုင်သည် မိဘများဖြစ်သည့် တရားလိုများအပေါ် ရန်သူသဖွယ် ပြုမူဆက်ဆံကြောင်း ပေါ်ပေါက်သဖြင့် မန္တလေးခရိုင်

၂၀၁၄
ကိုအောင်အောင်သိန်း
နှင့်
တိုင်းဒေသကြီး
တရားလွှတ်တော်
တရားသူကြီး
မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီး
တရားလွှတ်တော်

၂၀၁၄

ကိုအောင်အောင်သိန်း

နှင့်

တိုင်းဒေသကြီး

တရားလွှတ်တော်

တရားသူကြီး

မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီး

တရားလွှတ်တော်

တရားရုံးက ပဏာမငြင်းချက်အပေါ် တရားစွဲဆိုခွင့်ရှိကြောင်း ဆုံးဖြတ်ချက် နှင့် အဆိုပါအမိန့်အပေါ် အတည်ပြုခဲ့သော မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီး တရားလွှတ်တော်၏ အမိန့်တို့သည် လမ်းညွှန်စီရင်ထုံးများအတိုင်း ဆုံးဖြတ်ထားသဖြင့် ဥပဒေနှင့် ညီညွတ်သောအမိန့်များဟု သုံးသပ် တွေ့ရှိရကြောင်း၊ သီးခြားသက်သာခွင့်အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၄၂ အရ တရားဝင်အနေအထားကိုဖြစ်စေ၊ ပစ္စည်းနှင့်စပ်လျဉ်းသည့် အခွင့်အရေး ကိုဖြစ်စေ ရထိုက်ခွင့်ရှိသူတစ်ဦးဦးသည် မိမိအနေအထားကို သို့မဟုတ် မိမိအခွင့်အရေးကို ငြင်းဆိုသူ သို့မဟုတ် ငြင်းဆိုရန် အကျိုးလိုလားသူ အပေါ် တရားစွဲဆိုနိုင်ကြောင်း၊ ယင်းဥပဒေပုဒ်မပါ တရားဝင်အနေ အထားဟူသော စကားရပ်တွင် တစ်ယောက်သောသူ၏ အဆင့်အတန်း လည်း အကျုံးဝင်သဖြင့် တရားပြိုင်၏ တရားဝင်အနေအထားအရ တရားလို၏ တည်ဆဲအခွင့်အရေးကို ထိခိုက်စေလောက်သော အခြေ အနေပေါ်ပေါက်လျှင် တရားပြိုင်သည် အဆိုပါအနေအထားကို ရထိုက်ခွင့် မရှိကြောင်း၊ မြွက်ဟကြေညာပေးစေရန် တရားစွဲဆိုနိုင်ကြောင်း၊ မြန်မာ့ ဓလေ့ထုံးတမ်းအမွေခန်းတရားဥပဒေ၏ သဘောတရားများအရ အခြေခံမူ (၆) ရပ်ရှိပြီး “အပြုအမူကောင်းသဖြင့် အမွေမရနိုင်သော်လည်း အပြုအမူဆိုးကြောင်း ဆုံးရှုံးနိုင်ခြင်း” မှာ အခြေခံမူတစ်ရပ်ဖြစ်ကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ တရားလို (မိဘ) များအပေါ် ရန်သူသဖွယ်ဆက်ဆံခဲ့သော တရားပြိုင်သည် မိဘအမွေကို ဆက်ခံခွင့်အနေအထား ရထိုက်ခွင့် မရှိသဖြင့် တရားလိုများက တရားပြိုင်အပေါ် သွာနုတ္တသားသမီးအဖြစ် မြွက်ဟကြေညာပေးစေလိုမှုစွဲဆိုခြင်းမှာ ဥပဒေနှင့်အညီဖြစ်ကြောင်း၊

မူလရုံးတရားလိုတို့ တင်သွင်းသော အဆိုလွှာအရ မူလရုံးတရားပြိုင်သည် မိဘစကားနားမထောင်သည့်အပြင် ကိုယ်ထိလက်ရောက်ပြုမူစော်ကားမှုများ ပေါ်ပေါက်နေသဖြင့် မန္တလေးခရိုင်တရားရုံးက တရားလိုများသည် တရားပြိုင်အပေါ် ဤအမှုကို ဤပုံစံအတိုင်း တရားစွဲဆိုခွင့်ရှိသလား ငြင်းချက်ကို တရားစွဲဆိုခွင့်ရှိကြောင်း ချမှတ်ခဲ့သည့် အမိန့်နှင့် ယင်းအမိန့်အပေါ် အတည်ပြုခဲ့သော မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်၏ အမိန့်တို့သည် မိမိ၏အာဏာအတိုင်း ဆောင်ရွက်ခဲ့ကြပြီး ကျော်လွန်သုံးစွဲခြင်းမရှိသည့်အပြင် ဥပဒေနှင့်အညီ ဆုံးဖြတ်ခဲ့ကြကြောင်း သုံးသပ်တွေ့ရှိရသဖြင့် အမှုခေါ်စာချွန်တော်ထုတ်ဆင့်ရန် အကြောင်းပေါ်ပေါက်ခြင်းမရှိဟု သုံးသပ်တွေ့ရှိရသဖြင့် လျှောက်ထားချက်အား ခွင့်ပြုရန် မသင့်ကြောင်း လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

၂၀၁၄
 ကိုအောင်အောင်သိန်း
 နှင့်
 တိုင်းဒေသကြီး
 တရားလွှတ်တော်
 တရားသူကြီး
 မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီး
 တရားလွှတ်တော်

အမှတ် (၃) (၄) လျှောက်ထားခံရသူများ၏ တရားလွှတ်တော် ရှေ့နေက ဦးကိုကိုလေး၊ ဒေါ်ယဉ်ယဉ်ခိုင်တို့အနေဖြင့် သားဖြစ်သူ ယခု လျှောက်ထားသူ မောင်အောင်အောင်သိန်းမှာ အိမ်ထောင်မကျမီ မိဘတို့အပေါ် သားအရင်းတစ်ယောက်ကဲ့သို့ ပြုမူဆက်ဆံခဲ့သည့် အခြေအနေကို မိဘများရရှိခဲ့သည့် အဆင့်အတန်းနှင့် တရားဝင်အနေအထားကို ပြောင်းလွှဲပြီး သွာနုတ္တသားတစ်ဦး၏ ပြုမူဆက်ဆံခံခဲ့ရသဖြင့် ရရှိခဲ့သည့် အဆင့်အတန်းနှင့် တရားဝင်အနေအထားတို့အရ သား မောင်အောင်အောင်သိန်းကို သွာနုတ္တသားဖြစ်ကြောင်း ကြေညာပြဋ္ဌာန်းပေးရန် စွဲဆိုရခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ “သီးခြားသက်သာခွင့်အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၄၂ ပါအမွေဆက်ခံနိုင်သည့် အလားအလာ (သို့မဟုတ်) မျှော်လင့်ချက်နှင့်စပ်လျဉ်း၍ မဟုတ်ဘဲ

၂၀၁၄

ကိုအောင်အောင်သိန်း

နှင့်

တိုင်းဒေသကြီး

တရားလွှတ်တော်

တရားသူကြီး

မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီး

တရားလွှတ်တော်

တည်ဆဲအခွင့်အရေးနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ပုဒ်မ ၄၂ အရ မြွက်ဟကြေညာပေးနိုင်သည်” ဟု **မောင်အောင်သိန်း နှင့် မောင်ဘမောင်အမှု** ^(၁) တွင် ပြဆိုထားကြောင်း၊ လျှောက်ထားခံရသူ ဦးကိုကိုလေးက သားအပေါ် အမှုစွဲဆိုခြင်းသည် တည်ဆဲအခြေအနေတွင် ဖခင်အရင်းတစ်ယောက် အနေဖြင့် သားအရင်းဖြစ်သူက ရန်သူသဖွယ်ပြုကျင့်ခံရခြင်းကို မြန်မာ့ ဓလေ့ထုံးတမ်းဥပဒေက ပြဆိုထားသော အခွင့်အရေးအခြေအနေ တစ်ရပ်ကို ဖခင်ဖြစ်သူ၏ တရားဝင်အနေအထားအရပင် စွဲဆိုခြင်း ဖြစ်ကြောင်း၊ ယခုအမှုတွင် တရားလို မိရင်းဖရင်း၏ တရားဝင်အခြေအနေ ကို ငြင်းပယ်ကြောင်း အခြေအနေ (၂) ရပ်ပေါ်ပေါက်ကြောင်း၊ ပထမ အချက်မှာ ဖခင်အပေါ် ရန်သူသဖွယ် လှေကားအဆင်းတွင် နဖူး ရင်ဘတ်တို့အား လက်သီးဖြင့်ထိုး၊ ခြေဖြင့်ကန်ခြင်းသည် မြန်မာ့ဓလေ့ ထုံးတမ်းဥပဒေအရ မိဘအပေါ် ရန်သူသဖွယ်မပြုကျင့် ရဟူသော ဥပဒေအရ အသိအမှတ်ပြုသည့် မိဘ၏အဆင့်အခြေအနေကို ငြင်းပယ် ခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ ဒုတိယအချက်မှာ သားသမီးက ငွေကြေးအလွဲသုံးစား ပြုသည်ကို မိဘက မိမိတွင်တာဝန်မရှိဘဲ သားသမီးအပေါ် မိမိအခွင့် အရေးကို သုံးစွဲ၍ မသုံးဖြုန်းရန် အရေးဆိုတားဆီးသည့်အခြေအနေကို မျက်ကွယ်ပြု၍ သုံးဖြုန်းသည့်အတွက် မိဘက စိုက်ထုတ်ပေးဆပ်ရသည့် အခြေအနေ စသည့် မိရင်းဘရင်းနှင့် သားသမီးတို့အကြား အငြင်းပွားမှုကို အဆုံးသတ်စေနိုင်ရန် ရန်သူသဖွယ်ပြုကျင့်ခံရသော မိဘကို မြွက်ဟ ကြေညာပေးသင့်ကြောင်း၊ လျှောက်ထားခံရသူ မူလရုံးတရားလိုများသည် မိမိ၏ သားအရင်းက ရန်သူသဖွယ် ဆက်ဆံခံရမည့် စိုးရိမ်မှုသည်ပင်

---

(၁) ၁၉၄၀ ပြည့်နှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၅၄။

တရားစွဲဆိုနိုင်ရန် အချင်းဖြစ်အကြောင်းခြင်းရာပေါ်ပေါက်ပြီး စွဲဆိုခွင့်
လည်း ရထိုက်သည်ဟု ကောက်ယူထိုက်ကြောင်း၊ ယခု အမှုသည်
ဦးကိုကိုလေးက အမွေဆက်ခံခွင့်ရှိခြင်း မရှိခြင်းအတွက် စွဲဆိုခြင်း
မဟုတ်ကြောင်း၊ ဖခင်ဖြစ်သူနှင့် မိခင်ဖြစ်သူတို့က မိမိတို့ သက်ရှိထင်ရှား
ရှိစဉ် အခြေအနေတွင် သားဖြစ်သူက ရန်သူသဖွယ် ပြုကျင့်ခံရသည့်
အတွက် မိမိတို့၏ အခွင့်အရေးကို ဆုပ်ကိုင်စွဲဆိုခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ ထိုသို့
ဆက်ဆံပြုမူခံရခြင်းသည် ဖခင်က ပြုကျင့်ခံရခြင်းဖြစ်၍ သားကခံရခြင်း
မဟုတ်ကြောင်း၊ ဦးကိုကိုလေးသည် အမွေဆက်ခံခွင့်ကို အခြေခံသော
အကြောင်းတစ်စုံတစ်ရာအရ စွဲဆိုခြင်းမဟုတ်ကြောင်း အဆိုလွှာအရပင်
ထင်ရှားပြီးဖြစ်ကြောင်း၊ ပုဒ်မ ၁၉ မနုကျယ်အရလည်း ဦးကိုကိုလေးက
မိမိ၏သား ပြုကျင့်ခဲ့ခြင်းကိုသာ ဖော်ပြစွဲဆိုခြင်းဖြစ်သဖြင့် အမှုပုံစံအရပင်
သေတမ်းစာသဘောသက်ရောက်သည့် တောင်းဆိုချက်မျိုးကို တောင်းဆို
ခြင်းမဟုတ်ကြောင်း ထင်ရှားပေါ်ပေါက်နေကြောင်း၊ မန္တလေးခရိုင်
တရားရုံး၏ ဤအမှုကို ဤပုံစံအတိုင်း တရားစွဲဆိုခွင့်ရှိကြောင်း ချမှတ်
သည့် အမိန့်နှင့် မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်က ခရိုင်
တရားရုံး၏ အမိန့်အား အတည်ပြုခဲ့သည့် အမိန့်တို့သည် မြန်မာ့ဓလေ့
ထုံးတမ်းဥပဒေအရ လည်းကောင်း၊ သီးခြားသက်သာခွင့်ဥပဒေအရ
လည်းကောင်း၊ တစ်စုံတစ်ရာမှားယွင်းမှုမရှိသဖြင့် စာချွန်တော်အမိန့်
ထုတ်ဆင့်ပေးရန် လျှောက်ထားမှုကို ပလပ်ပေးရန် လျှောက်လဲတင်ပြ
သည်။

၂၀၁၄
ကိုအောင်အောင်သိန်း
နှင့်
တိုင်းဒေသကြီး
တရားလွှတ်တော်
တရားသူကြီး
မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီး
တရားလွှတ်တော်

လျှောက်ထားသူ၏ တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေက မြွက်ဟကြေညာ
ပေးစေလိုမှု စွဲဆိုသောသူသည် မိမိ၏ တရားဝင်အခြေအနေအတွက်ကို

၂၀၁၄

ကိုအောင်အောင်သိန်း
နှင့်
တိုင်းဒေသကြီး
တရားလွှတ်တော်
တရားသူကြီး
မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီး
တရားလွှတ်တော်

သာ စွဲဆိုပိုင်ခွင့်ရှိကြောင်း မူလရုံးတရားပြိုင်၏ အကျိုးအတွက် စွဲဆိုပိုင်ခွင့် မရှိ ကြောင်း ဒေါ်ကြင်ကျူ နှင့် မောင်ကြည်စိန်ပါ-၂ (ကွယ်လွန်သူ ဒေါ်တင်အေး၏ တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ်များ နှင့် မကြူ)အမှု^(၂) ၊ ကိုလှမြင့် နှင့် မနုနုလွင်အမှု^(၃) ၊ ဒေါ်ကြင်နု နှင့် ဦးစိန်ဝှက် ပါ ၂ အမှု^(၄) တို့တွင် အတိအလင်း လမ်းညွှန်ထားကြောင်း၊ ယခုအမှုတွင် လျှောက်ထားသူ (မူလရုံးတရားပြိုင်) သည် သွာနုတ္တသားဖြစ်သည်ဟု အဆိုပြုထားသောကြောင့် လျှောက်ထားသူအား မူလရုံး တရားလိုများ (အမှတ် (၃) (၄) လျှောက်ထားခံရသူများ) ၏ အမွေကို ဆက်ခံခွင့်မရှိစေ ရန်အတွက် စွဲဆိုခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ အမှတ် (၃) (၄) လျှောက်ထားခံရသူ များက သွာနုတ္တအဖြစ် ပြုကျင့်ခံရခြင်းသည် ဖခင်အရင်းအတွက် လတ်တလောခံစားရသော အခြေအနေဖြစ်ကြောင်း၊ သား အမွေဆက်ခံ ခြင်းကို ပိတ်ပင်ရန် ဦးတည်၍ ဦးကိုကိုလေးတို့က စွဲဆိုခဲ့ခြင်းမဟုတ် ကြောင်း၊ မိမိကွယ်လွန်ပါက သွာနုတ္တဖြစ်ထိုက်ပါသည်ဟု အမွေကို ရည်ရွယ်၍ စွဲဆိုခြင်းမဟုတ်ကြောင်း တင်ပြခဲ့ကြောင်း၊ ၎င်းတို့၏ တင်ပြချက်အရ ၎င်းတို့ တောင်းဆိုသည့် သက်သာခွင့်သည် အမှတ် (၃) (၄) လျှောက်ထားခံရသူများ၏ တရားဝင်အခြေအနေမဟုတ်ကြောင်း၊ လျှောက်ထားသူ၏ တရားဝင်အခြေအနေအတွက် စွဲဆိုခြင်းဖြစ်သော ကြောင့် သီးခြားသက်သာခွင့်အက် ဥပဒေပုဒ်မ ၄၂ အရ အကျိုးမဝင် ကြောင်း၊ မူလရုံးတရားလို စွဲဆိုသည့်အတိုင်း အနိုင်ဒီကရီချမှတ်ခဲ့ပါက

---

(၂) ၁၉၈၄ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၂၃၆။
(၃) ၁၉၈၉ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၇၀။
(၄) ၁၉၉၂ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၈။

လျှောက်ထားသူများသည် မိဘများ အသက်ထင်ရှားရှိစဉ်မှာပင် အမွေ ဆက်ခံခွင့်မရှိသောကြောင့် မြန်မာ့ဓလေ့ထုံးတမ်းဥပဒေနှင့် ဆန့်ကျင် နေမည်ဖြစ်၍ ယင်းအနေအထားမျိုးတွင် မူလရုံးတရားလိုသည် ပုံစံပါ အမှုကို စွဲဆိုပိုင်ခွင့်မရှိကြောင်း အထင်အရှားပေါ်ပေါက်နေကြောင်း **ဒေါ်စိန်ကြည် နှင့် ဦးသန်းစိန် အမှု**^(၅) စီရင်ထုံးအရ မန္တလေးတိုင်း ဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်၏ အမိန့်နှင့် မန္တလေးခရိုင်တရားရုံးတို့၏ အမိန့်များသည် မှားယွင်းနေသောကြောင့် ယင်းအမိန့်များကို အမှုခေါ် စာချွန်တော်အမိန့်ထုတ်ဆင့်ပြီး ချေဖျက်သင့်ကြောင်း လျှောက်လဲတင်ပြ သည်။

ကိုအောင်အောင်သိန်း
နှင့်
တိုင်းဒေသကြီး
တရားလွှတ်တော်
တရားသူကြီး
မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီး
တရားလွှတ်တော်

တရားဝင်အနေအထားကိုဖြစ်စေ၊ ပစ္စည်းနှင့်စပ်လျဉ်းသည့် အခွင့်အရေးကိုဖြစ်စေ ရထိုက်ခွင့်ရှိသူတစ်ဦးသည် မိမိအနေအထားကို သို့မဟုတ် မိမိအခွင့်အရေးကို ငြင်းဆိုသူ သို့မဟုတ် ငြင်းဆိုရန် အကျိုးလိုလားသူအပေါ် သီးခြားသက်သာခွင့်အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၄၂ အရ တရားစွဲဆိုနိုင်သည်။ တရားရုံးသည် ထိုသို့ ရထိုက်ခွင့်ရှိကြောင်း မိမိ၏ သဘောအတိုင်း မြွက်ဟကြေညာနိုင်သည်။

ဦးကိုကိုလေး နှင့် ဒေါ်ယဉ်ယဉ်ခိုင်တို့က စွဲဆိုထားသောအမှုမှာ သီးခြားသက်သာခွင့်အက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၄၂ အရ ကိုအောင်အောင်သိန်း အပေါ် သွာနုတ္တသားဖြစ်ကြောင်း မြွက်ဟကြေညာပေးစေလိုမှုစွဲဆိုခြင်း ဖြစ်သည်။ အဆိုပါ ဥပဒေပုဒ်မ ၄၂ အရ မြွက်ဟကြေညာချက်သက်သက် တောင်းဆိုနိုင်ရန် အောက်ပါအချက်များနှင့် ညီညွတ်ရန် လိုအပ်သည်-

(က) တရားလိုသည် အမှုစွဲဆိုချိန်တွင် တည်ရှိနေသော

(၅) ၁၉၉၄ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ ၈၁-၃၄ (၃၉)။

၂၀၁၄
 ကိုအောင်အောင်သိန်း
 နှင့်
 တိုင်းဒေသကြီး
 တရားလွှတ်တော်
 တရားသူကြီး
 မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီး
 တရားလွှတ်တော်

၎င်း၏တရားဝင်အခြေအနေ သို့မဟုတ် ပစ္စည်းနှင့် စပ်လျဉ်းသည့် အခွင့်အရေးနှင့်ပတ်သက်၍ စွဲဆိုခြင်း ဖြစ်ရမည်။

- (ခ) အဆိုပါ တရားလို၏ တရားဝင်အခြေအနေ သို့မဟုတ် ပစ္စည်းပိုင်ဆိုင်ခွင့်ကို တရားပြိုင်က ငြင်းကွယ်ရမည် သို့မဟုတ် ငြင်းကွယ်ရန် လိုလားနေသူ ဖြစ်ရမည်။
- (ဂ) တရားလိုအနေဖြင့် နောက်ဆက်တွဲ သက်သာခွင့် တောင်းဆိုနိုင်သည့် အခြေအနေမရှိစေရပေ။

ယခုအမှုမှာ မိဘများဖြစ်သူ ဦးကိုကိုလေးနှင့် ဒေါ်ယဉ်ယဉ်ခိုင်တို့ အနေဖြင့် တရားစွဲဆိုချိန်တွင် မိမိတို့၏ တရားဝင်အခြေအနေ သို့မဟုတ် ပစ္စည်းနှင့် သက်ဆိုင်သည့် အခွင့်အရေးနှင့်စပ်လျဉ်း၍ မြွက်ဟကြေညာ ပေးရန် သားဖြစ်သူ ကိုအောင်အောင်သိန်းအပေါ် စွဲဆိုသောအမှု မဟုတ်ဘဲ သားဖြစ်သူ ကိုအောင်အောင်သိန်း၏ အပြုအမူအရ အမွေ ဆက်ခံခွင့်မရှိသော သွားနုတ္တသားဖြစ်ကြောင်း မြွက်ဟကြေညာပေးရန် စွဲဆိုသောအမှုဖြစ်သည်။

ဦးကိုကိုလေးတို့ စွဲဆိုသောအမှုသည် သီးခြားသက်သာခွင့် အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၄၂ ပါပြဋ္ဌာန်းချက်များ နှင့်လည်းကောင်း၊ ယင်း ပြဋ္ဌာန်းချက်တွင် ဖော်ပြထားသော ဥပမာ (က) မှ (ဇ) အထိ တို့နှင့် လည်းကောင်း အကျုံးဝင် ညီညွတ်မှုမရှိပေ။

တရားလိုများသည် တရားစွဲဆိုချိန်တွင် မိမိ၏အခွင့်အရေးနှင့် သက်ဆိုင်ခြင်းမရှိဘဲ တရားပြိုင်၏ အခွင့်အရေးနှင့်စပ်လျဉ်း၍ မြွက်ဟ ကြေညာလိုမှုစွဲဆိုခွင့်မရှိပေ။ မြွက်ဟကြေညာပေးရမည့် တရားဝင်

အခြေအနေမှာ တရားစွဲဆိုသူ၏ တရားဝင်အခြေအနေဖြစ်သည်။

ဒေါ်ကြင်ကျူး နှင့် မောင်ကြည်စိန် ပါ ၂ (ကွယ်လွန်သူ ဒေါ်တင်အေး၏ တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ်များနှင့် မကြူ) အမှု^(၂) ကိုလှမြင့် နှင့် မနုနုလွင် အမှု ^(၃) တို့ကို ကြည့်ပါ။

ကိုအောင်အောင်သိန်း
နှင့်
တိုင်းဒေသကြီး
တရားလွှတ်တော်
တရားသူကြီး
မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီး
တရားလွှတ်တော်

မြန်မာ့လေ့ထုံးတမ်းဥပဒေအရ အမွေရှင်သေဆုံးပါက ကျန်ရစ်သူ အမွေဆိုင်များသည်ဥပဒေအရ အပြီးအပိုင်အပ်နှင်းရရှိသည့် အခွင့်အရေး (Vested Right) အရ ၎င်းတို့၏ ကိုယ်ပိုင်အခွင့်အရေးအနေဖြင့် အမွေဆက်ခံ ပိုင်ခွင့်ရရှိမည်ဖြစ်သည်။ တရားလို ဦးကိုကိုလေးတို့အနေဖြင့် ၎င်းတို့ကွယ်လွန်သည့်အခါ သားဖြစ်သူ ကိုအောင်အောင်သိန်း၏ အမွေဆက်ခံပိုင်ခွင့်ကို ပိတ်ပင်စေရန်အတွက် သေတမ်းစာသဘော သက်ရောက်သည့် တောင်းဆိုချက်နှင့် အစီအမံကို ပြုလုပ်ပိုင်ခွင့်ရှိမည် မဟုတ်ချေ။ ဦးကိုကိုလေးတို့အနေဖြင့် သားဖြစ်သူ ကိုအောင်အောင်သိန်းအပေါ် သီးခြားသက်သာခွင့်အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၄၂ အရ တရားစွဲဆိုရန်အကြောင်း ပေါ်ပေါက်ခြင်းမရှိကြောင်း မြင်သာသည်။

သို့ဖြစ်၍ မန္တလေးခရိုင်တရားရုံးနှင့် မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီး တရားလွှတ်တော်တို့က တရားလိုများ၏ တရားဝင်အခြေအနေကို မြက်ဟကြေညာပေးရန်နှင့် သားသမီးဖြစ်သူသည် သွာနုတ္တသားသမီး အဆင့်အတန်းသာရှိကြောင်း မြက်ဟကြေညာပေးစေလိုမှု စွဲဆိုနိုင်ခွင့်ရှိ၍ အမှုကို ဤပုံစံအတိုင်းစွဲဆိုခွင့်ရှိကြောင်း ဆုံးဖြတ်ခဲ့ခြင်းသည် သီးခြားသက်သာခွင့်အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၄၂ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့်ညီညွတ်မှန်ကန်မှု မရှိပေ။

အမိန့်တစ်ရပ်သည် အခွင့်အာဏာမရှိဘဲ ချမှတ်ခဲ့သည့်အမိန့်ဖြစ်သည်ဟုလည်းကောင်း၊ အခွင့်အာဏာရှိသည်ထက် ကျော်လွန်

၂၀၁၄

ကိုအောင်အောင်သိန်း

နှင့်

တိုင်းဒေသကြီး

တရားလွှတ်တော်

တရားသူကြီး

မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီး

တရားလွှတ်တော်

ဆုံးဖြတ်ခဲ့သည်ဟုလည်းကောင်း၊ ထို့အမိန့်သည် အပေါ်ယံကြော ကြည့်ရုံဖြင့် ဥပဒေအရ မှားယွင်းချွတ်ချော်နေသည့် အမိန့်တစ်ရပ်ဖြစ်သည်ဟုလည်းကောင်း ပေါ်လွင်ပါက အမှုခေါ်စာချွန်တော်အမိန့် ထုတ်ဆင့်၍ ပယ်ဖျက်ရန် လိုအပ်ပေသည်။

ထို့ကြောင့် ဤတရားမအထွေထွေလျှောက်ထားမှုကို စရိတ်နှင့် တကွ ခွင့်ပြု၍ မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်၊ တရားမပြင်ဆင်မှု အမှတ် ၁၇၉/ ၂၀၁၃ တွင် ချမှတ်သောအမိန့်နှင့် မန္တလေးခရိုင်တရားရုံး၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၄၈၄/ ၂၀၁၂ တွင် ချမှတ်သောအမိန့်တို့ကို ပယ်ဖျက်လိုက်ပြီး မန္တလေးခရိုင်တရားရုံး၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၄၈၄/ ၂၀၁၂ ကို ပလပ်လိုက်သည်။

ရှေ့နေစရိတ်ကျပ် ၁၅၀၀၀/- သတ်မှတ်သည်။

တရားမအထွေထွေလျှောက်ထားမှုအမှတ် ၇၉
 ပြည်ထောင်စုတရားသူကြီးချုပ် ဦးထွန်းထွန်းဦး
 ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်တရားသူကြီးများဖြစ်ကြသော
 ဦးမြသိမ်းနှင့် ဦးမြင့်အောင်တို့ရှေ့တွင်

ဒေါ်အိုက်ရှာဘီဘီ၊ အမ်၊ ဂျီ၊ အာရစ် (ဖိ)

နှင့်

မြို့နယ်မြို့ပြဆိုင်ရာငှားရမ်းခကြီးကြပ်ရေးဝန်

မြို့နယ်အထွေထွေအုပ်ချုပ်ရေးဦးစီးဌာန၊ အုပ်ချုပ်ရေးမှူးရုံး၊

မြို့ပြဆိုင်ရာငှားရမ်းခကြီးကြပ်ရေးဝန်ရုံး၊

ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ် ပါ ၂*

ငှားရမ်းခကြီးကြပ်ရေးဝန်သည် မြို့ပြဆိုင်ရာငှားရမ်းခ ကြီးကြပ်ရေး
 အက်ဥပဒေအရ လျှောက်ထားမှုတွင် အစည်းအဝေးတင်ပြ၍
 အဆုံးအဖြတ်ခံယူခြင်းသည် မိမိအားအပ်နှင်းထားသည့်
 စီရင်ပိုင်ခွင့်အာဏာကို နည်းလမ်းတကျ ကျင့်သုံးဆောင်ရွက်ရာ
 ရောက် မရောက်။

ဆုံးဖြတ်ချက် ။ ။ မြို့ပြဆိုင်ရာငှားရမ်းခကြီးကြပ်ရေးဝန်၏
 အခွင့်အာဏာသည် ၁၉၆၀ ပြည့်နှစ်၊ မြို့ပြဆိုင်ရာငှားရမ်းခကြီးကြပ်ရေး
 အက်ဥပဒေအရ မြို့နယ်အုပ်ချုပ်ရေးမှူးအား အပ်နှင်းထားသည့်

---

* ၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ တရားမအထွေထွေလျှောက်ထားမှုအမှတ်- ၇၉

၂၀၁၄

ဒေါ်အိုက်ရှာဘီဘီ၊
အမ်၊ ဂျီ၊ အာရစ် (ဖ်)
နှင့်
မြို့နယ်မြို့ပြဆိုင်ရာ
ငှားရမ်းခ
ကြီးကြပ်ရေးဝန်၊
မြို့နယ်အထွေထွေ
အုပ်ချုပ်ရေးဦးစီးဌာန၊
အုပ်ချုပ်ရေးမှူးရုံး၊
မြို့ပြဆိုင်ရာငှားရမ်းခ
ကြီးကြပ်ရေးဝန်ရုံး၊
ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်
ပါ ၂

အခွင့်အာဏာဖြစ်သည်။ မြို့ပြဆိုင်ရာငှားရမ်းခကြီးကြပ်ရေးဝန်သည်
ငင်းအား အပ်နှင်းသည့် အခွင့်အာဏာကို ဥပဒေနှင့်အညီ ကျင့်သုံး
ဆောင်ရွက်ရန်ဖြစ်သည်။ ၁၉၆၀ ပြည့်နှစ်၊ မြို့ပြဆိုင်ရာငှားရမ်းခ
ကြီးကြပ်ရေးအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၃၀ တွင် စုံစမ်းစစ်ဆေးမှုပြုလုပ်ရမည့်
ကိစ္စများတွင် တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေနှင့်အညီ စစ်ဆေးရန်ဖြစ်ကြောင်း
ပြဋ္ဌာန်းထားချက်အရ မြို့ပြဆိုင်ရာငှားရမ်းခကြီးကြပ်ရေးဝန်သည် မြို့ပြ
ဆိုင်ရာငှားရမ်းခကြီးကြပ်ရေးအက်ဥပဒေအရ ငင်း၏အခွင့်အာဏာ
အတွင်းကျရောက်သော မှုခင်းကိစ္စများကို စုံစမ်းစစ်ဆေးဆုံးဖြတ်ခြင်း
သည် တရားစီရင်ရေးသဘောဆောင်သော (Quasi Judicial Func-
tion) ဆောင်ရွက်မှုဖြစ်သဖြင့် သက်သေခံချက်များအပေါ် မိမိတွေ့ရှိ
ကောက်ယူချက်များအရ ဆုံးဖြတ်ရန်ဖြစ်သည်။ မြို့ပြဆိုင်ရာငှားရမ်းခ
ကြီးကြပ်ရေးဝန်သည် ယင်းသို့ ဆုံးဖြတ်နိုင်ရန်အတွက် လုပ်ငန်းညှိနှိုင်း
အစည်းအဝေးတွင် အတည်ပြုတင်ပြရန် ဥပဒေတွင် ပြဋ္ဌာန်းထားခြင်း
မရှိပေ။

ထို့ကြောင့် ငှားရမ်းခကြီးကြပ်ရေးဝန်သည် လျှောက်ထားသူနှင့်
အမှတ် (၂) လျှောက်ထားခံရသူတို့အကြား ပေါ်ပေါက်သည့် မြို့ပြဆိုင်ရာ
ငှားရမ်းခကြီးကြပ်ရေးအက်ဥပဒေအရ လျှောက်ထားမှုတွင် အစည်းအဝေး
တွင် တင်ပြ၍ အဆုံးအဖြတ်ခံယူခြင်းသည် မိမိအား အပ်နှင်းထားသည့်
စီရင်ပိုင်ခွင့်အာဏာကို နည်းလမ်းတကျ ကျင့်သုံးဆောင်ရွက်ရာ မရောက်
ပေ။

လျှောက်ထားသူအတွက်	-	ဦးလှရွှေ	၂၀၁၄
အမှတ် (၁)လျှောက်ထားခံရသူအတွက်	-	ဦးစောပီဖိုးညွှန်ကြားရေးမှူး ပြည်ထောင်စုရေးနေချုပ်ရုံး	ဒေါ်အိုက်ရှာဘီဘီ၊ အမ်၊ ဂျီ၊ အာရစ် (ဖ်) နှင့် မြို့နယ်မြို့ပြဆိုင်ရာ
အမှတ် (၂)လျှောက်ထားခံရသူအတွက်	-	ဦးမောင်ဖေတင်	၎င်းရမ်းခ ကြီးကြပ်ရေးဝန်၊ မြို့နယ်အထွေထွေ

ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်၊ မြို့ပြဆိုင်ရာဌာနရမ်းခကြီးကြပ်ရေးဝန်ရုံး၊ အမှုအမှတ် မပ-၁/၂၀၁၂ တွင် အမှတ် (၂) လျှောက်ထားခံရသူ ဦးအုမူနပ်မှ ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်၊ အမှတ် (၉) ရပ်ကွက်၊ ဗိုလ်ဆွန်ပက်လမ်း၊ အမှတ် ၃၀/၃၂ ပထမထပ်၊ အခန်းအမှတ် ၃/ယာ နှင့်စပ်လျဉ်း၍ လျှောက်ထားသူ ဒေါ်အိုက်ရှာဘီဘီ၊ အမ်၊ ဂျီ၊ အာရစ်(ဖ်) ထံသို့ ၁၉၆၀ ပြည့်နှစ်၊ မြို့ပြဆိုင်ရာဌာနရမ်းခကြီးကြပ်ရေးအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၁၃ (၁) အရ အိမ်ငှားအဖြစ် အသိအမှတ်ပြုပေးရန်နှင့် ယင်းအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၂၇ (၂) (က) အရ စံငှားရမ်းခသတ်မှတ်ပေးပါရန် လျှောက်ထားရာ အမှတ် (၂) လျှောက်ထားခံရသူအား မြို့ပြဆိုင်ရာဌာနရမ်းခကြီးကြပ်ရေးအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၁၃ (၁) အရ အချင်းဖြစ်ဥပစာတွင် ဆက်လက်နေထိုင်ခွင့်ပြုကြောင်း နှင့် ပုဒ်မ ၂၇ (၂) (က) အရ စံငှားရမ်းခသတ်မှတ်ပေးရန် ပူးတွဲလျှောက်ထားမှုအား ပလပ်ကြောင်း အမိန့်ချမှတ်ခဲ့သည်။

ရန်ကုန်မြို့၊ ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်၊ (၉) ရပ်ကွက်၊ ဗိုလ်ဆွန်ပက်လမ်း၊ အမှတ် ၃၀/၃၂၊ ပထမထပ်၊ အခန်းအမှတ် (၃/ယာ) တိုက်ခန်းကို ဒေါ်အိုက်ရှာဘီဘီ၊ အမ်၊ ဂျီ၊ အာရစ်ဖ် (လျှောက်ထားသူ) မှ တရားဝင်ပိုင်ဆိုင်ပြီး ဦးဇော်ဝင်းလှိုင်ထံ ငှားရမ်းထားကြောင်း၊ ဦးဇော်ဝင်းလှိုင်ထံမှ

၂၀၁၄

ဒေါ်အိုက်ရှာဘီဘီ၊
 အမ်၊ ဂျီ၊ အာရစ် (ဖိ)
 နှင့်
 မြို့နယ်မြို့ပြဆိုင်ရာ
 ငှားရမ်းခ
 ကြီးကြပ်ရေးဝန်၊
 မြို့နယ်အထွေထွေ
 အုပ်ချုပ်ရေးဦးစီးဌာန၊
 အုပ်ချုပ်ရေးမှူးရုံး၊
 မြို့ပြဆိုင်ရာငှားရမ်းခ
 ကြီးကြပ်ရေးဝန်ရုံး၊
 ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်
 ပါ ၂

အဆိုပါအခန်းကို ဦးအုမူနပ်က တိတိတဆိတ်လွှဲပြောင်းနေထိုင်ပြီး မြို့ပြဆိုင်ရာငှားရမ်းခကြီးကြပ်ရေးအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၁၃ (၁) အရ ဦးအုမူနပ်မှ ၎င်းအား အိမ်ငှားအဖြစ် အသိအမှတ်ပြုရန်နှင့် ယင်းအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၂၇ (၂) (က) အရ စံငှားရမ်းခသတ်မှတ်ပေးရန် လျှောက်ထားရာ လျှောက်ထားမှုအမှတ် ၁/၂၀၁၃ တွင် ဦးအုမူနပ် (အမှတ်-၂ လျှောက်ထားခံရသူ)အား အဆိုပါ အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၁၃ (၁) အရ အချင်းဖြစ်ဥပစာတွင် နေထိုင်ခွင့်ပြုကြောင်း အမိန့်ချမှတ်ပေးပြီး ပုဒ်မ ၂၇ (၂) (က) အရ စံငှားရမ်းခ သတ်မှတ်ပေးရန် လျှောက်ထားရာ လျှောက်ထားမှုအမှတ် ၁/၂၀၁၃ တွင် ဦးအုမူနပ် (အမှတ်-၂ လျှောက်ထားခံရသူ) အား အဆိုပါ အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၁၃ (၁) အရ အချင်းဖြစ်ဥပစာတွင် နေထိုင်ခွင့်ပြုကြောင်း အမိန့်ချမှတ်ပေးပြီး ပုဒ်မ ၂၇ (၂) (က) အရ စံငှားရမ်းခ သတ်မှတ်ပေးရန် လျှောက်ထားမှုကို ပလပ်ခဲ့ကြောင်း၊ ဦးအုမူနပ်အား အချင်းဖြစ်ဥပစာတွင် ဆက်လက်နေထိုင်ခွင့်ပေးထားသော အမိန့်သည် မှားယွင်းသည့်အပြင် တရားမျှတမှုကင်းမဲ့ကြောင်း၊ ဦးအုမူနပ်သည် ၆၅ ပေ x ၆၀ ပေ အကျယ်အဝန်းရှိ အခန်းတွင်နေထိုင်ပြီး ၎င်း၏ သားသမီးများ ကုမ္ပဏီလုပ်ငန်း ဖွင့်လှစ်လုပ်ကိုင်ရန် လိုအပ်၍ ဝယ်ယူခဲ့ကြောင်း၊ ၎င်း၏ပြန်လွှာအရ ပေါ်ပေါက်ပါလျက် အချင်းဖြစ်အခန်းတွင် သဘောရိုးဖြင့် နေထိုင်ရန်လိုအပ်ကြောင်း သုံးသပ်၍ ချမှတ်သော အမိန့်သည် လျှောက်ထားသူအား လွန်စွာထိခိုက်နစ်နာသည်ဖြစ်၍ အမှုခေါ်စာချွန်တော်အမိန့်ထုတ်ဆင့်၍ ပယ်ဖျက်ပေးရန် လျှောက်ထားလွှာနှင့် ကျမ်းကျိန်လွှာတွင် ဖော်ပြသည်။

ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်၊ မြို့ပြဆိုင်ရာငှားရမ်းခကြီးကြပ်ရေးဝန်က

လျှောက်ထားခံရသူ ဒေါ်အိုက်ရှာဘီဘီ၊ အမ်၊ဂျီ၊အာရစ်(ဖိ)မှာ အချင်း ဖြစ်ဥပစာ၏ မြေရှင်/ တိုက်ပိုင်ရှင်ဖြစ်ကြောင်း၊ အချင်းဖြစ်ဥပစာတွင် ဦးငွေလှိုင်၊ ဦးဇော်ဝင်းလှိုင်တို့မှာ အိမ်ငှားများအဖြစ်နေထိုင်ခဲ့ကြောင်း၊ ၃၀-၄-၂၀၀၉ နေ့တွင် အချင်းဖြစ်ဥပစာအား ပိုင်ဆိုင်သူ မူလအိမ်ငှား ဦးဇော်ဝင်းလှိုင်ထံမှ လျှောက်ထားသူ ဦးအုမူနပ်က ဝယ်ယူခဲ့ခြင်းဖြစ် ကြောင်း၊ အပျောက်စနစ်ဖြင့် ဝယ်ယူခဲ့ပြီး ကန့်ကွက်သူ ရှိ မရှိ အများ သိစေရန် သတင်းစာတွင် ကြေညာခဲ့ကြောင်း၊ လျှောက်ထားမှုတွင် တွေ့ရှိ ရသည့် သုံးသပ်ချက်များအား ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်ဥပဒေရုံးသို့ အကြံပြုချက် တောင်းခံခဲ့ကြောင်း၊ ဥပဒေအကြံပြုချက်အပေါ် အမိန့်မူကြမ်းအား လုပ်ငန်းညှိနှိုင်းအစည်းအဝေးအမှတ်စဉ် ၄၂/၂၀၁၃ သို့ တင်ပြရာ အတည်ပြုသဖြင့် စီရင်ချက်ချမှတ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ လျှောက်ထားသူ ဦးအုမူနပ်သည် အချင်းဖြစ်ဥပစာတွင် ၂၀၀၉ ခုနှစ် ကစ၍ ယနေ့အထိ လက်ရှိနေထိုင်လျက်ရှိကြောင်းနှင့် ထိုသို့နေထိုင်ခြင်းမှာ ရိုးဖြောင့်သော သဘောဖြင့် နေထိုင်ခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ ဥပစာအတွက် စံငှားရမ်းခကိုလည်း ပေးဆောင်မည်ဖြစ်ကြောင်း စာဖြင့် ဝန်ခံကတိပြုထားသည်လည်းရှိ ကြောင်း၊ ပေါ်ပေါက်နေသဖြင့် လျှောက်ထားသူ၏ လျှောက်ထားချက်မှာ ၁၉၆၀ ပြည့်နှစ်၊ မြို့ပြဆိုင်ရာငှားရမ်းခကြီးကြပ်ရေးအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၁၃ (၁) နှင့်ညီညွတ်မှုရှိသည်ဟု သုံးသပ်ပြီး ဦးအုမူနပ်အား အချင်းဖြစ် ဥပစာတွင် ဆက်လက်နေထိုင်ခွင့်ပြုကြောင်းနှင့် ၁၉၆၀ ပြည့်နှစ်၊ မြို့ပြ ဆိုင်ရာငှားရမ်းခကြီးကြပ်ရေးအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၂၇ (၂) (က) တွင် အကျုံး ဝင်သောကိစ္စတစ်ခုခုတွင် အိမ်ရှင်၏ သို့တည်းမဟုတ် အိမ်ငှားမှ လျှောက်ထားလာသည့်ကိစ္စတွင် ကြီးကြပ်ရေးဝန်မှ စံငှားရမ်းခသတ်မှတ်

၂၀၁၄
 ဒေါ်အိုက်ရှာဘီဘီ၊
 အမ်၊ ဂျီ၊ အာရစ် (ဖိ)
 နှင့်
 မြို့နယ်မြို့ပြဆိုင်ရာ
 ငှားရမ်းခ
 ကြီးကြပ်ရေးဝန်၊
 မြို့နယ်အထွေထွေ
 အုပ်ချုပ်ရေးဦးစီးဌာန၊
 အုပ်ချုပ်ရေးမှူးရုံး၊
 မြို့ပြဆိုင်ရာငှားရမ်းခ
 ကြီးကြပ်ရေးဝန်ရုံး၊
 ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်
 ပါ J

၂၀၁၄

ဒေါ်အိုက်ရှာဘီဘီ၊
အမ်၊ ဂျီ၊ အာရစ် (ဖိ)
နှင့်
မြို့နယ်မြို့ပြဆိုင်ရာ
ငှားရမ်းခ
ကြီးကြပ်ရေးဝန်၊
မြို့နယ်အထွေထွေ
အုပ်ချုပ်ရေးဦးစီးဌာန၊
အုပ်ချုပ်ရေးမှူးရုံး၊
မြို့ပြဆိုင်ရာငှားရမ်းခ
ကြီးကြပ်ရေးဝန်ရုံး၊
ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်
ပါ ၂

ရမည်ဖြစ်၍ ယခုလျှောက်ထားမှုတွင် လျှောက်ထားသူမှာ အိမ်ငှားအဖြစ်
လျှောက်ထားခြင်းဖြစ်ကြောင်း ပေါ်ပေါက်မှုမရှိသဖြင့် ပုဒ်မ ၂၇ (၂) (က)
အရ စံငှားရမ်းခသတ်မှတ်ပေးရန် ပူးတွဲလျှောက်ထားမှုအား ပလပ်ခွဲခြင်း
ဖြစ်သည်ဟု ပြန်ကြားအစီရင်ခံစာတင်သွင်းသည်။

ပြည်ထောင်စုရှေ့နေချုပ်ရုံး၊ ညွှန်ကြားရေးမှူးက အခင်းဖြစ်
အိမ်မှာ ၂၅-၂-၁၉၈၄ ရက်နေ့က ဒေါ်ခင်သွယ်ထံမှ ဦးငွေလှိုင်က ဝယ်ယူခဲ့
ကြောင်းကို နှစ်ဦးသဘောတူ အိမ်ခန်းအရောင်းအဝယ်စာချုပ်မိတ္တူအရ
တွေ့ရှိရကြောင်း၊ အဆိုပါ တိုက်ခန်းနှင့်စပ်လျဉ်းပြီး ဦးငွေလှိုင်ထံမှ
ငှားရမ်းခစပေါ်ငွေကျပ် ၃၃၀/-ကို လက်ခံရရှိ ကြောင်းကို ၁-၃-၁၉၈၄
ရက်စွဲပါ ဒေါ်အိုက်ရှာဘီဘီ၊ အမ်၊ဂျီ၊အာရစ်(ဖိ) လက်မှတ်ရေးထိုးထား
သောစာအရ တွေ့ရှိရ ကြောင်း၊ အဆိုပါစာအရ အခင်းဖြစ်တိုက်ခန်းအား
ဒေါ်ခင်သွယ်ထံမှ ဦးငွေလှိုင်က ဝယ်ယူခဲ့ခြင်းအပေါ် ဒေါ်အိုက်ရှာဘီဘီ၊
အမ်၊ဂျီ၊အာရစ်(ဖိ) မှ ကန့်ကွက်မှုမရှိဘဲ သဘောတူညီခဲ့သည်ဟု သုံးသပ်
ရရှိကြောင်း၊ ဦးငွေလှိုင်သည် ၂၀၀၄ ခုနှစ် တွင် ကွယ်လွန်ခဲ့ပြီး ၎င်း၏ဇနီး
ဒေါ်အေးမြိုင်မှာ ၁၉၉၂ ခုနှစ်တွင် ကွယ်လွန်ခဲ့သည့်အတွက် အခင်းဖြစ်
တိုက်ခန်းနှင့် ပိုင်ဆိုင်မှုအဝဝကို ၎င်းတို့၏ တစ်ဦးတည်းသောသမီးဖြစ်သူ
ဒေါ်ခင်အေးမြင့်တစ်ဦးသာ အမွေဆက်ခံပိုင်ဆိုင်ခဲ့သည်မှာ မှန်ကန်
ကြောင်း၊ ၂၀၀၅ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ (၁၀) ရက်နေ့တွင် အဆိုပါ တိုက်ခန်း
ကို ဦးငွေလှိုင်၏ မြေး၊ ဒေါ်ခင်အေးမြင့်၏သား ဦးဇော်ဝင်းလှိုင်အမည်သို့
အိမ်ငှားအဖြစ် ပြောင်းလဲခဲ့ခြင်းကို သဘောတူလက်ခံပြီး အိမ်ငှားစာချုပ်
တွင် အာမခံသူ အသိသက်သေအဖြစ် လက်မှတ်ရေးထိုးခဲ့သည်မှာ မှန်
ကြောင်း၊ ဦးဇော်ဝင်းလှိုင်မှ အဆိုပါ တိုက်ခန်းကို ရောင်းချရာတွင်လည်း

ဒေါ်ခင်အေးမြင့်အနေဖြင့် သဘောတူညီပါကြောင်းကို ၁၁-၃-၂၀၀၉ ရက်စွဲပါ ကတိသစ္စာပြုလွှာမိတ္တူအရတွေ့ရှိရကြောင်း၊ အဆိုပါ တိုက်ခန်းအား ဦးဇော်ဝင်းလှိုင်မှ ဦးအုမူနပ်သို့ ၃၀-၄-၂၀၀၉ ရက်နေ့တွင် ကျပ်သိန်း ရှစ်ရာရှစ်ဆယ်တိတိဖြင့် အပျောက်စနစ်အရ ရောင်းချခဲ့ကြောင်းကို ယင်းရက်စွဲပါ တိုက်ခန်း အပြီးအပိုင်း အရောင်းအဝယ် နှစ်ဘက်သဘောတူ ကတိစာချုပ်မိတ္တူအရ တွေ့ရှိရကြောင်း၊ အဆိုပါ တိုက်ခန်းအား ဦးဇော်ဝင်းလှိုင်ထံမှ ဦးအုမူနပ်က ဝယ်ယူရန် စရန်ငွေအချို့ပေးချေထား ပြီးဖြစ်ကြောင်းနှင့် ကန့်ကွက်လိုသူများသည် ဤကြေညာချက်ပါသည့် ရက် မှ (၁၅) ရက်အတွင်း ခိုင်လုံသော အထောက်အထားမူရင်းများဖြင့် လူကိုယ်တိုင်ဖြစ်စေ၊ စာဖြင့်ဖြစ်စေ၊ ကန့်ကွက်နိုင်ပြီး (၁၅)ရက်ကျော်၍မှ ကန့်ကွက်သူမရှိလျှင် အရောင်းအဝယ်ကိစ္စကို အပြီးအပြတ် ဆက်လက် ဆောင်ရွက်မည်ဖြစ်ကြောင်း၊ ဦးအုမူနပ်၏ အကျိုးဆောင်မှ သတင်းစာ တွင် ကြေညာထားသည်ကို အများသိစေရန်ကြေညာခြင်း သတင်းစာမိတ္တူ အရ တွေ့ရှိရကြောင်း၊ သို့သော်လည်း အဆိုပါ ကြေညာချက်နှင့်စပ်လျဉ်း ပြီး ကန့်ကွက်ကြောင်းကို ဒေါ်အိုက်ရှာဘီဘီ၊ အမ်၊ဂျီ၊အာရစ်(ဖ်)၏ ကန့်ကွက်လွှာတွင် တင်ပြထားခြင်းမရှိ၍ ဦးအုမူနပ်သည် အခင်းဖြစ် တိုက်ခန်းအား ဦးဇော်ဝင်းလှိုင်ထံမှ ဝယ်ယူသည့်ကိစ္စမှာ တိတ်တဆိတ် ဝယ်ယူခဲ့ခြင်းမဟုတ်ကြောင်း၊ ဦးအုမူနပ်၏ မြို့ပြဆိုင်ရာငှားရမ်းခ ကြီးကြပ်ရေးဝန်ရုံးထံ လျှောက်ထားလွှာတွင် ဤတိုက်ခန်း၏ မြေပိုင်ရှင် ဖြစ်သူ ဒေါ်အိုက်ရှာဘီဘီ၊ အမ်၊ဂျီ၊အာရစ်(ဖ်)မှ ၎င်းအား အိမ်ငှားအဖြစ် အသိအမှတ်ပြုရန်နှင့် အိမ်ငှားအမည်ပြောင်းရန်ကိစ္စ ဆွေးနွေးကြရာတွင် ဒေါ်အိုက်ရှာဘီဘီ၊ အမ်၊ ဂျီ၊ အာရစ် (ဖ်) ဘက်မှ အိမ်ငှားအမည်

၂၀၁၄
 ဒေါ်အိုက်ရှာဘီဘီ၊
 အမ်၊ ဂျီ၊ အာရစ် (ဖ်)
 နှင့်
 မြို့နယ်မြို့ပြဆိုင်ရာ
 ငှားရမ်းခ
 ကြီးကြပ်ရေးဝန်၊
 မြို့နယ်အထွေထွေ
 အုပ်ချုပ်ရေးဦးစီးဌာန၊
 အုပ်ချုပ်ရေးမှူးရုံး၊
 မြို့ပြဆိုင်ရာငှားရမ်းခ
 ကြီးကြပ်ရေးဝန်ရုံး၊
 ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်
 ပါ ၂

၂၀၁၄

ဒေါ်အိုက်ရှာဘီဘီ၊
အမ်၊ ဂျီ၊ အာရစ် (ဖိ)
နှင့်
မြို့နယ်မြို့ပြဆိုင်ရာ
ငှားရမ်းခ
ကြီးကြပ်ရေးဝန်၊
မြို့နယ်အထွေထွေ
အုပ်ချုပ်ရေးဦးစီးဌာန၊
အုပ်ချုပ်ရေးမှူးရုံး၊
မြို့ပြဆိုင်ရာငှားရမ်းခ
ကြီးကြပ်ရေးဝန်ရုံး၊
ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်
ပါ ၂

ပြောင်းခအဖြစ် ကျပ်သိန်း ၆၀ ပေးရန်နှင့် အိမ်လခအဖြစ် တစ်လလျှင်
၆၀၀၀/- ကျပ်ပေးရန် တောင်းဆိုနေသည့်အတွက် ညှိနှိုင်း၍ မရသည်ကို
တွေ့ရှိရကြောင်း၊ မြို့ပြဆိုင်ရာငှားရမ်းခကြီးကြပ်ရေးဝန်ရုံး၊ အမှုအမှတ်
၁/၂၀၁၂၊ ဦးအုမူနပ်၏ ပြန်လွှာအပိုဒ် ၉ တွင် ဦးအုမူနပ်သည်
သားသမီးများနှောင်ရေးအတွက် နေအိမ်ခန်းများကို ဝယ်ယူခဲ့ခြင်းဖြစ်ပြီး
အဆိုပါ အခန်းတွင် ကုမ္ပဏီရုံးခန်းကို ဖွင့်လှစ်ထားကြောင်း ဖော်ပြချက်
အရ ဦးအုမူနပ်သည် အချင်းဖြစ်ဥပစာတွင် လုပ်ငန်းကိစ္စအတွက်
ရိုးဖြောင့်သောသဘောဖြင့် နေထိုင်သူ ဖြစ်သည်ဟု သုံးသပ်ရရှိကြောင်း၊
ဦးအုမူနပ်၏ လျှောက်ထားလွှာအပိုဒ် ၁၈ တွင် အဆိုပါ အိမ်ခန်းအတွက်
စံငှားရမ်းခကိုလည်း ပေးဆောင်မည်ဖြစ်ကြောင်း ဝန်ခံကတိပြုထား
ကြောင်း၊ ၁၉၆၀ ပြည့်နှစ်၊ မြို့ပြဆိုင်ရာ ငှားရမ်းခကြီးကြပ်ရေးအက်ဥပဒေ
ပုဒ်မ ၁၃(၁) နှင့် ပုဒ်မ ၂၇ တို့သည် ငှားရမ်းခကြီးကြပ်ရေးဝန်အား
အပ်နှင်းထားသော လုပ်ပိုင်ခွင့် ဖြစ်ကြောင်း၊ ဦးအုမူနပ်မှ
ဒေါ်အိုက်ရှာဘီဘီ၊ အမ်၊ ဂျီ၊ အာရစ်(ဖိ)ထံသို့ ၁၉၆၀ ပြည့်နှစ်၊
မြို့ပြဆိုင်ရာငှားရမ်းခကြီးကြပ်ရေးအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၂၇(၂)(က)အရ စံငှား
ရမ်းခသတ်မှတ်ပေးပါရန် လျှောက်ထားမှုတွင် မြို့နယ်မြို့ပြဆိုင်ရာ
ငှားရမ်းခကြီးကြပ်ရေးဝန်(လျှောက်ထားခံရသူ အမှတ်-၁) သည် ၎င်းတို့၏
လျှောက်ထားလွှာ၊ ကန့်ကွက်လွှာ၊ ပြန်လွှာနှင့်အတူ ပူးတွဲတင်ပြသော
စာရွက်စာတမ်းတို့အပေါ် အခြေပြု၍ ဆုံးဖြတ်ခဲ့ခြင်းမှာ ၎င်းအား အပ်နှင်း
ထားသော စီရင်ပိုင်ခွင့်အာဏာအတွင်း ဥပဒေနှင့်အညီ ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်
ဟု သုံးသပ်ရရှိကြောင်း၊ လျှောက်ထားသူအနေဖြင့် ၁၉၆၀ ပြည့်နှစ်၊ မြို့ပြ
ဆိုင်ရာငှားရမ်းခကြီးကြပ်ရေးအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၃၁ အရ ကြီးကြပ်ရေး

ဝန်သည် ၎င်းချမှတ်သည့် အမိန့်တစ်ရပ်ရပ်အား ပြန်လည်သုံးသပ်နိုင် သည့်အပြင် **မာရီယံဘီဘီနှင့် ကိုကျော်မြင့်ပါ- ၂ စီရင်ထုံး**^(၁) တွင် လည်း ၎င်းရမ်းခကြီးကြပ်ရေးအက်ဥပဒေအရ ချမှတ်ခဲ့သည့် အမိန့် တစ်ရပ်ကို ပြန်လည်စဉ်းစားနိုင်ခွင့်ရှိကြောင်း ဆုံးဖြတ်ထားကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ လျှောက်ထားသူ အနေဖြင့် ကြီးကြပ်ရေးဝန်ထံ ပြန်လည်သုံးသပ် ပေးစေလိုမှု လျှောက်ထားနိုင်သည့် အခွင့်အရေးရှိနေသေးသဖြင့် လျှောက်ထားသူ၏ အမှုခေါ်စာချွန်တော်အမိန့် ထုတ်ဆင့်ပေးရန် လျှောက်ထားချက်အား ခွင့်ပြုရန်မသင့်ကြောင်း လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

အမှတ်(၂) လျှောက်ထားခံရသူ၏ တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေက ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်၊ မြို့ပြဆိုင်ရာ ၎င်းရမ်းခကြီးကြပ်ရေးဝန်ရုံးသို့ ပုဒ်မ ၁၃(၁)အရ လျှောက်ထားရာတွင် ထိုသို့ လျှောက်ထားသူသည် နေထိုင်မှု ကိစ္စ (သို့မဟုတ်) လုပ်ငန်းကိစ္စအတွက် ရိုးဖြောင့်သောသဘောဖြင့် နေထိုင်သူဖြစ်၍ ဆက်လက်နေထိုင်လိုကြောင်း၊ ဥပစာအတွက် စံငှား ရမ်းခကို ပေးသွင်းမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ လျှောက်ထားသူအား အိမ်ရှင်က အိမ်ငှားအဖြစ် အသိအမှတ်ပြုရန် ငြင်းဆန်နေကြောင်း၊ ဖော်ပြထားသည် ဖြစ်ရာ လျှောက်ထားခံရသူ အမှတ် (၁) ၏ မူလရုံးလျှောက်လွှာတွင် လိုအပ်သောအချက်များ ပြည့်စုံစွာပါရှိသဖြင့် မြို့ပြဆိုင်ရာငှားရမ်းခ ကြီးကြပ်ရေးဝန်က နှစ်ဖက်တင်ပြသော အငြင်းမပွားသည့် စာရွက်စာတမ်း များ၊ သတင်းစာကြော်ငြာကဲ့သို့ အများပြည်သူနှင့်ဆိုင်သော စာရွက် စာတမ်းများအပြင် လျှောက်လွှာ၊ ကန့်ကွက်လွှာ၊ ပြန်လွှာတို့အပေါ် အခြေပြု၍ စီရင်ဆုံးဖြတ်ခဲ့ခြင်းမှာ ၎င်းရမ်းခကြီးကြပ်ရေးဝန်သည်

၂၀၁၄
ဒေါ်အိုက်ရှာဘီဘီ၊
အမ်၊ ဂျီ၊ အာရစ် (ဖိ)
နှင့်
မြို့နယ်မြို့ပြဆိုင်ရာ
ငှားရမ်းခ
ကြီးကြပ်ရေးဝန်၊
မြို့နယ်အထွေထွေ
အုပ်ချုပ်ရေးဦးစီးဌာန၊
အုပ်ချုပ်ရေးမှူးရုံး၊
မြို့ပြဆိုင်ရာငှားရမ်းခ
ကြီးကြပ်ရေးဝန်ရုံး၊
ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်
ပါ ၂

(၁) ၁၉၆၈ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၄၄။

၂၀၁၄
 ဒေါ်အိုက်ရှာဘီဘီ၊
 အမ်၊ ဂျီ၊ အာရစ် (ဖိ)
 နှင့်
 မြို့နယ်မြို့ပြဆိုင်ရာ
 ငှားရမ်းခ
 ကြီးကြပ်ရေးဝန်၊
 မြို့နယ်အထွေထွေ
 အုပ်ချုပ်ရေးဦးစီးဌာန၊
 အုပ်ချုပ်ရေးမှူးရုံး၊
 မြို့ပြဆိုင်ရာငှားရမ်းခ
 ကြီးကြပ်ရေးဝန်ရုံး၊
 ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်
 ပါ ၂

မိမိအား အပ်နှင်းထားသော စီရင်ပိုင်ခွင့်အာဏာအတွင်း ဥပဒေနှင့်အညီ စီရင်ဆောင်ရွက်ခဲ့ခြင်းသာဖြစ်ကြောင်း၊ လျှောက်ထားသူသည် အချင်းဖြစ် တိုက်အပါအဝင် မိမိပိုင် အခြားတိုက်များမှအခန်းများကို ရန်ကုန်မြို့၏ ဓလေ့ထုံးတမ်းနှင့်အညီ အပျောက်ငွေရယူရောင်းချထားပြီးနောက် အိမ်လခတစ်လစာနှင့်ညီမျှသော Deposit ငွေအပြင် လစဉ်ငှားရမ်းခငွေ များကို ကောက်ခံပြီး အငှားချထားသည့်စနစ်ကို ကျင့်သုံးကာ အိမ်ငှားများ ကို အငှားချထားသော အိမ်ရှင်ဖြစ်ကြောင်း၊ ဦးငွေလှိုင်သည် အချင်းဖြစ် အခန်း၌ အပျောက်ငွေဖြင့် ဝယ်ယူနေထိုင်ခဲ့သည့် မူလအိမ်ငှား ဒေါ်ခင်သွယ် ဆိုသူထံမှ ၂၅-၂-၁၉၈၄ ရက်စွဲပါ နှစ်ဦးသဘောတူ အိမ်ခန်းအရောင်း အဝယ်စာချုပ်အရ ထိုစဉ်က ကာလတန်ဖိုးအပျောက် ငွေ ၂၁၀၀၀၀/- ဖြင့် အချင်းဖြစ်အခန်းကို ဝယ်ယူခဲ့ခြင်းသာဖြစ်ကြောင်း၊ အိမ်ငှားဖြစ်သူ ဦးငွေလှိုင်သည် ၂၀၀၄ ခုနှစ်တွင် ကွယ်လွန်ခဲ့ပြီးနောက် ဦးငွေလှိုင်၏ အမွေစားအမွေခံတစ်ဦးမည်သော သမီးဒေါ်ခင်အေးမြင့်က မိမိဖခင်မှာ ကွယ်လွန်ခဲ့ပြီးဖြစ်၍ မိမိ၏ တစ်ဦးတည်းသောသားဖြစ်သူ ဦးဇော်ဝင်းလှိုင် အမည်ဖြင့် လစဉ်ငှားရမ်းခငွေများကို အမည်ပြောင်းလက်ခံပါရန် တင်ပြ ခဲ့ရာ လျှောက်ထားသူ (အိမ်ရှင်) က ဒေါ်ခင်အေးမြင့်အား ၎င်း၏မိဘများ ဖြစ်သည့် ဦးငွေလှိုင်နှင့် ဒေါ်အေးမြိုင်တို့မှာ ကွယ်လွန် ပြီးဖြစ်ကြောင်း အမည်ပြောင်းခွင့်ရရှိလိုသူ ဦးဇော်ဝင်းလှိုင်မှာ မိမိ၏ တစ်ဦးတည်းသော သားဖြစ်ကြောင်း ကတိသစ္စာပြုလွှာတစ်စောင်ပြုလုပ်ပေးရန်နှင့် ငှားရမ်းခ ငွေကိုလည်း တစ်လ ၂၀၀၀/- နှုန်းသို့ တိုးမြှင့် ကောက်ခံမည်ဖြစ်ကြောင်း ပြောဆိုရာ ဒေါ်ခင်အေးမြင့်က သဘောတူသဖြင့် ၁၁-၃-၂၀၀၉ ရက်စွဲပါ ကတိသစ္စာပြုလွှာကို ပြုလုပ်ခဲ့ကြောင်း၊ လျှောက်ထားသူ(အိမ်ရှင်) ကလည်း

ဦးဇော်ဝင်းလှိုင်၏ အမည်ဖြင့်အိမ်ငှားခ ပြေစာတွင် အမည်ပြောင်းထုတ်ပေးခဲ့ကြောင်း၊ နောက်ပိုင်းတွင် လခ ၂၀၀၀/- အစား တစ်လ ၃၀၀၀/- အထိ တိုးမြှင့်ကောက်ခံခဲ့ကြောင်း၊ ဦးငွေလှိုင် သည် လျှောက်ထားသူ (အိမ်ရှင်) လက်ဝယ်ရှိသောအခန်းကို တိုက်ရိုက်လွှဲပြောင်းရယူခြင်း မဟုတ်ဘဲ မူလအိမ်ငှားဒေါ်ခင်သွယ်ထံမှ ရန်ကုန်မြို့၏ ဓလေ့ထုံးတမ်းနှင့်အညီ အပျောက်ငွေဖြင့်ဝယ်ယူကာ အိမ်ရှင်သို့ လစဉ်ငှားရမ်းခပေးပြီး နေထိုင်သူသာဖြစ်ကြောင်း၊ လျှောက်ထားသူမှ ဦးငွေလှိုင်သည် စဘော်ဖြင့် ငှားရမ်းနေထိုင်သူသာဖြစ်သည်ဟုမမှန်မကန် တင်ပြခြင်းသာဖြစ်ကြောင်း၊ လျှောက်ထားခံရသူအမှတ် (၂)သည် လျှောက်ထားသူ၏ သဘောတူခွင့်ပြုချက်မရဘဲ တိတ်တဆိတ်ဝယ်ယူပြီး တရားမဝင်ကျူးကျော်ဝင်ရောက်နေထိုင်သည်ဟု လျှောက်ထားသူက တင်ပြခြင်းမှာလည်း လုံးဝမမှန်ကြောင်း၊ လျှောက်ထားသူ၏ မူလအိမ်ငှား ဦးဇော်ဝင်းလှိုင်ထံမှ အပျောက်စနစ်ဖြင့် အခန်းဝယ်ယူခဲ့သောနေ့မှာ ၃၀-၄-၂၀၀၉ နေ့ဖြစ်ကြောင်း၊ ထိုသို့ အခန်းဝယ်ယူခြင်း မပြုမီက အမှတ် (၂) လျှောက်ထားခံရသူက ၁၆-၃-၂၀၀၉ ရက်စွဲပါ မြန်မာ့အလင်း သတင်းစာမှတစ်ဆင့် အများသိစေရန် ကြေညာခြင်း ခေါင်းစဉ်ဖြင့် အချင်းဖြစ်အခန်းကို ဝယ်ယူရန် စရန်ငွေအချို့ ပေးချေထားပြီးဖြစ်ကြောင်း၊ ကန့်ကွက်လိုသူရှိက ကန့်ကွက်နိုင်ကြောင်း၊ ကန့်ကွက်သူမရှိပါက အရောင်းအဝယ်ကိစ္စဆက်လက်ဆောင်ရွက်မည်ဖြစ်ကြောင်း ကြေညာခဲ့ရာ လျှောက်ထားသူ အိမ်ရှင်အပါအဝင် ကန့်ကွက်သူတစ်စုံတစ်ဦးမျှ မရှိခဲ့၍ တိတ်တဆိတ် ဝယ်ယူခဲ့သည်ဆိုခြင်းမမှန်ကြောင်း၊ မြို့ပြဆိုင်ရာငှားရမ်းခကြီးကြပ်ရေးဝန်၏ မူလရုံးအမိန့်မှာ သက်ဆိုင်ရာ

၂၀၁၄
 ဒေါ်အိုက်ရာဘီဘီ၊
 အမ်၊ ဂျီ၊ အာရစ် (ဖိ)
 နှင့်
 မြို့နယ်မြို့ပြဆိုင်ရာ
 ငှားရမ်းခ
 ကြီးကြပ်ရေးဝန်၊
 မြို့နယ်အထွေထွေ
 အုပ်ချုပ်ရေးဦးစီးဌာန၊
 အုပ်ချုပ်ရေးမှူးရုံး၊
 မြို့ပြဆိုင်ရာငှားရမ်းခ
 ကြီးကြပ်ရေးဝန်ရုံး၊
 ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်
 ပါ ၂

၂၀၁၄

ဒေါ်အိုက်ရှာဘီဘီ၊
 အမ်၊ ဂျီ၊ အာရစ် (ဖိ)
 နှင့်
 မြို့နယ်မြို့ပြဆိုင်ရာ
 ငှားရမ်းခ
 ကြီးကြပ်ရေးဝန်၊
 မြို့နယ်အထွေထွေ
 အုပ်ချုပ်ရေးဦးစီးဌာန၊
 အုပ်ချုပ်ရေးမှူးရုံး၊
 မြို့ပြဆိုင်ရာငှားရမ်းခ
 ကြီးကြပ်ရေးဝန်ရုံး၊
 ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်
 ပါ ၂

ဥပဒေရုံး ၏ ဥပဒေအကြံပြုချက်နှင့်အညီ စီရင်ဆုံးဖြတ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊
 မူလရုံးလျှောက်ထားသူက ၎င်း၏ပုဒ်မ ၁၃ (၁) အရ နေထိုင်မှုကိစ္စ
 (သို့မဟုတ်) လုပ်ငန်းကိစ္စအတွက် ရိုးဖြောင့်သောသဘောဖြင့် နေထိုင်သူ
 ဖြစ်၍ဆက်လက်နေထိုင်လိုကြောင်း၊ ဥပစာအတွက် ငှားရမ်းခကိုပေးမည်
 ဖြစ်ကြောင်း အိမ်ရှင်က အိမ်ငှားအဖြစ် အသိအမှတ်ပြုရန်ငြင်းဆန်နေ
 ကြောင်း၊ ပြည့်စုံစွာ လျှောက်ထားပြီး နှစ်ဖက်အငြင်းမပွားသော စာရွက်
 စာတမ်းများ၊ သတင်းစာကြော်ငြာများ၊ လျှောက်လွှာ၊ ကန့်ကွက်လွှာ
 နှင့် ပြန်လွှာတို့အပေါ်အခြေပြု၍လည်း စီရင်ဆုံးဖြတ်ခဲ့ပါကြောင်း၊
 ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ် တစ်ပါးထိုင်ရုံးတော်က ဦးအဒုမူနပ်
 သည် အချင်းဖြစ်ဥပစာတွင် လုပ်ငန်းကိစ္စအတွက် ရိုးဖြောင့်သော သဘော
 ဖြင့် နေထိုင်သူဖြစ်ကြောင်း၊ ငှားရမ်းခကြီးကြပ်ရေးဝန်၏ ဆင်ခြင်သုံးသပ်
 သည်ကို မတွေ့ရှိရချေဟု ဖော်ပြထားသော်လည်း အမှတ်(၁) လျှောက်ထား
 ခံရသူက မိမိ၏ စီရင်ချက်စာမျက်နှာ (၃) ၌ ထိုသို့ဖော်ပြထားချက်ပါရှိ
 ပါကြောင်း၊ အမှတ် (၁) လျှောက်ထားခံရသူကိုယ်တိုင်က ပြန်ကြား
 အစီရင်ခံစာနှင့်အတူ ကတိသစ္စာပြုလွှာကိုပါ ပူးတွဲတင်ပြထားပြီး
 ဖြစ်ကြောင်း၊ ငှားရမ်းခကြီးကြပ်ရေးဝန်သည် မိမိအားအပ်နှင်းထား
 သော စီရင်ပိုင်ခွင့်အာဏာအတွင်း ဆောင်ရွက်ခဲ့ခြင်းဖြစ်၍ ဤတရားမ
 အထွေထွေလျှောက်ထားမှုအား ပလပ်ပေးရန် လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

လျှောက်ထားသူ၏ တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေက မူလအိမ်ငှား
 ဖြစ်သူ ဦးငွေလှိုင်သည် အခင်းဖြစ် တိုက်ခန်းကို ငှားယူစဉ်က လျှောက်ထား
 သူထံမှ အပျောက်ငွေပေး၍ ငှားယူခဲ့ခြင်းမဟုတ်ကြောင်း၊ စပေါ်ငွေကိုသာ
 ပေးအပ်၍ ငှားရမ်းခဲ့သော အိမ်ငှားဖြစ်ပြီး၊ ဦးငွေလှိုင်ကွယ်လွန်သည့်အခါ

၎င်း၏ မြေးဖြစ်သူ ဦးဇော်ဝင်းလှိုင်သည် ၁၉၆၀ ပြည့်နှစ်၊ မြို့ပြဆိုင်ရာ
 ငှားရမ်းခကြီးကြပ်ရေးအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၂ (ဆ) အရ အိမ်ငှားဖြစ်လာ
 ကြောင်း၊ ယင်းသို့ အိမ်ငှားအတည်တကျတည်ရှိနေသော တိုက်ခန်းကို
 အမှတ်(၂) လျှောက်ထားခံရသူက တိတ်တဆိတ်ဝယ်ယူ၍ အိမ်ရှင်ဖြစ်
 သော လျှောက်ထားသူ၏ တရားဝင်သဘောတူခွင့်ပြုချက်မရှိဘဲ နေထိုင်
 ကြောင်း၊ အမှတ်(၁) လျှောက်ထားခံရသူက ဦးအုမူနပ်အား ၁၉၆၀
 ပြည့်နှစ်၊ မြို့ပြဆိုင်ရာငှားရမ်းခကြီးကြပ်ရေးအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၁၃(၁)အရ
 အိမ်ငှားအဖြစ် လျှောက်ထားလာမှုမှ ဆက်လက်နေထိုင်ခွင့်ပေးခြင်း
 သည်ဥပဒေအရလည်းကောင်း၊ စီရင်ထုံးလမ်းညွှန်မှုများနှင့်လည်းကောင်း
 ညီညွတ်မှန်ကန်ခြင်းမရှိကြောင်း၊ အမှတ်(၂) လျှောက်ထားခံရသူ
 ဦးအုမူနပ်သည် ဦးဇော်ဝင်းလှိုင် ၏ တစ်ဆင့်ခံ အိမ်ငှားဖြစ်သည်ဟု
 ဝန်ခံဖော်ပြထားရာ ၎င်း၏အိမ်ရှင်အမှန်မှာ ဦးဇော်ဝင်းလှိုင်ဖြစ်ကြောင်း
 ကောက်ယူနိုင်ကြောင်း၊ ဤသို့သောအခြေအနေတွင် ဦးအုမူနပ်ကို
 ပုဒ်မ ၁၃(၁) အရ ထပ်မံ၍ အိမ်ငှားအဖြစ် နေထိုင်ခွင့်ကို အမှတ်(၁)
 လျှောက်ထားခံရသူ ကြီးကြပ်ရေးဝန်က ချမှတ်ပေးခွင့်မရှိတော့ကြောင်း၊
 အခင်းဖြစ်အခန်းတွင် မူလကအိမ်ငှား ဦးဇော်ဝင်းလှိုင်ရှိပြီးဖြစ်ရာ
 တစ်ဆင့်ခံ အိမ်ငှားဟုဆိုသူ ယခုအမှတ်(၂) လျှောက်ထားခံရသူအား
 ၁၉၆၀ ပြည့်နှစ်၊ မြို့ပြဆိုင်ရာငှားရမ်းခကြီးကြပ်ရေးအက်ဥပဒေပုဒ်မ
 ၁၃(၁)အရ ဆက်လက်နေထိုင်ခွင့်ပြုခြင်းသည် ဥပဒေကအပ်နှင်းထား
 သောအာဏာကို လွန်၍ဆုံးဖြတ်ထားခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ တစ်ဆင့်ခံ
 အိမ်ငှားဟုဆိုသော အမှတ်(၂) လျှောက်ထားခံရသူ ဦးအုမူနပ်အား
 အချင်းဖြစ်တိုက်ခန်းဥပစာ၌ ဆက်လက်နေထိုင်ခွင့်ပေးခြင်းသည်

၂၀၁၄
 ဒေါ်အိုက်ရှာဘီဘီ၊
 အမ်၊ ဂျီ၊ အာရစ် (ဖိ)
 နှင့်
 မြို့နယ်မြို့ပြဆိုင်ရာ
 ငှားရမ်းခ
 ကြီးကြပ်ရေးဝန်၊
 မြို့နယ်အထွေထွေ
 အုပ်ချုပ်ရေးဦးစီးဌာန၊
 အုပ်ချုပ်ရေးမှူးရုံး၊
 မြို့ပြဆိုင်ရာငှားရမ်းခ
 ကြီးကြပ်ရေးဝန်ရုံး၊
 ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်
 ပါ ၂

၂၀၁၄
ဒေါ်အိုက်ရှာဘီဘီ၊
အမ်၊ ဂျီ၊ အာရစ် (ဖိ)
နှင့်
မြို့နယ်မြို့ပြဆိုင်ရာ
ငှားရမ်းခ
ကြီးကြပ်ရေးဝန်၊
မြို့နယ်အထွေထွေ
အုပ်ချုပ်ရေးဦးစီးဌာန၊
အုပ်ချုပ်ရေးမှူးရုံး၊
မြို့ပြဆိုင်ရာငှားရမ်းခ
ကြီးကြပ်ရေးဝန်ရုံး၊
ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်
ပါ ၂

ကြီးကြပ်ရေးဝန်အနေဖြင့် ၎င်း၏စီရင်ပိုင်ခွင့်ကို ကျော်လွန်ရာရောက်
ကြောင်း ဘာဘူရမ်ဒတ်စ် နှင့် ငှားရမ်းခကြီးကြပ်ရေးဝန်၊
ရွှေဘိုမြို့ပါ-၂ အမှု^(၂) တွင် ဆုံးဖြတ်ထားကြောင်း၊ အမှတ်(၁)
လျှောက်ထားခံရသူ ငှားရမ်းခကြီးကြပ်ရေးဝန်သည် လျှောက်ထားသူနှင့်
အမှတ် (၂) လျှောက်ထားခံရသူတို့ကိုလည်းကောင်း၊ သက်သေများကို
လည်းကောင်း တင်ပြစေ၍ စစ်ဆေးခြင်း၊ စာရွက်စာတမ်းအထောက်
အထား သက်သေခံချက်များကို ရယူခြင်းမရှိကြောင်း၊ ထို့ပြင် အခင်းဖြစ်
အခန်းနှင့် အမှတ်(၂) လျှောက်ထားခံရသူ ဦးအုမူနပ်လက်ရှိနေထိုင်
လျက်ရှိသော ၆၀ ပေ x ၆၅ ပေအကျယ်အဝန်းရှိ အပေါ်ထပ် အိမ်ခန်း
ဥပစာကို ကွင်းဆင်းစစ်ဆေးကြည့်ရှုခြင်းမရှိဘဲ အချို့စာရွက်စာတမ်းများ
ကိုသာ အခြေပြု၍ အပေါ်ယံသဘောဆုံးဖြတ်ကာ အမိန့်ချမှတ်ခြင်းမှာ
ဥပဒေနှင့်ညီညွတ်ခြင်းမရှိသည့်အပြင် တရားမျှတမှုကင်းမဲ့လျက်ရှိကြောင်း၊
ထို့ပြင် လျှောက်ထားစဉ်က မူလရုံးလျှောက်ထားလွှာအပိုဒ် (၁၇) တွင်
နေထိုင်ရန်အတွက်ဟုသာ ဖော်ပြထားပြီး အမှန်တကယ် နေထိုင်ခြင်း
မဟုတ်ဘဲ ပူးတွဲတင်ပြထားသည့် ဓာတ်ပုံပါအတိုင်း ကုမ္ပဏီရုံးခန်းကို
ဖွင့်လှစ်ထားခြင်းသာဖြစ်၍ အချင်းဖြစ်ဥပစာတွင် လုပ်ငန်းကိစ္စအတွက်
ရိုးဖြောင့်သောသဘောဖြင့် လျှောက်ထားခြင်းဖြစ်ကြောင်း လုံးဝ
လျှောက်ထားခဲ့ခြင်းမရှိကြောင်း၊ အမှတ် (၂) လျှောက်ထားခံရသူ ဦးအုမူနပ်
သည် ၎င်း၏မိသားစုနှင့်အတူ အခန်းအမှတ် (၅) ဟုခေါ်တွင်သော
တစ်ခန်းလျှင် အကျယ် ၃၂ ှ ပေ x ၆၀ ပေရှိသော အိမ်ခန်း (၂)ခန်း

(၂) ၁၉၅၃ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး (လွှတ်တော်ချုပ်)၊ စာ-၁၀၅။

(ဘယ်ညာ) တွင် စုစုပေါင်း(၂)ခန်း ပေါင်း(၆၅ ပေ x ၆၀ ပေ) ရှိ အလွန် ကျယ်ဝန်းသော အိမ်ခန်းတွင် အိမ်ငှားအဖြစ်နေထိုင်လျက်ရှိပါ၍ ၎င်းတို့နေထိုင်ရန် အိမ်ခန်းမရှိသည့် သဘောမျိုးဖြင့်ဖော်ပြကာ အချင်းဖြစ် အိမ်ခန်းတွင် အိမ်ငှားအဖြစ်နေထိုင်ခွင့်ပြုရန် လျှောက်လွှာကို အမှတ် (၁) လျှောက်ထားခံရသူက ခွင့်ပြုခြင်းမှာ ဥပဒေနှင့်မညီညွတ်သည့်အပြင် တရားမျှတမှု ကင်းမဲ့လျက်ရှိကြောင်း၊ အထက်ပါအချက်များအရ ကြီးကြပ်ရေးဝန်သည် အပ်နှင်းထားသောအာဏာကို ကျော်လွန်၍ တရားမဝင်သော အမိန့်ကို ချမှတ်ထားကြောင်း ပေါ်ပေါက်နေပါသဖြင့် ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး၊ ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်အထွေထွေအုပ်ချုပ်ရေးဦးစီးဌာန၊ အုပ်ချုပ်ရေးမှူးရုံး၊ မြို့ပြဆိုင်ရာငှားရမ်းခကြီးကြပ်ရေးဝန်ရုံး၊ ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ အမှုတွဲအမှတ် (၁) တွင် ချမှတ်သော ၂၀-၁၁-၂၀၁၃ နေ့စွဲပါ အမိန့်ကို အမှုခေါ်စာချွန်တော်အမိန့်ဖြင့် ပယ်ဖျက်ပေးရန် လျှောက်လဲ တင်ပြသည်။

ဦးအုမူနပ်သည် အချင်းဖြစ်ဥပစာအိမ်ခန်းကို ဦးဇော်ဝင်းလှိုင် ထံမှ ၂၀၀၉ ခုနှစ်၊ ဧပြီလ ၃၀ ရက်နေ့ တွင် ဝယ်ယူခဲ့ပြီး၊ မြေပိုင်ရှင်ဖြစ်သူ ဒေါ်အိုက်ရှာဘီဘီ၊အမ်၊ဂျီ၊အာရစ်(ဖ်) နှင့် အိမ်ငှားအမည်ပြောင်းရန် ဆွေးနွေးခဲ့သော်လည်း အဆင်မပြေသဖြင့် အိမ်ခန်းငှားခငွေကို စာတိုက် မှတစ်ဆင့် (၅) ကြိမ်ပေးပို့ခဲ့ရာ မြေရှင်မှ လက်မခံကြောင်း၊ အချင်းဖြစ် ဥပစာအား ရိုးဖြောင့်သောသဘောဖြင့် ဝယ်ယူခဲ့ပြီးဖြစ်၍ ဆက်လက် နေထိုင်ခွင့်ရရန် စံငှားရမ်းခကို ပေးဆောင်မည်ဖြစ်ကြောင်း လျှောက် ထားပြီး၊ ပြန်လွှာတွင် ငှားရမ်းထားသောအခန်း၏ နေထိုင်အသုံးပြုခွင့် ကို အိမ်ရှင်မသိဘဲ ထပ်ဆင့်လွှဲပြောင်းရောင်းချခွင့်မရှိဟု ဖော်ပြချက်

၂၀၁၄
 ဒေါ်အိုက်ရှာဘီဘီ၊
 အမ်၊ ဂျီ၊ အာရစ် (ဖ်)
 နှင့်
 မြို့နယ်မြို့ပြဆိုင်ရာ
 ငှားရမ်းခ
 ကြီးကြပ်ရေးဝန်၊
 မြို့နယ်အထွေထွေ
 အုပ်ချုပ်ရေးဦးစီးဌာန၊
 အုပ်ချုပ်ရေးမှူးရုံး၊
 မြို့ပြဆိုင်ရာငှားရမ်းခ
 ကြီးကြပ်ရေးဝန်ရုံး၊
 ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်
 ပါ ၂

၂၀၁၄

ဒေါ်အိုက်ရှာဘီဘီ၊
အမ်၊ ဂျီ၊ အာရစ် (ဖ်)
နှင့်
မြို့နယ်မြို့ပြဆိုင်ရာ
ငှားရမ်းခ
ကြီးကြပ်ရေးဝန်၊
မြို့နယ်အထွေထွေ
အုပ်ချုပ်ရေးဦးစီးဌာန၊
အုပ်ချုပ်ရေးမှူးရုံး၊
မြို့ပြဆိုင်ရာငှားရမ်းခ
ကြီးကြပ်ရေးဝန်ရုံး၊
ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်
ပါ ၂

ပါရှိသည့်ကိစ္စမှအပ အိမ်ငှားသည် မိမိ ငှားရမ်းနေထိုင်သောအခန်းကို အိမ်ရှင်သဘောတူခွင့်ပြုချက်မယူဘဲ လွှဲပြောင်းရောင်းချခွင့်ရှိကြောင်း တင်ပြခဲ့သည်။

ဒေါ်အိုက်ရှာဘီဘီက အချင်းဖြစ်ဥပစာအား လွှဲပြောင်းရောင်းချသူ ဦးငွေလှိုင်၊ ဦးဇော်ဝင်းလှိုင်တို့မှာ အချင်းဖြစ်ဥပစာ၏ လစဉ်လခ ပေးအသုံးပြုသော အိမ်ငှားများသာဖြစ်ပြီး၊ ပိုင်ရေးပိုင်ခွင့်တစ်စုံတစ်ရာ မရှိကြောင်း၊ ဦးအုမူနပ်သည် အိမ်ငှားအမည်ပေါက် ပြောင်းခအတွက် တိုက်ရိုက်တွေ့ဆုံဆက်သွယ်ခြင်းမရှိကြောင်း၊ လျှောက်ထားသူမှာ ကျူးကျော်ဝင်ရောက်နေထိုင်သူဖြစ်ပြီး ဥပစာကို အသုံးပြုနေခြင်းသည် သဘောရိုးမဟုတ်ကြောင်း၊ ၎င်း၏ လျှောက်ထားချက်သည် ဥပဒေ လုပ်ထုံးလုပ်နည်းနှင့်ညီညွတ်မှုမရှိကြောင်း ကန့်ကွက်တင်ပြသည်။

မြို့ပြဆိုင်ရာငှားရမ်းခကြီးကြပ်ရေးအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၁၃(၁) တွင် အောက်ပါအတိုင်း ပြဋ္ဌာန်းထားသည်-

“ နိုင်ငံတော်သမ္မတက အမိန့်ကြော်ငြာစာဖြင့် ဤပုဒ်မနှင့် သက်ဆိုင်စေရန် ကြေညာနိုင်သည့် ဒေသ၌သော်လည်းကောင်း၊ ဥပစာအမျိုးအစားတစ်ခုခုနှင့် စပ်လျဉ်း၍သော်လည်းကောင်း မည်သူမဆို ဥပစာတစ်ခုခု၏ အိမ်ငှားပင် မဟုတ်စေကာမူ နေထိုင်မှုကိစ္စ သို့တည်းမဟုတ် လုပ်ငန်းကိစ္စအတွက် ရိုးဖြောင့်သောသဘောဖြင့် နေထိုင်သူဖြစ်လျှင်၊ ထိုဥပစာတွင် ဆက်လက်နေထိုင်ခွင့်ရရှိရန် ကြီးကြပ်ရေးဝန်ထံလျှောက်ထား နိုင်သည်။ ထိုလျှောက်ထားသူက ဆိုခဲ့သည့် ဥပစာအတွက် စံငှားရမ်းခကိုပေးဆောင်လိုကြောင်း စာဖြင့် ဝန်ခံသည့်အခါ

ကြီးကြပ်ရေးဝန်သည် ထိုလျှောက်ထားသူအား ဆိုခဲ့သည့် ဥပစာ
တွင် ဆက်လက်နေထိုင်ခွင့်ပြုသည့် အမိန့်စာကို ထုတ်ပေးရ
မည့်ပြင် မိမိအမိန့်မိတ္တူကိုလည်း အိမ်ရှင်ထံသို့ဖြစ်စေ၊ အိမ်ရှင်
က အာဏာလွှဲအပ်ထားသည့် ကိုယ်စားလှယ်ထံသို့ဖြစ်စေ
၎င်း၏ နေရပ်ကို သိလျှင်ပေးပို့ရမည်”

မြို့ပြဆိုင်ရာဌာနရမ်းခကြီးကြပ်ရေးဝန်က ဒေါ်အိုက်ရှာဘီဘီသည်
အချင်းဖြစ်ဥပစာ၏ မြေရှင် တိုက်ပိုင်ရှင်ဖြစ်ကြောင်း၊ အချင်းဖြစ်ဥပစာ
တွင် ဦးငွေလှိုင်၊ ဦးဇော်ဝင်းလှိုင်တို့မှာ အိမ်ငှားများအဖြစ်နေထိုင်ခဲ့
ကြောင်း၊ ၃၀-၄-၂၀၀၉ ရက်နေ့တွင် အချင်းဖြစ်ဥပစာအား မူလအိမ်ငှား
ဦးဇော်ဝင်းလှိုင်ထံမှ လျှောက်ထားသူ ဦးအုမူနပ်က ဝယ်ခဲ့သည်မှာ
အငြင်းမပွားပေါ်ပေါက်ကြောင်း သုံးသပ်ကာ ဦးအုမူနပ်အား အချင်းဖြစ်
ဥပစာတွင် ဆက်လက်နေထိုင်ခွင့်ပြုကြောင်း အမိန့်ချမှတ်ခဲ့သည်။

မြို့ပြဆိုင်ရာဌာနရမ်းခကြီးကြပ်ရေးဝန်သည် အမှုအမှတ် ပမ-၁/
၂၀၁၂ တွင် လျှောက်ထားသူ နှင့် အမှတ် (၂) လျှောက်ထားခံရသူတို့ကို
လည်းကောင်း၊ နှစ်ဖက်တင်ပြသည့် သက်သေများကိုလည်းကောင်း၊
စာရွက်စာတမ်းအထောက်အထားများကိုလည်းကောင်း၊ အချင်းဖြစ်
နေအိမ်ခန်းဥပစာ၏ပကတိအခြေအနေများကို ကွင်းဆင်းစစ်ဆေးကြည့်ရှု
ခြင်းသော်လည်းကောင်း ဆောင်ရွက်ခဲ့ခြင်းမရှိပေ။ နှစ်ဖက်တင်ပြသည့်
အဆိုလွှာ၊ အချေလွှာ၊ ပြန်ကြားလွှာတို့အပေါ် အခြေပြု၍ လျှောက်လဲ
ချက်တင်ပြစေပြီး အမှုကို အဆုံးအဖြတ်ပြုခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

၁၉၆၀ ပြည့်နှစ်၊ မြို့ပြဆိုင်ရာဌာနရမ်းခကြီးကြပ်ရေးအက်ဥပဒေ
ပုဒ်မ ၃၀ တွင် ကြီးကြပ်ရေးဝန်က စုံစမ်းစစ်ဆေးမှုပြုလုပ်ရန်ကိစ္စနှင့်

၂၀၁၄
ဒေါ်အိုက်ရှာဘီဘီ၊
အမ်၊ ဂျီ၊ အာရစ် (ဖိ)
နှင့်
မြို့နယ်မြို့ပြဆိုင်ရာ
ဌာနရမ်းခ
ကြီးကြပ်ရေးဝန်၊
မြို့နယ်အထွေထွေ
အုပ်ချုပ်ရေးဦးစီးဌာန၊
အုပ်ချုပ်ရေးမှူးရုံး၊
မြို့ပြဆိုင်ရာဌာနရမ်းခ
ကြီးကြပ်ရေးဝန်ရုံး၊
ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်
ပါ ၊

၂၀၁၄

ဒေါ်အိုက်ရှာဘီဘီ၊
အမ်၊ ဂျီ၊ အာရစ် (ဖိ)

နှင့်

မြို့နယ်မြို့ပြဆိုင်ရာ
ငှားရမ်းခ

ကြီးကြပ်ရေးဝန်၊

မြို့နယ်အထွေထွေ
အုပ်ချုပ်ရေးဦးစီးဌာန၊

အုပ်ချုပ်ရေးမှူးရုံး၊

မြို့ပြဆိုင်ရာငှားရမ်းခ

ကြီးကြပ်ရေးဝန်ရုံး၊

ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်

ပါ ၂

စပ်လျဉ်း၍ မည်သည့်ငှားရမ်းခကို မည်သည့်နည်းလမ်းအတိုင်း အငှားချထားကြောင်း သက်ဆိုင်သည့် ငွေစာရင်းများ၊ ငှားရမ်းခပြေစာများ၊ စာအုပ်များ၊ အခြားစာတမ်းအမှတ်အသားများကို စစ်ဆေးရန်၊ သက်သေများကို ခေါ်ယူပြီး တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့်အညီ စစ်ဆေးရန် ဖော်ပြထားသည်။ အထက်ပါအချက်များအပြင် အမှတ် (၂) လျှောက်ထားခံရသူသည် အချင်းဖြစ်ဥပစာ၏ အိမ်ငှား ဟုတ် မဟုတ်၊ နေထိုင်မှုကိစ္စသို့မဟုတ် လုပ်ငန်းကိစ္စအတွက် ရိုးဖြောင့်သောသဘောဖြင့် ထိုဥပစာတွင် ဆက်လက်နေထိုင်ခွင့်ပြုရန် လျှောက်ထားခြင်း ဟုတ် မဟုတ် တို့ကို သက်သေများ စစ်ဆေးခြင်း၊ နှစ်ဖက်အထောက်အထားများ တင်ပြစေခြင်းဖြင့် ပြည့်ပြည့်စုံစုံ ဖော်ထုတ်စစ်ဆေးရန်ဖြစ်သော်လည်း ကြီးကြပ်ရေးဝန်သည် ယင်းသို့ ဆောင်ရွက်ခဲ့ခြင်းမရှိဘဲ အမိန့်ချမှတ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရသည်။

မြို့ပြဆိုင်ရာငှားရမ်းခကြီးကြပ်ရေးဝန်၏ အခွင့်အာဏာသည် ၁၉၆၀ ပြည့်နှစ်၊ မြို့ပြဆိုင်ရာ ငှားရမ်းခကြီးကြပ်ရေးအက်ဥပဒေအရ မြို့နယ်အုပ်ချုပ်ရေးမှူးအား အပ်နှင်းထားသည့် အခွင့်အာဏာဖြစ်သည်။ မြို့ပြဆိုင်ရာငှားရမ်းခကြီးကြပ်ရေးဝန်သည် ၎င်းအား အပ်နှင်းသည့် အခွင့်အာဏာကို ဥပဒေနှင့်အညီ ကျင့်သုံးဆောင်ရွက်ရန်ဖြစ်သည်။ ၁၉၆၀ ပြည့်နှစ်၊ မြို့ပြဆိုင်ရာငှားရမ်းခကြီးကြပ်ရေးအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၃၀ တွင် စုံစမ်းစစ်ဆေးမှုပြုလုပ်ရမည့်ကိစ္စများတွင် တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေနှင့်အညီ စစ်ဆေးရန်ဖြစ်ကြောင်း ပြဋ္ဌာန်းထားချက်အရ မြို့ပြဆိုင်ရာငှားရမ်းခကြီးကြပ်ရေးဝန်သည် မြို့ပြဆိုင်ရာငှားရမ်းခကြီးကြပ်ရေးအက်ဥပဒေအရ ၎င်း၏အခွင့်အာဏာအတွင်း ကျရောက်သော မှုခင်းကိစ္စများကို စုံစမ်း

စစ်ဆေး ဆုံးဖြတ်ခြင်းသည် တရားစီရင်ရေးသဘောဆောင်သော (Quasi Judicial Function) ဆောင်ရွက်မှုဖြစ်သဖြင့် သက်သေခံချက်များအပေါ် မိမိတွေ့ရှိကောက်ယူချက်များအရ ဆုံးဖြတ်ရန်ဖြစ်သည်။ မြို့ပြဆိုင်ရာ ငှားရမ်းခကြီးကြပ်ရေးဝန်သည် ယင်းသို့ ဆုံးဖြတ်နိုင်ရန်အတွက် လုပ်ငန်း ညှိနှိုင်းအစည်းအဝေးတွင် အတည်ပြုတင်ပြရန် ဥပဒေတွင် ပြဋ္ဌာန်းထားခြင်း မရှိပေ။

ငှားရမ်းခကြီးကြပ်ရေးဝန်သည် လျှောက်ထားသူနှင့် အမှတ် (၂) လျှောက်ထားခံရသူတို့အကြား ပေါ်ပေါက်သည့် မြို့ပြဆိုင်ရာငှားခကြီးကြပ် ရေးအက်ဥပဒေအရ လျှောက်ထားမှုတွင် အစည်းအဝေးတင်ပြ၍ အဆုံး အဖြတ်ခံယူခြင်းသည် မိမိအား အပ်နှင်းထားသည့် စီရင်ပိုင်ခွင့်အာဏာကို နည်းလမ်းတကျ ကျင့်သုံးဆောင်ရွက်ရာ မရောက်ပေ။

ထို့ပြင် မြို့ပြဆိုင်ရာငှားရမ်းခကြီးကြပ်ရေးဝန်က ယခု လျှောက်ထား မှုတွင် လျှောက်ထားသူ ဦးအုမူနပ်သည် အိမ်ငှားအဖြစ် လျှောက်ထား ခြင်းဖြစ်ကြောင်း ပေါ်ပေါက်မှု မရှိသဖြင့် ၁၉၆၀ ပြည့်နှစ်၊ မြို့ပြဆိုင်ရာ ငှားရမ်းခကြီးကြပ်ရေးအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၂၇ (၂) (က) အရ စံငှားရမ်းခ သတ်မှတ်ပေးရန် လျှောက်ထားချက်အား ပလပ်ကြောင်း အမိန့်ချမှတ်ခဲ့ သည်။ အိမ်ငှားအဖြစ် စံငှားရမ်းခ သတ်မှတ်ပေးရန် လျှောက်ထားချက်ကို ပလပ်ခဲ့ပါလျက် ဦးအုမူနပ်အား အချင်းဖြစ်ဥပစာတွင် ဆက်လက် နေထိုင်ခွင့်ပြုသည့်အမိန့် ချမှတ်ခဲ့ခြင်းသည် ဝိရောဓိဖြစ်လျက် ရှိသည်။

သို့ဖြစ်ရာ မြို့ပြဆိုင်ရာငှားရမ်းခကြီးကြပ်ရေးဝန်သည် ၁၉၆၀ ပြည့်နှစ်၊ မြို့ပြဆိုင်ရာ ငှားရမ်းခကြီးကြပ်ရေးအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၃၀ နှင့် အညီ နှစ်ဖက်သက်သေခံအထောက်အထားများ ပြည့်ပြည့်စုံစုံရယူ

၂၀၁၄
ဒေါ်အိုက်ရှာဘီဘီ၊
အမ်၊ ဂျီ၊ အာရစ် (ဖိ)
နှင့်
မြို့နယ်မြို့ပြဆိုင်ရာ
ငှားရမ်းခ
ကြီးကြပ်ရေးဝန်၊
မြို့နယ်အထွေထွေ
အုပ်ချုပ်ရေးဦးစီးဌာန၊
အုပ်ချုပ်ရေးမှူးရုံး၊
မြို့ပြဆိုင်ရာငှားရမ်းခ
ကြီးကြပ်ရေးဝန်ရုံး၊
ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်
ပါ J

၂၀၁၄

ဒေါ်အိုက်ရှာဘီဘီ၊
 အမ်၊ ဂျီ၊ အာရစ် (ဖိ)
 နှင့်
 မြို့နယ်မြို့ပြဆိုင်ရာ
 ငှားရမ်းခ
 ကြီးကြပ်ရေးဝန်၊
 မြို့နယ်အထွေထွေ
 အုပ်ချုပ်ရေးဦးစီးဌာန၊
 အုပ်ချုပ်ရေးမှူးရုံး၊
 မြို့ပြဆိုင်ရာငှားရမ်းခ
 ကြီးကြပ်ရေးဝန်ရုံး၊
 ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်
 ပါ ၂

ဖော်ထုတ်စစ်ဆေးခြင်းမရှိသည့်အပြင် လုပ်ငန်းညှိနှိုင်းအစည်းအဝေး
 အတည်ပြုချက်ဖြင့် အမှတ် (၂) လျှောက်ထားခံရသူ ဦးအုမူနပ်အား
 အဆိုပါ ဥပဒေပုဒ်မ ၁၃ (၁) အရ ဆက်လက်နေထိုင်ခွင့်ပြုသည့်
 အမိန့်ချမှတ်ခြင်းသည် မိမိအား အပ်နှင်းထားသည့် စီရင်ပိုင်ခွင့်အာဏာကို
 မှန်ကန်စွာ ကျင့်သုံးရာ မရောက်သဖြင့် အမှုခေါ်စာချွန်တော်ဖြင့်
 ပယ်ဖျက်ပေးရမည် ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် ဤတရားမအထွေထွေလျှောက်ထားမှုကို စရိတ်နှင့်
 တကွ ခွင့်ပြု၍ ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ် မြို့ပြဆိုင်ရာငှားရမ်းခကြီးကြပ်ရေး
 ဝန်ရုံး၏ အမှုအမှတ် မပ-၁/၂၀၁၂ တွင် ချမှတ်သော ၂၀-၁၁-၂၀၁၃
 ရက်စွဲပါ စီရင်ချက်ကို ပယ်ဖျက်လိုက်သည်။

ရှေ့နေစရိတ်ကျပ် ၁၅၀၀၀/- သတ်မှတ်သည်။

နောက်ဆက်တွဲ (က)

ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်

ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်

စာချွန်တော်အမိန့်.လျှောက်ထားမှုများဆိုင်ရာ

နည်းဥပဒေများ

အမိန့်ကြော်ငြာစာအမှတ် (၁၁၇ / ၂၀၁၃)

၁၃၇၄ ခုနှစ်၊ တပို့တွဲလဆန်း ၅ ရက်

၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၅ ရက်

ပြည်ထောင်စုလွှတ်တော်သည် ၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ စာချွန်တော်အမိန့်. လျှောက်ထားမှုဆိုင်ရာဥပဒေကို ဥပဒေအမှတ် (၂၄/၂၀၁၄) ဖြင့် အတည်ပြုပြဋ္ဌာန်းခဲ့ရာ ယင်းဥပဒေနှင့် လိုက်လျောညီထွေဖြစ်စေရန် အတွက် လက်ရှိလိုက်နာကျင့်သုံးလျက်ရှိသော စာချွန်တော်အမိန့်. လျှောက်ထားမှုဆိုင်ရာနည်းဥပဒေကို ပြင်ဆင်ရန်လိုအပ်သဖြင့် စာချွန်တော်အမိန့်.လျှောက်ထားမှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၁၉ တွင် အပ်နှင်းထားသော လုပ်ပိုင်ခွင့်ကို ကျင့်သုံးလျက် ဤနည်းဥပဒေကို ထုတ်ပြန်လိုက်သည်။*

အခန်း (၁)

အမည်နှင့် အဓိပ္ပာယ်ဖော်ပြချက်

၁။ ဤနည်းဥပဒေကို စာချွန်တော်အမိန့်. လျှောက်ထားမှုများဆိုင်ရာ နည်းဥပဒေများဟု ခေါ်တွင်စေရမည်။

* စာချွန်တော်အမိန့်.လျှောက်ထားမှုဆိုင်ရာနည်းဥပဒေကို ပြင်ဆင်သည့် နည်းဥပဒေ (ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်၏ ၂၉-၄-၂၀၁၅ ရက်စွဲပါ အမိန့်ကြော်ငြာစာအမှတ် ၃၄၈/၂၀၁၅)

၂။ ဤနည်းဥပဒေများတွင်ပါရှိသော အောက်ပါစကားရပ်များသည် ဖော်ပြပါအတိုင်း အဓိပ္ပါယ်သက်ရောက်စေရမည်-

(က) **“လျှောက်ထားလွှာ”** ဆိုသည်မှာ စာချွန်တော်အမိန့် ထုတ်ဆင့်ပေးရန် ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ် သို့ တင်သွင်းသည့် အထွေထွေလျှောက်ထားလွှာကို ဆိုသည်။

(ခ) **“လျှောက်ထားသူ”** ဆိုသည်မှာ စာချွန်တော်အမိန့် တစ်ရပ်ရပ် ထုတ်ဆင့်ပေးရန် လျှောက်ထားလွှာ တင်သွင်းလျှောက်ထားသူ သို့မဟုတ် လျှောက်ထားသူ များကို ဆိုသည်။

(ဂ) **“လျှောက်ထားခံရသူ”** ဆိုသည်မှာ ရှေ့တော်သွင်း စာချွန်တော်ထုတ်ဆင့်ပေးရန် လျှောက်ထားမှုတွင် တစ်ဦးတစ်ယောက်အား မတရားချုပ်နှောင်ထားသူ၊ အခြားစာချွန်တော်ထုတ်ဆင့်ပေးရန် လျှောက်ထားမှု များတွင် စာချွန်တော်အမိန့်တောင်းခံရန် အကြောင်း ပေါ်ပေါက်စေသည့် အမိန့်၊ ပြုလုပ်ချက်၊ ဆောင်ရွက် ချက်နှင့် ပတ်သက်သူကို ဆိုသည်။

(ဃ) **“ကနဦးကြားနာဆုံးဖြတ်ရေးအဖွဲ့”** ဆိုသည်မှာ စာချွန်တော်အမိန့်ထုတ်ဆင့်ပေးရန် လျှောက်ထားမှုများ ကို ကနဦး ကြားနာဆုံးဖြတ်ရန်အတွက် စာချွန်တော် အမိန့်လျှောက်ထားမှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၇ (က) အရ

ဖွဲ့စည်းသော အဖွဲ့ကို ဆိုသည်။^(၆)

- (င) **“အပြီးသတ်ကြားနာဆုံးဖြတ်ရေးအဖွဲ့”** ဆိုသည်မှာ စာချွန်တော်အမိန့်ထုတ်ဆင့်ပေးရန် လျှောက်ထားမှုများကို အပြီးသတ်ကြားနာဆုံးဖြတ်ရန်အတွက် စာချွန်တော်အမိန့်လျှောက်ထားမှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၇ (ခ) အရ ဖွဲ့စည်းသောအဖွဲ့ကို ဆိုသည်။^(၇)
- (စ) **“ရှေ့နေ”** ဆိုသည်မှာ အမှုလိုက်ပါဆောင်ရွက်ခွင့်ရှိသည့် တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေကို ဆိုသည်။^(၈)

အခန်း (၂)

ရှေ့တော်သွင်းစာချွန်တော်အမိန့်

၃။ ရှေ့တော်သွင်းစာချွန်တော်အမိန့် တောင်းခံသည့် လျှောက်ထားလွှာကို ချုပ်နှောင်ထားခြင်းခံရသူတစ်ဦးက **ပြည်ထောင်စုတရားစီရင်ရေးကြီးကြပ်မှုရုံး**^(၉)၊ ညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ်ထံ သို့ တင်သွင်းလျှောက်ထားရမည်။

- (၁) စာချွန်တော်အမိန့်လျှောက်ထားမှုဆိုင်ရာနည်းဥပဒေကို ပြင်ဆင်သည့် နည်းဥပဒေ (ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်၏ ၂၉-၄-၂၀၁၅ ရက်စွဲပါ အမိန့်ကြော်ငြာစာအမှတ် ၃၄၈/၂၀၁၅)၊ နည်းဥပဒေ ၂။
- (၂) စာချွန်တော်အမိန့်လျှောက်ထားမှုဆိုင်ရာနည်းဥပဒေကို ပြင်ဆင်သည့် နည်းဥပဒေ (ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်၏ ၂၉-၄-၂၀၁၅ ရက်စွဲပါ အမိန့်ကြော်ငြာစာအမှတ် ၃၄၈/၂၀၁၅)၊ နည်းဥပဒေ ၃။
- (၃) စာချွန်တော်အမိန့်လျှောက်ထားမှုဆိုင်ရာနည်းဥပဒေကို ပြင်ဆင်သည့် နည်းဥပဒေ (ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်၏ ၂၉-၄-၂၀၁၅ ရက်စွဲပါ အမိန့်ကြော်ငြာစာအမှတ် ၃၄၈/၂၀၁၅)၊ နည်းဥပဒေ ၄။

၄။ ယင်းလျှောက်ထားလွှာတွင် နည်းလမ်းတကျမှန်ကန်ကြောင်း ကိုယ်တိုင်ဝန်ခံချက်ပါရှိရမည့်အပြင် မိမိအား မတရားချုပ်နှောင်ထားသည့် အကြောင်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ပြည့်စုံစွာဖော်ပြသည့် ကျမ်းကျိန်လွှာ ပူးတွဲပါ ရှိရမည်။ သို့ရာတွင် ချုပ်နှောင်ထားခြင်းခံရသူသည် ချုပ်နှောင်ထားခံရခြင်း ကြောင့် ကိုယ်တိုင်ကျမ်းကျိန်လွှာ မပြုလုပ်နိုင်ပါက အခြားသူတစ်ဦးက ပြုလုပ်သော အလားတူ ကျမ်းကျိန်လွှာမျိုး ပူးတွဲပါရှိစေရမည်။ ထို့ပြင် လျှောက်ထားလွှာ၌ ချုပ်နှောင်ထားခြင်းခံရသူ ကိုယ်တိုင်ကျမ်းကျိန်လွှာ မပြုလုပ်နိုင်သည့်အကြောင်း ဖော်ပြပါရှိစေရမည်။

၅။ ညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ်သည် လျှောက်ထားလွှာနှင့်အတူ ပူးတွဲ တင်ပြရမည့် စာရွက်စာတမ်းများ၊ ကျမ်းကျိန်လွှာများ ပူးတွဲတင်ပြထား ခြင်း ရှိ မရှိ စိစစ်ရမည်။ ပြည့်စုံမှုရှိလျှင် အထွေထွေလျှောက်ထားမှု ဖွင့်လှစ်ရမည်။ ယင်းအမှုတွင် လျှောက်ထားလွှာ တင်သွင်းသူအား လျှောက်ထားသူအဖြစ်လည်းကောင်း၊ ချုပ်နှောင်ထားသူအား လျှောက်ထား ခံရသူအဖြစ်လည်းကောင်း ဖော်ပြရမည်။

၆။ ညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ်သည် လျှောက်ထားလွှာကို စိစစ်ရာ၌ အောက်ဖော်ပြပါကိစ္စရပ်များတွေ့ရှိပါက ပြည်စုံစွာဆောင်ရွက်နိုင်ရန် မှတ်ချက်ပြု၍ လျှောက်ထားလွှာအား ပြန်လည်ပေးရမည်-

- (က) လိုအပ်သည့် စာရွက်စာတမ်းများနှင့် ကျမ်းကျိန်လွှာ ပူးတွဲ တင်ပြထားခြင်းမရှိဘဲ လျှောက်ထားခြင်း၊
- (ခ) စာချွန်တော်လျှောက်ထားရသည့်အကြောင်းပြချက်များနှင့် အကြောင်းအရာများကို ကျမ်းကျိန်လွှာတွင် ပြည့်စုံစွာ ဖော်ပြမှုမရှိဘဲ လျှောက်ထားခြင်း။

၇။ ညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ်သည် ပြည်စုံစွာဖော်ပြထားသော စာချွန်တော်အမိန့်တောင်းခံသည့် လျှောက်ထားလွှာကိုချက်ချင်း သို့မဟုတ် ကနဦးဆောင်ရွက်ရန်အတွက် ပြည်ထောင်စု တရားလွှတ်တော်ချုပ်တရားသူကြီး သုံးဦး ပါဝင်ဖွဲ့စည်းသည့် ကနဦးကြားနာဆုံးဖြတ်ရေးအဖွဲ့ထံ တင်ပြရမည်။^(၄)

၈။ ကနဦးကြားနာဆုံးဖြတ်ရေးအဖွဲ့^(၅) သည် ရှေ့တော်သွင်း စာချွန်တော်အမိန့်ကို ချက်ချင်းထုတ်ပေးသင့်ကြောင်းတွေ့ရှိရပါက ရှေ့တော်သွင်းစာချွန်တော်အမိန့်ကို ချက်ချင်းထုတ်ပေးနိုင်သည်။

၉။ စာချွန်တော်အမိန့်ကို ချက်ချင်းထုတ်ပေးပါက ရှေ့တော်သွင်း စာချွန်တော်အမိန့်ကို မည်သည့်အတွက် ထုတ်ပေးသင့်ကြောင်း အကြောင်းပြရန် လျှောက်ထားခံရသူထံဆင့်စာချအပ်စေဟုလည်းကောင်း၊ ယင်းဆင့်စာ ချအပ်ပေးစေရန် လျှောက်ထားကြောင်း လျှောက်ထားခံရသူ ထံအကြောင်းကြားစာပေးပြီး ရုံးတော်သို့ ပြန်လည်တင်ပြစေဟု လည်းကောင်း ဆင့်ဆိုနိုင်သည်။

၁၀။ ဆင့်စာ သို့မဟုတ် အကြောင်းကြားစာကို လျှောက်ထားခံရသူထံ ဖြစ်စေ၊ ကနဦးကြားနာဆုံးဖြတ်ရေးအဖွဲ့^(၅) က ချအပ်ရန်ညွှန်ကြား

---

(၄) စာချွန်တော်အမိန့်လျှောက်ထားမှုဆိုင်ရာနည်းဥပဒေကို ပြင်ဆင်သည့် နည်း ဥပဒေ (ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်၏ ၂၉-၄-၂၀၁၅ ရက်စွဲပါ အမိန့် ကြော်ငြာစာအမှတ် ၃၄၈/၂၀၁၅)၊ နည်းဥပဒေ ၅။

(၅) စာချွန်တော်အမိန့်လျှောက်ထားမှုဆိုင်ရာနည်းဥပဒေကို ပြင်ဆင်သည့် နည်း ဥပဒေ (ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်၏ ၂၉-၄-၂၀၁၅ ရက်စွဲပါ အမိန့် ကြော်ငြာစာအမှတ် ၃၄၈/၂၀၁၅)၊ နည်းဥပဒေ ၆။

သည့် အခြားသူများထံဖြစ်စေ ချအပ်ရမည်။ ထို့ပြင် နိုင်ငံတော်အတွက် လိုက်ပါဆောင်ရွက်ရန် ပြည်ထောင်စုရှေ့နေချုပ်ထံဆင့်စာ သို့မဟုတ် အကြောင်းကြားစာကို ပေးပို့ရမည်။ ဆင့်စာ သို့မဟုတ် အကြောင်းကြား စာတွင် လျှောက်ထားချက် ကြားနာမည့်ရက်ကို ဖော်ပြပါရှိရမည်။

၁၁။ အမှုသည်တို့သည် လျှောက်လဲတင်ပြရာတွင် ရည်ညွှန်းအသုံးပြု ရန် လိုအပ်သည်ဟု ထင်မြင်သည့် ကျမ်းကျိန်လွှာများကို မိတ္တူထုတ်ပေးရန် လျှောက်ထားတောင်းခံနိုင်သည်။ ယင်းသို့ လျှောက်ထားတောင်းခံသည့် အခါ ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်၏ မိတ္တူရေးကူးခြင်းဆိုင်ရာ နည်းဥပဒေအရ သတ်မှတ်သည့် အခကြေးငွေကို ပေးသွင်းပါက အခွင့်ရ အရာရှိသည် လျှောက်ထားတောင်းခံသည့် ကျမ်းကျိန်လွှာမိတ္တူကို လျှောက်ထားသောသူသို့ ထုတ်ပေးရမည်။

၁၂။ **ကနဦးကြားနာဆုံးဖြတ်ရေးအဖွဲ့**^(၅) သည် ဆင့်စာ သို့မဟုတ် အကြောင်းကြားစာ၌ လျှောက်ထားမှုကိုကြားနာရန် သတ်မှတ်ထားသော ရက်တွင် လျှောက်ထားသူကိုယ်တိုင် သို့မဟုတ် ၎င်း၏ရှေ့နေ၊ လျှောက်ထား ခံရသူ သို့မဟုတ် ၎င်း၏ရှေ့နေတို့၏ လျှောက်လဲချက်အား ကြားနာပြီး နောက် ချုပ်နှောင်ထားခြင်းခံရသူအား လွှတ်စေဟု ဆင့်ဆိုခွင့်ရှိသည်။ ယင်းဆင့်ဆိုချက်သည် ချုပ်နှောင်ထားခြင်းခံရသူအား လွှတ်ရန် လုံလောက်သည့် အခွင့်အာဏာဖြစ်သည်။

၁၃။ စာရွက်တော်ကို ဖြစ်နိုင်သမျှ ဆင့်ဆိုခံရသူကိုယ်တိုင်အပေါ် ချအပ်အတည်ပြုရမည်။ ဆင့်ဆိုခံရသူကိုယ်တိုင်အပေါ် ချအပ်အတည်ပြု ရန်မဖြစ်နိုင်လျှင် ၎င်းနှင့်အတူနေ မိသားစုဝင်တစ်ဦးဦး သို့မဟုတ် ၎င်း၏

ကိုယ်စားလှယ်ထံ ချအပ်ခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဆင့်ဆိုခံရသူမှာ ထောင်
တာဝန်ခံအရာရှိ သို့မဟုတ် အခြားပြည်သူ့ဝန်ထမ်းဖြစ်လျှင် ချုပ်နှောင်
ထားခြင်းခံရသူကို ချုပ်နှောင်ထားရာအရပ်၌ ဆင့်ဆိုခံရသူ၏
လက်အောက်ခံဝန်ထမ်း သို့မဟုတ် ၎င်း၏ ကိုယ်စားလှယ်ထံ ချအပ်ခြင်း
ဖြင့်လည်းကောင်း အတည်ပြုရမည်။ တစ်ဦးထက်ပိုသူများအပေါ်တွင်
ချအပ်ရန် စာချွန်တော်ဖြစ်ပါက မူရင်းကို အကြီးအမှူးဖြစ်သူသို့
လည်းကောင်း၊ မိတ္တူများကို အခြားသူအသီးသီးသို့လည်းကောင်း
စာချွန်တော်ကို ချအပ်သည့် အထက်ဖော်ပြပါနည်းလမ်းအတိုင်း ချအပ်
အတည်ပြုရမည်။

၁၄။ ချုပ်နှောင်ထားခြင်းခံရသူအား ရုံးရှေ့သို့ တင်ပို့ရမည်နေ့ရက်ကို
ဖော်ပြပြီး မလိုက်နာမဆောင်ရွက်ဘဲပျက်ကွက်ခဲ့လျှင် မလိုက်နာသူအပေါ်
ဖမ်းဆီးရန် အမှုဖွင့်မည်ဖြစ်ကြောင်း အကြောင်းကြားစာကို စာချွန်တော်
နှင့်အတူ ချအပ် သို့မဟုတ် ပေးအပ်ခဲ့ရမည်။

၁၅။ စာချွန်တော်ချအပ်ခြင်းခံရသူသည် စာချွန်တော်အပေါ် ပြန်ကြား
အစီရင်ခံစာတင်သွင်းရမည်။ စာချွန်တော်အပေါ် ပြန်ကြားအစီရင်ခံစာ၌
ချုပ်နှောင်ထားခြင်းခံရသူကို ချုပ်နှောင်ထားသည့် အကြောင်းများကို
စာချွန်တော်ပေါ်တွင် ထပ်ဆင့်ရေးသား၍ဖြစ်စေ၊ ပူးတွဲ၍ဖြစ်စေ ဖော်ပြ
ပါရှိရမည်။ ပြန်ကြားအစီရင်ခံစာကို ရုံးတော်၏ ခွင့်ပြုချက်ဖြင့် ပြင်ဆင်
နိုင်သည် သို့မဟုတ် အခြားပြန်ကြားအစီရင်ခံစာတစ်ခုခုဖြင့် အစားထိုး
တင်သွင်းနိုင်သည်။

၁၆။ စာချွန်တော်အပေါ် ပြန်ကြားအစီရင်ခံစာတင်သွင်းသောအခါ

ပြန်ကြားအစီရင်ခံစာကို ဦးစွာဖတ်ကြားရမည်။ ၎င်းနောက် ချုပ်နှောင်ထားခြင်းခံရသူကို လွတ်ရန်ဖြစ်စေ၊ ရမန်ပေးရန်ဖြစ်စေ၊ ပြန်ကြားအစီရင်ခံစာကို ပြင်ဆင်ရန်ဖြစ်စေ၊ ပယ်ဖျက်ရန်ဖြစ်စေ လျှောက်ထားနိုင်သည်။

၁၇။ လျှောက်ထားလွှာကို အပြီးသတ်ကြားနာမည့် **အပြီးသတ်ကြားနာဆုံးဖြတ်ရေးအဖွဲ့** ^(၆) ဖွဲ့စည်းတာဝန်ပေးအပ်နိုင်ရန် ပြည်ထောင်စုတရားသူကြီးချုပ်ထံ တင်ပြရမည်။

၁၈။ ပြည်ထောင်စုတရားသူကြီးချုပ်ကိုယ်တိုင် သဘာပတိအဖြစ် ဆောင်ရွက်ပြီး ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်တရားသူကြီးနှစ်ဦး ပါဝင်၍ဖြစ်စေ၊ ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်တရားသူကြီးသုံးဦး ပါဝင်၍ဖြစ်စေ ဖွဲ့စည်းသည့် “အပြီးသတ်ကြားနာဆုံးဖြတ်ရေးအဖွဲ့” သည် လျှောက်ထားမှုကို အပြီးသတ်ကြားနာရမည်။^(၇)

၁၉။ ချုပ်နှောင်ထားခြင်းခံရသူကို စာချွန်တော်အတိုင်း **အပြီးသတ်ကြားနာဆုံးဖြတ်ရေးအဖွဲ့** ^(၆) ရှေ့တင်ပို့လာသည့်အခါ ချုပ်နှောင်ထားခြင်းခံရသူ သို့မဟုတ် ၎င်း၏ရှေ့နေတို့၏ လျှောက်လဲချက်ကို ဦးစွာကြားနာပြီး နိုင်ငံတော်အတွက် လိုက်ပါဆောင်ရွက်မည့် ပြည်ထောင်စု

---

(၆) စာချွန်တော်အမိန့်လျှောက်ထားမှုဆိုင်ရာနည်းဥပဒေကို ပြင်ဆင်သည့် နည်းဥပဒေ (ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်၏ ၂၉-၄-၂၀၁၅ ရက်စွဲပါ အမိန့်ကြော်ငြာစာအမှတ် ၃၄၈/၂၀၁၅)၊ နည်းဥပဒေ ၇။

(၇) စာချွန်တော်အမိန့်လျှောက်ထားမှုဆိုင်ရာနည်းဥပဒေကို ပြင်ဆင်သည့် နည်းဥပဒေ (ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်၏ ၂၉-၄-၂၀၁၅ ရက်စွဲပါ အမိန့်ကြော်ငြာစာအမှတ် ၃၄၈/၂၀၁၅)၊ နည်းဥပဒေ ၈။

ရှေ့နေချုပ် သို့မဟုတ် ၎င်းကတာဝန်ပေးသည့် ညွှန်ကြားရေးမှူးထက် အဆင့်မနိမ့်သူ၏ ချေပလျှောက်လဲချက်ကို ကြားနာရမည်။ ထို့နောက် ချုပ်နှောင်ထားခြင်းခံရသူ သို့မဟုတ် ၎င်း၏ရှေ့နေမှ ပြန်လည်ရှင်းလင်း တင်ပြရန်ရှိပါက ၎င်း၏ ပြန်လည်လျှောက်လဲတင်ပြချက်ကို ကြားနာ ရမည်။

၂၀။ **အပြီးသတ်ကြားနာဆုံးဖြတ်ရေးအဖွဲ့** ^(၆) သည် အပြီးသတ် လျှောက်လဲ ချက်ကြားနာပြီးနောက် ယင်းနေ့၌လည်းကောင်း၊ ရွှေ့ဆိုင်း ချိန်းဆိုသည့်နေ့၌လည်းကောင်း စာချွန်တော်လျှောက်ထားမှုနှင့် စပ်လျဉ်း၍ အမိန့် တစ်ရပ်ချမှတ်ရမည်။

အခန်း (၃)

အာဏာပိုင်မေးစာချွန်တော်အမိန့်နှင့် အာဏာပေး

စာချွန်တော်အမိန့်

၂၁။ အာဏာပိုင်မေးစာချွန်တော်အမိန့် သို့မဟုတ် အာဏာပေး စာချွန်တော်အမိန့်သဘောမျိုးပါဝင်သော အမိန့်တောင်းခံသည့် လျှောက်ထားလွှာကို ထောက်ခံသည့် ကျမ်းကျိန်လွှာတစ်ရပ်ဖြင့်ဖြစ်စေ၊ အများဖြင့်ဖြစ်စေ ပူးတွဲ၍ **ပြည်ထောင်စုတရားစီရင်ရေးကြီးကြပ်မှူး ရုံး** ^(၇)၊ ညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ်ထံသို့ တင်သွင်းလျှောက်ထားရမည်။

၂၂။ လျှောက်ထားလွှာတွင် စာချွန်တော်အမိန့်တောင်းခံရသည့် အကြောင်းပြချက်များနှင့် အရေးကြီးသည့်အကြောင်းအရာများ ဖော်ပြပါ ရှိရမည်။ ယင်းအကြောင်းပြချက်များနှင့် အကြောင်းအရာများကို

လျှောက်ထားလွှာနှင့် ပူးတွဲတင်သွင်းသည့် ကျမ်းကျိန်လွှာတစ်ရပ် သို့မဟုတ် အများဖြင့် မှန်ကြောင်းဝန်ခံချက် ပြုရမည်။

၂၃။ လျှောက်ထားလွှာတွင် နှစ်ဘက်အမှုသည်တို့ ပြိုင်ဆိုင်သည့် အမှု၌ ခေါင်းစဉ်တပ်သကဲ့သို့ ခေါင်းစဉ်တပ်ရမည်။

၂၄။ ညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ်သည် လျှောက်ထားလွှာနှင့်အတူ ပူးတွဲ တင်ပြရမည့် စာရွက်စာတမ်းများ၊ ကျမ်းကျိန်လွှာများ ပူးတွဲတင်ပြထားခြင်း ရှိ မရှိ စိစစ်ရမည်။ ပြည့်စုံမှုရှိလျှင် အထွေထွေလျှောက်ထားမှု ဖွင့်လှစ်ရ မည်။

၂၅။ ညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ်သည် လျှောက်ထားလွှာများကို စိစစ်ရာ၌ အောက်ဖော်ပြပါကိစ္စရပ်များတွေ့ရှိပါက ပြည့်စုံစွာဆောင်ရွက်နိုင်ရန် မှတ်ချက်ပြု၍ လျှောက်ထားလွှာအား ပြန်လည်ပေးရမည်-

- (က) လိုအပ်သည့် စာရွက်စာတမ်းများနှင့် ကျမ်းကျိန်လွှာများ ပူးတွဲတင်ပြထားခြင်းမရှိဘဲ လျှောက်ထားခြင်း၊
- (ခ) စာချွန်တော်လျှောက်ထားရသည့် အကြောင်းပြချက်များ နှင့် အကြောင်းအရာများကို ကျမ်းကျိန်လွှာတွင် ပြည့်စုံစွာ ဖော်ပြမှုမရှိဘဲ လျှောက်ထားခြင်း။

၂၆။ ညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ်သည် ပြည့်စုံစွာဖော်ပြထားသော စာချွန်တော် အမိန့်တောင်းခံသည့် လျှောက်ထားလွှာကိုချက်ချင်း သို့မဟုတ် ကနဦး ဆောင်ရွက်ရန်အတွက် ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်တရားသူကြီး သုံးဦး ပါဝင်ဖွဲ့စည်းသည့် ကနဦးကြားနာဆုံးဖြတ်ရေးအဖွဲ့ထံ တင်ပြ ရမည်။^(၆)

၂၇။ **ကနဦးကြားနာဆုံးဖြတ်ရေးအဖွဲ့**^(၅) သည် မိမိသဘောအရ ဖြစ်စေ၊ လျှောက်ထားသူအား ကြားနာ၍ဖြစ်စေ လျှောက်ထားခံရသူထံ အကြောင်းပြရန် ကနဦးဆုံးဖြတ်ချက် ချပေးနိုင်သည် သို့မဟုတ် ငြင်းပယ် နိုင်သည်။

၂၈။ **ကနဦးကြားနာဆုံးဖြတ်ရေးအဖွဲ့**^(၆) သည် လျှောက်ထားလွှာ အပေါ် အကြောင်းပြစေရန် ကနဦးဆုံးဖြတ်ချက် ချမှတ်ပေးခဲ့လျှင် သို့မဟုတ် နို့တစ်စာထုတ်ဆင့်စေရန် ဆင့်ဆိုလျှင် (၁၅) ရက်ထက်မနည်း ကွာခြား သော (နောင်တွင် ပြန်ကြားအစီရင်ခံစာတင်သွင်းရမည့်နေ့ဟု ခေါ်တွင် စေရမည်) နေ့တစ်နေ့ကို ချိန်းဆို သတ်မှတ်ရမည်။

၂၉။ အကြောင်းပြစေရန် ကနဦးဆုံးဖြတ်ချက်ရှိလျှင် ယင်းဆုံးဖြတ်ချက် မိတ္တူမှန်တစ်စောင်၊ လျှောက်ထားလွှာနှင့် ယင်းလျှောက်ထားလွှာကို ထောက်ခံသော ကျမ်းကျိန်လွှာမိတ္တူတို့ကို တစ်ဖက်လျှောက်ထားခံရသူ အပေါ်တွင် ချပေးစေရန် လျှောက်ထားသူအား ဆင့်ဆိုရမည်။

၃၀။ ဤကဲ့သို့ချအပ်ရာတွင် အချိန်မီမချအပ်နိုင်ခဲ့လျှင် လုံလောက် သော အကြောင်းပြသပြီး လျှောက်ထားပါက ပြန်ကြားအစီရင်ခံစာ တင်သွင်းရမည့်နေ့ကို ရွှေ့ဆိုင်းပေးနိုင်သည်။

၃၁။ နိုင်ငံတော်အတွက် လိုက်ပါဆောင်ရွက်ရန် ပြည်ထောင်စု ရှေ့နေချုပ်ထံ ဆင့်စာ သို့မဟုတ် အကြောင်းကြားစာကို ပေးပို့ရမည်။

၃၂။ ယင်းကနဦးဆုံးဖြတ်ချက်များနှင့် မိတ္တူမှန်များကို လျှောက်ထားသူ က မိမိစရိတ်ဖြင့် လျှောက်ထားခံရသူအပေါ် ချပေးရမည်။ ၎င်းအပြင် ချပေးရန် ဆင့်ဆိုသည့် မိတ္တူများကို လျှောက်ထားသူက တင်ပြရမည်

သို့မဟုတ် စရိတ်ကျခံ၍ တင်သွင်းရမည်။

၃၃။ လျှောက်ထားသူသည် လိုအပ်သော အမိန့်ဆင့်စာခများကို ပေးဆောင်ရမည့်ပြင်၊ သတ်မှတ်ပိုင်းခြားသည့် အချိန်အတွင်းတွင် လိုအပ်သော စာချုပ်စာတမ်းလက်ခံများကို တင်သွင်းရမည်။

၃၄။ ပြန်ကြားအစီရင်ခံစာတင်သွင်းရမည့်နေ့ သို့မဟုတ် ယင်းနေ့ မတိုင်မီ လျှောက်ထားခံရသူသည် ပြန်လှန်ကျမ်းကျိန်လွှာတစ်ရပ် သို့မဟုတ် အများကိုတင်သွင်းနိုင်သည်။ လျှောက်ထားခံရသူသည် ဝန်ထမ်းအဖွဲ့အစည်း အကြီးအမှူး သို့မဟုတ် ၎င်း၏အထက်တာဝန်ရှိသူတစ်ဦးဦး ဖြစ်ပါက ၎င်းကိုယ်တိုင်ဖြစ်စေ၊ ၎င်းကတာဝန်ပေးသည့် တာဝန်ရှိသူတစ်ဦးဦးကဖြစ်စေ ပြန်လှန်ကျမ်းကျိန်လွှာတစ်ရပ် သို့မဟုတ် အများကို တင်သွင်းနိုင်သည်။

၃၅။ ပြန်လှန်ကျမ်းကျိန်လွှာမိတ္တူကို ပြန်ကြားအစီရင်ခံမည့်နေ့မတိုင်မီ လျှောက်ထားသူထံဖြစ်စေ၊ ၎င်း၏တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေထံဖြစ်စေ ပေးအပ်ပြီး ဖြစ်ရမည်။

၃၆။ လျှောက်ထားခံရသူက ပြန်လှန်ကျမ်းကျိန်လွှာ တင်သွင်းလျှင် လျှောက်ထားသူသည် ပြန်ကြားအစီရင်ခံရသည့်နေ့တွင်ဖြစ်စေ၊ ယင်းနေ့ မတိုင်မီဖြစ်စေ ချေပရန်အတွက် ကျမ်းကျိန်လွှာတစ်ရပ် သို့မဟုတ် အများကိုတင်သွင်းခွင့်ရှိသည်။ ယင်းသို့ တင်သွင်းသည့် ကျမ်းကျိန်လွှာမိတ္တူကို လျှောက်ထားခံရသူသို့ဖြစ်စေ၊ ၎င်း၏ တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေသို့ဖြစ်စေ ပေးအပ်ခွင့်ရှိသည်။

၃၇။ လုံလောက်သောအကြောင်းပြ၍ လျှောက်ထားပါက ချေပ

ကျမ်းကျိန်လွှာများ တင်သွင်းရန် အချိန်ကာလကို **ကနဦးကြားနာ ဆုံးဖြတ်ရေးအဖွဲ့**။^(၅) က တိုးမြှင့်ပေးနိုင်သည်။

၃၈။ လျှောက်ထားခံရသူထံ ချအပ်ရမည့် ကနဦးဆုံးဖြတ်ချက် မိတ္တူမှန် နှင့် အခြားစာမှတ်စာတမ်းများ၏ မိတ္တူများကို ပြန်ကြားအစီရင်ခံစာ တင်သွင်းရမည့်နေ့မတိုင်မီ ခြောက်ရက်ထက်မနည်းသောရက်အတွင်း လျှောက်ထားခံရသူအပေါ် ချအပ်ပြီးဖြစ်ကြောင်း ကျမ်းကျိန်လွှာဖြင့် သက်သေထင်ရှားမပြနိုင်ပါက အာဏာပိုင်မေးစာချွန်တော်အမိန့် သို့မဟုတ် အာဏာပေးစာချွန်တော်အမိန့်ကို ထုတ်ပေးခြင်းမပြုရ။

၃၉။ လျှောက်ထားလွှာကို အပြီးသတ်ကြားနာမည့် **အပြီးသတ် ကြားနာဆုံးဖြတ်ရေးအဖွဲ့**။^(၆) ဖွဲ့စည်းတာပေးအပ်နိုင်ရန် ပြည်ထောင်စု တရားသူကြီးချုပ်ထံ တင်ပြရမည်။

၄၀။ ပြည်ထောင်စုတရားသူကြီးချုပ်ကိုယ်တိုင် သဘာပတိအဖြစ် ဆောင်ရွက်ပြီး ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ် တရားသူကြီး နှစ်ဦး ပါဝင်၍ဖြစ်စေ၊ ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ် တရားသူကြီး သုံးဦး ပါဝင်၍ဖြစ်စေ ဖွဲ့စည်းသည့် “အပြီးသတ် ကြားနာဆုံးဖြတ်ရေးအဖွဲ့” သည် လျှောက်ထားမှုကို အပြီးသတ် ကြားနာရမည်။^(၇)

၄၁။ (က) ပြန်ကြားအစီရင်ခံရမည့်နေ့ သို့မဟုတ် ကြားနာရန် ရွှေ့ဆိုင်းသည့် အခြားနေ့ရက်တွင် လျှောက်ထားချက် အပေါ် လျှောက်ထားခံရသူက အကြောင်းပြရန် လာ ရောက်ခဲ့လျှင် **အပြီးသတ်ကြားနာဆုံးဖြတ်ရေးအဖွဲ့**။^(၆)

သည် ၎င်း၏လျှောက်လဲချက်ကို ဦးစွာကြားနာရမည်။ ၎င်းနောက် လျှောက်ထားသူ၏လျှောက်လဲချက်ကို ကြားနာရမည်။ တဖန်လျှောက်ထားခံရသူ၏ ပြန်လည် တင်ပြချက် (ရှိလျှင်) ကြားနာရမည်။ ထို့နောက် **အပြီးသတ် ကြားနာဆုံးဖြတ်ရေးအဖွဲ့** ^(၆) က ကနဦးဆုံးဖြတ်ချက်ကို အပြီးသတ်ဆုံးဖြတ်ချက်အဖြစ် အတည်ပြုနိုင်သည် သို့မဟုတ် ကနဦး ဆုံးဖြတ်ချက်ကို ပယ်ဖျက်နိုင်သည်။

(ခ) လျှောက်ထားခံရသူက အကြောင်းတစ်စုံတစ်ရာ မပြဆိုခဲ့လျှင် ကနဦး ဆုံးဖြတ်ချက်မိတ္တူနှင့် ယင်းဆုံးဖြတ်ချက်အရ ချအပ်ဆင့်ဆိုသည့်စာမှတ်စာတမ်းမိတ္တူများကို ၎င်းအပေါ်၌ နည်းလမ်းတကျ ချအပ်ခဲ့ပြီးဖြစ်သည်ဟု **အပြီးသတ် ကြားနာဆုံးဖြတ်ရေးအဖွဲ့** ^(၆) က ကျေနပ်လျှင် အပြီးသတ် ဆုံးဖြတ်ချက်ချနိုင်သည်။

၄၂။ (က) လျှောက်ထားမှုကို ကြားနာမည့် **အပြီးသတ်ကြားနာ ဆုံးဖြတ်ရေးအဖွဲ့** ^(၆) သည် ကျမ်းကျိန်ထွက်ဆိုသူ မည်သူကိုမဆို ၎င်း၏ ကျမ်းကျိန်ထွက်ဆိုချက်ပါ မည်သည့် အကြောင်းအရာပေါ်တွင်မဆို ကျမ်းကျိန်၍ ပြန်လည် အစစ်ခံရန် ဆင့်ခေါ်ခွင့်ရှိသည်။

(ခ) ယင်းအစစ်ခံချက်ကို **အပြီးသတ်ကြားနာဆုံးဖြတ်ရေး အဖွဲ့** ^(၆) က တာဝန်ပေးသည့် တရားရုံးတော်အရာရှိက အမေးအဖြေပုံစံဖြင့် ရေးမှတ်ယူရမည်။

(ဂ) ယင်းအစစ်ခံချက်ရယူသည့် တရားရုံးတော်အရာရှိသည် အစစ်ခံထွက်ဆိုချက်တွင် လက်မှတ်ရေးထိုးရမည်။ ယင်း အစစ်ခံထွက်ဆိုချက်ကို ကျမ်းကျိန်ချက်အဖြစ် မှတ်ယူရမည်ဖြစ်ပြီး အမှုတွဲတွင် တွဲထားရမည်။

၄၃။ **အပြီးသတ်ကြားနာဆုံးဖြတ်ရေးအဖွဲ့**။^(၆) သည် အပြီးသတ် လျှောက်လဲချက်ကြားနာပြီးနောက် ယင်းနေ့၌လည်းကောင်း၊ ရွှေ့ဆိုင်းချိန်းဆိုသည့်နေ့၌လည်းကောင်း လျှောက်ထားမှုနှင့် စပ်လျဉ်း၍ အမိန့်တစ်ရပ်ချမှတ်ရမည်။

၄၄။ ပြည်ထောင်စုရှေ့နေချုပ်အား နို့တစ်စာမပေးဘဲ၊ ပြည်ထောင်စု တရားလွှတ်တော်ချုပ်တွင်လည်း ကြားနာခြင်းမပြုဘဲ၊ မည်သူ့ကိုမျှ အာမခံနှင့်လွှတ်ရန် အမိန့်ချမှတ်ခြင်းမပြုရ။

အခန်း(၄)

အမှုခေါ်စာချွန်တော်အမိန့်နှင့် တားမြစ်စေစာချွန်တော်အမိန့်

၄၅။ အမှုခေါ်စာချွန်တော်အမိန့်နှင့် တားမြစ်စေစာချွန်တော်အမိန့် သဘော ပါဝင်သော အမိန့်များ တောင်းခံသည့် လျှောက်ထားလွှာကို ထောက်ခံသည့် ကျမ်းကျိန်လွှာ တစ်ရပ်ဖြင့်ဖြစ်စေ၊ ကျမ်းကျိန်လွှာအများ ဖြင့်ဖြစ်စေ ပူးတွဲ၍ ပြည်ထောင်စုတရားစီရင်ရေးကြီးကြပ်မှုရုံး^(၇) ၊ ညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ်ထံသို့ တင်သွင်းလျှောက်ထားရမည်။

၄၆။ လျှောက်ထားလွှာတွင် ရုံးတော်သို့ တင်ပို့စေရန် လျှောက်ထား သော သီးခြားအမိန့်စာ သို့မဟုတ် အမှုတွဲ သို့မဟုတ် မှုခင်းကိုသော်

လည်းကောင်း၊ တားမြစ်စေလျှောက်ထားသောသီးခြားပြုမှုချက် သို့မဟုတ် ဆောင်ရွက်ချက်သော်လည်းကောင်း ဖော်ပြပါရှိရမည်။ ထို့ပြင် အချင်းဖြစ် ပေါ်သည့် ကိစ္စနှင့်စပ်လျဉ်းသော အမိန့်စာ သို့မဟုတ် အမှုတွဲ သို့မဟုတ် မှုခင်း သို့မဟုတ် မှုခင်းအစိတ်အပိုင်း၏ မိတ္တူတစ်စောင်ပူးတွဲပါရှိရမည့် အပြင် လျှောက်ထားလွှာတင်သွင်းသော အကြောင်းပြချက်များနှင့် အရေးကြီးသော အကြောင်းအရာများ ဖော်ပြပါရှိရမည်။ ယင်းအကြောင်းပြချက်များနှင့် အကြောင်းအရာများကို လျှောက်ထားလွှာနှင့်ပူးတွဲ တင်သွင်းသော ကျမ်းကျိန်လွှာ သို့မဟုတ် ကျမ်းကျိန်လွှာများတွင် မှန်ကန်ကြောင်း ဝန်ခံချက် ပြုစေရမည်။

၄၇။ လျှောက်ထားလွှာတွင် နှစ်ဘက်အမှုသည်တို့ ပြိုင်ဆိုင်သည့်အမှု၌ ခေါင်းစဉ်တပ်သကဲ့သို့ ခေါင်းစဉ်တပ်ရမည်။

၄၈။ ညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ်သည် လျှောက်ထားလွှာကို လက်ခံရရှိသည့် အခါ အမှုခေါ်စာချွန်တော်အမိန့်နှင့် တားမြစ်စေ စာချွန်တော်အမိန့် လျှောက်ထားလွှာနှင့်အတူ စာချွန်တော်ဖြင့် ပယ်ဖျက်ပေးစေလိုသော သို့မဟုတ် တားမြစ်စေလိုသောအမိန့် သို့မဟုတ် အမှုတွဲမှတ်တမ်း သို့မဟုတ် အမှုဆောင်ရွက်ချက်များ၏ မိတ္တူမှန်များနှင့် လိုအပ်သည့် ကျမ်းကျိန်လွှာများ ပူးတွဲတင်ပြထားခြင်း ရှိ မရှိ စိစစ်ရမည်။ ပြည့်စုံမှုရှိလျှင် အထွေထွေလျှောက်ထားမှုဖွင့်လှစ်ရမည်။

၄၉။ ညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ်သည် လျှောက်ထားလွှာများကို စိစစ်ရာ၌ အောက်ဖော်ပြပါကိစ္စရပ်များတွေ့ရှိပါက ပြည့်စုံစွာဆောင်ရွက်နိုင်ရန် မှတ်ချက်ပြု၍ လျှောက်ထားလွှာအား ပြန်လည်ပေးရမည်-

- (က) လိုအပ်သည့်စာရွက်စာတမ်းများနှင့်ကျမ်းကျိန်လွှာများ ပူးတွဲတင်ပြထားခြင်းမရှိဘဲ လျှောက်ထားခြင်း၊
- (ခ) စာချွန်တော်လျှောက်ထားရသည့် အကြောင်းပြချက်များ နှင့် အကြောင်းအရာများကို ကျမ်းကျိန်လွှာတွင် ပြည့်စုံစွာ ဖော်ပြမှုမရှိဘဲ လျှောက်ထားခြင်း။

၅၀။ **ညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ်သည် ပြည်စုံစွာဖော်ပြထားသော စာချွန်တော်အမိန့်တောင်းခံသည့် လျှောက်ထားလွှာကို ချက်ချင်း သို့မဟုတ် ကနဦးဆောင်ရွက်ရန်အတွက် ပြည်ထောင်စု တရားလွှတ်တော်ချုပ်တရားသူကြီး သုံးဦး ပါဝင်ဖွဲ့စည်းသည့် ကနဦးကြားနာဆုံးဖြတ်ရေးအဖွဲ့ထံ တင်ပြရမည်။^(၄)**

၅၁။ **ကနဦးကြားနာဆုံးဖြတ်ရေးအဖွဲ့^(၅)** သည် မိမိသဘောအရ ဖြစ်စေ၊ လျှောက်ထားသူအား ကြားနာ၍ဖြစ်စေ လျှောက်ထားခံ ရသူထံ အကြောင်းပြရန် ကနဦးဆုံးဖြတ်ချက် ချပေးနိုင်သည် သို့မဟုတ် ငြင်းပယ်နိုင်သည်။

၅၂။ **ကနဦးကြားနာဆုံးဖြတ်ရေးအဖွဲ့^(၆)** က အကြောင်းပြစေရန် ကနဦး ဆုံးဖြတ်ချက်ချပေးခဲ့လျှင် တင်ပို့စေရန် လျှောက်ထားသောအမိန့် သို့မဟုတ် အမှုတွဲ သို့မဟုတ် မှုခင်းကိုသော်လည်းကောင်း၊ တားမြစ်စေ ရန်လျှောက်ထားသည့်ပြုမှုချက် သို့မဟုတ် ဆောင်ရွက်ချက်ကိုသော်လည်း ကောင်း ထောက်ခံသည့် ပါဝင်ပတ်သက်သူ (နောင်တွင် လျှောက်ထားခံ ရသူများဟု ခေါ်တွင်စေမည့်သူ) အားလုံးတို့အား ကြားနာရန် (၁၅) ရက် ထက်မနည်း ကွာခြားသော (နောင်တွင် ပြန်ကြားအစီရင်ခံစာ တင်သွင်းရ

မည့်နေ့ဟု ခေါ်တွင်စေရမည်) နေ့ တစ်နေ့ကို ချိန်းဆိုသတ်မှတ်ရမည်။
၅၃။ ထို့နောက်အကြောင်းပြစေရန်ကနဦး ဆုံးဖြတ်ချက်မိတ္တူမှန်နှင့် အတူ လျှောက်ထားလွှာနှင့် လျှောက်ထားလွှာကို ထောက်ခံသော ကျမ်းကျိန်လွှာမိတ္တူများ၊ အချင်းဖြစ်ပေါ်သည့် သို့မဟုတ် စာချွန်တော် အမိန့်တောင်းခံရန် အကြောင်းပေါ်ပေါက်သည့် အမိန့်မိတ္တူအမှုတွဲ သို့မဟုတ် မှုခင်းမှတ်တမ်းမိတ္တူတို့ကို သင့်လျော်သည် ထင်မြင်သည့်အတိုင်း လျှောက်ထားခံရသူအပေါ် ချက်ချင်းချအပ်စေဟု လျှောက်ထားသူအား ဆင့်ဆိုရမည်။

၅၄။ ဤကဲ့သို့ချအပ်ရာတွင် အချိန်မီမချအပ်နိုင်ခဲ့လျှင် လုံလောက်သော အကြောင်းပြသပြီး လျှောက်ထားပါက ပြန်ကြားအစီရင်ခံစာတင်သွင်းရ မည့်နေ့ကို ရွှေ့ဆိုင်းပေးနိုင်သည်။

၅၅။ နိုင်ငံတော်အတွက် လိုက်ပါဆောင်ရွက်ရန် ပြည်ထောင်စုရှေ့နေချုပ် ထံဆင့်စာ သို့မဟုတ် အကြောင်းကြားစာကို ပေးပို့ရမည်။

၅၆။ ယင်းကနဦးဆုံးဖြတ်ချက်များနှင့် မိတ္တူမှန်များကို လျှောက်ထားသူ က မိမိစရိတ်ဖြင့် လျှောက်ထားခံရသူအပေါ် ချအပ်ရမည်။ ၎င်းအပြင် ချအပ်ရန်ဆင့်ဆိုသည့် မိတ္တူများကို လျှောက်ထားသူက တင်ပြရမည် သို့မဟုတ် စရိတ်ကျခံ၍ တင်သွင်းရမည်။

၅၇။ ကနဦးဆုံးဖြတ်ချက်ကို ချမှတ်ပေးသည့် **ကနဦးကြားနာ ဆုံးဖြတ်ရေးအဖွဲ့** ^(၅) သည် လျှောက်ထားသူက အမိန့်ဆင့်စာခများ ပေးဆောင်ရမည့် နေ့ရက်နှင့် ဆင့်ဆိုရန် မိတ္တူများ ပေးအပ်ရန်နေ့ရက်ကို သတ်မှတ်ပေးနိုင်သည်။

၅၈။ လျှောက်ထားခံရသူထံချအပ်ရမည့် ကနဦး ဆုံးဖြတ်ချက်မိတ္တူမှန် နှင့် အခြားစာမှတ်စာတမ်းများ၏ မိတ္တူများကို ပြန်ကြားအစီရင်ခံစာ တင်သွင်းရမည့်နေ့မတိုင်မီ ခြောက်ရက်ထက်မနည်းသောရက်အတွင်း လျှောက်ထားခံရသူအပေါ် ချအပ်ပြီးဖြစ်ကြောင်း ကျမ်းကျိန်လွှာဖြင့် သက်သေထင်ရှားမပြနိုင်ပါက အမှုခေါ်စာချွန်တော်အမိန့် သို့မဟုတ် တားမြစ်စေစာချွန်တော်အမိန့်ကို ထုတ်ပေးခြင်းမပြုရ။

၅၉။ ပြန်ကြားအစီရင်ခံစာတင်သွင်းရမည့်နေ့ သို့မဟုတ် ယင်းနေ့ မတိုင်မီ လျှောက်ထားခံရသူသည် ပြန်လှန်ကျမ်းကျိန်လွှာတစ်ရပ် သို့မဟုတ် အများကိုတင်သွင်းနိုင်သည်။ လျှောက်ထားခံရသူသည် ဝန်ထမ်းအဖွဲ့ အစည်းအကြီးအမှူး သို့မဟုတ် ၎င်း၏အထက်တာဝန်ရှိသူ တစ်ဦးဦးဖြစ်ပါ က ၎င်းကိုယ်တိုင်ဖြစ်စေ၊ ၎င်းကတာဝန်ပေးသည့် တာဝန်ရှိသူတစ်ဦးဦးက ဖြစ်စေ ပြန်လှန်ကျမ်းကျိန်လွှာတစ်ရပ် သို့မဟုတ် အများကို တင်သွင်းနိုင်သည်။

၆၀။ ပြန်လှန်ကျမ်းကျိန်လွှာမိတ္တူကို ပြန်ကြားအစီရင်ခံမည့်နေ့မတိုင်မီ လျှောက်ထားသူထံဖြစ်စေ၊ ၎င်း၏ တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေထံဖြစ်စေ ပေးအပ်ပြီးဖြစ်ရမည်။

၆၁။ လျှောက်ထားခံရသူက ပြန်လှန်ကျမ်းကျိန်လွှာ တင်သွင်းလျှင် လျှောက်ထားသူသည် ပြန်ကြားအစီရင်ခံရသည့်နေ့တွင်ဖြစ်စေ၊ ယင်းနေ့ မတိုင်မီဖြစ်စေ ချေပရန်အတွက် ကျမ်းကျိန်လွှာတစ်ရပ် သို့မဟုတ် အများကို တင်သွင်းခွင့်ရှိသည်။ ယင်းသို့ တင်သွင်းသည့် ကျမ်းကျိန်လွှာ မိတ္တူကို လျှောက်ထားခံရသူသို့ဖြစ်စေ၊ ၎င်း၏ တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ သို့ဖြစ်စေ ပေးအပ်ခွင့်ရှိသည်။

၆၂။ လုံလောက်သောအကြောင်းပြ၍ လျှောက်ထားပါက ချေပ ကျမ်းကျိန်လွှာများတင်သွင်းရန် အချိန်ကာလကို **ကနဦးကြားနာ ဆုံးဖြတ်ရေးအဖွဲ့**။^(၆) က တိုးမြှင့်ပေးနိုင်သည်။

၆၃။ လျှောက်ထားလွှာကို အပြီးသတ်ကြားနာမည့် **အပြီးသတ်ကြားနာ ဆုံးဖြတ်ရေးအဖွဲ့**။^(၆) ဖွဲ့စည်းတာဝန်ပေးအပ်နိုင်ရန် ပြည်ထောင်စုတရား သူကြီးချုပ်ထံ တင်ပြရမည်။

၆၄။ ပြည်ထောင်စုတရားသူကြီးချုပ်ကိုယ်တိုင် သဘာပတိအဖြစ် ဆောင်ရွက်ပြီး ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ် တရားသူကြီး နှစ်ဦး ပါဝင်၍ဖြစ်စေ၊ ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ် တရားသူကြီး သုံးဦးပါဝင်၍ဖြစ်စေ ဖွဲ့စည်းသည့် “**အပြီးသတ်ကြားနာဆုံးဖြတ်ရေး အဖွဲ့**”သည် လျှောက်ထားမှုကို **အပြီးသတ်ကြားနာရမည်**။^(၇)

၆၅။ (က) ပြန်ကြားအစီရင်ခံရမည့်နေ့ သို့မဟုတ် ကြားနာရန် ရွှေ့ဆိုင်းသည့် အခြားနေ့ရက်တွင် လျှောက်ထားချက် အပေါ် လျှောက်ထားခံရသူက အကြောင်းပြရန် လာရောက် ခဲ့လျှင် **အပြီးသတ်ကြားနာ ဆုံးဖြတ်ရေးအဖွဲ့**။^(၆) သည် ၎င်း၏ လျှောက်လဲချက်ကို ဦးစွာကြားနာရမည်။ ၎င်း နောက် လျှောက်ထားသူ၏ လျှောက်လဲချက်ကို ကြားနာ ရမည်။ တဖန် လျှောက်ထားခံရသူ၏ ပြန်လည်တင်ပြချက် (ရှိလျှင်) ကြားနာရမည်။ ထို့နောက် **အပြီးသတ်ကြားနာ ဆုံးဖြတ်ရေးအဖွဲ့**။^(၆) က ကနဦးဆုံးဖြတ်ချက်ကို အပြီးသတ်ဆုံးဖြတ်ချက်အဖြစ် အတည်ပြုနိုင်သည်။

သို့မဟုတ် ကနဦးဆုံးဖြတ်ချက်ကို ပယ်ဖျက်နိုင်သည်။

- (ခ) လျှောက်ထားခံရသူက အကြောင်းတစ်စုံတစ်ရာ မပြဆိုခဲ့လျှင် ကနဦးဆုံးဖြတ်ချက်မိတ္တူနှင့် ယင်းဆုံးဖြတ်ချက်အရ ချအပ်ဆင့်ဆိုသည့် စာမှတ်စာတမ်းမိတ္တူများကို ၎င်းအပေါ်၌ နည်းလမ်းတကျ ချအပ်ခဲ့ပြီးဖြစ်သည်ဟု **အပြီးသတ်ကြားနာဆုံးဖြတ်ရေးအဖွဲ့** ^(၆) က ကျေနပ်လျှင် အပြီးသတ်ဆုံးဖြတ်ချက်ချနိုင်သည်။

၆၆။ အမှုခေါ်စာချွန်တော်အမိန့်တွင် ၎င်းစာချွန်တော်အရ **အပြီးသတ်ကြားနာဆုံးဖြတ်ရေးအဖွဲ့** ^(၆) သို့ တင်ပို့စေရမည့် အမိန့် သို့မဟုတ် အမှုတွဲ သို့မဟုတ် အခြားသော မှုခင်းများနှင့်စပ်လျဉ်းသည့် အကြောင်းအရာများကို သေချာကျနစွာဖော်ပြရမည်။ ဤကဲ့သို့ **အပြီးသတ်ကြားနာဆုံးဖြတ်ရေးအဖွဲ့** ^(၆) ရှေ့တင်ပို့ရမည့် အမိန့် သို့မဟုတ် အမှုတွဲ သို့မဟုတ် အခြားမှုခင်းများကို ထိန်းသိမ်းထားသည့် ပုဂ္ဂိုလ်ထံသို့ အမှုခေါ်စာချွန်တော်အမိန့်ကို ချအပ်စေ ရမည်။ စာချွန်တော်အမိန့်တောင်းခံရန် အကြောင်းပေါ်ပေါက်သည့် မူရင်း အမိန့် သို့မဟုတ် အမှုတွဲ သို့မဟုတ် မှုခင်းကို **အပြီးသတ်ကြားနာဆုံးဖြတ်ရေးအဖွဲ့** ^(၆) သို့ ချက်ချင်းတင်ပို့ရန် ၎င်းပုဂ္ဂိုလ်အား အမိန့်ပေးရမည်။

၆၇။ တားမြစ်စေစာချွန်တော်အမိန့်တွင် ၎င်းစာချွန်တော်အရ တားမြစ်ထားသော ပြုလုပ်မှု သို့မဟုတ် ဆောင်ရွက်မှုများနှင့်စပ်လျဉ်းသည့် အကြောင်းအရာများကို သေချာကျနစွာ ရေးသားဖော်ပြရမည်။ ၎င်းတားမြစ် စေစာချွန်တော်များကို စီရင်ပိုင်ခွင့် အာဏာကျော်လွန်၍

သော်လည်းကောင်း၊ စီရင်ပိုင်ခွင့်အာဏာမရှိဘဲနှင့်သော်လည်းကောင်း ပြုကျင့်သူပုဂ္ဂိုလ်ထံသို့ ချအပ်ရမည့်အပြင် ၎င်းအား ထိုပြုလုပ်မှုကို မပြုလုပ်ရန်ဖြစ်စေ၊ ထိုဆောင်ရွက်မှုကို ဆက်လက်မဆောင်ရွက်ရန်ဖြစ်စေ အမှုနှင့်လျော်ညီစွာ တားမြစ်ရမည်။

၆၈။ လျှောက်ထားမှုပြုလုပ်သည့် အမိန့်စာ သို့မဟုတ် အမှုတွဲ သို့မဟုတ် မှုခင်း သို့မဟုတ် ပြုမှုချက်ကို ပြုလုပ်သည့်နေ့မှ **နှစ်နှစ်**^(၈) အတွင်း စာချွန်တော်လျှောက်ထားတောင်းဆိုခြင်းမပြုခဲ့လျှင် မည်သည့် အမှုခေါ်စာချွန်တော်ကိုလည်းကောင်း၊ တားမြစ်စေစာချွန်တော်ကို သော်လည်းကောင်း ထုတ်ပေးခြင်းမပြုရ။

အခန်း(၅)

အထွေထွေ

၆၉။ ယခင်ထုတ်ဆင့်ထားသည့် စာချွန်တော်အမိန့်လျှောက်ထားမှု ဆိုင်ရာ နည်းဥပဒေများနှင့် လုပ်ထုံးလုပ်နည်းများကို ဤနည်းဥပဒေများ ဖြင့် ရုပ်သိမ်းလိုက်သည်။

(ထွန်းထွန်းဦး)

ပြည်ထောင်စုတရားသူကြီးချုပ်

---

(၈) စာချွန်တော်အမိန့်လျှောက်ထားမှုဆိုင်ရာနည်းဥပဒေကို ပြင်ဆင်သည့် နည်းဥပဒေ (ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်၏ ၂၉-၄-၂၀၁၅ ရက်စွဲပါ အမိန့်ကြော်ငြာစာအမှတ် ၃၄၈/၂၀၁၅)၊ နည်းဥပဒေ ၉။

နောက်ဆက်တွဲ (ခ)

ပြည်ထောင်စုတရားစီရင်ရေးဥပဒေကို တတိယအကြိမ်

ပြင်ဆင်သည့်ဥပဒေ

(၂၀၁၅ ခုနှစ်၊ ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်

ဥပဒေအမှတ် ၄၆။)

၁၃၇၇ ခုနှစ်၊ ဒုတိယဝါဆိုလဆန်း ၁၂ ရက်

(၂၀၁၅ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ ၂၈ ရက်)

ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်သည် ဤဥပဒေကို ပြဋ္ဌာန်းလိုက်သည်။

၁။ ဤဥပဒေကို ပြည်ထောင်စုတရားစီရင်ရေးဥပဒေကို တတိယအကြိမ်ပြင်ဆင်သည့်ဥပဒေဟု ခေါ်တွင်စေရမည်။

၂။ ပြည်ထောင်စုတရားစီရင်ရေးဥပဒေပုဒ်မ ၂၉၊ ပုဒ်မခွဲ(ခ) နှင့် ပုဒ်မ ၄၇၊ ပုဒ်မခွဲ (ခ) တို့တွင်ပါရှိသော “ရွေးကောက်ပွဲဆိုင်ရာ ပါတီစည်းရုံးရေးလုပ်ငန်း” ဆိုသည့်စကားရပ်ကို “ရွေးကောက်ပွဲဆိုင်ရာစည်းရုံးရေးလုပ်ငန်း” ဆိုသည့်စကားရပ်ဖြင့် အစားထိုးရမည်။

ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေအရ ကျွန်ုပ်လက်မှတ်ရေးထိုးသည်။

(ပုံ) သိန်းစိန်

နိုင်ငံတော်သမ္မတ

ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်

